

Cartea lui Mormon

Îndrumar pentru cursanții de la seminar
care studiază acasă

Cartea lui Mormon

Îndrumar pentru cursanții de la seminar care studiază acasă

Publicat de
Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă
Orașul Salt Lake, Utah

Comentariile și corecturile sunt binevenite. Vă rugăm să le trimiteți la:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 East North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0008

USA

Email: ces-manuals@ldschurch.org

Vă rugăm să menționați numele dumneavoastră complet, adresa, episcopia și țărșul.
Nu uitați să indicați titlul manualului. Apoi, consemnați comentariile dumneavoastră.

© 2012 Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate.

Tipărit în Statele Unite ale Americii.

Aprobarea versiunii în limba engleză: 10/09

Aprobarea traducerii: 10/09

Titlul original: *Book of Mormon Study Guide for Home-Study Seminary Students*

Romanian

09410 171

Cuprins

Introducere la programul seminarului cu studiul acasă	v	Ziua 3	2 Nefi 21–24.	68
Folosirea acestui îndrumar în cadrul programului seminarului zilnic	v	Ziua 4	2 Nefi 25.	70
Folosirea îndrumarului pentru cursanții care studiază acasă	vi	Unitatea 8		
Tabel pentru citirea Cărții lui Mormon	viii	Ziua 1	2 Nefi 26–27.	72
Bun venit la studiul Cărții lui Mormon	ix	Ziua 2	2 Nefi 28.	76
Cronologia Cărții lui Mormon	x	Ziua 3	2 Nefi 29–30.	78
Locuri posibile din Cartea lui Mormon	xi	Ziua 4	2 Nefi 31.	80
Unitatea 1		Unitatea 9		
Ziua 1	Să studiem scripturile	Ziua 1	2 Nefi 32.	83
Ziua 2	Planul salvării	Ziua 2	2 Nefi 33.	86
Ziua 3	Pagina de titlu, introducerea și mărturiile martorilor	<i>Introducere la Iacov</i>		89
Ziua 4	Scurtă prezentare a Cărții lui Mormon	Ziua 3	Iacov 1–2	89
Unitatea 2		Ziua 4	Iacov 3–4	92
<i>Introducere la 1 Nefi</i>	13	Unitatea 10		
Ziua 1	1 Nefi 1.	Ziua 1	Iacov 5–6	95
Ziua 2	1 Nefi 2.	Ziua 2	Iacov 7	97
Ziua 3	1 Nefi 3–4.	<i>Introducere la Enos</i>		101
Ziua 4	1 Nefi 5–6; 9.	Ziua 3	Enos	101
Unitatea 3		<i>Introducere la Iarom</i>		104
Ziua 1	1 Nefi 7.	<i>Introducere la Omni</i>		104
Ziua 2	1 Nefi 8.	Ziua 4	Iarom și Omni	105
Ziua 3	1 Nefi 10–11.	Unitatea 11		
Ziua 4	1 Nefi 12–14.	<i>Introducere la Cuvintele Mormon</i>		108
Unitatea 4		<i>Introducere la Mosia</i>		108
Ziua 1	1 Nefi 15.	Ziua 1	Cuvintele lui Mormon–Mosia 2	109
Ziua 2	1 Nefi 16.	Ziua 2	Mosia 3.	113
Ziua 3	1 Nefi 17.	Ziua 3	Mosia 4.	115
Ziua 4	1 Nefi 18–19.	Ziua 4	Mosia 5–6.	117
Unitatea 5		Unitatea 12		
Ziua 1	1 Nefi 20–22.	Ziua 1	Mosia 7–8.	119
<i>Introducere la 2 Nefi</i>	46	Ziua 2	Mosia 9–10.	123
Ziua 2	2 Nefi 1.	Ziua 3	Mosia 11–14.	125
Ziua 3	2 Nefi 2.	Ziua 4	Mosia 15–17.	128
Ziua 4	2 Nefi 3.	Unitatea 13		
Unitatea 6		Ziua 1	Mosia 18.	130
Ziua 1	2 Nefi 4–5.	Ziua 2	Mosia 19–20.	133
Ziua 2	2 Nefi 6–8.	Ziua 3	Mosia 21–24.	136
Ziua 3	2 Nefi 9.	Ziua 4	Mosia 25.	137
Ziua 4	2 Nefi 9–10.	Unitatea 14		
Unitatea 7		Ziua 1	Mosia 26.	140
Ziua 1	2 Nefi 11–16.	Ziua 2	Mosia 27.	142
Ziua 2	2 Nefi 17–20.	Ziua 3	Mosia 28–29.	145
		<i>Introducere la Alma</i>		148
		Ziua 4	Alma 1–4	148

Unitatea 15		Unitatea 25	
Ziua 1	Alma 5:1–36	Ziua 1	3 Nefi 11:18–12:48
Ziua 2	Alma 5:37–62	Ziua 2	3 Nefi 13
Ziua 3	Alma 6–7	Ziua 3	3 Nefi 14
Ziua 4	Alma 8–10	Ziua 4	3 Nefi 15–16
Unitatea 16		Unitatea 26	
Ziua 1	Alma 11	Ziua 1	3 Nefi 17
Ziua 2	Alma 12	Ziua 2	3 Nefi 18
Ziua 3	Alma 13	Ziua 3	3 Nefi 19
Ziua 4	Alma 14–16	Ziua 4	3 Nefi 20–22
Unitatea 17		Unitatea 27	
Ziua 1	Alma 17–18	Ziua 1	3 Nefi 23
Ziua 2	Alma 19–20	Ziua 2	3 Nefi 24–26
Ziua 3	Alma 21–22	Ziua 3	3 Nefi 27
Ziua 4	Alma 23–24	Ziua 4	3 Nefi 28–30
Unitatea 18		Unitatea 28	
Ziua 1	Alma 25–29	<i>Introducere la 4 Nefi</i>	284
Ziua 2	Alma 30	Ziua 1	4 Nefi
Ziua 3	Alma 31	<i>Introducere la Mormon</i>	287
Ziua 4	Alma 32	Ziua 2	Mormon 1–2
Unitatea 19		Ziua 3	Mormon 3–6
Ziua 1	Alma 33–35	Ziua 4	Mormon 7:1–8:11
Ziua 2	Alma 36	Unitatea 29	
Ziua 3	Alma 37	Ziua 1	Mormon 8:12–41
Ziua 4	Alma 38	Ziua 2	Mormon 9
Unitatea 20		<i>Introducere la Eter</i>	300
Ziua 1	Alma 39	Ziua 3	Eter 1–2
Ziua 2	Alma 40–41	Ziua 4	Eter 3
Ziua 3	Alma 42	Unitatea 30	
Ziua 4	Alma 43–44	Ziua 1	Eter 4–5
Unitatea 21		Ziua 2	Eter 6
Ziua 1	Alma 45–49	Ziua 3	Eter 7–11
Ziua 2	Alma 50–52; 54–55	Ziua 4	Eter 12
Ziua 3	Alma 53; 56–58	Unitatea 31	
Ziua 4	Alma 59–63	Ziua 1	Eter 13–15
Unitatea 22		<i>Introducere la Moroni</i>	317
<i>Introducere la Helaman</i>	222	Ziua 2	Moroni 1–5
Ziua 1	Helaman 1–2	Ziua 3	Moroni 6
Ziua 2	Helaman 3–4	Ziua 4	Moroni 7:1–19
Ziua 3	Helaman 5	Unitatea 32	
Ziua 4	Helaman 6–9	Ziua 1	Moroni 7:20–48
Unitatea 23		Ziua 2	Moroni 8–9
Ziua 1	Helaman 10	Ziua 3	Moroni 10:1–7, 27–29
Ziua 2	Helaman 11–12	Ziua 4	Moroni 10:8–26, 30–34
Ziua 3	Helaman 13–14		
Ziua 4	Helaman 15–16		
Unitatea 24			
<i>Introducere la 3 Nefi</i>	243		
Ziua 1	3 Nefi 1		
Ziua 2	3 Nefi 2–5		
Ziua 3	3 Nefi 6–10		
Ziua 4	3 Nefi 11:1–17		

Introducere la programul seminarului cu studiul acasă

Programul seminarului cu studiul acasă este conceput pentru a vă ajuta să vă îmbunătățiți înțelegerea cu privire la Evanghelia lui Isus Hristos și să puneți învățăturile ei în practică în viața voastră de zi cu zi prin studiul scripturilor. În studiul vostru din acest an școlar, veți termina, întâi, de citit fragmentele pentru acest curs – Cartea lui Mormon – și, apoi, veți parcurge fiecare lecție în parte. O dată pe săptămână vă veți întâlni cu un învățător de la seminar pentru a-i prezenta exercițiile efectuate și pentru a participa la o lecție săptămânală.

Seminarul este un program zilnic de educație religioasă. Studiul scripturilor însoțit de rugăciune trebuie să devină un obicei zilnic. Va trebui să efectuați exercițiile primite în cadrul seminarului în fiecare zi de școală, chiar dacă nu veți participa la clasele de seminar zilnic. Sunt 32 de unități care trebuie parcurse în timpul cursului. Diagrama pentru citirea scripturilor de la pagina viii arată ce trebuie studiat în cadrul fiecărei unități. Învățătorul vostru vă va ajuta să înțelegeți care este data limită pentru parcurgerea fiecărei unități. Aveți nevoie de 30 de minute pentru a parcurge fiecare lecție din acest îndrumar, pe lângă timpul rezervat studiului zilnic al scripturilor.

Ar trebui să aveți două jurnale pentru studiul scripturilor (sau două caiete pentru seminar) pe lângă jurnalul personal,

în care veți scrie exercițiile din activitățile cuprinse în îndrumarul pentru studiu. În fiecare săptămână în care vă întâlniți cu învățătorul, va trebui să-i predați jurnalul pentru studiul scripturilor în care să fie exercițiile din activitățile cuprinse în îndrumarul pentru studiu făcute în săptămâna respectivă. Învățătorul vostru va citi și va verifica exercițiile, iar în săptămâna următoare, vă va înapoia jurnalul de studiu. De asemenea, ați putea scrie răspunsurile într-un caiet cu șină și ați putea înmâna paginile pe care le-ați completat în săptămâna respectivă. După ce învățătorul vă va returna paginile, le puteți pune înapoi în caiet.

Folosirea acestui îndrumar în cadrul programului seminarului zilnic

Acest îndrumar poate fi folosit de către învățători și cursanți în cadrul programului seminarului zilnic pentru îmbunătățirea lecțiilor sau pentru recuperări individuale. Cu toate acestea, nu se intenționează să fie dat câte un exemplar fiecărui cursant de la seminarul zilnic. Dacă un cursant trebuie să recupereze o lecție pentru credit, învățătorul îi poate cere să parcurgă lecția pentru studiul acasă care corespunde lecției la care nu a participat.

Folosirea îndrumarului pentru cursanții care studiază acasă

Scriptură de bază

Toate cele 25 de fragmente cu scripturi de bază care se găsesc în Cartea lui Mormon sunt abordate individual în lecția în care se regăsesc, pentru a vă ajuta să aprofundați înțelegerea cu privire la acestea.

Introducere la textul scriptural

Introducerea oferă un scurt istoric și un rezumat al textului scriptural pentru fiecare lecție.

Gruparea versetelor și rezumatul conținutului

Gruparea versetelor reflectă pauzele logice, atunci când acțiunea sau subiectul se schimbă. Fiecare grup de versete este urmat de un scurt rezumat al evenimentelor sau învățăturilor din cadrul său.

Consemnarea răspunsurilor în îndrumar

Uneori vi se va cere să scrieți răspunsuri în îndrumar, în spațiile libere sau într-un tabel.

Dumnezeu îi binecuvântează pe cei care sunt supuși și credincioși. Gândiți-vă la nivelul vostru de supunere în ținerea poruncilor lui Dumnezeu. Care este o modalitate prin care puteți fi mai supuși? Urmați îndemnul pe care le primiți de la Spirit.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 2: ZIUA 3

1 Nefi 3–4

Introducere

Domnul i-a poruncit lui Lehi să-și trimită fiii înapoi la Ierusalim pentru a intra în posesia plăcilor de alamă care se aflau la Laban. Laman și Lemuel nu au înțeles cum ar putea îndeplini această poruncă, dar Nefi a avut credință că Domnul va pregăti o cale ca ei să îndeplinească ceea ce le-a poruncit. În pofida dificultăților repetate, Nefi a stăruit cu credință să facă ceea ce Domnul i-a cerut. În consecință, el a fost condus de Spiritul Sfânt și a intrat în posesia plăcilor. Experiența lui Nefi ne arată că supunerea constantă ne face demni să primim ajutorul Domnului când ne aflăm în situații dificile.

1 Nefi 3:1–9, 19–20

Fiii lui Lehi se întorc la Ierusalim.

Ați fost vreodată într-o situație dificilă și v-ați întregat cum aveai să vă descurcați? Lecția de astăzi vă poate ajuta să vă întăriți credința și determinarea de a fi supuși atunci când vă aflați în situații dificile. Începeți citind 1 Nefi 3:1–6 și subliniind în scripturi porunca pe care Domnul i-a dat-o lui Lehi pentru a fi îndeplinită de fiii acestuia. Remarcați, de asemenea, modul diferit în care au reacționat Laman și Lemuel la porunca Domnului față de cel al lui Nefi.

Pentru a înțelege dificultatea a ceea ce poruncit Domnul, este util să știți că distanța de la Ierusalim până la Marea Roșie (Golful Aqaba) este de aproximativ 290 de kilometri printr-un deșert plin de hoți. Lehi și membrii familiei sale călătoriseră timp de trei zile până au ajuns în acest loc (vezi 1 Nefi 2:5–6), iar acum Domnul a spus că fiii săi trebuiau să se întoarcă în Ierusalim. Citiți

1 Nefi 3:7–8 și identificați motivul invocat de Nefi cu privire la dorința sa de a se supune poruncii Domnului.

Nefi a depus mărturie despre principiul conform căruia, **dacă vom face ceea ce poruncește Domnul, El va pregăti o cale pentru ca noi să îndeplinim acea poruncă.** În timp ce continuați să studiați 1 Nefi 3, gândiți-vă la exemplul de curaj și de determinare al lui Nefi și la modul în care acesta vă poate inspira să fiți mult mai supuși și să dați dovadă de mai multă credință în Domnul. Acordați atenție sporită modului în care Nefi a reacționat în fața dificultăților. Deși Nefi a avut parte de adversitate când el și frații săi au încercat să intre în posesia plăcilor de alamă, el a ales să nu cearcească (vezi 1 Nefi 3:6).

Plăcile de alamă conțineau „cronicile iudeilor” (1 Nefi 3:3), care erau scripturile lor. Ele conțineau unele dintre scrierile și informațiile găsite, în prezent, în Vechiul Testament, precum și alte scrieri profetice. Citiți 1 Nefi 3:19–20 și subliniați ceea ce conțineau plăcile de alamă și care le-au făcut să fie atât de importante pentru familia și descendenții lui Lehi.

Scriptură de bază – 1 Nefi 3:7

Citiți 1 Nefi 3:7 de trei ori (puteți varia modul în care citiți acest verset: cu glas tare sau în gând). Închideți-vă scripturile și încercați, fără să vă uitați la verset, să scrieți răspunsuri la următoarele întrebări:

- Cui i se adresa Nefi? _____
- Ce s-a angajat Nefi să facă? _____
- Ce știa Nefi că avea să facă Domnul? _____

Deschideți-vă scripturile și treceți în revistă 1 Nefi 3:7 și răspunsurile voastre.

Profetul Joseph Smith a spus: „Mi-am stabilit următoarea regulă: *Când Domnul poruncește, fă ceea ce a poruncit*” (în *History of the Church*, 2:170). Puteți să scrieți această afirmație în scripturile voastre, lângă 1 Nefi 3:7.

1 Nefi 3:10–31

Laban fură bogățiile lui Lehi și încearcă să-i omoare pe Nefi și pe frații lui.

Dumnezeu ne binecuvântează în moduri diferite când ne supunem poruncilor Sale. Experiența de care a avut parte Nefi pentru a intra în posesia plăcilor de alamă îi susține mărturia că Dumnezeu oferă o cale pentru copiii Săi prin care ei să poată îndeplini poruncile Sale (vezi 1 Nefi 3:7). Folosiți tabelul de mai jos pentru a studia primele două încercări ale fiilor lui Lehi de a

„Noi declarăm că porunca lui Dumnezeu către copiii Lui de a se înmulți și de a umple pământul este încă valabilă...”

Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate, de a satisface nevoile lor fizice și spirituale, de a-i învăța să se iubească și să se slujească unul pe altul, să respecte poruncile lui Dumnezeu și să respecte legile țării în care sunt cetățeni, oriunde ar trăi. Soții și soțiile – mamele și tații – vor fi făcuți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru neîmplinirea acestor responsabilități” (*Ensign sau Liahona*, nov. 2010, p. 129).

Citiți 1 Nefi 7:3–5 și aflați cum i-a ajutat Domnul pe fiii lui Lehi să îndeplinească poruncile Sale. Cum i-a ajutat Domnul pe Ismael și pe membrii familiei sale să accepte invitația de a se alătura, în pustiu, familiei lui Lehi?

1. Rugați-vă părinții, rugați un conducător din cadrul Bisericii sau un învățător să vă sugereze trei moduri prin care tinerii de azi se pot pregăti pentru căsătorie și pentru creșterea copiilor „pentru Domnul”. Scrieți sfatul lor în jurnalul pentru studiul scripturilor.

1 Nefi 7:6–15

Nefi încearcă să-i convingă pe frații săi să-și continue călătoria prin pustiu.

Să vizualizăm scripturile

Studiul scripturilor poate deveni mult mai semnificativ pentru voi dacă vă imaginați evenimentele care s-au desfășurat. Imaginați-vă cum v-ați fi simțit și cum ați fi reacționat dacă ați fi luat parte la evenimentele descrise în scripturi. Acest lucru vă poate ajuta, de asemenea, să înțelegeți cum se pot asemăna relațiile scripturale cu situații din viața voastră și vă poate pregăti să puneți în practică adevărurile predate prin intermediul scripturilor.

Care sunt cele trei adevăruri despre care Nefi a spus că frații săi le uitaseră?

În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare:

Citiți 1 Nefi 7:6–7 și aflați de ce Laman, Lemuel și unii dintre membrii familiei lui Ismael s-au răzvrătit în timpul călătoriei lor prin pustiu. Imaginați-vă cum ar fi să fiți Nefi în această situație. Gândiți-vă ce le-ați spune lui Laman, Lemuel și membrilor familiei lui Lehi pentru a încerca să-i convingeți să-și continue călătoria către țara făgăduinței.

Citiți 1 Nefi 7:8–12 și identificați întrebările pe care Nefi le-a adresat fraților săi în încercarea de a-i convinge să nu se întoarcă la Ierusalim.

2. Cum putea faptul de a-și aduce aminte de acele trei adevăruri să-i ajute pe Laman și Lemuel să-l fie credincioși Domnului?

3. Enumerați 4–5 binecuvântări pe care le-ați primit de la Domnul. Cum poate faptul de a vă aduce aminte ceea ce Domnul a făcut pentru voi să vă ajute să fiți credincioși alegând să-L urmați?

Citiți 1 Nefi 7:13–15 și identificați ceea ce Nefi a spus că urma să li se întâmple lui Laman, Lemuel și membrilor răzvrățiți ai familiei lui Ismael dacă se întorceau la Ierusalim.

4. Scrieți un paragraf, în jurnalul pentru studiul scripturilor, despre motivul pentru care este esențial să vă aduceți aminte de ceea ce Domnul a făcut pentru voi și să acceptați îndrumarea Lui.

1 Nefi 7:16–22

Domnul îl eliberează pe Nefi.

Continuați să vă imaginați că sunteți în locul lui Nefi în situația descrisă în 1 Nefi 7:16. Ce ați face?

Nefi s-a rugat. Citiți rugăciunea sa consemnată în 1 Nefi 7:17–18 și identificați pentru ce s-a rugat Nefi.

Remarcați că Nefi a cerut să fie eliberat „pe măsura credinței [lui]”. Una dintre lecțiile pe care le învățăm din aceste versete este aceea că **Dumnezeu ne răspunde la rugăciuni pe măsura credinței noastre**. A te ruga cu credință înseamnă a te ruga având încredere în Domnul și include întotdeauna dorința de a acționa.

Studiați următoarea declarație a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, despre rugăciunea lui Nefi consemnată în 1 Nefi 7:17 și despre puterea ispășirii de a produce o schimbare în inima noastră. Subliniați toate expresiile care vă ajută să înțelegeți importanța faptului de a fi dornici să acționăm când ne rugăm cu credință.

„Știți pentru ce cred că m-aș fi rugat eu dacă aș fi fost legat de frații mei? Rugăciunea mea ar fi inclus ca ceva rău să li se întâmple fraților mei și s-ar fi încheiat cu expresia «vrei Tu să mă eliberezi din mâinile fraților mei», sau, cu alte cuvinte:

«Te rog, scoate-mă acum din această încurcătură!». Este foarte interesant pentru mine că Nefi nu s-a rugat, așa cum probabil că eu aș fi făcut-o, pentru ca împrejurările sale să se schimbe. În schimb, el s-a rugat să primească putere pentru a-și schimba împrejurările. Și cred că el s-a rugat astfel deoarece el cunoștea, înțelegea și avusese parte de puterea sporită datorată ispășirii...

Dragi frați și surori, înțelesul acestei povestiri este simplu pentru fiecare dintre noi. Când dumnezevoastră și

Exerciții care trebuie efectuate în jurnalul pentru studiul scripturilor

Exercițiile care trebuie efectuate în jurnalul pentru studiul scripturilor trebuie scrise și înmânate în fiecare săptămână învățătorului vostru pentru a fi verificate și a vi se oferi sugestii. Gândindu-vă profund pentru a oferi cele mai bune răspunsuri, veți putea avea experiențe pline de învățăminte în timp ce învățați și puneți în practică adevăruri din scripturi.

Doctrine și principii

Doctrinile și principiile Evangheliei care apar în textul scriptural sunt evidențiate cu caractere albine în lecție pentru a le putea identifica.

Ajutoare pentru studiu

Ajutoarele pentru studiu oferă mai multe informații și explică lecții care vă pot îmbunătăți studiul și înțelegerea scripturilor.

Tabel pentru citirea Cărții lui Mormon

Numărul unității	Capitole pe care le am de citit în această săptămână	Zilele în care citesc din scripturi						
1	Pagina de titlu Introducere Mărturia a trei martori Mărturia a opt martori Mărturia profetului Joseph Smith O scurtă explicație despre Cartea lui Mormon	D	L	M	M	J	V	S
2	1 Nefi 1 2 3 4 5 6 9	D	L	M	M	J	V	S
3	1 Nefi 7 8 10 11 12 13 14	D	L	M	M	J	V	S
4	1 Nefi 15 16 17 18 19	D	L	M	M	J	V	S
5	1 Nefi 20 21 22 2 Nefi 1 2 3	D	L	M	M	J	V	S
6	2 Nefi 4 5 6 7 8 9 10	D	L	M	M	J	V	S
7	2 Nefi 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25	D	L	M	M	J	V	S
8	2 Nefi 26 27 28 29 30 31	D	L	M	M	J	V	S
9	2 Nefi 32 33 Iacov 1 2 3 4	D	L	M	M	J	V	S
10	Iacov 5 6 7 Enos 1 Iarom 1 Omni 1	D	L	M	M	J	V	S
11	Cuvintele lui Mormon 1 Mosia 1 2 3 4 5 6	D	L	M	M	J	V	S
12	Mosia 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17	D	L	M	M	J	V	S
13	Mosia 18 19 20 21 22 23 24 25	D	L	M	M	J	V	S
14	Mosia 26 27 28 29 Alma 1 2 3 4	D	L	M	M	J	V	S
15	Alma 5 6 7 8 9 10	D	L	M	M	J	V	S
16	Alma 11 12 13 14 15 16	D	L	M	M	J	V	S
17	Alma 17 18 19 20 21 22 23 24	D	L	M	M	J	V	S
18	Alma 25 26 27 28 29 30 31 32	D	L	M	M	J	V	S
19	Alma 33 34 35 36 37 38	D	L	M	M	J	V	S
20	Alma 39 40 41 42 43 44	D	L	M	M	J	V	S
21	Alma 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63	D	L	M	M	J	V	S
22	Helaman 1 2 3 4 5 6 7 8 9	D	L	M	M	J	V	S
23	Helaman 10 11 12 13 14 15 16	D	L	M	M	J	V	S
24	3 Nefi 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11:1–17	D	L	M	M	J	V	S
25	3 Nefi 11:18–41 12 13 14 15 16	D	L	M	M	J	V	S
26	3 Nefi 17 18 19 20 21 22	D	L	M	M	J	V	S
27	3 Nefi 23 24 25 26 27 28 29 30	D	L	M	M	J	V	S
28	4 Nefi 1 Mormon 1 2 3 4 5 6 7 8:1–11	D	L	M	M	J	V	S
29	Mormon 8:12–41 9 Eter 1 2 3	D	L	M	M	J	V	S
30	Eter 4 5 6 7 8 9 10 11 12	D	L	M	M	J	V	S
31	Eter 13 14 15 Moroni 1 2 3 4 5 6 7:1–19	D	L	M	M	J	V	S
32	Moroni 7:20–48 8 9 10	D	L	M	M	J	V	S

Bun venit la studiul Cărții lui Mormon

Ce este Cartea lui Mormon?

Cartea lui Mormon este un alt testament al lui Isus Hristos. Aceasta conține scrierile profeților din vechime, oferind o relatare despre prezența lui Dumnezeu în viața uneia dintre ramurile casei lui Israel de pe continentul american. Pentru sfinții din zilele din urmă, Cartea lui Mormon este o carte de scriptură sfântă, alături de Biblie, Doctrină și legăminte și de Perla de mare preț. Cartea lui Mormon este o cronică a unor mari civilizații americane străvechi.

De la prima sa publicare în limba engleză în anul 1830, Cartea lui Mormon a fost tradusă în multe limbi, iar numărul exemplarelor tipărite a depășit pragul de 150 de milioane. A fost descrisă de către profeți ai lui Dumnezeu ca fiind „cheia de boltă” a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

De ce este studiul Cărții lui Mormon important pentru mine?

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat că, în timp ce studiați Cartea lui Mormon cu inima sinceră, veți fi binecuvântați să vă apropiați mai mult de Dumnezeu:

„Nu există ceva în adâncurile inimilor noastre care tânjește să ajungă mai aproape de Dumnezeu, să fim mai asemănători Lui în viața noastră de zi cu zi și să simțim permanent prezența Sa alături de noi? Dacă este așa, atunci Cartea lui Mormon ne va ajuta, mai mult decât oricare altă carte, să realizăm acest lucru.

Cartea lui Mormon nu numai că ne învață adevărul, deși, într-adevăr, face acest lucru. Cartea lui Mormon nu numai că mărturisește despre Hristos, deși, într-adevăr, face și aceasta. Dar aduce ceva mai mult. Există o putere în carte care va începe să se reverse în viețile dumneavoastră în momentul în care începeți să studiați serios cartea. Veți găsi o putere mai mare de a vă împotrivi ispitei. Veți găsi puterea de a evita să fiți înșelați. Veți găsi puterea de a rămâne pe cărarea dreaptă și îngustă. Scripturile sunt numite «cuvintele vieții» (vezi D&L 84:85) și acest lucru nu este nicăieri mai adevărat decât în Cartea lui Mormon. Când veți începe să fiți flămânzi și însetați după acele cuvinte, veți găsi în viață o abundență din ce în ce mai mare” („Cartea lui Mormon – cheia de boltă a religiei noastre”, *Liahona*, oct. 2011, p. 56-57).

Cartea lui Mormon a fost scrisă pentru zilele noastre. Mormon, profetul din vechime al cărui nume îl poartă cartea, și fiul său, Moroni, au prescurtat înregistrări realizate de-a lungul mai multor secole când au compilat plăcile de aur de pe care profetul Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon. Dumnezeu, care cunoaște totul de la început până la sfârșit, i-a inspirat pe profeții Săi să includă în acea prescurtare lucrurile de care urma să avem nevoie în zilele noastre. Moroni, care a fost ultimul profet care a scris în Cartea lui Mormon, a văzut zilele noastre: „Iată,

eu vorbesc către voi ca și cum voi ați fi prezenți; și totuși voi nu sunteți. Dar iată, [voi mi-ați fost arătați de Isus Hristos], iar eu cunosc faptele voastre” (Mormon 8:35).

Președintele Benson v-a învățat, de asemenea, că studierea Cărții lui Mormon vă va ajuta să discerneți între bine și rău.

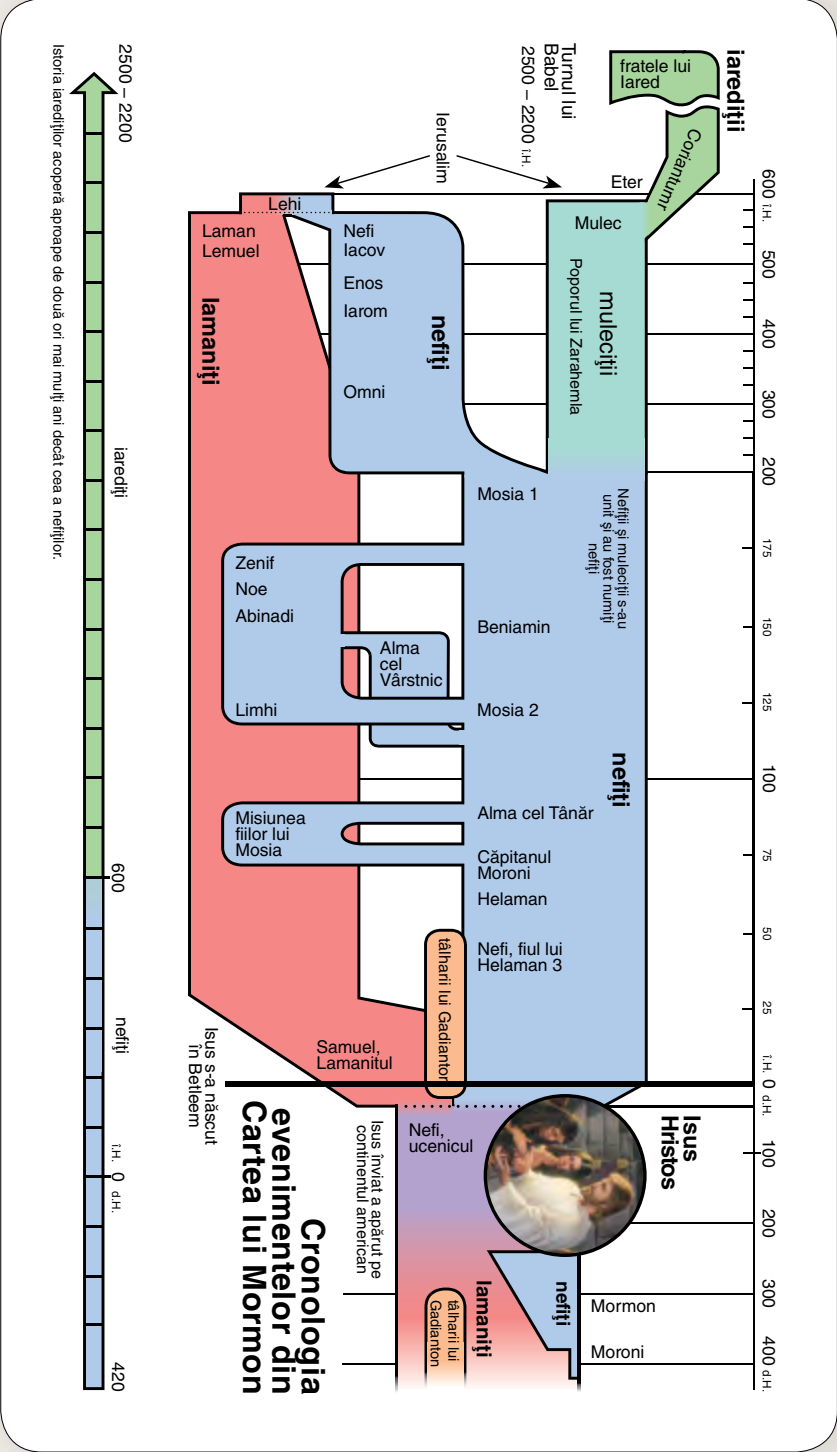
„Cartea lui Mormon aduce oamenii la Hristos prin două moduri simple. În primul rând, prin faptul că această carte vorbește despre Hristos și Evanghelia Sa. Ea depune mărturie despre divinitatea Sa și despre nevoia de a avea un Mântuitor și nevoia de a ne pune încrederea El. Ea depune mărturie despre cădere și ispășire și despre primele principii ale Evangheliei, inclusiv despre nevoia de a avea o inimă frântă și un spirit smerit și de a avea parte de o renaștere spirituală. Ea declară faptul că trebuie să îndurăm până la sfârșit în neprihănire și să trăim o viață morală de sfânt.

În al doilea rând, Cartea lui Mormon îi demască pe dușmanii lui Hristos. Face de rușine doctrinele neadevărate și potolește conflictele. (Vezi 2 Nefi 3:12). Îi întărește pe ucenicii umili ai lui Hristos împotriva planurilor, strategiilor și doctriinelor malefice din zilele noastre ale căror autor este diavolul. Genul de apostată din Cartea lui Mormon este asemănător genului de apostată din zilele noastre. Dumnezeu, în infinita Sa cunoaștere, a modelat Cartea lui Mormon, astfel încât să observăm erorile și să știm modul în care să luptăm împotriva conceptelor educaționale, politice, religioase și filozofice false din zilele noastre” („The Book of Mormon Is the Word of God”, *Ensign*, mai 1975, p. 64).

Informații despre Cartea lui Mormon

Cartea lui Mormon este formată din 15 cărți mai mici. Opt dintre aceste cărți încep cu câte o scurtă prezentare care a fost scrisă pe plăcile de aur traduse de către profetul Joseph Smith: 1 Nefi, 2 Nefi, Iacov, Alma, Helaman, 3 Nefi, 4 Nefi și Eter. Unele capitole din Cartea lui Mormon sunt, de asemenea, precedate de câte o scurtă prezentare inclusă pe plăcile de aur (cu excepția propozițiilor cu privire la capitolele incluse): Mosia 9, Mosia 23, Alma 5, Alma 7, Alma 9, Alma 17, Alma 21, Alma 36, Alma 38, Alma 39, Alma 45, Helaman 7, Helaman 13, 3 Nefi 11 și Moroni 9.

Înainte de începutul fiecărui capitol din Cartea lui Mormon, se găsește un scurt rezumat al capitolului, scris cu caractere cursive. Aceste rezumate ale capitolelor au fost scrise și adăugate sub îndrumarea Primei Președinții și nu au existat în textul original al Cărții lui Mormon tradus de pe plăcile de aur.

Locuri posibile din Cartea lui Mormon (raportate unul la altul)*

Să studiem scripturile

Introducere

Scopul acestei lecții este de a vă ajuta să învățați cum să studiați scripturile și cum să invitați Duhul Sfânt să vă inspire și să vă învețe în timp ce faceți aceste lucruri. Această lecție vă va ajuta, de asemenea, să deprindeți abilități care vă vor fi utile în vederea unei înțelegeri mai bune a scripturilor și a punerii în practică a învățăturilor acestora în viața voastră. Când studiați această lecție, căutați moduri prin care puteți invita Duhul Sfânt să fie prezent în timp ce studiați Evanghelia.

Învățați prin studiu și prin credință

Imaginați-vă că doriți să vă îmbunătățiți condiția fizică și rugați un prieten să facă exerciții fizice în locul vostru. În ce măsură v-ar fi condiția fizică influențată de exercițiile fizice făcute de prietenul vostru? Aplicând acest exemplu la creșterea voastră spirituală, așa cum o persoană nu poate face exerciții fizice pentru altcineva, tot așa o persoană nu poate învăța Evanghelia pentru altcineva. Fiecare dintre noi este responsabil pentru propria-i învățare a Evangheliei și creștere spirituală.

În Doctrină și legăminte 88:118, Domnul a descris cum se învață Evanghelia. În timp ce citiți acest verset, identificați ce trebuie să faceți pentru a învăța Evanghelia și completați următoarea afirmație: „Căutați să învățați, chiar prin _____ și, de asemenea, prin _____”.

Căutarea de a învăța prin studiu și prin credință necesită un efort individual. Eforturile voastre de a studia Evanghelia cu ajutorul rugăciunii Îl va invita pe Duhul Sfânt în procesul de învățare. Unele dintre modalitățile prin care puteți depune efort în vederea studiului Evangheliei în acest an sunt: să vă rugați pentru a înțelege, să vă faceți temele de la seminar, să le împărtășiți altora mărturia voastră și experiențele pe care le aveți ca urmare a trăirii conform Evangheliei și a punerii în practică în viața voastră a lucrurilor pe care le învățați.

Un efort esențial pe care trebuie să-l faceți pentru ca Duhul Sfânt să facă parte din procesul vostru de învățare spirituală este acela de a studia zilnic din scripturi. Studiul personal zilnic din scripturi vă ajută să auziți glasul Domnului vorbindu-vă (vezi D&L 18:34–36). Vârșnicul Robert D. Hales, din Cvorumul

celor Doisprezece Apostoli, a promis: „Când vrem ca [Dumnezeu] să ne vorbească, cercetăm scripturile sfinte, deoarece cuvintele Sale sunt spuse prin intermediul profeților Săi. Atunci, El ne va învăța pe măsură ce ascultăm de îndemnul Spiritului Sfânt” („Sfintele scripturi: puterea lui Dumnezeu pentru salvarea noastră”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 26).

Când citiți scripturile și Îl invitați pe Duhul Sfânt la studiul vostru, veți primi binecuvântări care constau într-o creștere spirituală mai mare, o apropiere mai mare de Dumnezeu, o revelație mai mare în viața voastră, mai multă tărie de a vă împotrivi ispitei și o mărturie mai puternică despre Evanghelia lui Isus Hristos.

Studiul scripturilor

Președintele Marion G. Romney, din Prima Președinție, a identificat unul dintre scopurile cheie ale scripturilor când a spus: „Scripturile au fost scrise pentru a păstra principiile pentru folosul nostru” („Records of Great Worth”, *Ensign*, sept. 1980, p. 4). Când studiem scripturile, învățăm principiile și doctrinele Evangheliei. Aceste principii și doctrine ne vor îndruma pe măsură ce le punem în practică în viața noastră.

Găsirea principiilor și doctinelor inestimabile cuprinse în scripturi necesită efort și exercițiu. Vârșnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a comparat studiul scripturilor cu munca de căutare a pietrelor prețioase:

„Găsiți diamantele adevărului care, uneori, trebuie căutate cu mare atenție în pasajele [scripturale] („Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth”, în *Old Testament Symposium Speeches*, 1987 [1988], p. 1). Procesul studierii sau căutării scripturilor constă în trei etape importante: (1) trebuie să înțelegem contextul scripturilor; (2) trebuie să identificăm principiile și doctrinele predate; (3) trebuie să punem în practică în viața noastră acele adevăruri.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Care sunt asemănările dintre un miner care caută diamante și cineva care cercetează scripturile pentru a găsi principii ale Evangheliei și care le pune în practică în viața sa?

Înțelegeți contextul scripturilor

Înțelegerea contextului unui fragment scriptural vă pregătește să înțelegeți mesajul Evangheliei pe care îl conține. Președintele Thomas S. Monson ne-a sfătuit: „Însușiți-vă lecțiile pe care le predau scripturile. Înțelegeți contextul și împrejurările... Studiați-le ca și

cum ele v-ar fi vorbit dumneavoastră, căci acesta este adevărul" („Fiți cât mai buni cu putință”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 68).

Când citiți scripturile, este util să adresați întrebări precum: „Cine a scris aceste versete?”, „Pentru cine au fost scrise?”, „Ce se întâmplă în această relatare?” și „De ce a scris autorul aceste versete?”. Rezumatele capitolelor (ceea ce este scris cu caractere *cursive* la începutul fiecărui capitol) oferă o scurtă prezentare a evenimentelor principale din fiecare capitol și, adesea, răspund acestor întrebări.

Este, de asemenea, util să căutați în dicționar cuvintele dificile sau necunoscute. Când o expresie sau un fragment din scripturi nu este clar, folosirea tuturor notelor de subsol disponibile vă poate ajuta să dobândiți o înțelegere mai bună.

Pentru a exersa folosirea acestor resurse, citiți 3 Nefi 17:1–10 și căutați răspunsurile la următoarele întrebări: Cine a fost vorbitorul? Cui i se adresa? Ce se întâmpla? Nu uitați să citiți rezumatul capitolului pentru o scurtă prezentare a evenimentelor care au loc.

 2. Folosind nota de subsol din 3 Nefi 17:1, răspundeți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, la următoarea întrebare: Ce a vrut Isus să spună când a zis: „Timpul Meu este aproape”?

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cu propriile voastre cuvinte ce s-a întâmplat când Salvatorul Se pregătea să plece din mijlocul mulțimii. De ce a rămas? Ce a făcut El pentru oameni?

Identificați doctrinele și principiile

Doctrinele și principiile sunt adevăruri eterne, neschimbătoare ale Evangheliei care ne oferă îndrumare în viață. Profetii din vechime ne învață aceste adevăruri prin intermediul evenimentelor, povestirilor sau cuvântărilor pe care le-au consemnat în scripturi.

Odată ce înțelegeți contextul unui fragment scriptural, sunteți pregătiți să identificați doctrinele și principiile cuprinse în fragmentul respectiv. Vârșnicul Richard G. Scott a descris o modalitate utilă de a înțelege principii: „Principiile sunt adevăr concentrat, ambalat pentru a fi pus în practică într-o mare diversitate de circumstanțe. Un principiu adevărat face ca deciziile să fie clare chiar și în cele mai confuze și coercitive circumstanțe. Este nevoie de un mare efort pentru a organiza adevărul pe care-l conchidem în simple afirmări ale principiului” („Acquiring Spiritual Knowledge”, *Ensign*, nov. 1993, p. 86).

Unele principii ale Evangheliei sunt clarificate prin folosirea expresiilor precum „astfel vedem” sau „totuși”. Totuși, cele mai multe dintre principii nu sunt afirmate în mod direct. Ele sunt ilustrate prin viețile oamenilor

despre care se vorbește în scripturi. Aceste doctrine și principii pot fi descoperite adresându-vă întrebări precum: „Care este morala sau mesajul spiritual al acestei relatări?”, „De ce a inclus scriitorul această relatare sau acest eveniment?”, „Ce a dorit autorul să învățăm?” și „Ce adevăruri sunt propovăduite în acest fragment scriptural?”.

 4. Pentru a exersa identificarea unora dintre principiile și doctrinele predate în 3 Nefi 17:1–10, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor un răspuns, fie pentru activitatea *a*, fie pentru activitatea *b*. Pentru o scurtă prezentare, nu uitați să citiți rezumatul fiecărui capitol.

a. Cine vorbește în aceste versete? Cui i se adresează? Care este morala sau mesajul spiritual al relatării din 3 Nefi 17:1–10?

b. Care sunt unele dintre lucrurile pe care scriitorul versetelor 1, 5–6 și 9–10 a dorit să le învățăm din această relatare? Care sunt unele dintre adevărurile importante pe care le-ați învățat din aceste versete?

Unul dintre adevărurile Evangheliei pe care le-ați fi putut identifica din aceste versete este: **Domnul răspunde dorințelor noastre sincere de a ne apropia de El.**

Puneți în practică doctrine și principii

După ce ați identificat doctrinele și principiile Evangheliei, sunteți pregătiți să *acționați* și să *faceți* ceva în legătură cu ele. Când acționați conform celor învățate, simțiți cum Duhul Sfânt depune mărturie despre adevărul aceluia principiu (vezi Moroni 10:4–5). Fiecare lecție predată acasă, la seminar și la Biserică, precum și prin intermediul fiecărei activități din programul Datoria față de Dumnezeu și al fiecărei experiențe din programul Progresul personal este menită să ne ajute să acționăm conform celor învățate.

Președintele Thomas S. Monson a spus: „Obiectivul predării Evangheliei... nu este de a «revărsa informații» în mintea cursanților... *Obiectivul este de a inspira persoana respectivă să se gândească la principiile Evangheliei, să le simtă și, apoi, să facă ceva, astfel încât să trăiască în acord cu ele*” (în Conference Report, oct. 1970, p. 107).

Pentru a vă ajuta să puneți în practică principiile pe care le învățați, adresați întrebări precum: „Ce vrea Domnul să fac cu această cunoaștere?”, „Ce îndemnuri spirituale am primit care să mă ajute să progrez?” „Ce schimbare în bine poate aduce acest principiu în viața mea?”, „Ce pot începe sau înceta să fac acum pentru a-mi trăi viața conform acestui adevăr?”, „Cum mi se va îmbunătăți viața dacă fac ceea ce mă învață scripturile?”.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un scurt paragraf în care să descrieți cum puteți pune în practică un principiu sau o doctrină pe care ați învățat-o din 3 Nefi 17:1–10.

Abilități și metode privind studiul scripturilor

Folosirea următoarelor abilități și metode privind studiul vă va ajuta să înțelegeți contextul scripturilor și să identificați și să puneți în practică doctrinele și principiile predate în ele. Aceste metode vor fi menționate în acest manual. Citiți fiecare abilitate și alegeți una sau două de care credeți că aveți nevoie pentru a le folosi mai des în studiul personal al scripturilor.

Cauza și efectul. Căutați sintagme precum *dacă... atunci și deoarece... de aceea*. Exemple: 2 Nefi 13:16–26; Alma 34:33.

Referințele suplimentare. Faceți legătura între fragmente din scripturi pentru a le clarifica înțelesul și a le face mai ușor de înțeles. De exemplu, comparați Mosia 11:2–6, 14 și Deuteronomul 17:14–20. Puteți folosi, de asemenea, notele de subsol pentru a găsi referințe suplimentare scripturale. Exemplu: 3 Nefi 12:28–29, nota de subsol 29a, face trimitere la Doctrină și legăminte 42:23.

Determinarea contextului. Stabiliți *cine, ce, când și unde* cu privire la evenimentele scripturale. Exemplu: Alma 31:1, 6–11; 32:1–6 oferă contextul pentru Alma 32:21–43.

Cuvintele cheie. Cuvinte și expresii precum „cu toate acestea” sau „astfel noi vedem” sunt invitații de a ne opri și de a căuta explicații despre ceea ce tocmai am citit. Exemple: Alma 30:60; Helaman 6:35–36; 3 Nefi 18:30–32.

Marcarea scripturilor. Colorați, încercuiți sau subliniați, în scripturile voastre, cuvinte și expresii importante care oferă un înțeles special versetului respectiv. De asemenea, scrieți pe margini scurte gânduri, sentimente, cunoștințe dobândite sau principii. Acest lucru vă va ajuta să vă amintiți de ce este acea scriptură importantă pentru voi.

Înlocuirea numelui. Puneți-vă numele în locul celui din scripturi. Exemplu: înlocuiți numele lui Nefi cu al vostru în 1 Nefi 3:7.

Cugetarea. A cugeta înseamnă a te gândi profund la ceva. Cugetarea include adresarea de întrebări și evaluarea a ceea ce știți și a ceea ce ați învățat. Cugetarea duce, adesea, la cunoașterea modului de a pune în practică un principiu în viața voastră.

Cuvintele repetate. Poate fi important ca cititorul să acorde atenție cuvintelor sau expresiilor care se repetă. Ele sunt indicii cu privire la ceea ce scriitorul a considerat ca fiind important. Exemple: cuvântul *îngrozitor* din

2 Nefi 9:10, 19, 26–27, 39, 46–47; expresia *aduceți-vă aminte* din Helaman 5:6–14.

Antitezele scripturale. Uneori, profeții plasează relatări despre oameni diferiți, idei sau evenimente diferite una lângă alta în scripturi. Antiteza dintre cele două ușurează identificarea și înțelegerea principiilor importante ale Evangheliei care sunt predate. Căutați antiteze în versete, în fragmente scripturale sau în capitole din scripturi. Exemple: 2 Nefi 2:27; Alma 47–48.

Listele din scripturi. Găsirea listelor din scripturi vă poate ajuta să înțelegeți mai bine ce doresc să ne învețe Domnul și profeții Săi. Când găsiți astfel de liste, puteți să numerotați fiecare element. Exemplu: lista cu practicile ticăloase din rândul nefiților descrise în Helaman 4:11–13.

Simbolismul scriptural. Cuvinte precum *asemenea, ca sau ca și când* ajută la identificarea simbolurilor. Încercați să aflați înțelesul simbolului. Folosiți notele de subsol și Ghidul pentru scripturi pentru a găsi mai ușor înțelesul simbolului. Exemplu: comparați Iacov 5:3, 75–77 cu Iacov 6:1–7.

Vizualizarea. Imaginați-vă acțiunea despre care citiți. Adresați întrebări despre evenimentul respectiv și imaginați-vă că sunteți prezent în mijlocul acțiunii. Exemplu: încercați să vizualizați ceea ce se întâmplă în Enos 1:1–8.

Definițiile cuvintelor. Scripturile conțin, adesea, cuvinte care nu ne sunt familiare. Când întâlniți un cuvânt necunoscut, folosiți Ghidul pentru scripturi, notele de subsol sau un dicționar obișnuit pentru a găsi sensul cuvântului respectiv.

6. Alegeți și folosiți una dintre abilitățile descrise în secțiunea precedentă, intitulată „Abilități și metode privind studiul scripturilor”. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum v-a ajutat acea abilitate în studiul personal al scripturilor.

7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat lecția „Să studiem scripturile” și am încheiat-o în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Planul salvării

Introducere

Tatăl nostru Ceresc ne-a oferit nouă, copiilor Săi, un plan menit să ne ducă pe toți către fericirea eternă și către exaltare. Ispășirea lui Isus Hristos este punctul central al planului Său. Ispășirea biruie efectele căderii și face posibil ca noi să ne putem pocăi și să fim curățați de păcatele noastre, astfel încât să putem avea bucurie în această viață și în eternitate.

Această lecție vă va oferi o scurtă prezentare a planului salvării conceput de Tatăl Ceresc. Vă poate ajuta să vedeți legătura existentă între adevărurile Evangheliei pe care le veți învăța anul acesta, precum și legătura dintre aceste adevăruri și scopul pentru care vă aflați pe pământ. Pe măsură ce înțelegerea voastră despre planul salvării crește, credința voastră în Dumnezeu și în Fiul Său, Isus Hristos, va crește, tot așa cum se va întâmpla și cu capacitatea voastră de a vă îndeplini partea din plan. Planul salvării este „plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos, menită să aducă omului nemurirea și viața veșnică. El include crearea, căderea și ispășirea, împreună cu toate legile, rânduielile și doctrinele care au fost date de Dumnezeu. Acest plan face posibil ca toți oamenii să fie exaltați și să trăiască pentru totdeauna lângă Dumnezeu” (Ghidul pentru scripturi, „Planul mântuirii”, scriptures.lds.org).

Planul ne ajută să ne înțelegem scopul din viața muritoare

Planul salvării conceput de Tatăl nostru Ceresc răspunde numeroaselor întrebări pe care cei mai mulți dintre oameni și le-au adresat la un anumit moment din viața lor. V-ați adresat vreodată întrebări precum: „De unde am venit?”, „De ce sunt aici?”, „Unde voi merge după această viață?”

Înainte să ne fi născut pe pământ, noi am trăit în prezența Tatălui nostru Ceresc, în calitate de copii ai Săi de spirit. Suntem literalmente copiii Săi, iar El ne iubește. Planul salvării conceput de El este calea prin care fiecare dintre noi poate deveni asemenea Lui și se poate bucura de toate binecuvântările Sale. Noi am înțeles și am acceptat planul Său înainte de a veni pe pământ.

Cartea lui Mormon joacă un rol central în înțelegerea noastră a planului salvării. Profeții din Cartea lui Mormon au folosit o varietate de termeni când au vorbit despre acest plan.

1. Citiți versetele enumerate mai jos și identificați denumirea folosită, în fiecare verset, pentru planul Tatălui Ceresc. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți denumirea respectivă în dreptul referinței scripturale corespunzătoare. Prima vă este dată ca exemplu.

- a. 2 Nefi 9:6 „Planul milos al Marelui Creator”
- b. 2 Nefi 11:5 _____
- c. Alma 12:25 _____
- d. Alma 24:14 _____
- e. Alma 42:8 _____
- f. Alma 42:15 _____

Cuvinte precum *milos*, *salvării*, *fericirii* și *mântuirii* subliniază doctrina conform căreia **planul Tatălui Ceresc este menit să le ofere copiilor Săi salvare și fericire eterne.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Cum vă influențează viața cunoașterea faptului că Tatăl Ceresc are un plan pentru fericirea și exaltarea voastră?

Jurnale pentru studiul scripturilor

În timpul studiului făcut acasă, veți avea ocazia să răspundeți la întrebări și să vă împărtășiți cunoștințele cu învățătorul vostru prin intermediul unui jurnal pentru studiul scripturilor. Faptul de a vă consemna gândurile și impresiile și de a vă scrie răspunsurile la întrebările din manual poate înlesni primirea revelației și vă poate ajuta să înțelegeți acele scripturi anume. Luați-vă cu voi jurnalul pentru studiul scripturilor la clasa de seminar săptămânală pentru a fi pregătiți să discutați despre ceea ce ați învățat și pentru a-i arăta învățătorului vostru temele pe care le-ați făcut.

Rolul libertății de a alege și al căderii lui Adam și a Evei în planul salvării

Adam și Eva au fost primii dintre copiii Tatălui Ceresc care au venit pe acest pământ. El i-a pus în Grădina Edenului și le-a dat libertatea de a alege – „abilitatea și privilegiul... de a alege să acționeze pentru ei înșiși” (Ghidul pentru scripturi, „Libertatea de a alege”, scriptures.lds.org). El le-a poruncit să nu mănânce din fructul pomului cunoașterii binelui și răului. Supunerea față de această poruncă însemna că aveau să rămână în grădină, însă nu puteau să progreseze având parte de opoziție într-o viață muritoare. Ei nu ar fi putut cunoaște bucuria, deoarece nu ar fi putut avea parte de tristețe și durere.

Citiți 2 Nefi 2:17–20 și aflați ce li s-a întâmplat lui Adam și Evei după ce au ales să încalce porunca lui Dumnezeu. În spațiul liber, descrieți ce au ales Adam și Eva să facă și două dintre efectele pe care acea alegere – numită,

adesea, căderea – le-a avut asupra lor: _____

Citiți 2 Nefi 2:22–26 și identificați mai multe dintre consecințele alegerii lui Adam și a Evei. Marcați în scripturile voastre adevărurile suplimentare pe care le învățați despre efectele căderii.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, terminați următoarea frază descriind efectele căderii lui Adam și a Evei asupra voastră personal. Includeți idei despre alegeri, libertatea de a alege, trupuri fizice, moarte, copii și păcat.

„Din cauza încălcării lui Adam și a Evei eu sunt, de asemenea, într-o stare decăzută și...”

Rolul ispășirii lui Isus Hristos în planul salvării

Păcatul și moartea ne împiedică să fim în prezența Tatălui nostru din Cer. Nu ne putem întoarce în prezența

lui Dumnezeu fără ajutor divin. Trebuie să înțelegem rolul lui Isus Hristos și al ispășirii Sale în planul salvării, astfel încât să putem avea credință în El și să urmăm planul Tatălui Ceresc. Studiați Mosia 3:17–19 și căutați expresii care descriu modul în care ispășirea lui Isus Hristos învinge efectele căderii și ne ajută să avem parte de fericire și să ne întoarcem la Tatăl nostru Ceresc. Rezumați aceste versete cu propriile voastre cuvinte: _____

Un principiu pe care îl învățăm este: **Isus Hristos este figura centrală din planul salvării, iar ispășirea Sa este ceea ce face ca planul să aibă efect pentru toți copiii lui Dumnezeu.**

 4. Citiți următoarele fragmente scripturale: 2 Nefi 2:8; Mosia 3:7–11; 16:4–8; Alma 34:9, 15–16; Mormon 9:13–14. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un paragraf în care să explicați ce vă învață acestea despre rolul vital al ispășirii lui Isus Hristos în planul salvării. Puteți sublinia expresiile care au o însemnătate anume pentru voi.

Responsabilitatea noastră în cadrul planului salvării

Tatăl Ceresc a pregătit planul Său perfect pentru a face posibile fericirea noastră eternă și exaltarea noastră în prezența Lui și alături de cei dragi ai noștri. Isus Hristos și-a îndeplinit rolul în plan biruind moartea și făcând posibil ca noi să biruim păcatul și să ne întoarcem să trăim din nou în prezența Tatălui nostru din Cer. Totuși, acest lucru nu elimină responsabilitatea noastră în cadrul planului.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți *Unele dintre responsabilitățile mele în cadrul planului salvării* și enumerați ce vă învață fiecare dintre următoarele versete despre responsabilitatea noastră personală de a invita puterea ispășirii în viața noastră și de a beneficia din plin de binecuvântările planului salvării:

- a. 2 Nefi 2:25–27;
- b. Mosia 3:12–13;
- c. Alma 12:24–25, 32–34;
- d. 3 Nefi 27:13–14, 20–22, 27.

Aceste scripturi ne pot ajuta să înțelegem că, **atunci când alegem să trăim conform Evangheliei lui Isus Hristos și când urmăm planul lui Dumnezeu, ne pregătim să primim viața eternă prin intermediul ispășirii Salvatorului.**

 6. Presupuneți că ați fost rugați să rostiți o cuvântare, în cadrul Bisericii, despre planul salvării. Folosind ceea ce ați

învățat din scripturi în cadrul temei de mai sus, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce ați spune despre responsabilitatea pe care o avem în cadrul planului Tatălui Ceresc.

Cugetați la ceea ce ați putea face pentru a vă îndeplini mai bine responsabilitatea pe care o aveți în cadrul planului Tatălui Ceresc și pentru a invita puterea Salvatorului în viața voastră. Gândiți-vă să vă împărtășiți gândurile unuia dintre părinții sau frații voștri ori unui prieten apropiat.

Planul salvării oferă răspunsuri și îndrumare

Înțelegerea planului salvării vă poate îndruma când luați decizii și când căutați răspunsuri la întrebările voastre sau ale altora.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările de mai jos spunând cum oferă îndrumare și răspunsuri faptul de a înțelege planul salvării:

- a. În ce fel vă este influențat respectul de sine de cunoașterea că sunteți literalmente un copil al lui Dumnezeu?
- b. Cum i-ați răspunde cuiva care spune: „Este viața mea – fac ce vreau”?
- c. Cum poate înțelegerea planului salvării să ajute pe cineva să vadă dincolo de ideile precum că viața înseamnă doar distracție și satisfacerea dorințelor?
- d. Cum vă puteți folosi cunoașterea pe care o aveți despre planul salvării pentru a ajuta pe cineva care are parte de greutate și care simte că le are pentru că Dumnezeu nu-l iubește?

Înțelegerea planului salvării vă poate ajuta să vă supuneți poruncilor lui Dumnezeu, deoarece această înțelegere explică *de ce* trebuie să ne supunem lor (vezi Alma 12:32).

 8. Citiți 2 Nefi 2:25 și rezumați scopul planului salvării răspunzând, în jurnalul pentru studiul scripturilor, la următoarea întrebare: În ce moduri v-a adus bucurie planul salvării vouă și membrilor familiei voastre?

 9. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat lecția „Planul salvării” și am încheiat-o în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Pagina de titlu, introducerea și mărturiile martorilor

Introducere

Imaginați-vă că un prieten vă întreabă de ce membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă au nevoie de Cartea lui Mormon dacă au deja Biblia. (Probabil că ați avut deja această experiență!) Ce i-ați spune prietenului vostru?

Cartea lui Mormon începe cu o pagină de titlu și cu o introducere care explică scopul acestei cărți sacre, inclusiv efectul pe care îl poate avea asupra mărturiei și relației noastre cu Dumnezeu. Primele pagini ale Cărții lui Mormon conțin, de asemenea, mărturiile martorilor care au văzut plăcile de aur de pe care a fost tradusă cartea și care au depus mărturie despre originea ei divină.

În timp ce parcurgeți această lecție, gândiți-vă cum puteți învăța cel mai mult din studiul Cărții lui Mormon în acest an și cum vă poate ajuta Cartea lui Mormon să aveți o mărturie mai puternică despre Salvatorul Isus Hristos și despre Evanghelia Sa restaurată.

Pagina de titlu

Profetul Joseph Smith a explicat că Moroni, profetul din vechime, a inclus pagina de titlu a Cărții lui Mormon pe plăcile de aur: „Pagina de titlu a Cărții lui Mormon este o traducere întocmai, luată de pe ultima foaie, de pe partea stângă a culegerii sau cărții de plăci, care conținea cronică ce a fost tradusă... și pagina de titlu menționată nu este sub nicio formă o compoziție modernă, a mea sau a oricărui alt om care a trăit sau trăiește în această generație” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 63).

Când citiți primul paragraf de pe pagina de titlu, căutați cuvinte și expresii pe care Moroni le-a folosit pentru a depune mărturie despre implicarea Domnului în aducerea la lumină a Cărții lui Mormon.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați de ce este important pentru voi să știți cât de mult S-a implicat Domnul în scrierea și traducerea Cărții lui Mormon.

Când citiți al doilea paragraf de pe pagina de titlu, căutați cele trei scopuri pentru care Moroni a spus că a fost scrisă Cartea lui Mormon. (Le puteți marca în scripturile voastre.) „Casa lui Israel” se referă atât la cei care sunt descendenții lui Iacov, cât și la cei care sunt membri de legământ ai Bisericii Domnului (vezi Ghidul pentru scripturi, „Israel”). Mai mult, expresia „iudei și neamuri” îi include pe toți copiii Tatălui Ceresc. În al doilea paragraf, personalizați mesajul paginii de titlu înlocuind „urmașii casei lui Israel” și „iudeilor și neamurilor” cu numele vostru.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați cum vă ajută cunoașterea acestor scopuri ale Cărții lui Mormon să înțelegeți importanța ei.

Președintele Ezra Taft Benson a spus următoarele despre „misiunea principală” sau scopul Cărții lui Mormon:

„Așa cum se consemnează în pagina ei de titlu, misiunea principală a Cărții lui Mormon este «pentru convingerea iudeilor și a neamurilor că Isus este Hristosul, Dumnezeul Veșnic, care Se arată tuturor națiunilor».

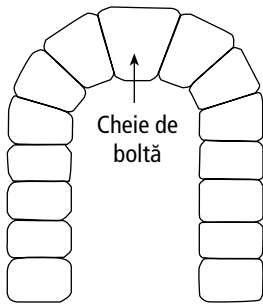
Cine caută cu sinceritate adevărul poate dobândi mărturia că Isus este Hristosul în timp ce meditează, rugându-se, asupra cuvintelor inspirate ale Cărții lui Mormon.

Mai mult de jumătate dintre toate versetele Cărții lui Mormon se referă la Domnul nostru. Numele lui Hristos, sub diverse forme, este menționat mai frecvent, raportat la numărul de versete, în Cartea lui Mormon decât chiar și în Noul Testament” („Come unto Christ”, *Ensign*, nov. 1987, p. 83).

Așa cum se afirmă în propria-i pagină de titlu, **Cartea lui Mormon este o mărturie că Isus este Hristosul**. În timp ce veți studia Cartea lui Mormon de-a lungul acestui an, concentrați-vă asupra a ceea ce învățați despre Isus Hristos și cereți-I Tatălui Ceresc, în rugăciune, să vă confirme ceea ce învățați prin puterea Duhului Sfânt.

Introducerea Cărții lui Mormon

V-ați întrebat vreodată cum poate o boltă dintr-un pod sau o clădire să țină construcția respectivă să nu se prăbușească fără să aibă vreun sprijin dedesubt? Când se construiește o boltă, cele două părți sunt construite pe suporturi care să le sprijine. Spațiul din vârful boltei este, apoi, măsurat cu atenție și o piatră numită „cheie de boltă” este cioplită pentru a se potrivi cu exactitate. După ce cheia de boltă este fixată în locul ei, bolta poate se stea fără sprijin extern. Imaginați-vă ce s-ar întâmpla cu bolta în cazul în care cheia de boltă ar fi îndepărtată.

Deschideți la introducerea Cărții lui Mormon și citiți cel de-al șaselea paragraf, care începe cu: „În legătură cu această cronică...”. Când citiți acest paragraf, căutați cele trei principii importante predate de profetul Joseph Smith cu privire la Cartea lui Mormon.

Președintele Ezra Taft Benson a explicat mai multe despre modul în care Cartea lui Mormon este cheia de boltă a religiei noastre. În timp ce citiți acest citat, subliniați expresiile sau afirmațiile care vă pot ajuta să descrieți cuiva rolul principal pe care Cartea lui Mormon îl are în religia noastră.

„Există trei moduri în care Cartea lui Mormon este cheia de boltă a religiei noastre. Ea este cheia de boltă în ceea ce privește mărturia noastră despre Hristos. Este cheia de boltă a doctrinei noastre. Este cheia de boltă a mărturiei.

Cartea lui Mormon este cheia de boltă în mărturia noastră despre Isus Hristos, care este El Însuși piatra din capul unghiului a tot ceea ce facem. Ea depune mărturie, cu putere și claritate, despre realitatea Sa...

Domnul Însuși a afirmat că această carte, Cartea lui Mormon, conține «plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos» (D&L 20:9). Aceasta nu înseamnă că ea conține toate învățăturile, toate doctrinele revelate vreodată. Ci înseamnă că, în Cartea lui Mormon, găsim plenitudinea doctrinelor necesare pentru salvarea noastră. Iar ele sunt propovăduite clar și simplu, astfel încât chiar și copiii pot învăța căile salvării și exaltării...

În cele din urmă, Cartea lui Mormon este cheia de boltă a mărturiei. Așa cum bolta se prăbușește dacă îndepărtăm cheia de boltă, tot așa s-ar întâmpla cu Biserica în cazul în care Cartea lui Mormon nu ar fi adevărată. Dușmanii Bisericii înțeleg clar acest lucru. Acesta este motivul pentru care ei încearcă din răsuner să demonstreze neadevărul Cărții lui Mormon, deoarece dacă ar putea fi discreditată, profetul Joseph Smith ar fi, de asemenea, discreditat. La fel s-ar întâmpla și cu crezul nostru cu privire la cheile preoției, la revelație și la Biserica restaurată. Dar, tot la fel, în cazul în care Cartea lui Mormon este adevărată – și milioane de oameni au depus mărturie până acum că au primit mărturia Spiritului că ea este adevărată – atunci oamenii trebuie să accepte declarațiile cu privire la restaurare și la tot ce implică aceasta” („Cartea lui Mormon – cheia de boltă a religiei noastre”, *Liahona*, oct. 2011, p. 54–55).

3. Citiți al optulea paragraf al introducerii Cărții lui Mormon, care începe cu: „Noi îi invităm pe toți oamenii de pretutindeni...” și identificați cum puteți să știți că această carte, Cartea lui Mormon, este adevărată. După ce ați citit paragraful, completați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, următoarea frază: **Pe măsură ce citim, cugetăm și ne rugăm, Duhul Sfânt...**

Așa cum cheia de boltă susține celelalte pietre dintr-o boltă, tot așa mărturia despre Cartea lui Mormon ne întărește mărturiile despre celelalte principii importante ale Evangheliei. Citiți cel de-al nouălea paragraf al introducerii, care începe cu: „Aceia care vor obține această mărturie divină...” și subliniați cele trei adevăruri suplimentare despre care veți dobândi o mărturie pe măsură ce veți urma sfatul din cel de-al optulea paragraf. **Pe măsură ce citim, cugetăm și ne rugăm cu privire la Cartea lui Mormon, Duhul Sfânt va depune mărturie că este adevărată, că Isus este Hristosul, că Joseph Smith a fost un profet al lui Dumnezeu și că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este împărăția Domnului pe pământ.**

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați de ce această carte, Cartea lui Mormon, este numită cheia de boltă a religiei noastre.

Mărturiile martorilor

Imaginați-vă că sunteți judecători care încearcă să determine adevărul despre ce s-a întâmplat într-o dispută dintre două tabere. Cât de important ar fi să aveți un martor care să fi văzut ce s-a întâmplat? Cât de important ar fi să aveți mai mulți martori?

Oliver Cowdery

Martin Harris

David Whitmer

Domnul le-a arătat mai multor martori plăcile de aur de pe care Joseph Smith a tradus Cartea lui Mormon. Citiți „Mărturia a trei martori” și marcați trei sau patru expresii pe care ei le-au folosit pentru a depune mărturie despre plăci și despre aducerea la lumină a Cărții lui Mormon. Apoi, citiți „Mărturia a opt martori”. Remarcați diferențele dintre experiențele celor două grupuri descrise în tabelul de mai jos.

Cei trei martori	Cei opt martori
1. Un înger le-a arătat plăcile, Urimul și Tumimul, platoșa, Liahona și sabia lui Laban.	1. Joseph Smith le-a arătat plăcile.
2. Glasul lui Dumnezeu a afirmat caracterul divin al cronicii.	2. Ei au ținut în mână plăcile de aur.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: De ce este important faptul că au mai fost și alți martori care au văzut plăcile de aur în afară de Joseph Smith?

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-vă mărturia despre Cartea lui Mormon, despre Joseph Smith și despre Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Dacă simțiți că nu aveți încă o mărturie proprie, scrieți ce veți face pentru a vă dezvolta, în acest an, o mărturie despre Cartea lui Mormon. Pentru a vă întări mărturia, împărtășiți-vă sentimentele despre ceea ce ați scris unuia dintre părinții voștri, unui alt membru al familiei sau unui prieten.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat lecția „Materiale introductive din Cartea lui Mormon” și am încheiat-o în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 1: ZIUA 4

Prezentare generală a Cărții lui Mormon

Introducere

Profetul Joseph Smith a descris evenimentele petrecute odată cu aducerea la lumină a Cărții lui Mormon. Studiind relatarea sa, mărturia voastră despre chemarea sa de profet și despre rolul divin al Cărții lui Mormon în restaurarea plenitudinii Evangheliei lui Isus Hristos poate deveni mai profundă. Această lecție vă va ajuta, de asemenea, să deveniți mai familiarizați cu modul în care a fost scrisă Cartea lui Mormon în timpurile străvechi. Profeții Mormon și Moroni au depus mărturie despre îndrumarea pe care au primit-o din partea Domnului atunci când au scris și compilat pe plăcile de aur scrierile multor altor profeți. În timp ce studiați, căutați prezența influenței Domnului în aducerea la lumină a Cărții lui Mormon și rolul pe care Cartea lui Mormon îl poate avea în îndrumarea vieții voastre.

„Mărturia profetului Joseph Smith”

Cum ați răspunde întrebării: „Cum a intrat Biserica voastră în posesia Cărții lui Mormon?”

„Mărturia profetului Joseph Smith” inclusă în materialele introductive de la începutul Cărții lui Mormon conține extrase din secțiunea Joseph Smith – Istorie, găsită în Perla de mare preț. Ea descrie cu propriile cuvinte ale profetului cum a fost adusă la lumină Cartea lui Mormon. Sunteți încurajați să citiți întreaga sa relatare din Joseph Smith – Istorie în timpul studiului vostru zilnic din scripturi.

Dezvoltarea unei mărturii

Președintele Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat cum putem dezvolta o mărturie împărtășind-o cu alții: „O mărturie este *dobândită* atunci când este *depusă*! Una este să primești o mărturie din ceea ce ai citit sau din ceea ce spune altcineva; iar acesta este un început necesar. Și este cu totul altceva ca Spiritul să-ți confirme în inimă că ceea ce *tu* ai mărturisit este adevărat” („The Candle of the Lord”, *Ensign*, ian. 1983, p. 54–55)

„O scurtă explicație despre Cartea lui Mormon”

Pentru a înțelege modul în care este organizată Cartea lui Mormon, citiți „O scurtă explicație despre Cartea lui Mormon” care se găsește după „Mărturia profetului Joseph Smith”. Comparați ceea ce citiți cu ilustrația de la sfârșitul acestei lecții care ilustrează modul cum diferitele seturi de plăci sunt compilate pentru a forma Cartea lui Mormon.

Mulți bărbați au slujit în calitate de cronicari de-a lungul istoriei nefiților și lamaniților, începând cu Lehi și terminând, după mai mult de 1.000 de ani, cu profetul-istoric Mormon și cu fiul său, Moroni. Mormon a fost îndrumat de Domnul să prescurteze scrierile acestor profeti din vechime și cei 1.000 de ani ai istoriei poporului său. Prescurtarea sa a fost consemnată pe plăcile lui Mormon, cunoscută și sub denumirea de plăcile de aur. După moartea lui Mormon, fiul său, Moroni, a terminat cronica, iar plăcile au fost ascunse până când i-au fost date profetului Joseph Smith.

Helaman 3:13–15 este unul dintre numeroasele fragmente în care Mormon a menționat prescurtarea cronicilor nefite. În timp ce îl citiți, remarcați că au fost mult mai multe scrieri decât au putut Mormon și Moroni să includă pe plăcile de aur.

Citiți Cuvintele lui Mormon 1:9 și Mormon 8:34–35. Subliniați cuvintele și expresiile care descriu modul în care Domnul i-a ajutat și îndrumat pe Mormon și Moroni când au compilat Cartea lui Mormon.

Pentru că „Mărturia lui Joseph Smith” nu conține versete numerotate, această lecție va face trimitere la Joseph Smith – Istorie pentru a vă ajuta să găsiți ușor ceea ce trebuie să citiți. Când studiați mărturia profetului Joseph, căutați dovada că scriptura **Cartea lui Mormon a fost adusă la lumină prin puterea lui Dumnezeu**.

Citiți Joseph Smith – Istorie 1:29–35, 42–43 și subliniați detaliile privind vizita pe care Moroni i-a făcut-o lui Joseph Smith, pe care le-ați folosi dacă ar trebui să-i explicați cuiva aceste evenimente. În Joseph Smith – Istorie 1:34, ce a spus Moroni că era cuprins pe plăcile de aur?

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Dacă ați fi fost Mormon sau Moroni și ați fi avut responsabilitatea de a comprima volume întregi de scrieri profetice într-o singură cronică, cum ați decide ce să includeți în prescurtarea voastră?

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări: Care ar fi lucrul, din Joseph Smith – Istorie 1:29–35, 42–43, pe care l-ați accentua dacă i-ați împărtăși această relatare unei alte persoane? De ce este acesta important pentru voi?

2. Citiți Joseph Smith – Istorie 1:51–54 și consemnați-vă, în jurnalul pentru studiul scripturilor, gândurile cu privire la următoarele întrebări: Ce a învățat Joseph Smith în timpul primelor vizite pe care i le-a făcut îngerul Moroni? De ce credeți că a fost important pentru Joseph să aibă această perioadă de instruire de patru ani înainte de a primi și de a traduce plăcile?

În anul 1827, după o perioadă de pregătire și instruire, lui Joseph Smith i s-au dat plăcile, precum și responsabilitatea de a le traduce prin darul și puterea lui Dumnezeu. Citiți Joseph Smith – Istorie 1:59–60 și identificați însărcinarea pe care a primit-o cu privire la plăcile de aur.

Din aceste versete, putem vedea că **scriitorii Cărții lui Mormon au văzut zilele noastre și au scris ceea ce urma să ne fie de cel mai mare ajutor**. Puteți nota acest lucru în scripturile voastre, lângă Mormon 8:35.

Președintele Ezra Taft Benson a depus mărturie că această carte, Cartea lui Mormon, „a fost scrisă pentru zilele noastre” și a explicat cum ne poate ajuta această cunoaștere atunci când studiem Cartea lui Mormon:

„Nefiții nu au avut niciodată cartea; nici lamaniții din timpurile străvechi. Ea ne era destinată nouă... Mormon a scris aproape de sfârșitul civilizației nefite. Sub inspirația lui Dumnezeu, care vede toate lucrurile de la început, el a prescurtat cronici de sute de ani, alegând povestirile, cuvântările și evenimentele care urmau să ne fie de cel mai mare ajutor...”

Dacă ei au văzut zilele noastre și au ales lucrurile care urmau să fie de cea mai mare valoare pentru noi, nu așa ar trebui noi să studiem Cartea lui Mormon? Trebuie să ne întrebăm constant: «De ce l-a inspirat Domnul pe Mormon (sau pe Moroni ori pe Alma) să includă aceasta în cronică lui? Ce lecție pot să învăț din aceasta care să mă ajute să trăiesc în aceste zile și în această eră?» („Cartea lui Mormon – cheia de boltă a religiei noastre”, Liahona, oct. 2011, p. 6).

Dacă vă veți adresa astfel de întrebări în timp ce studiați, veți descoperi principiile și doctrinele despre care Domnul a știut că veți avea cea mai mare nevoie în viața voastră.

Gândiți-vă acum la viața voastră! Cugetați la întrebările pe care le aveți sau la situațiile în care vă aflați și pentru care ați dori să primiți îndrumare de la Dumnezeu. Scrieți una sau două dintre acestea în jurnalul vostru personal (*nu* în jurnalul pentru studiul scripturilor pe care i-l arătați învățătorului vostru). În timpul studiului vostru zilnic din Cartea lui Mormon, căutați principiile care oferă îndrumare și sfaturi cu privire la aceste situații.

Referitor la studiul zilnic din scripturi, președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Puteți crede că sunteți prea ocupați. Zece sau cincisprezece minute alocate zilnic studiului din scripturi, în mod deosebit din Cartea lui Mormon, vă pot oferi o înțelegere deosebită a mărețelor adevăruri eterne care au fost păstrate prin puterea Celui Atotputernic în vederea binecuvântării copiilor Săi. În timp ce citiți... vă veți apropia mai mult de Cel care este autorul salvării noastre” („Rise to the Stature of the Divine within You”, *Ensign*, nov. 1989, p. 97).

 4. Gândiți-vă ce obiectiv v-ați putea stabili care să vă ajute să dobândiți cât mai multă cunoaștere ca urmare a citirii Cărții lui Mormon în acest an. Scrieți-vă obiectivul în jurnalul pentru studiul scripturilor. Puteți stabili anumite perioade de timp când vă puteți evalua progresul.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

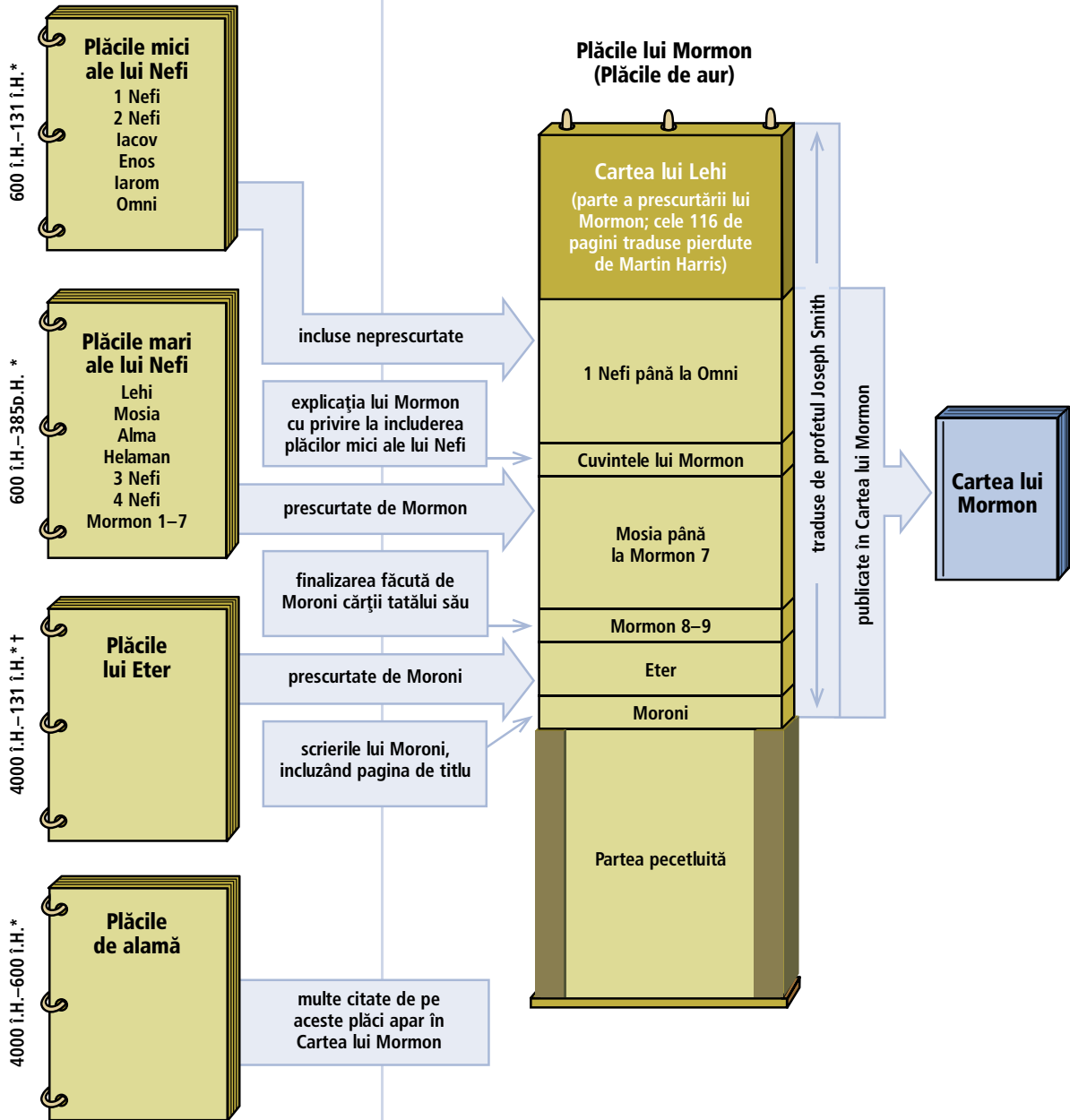
Am studiat lecția „Prezentare generală a Cărții lui Mormon” și am încheiat-o în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Plăcile și legătura dintre acestea și Cartea lui Mormon publicată

Unele dintre sursele plăcilor lui Mormon

Plăcile lui Mormon care i-au fost date profetului Joseph Smith

* Datele reprezintă perioada de timp aproximativă acoperită de fiecare set de plăci.

† Nu se știe exact când și-a terminat cronica profetul Eter, însă se pare că a fost cândva între 589 î.H. și 131 î.H.

INTRODUCERE LA

1 Nefi

De ce studiem această carte?

Pe măsură ce studiați 1 Nefi, veți descoperi că „îndurarea blândă a Domnului este asupra tuturor celor pe care El i-a ales, datorită credinței lor pentru a-i întări” (1 Nefi 1:20). De exemplu, veți învăța cum l-a ajutat Dumnezeu pe Nefi să intre în posesia plăcilor de alamă pentru ca familia lui să poată avea scripturile, cum Dumnezeu l-a salvat pe Nefi de la amenințările fizice aduse propriei vieți și cum Dumnezeu i-a salvat pe Lehi și pe membrii familiei lui de la foamete în pustiu și de la distrugere pe ocean ajutându-i să ajungă în siguranță în țara făgăduinței.

Lehi și poporul său au avut parte de mila și ajutorul lui Dumnezeu atunci când au ținut poruncile. Lehi și Nefi au căutat îndrumare de la Dumnezeu și au primit-o prin intermediul scripturilor, viselor, viziunilor și Liahonei. Nefi a avut o viziune, pe care a consemnat-o, despre istoria pământului, în care a văzut puterea atotștiutoare a lui Dumnezeu. Prin intermediul viziunilor, Nefi a văzut botezul, slujirea și răstignirea lui Isus Hristos care urmau să aibă loc.

În timp ce studiați experiențele trăite de Nefi și Lehi și relatate în această carte, puteți învăța cum să căutați și să primiți binecuvântările cerului în viața voastră.

Cine a scris această carte?

Nefi, fiul lui Lehi, a scris această carte ca răspuns la porunca Domnului de a ține o cronică a poporului său. Nefi s-a născut, probabil, în sau lângă Ierusalim. El a trăit acolo în timpul slujirii profetului Ieremia și al domniei regelui Zedechia.

Nefi a căutat să dobândească propria mărturie despre cuvintele tatălui său referitoare la distrugerea Ierusalimului și la necesitatea ca familia lui să plece. În timp ce a continuat să caute și să urmeze sfatul Domnului, Nefi a devenit un instrument în mâinile lui Dumnezeu. El s-a întors, supus, la Ierusalim împreună cu frații săi, de două ori – prima dată, pentru a intra în posesia plăcilor de alamă și, ulterior, pentru a-i convinge pe Ismael și pe familia lui să li se alăture în pustiu. Cu ajutorul Domnului, Nefi a construit corabia ce i-a purtat familia și pe ceilalți peste ocean, către țara făgăduinței. Când Lehi a murit, Nefi a devenit conducătorul poporului său.

Când și unde a fost scrisă?

Nefi a scris cronică ce a devenit 1 Nefi în jurul anului 570 î.H. – la 30 de ani după ce el și familia lui au plecat din Ierusalim (vezi 2 Nefi 5:28–31). A scris-o în timp ce se afla în țara lui Nefi.

UNITATEA 2: ZIUA 1

1 Nefi 1

Introducere

Cartea lui Mormon începe cu relatarea lui Nefi despre tatăl său, Lehi, care își îndeplinește cu credință rolurile de profet și de conducător al preoției pentru familia sa. Faptul de a înțelege slujirea lui Lehi vă poate ajuta să înțelegeți mai bine rolul profeților în zilele noastre. El a fost unul dintre „[mulți] profeți... [care au profetizat iudeilor] că... trebuie să se pocăiască” (1 Nefi 1:4). Pentru că Lehi s-a supus lui Dumnezeu și a profetizat despre distrugerea Ierusalimului, oamenii l-au batjocorit și au vrut să-l omoare. Cu toate acestea, Lehi s-a bucurat de mila și puterea de eliberare a Domnului. În timp ce studiați 1 Nefi 1, gândiți-vă cum pot fi observate, în viața voastră, mila lui Dumnezeu și implicarea Sa personală.

Binecuvântări rezultate ca urmare a studiului scripturilor

Una dintre ocaziile pe care le veți avea în acest an în calitate de cursanți la seminar este aceea de a citi Cartea lui Mormon. Citirea scripturilor vă întărește relația cu Domnul. Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat: „Am observat că, atunci când ajung să nu acord atenția cuvenită relației mele cu Divinitatea și când pare că nicio ureche divină nu ascultă și niciun glas divin nu vorbește, înseamnă că m-am îndepărtat foarte, foarte mult. Dacă mă cufund în scripturi, distanța se micșorează și spiritualitatea revine” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], p. 67).

1 Nefi 1:1–3

Nefi își începe cronică.

Citiți 1 Nefi 1:1 și identificați cuvintele și expresiile cheie care dezvăluie cum era viața lui Nefi.

 1. Conform celor citite în versetul 1, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre cel puțin un mod prin care credeți că viața voastră se aseamănă cu cea a lui Nefi.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum credeți că a fost posibil ca Nefi „[să vadă]

multe suferințe” și totuși „[să fie] foarte plăcut Domnului în toate zilele [sale]”?

1 Nefi 1:4–20

Lehi primește o viziune și-i avertizează pe oameni că Ierusalimul va fi distrus.

Gândiți-vă la un moment în care părinții voștri sau conducătorii Bisericii v-au avertizat cu privire la ceva periculos. Ce motiv au avut să vă avertizeze?

Tatăl nostru Ceresc ne iubește și dorește ca noi să stăm departe de păcat, care ne face rău. Un mod prin care Dumnezeu Își avertizează copiii este prin intermediul profeților. **Profeții avertizează împotriva păcatului și propovăduiesc faptul că salvarea vine prin Isus Hristos.** În timp ce studiați 1 Nefi 1, căutați dovezi referitoare la acest principiu. Nefi și-a început cronică spunându-ne că mulți profeți le-au propovăduit oamenilor și i-au avertizat despre ceea ce avea să se întâmple dacă nu se pocăiau (vezi 1 Nefi 1:4). Citiți 1 Nefi 1:5–7 și marcați în scripturile voastre cum s-a rugat Lehi și pentru cine s-a rugat. Rugăciunea lui Lehi adresată Domnului indică faptul că el a crezut ceea ce au spus profeții.

Citiți 1 Nefi 1:8–10 și încercuiți mai jos tot ceea ce Lehi a văzut în viziune.

Dumnezeu	Îngeri
Isus Hristos	Alți doisprezece

Citiți 1 Nefi 1:11–12 și fiți atenți la ce i s-a întâmplat lui Lehi în timp ce citea cartea ce îi fusese dată. Prin intermediul acestei viziuni, Domnul a continuat să-l pregătească pe Lehi în vederea slujirii pe care urma să-o

face printre oamenii din Ierusalim. Citiți 1 Nefi 1:13 și fiți atenți la ceea ce Lehi a fost învățat cu privire la Ierusalim. Când citiți, puneți-vă în locul lui Lehi și imaginați-vă cum v-ați fi simțiți dacă Domnul v-ar fi spus că aceste lucruri ar urma să se întâmple în căminul și în orașul vostru.

Se poate observa că lui Lehi i-a fost greu după ce a fost avertizat cu privire la distrugerea poporului și orașului său. Cu toate acestea, citiți 1 Nefi 1:14–15 și descoperiți de ce s-a bucurat Lehi deși văzuse că Ierusalimul urma să fie distrus.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-vă gândurile cu privire la întrebarea următoare: Cum ar fi putut

experiența de care a avut parte Lehi în 1 Nefi 1:5–15 să-i influențeze dorința de a le predica oamenilor și de a-i invita să se pocăiască?

După ce a fost avertizat cu privire la distrugerea Ierusalimului, Lehi le-a împărtășit oamenilor din Ierusalim ceea ce a aflat. El i-a avertizat că urmau să fie distruși dacă nu se pocăiau. Citiți 1 Nefi 1:18–20 și vedeți cum au reacționat oamenii din Ierusalim. Imaginați-vă că sunteți redactor la un ziar și că trebuie să scrieți un titlu de articol pentru 1 Nefi 1:18–20. Care ar fi titlul vostru?

Cugetați asupra următoarei declarații:

„Asemenea profeților din vechime, profeții de astăzi depun mărturie despre Isus Hristos și predau Evanghelia Sa. Ei fac cunoscută voința și caracterul adevărat al lui Dumnezeu. Ei vorbesc cu mult curaj și clar, demascând păcatul și avertizând despre consecințele acestuia. Din când în când, ei ar putea fi inspirați să profețească despre evenimente viitoare spre binele nostru” (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelia* [2004], p. 142).

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți, cu propriile cuvinte, o frază care să descrie responsabilitatea pe care o are un profet în pofida opoziției de care poate avea parte.

În timp ce Nefi scria despre experiențele tatălui său în Ierusalim, el a introdus un mesaj pentru cititor, la sfârșitul lui 1 Nefi 1:20, începând cu: „Dar, iată, eu, Nefi, vă voi arăta...”. Acest verset introduce un subiect pe care Nefi l-a accentuat în scrierile sale. Subliniați acest subiect în 1 Nefi 1:20, iar apoi citiți Moroni 10:3 căutând un subiect similar. (Moroni a fost ultimul dintre profeții din Cartea lui Mormon. Între Nefi și Moroni a existat o perioadă de aproximativ 1.000 de ani.)

Remarcați că Nefi a declarat în primul capitol al Cărții lui Mormon că el urma să ne arate „îndurarea blândă a

Domnului” în scrierile sale (1 Nefi 1:20). În ultimul capitol al Cărții lui Mormon, Moroni ne-a spus să ne aducem aminte „cât de bun a fost Domnul” (Moroni 10:3).

Nefi a dorit ca noi să înțelegem chiar de la începutul cronicii sale că **îndurarea blândă a Domnului este oferită tuturor celor care exercită credință în El**. Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat ce înseamnă îndurarea blândă a Domnului în viața noastră. Încercuiți cuvintele și expresiile pe care vârstnicul Bednar le-a folosit pentru a descrie ce înseamnă „îndurarea blândă a Domnului” în timp ce citiți explicația sa:

„Îndurarea blândă a Domnului înseamnă binecuvântări foarte personale și individualizate, întărire, putere, protecție, asigurare, îndrumare, amabilitate iubitoare, consolare, sprijin și daruri spirituale pe care le primim de la Domnul Isus Hristos, datorită Lui și prin El...

Îndurarea blândă a Domnului nu apare întâmplător sau pur și simplu prin coincidență. Credința, supunerea și umilința invită îndurarea blândă în viețile noastre și deseori aceasta se întâmplă exact în momentul [în care] Domnul ne arată cum să recunoaștem și să prețuim aceste binecuvântări importante” („Îndurarea blândă a Domnului”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 99–100).

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce exemple ale îndurării blânde a Domnului ați văzut în viețile voastre sau ale persoanelor pe care le cunoașteți?

Începeți sau continuați să căutați și să consemnați în jurnalul personal situații în care ați avut parte de îndurarea blândă a Domnului în viața voastră. Când veți face aceasta, veți vedea mai repede binecuvântările pe care Dumnezeu vi le-a oferit.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 1 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 2: ZIUA 2

1 Nefi 2

Introducere

Oamenii reacționează în diverse moduri față de revelația primită de la Dumnezeu. Domnul i-a poruncit lui Lehi într-un vis să-și ducă familia în pustiu. Laman și Lemuel au cârtit împotriva poruncilor lui Dumnezeu, iar Nefi a căutat o mărturie care să le confirme. Compararea reacțiilor lor diferite vă va ajuta să decideți cum să vă folosiți libertatea de a alege atunci când reacționați față de îndrumarea Domnului.

1 Nefi 2:1–7

Dumnezeu îi poruncește lui Lehi să plece în pustiu.

Imaginați-vă că sunteți Lehi și că Domnul vă cere vouă și membrilor familiei voastre să vă părăsiți casa și toate bunurile pe care le aveți. Urmează să mergeți timp de multe zile și vă puteți lua provizii doar cât să satisfaceți nevoile membrilor familiei voastre. Gândiți-vă cum ați reacționa la o asemenea cerință.

Citiți 1 Nefi 2:1–6 și căutați împrejurările care au făcut ca Lehi și membrii familie sale să plece în pustiu.

De ce „[au căutat oamenii să-i] ia viața [lui Lehi]”? (Vezi 1 Nefi 2:1.) _____

Ce i-a poruncit Domnul lui Lehi să facă? (Vezi 1 Nefi 2:2.) _____

Lehi a ilustrat prin exemplul său principiul Evangheliei potrivit căruia, **atunci când suntem credincioși și supuși, Domnul ne va ajuta în momentele de încercare.**

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea legată de 1 Nefi 2:4: Ce puteți învăța din deciziile lui Lehi cu privire la ce să luați cu voi și ce să lăsați în urmă?

Pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine itinerariul călătoriei lui Lehi, uitați-vă la harta de la sfârșitul lecției.

Citiți 1 Nefi 2:7 și fiți atenți la ceea ce a făcut Lehi după ce a plecat alături de membrii familiei sale pentru a călători în pustiu. Ce cuvânt ați putea folosi pentru a descrie o trăsătură de caracter importantă de care a dat dovadă Lehi? _____

1 Nefi 2:8–14

Laman și Lemuel cârtesc împotriva tatălui lor.

Toți cei patru fii ai lui Lehi au făcut aceeași călătorie, însă au avut atitudini diferite față de poruncile lui Dumnezeu.

Studiați 1 Nefi 2:8–10 și încercuiți cuvintele *râu* și *vale*.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-vă gândurile cu privire la întrebarea următoare: Ce credeți că a încercat Lehi să-i învețe pe Laman și Lemuel comparându-i cu un râu și cu o vale?

Citiți 1 Nefi 2:11–14 și găsiți motivele pentru care Laman și Lemuel au cârtit împotriva tatălui lor. (Notă. Cuvântul *încăpățănare* înseamnă îndărătnicie și mândrie.)

Unul dintre motivele pentru care Satana încurajează cârtirea este acela de a-i împiedica pe oameni să-i urmeze pe profeții în viață, pe conducătorii inspirați și pe părinți. Vârșnicul H. Ross Workman, din Cei Șaptezeci, a vorbit despre cârtire. El a spus: „Cârtirea constă în trei pași, fiecare dintre ei ducând spre următorul, pe o cărare abruptă a nesupunerii.

Primul, când oamenii cârtesc, ei își folosesc propria judecată și încep să pună sub semnul întrebării învățăturile profeților în viață. „Ei pun sub semnul întrebării la început în mintea lor și, apoi, sădesc întrebările în mințile altora.”

Al doilea, cei care cârtesc încep să se justifice și să se scuze pentru a nu face ceea ce fuseseră instruiți să facă... Astfel, ei [găsesc] o scuză pentru nesupunere.

Al treilea pas urmează inevitabil: faptul de a deveni înceți în a urma porunca Învățătorului [vezi D&L 58:29]...

Vă invit să vă gândiți la porunca venită de la profeții în viață care vă deranjează cel mai mult. Vă întrebați dacă porunca se aplică și în cazul dumneavoastră? Găsiți imediat scuze pentru care nu puteți să vă conformați poruncii acum? Vă simțiți deranjați sau iritați de cei care vă reamintesc porunca? Sunteți înceți în ținerea ei? Fiți atenți la metodele înșelătoare ale potrivnicului.

Feriți-vă de cârtire” („Fiți atenți, nu cârtiți”, *Liahona*, ian. 2002, p. 98–100).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce puteți face dacă vă găsiți în situația de a cârti (de a vă plânge) împotriva unei porunci sau vreunui standard al Bisericii?

1 Nefi 2:16–19

Nefi caută să obțină cunoaștere de la Domnul.

Citiți 1 Nefi 2:16, 19 și marcați lucrurile pe care le-a dorit și le-a făcut Nefi pentru a accepta poruncile pe care Domnul le dăduse prin intermediul tatălui său. Deși Nefi nu a cârtit, cugetați la modul în care ceea ce el a scris în 1 Nefi 2:16 despre faptul că Domnul i-a înmuiat inima indică faptul că plecarea din Ierusalim a fost și pentru el un lucru greu de făcut.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, împărtășiți o experiență în care, asemenea lui Nefi, v-ați rugat Tatălui Cerească și în care inima vi s-a înmuiat cu ajutorul Spiritului sau o situație în care ați dobândit o mărturie legată de un lucru pe care l-a spus Domnul.

Experiența lui Nefi ne învață următorul principiu al Evangheliei: **Atunci când chemăm numele lui Dumnezeu în rugăciune, El ne poate înmua inima pentru a crede cuvintele Sale.**

Citiți 1 Nefi 2:17–18 și identificați dorințele și acțiunile lui Nefi după ce Domnul i-a înmuiat inima. Gândiți-vă la ce puteți învăța din reacțiile diferite ale lui Nefi, Sam, Laman și Lemuel. Un adevăr important este următorul:

Când împărtășim ceea ce am învățat prin Spiritul Sfânt, alții ne pot crede cuvintele.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care cuvintele cuiva v-au făcut să credeți cuvântul lui Dumnezeu, așa cum Sam l-a crezut pe Nefi.

Gândiți-vă la cineva căruia i-ați putea împărtăși ceva ce Spiritul v-a ajutat să știți și să simțiți că este adevărat. Poate fi un prieten, un membru al familiei voastre, un conducător al Bisericii sau un învățător. În această săptămână, vorbiți cu acea persoană și împărtășiți acea mărturie.

1 Nefi 2:20–24

Domnul îl asigură pe Nefi că va prospera dacă va fi supus.

Identificați și marcați promisiunea conținută în 1 Nefi 2:20–21. Această promisiune apare de 34 de ori în Cartea lui Mormon. În timp ce studiați Cartea lui Mormon, veți vedea cum cuvintele pe care Domnul i le-a adresat lui Nefi s-au împlinit în totalitate. Încheiați lecția de astăzi citind 1 Nefi 2:22–24.

Dumnezeu îi binecuvântează pe cei care sunt

supuși și credincioși. Gândiți-vă la nivelul vostru de supunere în ținerea poruncilor lui Dumnezeu. Care este o modalitate prin care puteți fi mai supuși? Urmați îndemnurile pe care le primiți de la Spirit.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 2: ZIUA 3

1 Nefi 3–4

Introducere

Domnul i-a poruncit lui Lehi să-și trimită fiii înapoi la Ierusalim pentru a intra în posesia plăcilor de alamă care se aflau la Laban. Laman și Lemuel nu au înțeles cum ar putea îndeplini această poruncă, dar Nefi a avut credință că Domnul va pregăti o cale ca ei să îndeplinească ceea ce le-a poruncit. În pofida dificultăților repetate, Nefi a stăruit cu credință să facă ceea ce Domnul i-a cerut. În consecință, el a fost condus de Spiritul Sfânt și a intrat în posesia plăcilor. Experiența lui Nefi ne arată că supunerea constantă

ne face demni să primim ajutorul Domnului când ne aflăm în situații dificile.

1 Nefi 3:1–9, 19–20

Fiii lui Lehi se întorc la Ierusalim.

Ați fost vreodată într-o situație dificilă și v-ați întrebă cum aveți să vă descurcați? Lecția de astăzi vă poate ajuta să vă întăriți credința și determinarea de a fi supuși atunci când vă aflați în situații dificile. Începeți citind 1 Nefi 3:1–6 și subliniind în scripturi porunca pe care Domnul i-a dat-o lui Lehi pentru a fi îndeplinită de fiii acestuia. Remarcați, de asemenea, modul diferit în care au reacționat Laman și Lemuel la porunca Domnului față de cel al lui Nefi.

Pentru a înțelege dificultatea a ceea ce poruncit Domnul, este util să știți că distanța de la Ierusalim până la Marea Roșie (Golful Aqaba) este de aproximativ 290 de kilometri printr-un deșert plin de hoți. Lehi și membrii familiei sale călătoriseră timp de trei zile până au ajuns în acest loc (vezi 1 Nefi 2:5–6), iar acum Domnul a spus că fiii săi trebuiau să se întoarcă în Ierusalim. Citiți 1 Nefi 3:7–8 și identificați motivul invocat de Nefi cu privire la dorința sa de a se supune poruncii Domnului.

Nefi a depus mărturie despre principiul conform căruia, **dacă vom face ceea ce poruncește Domnul, El va pregăti o cale pentru ca noi să îndeplinim acea poruncă.** În timp ce continuați să studiați 1 Nefi 3, gândiți-vă la exemplul de curaj și de determinare al lui Nefi și la modul în care acesta vă poate inspira să fiți mult mai supuși și să dați dovadă de mai multă credință în Domnul. Acordați atenție sporită modului în care Nefi a reacționat în fața dificultăților. Deși Nefi a avut parte de adversitate când el și frații săi au încercat să intre în posesia plăcilor de alamă, el a ales să nu cârtească (vezi 1 Nefi 3:6).

Plăcile de alamă conțineau „cronicile iudeilor” (1 Nefi 3:3), care erau scripturile lor. Ele conțineau unele dintre scrierile și informațiile găsite, în prezent, în Vechiul Testament, precum și alte scrieri profetice. Citiți 1 Nefi 3:19–20 și subliniați ceea ce conțineau plăcile de alamă și care le-au făcut să fie atât de importante pentru familia și descendenții lui Lehi.

Scriptură de bază – 1 Nefi 3:7

Citiți 1 Nefi 3:7 de trei ori (puteți varia modul în care citiți acest verset: cu glas tare sau în gând). Închideți-vă scripturile și încercați, fără să vă uitați la verset, să scrieți răspunsuri la următoarele întrebări:

- Cui i se adresa Nefi? _____

- Ce s-a angajat Nefi să facă? _____
- Ce știa Nefi că avea să facă Domnul? _____

Deschideți-vă scripturile și treceți în revistă 1 Nefi 3:7 și răspunsurile voastre.

Profetul Joseph Smith a spus: „Mi-am stabilit următoarea regulă: *Când Domnul poruncește, fă ceea ce a poruncit*” (în *History of the Church*, 2:170). Puteți să scrieți această afirmație în scripturile voastre, lângă 1 Nefi 3:7.

1 Nefi 3:10–31

Laban fură bogățiile lui Lehi și încearcă să-i omoare pe Nefi și pe frații lui.

Dumnezeu ne binecuvântează în moduri diferite când ne supunem poruncilor Sale. Experiența de care a avut parte Nefi pentru a intra în posesia plăcilor de alamă îi susține mărturia că Dumnezeu oferă o cale pentru copiii Săi prin care ei să poată îndeplini poruncile Sale (vezi 1 Nefi 3:7). Folosiți tabelul de mai jos pentru a studia primele două încercări ale fiilor lui Lehi de a intra în posesia plăcilor de alamă. Scrieți răspunsurile la întrebări în coloane pentru fiecare încercare sau puteți face această temă în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Notă. În vremea lui Nefi, tragerea la sorți (vezi 1 Nefi 3:11) era un mod obișnuit de a lua o decizie. Prin tragerea la sorți, Nefi și frații săi căutau îndrumarea Domnului în vederea împlinirii poruncii de a intra în posesia plăcilor de alamă (vezi Proverbele 16:33; Ghidul pentru scripturi, „Sorti”).

Întrebări	Prima încercare (1 Nefi 3:10–18)	A doua încercare (1 Nefi 3:21–31)
1. Cine s-a dus?		
2. Ce au făcut?		
3. Cum au reacționat frații după ce încercarea a eșuat?		

 1. După ce *prima încercare* a lor de a intra în posesia plăcilor de alamă a eșuat, Nefi și frații săi erau „întristați] nespus de tare” (1 Nefi 3:14). Recapitulați 1 Nefi 3:15–16 și descrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, modul în care reacția lui Nefi după primul eșec era diferită de cea a fraților săi.

 2. După ce cugetați asupra celei de-a *doua încercări* (vezi 1 Nefi 3:21–31), răspundeți, în jurnalul pentru stu-

diul scripturilor, la următoarea întrebare: Cum ne împiedică mânia, cărtirea și lipsa de credință să-L auzim pe Dumnezeu?

1 Nefi 4:1–26

Nefi intră în posesia plăcilor de alamă.

Identificați întrebările adresate de Laman și Lemuel în 1 Nefi 3:31. Dacă ați fi fost Nefi, cum le-ați fi răspuns la întrebări? Citiți 1 Nefi 4:1–3 și căutați răspunsurile pe care Nefi le-a oferit la întrebările fraților săi. De ce credeți că Nefi a ales exemplul lui Moise la Marea Roșie pentru a le răspunde la întrebări? Scrieți o frază din răspunsul oferit de Nefi fraților săi pe care o considerați înălțătoare: _____

Moise a avut, de asemenea, o sarcină aparent imposibilă atunci când i s-a cerut să-i scoată pe copiii lui Israel din Egipt. În pofida încercărilor repetate, el nu l-a putut convinge pe faraon să-i elibereze pe israeliți. Cu toate acestea, Moise a stăruit să facă ceea ce Domnul i-a poruncit, iar Domnul a oferit o cale prin care el să-i elibereze pe israeliți.

Nefi a pus în practică exemplul lui Moise în împrejurările în care se afla și a avut încredere că Dumnezeu avea, de asemenea, să pregătească o cale pentru el, astfel încât să intre în posesia plăcilor de alamă. În timp ce studiați restul relatării, căutați rezultatele perseverenței și determinării lui Nefi de a fi supus, în pofida eșecurilor inițiale.

A trebuit vreodată să faceți ceva sau v-ați simțit vreodată îndemnați să faceți ceva și nu ați știut pe loc de ce, când și cum? Președintele Harold B. Lee a observat că, în aceste situații, adesea „vrem să vedem de la început sfârșitul” înainte să urmărim îndrumarea Domnului și a

oferit următorul sfat: „Trebuie să învățați să mergeți pe linia dintre lumină și întuneric și, poate, să faceți câțiva pași în întuneric; atunci veți descoperi că lumina va apărea și vă va călăuzi” (citat în Boyd K. Packer, „The Edge of the Light”, *BYU Today*, mart. 1991, p. 23).

Citiți 1 Nefi 4:4–7 și identificați cum a pășit Nefi cu credință în întuneric (în necunoscut).

Ce este important în expresia „totuși, am mers înainte” (1 Nefi 4:7)? _____

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți o situație în care unui tânăr i s-ar putea cere să facă ceva sau în care ar putea fi condus de Duhul Sfânt să facă ceva fără să știe dinainte care va fi rezultatul. Poate că există o situație în care ați mers înainte cu credință fără să știți dinainte *cum* sau *când* urma să vă ajute Dumnezeu. Dacă există, scrieți despre acea experiență în jurnalul vostru. Puteți, de asemenea, s-o împărtășiți la oră.

Nefi a învățat de ce, când și cum avea Domnul să-l ajute să îndeplinească porunca de a intra în posesia plăcilor doar *după* ce el l-a permis Duhului Sfânt să-l îndrume și *după* ce a hotărât să acționeze cu credință. Citiți 1 Nefi 4:8–26 și remarcați cum l-a ajutat Domnul să intre în posesia plăcilor de alamă.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați motivele pe care Spiritul i le-a dat lui Nefi pentru a-l ucide pe Laban (vezi 1 Nefi 4:8–13).

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce ați învățat din eforturile finale ale lui Nefi de a intra în posesia plăcilor de alamă care vă poate ajuta să treceți cu bine de încercările de care aveți sau veți avea parte în viață?

Când veți avea parte, în propria voastră viață, de momente în care nu veți cunoaște „cum, de ce și când”, aduceți-vă aminte de principiul ilustrat de experiența lui Nefi: **Când ne exercităm credința în Dumnezeu**

și căutăm să facem ceea ce El ne cere, chiar și atunci când nu putem vedea rezultatul final, El ne va îndruma prin influența Duhului Sfânt.

Comentarii și informații generale

Porunca de a-l ucide pe Laban

Profetul Joseph Smith ne-a învățat că Domnul este Cel care stabilește standardul cu privire la ceea ce este bine și la ceea ce este rău: „Dumnezeu a spus: «Să nu ucizi» [Exodul 20:13]; altădată, El a spus: «Să nimeni nu tești cu desăvârșire» [Deuteronomul 20:17]. Acesta este principiul după care este condusă împărăția din ceruri – prin revelație adaptată împrejurărilor în care se găsesc copiii împărăției. Orice ne cere Dumnezeu este drept, indiferent de ceea ce cere, cu toate că s-ar putea să înțelegem motivul pentru aceasta doar la mult timp după ce evenimentele au avut loc. Dacă noi căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu, toate lucrurile bune vor fi adăugate” (în *History of the Church*, 5:135).

În vederea unei înțelegeri bune a motivului pentru care Domnul i-a cerut lui Nefi să-lucidă pe Laban, ne-ar putea fi util să ne gândim la următoarele: Domnul i-a oferit lui Laban cel puțin două ocazii de a da, de bună voie, plăcile de alamă, însă Laban „n-a ascultat de poruncile Domnului” (1 Nefi 4:11). Laban era un mincinos și un hoț și a căutat să-iucidă pe Laman și pe toți fiii lui Lehi, ceea ce, potrivit legii lui Moise, se pedepsea cu moartea (vezi Exodul 21:14). Domnul a știut că era esențial ca Lehi și descendenții săi să aibă cronicile scripturale, chiar dacă „un om [trebuia] să piară” (1 Nefi 4:13) pentru ca acest lucru să se întâmple.

Plăcile de alamă nu doar au binecuvântat oamenii și națiunile din Cartea lui Mormon, ci au și păstrat și pus la dispoziție, în zilele noastre, învățături ale profetilor din vechime, datorită faptului că unele dintre scrieri au fost copiate pe plăcile de aur de pe care a fost tradusă Cartea lui Mormon (cum ar fi citate din Isaia și alegoria lui Zenos). Prin intermediul Cărții lui Mormon, acele învățături de pe plăcile de alamă au binecuvântat și continuă să binecuvânteze viața a milioane de oameni, precum și națiunile lumii. Cel mai important, toate acestea erau în pericol în momentul în care Nefi se afla deasupra lui Laban și a dat ascultare glasului Spiritului.

Președintele Ezra Taft Benson a sugerat „trei teste scurte” care să ne ajute să evităm să fim înșelați în timpul situațiilor dificile:

„1. Ce spun lucrările canonice despre acest lucru? «La lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta», a spus Isaia (Isaia 8:20)...

Trebuie să studiem scripturile cu sârguință. Pentru noi, o importanță specială o au Cartea lui Mormon și Doctrină și Legăminte...

2. Al doilea ghid este: ce au de spus președinții din zilele din urmă ai Bisericii cu privire la subiect – în mod deosebit președintele în viață?

Astăzi, pe pământ, trăiește un singur bărbat care vorbește în numele Bisericii (vezi D&L 132:7; 21:4). Acel bărbat este președintele [Bisericii]. Pentru că ne transmite cuvântul Domnului în zilele noastre, cuvintele sale au o importanță chiar mai mare decât acelea ale profetilor decedați. Când vorbește sub îndrumarea Duhului Sfânt, cuvintele sale sunt scriptură (vezi D&L 68:4)...

Președintele poate vorbi despre orice subiect simte că le este necesar sfinților...

3. Al treilea test și cel final este Duhul Sfânt – testul Spiritului. Prin acel Spirit, noi «[putem] cunoaște adevărul tuturor lucrurilor» (Moroni 10:5). Acest test poate fi pe deplin eficient doar dacă toate canalele de comunicare ale persoanei cu Dumnezeu sunt curate, virtuozitate și lipsite de păcat” (în Conference Report, oct. 1963, p. 16–17).

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 3–4 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 2: ZIUA 4

1 Nefi 5–6; 9

Introducere

Saria, soția profetului Lehi, s-a temut că fiii ei aveau să nu se mai întoarcă de la Ierusalim. Lehi a alinat-o exprimându-și credința în Domnul. Când fiii ei s-au întors cu bine aducând cu ei plăcile de alamă, Saria a dobândit o mărturie mai puternică despre modul în care Dumnezeu îi îndruma și proteja familia. În timp ce studia de pe plăcile de alamă, Lehi „a fost cuprins de Spirit și a început să profețească despre seminția sa” (1 Nefi 5:17). În timp ce studiați această lecție, gândiți-vă la studiul vostru personal din scripturi și la ceea ce puteți face pentru a primi puterea care rezultă ca urmare a cercetării cuvântului lui Dumnezeu.

1 Nefi 5:1–9

Fiii lui Lehi se întorc în siguranță la familia lor în pustiu.

Călătoria până la Ierusalim și înapoi le-a luat, probabil, lui Nefi și fraților săi mai multe săptămâni. Gândiți-vă la un moment în care un frate, o soră, un părinte sau altcineva pe care cunoașteți a plecat de acasă pentru o lungă perioadă de timp – cum ar fi: într-o misiune, la școală sau să-și îndeplinească serviciul militar. Ce gânduri sau îngrijorări ați avut (sau ce griji credeți că și-ar putea face un părinte) când a trebuit să stați departe de cei dragi pentru o lungă perioadă de timp? Citiți 1 Nefi 5:1–3 și identificați îngrijorările pe care Saria i le-a exprimat lui Lehi cu privire la călătoria fiilor ei înapoi la Ierusalim.

Studiați 1 Nefi 5:4–6 și fiți atenți la modul în care Lehi a răspuns îngrijorărilor Sariei.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, reafirmați cu propriile cuvinte răspunsul pe care Lehi i l-a dat soției sale.

Cugetați asupra următoarelor întrebări:

- Ce vă impresionează la felul în care Lehi a răspuns îngrijorărilor Sariei?
- Cum arată cuvintele lui Lehi credința și curajul pe care le-a dobândit prin intermediul revelațiilor pe care le-a primit de la Dumnezeu?

Potrivit celor relatate în 1 Nefi 5:6, ce efect a avut mărturia lui Lehi asupra Sariei? _____

Două dintre adevărurile pe care le putem învăța din această experiență a lui Lehi și a Sariei sunt acela că Domnul ne binecuvântează să avem sentimentul de certitudine atunci când urmăm inspirația care vine de la El și acela că-i putem alina și întări pe alții când ne exprimăm credința în Dumnezeu.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați simțit certitudinea reconfortantă a lui Dumnezeu în timpul unei perioade dificile, v-ați împărtășit mărturia pentru a alina și întări pe cineva sau în care ați fost alinați sau întăriți de cuvintele pline de credință ale altcuiva.

Citiți 1 Nefi 5:7–9 și fiți atenți la efectul avut de această experiență asupra credinței Sariei.

Reafirmați cu propriile cuvinte

Un mod de a înțelege scripturile este acela de a reafirma principiile cu propriile cuvinte. Indiferent că este în scris sau oral, reafirmarea celor citite vă va ajuta să înțelegeți mai bine adevărurile cuprinse în scripturi. Îi oferă, de asemenea, Spiritului Domnului ocazia de a depune mărturie despre adevăruri.

- Ce a învățat Saria din această experiență? _____

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum se aseamănă mărturia Sariei din 1 Nefi 5:8 cu cea a lui Nefi din 1 Nefi 3:7?

1 Nefi 5:10–22

Lehi cercetează plăcile de alamă.

Nefi și frații săi și-au riscat viețile, și-au sacrificat bogățiile, au călătorit foarte departe și au fost protejați de Domnul în timpul călătoriei pe care au făcut-o în vederea intrării în posesia plăcilor de alamă. Dacă ați fi fost membri ai familiei lui Lehi, ce efect ar fi avut eforturile lor asupra atitudinii voastre în privința studiului conținutului plăcilor de alamă?

După ce fiii săi s-au întors cu bine, Lehi a început să cerceteze conținutul plăcilor de alamă. Citiți 1 Nefi 5:11–14 și subliniați ceea ce conțineau plăcile de alamă.

Citiți 1 Nefi 5:17–20 și fiți atenți la ceea ce a făcut Lehi după ce a studiat conținutul plăcilor de alamă. Bizuindu-vă pe ceea ce învățați din aceste versete, cum ați termina de enunțat următorul principiu? (vezi 1 Nefi 5:17): **Când studiem scripturile, noi putem**

Vărstnicul Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a confirmat acest adevăr:

„Atunci când vrem să vorbim cu Dumnezeu, ne rugăm. Iar atunci când vrem ca El să ne vorbească, cercetăm scripturile sfinte, deoarece cuvintele Sale sunt spuse prin intermediul profeților Săi. Atunci, El ne va învăța pe măsură ce ascultăm de îndemnul Spiritului Sfânt.

Dacă nu I-ați auzit vocea vorbindu-vă în ultimul timp, întoarceți-vă către scripturi cu o nouă perspectivă și ascultați ca și cum ar fi pentru prima dată. Ele sunt cele care ne mențin spiritualitatea” („Sfintele scripturi: puterea lui Dumnezeu pentru salvarea noastră”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 26–27).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați cercetat scripturile și ați simțit Spiritul Domnului.

Citiți 1 Nefi 5:21–22 și căutați motivele pentru care plăcile erau „de mare valoare” pentru Lehi și membrii familiei sale.

Deschideți cărțile de imnuri la imnul „Când citești scripturi prea sfinte” (*Imnuri*, nr. 177) și remarcați binecuvântările care pot rezulta datorită cercetării scripturilor. Cugetați asupra titlului vostru zilnic din scripturi. Cum v-ați putea îmbunătăți modul în care

studiați scripturile? _____

Putem dobândi înțelepciune când studiem scripturile în timpul călătoriei noastre prin viața muritoare – pustiiul nostru. Aduceți-vă aminte că intrarea în posesia plăcilor de alamă s-a făcut prin credință și sacrificiu și că, fără plăcile de alamă, Lehi și membrii familiei sale nu ar fi primit binecuvântările necesare în timpul călătoriei lor (vezi 1 Nefi 5:22). Când cercetați scripturile, puteți fi plini de Spiritul Domnului și puteți primi tăria și credința de a ține poruncile Sale.

1 Nefi 6:1–6

Nefi scrie pentru a-i convinge pe toți oamenii să vină la Isus Hristos.

Alegeți o carte pe care o aveți acasă sau gândiți-vă la o carte cu care sunteți familiarizați. În ce scop credeți că a scris autorul această carte? Cum vă ajută cunoașterea scopului autorului atunci când citiți?

Citiți 1 Nefi 6:3–6 și subliniați scopul pe care Nefi l-a avut când a scris această cronică. Expresia „Dumnezeul lui Avraam, și... Dumnezeul lui Isaac, și... Dumnezeul lui Iacov” (versetul 4) se referă la Iehova, care este Isus Hristos. Scopul lui Nefi a fost continuat de toți cei ale căror scrieri se găsesc în Cartea lui Mormon: **Unul dintre scopurile Cărții lui Mormon este de a-i convinge pe toți oamenii să vină la Isus Hristos.**

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți modul în care înțelegerea scopului pentru care Nefi și-a scris cronică vă va influența studiul Cărții lui Mormon.

1 Nefi 9

Nefi face două rânduri de plăci.

În 1 Nefi 9 (vezi, de asemenea, capitolul 6), Nefi a explicat că i s-a poruncit să facă două rânduri de cronici

– acestea sunt cunoscute ca fiind plăcile mici și plăcile mari ale lui Nefi. Plăcile mici urmau să conțină istoria sacră a poporului său – slujirea profeților și revelațiile date de Domnul – iar plăcile mari urmau să conțină istoria seculară (vezi 1 Nefi 9:2–4). Nefi a folosit expresiile „aceste plăci” și „celelalte plăci” pentru a se referi la cele două rânduri de plăci pe care Domnul i-a poruncit să le facă. Pe marginea scripturilor voastre, lângă 1 Nefi 9, scrieți o notă precum următoarea, pentru a vă ajuta să vă aduceți aminte la ce rând de plăci se referea Nefi: „*aceste plăci*” = plăcile mici (*sacre*); „*celelalte plăci*” = plăcile mari (*seculare*).

În timp ce studiați Cartea lui Mormon, veți ajunge să înțelegeți de ce Nefi a ținut două rânduri de cronici. Nefi a fost inspirat să facă o prescurtare, o versiune mai scurtă, a relatării tatălui său (găsită în 1 Nefi 1–8) pe plăcile mici. După aproximativ 1.000 de ani, profetul Mormon a fost îndrumat de Domnul să includă plăcile mici ale lui Nefi pe plăcile de aur (vezi Cuvintele lui Mormon 1:7). Ambii bărbați nu au știut de ce trebuiau să facă ceea ce au făcut (vezi 1 Nefi 9:5), însă au urmat porunca Domnului.

 6. Când citiți 1 Nefi 9 în studiul vostru personal, gândiți-vă de ce este important să ne supunem Domnului chiar dacă nu înțelegem pe deplin motivele Sale și scrieți-vă gândurile în jurnalul pentru studiul scripturilor.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 5–6 și 9 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 3: ZIUA 1

1 Nefi 7

Introducere

Devotamentul total al lui Nefi față de Domnul este arătat în 1 Nefi 7. Alături de frații săi, el s-a supus poruncii Domnului de a se reîntoarce la Ierusalim și de a-i aduce pe Ismael și pe membrii familiei lui în pustiu. Pe drumul de întoarcere în pustiu, Laman, Lemuel și unii dintre membrii familiei lui Ismael s-au răzvrătit împotriva lui Nefi și au dorit să se întoarcă la Ierusalim. Când l-au legat și au căutat să-l ucidă pe Nefi, el s-a rugat cu credință, a fost eliberat de Domnul și i-a iertat în mod sincer pe cei care l-au persecutat. În timp ce studiați această

Nefi și frații săi vorbindu-le membrilor familiei lui Ismael.

lecție, gândiți-vă cum puteți reacționa cu credință față de porunci și de greutăți așa cum a făcut Nefi.

1 Nefi 7:1–5

Domnul le poruncește fiilor lui Lehi să se reîntoarcă la Ierusalim pentru a-i lua pe Ismael și pe membrii familiei lui.

Gândiți-vă la familia voastră și gândiți-vă la motivul pentru care familiile sunt importante în planul lui Dumnezeu.

Citiți 1 Nefi 7:1–2 și aflați ce i-a poruncit Domnul lui Lehi să le ceară fiilor săi să facă și de ce dorea El ca ei să facă aceasta. (Vă poate fi util să știți că termenul *seminția* din 1 Nefi 7:1 se referă la copii și posteritate.)

Unul dintre adevărurile pe care le învățăm din aceste versete este acela că **Domnul ne poruncește să ne căsătorim și să creștem copii pentru El**. În timp ce continuați să studiați 1 Nefi 7, întrebați-vă de ce căsătoria și familia sunt atât de importante încât Domnul le-a poruncit lui Nefi și fraților săi să îndure numeroase zile de călătorie dificilă prin pustiu pentru a se reîntoarce în Ierusalim.

Citiți următoarea afirmație din „Familia: o declarație oficială către lume” și identificați ce au declarat profeții din zilele noastre cu privire la importanța căsătoriei: „Noi, Prima Președinție și Consiliul celor Doisprezece Apostoli ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, declarăm cu solemnitate căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca fiind rânduită de Dumnezeu, familia fiind esențială pentru planul Creatorului cu privire la destinul etern al copiilor Lui” (*Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 129).

Puteți încercui expresia „pentru Domnul” din 1 Nefi 7:1. Gândiți-vă ce înseamnă această expresie în zilele noastre.

Căutați mai multe informații despre creșterea copiilor pentru Domnul în timp ce citiți următoarea învățătură din „Familia: o declarație oficială către lume”:

„Noi declarăm că porunca lui Dumnezeu către copiii Lui de a se înmulți și de a umple pământul este încă valabilă...

Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate, de a satisface nevoile lor fizice și spirituale, de a-i învăța să se iubească și să se slujească unul pe altul, să respecte poruncile lui Dumnezeu și să respecte legile țării în care sunt cetățeni, oriunde ar trăi. Soții și soțiile – mamele și tații – vor fi făcuți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru neîmplinirea acestor responsabilități” (*Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 129).

Citiți 1 Nefi 7:3–5 și aflați cum i-a ajutat Domnul pe fiii lui Lehi să îndeplinească poruncile Sale. Cum i-a ajutat Domnul pe Ismael și pe membrii familiei sale să accepte invitația de a se alătura, în pustiu, familiei lui Lehi?

 1. Rugați-vă părinții, rugați un conducător din cadrul Bisericii sau un învățător să vă sugereze trei moduri prin care tinerii de azi se pot pregăti pentru căsătorie și pentru creșterea copiilor „pentru Domnul”. Scrieți sfatul lor în jurnalul pentru studiul scripturilor.

1 Nefi 7:6–15

Nefi încearcă să-i convingă pe frații săi să-și continue călătoria prin pustiu.

Să vizualizăm scripturile

Studiul scripturilor poate deveni mult mai semnificativ pentru voi dacă vă imaginați evenimentele care s-au desfășurat. Imaginați-vă cum v-ați fi simțit și cum ați fi reacționat dacă ați fi luat parte la evenimentele descrise în scripturi. Acest lucru vă poate ajuta, de asemenea, să înțelegeți cum se pot asemăna relațiile scripturale cu situații din viața voastră și vă poate pregăti să puneți în practică adevărurile predate prin intermediul scripturilor.

Care sunt cele trei adevăruri despre care Nefi a spus că frații săi le uitaseră?

În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare:

Citiți 1 Nefi 7:6–7 și aflați de ce Laman, Lemuel și unii dintre membrii familiei lui Ismael s-au răzvrătit în timpul călătoriei lor prin pustiu. Imaginați-vă cum ar fi să fiți Nefi în această situație. Gândiți-vă ce le-ați spune lui Laman, Lemuel și membrilor familiei lui Lehi pentru a încerca să-i convingeți să-și continue călătoria către țara făgăduinței.

Citiți 1 Nefi 7:8–12 și identificați întrebările pe care Nefi le-a adresat fraților săi în încercarea de a-i convinge să nu se întoarcă la Ierusalim.

 2. Cum putea faptul de a-și aduce aminte de acele trei adevăruri să-i ajute pe Laman și Lemuel să-l fie credincioși Domnului?

 3. Enumerați 4–5 binecuvântări pe care le-ați primit de la Domnul. Cum poate faptul de a vă aduce aminte ceea ce Domnul a făcut pentru voi să vă ajute să fiți credincioși alegând să-L urmați?

Citiți 1 Nefi 7:13–15 și identificați ceea ce Nefi a spus că urma să li se întâmple lui Laman, Lemuel și membrilor răzvrățiți ai familiei lui Ismael dacă se întorceau la Ierusalim.

 4. Scrieți un paragraf, în jurnalul pentru studiul scripturilor, despre motivul pentru care este esențial să vă aduceți aminte de ceea ce Domnul a făcut pentru voi și să acceptați îndrumarea Lui.

1 Nefi 7:16–22

Domnul îl eliberează pe Nefi.

Continuați să vă imaginați că sunteți în locul lui Nefi în situația descrisă în 1 Nefi 7:16. Ce ați face?

Nefi s-a rugat. Citiți rugăciunea sa consemnată în 1 Nefi 7:17–18 și identificați pentru ce s-a rugat Nefi.

Remarcați că Nefi a cerut să fie eliberat „pe măsura credinței [lui]”. Una dintre lecțiile pe care le învățăm din aceste versete este aceea că **Dumnezeu ne răspunde la rugăciuni pe măsura credinței noastre**. A te ruga cu credință înseamnă a te ruga având încredere în Domnul și include întotdeauna dorința de a acționa.

Studiați următoarea declarație a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, despre rugăciunea lui Nefi consemnată în 1 Nefi 7:17 și despre puterea ispășirii de a produce o schimbare în inima noastră. Subliniați toate expresiile care vă ajută să înțelegeți importanța faptului de a fi dornici să acționăm când ne rugăm cu credință.

„Știți pentru ce cred că m-aș fi rugat eu dacă aș fi fost legat de frații mei? Rugăciunea mea ar fi inclus ca ceva rău să li se întâmple fraților mei și s-ar fi încheiat cu expresia «vrei Tu să mă eliberezi din mâinile fraților mei», sau, cu alte cuvinte: «Te rog, scoate-mă acum din această încurcătură!». Este foarte interesant pentru mine că Nefi nu s-a rugat, așa cum probabil că eu aș fi făcut-o, pentru ca împrejurările sale să se schimbe. În schimb, el s-a rugat să primească putere pentru a-și schimba împrejurările. Și cred că el s-a rugat astfel deoarece el cunoștea, înțelegea și avusese parte de puterea sporită datorată ispășirii...

Dragi frați și surori, înțelesul acestei povestiri este simplu pentru fiecare dintre noi. Când dumnezeoasă și

cu mine vom ajunge să înțelegem și să folosim în viața noastră puterea sporită datorată ispășirii, ne vom ruga și vom căuta tăria de a ne schimba împrejurările în loc să ne rugăm ca împrejurările noastre să fie schimbate. Vom deveni factori care acționează asupra lucrurilor, nu asupra cărora se acționează (vezi 2 Nefi 2:14)” („In the Strength of the Lord» (Cuvintele lui Mormon 1:14; Mosia 9:17; Mosia 10:10; Alma 20:4)”, în *Brigham Young University 2001–2002 Speeches* [2002], p. 124).

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre următoarele întrebări:

- a.** În viața voastră, când v-ați rugat cu credință și ați recunoscut răspunsul Domnului la rugăciunea voastră?
- b.** Cum puteți urma exemplul lui Nefi de a vă ruga și de a căuta tăria de a vă schimba împrejurările și nu de a vă ruga să vi se schimbe împrejurările în care vă aflați?

După ce Nefi a fost eliberat de legăturile cu care era legat, frații săi au încercat să-l atace din nou. Citiți 1 Nefi 7:19–21 și identificați ce vă impresionează la atitudinea lui Nefi. Gândiți-vă la o situație din propria voastră familie în care a fost necesară iertarea. Gândiți-vă de ce este atât de important ca membrii familiei să fie dornici să se ierte unii pe alții.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 7 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 3: ZIUA 2

1 Nefi 8

Introducere

În 1 Nefi 8, citim despre viziunea pe care Lehi a avut-o cu pomul vieții. El a avut parte de o mare bucurie când a luat din fructul pomului, care simbolizează binecuvântările ispășirii. Apoi, el a văzut diferite grupuri de oameni care au reacționat diferit față de pom și fructul acestuia. Pentru a vă ajuta să vă pregătiți pentru această lecție, puteți cânta sau citi versurile imnului „Bara de fier” (*Imnuri*, nr. 176). În timp ce studiați acest capitol, cugetați la modul în care ispășirea v-a adus multă bucurie și la ceea ce trebuie să faceți acum și în viitor pentru a primi toate binecuvântările sale. Reflectați asupra obstacolelor pe care va trebui să le biruiți pentru a primi aceste binecuvântări.

1 Nefi 8:1–18

Lehi ia din fructul pomului vieții și își invită familia să facă la fel.

Gândiți-vă la un moment din viața voastră în care ați simțit dragostea pe care Domnul o are pentru voi personal. Gândiți-vă la modul în care alegerile pe care le faceți vă influențează apropierea de Domnul și capacitatea de a-I simți dragostea. Când studiați 1 Nefi 8, fiți atenți la ce vă învață să faceți și la ce trebuie să evitați pentru a vă apropia mai mult de Domnul și pentru a simți mai puternic dragostea Sa în viața voastră.

Citiți 1 Nefi 8:2 și identificați ceea ce i s-a întâmplat lui Lehi în pustiu. Citiți 1 Nefi 8:5–12 și fiți atenți la ceea ce pare să fie elementul central în visul lui Lehi.

Includeți muzica în studiul vostru

Prima Președinție ne-a învățat că „imnurile invită Spiritul Domnului” și „creează un sentiment de pioșenie” (*Imnuri*, p. ix). În cazul în care intonarea sau ascultarea imnurilor nu este adecvată pentru locul unde studiați, citirea versurilor unui imn sau recitarea lor în gând poate fi, de asemenea, eficientă.

După ce ați identificat elementul central, enumerați unele dintre cuvintele și expresiile pe care Lehi le-a folosit în 1 Nefi 8:10–11 pentru a descrie fructul. _____

Domnul folosește adesea, ca simboluri, obiecte cu care suntem familiarizați pentru a ne ajuta să înțelegem adevăruri eterne. Pentru a vă ajuta să identificați ce reprezintă pomul și fructul din visul lui Lehi, citiți

următoarea declarație a vârstnicului Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Pomul vieții... este dragostea lui Dumnezeu (vezi 1 Nefi 11:25). Dragostea lui Dumnezeu pentru copiii Săi este exprimată în modul cel mai profund oferindu-ni-L pe Isus să fie Mântuitorul nostru: «Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu» (Ioan 3:16). A avea parte de dragostea lui Dumnezeu înseamnă a avea parte de ispășirea lui Isus și de descătușarea de păcat și de bucuriile care pot rezulta” („Lessons from Laman and Lemuel”, *Ensign*, nov. 1999, p. 8).

Pentru a vă ajuta să identificați principiul Evangheliei care este ilustrat în 1 Nefi 8:10–12, subliniați în scripturile voastre ce a făcut Lehi cu fructul în 1 Nefi 8:11, precum și rezultatele menționate în 1 Nefi 8:12. Gândiți-vă la moduri în care puteți „gusta” din ispășire la fel cum Lehi „a gustat” din fruct.

Experiența trăită de Nefi ne arată că **venirea la Isus Hristos și faptul de a accepta ispășirea Sa aduc fericire și bucurie.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Când a adus ispășirea Salvatorului bucurie și fericire în viața voastră?

Gândiți-vă de ce noi, asemenea lui Lehi, trebuie să ne dorim ca membrii familiei noastre și prietenii noștri să aibă parte de binecuvântările ispășirii pe care le-am primit noi. Citiți 1 Nefi 8:3–4, 13–18 și fiți atenți la modul în care membrii familiei lui Lehi au reacționat față de invitația pe care Lehi le-a făcut-o de a lua din fructul pomului vieții.

Noi nu putem decide dacă ceilalți vor alege sau nu să guste din dragostea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, asemenea lui Lehi, îi putem invita și încuraja. Gândiți-vă cum puteți invita și încuraja pe cineva pe care-l cunoașteți să vină la Hristos și să primească binecuvântările ispășirii Sale.

1 Nefi 8:19–35

Lehi vede succesul unora și eșecul altora în timp ce aceștia se deplasează către pomul vieții și iau din fruct.

Mai târziu, în 1 Nefi, veți citi despre faptul că și lui Nefi i-a fost arătată viziunea cu pomul vieții. El a consemnat înțelesul diferitelor simboluri și imagini. Folosiți următorul tabel pentru a identifica simbolurile și interpretările lor. Cercetați-vă scripturile pentru a rezolva următorul exercițiu. Ați studiat și învățat deja interpretarea primelor două simboluri.

Simbol din visul lui Lehi	Interpretarea simbolului oferită lui Nefi
pomul (vezi 1 Nefi 8:10; este numit pomul vieții în 1 Nefi 15:22)	dragostea lui Dumnezeu (vezi 1 Nefi 11:25)
fructul pomului (vezi 1 Nefi 8:10–12)	cel mai mare dintre toate darurile de la Dumnezeu – binecuvântările ispășirii lui Isus Hristos (vezi 1 Nefi 15:36)
râu cu apă (murdară) (vezi 1 Nefi 8:13)	_____
bara de fier (vezi 1 Nefi 8:19)	_____
negura de întuneric (vezi 1 Nefi 8:23)	_____
clădirea mare și spațioasă (vezi 1 Nefi 8:26)	_____

V-ar putea fi util să vă marcați scripturile scriind interpretarea fiecărui simbol (răspunsurile din a doua coloană a tabelului de mai sus) lângă versetul sau versetele în care este menționat simbolul (versetele din prima coloană a tabelului).

În timp ce citiți următorul citat al președintelui Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, subliniați ceea ce a spus despre motivul pentru care este important ca noi să studiem visul lui Lehi:

„Poate credeți că visul sau viziunea lui Lehi nu are nicio însemnătate deosebită pentru voi, dar are. Voi faceți parte din ea; noi, toți, facem parte din ea...”

Visul sau viziunea lui Lehi despre bara de fier conține tot ce trebuie pentru ca un sfânt din zilele din urmă să înțeleagă încercarea acestei vieți” („Finding Ourselves in Lehi’s Dream”, *Ensign*, aug. 2010, p. 22).

Marcați scripturile

Notele scrise în scripturi pot fi mai ușor de accesat decât informațiile dintr-un jurnal sau de pe o foaie de hârtie. Scrierea interpretării simbolurilor, a trimiterilor la scripturi și a altor informații în scripturile voastre vă poate înlesni înțelegerea scripturilor și predarea ulterioară din ele.

În timp ce studiați restul versetelor din 1 Nefi 8, gândiți-vă cum poate ceea ce învățați să vă ajute să „înțelegeți încercarea acestei vieți”. Citiți 1 Nefi 8:21–33 fiind atenți la modul în care răul, negura de întuneric și clădirea mare și spațioasă i-au împiedicat pe oamenii din visul lui Lehi să mănânce sau să se bucure de fructul pomului vieții. Puteți să marcați în scripturile voastre cuvintele și expresiile cheie care fac referire la aceste obstacole și la efectul pe care l-au avut asupra oamenilor.

Care ar putea fi în viața noastră, în ziua de astăzi, acele obstacole pe care le-a văzut Lehi? Subliniați toate obstacolele, dintre cele care urmează, pe care le-ați văzut împiedicând pe cineva să vină la Salvator și să aibă parte de bucurie: pornografia, căutarea acceptării sau laudelor din partea altora, dependențele, egoismul, lăcomia, faptul de a fi invidios pe alții, faptul de a nu te ruga și de a nu citi scripturile, utilizarea excesivă a dispozitivelor electronice în scopuri distractive, implicarea excesivă în orice fel de activitate sportivă sau de alt gen, necinstea și faptul de a face ceva doar pentru că toată lumea face. Gândiți-vă la alte câteva exemple de astfel de obstacole din zilele noastre.

Următorul principiu al Evangheliei este o modalitate de a rezuma ceea ce puteți învăța ca urmare a studiului obstacolelor descrise în 1 Nefi 8:21–33: **Mândria, lucrurile lumești și cedarea în fața ispitelor vă pot împiedica să primiți binecuvântările ispășirii.**

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți rezumatul de mai sus și sentimentele voastre despre veridicitatea lui, precum și moduri în care poate fi pus în practică în viața voastră.

Cugetați la modul cum murdăria lumii, ispitele lui Satana și mândria lumii vă pot împiedica sau încetini progresul spiritual.

Cercetați din nou 1 Nefi 8:21–33. De data aceasta, căutați răspunsuri pentru următoarele întrebări:

- Cum a fost bara de fier (cuvântul lui Dumnezeu – care include scripturile, cuvintele inspirate ale profeților și ale celorlalți conducători ai Bisericii și revelația personală) esențială pentru cei care au reușit să ia din fruct?
- Ce expresie din 1 Nefi 8:30 descrie ceea ce trebuie să facem pentru ca să putem fi conduși în siguranță la pomul vieții de cuvântul lui Dumnezeu?

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum poate cuvântul lui Dumnezeu să ne îndrume și să ne protejeze de ispite.

Aceste versete ne învață următoarele principii ale Evangheliei: **Dacă ne ținem bine de cuvântul lui Dumnezeu, acesta ne va ajuta să biruim ispitele**

și influențele lumești. Ținându-ne bine de cuvântul lui Dumnezeu, ne vom apropia mai mult de Domnul și vom primi binecuvântările ispășirii.

 4. Pentru a vă ajuta să vedeți rezultatul acestor principii în viața voastră, răspundeți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, la una dintre întrebările de mai jos sau la ambele:

- a. Când v-a îndrumat și v-a protejat cuvântul lui Dumnezeu împotriva ispitei, mândriei sau lucrurilor lumești?
- b. Când v-a ajutat cuvântul lui Dumnezeu să vă apropiați mai mult de Salvator?

Lehi i-a îndemnat pe membrii familiei sale „cu toată simțirea unui părinte blând, să asculte de cuvintele lui” (1 Nefi 8:37). El a dorit ca ei să aibă parte de bucuria și de binecuvântările ispășirii lui Isus Hristos așa cum a avut el.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un obiectiv care să vă ajute să vă îmbunătățiți studiul cuvântului lui Dumnezeu.

Când urmați și vă țineți strâns de cuvântul lui Dumnezeu, puteți depăși obstacolele care v-ar împiedica să beneficiați de ispășire și să aveți parte de adevărata bucurie.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 8 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 3: ZIUA 3

1 Nefi 10–11

Introducere

Învățăturile lui Lehi despre pomul vieții și profețiile lui cu privire la iudei au făcut ca dorința lui Nefi de a vedea, de a auzi și de a ști el însuși lucrurile pe care le văzuse tatăl lui să crească. În timp ce Nefi cugeta la lucrurile despre care vorbise tatăl lui, el a „fost purtat în Spiritul Domnului” (1 Nefi 11:1) și a văzut el însuși viziunea cu pomul vieții. În viziunea lui, el a văzut, de asemenea, viața, slujirea și moartea Salvatorului – Nefi a fost martorul dragostei Salvatorului pentru noi. În timp ce studiați această lecție, gândiți-vă ce puteți învăța din exemplul lui Nefi cu privire la căutarea revelației personale. Reflecțați, de asemenea, la viața și misiunea Salvatorului și la dragostea mare pe care El o are pentru noi toți.

1 Nefi 10:1–16

Lehi profetește.

După ce a relatat viziunea despre pomul vieții pe care a avut-o, Lehi a profetit despre evenimente viitoare. Profețiile sale sunt consemnate în 1 Nefi 10:1–16. Citiți 1 Nefi 10:4–6 și marcați, în scripturile voastre, răspunsurile la următoarele întrebări:

- Când a profetit Lehi că Mesia – Salvatorul – avea să vină?
- Ce a spus Lehi că urma să li se întâmple celor care nu aveau „nădejde în acest Mântuitor”?

1 Nefi 10:17–11:6

Nefi caută să vadă, să audă și să știe adevărurile pe care le-a propovăduit tatăl său.

Luați în calcul următorul scenariu și gândiți-vă cum ar putea oamenii implicați în aceeași situație să aibă experiențe atât de diferite. Trei tineri băieți participă la aceeași adunare a Bisericii. Unuia dintre ei i s-a părut că adunarea a fost plictisitoare și că el și-a irosit timpul. Altuia i s-a părut că adunarea a fost bună, însă nu a învățat nimic din ea. Al treilea s-a simțit înălțat spiritual prin intermediul Duhului Sfânt și a primit inspirație personală și îndrumare, chiar mai presus decât ceea ce s-a propovăduit în adunare.

În timp ce studiați experiența trăită de Nefi în 1 Nefi 10:17–11:6, remarcați lucrul *făcut* de Nefi care i-a permis să primească mai multă revelație, în plus față de ceea ce-l învățase tatăl lui.

Citiți 1 Nefi 10:17 și subliniați ce a simțit Nefi după ce a auzit despre viziunea lui Lehi.

Citiți 1 Nefi 10:19 și găsiți o expresie care ne învață cum ne sunt dezvăluite tainele lui Dumnezeu.

Potrivit celor relatate în 1 Nefi 10:19, cei care caută cu sârguință vor descoperi tainele lui Dumnezeu. Scrieți ce credeți că înseamnă să căutăm cu sârguință. _____

Nefi a oferit un exemplu excelent despre cum să căutăm cu sârguință să primim revelație. Citiți 1 Nefi 10:17–19 și 11:1–6; alegeți două dintre cele trei subiecte enumerate în tabelul de mai jos – dorințe, crez și cugetare; și scrieți-vă răspunsurile la întrebările corespunzătoare din tabel.

Dorințe	Ce a dorit Nefi să știe? _____ În ce fel ne influențează dorințele noastre abilitatea de a primi revelație? _____ Ce doriți să știți de la Domnul? _____
Crez	Care sunt unele dintre lucrurile în care a crezut Nefi și care l-au ajutat să primească revelație? _____ Cum credeți că ne pot influența aceste crezuri capacitatea de a primi revelație în prezent? _____ Credeți ce v-a revelat Domnul? _____
Cugetare (gândirea profundă asupra unui lucru; faptul de a vă deschide mintea și inima pentru a fi influențați de Duhul Sfânt)	Ce s-a întâmplat în timp ce Nefi cugeta? (Vezi 1 Nefi 11:1.) _____ Cum duce cugetarea la primirea revelației? _____ Ce puteți să faceți pentru a cugeta mai mult asupra Evangheliei în viața voastră? _____

Rezumați un principiu al Evangheliei pe care l-ați învățat din experiența trăită de Nefi, completând următoarea frază: **Dumnezeu revelează adevărul celor** _____

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsul la una sau la ambele întrebări de mai jos:

- a. Când ați simțit că Dumnezeu v-a răspuns la rugăciuni sau când ați simțit îndemnul Spiritului în timp ce căutați cu sârguință ajutorul sau îndrumarea Domnului?
- b. Ce modalitate cunoașteți prin care puteți căuta cu mai multă sârguință inspirația din partea Domnului?

1 Nefi 11:7–36

Nefi este martor al coborârii de bunăvoie a lui Isus Hristos.

Nefi a continuat să cugete și să caute îndrumare divină în timpul viziunii sale. Citiți următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, și identificați care a spus dânsul că era elementul central în viziunea lui Nefi:

„Profeții despre Mesia se găsesc în Vechiul Testament. Însă în Cartea lui Mormon este consemnată o viziune despre acel eveniment care nu poate fi regăsită în Vechiul Testament.

După ce oamenii lui Lehi [au plecat din Ierusalim], Lehi a avut viziunea cu pomul vieții. Fiul său, Nefi, s-a rugat pentru a-i cunoaște înțelesul. Drept răspuns, el a avut o viziune remarcabilă cu Hristos.

În acea viziune, el a văzut:

- o fecioară purtând un copil în brațe;
- pe cineva care trebuia să pregătească respectiva cale – Ioan Botezătorul;
- slujirea Fiului lui Dumnezeu;
- pe alți doisprezece care-L urmau pe Mesia;
- cerurile deschizându-se și îngeri care le slujeau;
- mulțimi de oameni binecuvântate și vindecate;
- răstignirea lui Hristos;
- înțelepciunea și mândria lumii opunându-se lucrării Sale. (Vezi 1 Nefi 11:14–36.)

Acea viziune reprezintă mesajul central al Cărții lui Mormon” („The Things of My Soul”, *Ensign*, mai 1986, p. 60–61).

Un înger l-a ajutat pe Nefi să afle ce simboliza pomul vieții și, apoi, l-a întrebat: „Cunoști tu înțelesul pomului pe care tatăl tău l-a văzut?” (1 Nefi 11:21). Recapitulați înțelesul pomului subliniind expresiile pe care Nefi și îngerul le-au folosit în 1 Nefi 11:21–24 pentru a descrie pomul.

Citiți 1 Nefi 11:16 și subliniați întrebarea pe care îngerul i-o mai adresase lui Nefi înainte. Puteți scrie în scripturile voastre că *bunăvoința sau coborârea de bunăvoie* înseamnă, în acest context, dorința de a coborî dintr-o poziție ierarhică înaltă pentru a ajuta sau binecuvânta pe alții.

Definirea cuvintelor dificile

Este important să definiți cuvintele dificile în timp ce studiați scripturile. Acest lucru vă va ajuta să le înțelegeți mai bine. Verificați notele de subsol ale versetului, folosiți un dicționar sau sfătuiți-vă cu un părinte sau cu un învățător atunci când, în timpul studiului vostru, întâlniți cuvinte pe care nu le înțelegeți. V-ar putea fi util să scrieți înțelesul acelor cuvinte în scripturile voastre.

la acea vreme, în calitate de membru al Celor Șaptezeci, meditănd la modul în care nașterea Salvatorului arată coborârea Sa de bunăvoie și dragostea Sa față de noi:

„Iată-L pe Isus – un membru al Dumnezeirii, Întâiul Născut al Tatălui, Creatorul, Iehova Vechiului Testament – părăsindu-Și locuința divină și sfântă; privându-Se de toată acea glorie și măreție și luând asupra Sa trupul unui prunc; neajutorat, depinzând în întregime de mama Sa și de tatăl Său pământean. Nu pentru a veni în lume în cel mai strălucitor dintre palate și pentru a fi înfășat în purpură [un semn al regalității] și să fie copleșit cu nestemate, ci pentru a veni într-o iesle sărăcăcioasă. Nu este de mirare că îngerul i-a spus lui Nefi: «Privește și vezi [coborârea de bunăvoie a] lui Dumnezeu!»” (*Jesus Christ, Key to the Plan of Salvation* [1991], p. 16).

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce înseamnă pentru voi faptul că „El Însuși S-a oferit” („Eu mă minunez”, *Imnuri*, nr. 117) și că a lăsat poziția glorioasă pe care a deținut-o în lumea premuritoare pentru a Se naște ca bebeluș.

Citiți 1 Nefi 11:27 și gândiți-vă cum este demonstrată coborârea de bunăvoie a Salvatorului și prin faptul că a fost botezat. Deși El nu avea păcate, a fost botezat pentru a-Și arăta supunerea față de legile lui Dumnezeu. Arată, de asemenea, dragostea Sa față de noi dându-ne un exemplu de urmat.

Citiți 1 Nefi 11:28–31 și gândiți-vă la modul în care slujirea de-o viață a lui Isus Hristos în folosul altora arată coborârea Sa de bunăvoie. Remarcați cui i-a slujit Salvatorul și pe cine a vindecat.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum arată ceea ce ați citit în 1 Nefi 11:28–31 dragostea Salvatorului față de oamenii Săi. Care credeți că este legătura între aceasta și dragostea Sa pentru voi astăzi?

Citiți 1 Nefi 11:32–33 și gândiți-vă la cum este demonstrată coborârea de bunăvoie a lui Isus Hristos de faptul că El a fost răstignit. Citiți următoarea declarație a vârstnicului Earl C. Tingey, care slujea, la acea vreme, în calitate de membru al Președinției celor Șaptezeci și fiți atenți la ceea ce a spus despre cum ne arată ispășirea Salvatorului dragostea Sa și cum ne binecuvântează:

„Fiind Acela care a fost ales să împlinească cerințele ispășirii, Isus Hristos a coborât... pentru a fi ispitit, încercat, batjocorit, judecat și răstignit, chiar dacă El avea puterea și autoritatea de a preveni astfel de acțiuni.

Președintele John Taylor a descris coborârea de bunăvoie a lui Hristos cu următoarele cuvinte minunate: «A trebuit ca El să coboare sub toate lucrurile pentru ca El să-i poată ridica pe ceilalți deasupra tuturor lucrurilor...» [*The Mediation and*

Atonement (1882), p. 144].

Suferința lui Hristos din grădina Ghetsimani rezumă cea mai grandioasă dintre toate însușirile lui Hristos, dragostea Sa perfectă. Aici vedem că El ne iubește pe toți...

Ispășirea este evenimentul care ne permite să fim împăcați cu Dumnezeu... Din punct de vedere al familiei, înseamnă a fi reuniți unul cu celălalt, cu Dumnezeu și cu Fiul Său, Isus Hristos. Înseamnă că tristețea datorată despărțirii va deveni fericire datorită reunirii” („Marele plan al fericirii”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2006, p. 73–74).

Ispășirea lui Isus Hristos a fost o parte esențială a coborârii Sale de bunăvoie și cea mai mare dovadă a dragostei Sale pentru noi.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum vă sunt influențate sentimentele și dragostea pentru El de faptul că știți despre coborârea Sa de bunăvoie.

Încheiați studiul de astăzi cântând, ascultând sau citind versurile imnului „Eu mă minunez” (*Imnuri*, nr. 117). Remarcați expresiile care depun mărturie despre ceea ce ați studiat astăzi. Gândiți-vă de ce binecuvântările ispășirii lui Isus Hristos sunt „de dorit mai presus de toate lucrurile” și „mai [plăcute]” pentru voi (vezi 1 Nefi 11:22–23). Asemenea lui Nefi, când căutați cu sârguință să înțelegeți prin intermediul

revelației, vă veți apropia mai mult de Domnul și veți simți puterea sacrificiului Său în viața voastră și bucuria pe care o aduce.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 10–11 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 3: ZIUA 4

1 Nefi 12–14

Introducere

Relatarea despre viziunea lui Nefi, care începe în 1 Nefi 11, continuă în 1 Nefi 12–14. În viziunea sa, Nefi a văzut tragedii îngrozitoare, inclusiv distrugerea de care aveau să aibă parte descendenții săi. El a văzut cum oameni ticăloși scoteau din Biblie adevăruri clare și prețioase făcând ca mulți să se poticnească din punct de vedere spiritual. În ciuda acestor scene neplăcute, viziunea lui Nefi i-a dat și motiv de mare bucurie despre viitor. El l-a văzut pe Columb, precum și colonizarea Americii. El a văzut că Domnul avea să pregătească o cale pentru restaurarea Evangheliei, incluzând restaurarea multora dintre adevărurile clare și prețioase care fuseseră pierdute. Nefi a văzut cum, în zilele din urmă, Domnul avea să-i ajute și să-i protejeze pe cei care trăiesc în neprihănire. În timp ce studiați 1 Nefi 12–14, cugetați la importanța pe care o au în viața voastră adevărurile clare și prețioase propovăduite în Cartea lui Mormon și în alte scripturi din zilele din urmă. Dacă vă străduiți să trăiți în mod neprihănit și să vă onorați legămintele pe care le-ați făcut cu Dumnezeu și voi puteți triumfa asupra răului.

1 Nefi 12

Nefi vede viitorul poporului nefit și pe cel al poporului lamanit.

În 1 Nefi 12, Nefi a descris ce a văzut despre viitorul descendenților săi și modul în care aceștia aveau să fie afectați de influențele reprezentate de negura de întuneric și de clădirea mare și spațioasă. El a folosit cuvântul *seminție* pentru a face referire la descendenți.

Nefi a văzut că unii dintre descendenții săi aveau să accepte toate binecuvântările ispășirii. Cu toate acestea,

el a văzut, de asemenea, că descendenții săi aveau să fie, în cele din urmă, distruși de lamaniți. Citiți 1 Nefi 12:19 și subliniați motivele pentru care nefiții au fost distruși. Gândiți-vă cum vă puteți proteja împotriva mândriei și cum puteți evita ispitele diavolului.

1 Nefi 13:1–9

Nefi vede biserica mare și odioasă.

Încercuți toate sporturile pe care le-ați practicat sau vizionat dintre următoarele și adăugați în listă orice alt sport pe care l-ați practicat sau vizionat:

fotbal	tenis
cricet	rugbi
baschet	hochei pe gheață
baseball	volei
tenis de masă	fotbal american

În sporturile profesionale, echipele studiază, adesea, jocurile precedente și strategiile echipelor adverse înainte de a juca împotriva acestora. Înțelegerea scopului, metodelor și strategiilor adversarului ne poate ajuta să ne apărăm împotriva lui.

În 1 Nefi 13, Nefi a descris ceea ce văzuse în legătură cu cei care aveau să se opună Bisericii lui Dumnezeu în zilele din urmă. Citiți 1 Nefi 13:1–6 și identificați ce a văzut Nefi că avea să se formeze printre neamuri și ce a spus îngerul despre aceasta.

Această „biserică mare și odioasă” pe care Nefi a văzut-o nu reprezintă un grup anume, o confesiune sau biserică anume. Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a definit-o ca fiind „toate... organizațiile, indiferent de numele sau caracterul lor... care sunt menite să-l ducă pe om pe o cărare care-l conduce departe de Dumnezeu și de legile Sale și, astfel, departe de salvarea în împărăția lui Dumnezeu” (*Mormon Doctrine*, a doua ediție [1966], p. 137–138). Puteți să scrieți definiția vârstnicului McConkie lângă 1 Nefi 13:4–6.

Citiți 1 Nefi 13:8–9 și identificați dorințele și intenția bisericii mari și odioase.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: De ce credeți că este important să știm că Satana își organizează forțele pentru a ne îndepărta de Dumnezeu și de legile Sale?

În timp ce studiați mai departe 1 Nefi 13, veți observa un mod prin care biserica mare și odioasă a încercat să-i oprească pe cei care-L căutau pe Salvator.

1 Nefi 13:10–42

Nefi vede neamurile viitoare cu Biblia, Cartea lui Mormon și alte scripturi din zilele din urmă.

Pentru a contracara efectele bisericii mari și odioase, Domnul a pregătit calea pentru restaurarea Evangheliei Sale. În 1 Nefi 13, Nefi a văzut evenimente care urmau să aibă loc, precum sosirea lui Columb și a pelerinilor în țara făgăduinței, deoarece „Spiritul lui Dumnezeu... a lucrat asupra [lor]” (vezi 1 Nefi 13:12–13). El a văzut, de asemenea, Războiul de Independență din America – când „neamurile care au ieșit din robie” au luptat împotriva „[neamurilor] din patria lor mamă [care] erau adunate laolaltă... împotriva lor”, însă au fost „salvate prin puterea lui Dumnezeu din mâinile tuturor celorlalte popoare” (vezi 1 Nefi 13:16–19).

Citiți 1 Nefi 13:20–23 și identificați cartea pe care Nefi a văzut-o că era răspândită printre primii colonizatori ai țării făgăduinței din rândul neamurilor.

Scrieți „Biblia” în scripturile voastre, lângă 1 Nefi 13:20. Nefi a explicat că Biblia avea să fie „de mare valoare” pentru noi (1 Nefi 13:23) și că, la început când a fost scrisă, „a cuprins plenitudinea Evangheliei Domnului” (1 Nefi 13:24). Folosiți 1 Nefi 13:26–27, 29 pentru a completa spațiile libere din rezumatul următor:

Biserica mare și odioasă a dat departe „multe părți care sunt _____ și foarte _____; și, de asemenea, multe _____ ale Domnului au dat ei departe” din Biblie (1 Nefi 13:26). Oamenii au dat departe aceste lucruri pentru „_____ drumurile drepte ale Domnului, pentru ca ei să poată _____ ochii și _____ inimile copiilor oamenilor” (1 Nefi 13:27). Pentru că aceste lucruri lipesc, „foarte mulți se _____” (1 Nefi 13:29).

Recitiți rezumatul de mai sus după ce ați completat spațiile libere.

Unul dintre scopurile bisericii mari și odioase este acela de a „[strica] drumurile drepte ale Domnului” (1 Nefi

13:27) îndepărtând numeroase adevăruri clare și prețioase. A „strica” înseamnă a lăsa deoparte sau a îndepărta ceva ce este corect. Gândiți-vă la consecințele negative pe care le are faptul de a lăsa deoparte sau de a ne îndepărta de „drumurile drepte ale Domnului”.

Folosiți-vă scripturile pentru a răspunde la următoarele întrebări:

- Potrivit celor relatate în 1 Nefi 13:34, ce va aduce Domnul la lumină datorită milei Sale? (V-ar putea fi util să știți că titlul „Mielul” face referire la Salvatorul Isus Hristos.) _____
- În 1 Nefi 13:35–36, ce lucruri a spus Salvatorul că vor fi ascunse pentru a ajunge până la neamuri? _____
- În 1 Nefi 13:36, ce a spus îngerul că a fost scris în cronică ascunsă – Cartea lui Mormon? _____
- În afară de Cartea lui Mormon, la ce „alte cărți” ar putea 1 Nefi 13:39 să facă referire? _____

Citiți 1 Nefi 13:40–41 și subliniați ceea ce vor face cunoscut tuturor oamenilor Cartea lui Mormon și aceste „alte cărți”. Este important să remarcăm faptul că trebuie să venim la Salvator „potrivit cuvintelor care vor fi confirmate de către gura Mielului” (1 Nefi 13:41) – scripturile.

Până în acest moment al viziunii lui Nefi, învățăm că **scriptura Cartea lui Mormon și scripturile din zilele din urmă restaurează adevăruri simple și prețioase care ne ajută să știm că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și ne ajută să știm cum să venim la El.**

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsurile la următoarele întrebări:

- a.** Cum v-au influențat mărturia despre Isus Hristos adevărurile simple și prețioase din Cartea lui Mormon și din celelalte scripturi din zilele din urmă?
- b.** Cum v-au ajutat acestea să înțelegeți Evanghelia Lui și să trăiți conform ei?

Alocați-vă timp pentru a evalua cât de mult vă ajută studiul scripturilor să veniți mai aproape de Salvator.

1 Nefi 14:1–17

Nefi vede lupta dintre biserica mare și odioasă și Biserica Mielului lui Dumnezeu.

În 1 Nefi 14, citim despre lupta dintre biserica mare și odioasă și Biserica Mielului lui Dumnezeu. Citiți 1 Nefi 14:10–13 și identificați cine va avea de partea sa mai mulți oameni. În 1 Nefi 14:12, fiți atenți de ce numărul oamenilor care sprijină Biserica Mielului avea să fie mic

și de ce biserica cea mare și odioasă avea să adune de partea ei foarte mulți oameni.

Cum v-ați simți dacă ați lupta într-un război și ați fi depășiți numeric? Citiți 1 Nefi 14:14 și subliniați expresiile care identifică ajutorul pe care-l primesc „[sfinții] Bisericii Mielului” și „[cei] care [au făcut] legământ cu Domnul” când luptă împotriva răului.

Un principiu important al Evangheliei predat în 1 Nefi 14:1–17 este acela că, **pe măsură ce trăim în neprihănire și ținem legămintele pe care le-am făcut, puterea lui Dumnezeu ne va ajuta să învingem răul.**

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un scurt paragraf în care să explicați cum v-a ajutat faptul de a fi unul dintre cei „care [au făcut] legământ cu Domnul” și acela de a fi „[inarmat] cu dreptate” (de a trăi în neprihănire) să învingeți ispitele care v-ar fi putut îndepărta de Dumnezeu și de legile Sale.

Nefi a văzut că, în zilele din urmă, cei care sprijină biserica cea mare și odioasă vor avea parte de „distrugerea lor completă” (1 Nefi 14:3). Puteți fi siguri că împărăția lui Dumnezeu va triumfa în zilele din urmă.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 12–14 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 4: ZIUA 1

1 Nefi 15

Introducere

În 1 Nefi 15, veți vedea contrastul dintre eforturile sârguincioase ale lui Nefi de a primi revelație personală și eforturile lipsite de credință ale fraților lui. În timp ce studiați acest capitol, cugetați la efortul pe care-l

Scrieți-vă gândurile despre scripturi

Când vă scrieți gândurile despre scripturi, asigurați-vă că vă alocați suficient timp. Chiar dacă sunteți pe punctul de a finaliza o temă, gândiți-vă cu atenție la întrebare. Unele întrebări necesită timp și cugetare pentru a le găsi un răspuns bun. Căutați îndrumarea Spiritului Sfânt atunci când scrieți.

depuneți pentru a primi răspunsuri și îndrumare din partea Domnului.

1 Nefi 15:1–11

Frații lui Nefi se plâng că nu înțeleg viziunea lui Lehi.

Multe activități necesită efort din partea noastră înainte de a ne putea bucura de rezultate. Gândiți-vă la o activitate la care ați luat parte – cum ar fi efectuarea unei teme de la școală, cântatul la un instrument muzical sau practicarea de sporturi – și gândiți-vă la legătura dintre efortul pe care l-ați depus pentru acea activitate și rezultatele avute. Căutați tipare similare în timp ce studiați 1 Nefi 15. Remarcați cum faptul de a depune efort duce la învățarea adevărilor spirituale și la primirea revelației din partea Domnului.

După ce a căutat cu sârguință să înțeleagă viziunea și învățăturile tatălui său și după ce a primit, apoi, propria revelație, Nefi a revenit la cortul tatălui său. Acolo, a văzut cum frații săi se certau unul cu altul. Cercetați 1 Nefi 15:1–3 și identificați despre ce discutau.

În 1 Nefi 15:6–7, subliniați ce i-a tulburat pe frații lui Nefi și a provocat cearta. Potrivit celor relatate în 1 Nefi 15:3, de ce le-a fost greu să înțeleagă învățăturile lui Lehi? _____

Citiți 1 Nefi 15:8 și subliniați întrebarea pe care Nefi le-a adresat-o fraților săi. De ce este aceasta o întrebare logică pe care Nefi era normal s-o adreseze după experiența pe care tocmai o trăise?

Subliniați răspunsul fraților, în 1 Nefi 15:9. Cuvântul *căci* din acest verset înseamnă *deoarece*. Cu alte cuvinte, frații lui Nefi au explicat: „Nu L-am întreat pe Domnul, deoarece El nu ne vorbește”.

1. Imaginați-vă că aveți un prieten care nu-L roagă pe Domnul să-l îndrume, deoarece nu crede că El îi va răspunde. Studiați 1 Nefi 15:11 și cugetați asupra sfatului pe care Nefi l-a oferit fraților săi cu privire la primirea răspunsurilor din partea Domnului. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o scrisoare în care să vă încurajați prietenul să-L întrebe pe Dumnezeu cu credință. În scrisoare, împărtășiți sfatul lui Nefi și sentimentele voastre cu privire la rugăciune.

Un principiu al Evangheliei pe care îl învățăm din faptele și experiențele avute de Nefi și frații săi este acela că, **dacă ne rugăm Domnului cu credință și ne sunem poruncilor Sale, vom fi pregătiți să primim mai multă revelație și îndrumare din partea Lui.**

2. Alegeți una dintre întrebările de mai jos și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-i răspunsul:

a. Ce ați spune pentru a ajuta un membru nou al Bisericii să înțeleagă ce trebuie să facem pentru a putea fi învățați și îndrumați de Domnul?

b. Cum v-au influențat eforturile pe care le-ați depus pentru a învăța adevăruri spirituale și pentru a căuta îndrumarea Domnului capacitatea de a simți Spiritul și de a înțelege Evanghelia?

La un moment dat, în cursul zilei de mâine, împărtășiți rezolvarea temei de mai sus unui părinte, unui alt membru al familiei, unui conducător al Bisericii sau unui învățător. În timp ce faceți aceasta, invitați persoana respectivă să vă împărtășească experiențe pe care le-a avut când a depus efort și a dat dovadă de credință în căutarea ajutorului și îndrumării Tatălui Ceresc.

1 Nefi 15:12–20

Nefi explică împrăștierea și adunarea lui Israel.

Frații lui Nefi erau confuzi cu privire la profetia și învățăturile lui Lehi despre măslin și neamuri (vezi 1 Nefi 15:7; vezi, de asemenea, 1 Nefi 10:12–15). Nefi a explicat că împrăștierea ramurilor naturale ale măslinului simboliza împrăștierea fizică și spirituală a oamenilor din casa lui Israel (oamenii de legământ ai lui Dumnezeu) din cauza nesupunerii lor. Fiind împrăștiați, ei și-au pierdut cunoașterea despre Evanghelia, precum

și identitatea de membri ai casei lui Israel. Ca parte a adunării casei lui Israel în zilele din urmă, oamenii de pe tot pământul vor accepta Evanghelia restaurată și vor înțelege că sunt poporul de legământ al Domnului (vezi 1 Nefi 15:14–15).

Citiți 1 Nefi 15:14 și marcați ce vor înțelege cei împrăștiați ai lui Israel în zilele din urmă.

Nefi ne-a învățat că cei care se alătură Bisericii sunt ca și cum ar fi fost altoiți „în măslinul cel adevărat” (1 Nefi 15:16). El a mai spus că, asemenea împrăștierii casei lui Israel, această altoire sau adunare avea să aibă loc „după felul neamurilor” (1 Nefi 15:17). V-ar putea fi util să înțelegeți că „în scripturi, cuvântul *neamuri* are mai multe înțelesuri. Uneori denumește oameni de obârșie neisraelită, altele persoane care nu sunt de obârșie evreiască și, uneori, popoare care sunt fără Evanghelie, chiar dacă ar putea exista sânge israelit printre ei. Acest înțeles din urmă este îndeosebi caracteristic pentru cuvânt, așa cum este folosit în Cartea lui Mormon” (Ghidul pentru scripturi, „Neamuri”, scriptures.lds.org).

Domnul Își respectă promisiunile și Își amintește de legământele Sale cu copiii Săi. El dorește ca toți copiii Săi să primească binecuvântările Evangheliei nepieritoare (vezi 1 Nefi 15:18). Eforturile voastre de a împărtași Evanghelia cu prietenii și membrii familiei și angajamentul vostru de a sluji cu onoare în misiune vor ajuta la împlinirea profeției lui Lehi.

1 Nefi 15:21–36

Nefi răspunde la întrebările fraților săi despre viziunea lui Lehi bazându-se pe propria-i experiență.

Ce a mai rămas din 1 Nefi 15 acoperă întrebările pe care frații lui Nefi i le-au adresat despre visul lui Lehi. Apoi, au întrebat: „Ce înseamnă bara de fier pe care tatăl nostru a văzut-o și care ducea către pom?” (1 Nefi 15:23). Citiți răspunsul lui Nefi din 1 Nefi 15:24–25 și identificați binecuvântările promise celor care dau ascultare cu sârguință cuvântului lui Dumnezeu. În declarațiile de mai jos ale președintelui Ezra Taft Benson despre puterea cuvântului lui Dumnezeu, subliniați expresiile care sunt similare cu învățăturile lui Nefi.

- „Cuvântul lui Dumnezeu nu doar ne conduce la fructul care este de dorit mai presus decât oricare alt fruct, ci, în și prin cuvântul lui Dumnezeu, putem găsi puterea să rezistăm ispitei, puterea să zădărniciim lucrarea lui Satana și a trimișilor săi.”
- „Cuvântul lui Dumnezeu... are puterea să întărească sfinții și să-i înarmeze cu Spiritul, pentru ca ei să reziste răului, să se țină bine de ceea ce este bun și să găsească bucurie în această viață.”

- „Succesul în neprihănire, puterea de a evita înșelăciunea și de a rezista ispitei, îndrumarea în viața noastră de zi cu zi, vindecarea sufletului – acestea sunt doar câteva dintre promisiunile pe care Domnul le-a făcut celor care se vor supune cuvântului Său... Indiferent de cât de sârguincioși suntem în alte aspecte, anumite binecuvântări nu pot fi găsite decât în scripturi, numai venind la cuvântul Domnului și ținându-ne strâns de el în timp ce ne croim drum prin negura de întuneric către pomul vieții” („The Power of the Word”, *Ensign*, mai 1986, p. 80, 82).

Este vital ca noi să ne ținem de cuvântul lui Dumnezeu prin intermediul studiului scripturilor, al rugăciunii și al urmării sfaturilor conducătorilor inspirați.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți un fluturaș care să promoveze cuvântul lui Dumnezeu. Asigurați-vă că includeți binecuvântările pe care Nefi le-a promis celor care se țin strâns de cuvântul lui Dumnezeu. Puteți, de asemenea, să enumerați sursele unde poate fi găsit cuvântul lui Dumnezeu.

În scripturile voastre, lângă 1 Nefi 15:24–25, puteți să scrieți următorul principiu: **Studierea și urmarea zilnică a cuvântului lui Dumnezeu ne întărește împotriva ispitelor lui Satana.**

4. Pentru a vă ajuta să vă întăriți mărturia despre acest principiu, răspundeți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, la una dintre întrebările de mai jos sau la ambele:

a. Ce experiență legată de studiul vostru personal din scripturi v-a ajutat să știți că acest principiu este adevărat?

b. Cum puteți afla dacă acest principiu este adevărat?

În visul lui Lehi, cei care s-au ținut strâns de bara de fier au fost conduși în siguranță, prin negura de întuneric, la pomul vieții. În 1 Nefi 15:26, frații lui Nefi l-au rugat să le explice înțelesul râului care era în apropierea pomului vieții. Citiți 1 Nefi 15:27–29 și identificați semnificația râului.

Citiți 1 Nefi 15:32–36. De ce au fost tulburați frații lui Nefi de aceste învățături?

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Care părți ale visului lui Lehi și ale interpretării visului de către Nefi arată dragostea și îngrijorarea lui Dumnezeu pentru frații lui Nefi?

b. În ce mod vedeți, în 1 Nefi 15, dragostea și îngrijorarea lui Dumnezeu pentru voi?

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 15 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 4: ZIUA 2

1 Nefi 16

Introducere

Simțind puterea cuvintelor lui Nefi, frații săi s-au umilit în fața Domnului. În timp ce membrii familiei călătoreau în pustiu, Domnul le-a dat Liahona pentru a-i îndruma în timpul călătoriei lor. Ei au avut parte de multe greutăți în timp ce călătoreau, inclusiv de pierderea tăriei arcurilor personale, cât și ruperea arcului lui Nefi, ceea ce le-a îngreunat obținerea hranei. În timp ce majoritatea membrilor familiei a cântit ca urmare a acestei pierderi, Nefi a făcut un arc nou și a căutat sfatul Domnului pentru a ști unde să meargă să vâneze. Studiul capitolului 1 Nefi 16 vă oferă ocazia de a vă gândi cum ați reacționa atât în fața mustrării, cât și a suferinței. Așa cum Domnul i-a îndrumat pe membrii

familiei lui Lehi în timpul greutăților, tot așa El vă va îndruma atunci când veți avea parte de încercări, dacă veți căuta și urma cu umilință sfatul Său.

1 Nefi 16:1–6

Nefi răspunde cântirilor fraților săi.

Ați văzut vreodată pe cineva fiind corectat sau muștrat pentru comportament necorespunzător? Cum a reacționat acea persoană?

Laman și Lemuel s-au simțit muștrați de Nefi când el i-a învățat că cei ticăloși vor fi respinși și nu li se va permite să ajungă la pomul vieții (vezi 1 Nefi 15:36–16:1). Citiți 1 Nefi 16:1–2 și subliniați cum a spus Nefi că vor reacționa unii oameni când vor auzi adevărul conform căruia nu trăiesc.

Expresia „îi lovește drept în inimă” înseamnă că li se face cunoscut de ce sunt vinovați. Ce credeți că înseamnă că „cei vinovați consideră adevărul ca fiind greu de suportat”? _____

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați câteva lucruri pe care le puteți face pentru a fi supuși chiar și atunci când un adevăr este greu de auzit și „[vă] lovește drept în inimă” (1 Nefi 16:2). De ce credeți că unora dintre tineri li se pare greu să se supună anumitor adevăruri? Comparați-vă lista cu ceea ce Nefi le-a spus lui Laman și Lemuel în 1 Nefi 16:3–4.

Potrivit celor relatate în 1 Nefi 16:5, cum au ales Laman și Lemuel să reacționeze față de îndrumarea lui Nefi? Ce cuvânt sau expresie din acest verset descrie ceea ce trebuie să facem când un adevăr ne lovește drept în inimă? Marcați în scripturile voastre răspunsul la aceste întrebări.

1 Nefi 16:7–33

Familia lui Lehi este îndrumată prin intermediul Liahonei.

Răspundeți dacă afirmațiile de mai jos sunt adevărate (A) sau false (F) încercuindu-vă răspunsurile.

- A F Nefi s-a căsătorit cu fiica cea mai mare a lui Ismael.
- A F Lui Lehi i s-a oferit o busolă sub forma unui glob care se numea Liahona.
- A F Globul avea patru săgeți care i-au îndrumat pe Lehi și pe membrii familiei sale.
- A F După ce membrii familiei lui Lehi au primit globul, călătoria lor prin pustiu a fost mai ușoară.

În timp ce studiați 1 Nefi 16:7–10 și rezumatul capitolului, treceți în revistă răspunsurile pe care le-ați dat primelor trei întrebări (vezi, de asemenea, Alma 37:38). Citiți 1 Nefi 16:17–19 pentru a afla dacă ați răspuns

corect la cele patru întrebări. (Răspunsurile corecte se găsesc la sfârșitul acestei lecții.)

Avem parte de încercări chiar și când suntem supuși. Multe dintre încercările de care avem parte nu sunt consecințe ale alegerilor noastre greșite. Mai degrabă, avem parte de ele ca rezultat firesc al vieții muritoare, însă ele ne oferă ocazia să învățăm și să progresăm în timpul vieții noastre muritoare, la fel cum a făcut și Salvatorul (vezi D&L 122:7–8). Unul dintre testele la care suntem supuși în această viață este modul în care reacționăm în fața acestor încercări.

Ținând cont de descrierea pe care Nefi a făcut-o globului în 1 Nefi 16:10, în ce mod i-a ajutat un asemenea dar pe Lehi și pe membrii familiei sale în timp ce călătoreau către țara făgăduinței? Găsiți și marcați în 1 Nefi 16:16 cum i-a ajutat Liahona pe membrii familiei lui Lehi.

Cercetați 1 Nefi 16:20–22 și identificați modul în care unii dintre membrii familiei lui Lehi au reacționat când Nefi și-a rupt arcul. Studiați 1 Nefi 16:23–25, 30–32 și fiți atenți la reacția lui Nefi în fața acestei încercări. Ce efect a avut reacția lui asupra membrilor familiei sale?

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Care sunt unele dintre lucrurile pe care le-ați învățat comparând reacțiile diferite avute de Nefi și de membrii familiei sale în fața aceleiași încercări?

În loc să se plângă, Nefi și-a făcut un arc nou și, apoi, a cerut îndrumare pentru a ști unde să găsească hrană. Exemplul lui Nefi demonstrează că, **dacă facem tot ce putem și, de asemenea, căutăm îndrumarea Domnului, atunci El ne va ajuta în timpul dificultăților noastre.**

În timpul acestor evenimente, Domnul i-a explicat lui Lehi cum funcționa Liahona. În 1 Nefi 16:26–29, fiți atenți la ce solicita Domnul pentru a îndruma familia lui Lehi prin intermediul Liahonei.

3. Imaginați-vă că învățați un copilaș despre Liahona. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați în termeni simpli cum i-a îndrumat Liahona pe membrii familiei lui Lehi și ce trebuiau ei să facă pentru ca ea să continue să-i îndrume.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum ne arată Liahona că „[prin] mijloace mici, Domnul poate să îndeplinească lucruri mari” (1 Nefi 16:29)?

Ca și în cazul oamenilor lui Lehi, Domnul v-a oferit multe daruri pentru a vă ajuta să primiți îndrumare personală. Citiți următoarele trei afirmații cu privire la unele dintre aceste daruri și gândiți-vă cum se aseamănă cu Liahona fiecare dintre aceste daruri de la Domnul.

Binecuvântarea patriarhală

Președintele Thomas S. Monson a făcut referire la binecuvântările patriarhale ca fiind o Liahona personală:

„Același Domn care a pus la dispoziție Liahona pentru Lehi ne pune la dispoziție astăzi, dumneavoastră și mie, un dar valoros și rar pentru a ne oferi îndrumare în viața noastră, pentru a ne avertiza de pericolele din calea noastră și pentru a ne arăta calea, chiar culoarul sigur – nu spre o țară a făgăduinței, ci spre căminul nostru ceresc. Darul la care mă refer este binecuvântarea dumneavoastră patriarhală. Fiecare membru demn al Bisericii are dreptul să primească o asemenea comoară prețioasă și inestimabilă...”

Binecuvântarea dumneavoastră nu v-a fost dată pentru a fi împăturită și pusă deoparte. Nu v-a fost dată pentru a fi pusă în ramă sau pentru a fi publicată. Ci pentru a fi citită. Pentru a o prețui. Pentru a fi pusă în practică. Binecuvântarea dumneavoastră patriarhală vă va călăuzi în momentele cele mai dificile. Vă va ajuta să treceți cu bine de pericolele din viață... Binecuvântarea dumneavoastră patriarhală vă este o Liahona personală, care vă va arăta drumul și vă va lumina calea” („Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light”, *Ensign*, nov. 1986, p. 65–66).

Scripturile și cuvintele profeților

Vârstnicul W. Rolfe Kerr, care slujea, la acea vreme, în calitate de membru al Celor Șaptezeci, a confirmat faptul că acele cuvinte ale lui Hristos și ale slujitorilor Săi sunt o Liahona spirituală: „Cuvintele lui Hristos pot fi o Liahona personală pentru fiecare dintre noi, care să ne arate calea. Să nu ne permitem să fim leneși din cauza ușurinței drumului. Să punem, cu credință, cuvintele lui Hristos în mințile și în inimile noastre așa cum sunt ele consemnate în scriptura sacră și cum sunt rostite de profeții, văzătorii și revelatorii în viață. Cu credință și cu sârguință să ne ospătam din cuvintele lui Hristos, căci cuvintele lui Hristos vor fi Liahona noastră spirituală care ne spune toate lucrurile pe care trebuie să le facem” („Cuvintele lui Hristos – Liahona noastră spirituală”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 37).

Duhul Sfânt

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a făcut o comparație între Duhul Sfânt și Liahona: „Când ne străduim să adaptăm atitudinile și faptele noastre pentru a fi mai drepte,

atunci Duhul Sfânt devine pentru noi astăzi ceea ce a fost Liahona pentru Lehi și pentru familia lui în zilele lor. Aceiași factori care au făcut ca Liahona să funcționeze pentru Lehi Îl vor invita în același mod pe Duhul Sfânt în viețile noastre. Și aceiași factori care au făcut ca Liahona să nu funcționeze în trecut, în același mod, ne vor determina pe noi să ne îndepărtăm astăzi de Duhul Sfânt” („Pentru ca noi să putem avea totdeauna Spiritul Său cu noi”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2006, p. 30).

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți două sau trei modalități prin care o binecuvântare patriarhală, scripturile și cuvintele profeților sau Duhul Sfânt se aseamănă cu Liahona.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți un moment în care faptul că ați urmat îndrumările uneia dintre sursele enumerate mai sus a făcut să primiți îndrumare de la Domnul.

1 Nefi 16:34–39

Fiicele lui Ismael jelesc moartea tatălui lor, iar Laman complotează să-iucidă pe Lehi și Nefi.

În 1 Nefi 16:34–38, aflăm că Ismael a murit după ce a călătorit multe zile prin pustiu. Fiicele lui au jelit mult moartea tatălui lor, iar unii dintre membrii familiei sale au cârțit împotriva lui Lehi și a lui Nefi și au vrut să se întoarcă la Ierusalim. Laman a conspirat chiar să-iucidă pe Nefi și pe Lehi. Încă o dată, frații lui Nefi și-au arătat slăbiciunea și lipsa de credință, deoarece ei nu au căutat să facă voia Domnului. Ei L-au respins pe Duhul Sfânt, precum și ajutorul pe care El li l-a oferit.

Citiți 1 Nefi 16:39 și vedeți ce a făcut Domnul în această situație. Conform celor învățate din acest verset, de ce ne dojenește Domnul? _____

Domnul ne îndrumă și ne dojenește pentru binele nostru. Dacă acționăm conform îndrumării sau dojenirii pe care o primim din partea Domnului, El ne va binecuvânta.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 16 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsurile testului Adevărat/Fals: (1) F, (2) A, (3) F, (4) F.

1 Nefi 17

Introducere

După ce au călătorit în pustiu timp de opt ani, membrii familiei lui Lehi au ajuns într-o zonă de litoral. Ei au numit locul Abundența. Nefi s-a supus poruncii Domnului de a construi o corabie. El i-a muștră, de asemenea, pe frații săi din cauza ticăloșiei lor care i-a împiedicat să primească inspirație de la Domnul. În timp ce studiați 1 Nefi 17 și exemplul lui Nefi, veți vedea că, prin supunere, puteți realiza tot ceea ce Dumnezeu a poruncit. Veți învăța, de asemenea, să-L recunoașteți mai bine pe Domnul când vă vorbește prin glasul blând și încet.

1 Nefi 17:1–51

Familia lui Lehi călătorește până în Abundența, unde lui Nefi i se poruncește să construiască o corabie.

Cum v-ați descrie viața: ușoară sau dificilă? De ce? Citiți 1 Nefi 17:1, 4, 6 și încercuiți cuvintele care indică dacă timpul petrecut de Nefi și membrii familiei sale în pustiu a fost ușor sau dificil.

Citiți 1 Nefi 17:3 și identificați motivul spus de Nefi pentru care membrii familiei sale au fost binecuvântați în această perioadă dificilă – începe cu termenul *dacă*. Marcați acest principiu în scripturile voastre.

Învățați cum să identificați principii și doctrine

În timp ce studiați scripturile, căutați cuvinte sau expresii de genul „astfel, [noi] vedem”, „de aceea”, „prin urmare”, „iată” sau „dacă... atunci...”. Ele indică, adesea, momentul în care începe prezentarea unei doctrine sau unui principiu al Evangheliei.

Principiile Evangheliei sunt, adesea, enunțate în scripturi în formatul „dacă... atunci”. Acest format „dacă... atunci” este valabil și în cazul vieților individuale, precum și la nivel de familii sau de națiuni întregi. Cuvântul *dacă* descrie acțiunea noastră, iar *atunci* prezintă consecința sau binecuvântarea pe care o vom primi ca urmare a acelei acțiuni. Deși 1 Nefi 17:3 nu conține cuvântul

atunci, acesta descrie o acțiune și o binecuvântare care va rezulta. Cum ați formula, cu propriile voastre cuvinte, principiul despre care Nefi depune mărturie?

Dacă _____, **atunci** _____

Remarcați modul în care acest principiu este ilustrat în 1 Nefi 17:2, 12–13. În timp ce citiți aceste versete, marcați unele dintre modurile în care Domnul i-a întărit și binecuvântat pe Nefi și pe membrii familiei sale când au ținut poruncile. În timp ce continuați să studiați experiența lui Nefi, căutați mai multe dovezi privind veridicitatea acestui principiu.

1. Alocați-vă timp pentru a răspunde cât mai bine posibil, în jurnalul pentru studiul scripturilor, la întrebările de mai jos. Acest exercițiu vă va ajuta să vedeți că Nefi a continuat să trăiască în acord cu principiul pe care l-a enunțat în 1 Nefi 17:3, în timp ce unii membri ai familiei nu au făcut-o. Nu uitați să vă gândiți la modul în care acest principiu este valabil în viața voastră.

a. Ce i-a poruncit Domnul lui Nefi să facă? (Vezi 1 Nefi 17:7–8.) Ce ar fi putut îngreuna supunerea față de această poruncă?

b. Ce vă impresionează la modul în care Nefi a reacționat față de această poruncă? (Vezi 1 Nefi 17:9–11, 15–16.) Cum au reacționat frații săi? (Vezi 1 Nefi 17:17–21.) Ce puteți învăța din aceste reacții?

c. Nefi le-a răspuns fraților săi aducând-le aminte de experiența trăită de Moise. Cum l-a ajutat Domnul pe Moise să îndeplinească sarcina care-i fusese dată? (Vezi 1 Nefi 17:23–29.) În ce fel se asemanau frații lui Nefi cu copiii lui Israel? (Vezi 1 Nefi 17:30, 42.)

d. Există porunci care sunt dificile pentru voi? Cum puteți reacționa în fața sarcinilor sau poruncilor dificile venite de la Dumnezeu așa cum au făcut Nefi și Moise?

După ce ați terminat tema de mai sus, citiți felul în care Nefi și-a exprimat credința, în 1 Nefi 17:50.

Citiți 1 Nefi 17:51 și aplicați acest verset în cazul vostru punând după expresia „să mă învețe” „pe mine, (numele vostru)” și înlocuind expresia „să construiesc o corabie” cu o poruncă pe care ați scris-o la întrebarea d de mai sus.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre o experiență (a voastră sau a cuiva pe care-l cunoașteți) care v-a ajutat să știți că, dacă îi sunteți credincioși lui Dumnezeu, El vă va ajuta să îndepliniți orice v-ar cere.

Principiul exemplificat de Nefi în 1 Nefi 17 și de-a lungul vieții sale este acela că, **dacă ținem poruncile, Domnul ne va întări și ne va oferi mijloace pentru ca noi să putem îndeplini ceea ce El a poruncit.**

1 Nefi 17:45–55

Nefi îi muștră pe frații lui din cauza ticăloșiei lor.

Citiți 1 Nefi 17:48, 53–54 și aflați de ce și-a „întins” Nefi „mâna către frații [săi]”.

Potrivit celor relatate în 1 Nefi 17:53, ce le-a făcut Domnul fraților lui Nefi? De ce? _____

Tremurul simțit de frații lui Nefi a fost una dintre numeroasele căi prin care Domnul a căutat să comunice cu ei. Citiți 1 Nefi 17:45 și identificați unele dintre modurile prin care Domnul a încercat să comunice cu ei.

Cugetați asupra următoarei afirmații a președintelui Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Duhul Sfânt vorbește cu un glas pe care, mai degrabă, îl simțiți decât îl auziți. Este descris ca fiind «glasul slab, liniștit» [D&L 85:6].

Și, deși vorbim despre «ascultarea» șoaptelor Spiritului, de cele mai multe ori, atunci când descriem un îndemn spiritual, spunem: «Am avut un *sentiment*...» („Personal Revelation: The Gift, the Test, and the Promise”, *Ensign*, nov. 1994, p. 60).

Puteți să marcați 1 Nefi 17:45 și să scrieți, lângă el, principiul următor: **Duhul Sfânt vorbește cu un glas blând și încet, pe care, mai degrabă, îl simțim decât îl auzim.**

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsurile la următoarele întrebări:

a. Când ați simțit că Domnul v-a vorbit cu un glas blând și încet?

b. Ce puteți să faceți pentru a simți și recunoaște glasul blând și încet?

În 1 Nefi 17:45, marcați următoarea frază: „El a vorbit către voi cu un glas blând și încet, dar erați lipsiți de sentimente, așa încât nu ați putut să simțiți cuvintele lui”. Citiți, din nou, prima propoziție din 1 Nefi 17:45 și identificați un motiv pentru care frații lui Nefi deveniseră „lipsiți de sentimente”.

Cum ne poate împiedica păcatul să simțim Duhul Sfânt? Ce alte lucruri ne pot împiedica să simțim Duhul Sfânt? _____

Președintele James E. Faust, din Prima Președinție, a folosit o analogie pentru a identifica moduri în care păcatul ne poate împiedica să simțim Duhul Sfânt:

„Cea mai mare parte a comunicării din zilele noastre se realizează prin telefoanele mobile. Totuși, uneori, ne aflăm în puncte moarte, adică în locuri în care semnalul nu poate fi recepționat de către telefon. Aceasta se poate întâmpla când utilizatorul telefonului mobil se află într-un tunel sau într-un canion sau când apar alte interferențe.

La fel se întâmplă și în cazul comunicării divine... Ne plasăm deseori în puncte moarte din punct de vedere spiritual – în locuri și situații care blochează mesajele divine. Unele dintre aceste puncte moarte sunt mânia, pornografia, păcatul, egoismul și alte situații care rănesc Spiritul” („Ați primit mesajul care trebuia?”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 67).

 4. Gândiți-vă cât de bine ați dat ascultare mesajelor pe care Domnul a încercat recent să vi le transmită. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați toate „punctele spirituale moarte” – situațiile și locurile care vă pot împiedica să auziți glasul blând și încet – și ce veți face pentru a le evita.

Puteți primi mesaje de la Domnul prin intermediul glasului blând și încet atunci când căutați să fiți demni de acest lucru și când dați atenție acestor îndemnuri liniștite.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 17 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

1 Nefi 18–19

Introducere

Urmând indicațiile Domnului, Nefi și membrii familiei sale au terminat de construit corabia și au navigat către țara făgăduinței. În timpul călătoriei lor, mulți dintre cei de pe corabie, conduși de Laman și Lemuel, s-au răzvrătit. Drept urmare, Liahona a încetat să mai funcționeze și o furtună mare a pus în pericol viețile tuturor celor aflați la bord. După ce răzvrătiții s-au pocăit și Nefi s-a rugat cu credință, Liahona a început să funcționeze, iar Domnul a potolit furtuna și i-a îndrumat, din nou, în călătoria lor. După ce au sosit în țara făgăduinței, Nefi i-a îndemnat pe membrii familiei sale să-și aducă aminte de Salvator și să facă astfel încât scripturile să li se potrivească. În timp ce studiați 1 Nefi 18–19, potriviți experiența lui Nefi de a-și înfrunta încercările cu greutățile voastre de a vă înfrunta încercările. Căutați să urmați exemplul lui Nefi.

1 Nefi 18:1–8

Familia lui Lehi se pregătește să navigheze către țara făgăduinței.

De ce este important atât să lucrăm cu sârguință, cât și să căutăm îndrumare din partea Domnului? Cum a demonstrat Nefi ambele calități atunci când a construit corabia? Citiți 1 Nefi 18:1–8.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați toate cuvintele și expresiile, din 1 Nefi 18:1–8, care descriu efortul depus de Nefi și de membrii familiei sale. Apoi, identificați toate cuvintele și expresiile care arată cum i-a îndrumat și i-a ajutat Domnul. Ce legătură observați între efortul depus de Nefi și ajutorul pe care l-a primit din partea Domnului?

Experiența lui Nefi ne învață că, **pentru a îndeplini ceea ce Domnul ne poruncește, trebuie să-I cerem ajutorul și să depunem eforturi personale.**

2. Gândiți-vă la o situație în care vă aflați acum și pentru care aveți nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce puteți să faceți pentru a căuta îndrumarea Domnului și ce efort trebuie să depuneți.

1 Nefi 18:8–25

Laman și Lemuel conduc o răzvrătire pe corabie care încetinește călătoria către țara făgăduinței.

În viață, când avem parte de încercări sau de greutăți, este normal să ne întrebăm de ce avem parte de astfel de

încercări. Probabil că voi sau cineva pe care îl cunoașteți v-ați întrebat „De ce?” într-un moment de restriște.

Vârstnicul L. Whitney Clayton, din Președinția celor Șaptezeci, a identificat trei surse privind greutățile de care avem parte. În timp ce citiți, subliniați sursele pe care dânsul le descrie.

„În general, poverile noastre provin din trei surse. Unele poveri sunt rezultatul firesc al condițiilor din lumea în care trăim. Boala, dizabilitățile fizice, uraganele și cutremurele au loc din când în când, fără ca noi să avem vreo vină...

Alte poveri ne sunt impuse din cauza comportamentului necuviincios al celorlalți. Abuzul și dependența ne pot transforma căminul în orice, numai nu în raiul pe pământ pentru membrii nevinovați ai familiei. Păcatul, tradițiile incorecte, subjugarea și delicturile fac multe victime împovărate de-a lungul vieții. Chiar și fapte mai puțin grave cum ar fi bârfa și lipsa de bunătate le pot provoca celorlalți suferință adevărată.

Propriile noastre greșeli și defecte cauzează multe dintre problemele noastre și ne pot pune poveri grele pe umeri. Cea mai apăsătoare povară pe care o aducem asupra noastră este povara păcatului. Cu toții am cunoscut remușcarea și durerea care urmează, inevitabil, atunci când nu ținem poruncile” („Ca poverile

dumneavoastră să fie ușoare”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2009, p. 13).

După ce Nefi și membrii familiei sale au început să navigheze către țara făgăduinței, au avut parte de numeroase greutăți. În timp ce studiați 1 Nefi 18, căutați unul dintre tipurile de suferință discutate de vârstnicul Clayton. Citiți 1 Nefi 18:9–11 și identificați exemple de alegeri greșite făcute de unii dintre cei de pe corabie.

Deși nu este greșit să dansezi, să asculți muzică sau să te distrezi, în 1 Nefi 18:9 se precizează că ei au făcut aceste lucruri cu „o nemaipomenită grosolănie”. Cuvântul *grosolănie* înseamnă mojiecie, bădăranie sau mitocănie. Satana poate folosi dansul, muzica și felul în care vorbim pentru a ne corupe inimile și mințile și pentru a ne face să pierdem însoțirea Duhului Sfânt.

Potrivit celor relatate în 1 Nefi 18:10, ce s-a temut Nefi că se va întâmpla dacă cei care s-au răzvrătit nu se pocăiau? _____

Ce a făcut Nefi în legătură cu aceasta? Cum ați reacționa dacă un părinte sau un conducător al Bisericii v-ar ruga să schimbați muzica pe care o ascultați, modul în care dansați sau să vă abțineți să folosiți un limbaj vulgar? Ați fi dornici să ascultați și să faceți schimbări?

Citiți 1 Nefi 18:12–14, 17–19 și căutați consecințele răzvrătirii lor. Cum au suferit Nefi și alți membri ai familiei sale din cauza acțiunilor celorlalți? Remarcați cum faptele de răzvrătire ale unora au afectat capacitatea întregului grup de a primi îndrumare de la Dumnezeu.

Faptele celor care s-au răzvrătit ne indică faptul că **păcatul ne provoacă suferințe nouă și, uneori, chiar și altora.**

 3. Printre ispitele de care au parte adolescenții din ziua de astăzi se numără faptul de a nu fi respectuoși cu părinții și conducătorii, de a copia la examene, de a bârbi, de a se îmbrăca indecent, de a încălca legea castității, de a nu ține Cuvântul de înțelepciune (tutun, alcool și droguri) și de a viziona materiale pornografice. Alegeți două sau mai multe dintre acele ispite și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum poate fiecare să-i afecteze pe membrii familiei sau pe prietenii cuiva care cade în acea ispită.

Restul capitolului 1 Nefi 18 ne învață cum să reacționăm când avem parte de greutăți, indiferent dacă ele rezultă din alegeri greșite pe care le facem sau fără a avea noi vreo vină. Citiți 1 Nefi 18:15–16, 20–23 și marcați expresiile care ne învață ce să facem în oricare dintre situații.

În aceste versete, sunt ilustrate mai multe doctrine și principii. După fiecare dintre afirmațiile de mai jos, scrieți numărul versetului sau numerele versetelor din 1 Nefi 18:15–16, 20–23 care credeți că exemplifică acel adevăr.

- **Putem să privim către Dumnezeu și să rămânem credincioși în timpul încercărilor noastre.** _____
- **Rugăciunea ne poate ajuta să găsim pace în timpul încercărilor noastre.** _____

 4. Alegeți unul dintre versetele pe care le-ați folosit în exercițiul precedent și care are o însemnătate specială pentru voi și explicați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, de ce vă place. Includeți ce ați învățat din acel verset și ce învățături ați desprins din el cu privire la modul în care să reacționați în caz de greutate. Dacă ați văzut vreun exemplu în viața voastră sau în a altcuiva legat de ceea ce vă învață acest verset, scrieți și despre acest lucru.

În pofida greutăților de care au avut parte, Nefi și membrii familiei sale au ajuns, în cele din urmă, în țara făgăduinței. Pe măsură ce căutați îndrumarea Domnului și o urmați cu sârguință, și voi vă puteți încheia cu succes călătoria pe care Domnul v-a dat-o de făcut pe pământ.

Vârstnicul L. Whitney Clayton a depus următoarea mărturie:

„Indiferent de greutățile pe care le întâlnim în viață ca urmare a condițiilor naturale, a comportamentului necuviincios al celorlalți sau a propriilor noastre greșeli și defecte, noi suntem, cu toții, copii ai unui Tată Ceresc

iubitor, care ne-a trimis pe pământ ca parte a planului Său veșnic pentru creșterea și progresul nostru. Experiențele noastre personale unice ne pot ajuta să ne pregătim pentru a ne întoarce la El. Adversitatea și suferințele prin care trecem, oricât de greu ar fi de suportat, durează, din perspectiva Cerului, doar «un scurt timp; și după aceea, dacă [îndurăm] bine, Dumnezeu [ne] va exalta în cer» [D&L 121:7–8]. Trebuie să facem tot ce ne stă în putință să ne purtăm poverile «bine» oricât ar dura acel «scurt timp» în care trebuie să le purtăm...

Eu știu că, pe măsură ce ținem poruncile lui Dumnezeu și legămintele noastre, El ne ajută să ne ducem povarile. El ne întărește. Când ne pocăim, El ne iartă și ne binecuvăntează cu o conștiință împăcată și cu bucurie” („Ca poverile dumneavoastră să fie ușoare”, p. 13–14).

1 Nefi 19

Nefi consemnează profeții despre Isus Hristos pentru a ne convinge să ne amintim de El.

După ce a ajuns în țara făgăduinței, Nefi a profețit despre venirea Salvatorului și despre modul cum El urma să fie primit de poporul Său. Citiți 1 Nefi 19:8–10 și identificați expresiile care ne învață despre natura și caracterul lui Isus Hristos.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, consemnați cum ceea ce ați învățat din 1 Nefi 19:8–10 vă sporește dragostea pentru Salvator.

Încheiați lecția de astăzi citind 1 Nefi 19:18–19, 23 și subliniind ceea ce Nefi și-a dorit să-i convingă să facă pe cei din poporul său și pe toți aceia care citesc Cartea lui Mormon. Căutați, astăzi, ocazia de a vă împărtăși mărturia despre Salvator unui prieten sau unui membru al familiei, sau depuneți-vă mărturia în cadrul unei activități sau adunări a Bisericii. Făcând astfel, i-ați putea ajuta să-și aducă aminte de Mântuitorul lor și să creadă în El.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți moduri în care puteți urma exemplul lui Nefi în viața voastră.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 18–19 și am încheiat această lecție în data de (data).

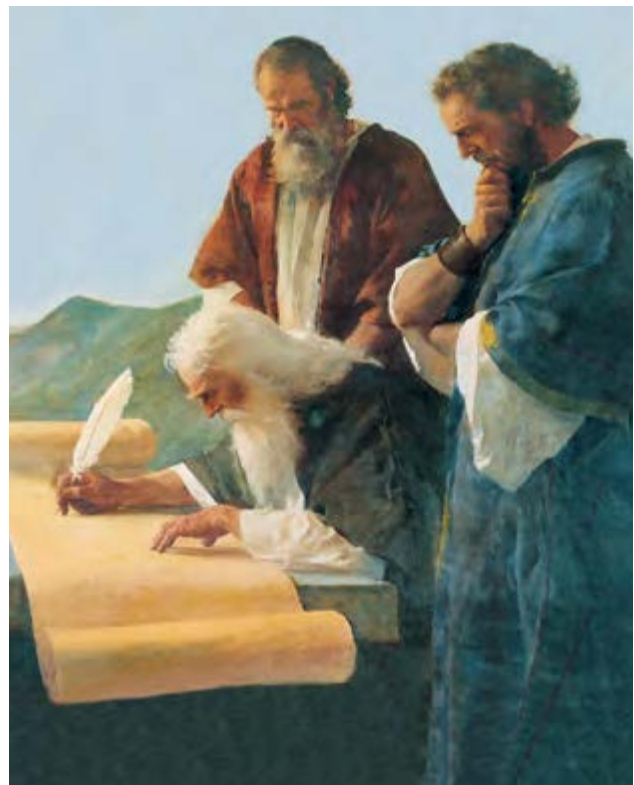
Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 5: ZIUA 1

1 Nefi 20–22

Introducere

În 1 Nefi 20–21, Nefi a citat profeții ale lui Isaia, profetul din Vechiul Testament, ale cărui scrieri erau pe plăcile de alamă după care Nefi și frații săi fuseseră trimiși înapoi la Ierusalim să le ia de la Laban. Isaia ne-a învățat că, inclusiv atunci când cei din vechime din casa lui Israel nu și-au ținut legămintele, Domnul a continuat să-i iubească și i-a invitat să se pocăiască și să vină la El. În timp ce studiați aceste capitole, concentrați-vă asupra a ceea ce Isaia ne-a învățat despre Isus Hristos și despre dorința Lui de a-i mântui pe oamenii Săi.

1 Nefi 20

Domnul îi mustră pe cei din casa lui Israel și îi invită să se întoarcă la El.

Vă puteți gândi la un moment în care ați făcut ceva ce nu a fost în acord cu legămintele pe care le-ați făcut sau cu standardele Bisericii? Cum v-ați simțit în legătură cu decizia pe care ați luat-o? Citiți 1 Nefi 20:1–2 („se sprijină” din versetul 2 înseamnă a se bizui pe). Cui i se adresa Isaia? Cine este „casa lui Iacov”?

În Vechiul Testament, Iacov a fost fiul lui Isaac și nepotul lui Avraam. Lui i s-a dat numele de Israel de către Domnul (vezi Genesa 32:28). „Casa lui Israel” se referă la descendenții lui, iar uneori este numită „casa lui Iacov”. Se referă, de asemenea, la toți cei care cred cu adevărat în Isus Hristos. (Vezi Ghidul pentru scripturi, „Israel”; vezi, de asemenea, Bible Dictionary, „Israel, Kingdom of”) La fel ca în vremurile străvechi, cei care fac astăzi legăminte cu Dumnezeu (precum botezul) sunt considerați ca fiind membri de legământ ai casei lui Israel.

Cercetați 1 Nefi 20:3–4, 8, 18 și subliniați cuvintele sau expresiile care indică faptul că cei din casa lui Israel nu l-au fost credincioși Domnului. Expresia „gâtul tău este o vână de fier, iar fruntea ta este de aramă” (1 Nefi 20:4) reprezintă simbolic o stare pe care scripturile o numesc în mod repetat „încăpățănare”. O posibilă explicație referitoare la această expresie este aceea că animalele precum boii sau măgarii își înțepenesc gâtul pentru a nu putea fi îndrumați sau conduși de stăpânii lor. O altă explicație este aceea că oamenii care nu sunt dornici să-și plece capul sunt încăpățânați. În mod asemănător, cei din casa lui Israel și-au înțepenit gâturile prin intermediul mândriei și al ticăloșiei și au refuzat să fie îndrumați de Domnul.

Pentru a înțelege mai bine aceste versete și pentru a le asocia zilelor noastre, gândiți-vă cum descriu aceste prezentări ale casei lui Israel faptele anumitor oameni din prezent.

În timp ce citiți 1 Nefi 20:9–14, 16, meditați la ce ne învață aceste versete despre Domnul și despre cum este El.

1. În jurnalul pentru studii scripturilor, scrieți răspunsuri scurte la următoarele întrebări:

- Deși oamenii s-au răzvrătit în trecut, cum le-a răspuns Domnul? De ce? (Vezi 1 Nefi 20:9–11, 14.)
- Ce a vrut Domnul să facă cei din poporul Său de legământ? (Vezi 1 Nefi 20:12, 16.)

Din aceste versete, învățăm că **Domnul îi invită pe cei care au fost nesupuși să se pocăiască și să se întoarcă la El**. În timp ce citiți declarația de mai jos a președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, subliniați una sau mai multe expresii care confirmă acest adevăr:

„Satana... vrea să simțim că nu mai putem fi iertați (vezi Apocalipsa 12:10). Satana vrea ca noi să gândim că, atunci când am păcătuit, am trecut de «punctul de unde nu se mai poate face întoarcerea» – că este prea târziu să schimbăm direcția spre care ne îndreptăm...”

Hristos a venit să ne salveze. Dacă am luat-o pe un drum greșit, ispășirea lui Isus Hristos ne poate da

asigurarea că păcatul *nu* este un punct de unde nu se mai poate face întoarcerea. O întoarcere sigură este posibilă dacă urmăm planul lui Dumnezeu pentru salvarea noastră” („Punct de unde se poate face întoarcerea sigură”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 99).

1 Nefi 21:1–17

Isaia profețește că Mesia nu își va uita poporul de legământ.

În 1 Nefi 21:1–13, Nefi a consemnat una dintre profețiile lui Isaia despre Isus Hristos, care avea să fie Mesia. *Hristos* (cuvânt grecesc) și *Mesia* (cuvânt ebraic) înseamnă amândouă „Unsul” sau „Aleusul”. Isus Hristos a fost ales să fie Mântuitorul atât al celor din casa lui Israel, cât și al neamurilor.

În timp ce citiți 1 Nefi 21:6–13, marcați în scripturile voastre acele expresii care îl descriu pe Isus Hristos și care descriu ceea ce El avea să facă în calitate de Mântuitor al Israelului.

Drept consecință a propriilor păcate, copiii lui Israel s-au distanțat de Domnul și s-au simțit uitați și abandonați de El (vezi 1 Nefi 21:14). Deși s-au simțit abandonați de Domnul, cercetați 1 Nefi 21:14–16 pentru a vedea că **Domnul ne iubește și că nu ne va uita niciodată**. Puteți să marcați, în aceste versete, toate expresiile care sunt importante pentru voi.

Vârșnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat cum și-a păstrat Salvatorul semnele rănilor răstignirii Sale ca dovadă că El nu ne va uita niciodată: „Hristos nu-i va uita pe copiii pe care El i-a mântuit sau nu va uita legământul pe care l-a făcut cu ei în vederea salvării lor în Sion. Cicatricele dureroase ale grijii și legământului Său sunt semnele cuielor romane întipărite pe palmele mâinilor Sale” (*Christ and the New Covenant* [1997], p. 84).

2. În jurnalul pentru studii scripturilor, scrieți răspunsuri scurte la următoarele întrebări:

- De ce credeți că, uneori, oamenii simt că Domnul i-a uitat?

Să meditam

Președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, ne-a învățat: „A citi, a studia și a medita nu înseamnă același lucru. Citim câteva cuvinte și, poate, ne vin idei despre ce citim. Studiem și descoperim caracteristici și legături între diferitele idei sau pasaje din scripturi. Dar, când meditam, noi invităm revelația prin Spirit. Pentru mine, a medita înseamnă a gândi și a mă ruga după ce citesc și studiez cu atenție din scripturi” („Slujiți cu Spiritul”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 60). Studiul scripturilor, într-un loc liniștit unde puteți cugeta asupra lor, vă va ajuta să simțiți influența Duhului Sfânt.

b. Ce înseamnă pentru voi să fiți împărași pe palmele mâinilor Salvatorului? Cum vă ajută aceasta să apreciați suferința de cruce a Salvatorului?

c. Ce experiențe v-au ajutat să știți că Domnul nu v-a uitat?

 3. Imaginați-vă că aveți un prieten care a spus că nu se mai simte demn să vină la Biserică din cauza păcatelor sale din trecut. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-i acestui prieten o scurtă scrisoare de încurajare folosind ceea ce ați învățat din 1 Nefi 20–21 și declarația președintelui Uchtdorf din secțiunea de studiu pentru 1 Nefi 20.

1 Nefi 21:18–22:22

Nefi explică profeția lui Isaia despre împrăștierea și adunarea lui Israel.

Nefi a inclus în cronică sa una dintre profețiile lui Isaia despre adunarea lui Israel. Aceasta se găsește în 1 Nefi 21:18–26. În 1 Nefi 22, Nefi a oferit propriile sale explicații și comentarii despre profeția lui Isaia. În timp ce citiți 1 Nefi 22:4–12, căutați explicația lui Nefi despre modul în care Israel va fi adunat în zilele din urmă.

V-ar putea fi util să știți că, în Cartea lui Mormon, termenul „neamuri” se referă adesea la oamenii care nu sunt descendenți ai lui Iuda. Expresia „o lucrare minunată” face referire la restaurarea Evangheliei în zilele din urmă. De asemenea, remarcăți cât de des

a menționat Nefi cuvântul legăminte – puteți marca aceste expresii în scripturile voastre.

Domnul a promis să restaureze Evanghelia și să adune Israelul în zilele din urmă. În scripturile voastre, în timp ce studiați 1 Nefi 22:17, 19–22, 25–28, marcați ceea ce i se va întâmpla lui Satana datorită neprihănirii oamenilor.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 1 Nefi 20–22 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

2 Nefi

De ce studiem această carte?

Cartea 2 Nefi vă va ajuta să înțelegeți doctrine de bază ale Evangheliei, precum căderea lui Adam și a Evei, ispășirea lui Isus Hristos și libertatea de a alege. Mai mult, această carte este plină de profeții ale lui Nefi, Iacov și Isaia, care au fost martori speciali ai Salvatorului. Ei au profețit despre restaurarea Evangheliei în zilele din urmă, adunarea poporului de legământ al lui Dumnezeu, a Doua Venire a lui Isus Hristos și despre Mileniu. Cartea 2 Nefi conține, de asemenea, explicațiile lui Nefi cu privire la doctrina lui Hristos și se încheie cu mărturia acestuia despre Salvator.

Cine a scris această carte?

Nefi, fiul lui Lehi, a scris cartea 2 Nefi. Nefi a fost un profet și primul mare conducător al poporului nefit. Consemnările sale ne fac cunoscut faptul că el a simțit puterea mântuitoare a Domnului (vezi 2 Nefi 4:15–35; 33:6) și că și-a dorit din tot sufletul să aducă salvare poporului său (vezi 2 Nefi 33:3–4). Pentru a îndeplini acest scop, el a construit un templu și a învățat poporul să creadă în Isus Hristos.

Când și unde a fost scrisă?

Nefi a început să consemneze relatarea care avea să devină cartea 2 Nefi în jurul anului 570 î.H. – după 30 de ani de când el și familia sa au părăsit Ierusalimul (vezi 2 Nefi 5:28–31). El a scris-o când se afla în țara lui Nefi (vezi 2 Nefi 5:8, 28–34).

UNITATEA 5: ZIUA 2

2 Nefi 1

Introducere

În timp ce studiați 2 Nefi 1, observați că acest capitol conține cuvintele unui tată iubitor și conducător al preoției care era pe moarte. Tatăl Lehi și-a implorat familia să se supună poruncilor lui Dumnezeu (vezi 2 Nefi 1:16). El a profețit că, dacă se supuneau poruncilor lui Dumnezeu, ei aveau să prospere în țara făgăduinței. De asemenea, el i-a îndemnat pe copiii săi și pe cei care au venit cu ei din Ierusalim să urmeze conducerea profetică a lui Nefi. În timp ce studiați acest capitol, evaluați-vă supunerea față de poruncile Domnului. Cât de bine urmați sfatul conducătorilor Bisericii?

2 Nefi 1:1–23

Lehi își îndeamnă poporul să trăiască în neprihănire.

Imaginați-vă că trebuie să-i părăsiți pe membrii familiei voastre și că nu îi veți mai vedea niciodată. Aveți o ultimă ocazie de a vorbi cu ei. Ce le-ați spune în această situație?

În 2 Nefi 1–4, Nefi a consemnat ultimul sfat al tatălui său oferit familiei. În timp ce studiați aceste capitole, gândiți-vă la modul în care ultimele învățături consemnate ale lui Lehi se aplică în cazul vostru.

Citiți 2 Nefi 1:1–4 și identificați ce „lucruri mari a făcut Domnul” pentru familia lui Lehi.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsuri scurte la următoarele întrebări:

a. În ce moduri a fost Domnul milos cu familia lui Lehi?

b. Ce „lucruri mari” a făcut Domnul pentru voi și familia voastră? Ce sentimente aveți față de Domnul când vă gândiți la cât de milos a fost El cu voi și cu familia voastră?

Lehi a predicat membrilor familiei sale că decizia de a alege să țină poruncile lui Dumnezeu va hotărî dacă vor continua sau nu să aibă „lucruri mari” și „mila lui Dumnezeu” în viețile lor.

Identificați doctrinele și principiile

Învățarea modului de a identifica doctrinele și principiile Evangheliei găsite în scripturi necesită efort și exercițiu. Scrierea adevărilor pe care le descoperiți în scripturi, enunțate în formatul „dacă... atunci”, vă poate ajuta să înțelegeți principii care pot fi puse în practică în viața voastră.

2. Pentru a înțelege mai bine că **Domnul ne binecuvântează când ținem poruncile Sale și că El nu ne binecuvântează când nu ținem poruncile Sale**, desenați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, un tabel asemănător cu cel de mai jos. Citiți 2 Nefi 1:7–11 și identificați faptele („dacă”) despre care Lehi a spus că vor avea anumite consecințe („atunci”). Scrieți ceea ce descoperiți în coloana respectivă a tabelului din jurnalul pentru studiul scripturilor.

Dacă (fapte)	Atunci (consecințe)

Lehi era, în mod deosebit, îngrijorat de starea spirituală a lui Laman și Lemuel și și-a dat seama că ei trebuiau să se pocăiască. Când i-a îndemnat să se pocăiască, el a folosit câteva simboluri pentru a-i ajuta să înțeleagă ce înseamnă păcatul și pocăința. Căutați în 2 Nefi 1:13–14 simbolurile pe care Lehi le-a folosit pentru a-și încuraja

fiii să se pocăiască și scrieți-vă răspunsurile în spațiile libere de mai jos:

“_____ cel adânc _____”

“_____ și _____”

“_____ din _____”

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsul la următoarea întrebare: În ce mod se aseamnă pocăința cu fiecare dintre expresiile din exercițiul de mai sus?

Citiți 2 Nefi 1:15 și marcați în scripturile voastre cele trei expresii pe care Lehi le-a folosit pentru a descrie binecuvântările pe care le-a primit pentru că s-a supus poruncilor lui Dumnezeu. Faceți comparație între aceste binecuvântări și consecințele negative enumerate în 2 Nefi 1:17–18, 22, despre care Lehi a spus că se vor răsfrânge asupra celor care nu țin poruncile lui Dumnezeu.

Marcați sfatul lui Lehi din 2 Nefi 1:23 și gândiți-vă la ce trebuie să faceți în viața voastră pentru a vă „[trezi]” sau „[scutura]” sau „[ridica]” pentru a primi binecuvântările despre care Lehi a vorbit în acest capitol.

2 Nefi 1:24–32

Lehi îi îndeamnă pe fiii săi să urmeze conducerea profetică a lui Nefi.

Apoi, Lehi le-a amintit membrilor familiei sale și altora despre o altă sursă de îndrumare și inspirație cu care au fost binecuvântați cu scopul de a fi ajutați să facă alegeri neprihănite în viețile lor. Citiți 2 Nefi 1:24 și identificați această sursă.

În timp ce citiți 2 Nefi 1:24–27, căutați modul în care Lehi și-a încurajat poporul să-l urmeze pe Nefi. Gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări:

- Ce calități a scos în evidență Lehi care v-ar ajuta să aveți încredere în Nefi în calitate de conducător?
- De ce ați avea încredere într-un conducător cu aceste calități?
- În ce mod ați văzut aceste calități demonstrate de conducătorii de astăzi ai Bisericii?

Citiți 2 Nefi 1:28–32 și marcați în scripturile voastre promisiunile pe care Lehi le-a făcut celor care aveau să accepte conducerea lui Nefi. Aceste promisiuni ne arată că, **dacă îi vom urma pe cei pe care Dumnezeu i-a chemat să ne conducă, vom fi binecuvântați cu prosperitate spirituală și protecție**. Gândiți-vă la ceea ce v-au învățat recent conducătorii Bisericii despre cum supunerea față de un sfat inspirat vă poate aduce prosperitate spirituală și protecție.

Citiți următoarea afirmație a președintelui Wilford Woodruff și subliniați promisiunile pe care le-a făcut dacă vom urma sfatul slujitorilor Domnului: „Sper ca noi toți să putem urma calea pregătită pentru noi de către slujitorii Domnului, pentru că, dacă facem aceasta, eu știu că vom fi în siguranță în această lume și ne vom asigura fericirea și exaltarea în lumea care va veni... Dacă suntem credincioși, ei ne vor conduce pe calea vieții și, în măsura în care avem credința de a crede în instrucțiunile lor, în învățăturile Spiritului Sfânt transmise prin intermediul lor, ne vom afla întotdeauna pe cărarea sigură și vom fi siguri de răsplata noastră” (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], p. 199).

4. Scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, de ce credeți că a fi supus poruncilor Domnului și sfatului slujitorilor Săi este un lucru important de făcut de-a lungul vieții voastre.
5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 1 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 5: ZIUA 3

2 Nefi 2

Introducere

În 2 Nefi 2, Lehi l-a învățat pe fiul său, Iacov, de ce Tatăl Ceresc și-a pus copiii într-o lume unde au parte de suferință, necaz, păcat și moarte. Pentru a-l ajuta pe Iacov să înțeleagă scopul vieții muritoare, el i-a explicat doctrinele fundamentale ale planului mântuirii – ce includ libertatea de a alege, căderea lui Adam și ispășirea lui Isus Hristos. Studiul adevărilor propovăduite în 2 Nefi 2 vă poate ajuta să apreciați mai mult felul în care ispășirea lui Isus Hristos învinge efectele căderii și face posibil ca noi toți să facem alegeri care ne vor duce către viața veșnică.

2 Nefi 2:1–25

Lehi propovăduiește despre căderea lui Adam și ispășirea lui Isus Hristos.

Gândiți-vă la câteva dintre încercările de care ați avut parte de curând. V-ați întrebant vreodată de ce avem parte în viață de astfel de încercări? În timp ce citiți 2 Nefi 2:1,

puteți marca cuvintele și expresiile folosite de Lehi pentru a descrie primii ani de viață ai lui Iacov. Apoi, citiți 2 Nefi 2:2 și marcați ceea ce Lehi i-a promis lui Iacov că va rezulta ca urmare a suferințelor sale. Unul dintre înțelesurile cuvântului *sfinți* este acela de a atribui un caracter sacru. Lehi îi promite lui Iacov că Domnul avea să-i sfințească încercările spre binele său final.

Lehi l-a învățat pe Iacov despre necesitatea căderii lui Adam și despre nevoia noastră de a avea ispășirea lui Isus Hristos inclusă în planul Tatălui Ceresc. El voia ca Iacov să știe că cele două, căderea și ispășirea, ne oferă posibilitatea de a ne exercita libertatea de a alege pentru a putea crește și progresa cu scopul de a obține viață veșnică. Citiți 2 Nefi 2:15–18 și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspunsuri scurte la următoarele întrebări:

- Ce le-a oferit Dumnezeu lui Adam și Evei în grădina Edenului care le-a permis să se folosească de libertatea de a alege? (Vezi 2 Nefi 2:15–16.) _____
- Ce voia să facă Satana în Grădina Edenului? (Vezi 2 Nefi 2:17–18.) Cum urmărește Satana același scop astăzi? _____

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați tabelul de mai jos. Cercetați 2 Nefi 2:19–25 și identificați care ar fi fost consecințele dacă Adam și Eva nu ar fi mâncat din fructul oprit și nu ar fi căzut, dar și care sunt consecințele căderii.

Dacă Adam și Eva nu ar fi căzut (2 Nefi 2:22–23)	Pentru că Adam și Eva au căzut (2 Nefi 2:19–20, 25)

După ce ați completat tabelul, gândiți-vă de ce **căderea lui Adam și a Evei reprezintă o parte importantă a planului fericirii conceput de Tatăl Ceresc.**

2. Presupuneți că un prieten vă spune că Adam și Eva au făcut o greșală mâncând din fructul oprit. Folosiți ceea ce ați învățat din 2 Nefi 2:19–25 pentru a scrie un paragraf, în jurnalul pentru studiul scripturilor, în care să explicați de ce căderea a fost importantă în planul Tatălui Ceresc conceput pentru salvarea noastră.

Deși căderea lui Adam și a Evei a deschis calea pentru progresul nostru, ea a adus cu sine și alte consecințe.

Înainte de cădere, Adam și Eva se aflau în prezența lui Dumnezeu, în grădina Edenului; după ce au mâncat din fructul oprit, ei au fost nevoiți să plece din prezența Sa.

Citiți 2 Nefi 2:5 și identificați expresia care indică alungarea lui Adam și a Evei din prezența lui Dumnezeu după cădere. „Legea vremelnică” se referă la legile care au fost instituite ca urmare a căderii. Astfel, a fi „alungați” conform „[legii vremelnice]” se referă la condiția de muritori pe pământ, pe care o moștenim ca urmași ai lui Adam și ai Evei. Din cauza acestor legi, nu mai suntem, fizic, în prezența lui Dumnezeu și suntem supuși necazurilor, durerii, suferințelor și morții fizice. A fi „alungați” conform „[legii spirituale]” se referă la faptul că nu mai suntem în prezența lui Dumnezeu din cauza păcatelor noastre.

Gândiți-vă la modul în care ați simțit aceste consecințe ale căderii, reflectând asupra următoarelor întrebări:

- Ce suferințe, dureri și necazuri ați îndurat în această viață?
- Cunoașteți pe cineva care a murit? Cum v-a afectat moartea acestei persoane?
- Când v-ați simțit îndepărtați spiritual de Dumnezeu?

În timp ce citiți 2 Nefi 2:6–10, puteți marca cuvinte sau expresii cheie care ne arată că, **prin intermediul ispășirii, Isus Hristos ne mântuiește de efectele căderii și ne oferă mântuire de păcatele noastre.** În 2 Nefi 2:9–10, expresia *a mijloci* înseamnă a acționa în beneficiul altuia.

Scriptură de bază – 2 Nefi 2:25

În timp ce Lehi îl învăța pe Iacov despre căderea lui Adam și despre opoziția de care avem parte în timpul vieții muritoare, el a subliniat consecințele pozitive ale căderii pentru toată omenirea.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Conform celor învățate despre cădere, cum aduce aceasta bucurie omenirii?

Exersați explicarea adevărilor Evangheliei

De-a lungul vieții, vi se va cere să explicați crezurile voastre și învățăturile Evangheliei – în calitate de misionar, în chemările în cadrul Bisericii sau familiei, prietenilor sau cunoștințelor voastre. În timp ce exersați în scris explicarea Evangheliei, v-ar putea fi util să vă imaginați că îi scrieți unei persoane anume. Acest lucru vă va ajuta să puteți personaliza mesajul Evangheliei pentru acea persoană.

b. Când ați simțit bucurie datorită consecințelor pozitive ale căderii?

2 Nefi 2:11–18, 26–30

Lehi propovăduiește despre libertatea de a alege și despre consecințele alegerilor noastre.

Gândiți-vă la o alegere importantă pe care a trebuit să o faceți recent și la consecințele pe termen lung pe care această alegere le poate avea. Lehi și-a învățat poporul despre importanța fundamentală pe care libertatea de a alege o are în planul salvării conceput de Tatăl Ceresc. Pentru a înțelege mai bine că **suntem liberi să alegem libertatea și viața veșnică sau robia și moartea** (vezi 2 Nefi 2:27), faceți activitatea de mai jos.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți fiecare dintre următoarele afirmații luate din *Pentru întărirea tineretului* ([broșură, 2011], 2–3). Apoi, în timp ce citiți 2 Nefi 2:11–18, 26–29, faceți o pauză și scrieți numărul versetului lângă afirmația sau afirmațiile corespunzătoare. Fiecare număr de verset trebuie să fie scris după una dintre afirmații. O afirmație poate să corespundă mai multor versete și un verset poate să corespundă mai multor afirmații. De exemplu, un verset este scris pentru prima afirmație – un adevăr pe care Lehi l-a propovăduit în 2 Nefi 2:16 este acela că ne-a fost oferită posibilitatea de a acționa pentru noi înșine.

- „Tatăl Ceresc v-a dat libertatea de a alege, capacitatea de a discerne între bine și rău și de a acționa potrivit hotărârii voastre.” 2 Nefi 2:16
- „În timp ce vă aflați aici, pe pământ, sunteți puși la încercare pentru a se vedea dacă vă folosiți libertatea de a alege pentru a vă arăta dragostea față de Dumnezeu prin ținerea poruncilor Sale.”
- „Deși sunteți liberi să alegeți modul în care veți acționa, nu sunteți liberi să alegeți consecințele acțiunilor voastre.”
- „Un comportament greșit... vă amână progresul și vă conduce spre durere și suferință.”
- „Alegerile drepte conduc la fericire îndelungată și viață veșnică.”

Citiți 2 Nefi 2:26–27. Ce sunteți liberi să alegeți? Citiți 2 Nefi 2:28 și marcați celelalte lucruri pe care Dumnezeu vi le-a oferit pentru a vă ajuta „să alegeți viața veșnică”. Gândiți-vă la alegerile pe care le-ați făcut în viața voastră care arată că ați ales viața veșnică.

Scriptură de bază – 2 Nefi 2:27

Repeți pentru a memora 2 Nefi 2:27, un verset care este o scriptură de bază. Citiți-l de mai multe ori și, apoi, închideți scripturile și folosiți prima literă a fiecărui cuvânt din verset, după cum este scris mai jos, pentru a încerca să recitați versetul pentru voi înșivă sau pentru un membru al familiei voastre. Repetați acest exercițiu până când credeți că îl puteți face cu ușurință.

P u, o s l î t ; ș l s d t l c s d f o . Ș e s l s a l ș v v , p i m M
a t o s s a r ș m , p r ș p d ; c e c c t o s f n l f c ș e .

 5. Folosind doar prima literă a fiecărui cuvânt din versetul 2 Nefi 2:27, după cum este enumerat mai sus, scrieți acest fragment care conține o scriptură de bază în jurnalul pentru studiul scripturilor. Nu trageți cu ochiul!

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 5: ZIUA 4

2 Nefi 3

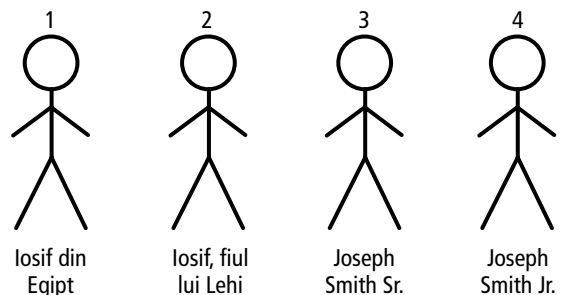
Introducere

În 2 Nefi 3, Lehi l-a sfătuit și l-a binecuvântat pe Iosif, fiul său cel mai mic. Făcând acest lucru, Lehi a relatat profeția lui Iosif din Egipt legată de rolul văzătorului ales, Joseph Smith jr., în aducerea la lumină a Cărții lui Mormon. În această lecție, veți avea ocazia de a dobândi o apreciere mai mare pentru profetul Joseph Smith și o mărturie mai puternică despre rolul său desemnat de divinitate în restaurarea Evangheliei.

2 Nefi 3:1–25

Lehi relatează profeția lui Iosif din Egipt despre profetul Joseph Smith.

Lehi a continuat ultimul sfat oferit membrilor familiei sale învățându-l pe fiul său, Iosif, despre alți trei bărbați care se numeau, de asemenea, Iosif. Trageți o linie de la referința scripturală din 2 Nefi 3 până la cei numiți Iosif sau Joseph, despre care învățați în acel verset.

2 Nefi 3:3

2 Nefi 3:4

2 Nefi 3:14

2 Nefi 3:15

Această lecție se concentrează asupra profeției lui Iosif din Egipt despre profetul Joseph Smith – făcută cu peste 3.000 de ani înainte de nașterea lui Joseph Smith!

 1. Începeți să faceți o listă în jurnalul pentru studiul scripturilor despre evenimentele și învățăturile care vă vin în minte în timp ce vă gândiți la profetul Joseph Smith și la rolul său în restaurarea Evangheliei. Veți completa această listă pe măsură ce veți descoperi mai multe informații de-a lungul acestei lecții, așa că lăsați spațiu liber pentru a putea scrie mai mult.

Crearea unei liste

Listele vă pot ajuta să organizați ceea ce învățați din scripturi și de la profeți, pentru a putea să vă amintiți cele învățate și pentru a fi gata să împărtășiți altora ceea ce știți. Când faceți o listă, dați-i un titlu clar și includeți suficiente informații pentru a vă aminti, ulterior, care este scopul listei.

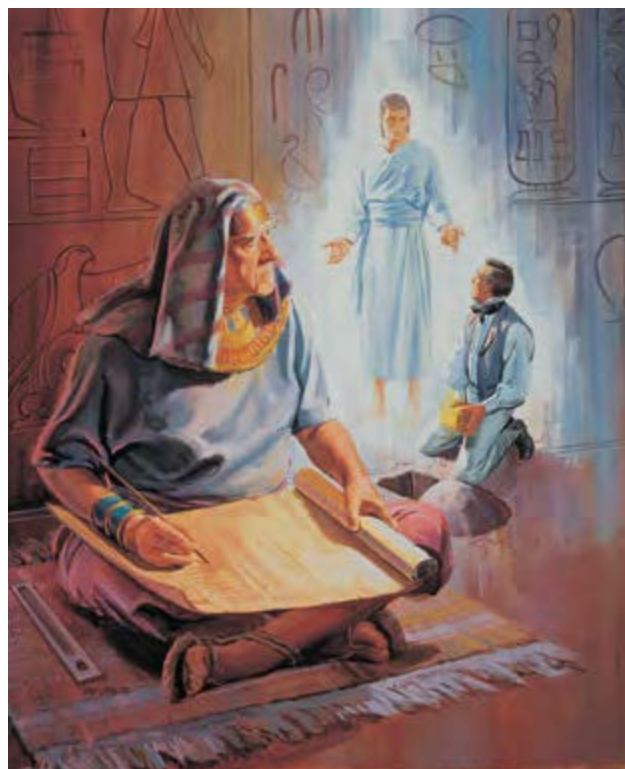
Citiți 2 Nefi 3:6–8 și identificați cuvintele și expresiile pe care Iosif din Egipt le-a folosit pentru a-l descrie pe profetul Joseph Smith și pentru a descrie lucrarea pe care acesta urma să o îndeplinească. În jurnalul pentru studiul scripturilor, adăugați la lista voastră oricare dintre aceste cuvinte și expresii despre profet pe care le considerați importante. În aceste

versete, Iosif din Egipt a depus mărturie că **Domnul a ridicat pe profetul Joseph Smith pentru a ajuta la restaurarea Evangheliei**. Pe măsură ce continuați să studiați 2 Nefi 3, căutați alte adevăruri despre profetul Joseph Smith care vă pot întări mărturia despre misiunea sa divină și adăugați-le în lista voastră.

Pentru a înțelege mai bine profeția lui Iosif din Egipt, observați cât de des apare cuvântul *văzător* în 2 Nefi 3:6–7, 11 și 14. Puteți scrie, pe marginea unuia dintre aceste versete, că un văzător este cineva care poate cunoaște lucruri din trecut, prezent și viitor (vezi Mosia 8:13–17).

În 2 Nefi 3:7, Iosif din Egipt a afirmat că Domnul i-a spus că Joseph Smith avea să facă „o lucrare... care va fi de mare valoare” pentru urmașii săi. Cercetați 2 Nefi 3:11–15, 19–21 pentru a afla ce lucrare „de mare valoare” urma să îndeplinească Domnul prin intermediul profetului Joseph. Mijloacele ajutoare pentru studiu de care dispuneți (rezumatele capitolelor, notele de subsol, Ghidul pentru scripturi și altele) vă pot ajuta să înțelegeți multe dintre detaliile menționate de Iosif din Egipt. Pe măsură ce găsiți o informație nouă despre rolul profetului Joseph Smith, adăugați-o în lista din jurnalul pentru studiul scripturilor.

Când scriptura se referă la „rodul coapselor [cuiva]”, se referă la urmașii acelei persoane. Iosif din Egipt a profețit că profetul Joseph Smith, unul dintre urmașii săi, urma, în zilele din urmă, să aducă la lumină Cartea lui Mormon.

În 2 Nefi 3:12, expresia „rodul coapselor tale [urmașii lui Iosif din Egipt] va scrie” se referă la consemnarea scripturală – Cartea lui Mormon – scrisă de urmașii lui Iosif (vezi 2 Nefi 3:4). A fost profețit că scriptura Cartea lui Mormon va „crește împreună” cu Biblia, o cronică sacră scrisă de „rodul coapselor lui Iuda”. Căutați în 2 Nefi 3:12 expresiile care descriu impactul pe care Cartea lui Mormon și Biblia urmau să îl aibă asupra lumii în timp ce cresc împreună.

Iosif din Egipt a profețit, de asemenea, că profetul Joseph Smith urma să aibă un rol important în planul Tatălui Ceresc de a „aduce salvarea poporului [său]” (2 Nefi 3:15).

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări pentru a vă ajuta să continuați să vă măriți aprecierea față de rolul lui Joseph Smith în planul salvării conceput de Tatăl Ceresc:

- Care sunt câteva exemple de legăminte, de autoritate a profeției sau de rânduieli care au fost restaurate prin intermediul profetului Joseph Smith și care pot aduce salvare oamenilor?
- Ce schimbări au adus aceste binecuvântări în viața voastră?

Căutați în 2 Nefi 3:24 cuvinte și expresii care îl descriu pe profetul Joseph Smith și adăugați-le în lista din jurnalul pentru studiul scripturilor. În timp ce citiți următoarea declarație a președintelui Gordon B. Hinckley, adăugați în lista voastră și alte învățături ale profetului Joseph Smith care confirmă că el a fost „o unealtă în mâinile lui Dumnezeu”:

„Permiteți-mi să numesc câteva dintre multele doctrine și practici care ne diferențiază de toate celelalte biserici, toate aceste lucruri fiind primite prin revelația dată tânărului profet [Joseph Smith]...

Prima dintre acestea, desigur, este apariția lui Dumnezeu Însuși și a Preaiubitului Său Fiu, Domnul Isus Hristos înviat...

Această cunoaștere despre Divinitate, ascunsă lumii timp de secole, a fost primul și cel mai mare lucru pe care Dumnezeu l-a revelat slujitorului Său ales...

Cartea lui Mormon a apărut prin harul și puterea lui Dumnezeu...

O [altă] [contribuție a profetului Joseph Smith] este preoția restaurată...

O altă revelație măreață și unică dată profetului a fost referitoare la planul privind viața eternă a familiei...

Inocența copiilor mici este încă una dintre revelațiile pe care Dumnezeu le-a dat prin intermediul profetului Joseph...

Măreața doctrină a salvării celor morți este unică și aparține acestei Biserici...

Natura eternă a omului a fost revelată...

Mai este încă una pe care trebuie să o menționez. Aceasta se referă la principiul revelației moderne...

În timpul vieții lui scurte de 38 de ani și jumătate, au venit prin [profetul Joseph Smith] incomparabile manifestări ale cunoașterii, ale darurilor și ale doctrinei” („Lucrurile minunate pe care le-a revelat Dumnezeu”, *Liahona*, mai 2005, p. 80–83).

După martiriul profetului Joseph Smith, președintele John Taylor a scris ceea ce a devenit Doctrină și legăminte 135. Citiți Doctrină și legăminte 135:3 și gândiți-vă la ce ați învățat în această lecție despre rolul lui Joseph Smith în planul Tatălui Ceresc privind restaurarea Evangheliei.

3. Scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, un răspuns pentru una dintre următoarele întrebări:

a. Ce ați învățat sau simțit astăzi, când ați studiat 2 Nefi 3, care vă întărește mărturia despre profetul Joseph Smith?

b. Ce a făcut, ce a propovăduit și ce a restaurat Joseph Smith și simțiți că este „de mare valoare” (2 Nefi 3:7) pentru voi?

Căutați, cu ajutorul rugăciunii, moduri de a vă împărtăși mărturia despre profetul Joseph Smith prietenilor și membrilor familiei voastre pentru a-i ajuta să recunoască numeroasele lucruri de mare valoare care au fost restaurate prin el.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 3 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Cântăriți cuvintele și expresiile din scripturi

Este foarte important să cântărești ceea ce înseamnă cuvintele și expresiile din scripturi. Atunci când exersați cântărirea și, apoi, reformulați cu propriile cuvinte ceea ce credeți că înseamnă o expresie scripturală, acest lucru vă poate ajuta să aveți o înțelegere mai bună a acestor adevăruri.

2 Nefi 4–5

Introducere

În 2 Nefi 4, veți citi cum Lehi și-a adunat urmașii loialtă pentru a le oferi ultimul sfat și ultima binecuvântare înainte de a muri. După moartea lui Lehi, Laman și Lemuel s-au mâniat pe Nefi pentru că le-a propovăduit despre „[dojenile] Domnului” (vezi 2 Nefi 4:13–14). Îngrijorat de atitudinea și acțiunile fraților săi, dar și de propriile slăbiciuni și păcate, Nefi și-a consemnat sentimentele într-un mod expresiv și poetic (vezi 2 Nefi 4:15–35). Așa cum este consemnat în 2 Nefi 5, Domnul i-a avertizat pe Nefi și pe cei care îl susțineau să fugă de Laman, Lemuel și de fiii lui Ismael. După această separare, nefiții au trăit în neprihănire și fericire, iar aceia care au rămas cu Laman și Lemuel s-au îndepărtat spiritual de Domnul. Devotamentul lui Nefi față de Domnul l-a întărit pentru a putea învinge păcatul și descurajarea. Apoi, Nefi a consemnat cum el și poporul său „[au] trăit în fericire” (2 Nefi 5:27).

2 Nefi 4:3–11

Lehi îi sfătuiește și îi binecuvântează pe membrii familiei sale.

Gândiți-vă la un moment în care ați primit un sfat sau un îndemn de la mama, tatăl sau conducătorii voștri. Ați urmat acel sfat? De ce ați urmat sau de ce nu ați urmat acel sfat? Aveți vreun regret? În 2 Nefi 4:1–11, Nefi a consemnat ultimul sfat și ultima binecuvântare oferite de Lehi membrilor familiei sale. Citiți 2 Nefi 4:4–5 și identificați ce sfat a oferit Lehi copiilor săi care s-ar putea aplica și în cazul vostru. V-au oferit părinții, membrii familiei sau conducătorii voștri vreodată un astfel de sfat?

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți o listă cu câteva dintre binecuvântările pe care le-ați primit în viața voastră pentru că ați dat ascultare sfatului aceluia care țin la voi. Ce binecuvântări ați primit pentru că ați fost supuși față de poruncile Domnului?

2 Nefi 4:12–35

Nefi își exprimă încrederea în Domnul și își recunoaște slăbiciunile.

În 2 Nefi 4:12–35, Nefi a scris „lucrurile sufletului [său]” (2 Nefi 4:15). Citiți 2 Nefi 4:15–16 și căutați în ce se desfășoară Nefi.

Gândiți-vă la toate lucrurile bune care vă aduc bucurie. Completați următoarea propoziție cu mai multe răspunsuri: Sufletul meu se desfășoară în _____

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce credeți că înseamnă să te desfeți în lucrurile Domnului.

Nefi a menționat că „inima [sa] cântărește” scripturile (2 Nefi 4:15). A cântări nu înseamnă doar a medita și a cugeta profund asupra scripturilor, ci și a ne deschide inimile revelației și înțelegerii.

Nefi a avut momente de mare bucurie în viața sa; totuși, el a avut și momente dificile. Faceți referire la 2 Nefi 4:12–13 pentru a descoperi unele dintre încercările dificile de care Nefi a avut parte în acel moment al vieții sale.

Citiți 2 Nefi 4:17–18 și aflați ce alte lucruri l-au întristat pe Nefi. În timp ce citiți, țineți minte următoarele definiții: *Ticălos* înseamnă mizerabil sau de calitate slabă. *Trup* se referă la slăbiciunea stării noastre de muritori. *Stăpânesc* se referă la a înconjura sau presa din toată părțile, a deranja sau a hărțui. Deși Nefi s-a întristat din cauza păcatelor sale, acest lucru nu trebuie înțeles greșit ca însemnând că el se făcea vinovat de vreun păcat mare.

Gândiți-vă la un moment din viața voastră în care v-ați simțit la fel ca Nefi (momente când ați pierdut o persoană iubită, când alții au fost furioși pentru că Îl urmați pe Domnul, când ați avut de înfruntat greutateți sau dezamăgiri sau când v-ați întristat din cauza păcatelor voastre, slăbiciunilor și ispitelor). Citiți 2 Nefi 4:19 și identificați expresia care arată că Nefi avea speranță în pofida întristării sale. Ce credeți că a vrut Nefi să spună cu: „Eu știu în cine mi-am pus nădejdea”? Cum puteți să aveți o nădejde mai mare în Dumnezeu?

Pe măsură ce continuați să studiați, căutați dovada principiului Evangheliei care spune că **Dumnezeu îi sprijină pe cei care își pun nădejdea în El.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările din următorul tabel:

Referință scripturală	Cum s-au aplicat aceste versete în cazul lui Nefi?	Cum se aplică aceste versete în cazul vostru?
2 Nefi 4:20–25	a. Cum l-a binecuvântat Domnul pe Nefi în trecut pentru că și-a pus nădejdea în El?	b. Cum v-a binecuvântat Domnul când v-ați pus nădejdea în El?
2 Nefi 4:26–30	c. În ce mod a fost influențată dorința lui Nefi de a fi neprihănit de faptul că și-a amintit de binecuvântările sale?	d. În ce mod a fost influențată dorința voastră de a fi neprihăniți de binecuvântările Domnului?
2 Nefi 4:31–33	e. Pentru ce s-a rugat Nefi?	f. Cum ați putea pune în practică aceste versete în rugăciunile voastre?

Citiți 2 Nefi 4:34–35 și marcați expresiile care arată încrederea lui Nefi în Domnul.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce ați învățat studiind 2 Nefi 4:17–35 și modurile prin care v-ar plăcea să vă sporiți nădejdea în Domnul.

2 Nefi 5:1–8

Domnul i-a despărțit pe nefiți de lamaniți.

În timp ce studiați 2 Nefi 5, gândiți-vă la problemele și deciziile dificile de care aveți sau ați avut parte. În acest

capitol, Nefi a explicat că frații săi „au căutat [să-i] ia viața” (2 Nefi 5:2). Remarcați în 2 Nefi 5:1 ce a făcut Nefi pentru a găsi o soluție la această problemă. Apoi, marcați în scripturile voastre ce a făcut Domnul pentru a-l ajuta pe Nefi, conform 2 Nefi 5:5.

Ca urmare a acestui avertisment, Nefi și „toți... cei care credeau în avertizările și revelațiile lui Dumnezeu” (2 Nefi 5:6) au părăsit țara primei lor moșteniri. Ei au călătorit „timp de multe zile” (2 Nefi 5:7) și s-au stabilit într-un loc pe care l-au numit Nefi. Această experiență arată că **siguranța rezultă din supunerea față de revelațiile venite de la Dumnezeu**.

Citiți următoarea mărturie a vârstnicului Paul V. Johnson, din Cei Șaptezeci: „Nu este surprinzător faptul că în fața răului și a ispitei care sunt înfricoșătoare, Domnul nu ne părăsește pentru a ne găsi singuri calea. De fapt, există mai mult decât destulă îndrumare disponibilă fiecăruia dintre noi dacă vom asculta. Voi ați primit darul Duhului Sfânt pentru a vă îndruma și a vă inspira. Aveți scripturile, părinții, conducătorii și învățătorii Bisericii. De asemenea, aveți cuvintele profeților, văzătorilor și revelatorilor care trăiesc în zilele noastre. Există foarte multă îndrumare și conducere disponibilă încât să nu faceți greșeli majore în viața voastră, exceptând cazul în care în mod deliberat ignorați îndrumarea pe care o primiți” („Binecuvântările conferinței generale”, *Liahona*, nov. 2005, p. 51).

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o avertizare pe care ați primit-o de la Domnul, de la profeții Săi sau de la alți conducători ai Bisericii. Ce faceți pentru a da ascultare acelei avertizări? Cum v-a ajutat în viață faptul că ați dat ascultare acelei avertizări și cum vă va ajuta în viitor?

2 Nefi 5:9–18, 26–27

Nefiții trăiesc în fericire.

După ce a relatat circumstanțele care au dus la diviziunea din cadrul familiei lui Lehi, Nefi a descris cum era viața în rândul „[poporului] lui Nefi” (2 Nefi 5:9). Citiți 2 Nefi 5:27 și marcați expresia care indică felul în care au trăit nefiții. Ce credeți că înseamnă să trăiești „în fericire”?

6. Citiți cu atenție 2 Nefi 5:10–18, 26 și marcați în scripturile voastre ce au avut sau ce au făcut nefiții pentru a fi fericiți. Selectați unul dintre aceste lucruri și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, cum a contribuit această faptă sau atitudine la fericirea voastră. De exemplu, dacă alegeți faptul că nefiții au construit un templu (vezi 2 Nefi 5:16), ați putea scrie despre cum v-a făcut templul mai fericiți pe voi sau pe membrii familiei voastre.

Faptele și atitudinile pe care le-ați identificat sunt parte a ceea ce înseamnă să trăim conform Evangheliei lui

Isus Hristos. Puteți scrie următorul principiu în scripturile voastre, lângă 2 Nefi 5:27: **Pe măsură ce Evanghelia lui Isus Hristos devine modul nostru de viață, noi suntem mai fericiți.** Acest lucru a fost valabil pentru nefiți chiar și într-o perioadă de mari încercări. Examinați-vă viața și găsiți ceva ce veți face pentru a trăi mai mult în fericire. Scrieți acest lucru în jurnalul personal sau în scripturile voastre. Principiile pe care le-ați studiat astăzi vă vor aduce fericire.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 4–5 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 6: ZIUA 2

2 Nefi 6–8

Introducere

Consemnarea lui Nefi privind prima parte a cuvântării rostite de fratele său mai mic, Iacov, se găsește în 2 Nefi 6–8. (A doua parte a cuvântării lui Iacov se găsește în 2 Nefi 9–10.) Iacov a profetizat că, în perioada de când Lehi a părăsit Ierusalimul, iudeii au fost duși în sclavie și au fost împrăștiati din cauza ticăloșiei lor. Totuși, Domnul avea să-i adune, cu milă, pe iudei înapoi, în Ierusalim. De asemenea, Iacov a profetizat că iudeii aveau să fie împrăștiati pentru a doua oară după ce Îl vor fi respins pe Salvator în perioada când El va fi slujit în viața muritoare; din nou, Domnul va arăta milă și îi va aduna în zilele din urmă, pe măsură ce vor ajunge să Îl cunoască pe Salvator. Mai mult, Iacov a citat din profețiile lui Isaia arătând devotamentul Salvatorului față de poporul Său de legământ, mila Sa și măreția promisiunilor Sale făcute celor credincioși.

2 Nefi 6

Iacov profetește despre împrăștierea și adunarea Israelului.

Cum ați reacționa dacă persoanele pe care le iubiți v-ar trata cu răutate? Ce s-ar întâmpla dacă v-ar arăta prin acțiunile sau atitudinea lor că relația cu voi nu mai este importantă pentru ele? Gândiți-vă dacă v-ați comportat astfel cu Domnul. În 2 Nefi 6–8, Iacov a propovăduit cum răspunde Domnul celor care, prin atitudinea și faptele lor, s-au îndepărtat de El.

Citiți 2 Nefi 6:3–5; 9:1, 3 și căutați motivele pentru care Iacov a rostit această cuvântare.

În timpul studiului vostru de astăzi, aflați modul în care vă pot ajuta învățăturile lui Iacov „să învățați și să slăviți numele Dumnezeului vostru” (2 Nefi 6:4), să înțelegeți mai bine legămintele pe care le-ați făcut cu Domnul (vezi 2 Nefi 9:1) și să vă ofere motiv „să vă bucurați și să vă înălțați capul pentru totdeauna” (2 Nefi 9:3).

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Iacov își începe cuvântarea profetind ce s-a întâmplat cu iudeii pentru că L-au respins pe Domnul, după plecarea lui Lehi din Ierusalim. Cum a descris el acest lucru în 2 Nefi 6:8?

b. Lehi, Ieremia și alți profeți au profetizat această distrugere.

Când babilonienii i-au cucerit pe iudei în jurul anului 587 î.H., mulți au fost uciși și alții au fost luați sclavi în Babilon. În cele din urmă, iudeii și-au înmuiat inima față de Domnul. Conform primei propoziții din 2 Nefi 6:9, ce a profetizat Iacov că avea să se întâmple cu ei?

c. Iacov a profetizat că Salvatorul avea să-și trăiască viața muritoare printre iudei, după întoarcerea lor din robie. Potrivit celor relatate în 2 Nefi 6:9–10, cum aveau să se comporte iudeii față de Salvator și ce sentimente aveau să aibă față de El?

d. Potrivit celor relatate în 2 Nefi 6:10–11, ce avea să li se întâmple iudeilor care aveau să-L respingă pe Salvator?

Citiți 2 Nefi 6:11, 14 și căutați expresiile care descriu ce simte Domnul pentru cei din casa lui Israel, deși ei L-au respins. În scripturile voastre, puteți încercați expresiile „va fi milos cu ei” și „ca să-i salveze”.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Ce înseamnă să „[salvezi]” pe cineva sau ceva?

b. Cum dă Domnul dovadă de milă prin dorința de a salva casa lui Israel pentru a doua oară?

În aceste versete, Iacov a propovăduit ce trebuie să facă iudeii pentru a primi aceste binecuvântări de la Domnul. Citiți 2 Nefi 6:11, 14 din nou și găsiți expresia

Căutați ce a vrut să transmită autorul

Este util să fiți atenți la versetele și expresiile care indică de ce un vorbitor sau un scriitor din scripturi a predicat acele lucruri. De exemplu, expresii precum „Vă voi vorbi... pentru ca voi să învățați și să slăviți numele Dumnezeului vostru” (2 Nefi 6:4; caractere cursive adăugate) și „pentru ca voi să cunoașteți legămintele Domnului pe care El le-a făcut cu toți cei din casa lui Israel” (2 Nefi 9:1; caractere cursive adăugate) ne ajută să înțelegem ce a vrut Iacov să transmită. Astfel de expresii vă pot ajuta să înțelegeți mai bine și să vă concentrați mai bine asupra ideilor și principiilor importante din scripturi.

„atunci când vor” din fiecare verset. Subliniați cuvintele care completează expresia. Potrivit celor relatate în aceste versete, cum vor deveni cei din casa lui Israel demni de mila Domnului? Aceste versete ne învață următorul principiu: **Domnul este milos cu cei care se întorc la El.**

3. Gândiți-vă la momentele la care ați fost martori când Domnul a fost milos și dispus să îi ierte pe cei care s-au întors la El. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următoarele: *Eu știu că Domnul este milos pentru că...* Apoi completați afirmația cu propriile gânduri și sentimente. Puteți repeta acest exercițiu în timp ce vă gândiți la momente diferite când Domnul a demonstrat că este milos.

În 2 Nefi 6 găsim o mare promisiune de speranță pentru casa lui Israel – care ne include pe noi toți. Citiți 2 Nefi 6:17–18 și completați afirmațiile care descriu promisiunile făcute de Salvator:

„Dumnezeul cel Puternic va _____”
(2 Nefi 6:17).

„Toți muritorii vor ști că _____”
(2 Nefi 6:18).

2 Nefi 7–8

Iacov a citat din profețiile lui Isaia despre devotamentul Salvatorului față de poporul de legământ și despre capacitatea Sa de a ne mântui.

Așa cum este consemnat în 2 Nefi 7–8, Iacov a citat profețiile lui Isaia legate de dorința și capacitatea Domnului de a-i mântui pe cei din casa lui Israel de suferințele cauzate de păcatele lor. Citiți 2 Nefi 7:1–2 și identificați întrebările pe care Domnul le-a adresat celor din casa lui Israel care indică faptul că El încă îi iubea și voia să îi mântuiască.

V-ar putea fi util să înțelegeți că Domnul a folosit un limbaj simbolic care are legătură cu despărțirea și sclavia și cu obiceiurile societății cunoscute oamenilor din acele zile pentru a-i învăța într-un mod semnificativ și memorabil. Expresiile „Te-am dat pe tine deoparte”, „cartea de despărțire a mamei tale” și „Te-am vândut” se referă la ideea de a încălca sau nesocoti un legământ. Întrebările pot fi reformulate astfel: „M-am îndepărtat Eu de tine? Am uitat Eu de legământul pe care l-am făcut împreună?”. Răspunsul la aceste întrebări este „Nu”. Domnul nu se va îndepărta niciodată de noi și nici nu va uita legămintele pe care El le-a făcut. Întrebările Sale sunt un mod de a sublinia că El nu va încălca niciodată legămintele pe care le-a făcut cu Israel.

La sfârșitul versetului 2 Nefi 7:1, subliniați explicația Domnului privind motivul pentru care Israel a fost despărțit de Dumnezeu și a suferit în robie.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre următoarele întrebări:

a. De ce este important să înțelegem că gândurile, deciziile și faptele noastre ne pot îndepărta de Dumnezeu?

b. De ce este important pentru voi să știți că Domnul nu ne uită sau nu ne abandonează niciodată, chiar dacă noi s-ar putea să-L uităm și să-L abandonăm?

În 2 Nefi 7:2, Domnul le-a adresat celor din casa lui Israel o întrebare importantă care este valabilă pentru fiecare dintre noi. Găsiți și subliniați întrebarea.

Ce credeți că a dorit Domnul să spună când a întrebant: „Este mâna Mea scurtată în așa fel încât nu poate mântui?”. Pentru a putea avea o idee mai clară, imaginați-vă că vă întindeți mâna încercând să ajutați pe cineva nevoiaș. Dacă ar fi să vă întindeți mâna mai mult, ce ați încerca să faceți pentru persoana aflată în nevoie? Dacă, în schimb, nu ați întinde mâna mult sau ați trage-o înapoi, ce ar spune acest lucru despre dorința voastră de a ajuta acea persoană? Cu această imagine în minte, un alt mod de a exprima întrebarea Domnului adresată celor din casa lui Israel este: „Sunt reținut și nu vă întind Eu mâna pentru a vă mântui?”.

Expresia „nu am nicio putere ca să izbăvesc?” este o invitație pentru cei din casa lui Israel să se gândească la credința lor că Domnul are puterea de a-i elibera de suferința cauzată de păcatele lor.

Mai departe, în 2 Nefi 7–8, Isaia a oferit câteva exemple privind dorința și puterea Salvatorului de a-i mântui pe cei din poporul Său de legământ.

Citiți 2 Nefi 7:5–7 și căutați expresiile din această profeție care spun ce urma să facă și să trăiască Mesia ca parte a sacrificiului Său ispășitor pentru a ne mântui. În 2 Nefi 7:6, la nota de subsol *a*, sunt referințe scripturale care explică și arată felul în care această profeție a fost împlinită. Puteți marca referința Matei 27:26 de la nota de subsol; apoi, citiți Matei 27:26–31 pentru a afla modurile în care profeția lui Isaia s-a îndeplinit.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce ne spune 2 Nefi 7:2, 5–7 în legătură cu dorința și disponibilitatea Salvatorului de a ne mântui?

Pentru a vă ajuta în descoperirea mai multor dovezi despre mila și puterea Domnului, care se regăsesc în ultima parte a profeției lui Isaia, imaginați-vă că sunteți rugați să roștiți o cuvântare în Biserică despre următorul principiu: **Salvatorul dorește să mântuiască poporul Său de legământ și are toată puterea pentru a face acest lucru.** Pentru a vă pregăti cuvântarea, citiți 2 Nefi 8:3, 11–13, 16, 22 și alegeți expresiile care credeți că ne oferă asigurarea necesară în ceea ce privește dorința și puterea Domnului de a ne mântui.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți un rezumat al cuvântării voastre astfel:

- enumerând două sau trei expresii care v-au atras atenția și explicând cum reprezintă fiecare expresie un exemplu al dorinței Salvatorului de a ne mântui sau al puterii Sale de a face acest lucru;
- alegând una dintre acele expresii și descriind fie cum ați avut parte sau cum v-ar plăcea să aveți parte de acea binecuvântare în viața voastră.

În timp ce terminați această lecție, amintiți-vă că Iacov a propovăduit adevărurile pe care le-ați studiat astăzi „pentru ca voi să învățați și să slăviți numele Dumnezeului vostru” (2 Nefi 6:4), „ca voi să cunoașteți legămintele Domnului” (2 Nefi 9:1) și „pentru ca să vă bucurați și să înălțați capul pentru totdeauna” (2 Nefi 9:3). Căutați astăzi o ocazie de a-i împărtăși cuiva aprecierea voastră față de Domnul și față de dragostea Lui pentru voi.

7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 6–8 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 6: ZIUA 3

2 Nefi 9

Introducere

Studiul cuvântării lui Iacov, care a început în 2 Nefi 6–8, continuă în 2 Nefi 9. În 2 Nefi 6–8, ați studiat învățăturile lui Iacov despre mila Salvatorului și despre puterea Sa de a-i elibera pe cei din casa lui Israel pentru a nu mai fi pierduți și împrăștiați. În capitolul 9, veți studia mărturia lui Iacov despre puterea ispășirii Salvatorului de a ne elibera de consecințele căderii, care includ atât moartea fizică, cât și pe cea spirituală, dar și consecințele păcatelor noastre. Președintele Joseph Fielding Smith ne-a învățat că 2 Nefi 9 este „unul dintre cele mai lămuritoare discursuri rostite vreodată pe tema ispășirii... Acesta ar trebui citit cu atenție de către fiecare persoană care caută salvarea” (*Answers to Gospel Questions*, compilație realizată de Joseph Fielding Smith jr., 5 volume [1957–1966], 4:57).

2 Nefi 9:1–9

Iacov propovăduiește faptul că, prin cădere, toți oamenii au parte de moarte fizică și de moarte spirituală.

Ce vă vine în minte atunci când vă gândiți la cuvântul *monstru*?

Cuvântul *monstru* se referă de obicei la ceva care este înfricoșător și este capabil să provoace un rău mare. Deși mulți oameni se gândesc doar la creaturi imaginare atunci când vine vorba de un monstru, gândiți-vă dacă există ceva care este într-adevăr capabil să vă facă un rău mare și care este, drept urmare, cu adevărat înfricoșător. Iacov a folosit imaginea unui monstru pentru a simboliza starea înfricoșătoare de care avem parte, cu toții, în viața muritoare. Citiți 2 Nefi 9:10 și identificați două caracteristici ale monstrului descris de Iacov. Apoi, completați spațiile libere din tabelul de mai jos.

Monstru îngrozitor	
M _____	I _____
„m _____ t _____”	„m _____ s _____”

Este important să înțelegeți că, atunci când Iacov a predicat despre „moartea spiritului”, el nu s-a referit la faptul că spiritele noastre vor muri, ci mai degrabă că noi suntem îndepărtați spiritual sau alungați din prezența lui Dumnezeu (vezi 2 Nefi 9:6). Această îndepărtare este deseori numită în scripturi moarte spirituală. Puteți scrie expresia *alungați din prezența lui Dumnezeu* în scripturilor voastre, lângă expresia „moartea spiritului” din 2 Nefi 9:10.

Citiți 2 Nefi 9:6 și observați că Iacov a început să vorbească despre moartea trupului și a terminat prin a discuta despre alungarea din prezența lui Dumnezeu. Citiți acest verset cu atenție. Ce eveniment a adus asupra omenirii moartea fizică și pe cea spirituală?

Citiți 2 Nefi 9:7–9 și identificați ce a predicat Iacov că s-ar întâmpla cu trupurile și spiritele noastre dacă nu ar exista ispășirea și dacă moartea fizică și cea spirituală ar rămâne permanente. Înainte să citiți, v-ar putea fi de ajutor să cunoașteți înțelesul următorilor termeni pe care Iacov îi folosește în versetul 7: Expresia „prima judecată care a venit asupra omului” (2 Nefi 9:7) se referă la consecințele căderii lui Adam și a Evei. Termenul *corupția* se referă la trupul muritor, deoarece este imperfect și, în cele din urmă, va muri. Termenul *incorupție* se referă la trupul înviat, care va trăi veșnic.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați câteva expresii pe care le-ați identificat în 2 Nefi 9:7–9 care descriu ce s-ar întâmpla cu trupurile și spiritele noastre dacă nu ar exista ispășirea.

Pentru a clarifica ce destin am avea dacă nu ar exista ispășirea lui Isus Hristos, citiți următoarea declarație a vârstnicului D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Dacă separarea noastră de Dumnezeu și moartea noastră fizică ar fi permanente, libertatea de a alege nu ar avea nicio valoare. Da, am fi liberi să facem alegeri, dar care ar fi rostul? Rezultatul final ar fi întotdeauna același, indiferent de faptele noastre: moartea, fără a avea speranța unei învieri și

fără speranța unui loc în cer. Oricât de buni sau răi am alege să fim, noi toți am ajunge «îngeri ai unui diavol»” („Moral Agency”, *Ensign*, iunie 2009, p. 50).

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o frază în care să spuneți ce credeți că voia să spună vârstnicul Christofferson în legătură cu condiția noastră de oameni căzuți. Adăugați o scurtă explicație în care să spuneți de ce credeți că Iacov ar compara moartea fizică și alungarea din prezența lui Dumnezeu cu un „monstru îngrozitor”.

2 Nefi 9:10–27

Iacov propovăduiește modul în care suferințele Salvatorului ne eliberează de efectele căderii și de consecințele păcatului.

Dumnezeu nu ne-a lăsat să suferim toate efectele „[acelui] monstru îngrozitor[...] moarte și iad”. Citiți 2 Nefi 9:10 și marcați ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu.

Citiți următoarea analogie a președintelui Joseph Fielding Smith care ilustrează nevoia noastră de a avea un Salvator:

„Un bărbat care merge de-a lungul drumului cade într-o groapă atât de adâncă și întunecată încât nu poate ajunge la suprafață pentru a-și recăștiga libertatea. Cum se poate salva din această situație? Orice ar face ar fi inutil, pentru că nu există nicio cale de scăpare din groapă. Strigă după ajutor și o persoană blândă și binevoitoare, auzind strigătele sale de ajutor, se grăbește să-l ajute și, coborând o scară, îi oferă o cale prin care să ajungă din nou la suprafață.

Aceasta este întocmai condiția pe care Adam a dobândit-o pentru el și pentru urmașii săi atunci când a mâncat din fructul oprit. Fiind cu toții în groapă, nimeni nu putea ajunge la suprafață pentru a-i ajuta pe ceilalți. Groapa reprezintă izgonirea din prezența Domnului și moartea fizică reprezintă putrezirea trupului. Și fiind cu toții supuși morții, nimeni nu ar putea să ofere o cale de scăpare.

Drept urmare, în infinita Sa milă, Tatăl a auzit strigătele copiilor Săi și L-a trimis pe Singurul Său Fiu Născut, care nu era supus morții sau păcatului, pentru a oferi o cale de scăpare. El a făcut acest lucru prin intermediul ispășirii infinite și Evangheliei nepieritoare” (*Doctrines of Salvation*, redactată de Bruce R. McConkie, 3 volume [1954–1956], p. 1:126–127).

Mare parte din mesajul lui Iacov din capitolul 9 se concentrează asupra căii pe care Domnul ne-a pregătit-o pentru a scăpa din ghearele morții fizice și ale celei spirituale, precum și asupra modului în care ne asigură că putem fi eliberați.

3. Cercetați 2 Nefi 9:5, 19–21 și răspundeți în jurnalul pentru studiul scripturilor la următoarele întrebări:

- Potrivit celor relatate în 2 Nefi 9:5, 21, prin ce a trebuit Salvatorul să treacă pentru ca noi să putem fi eliberați de moarte și iad?
- Potrivit celor relatate în 2 Nefi 9:21, pentru cine a suferit Salvatorul?

Gândiți-vă la cât de mulți oameni „fac parte din familia lui Adam” (2 Nefi 9:21). Îi include pe toți cei care au trăit, care trăiesc acum și care vor mai trăi pe pământ – incluzându-vă și pe voi. Puteți să vă scrieți numele lângă 2 Nefi 9:21 pentru a vă aminti că sacrificiul Salvatorului a fost făcut pentru voi.

Iacov a propovăduit că suferințele Salvatorului ne vor ajuta să scăpăm de acel monstru îngrozitor – moartea fizică și alungarea din prezența lui Dumnezeu pentru totdeauna. Citiți 2 Nefi 9:22 și identificați o expresie care afirmă că vom putea să învingem moartea fizică și o expresie care arată că vom fi din nou în prezența lui Dumnezeu. Scrieți ce identificați în frazele de mai jos:

Din cauza căderii, trupurile noastre vor muri, dar datorită suferințelor lui Hristos, trupurile noastre vor fi _____.

Din cauza căderii, noi suntem alungați din prezența lui Dumnezeu, dar datorită suferințelor lui Hristos, noi vom sta cu toții _____.

Din învățăturile lui Iacov, învățăm următoarea doctrină: **Ispășirea lui Isus Hristos eliberează toată omenirea de moartea fizică și de cea spirituală rezultate în urma căderii.**

Pe lângă acest mesaj al speranței, Iacov a propovăduit faptul că suferința Salvatorului ne poate, de asemenea, elibera de moartea spirituală cauzată de propriile păcate. Citiți 2 Nefi 9:27 și identificați cum a descris Iacov starea acelor care greșesc sau păcătuiesc. Citiți 2 Nefi 9:15–16 și marcați ce chinuri sau torturi spirituale ne vor aduce păcatele noastre dacă nu ne pocăim.

Scrieți-vă numele în scripturi

Folosirea propriului nume într-un verset din scripturi ajută ca învățatul să capete o notă mai personală. După ce ați citit un verset care considerați că vi se aplică, scrierea numelui vostru vă poate ajuta să aplicați acel mesaj în viața voastră.

În afara acestei torturi, observați expresia „ei vor pieri” din 2 Nefi 9:16. Datorită ispășirii, toți oamenii se vor întoarce în prezența lui Dumnezeu pentru a fi judecați. Totuși, dacă nu ne-am pocăit de păcatele noastre, vom fi din nou alungați din prezența lui Dumnezeu. Deși salvarea de la cădere este un dar pentru toți oamenii, salvarea noastră de consecințele propriilor păcate depinde de dorințele și faptele noastre. Citiți 2 Nefi 9:21, 23–24. Datorită ispășirii, ce putem face pentru a fi salvați de consecințele veșnice ale păcatelor noastre?

După ce ați citit cuvintele lui Iacov, completați următorul principiu: **Prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos, putem birui consecințele păcatelor noastre** dacă noi _____

Faceți-vă puțin timp și reflectați ce puteți face pentru a simți mai bine puterea purificatoare a ispășirii Salvatorului. Există lucruri pentru care Domnul ar dori să vă pocăiți? Gândiți-vă cum vă puteți pocăi pentru aceste lucruri. Cum puteți da mai bine ascultare glasului Său?

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un paragraf scurt despre ce simțiți în legătură cu sacrificiul ispășitor pe care Salvatorul l-a făcut pentru voi.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 9 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 6: ZIUA 4

2 Nefi 9–10

Introducere

În lecția precedentă ați studiat mărturia lui Iacov legată de ceea ce urma să facă Isus Hristos pentru noi prin intermediul ispășirii Sale. În această lecție, veți termina studiul capitolului 2 Nefi 9 și al primei zile a cuvântării lui Iacov și veți învăța ce trebuie să facem pentru a primi binecuvântările ispășirii. Iacov ne-a avertizat să nu luăm decizii care duc la îndepărtarea noastră de Dumnezeu și ne-a invitat pe toți să venim la Hristos și să fim salvați. Veți citi, de asemenea, din 2 Nefi 10 și veți studia ce le-a spus Iacov oamenilor în ziua următoare. Iacov a propovăduit din nou că, deși cei din casa lui Israel aveau să fie împărștiați din cauza păcatelor, Domnul își va aminti de legămintele pe care le-a făcut cu ei și îi va aduna când

ei se vor pocăi și se vor întoarce la El. Iacov a spus că nu exista „nicio altă națiune de pe pământ care să-L răstignească pe Dumnezeul lor” (2 Nefi 10:3). El a profetizat că America avea să fie o țară a libertății, fiind protejată împotriva tuturor națiunilor și neavând regi. Iacov a depus mărturie că oamenii trebuie să se supună voinței lui Dumnezeu și să-și aducă aminte că doar prin harul lui Dumnezeu vor fi salvați.

2 Nefi 9:28–54

Iacov ne avertizează cu privire la faptele și atitudinile care ne îndepărtează de Dumnezeu și ne invită să venim la Hristos.

Din cauza căderii și din cauza propriilor păcate, fiecare dintre noi are nevoie de Salvator. Iacov a depus mărturie că, prin intermediul ispășirii, noi suntem eliberați de efectele căderii, ne putem birui propriile păcate și putem primi viața veșnică. Iacov s-a folosit de imaginea unei porți și a unei căi pentru a ilustra acest lucru. Citiți 2 Nefi 9:41 și căutați cum a descris Iacov calea pe care trebuie să mergem pentru a obține viața veșnică. Meditați asupra următoarelor întrebări: Ce credeți că înseamnă „veniți la Domnul”? (Gândiți-vă că vă aflați pe calea care vă va aduce mai aproape de Salvator.) Ce înseamnă pentru voi acest lucru: „calea [către Salvator] este strâmtă, dar se întinde dreaptă”?

Iacov l-a descris, de asemenea, pe Salvator ca fiind „păzitorul porții”. Acest lucru este un simbol al rolului Salvatorului de judecător al nostru. El este cel care ne oferă binecuvântările ispășirii Sale în funcție de atitudinea și faptele noastre. De asemenea, Iacov ne-a învățat în mod precis modul în care atitudinea și faptele noastre ne afectează abilitatea de a veni la Salvator.

 1. Pentru a vă ajuta să identificați atitudinile, gândurile și faptele care ne pot conduce către Salvator, faceți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, următoarele lucruri :

a. desenați o linie pe mijlocul unei pagini din jurnalul pentru studiul scripturilor și scrieți *Ne îndepărtăm de Hristos* pe o parte și *Venim la Hristos* pe cealaltă parte;

b. citiți 2 Nefi 9:27–39 și identificați toate faptele sau atitudinile despre care Iacov ne-a avertizat că ne pot îndepărta de Salvator. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți o listă cu lucrurile pe care le găsiți și care corespund coloanei „Ne îndepărtăm de Hristos”. Puteți, de asemenea, să marcați ceea ce găsiți în scripturile voastre. (Aveți în vedere că 2 Nefi 9:28–29 este un fragment care conține o scriptură de bază. Puteți să-l marcați într-un mod distinct, pentru a-l putea găsi cu ușurință.);

c. alegeți una dintre faptele sau atitudinile identificate și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, pe o pagină separată, scrieți răs-

punsul la următoarea întrebare: Cum poate această faptă sau atitudine să ne împiedice să venim la Hristos și să primim toate binecuvântările ispășirii Sale?

d. pe lângă faptul că ne-a avertizat în legătură cu faptele și atitudinile care ne îndepărtează de Domnul, Iacov a propovăduit și despre faptele și atitudinile care ne ajută să venim la Isus Hristos. Citiți 2 Nefi 9:23, 42, 45–46, 49–52 și aflați ce a propovăduit Iacov că ne va duce în prezența Domnului. Faceți o listă cu ceea ce găsiți în coloana „Venim la Hristos” a tabelului.

Studiind 2 Nefi 9:28–54, ați învățat următorul principiu: **Alegând să venim la Domnul și să trăim**

conform voinței Sale, noi putem primi toate binecuvântările ispășirii.

 2. Pentru a vă ajuta să puneți în practică ceea ce ați învățat, scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspunsurile la întrebările de la două sau de la mai multe dintre exercițiile de mai jos:

a. În 2 Nefi 9:23, ați citit că Domnul ne-a poruncit să ne pocăim și să fim botezați. Deși sunteți deja botezați, cum vă ajută faptul că vă reînnoiți legămintele făcute la botez luând din împărtașanie să veniți la Domnul și să primiți binecuvântările ispășirii Sale?

b. Ce credeți că înseamnă să aveți „credință desăvârșită în Cel Sfânt al lui Israel” (2 Nefi 9:23)? Care sunt câteva dintre modalitățile prin care vă arătați, în prezent, credința în Domnul?

c. Ce înseamnă să „[vă îndepărtați] de păcatele voastre” (2 Nefi 9:45)? Ce vă poate ajuta să vă îndepărtați de păcatele voastre?

d. Care ar fi câteva exemple de cheltuire a banilor „pe ceea ce nu are nicio valoare” sau de muncă „[pentru] ceea ce nu aduce satisfacții” (2 Nefi 9:51)? Cum vă ajută evitarea răului sau a îndeplinirii țelurilor fără importanță să veniți la Domnul? Cum puteți echilibra mai bine modul în care vă petreceți timpul în cadrul unor activități de la școală, de studiu, de la Biserică, recreative sau sociale?

e. Care sunt unele dintre modurile prin care puteți să „[vă îndestulați] cu ceea ce nu piere” (2 Nefi 9:51)?

f. Iacov i-a îndemnat pe oameni să „[aducă] mulțumiri” și să „[lase] inimile [lor] să se bucure” (2 Nefi 9:52). De ce credeți că este important să urmăm acest sfat în timp ce ne străduim să venim la Salvator?

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum una sau mai multe dintre faptele și atitudinile studiate v-au ajutat să vă apropiați de Salvator.

Scriptură de bază – 2 Nefi 9:28–29

Ce faceți pentru a profita la maxim de ocaziile voastre actuale de educație? Ce planuri aveți în ceea ce privește educația voastră? _____

Citiți următoarea declarație a președintelui Gordon B. Hinckley și subliniați binecuvântările pe care le primim dacă învățăm: „În viitor, veți avea de înfruntat încercări dificile. Sunteți într-o lume aflată într-o competiție înverșunată. Trebuie să dobândiți toată educația posibilă. Domnul ne-a instruit cu privire la importanța educației. Vă va deschide calea către ocazii mai mari. Vă va pregăti să faceți ceva important în marea lume a ocaziilor care vă așteaptă. Dacă puteți merge la facultate și dacă aceasta este dorința dumneavoastră, atunci faceți acest lucru. Dacă nu doriți să mergeți la facultate, atunci mergeți la o școală profesională sau la una economică pentru a vă îmbunătăți abilitățile și pentru a vă mări

competențele” („Converts and Young Men”, *Ensign*, mai 1997, p. 49–50).

Citiți 2 Nefi 9:28 și marcați ceea ce Iacov a spus că reprezintă capcanele faptului de a învăța având o atitudine greșită.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- La ce credeți că se referă afirmația: „atunci când sunt învățați, ei cred că sunt înțelepți”?
- La ce pericole ne expunem dacă credem că suntem mai înțelepți decât părinții, episcopul sau președintele nostru de ramură, decât profetul sau decât Tatăl nostru Ceresc?

Citiți 2 Nefi 9:29 și identificați ce trebuie să vă amintiți în timp ce căutați să dobândiți o educație.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum vă ajută studiul sârguincios al scripturilor să trăiți conform principiului din 2 Nefi 9:29?

2 Nefi 10

Iacov îi încurajează pe oameni să se bucure și să vină la Domnul.

În timpul celei de-a doua zi de propovăduit, Iacov a depus din nou mărturie despre puterea pe care Domnul o are de a ne elibera de consecințele păcatului. De asemenea, Iacov a predicat poporului său cum ar trebui să reacționeze față de darul milostiv al ispășirii. Citiți 2 Nefi 10:20, 23–25 și marcați expresiile care indică ceea ce a propovăduit Iacov că ar trebui să facem ca răspuns la sacrificiul Salvatorului pentru noi.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau la mai multe dintre următoarele întrebări:

- Ținând cont de lucrurile pe care le-ați învățat despre Salvator, de ce doriți să vă „[aduceți] aminte de El” întotdeauna (2 Nefi 10:20)?
- De ce credeți că faptul de a ne lepăda sau pocăi de lucrul pe care îl facem greșit este o dovadă de recunoștință și de dragoste față de Salvator?
- Ce ați învățat despre Salvator care vă ajută să simțiți mai degrabă speranță decât nevoia să „[vă plecați]” capul descurajați?

O expresie importantă în acest capitol este: „împăcați-vă cu voința lui Dumnezeu” (2 Nefi 10:24). Înseamnă că trebuie să stabilim din nou o relație apropiată cu Domnul, fiindu-I supuși și fiind în armonie cu voința Sa. Recitiți orice verset pe care l-ați marcat în 2 Nefi 9–10. Căutați îndrumarea Duhului Sfânt în timp ce găsiți ceva ce puteți face pentru a vă împăca pe voi înșivă cu voința lui Dumnezeu.

7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 9–10 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 7: ZIUA 1

2 Nefi 11–16

Introducere

Profetul Isaia a trăit cu aproximativ 100 de ani înainte de Nefi. (Isaia a început să profețească înainte de anul 740 î.H. și a continuat să profețească pentru mai bine de 40 de ani, până în anul 701 î.H.; vezi Ghidul pentru scripturi, „Isaia”). În multe privințe, Nefi a avut aceleași sentimente de admirație și dragoste pentru Isaia pe care le avem și noi astăzi pentru profetul Joseph Smith. Știm din consemnările lui Nefi că el se „[desfăta]” în cuvintele lui Isaia (vezi 2 Nefi 11:2). Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 12–16, Nefi a citat din scrierile lui Isaia, care se găseau pe plăcile de alamă. Aceste scrieri descriau mândria și ticăloșia celor din casa lui Israel din vechime și judecățile care îi așteptau. De asemenea, Isaia a relatat viziunea pe care a avut-o cu Domnul, în care a fost curățat de păcatele sale.

2 Nefi 11:1–8

Nefi se desfăta în mărturia lui Isaia despre Isus Hristos.

Gândiți-vă la un moment în care ați fost impresionați de mărturia cuiva despre Salvator. Citiți 2 Nefi 11:2–3 și identificați ce experiență au avut, pe rând, Nefi, Iacov și Isaia cu Isus Hristos.

Domnul cheamă profeți care să depună mărturie despre El. Studiind mărturiile martorilor lui Isus Hristos, ne putem întări credința în Isus Hristos și ne putem bucura de El.

Studiul din Isaia

Deși veți considera capitolele cu Isaia din Cartea lui Mormon dificil de înțeles, președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, ne-a dat acest sfat încurajator: „Nu vă opriți din citit! Continuați să citiți acele capitole greu de înțeles care conțin profeții din Vechiul Testament, chiar dacă înțelegeți doar foarte puține lucruri din ele. Continuați, chiar dacă tot ce faceți este să răsfoiți și să prindeți doar câte o idee ici și colo” („The Things of My Soul”, *Ensign*, mai 1986, p. 61).

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-vă gândurile cu privire la motivul pentru care credeți că este important să avem o mărturie despre Isus Hristos de la mai mulți profeți.

Găsiți cele patru împrejurări în care Nefi a rostit de patru ori expresia „sufletul meu se desfătă”, în 2 Nefi 11:4–6. Le puteți marca în scripturile voastre.

A se „[desfăta]” în ceva sugerează că cineva este pasionat de acel lucru și că îi aduce o mare bucurie.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți trei sau mai multe afirmații de genul „sufletul meu se desfătă” care reprezintă principii ale Evangheliei în care vă desfătați. Explicați de ce fiecare dintre acestea vă aduce bucurie.

Citiți 2 Nefi 11:8 și scrieți ce a sperat Nefi că veți învăța din studiul scrierilor lui Isaia. _____

2 Nefi 12:1–5

Isaia profețește că un templu va fi întemeiat în zilele din urmă

Imaginați-vă un munte înalt. Puteți să vă gândiți la o comparație care poate fi făcută între un munte și un templu?

Citiți 2 Nefi 12:2–3, 5 pentru a afla ce a promis Dumnezeu că va întemeia în zilele din urmă. Termenul „muntele Casei Domnului” înseamnă templul Domnului. Conform acestor versete, ce binecuvântări vom primi ca urmare a existenței Casei Domnului în zilele din urmă?

Puteți scrie în scripturile voastre următoarele: Dumnezeu a întemeiat temple pentru a ne învăța căile

Sale și pentru a ne ajuta să pășim pe căile Lui (vezi 2 Nefi 12:3).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum ne ajută templele să pășim pe căile Domnului?
- Cum vă puteți pregăti pentru a intra în templu?

2 Nefi 12–15

Această lecție nu vă va oferi sfaturi detaliate pentru a înțelege 2 Nefi 12–15. Totuși, pe măsură ce veți citi și veți medita asupra acestor capitole ca parte a cititului personal al Cărții lui Mormon, căutați care sunt consecințele mândriei și păcatului. Următorul comentariu sau următoarea explicație vă va ajuta, de asemenea, în timp ce citiți:

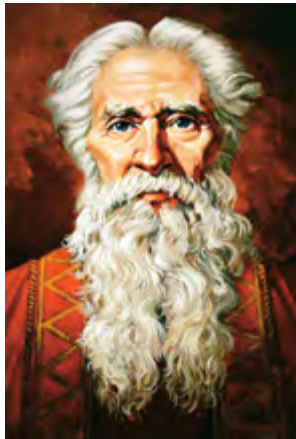
2 Nefi 12:6–18. Observați cu atenție toate referințele legate de preaslăvirea idolilor, precum și cuvintele și descrierile care indică mândria – de exemplu: *trufia, îngâmfare, mândru, înălțat și mari*. Acest lucru vă va ajuta să înțelegeți de ce pe acești oameni îi așteptau judecăți aspre.

2 Nefi 12:9–11. „Omul cel mic” (versetul 9) se referă la un om normal sau obișnuit. Atât „omul cel mic” cât și „omul cel mare”, dacă sunt mândri, vor fi forțați să se umilească la a Doua Venire a lui Isus Hristos (vezi versetul 11).

2 Nefi 12:12–13. „Ziua Domnului” este o expresie care se referă la un timp al judecății. A Doua Venire a lui Hristos va fi o „[zi] [a] Domnului”, când toți cei ticăloși vor fi distruși.

2 Nefi 13–14. În 2 Nefi 13 se găsește continuarea discursului lui Isaia despre ce se va întâmpla cu israeliții dacă persistă în ticăloșia lor. Isaia a numit femeile israelite „fiicele Sionului” (versetul 16), sugerând că ele sunt copii ai legământului. Isaia le-a asemănat cu o femeie îngâmfată care este blestemată de Domnul și căreia îi sunt luate toate bijuteriile și celelalte ornamente fizice (vezi 2 Nefi 13:16–26). În schimb, 2 Nefi 14 include descrierea lui Isaia despre ce se va întâmpla cu fiicele Sionului dacă se umilesc, se pocăiesc și se întorc la Domnul. Dacă aveți acces la o versiune SZU a Bibliei, faceți referire la notele de subsol pentru Isaia 3 pentru a vă ajuta să înțelegeți 2 Nefi 13:16–26.

2 Nefi 15:8–22. Cuvântul *vai* se referă la o stare de tristețe profundă. Isaia l-a folosit de șase ori în aceste versete în timp ce a identificat păcatele israeliților. Isaia știa că, dacă israeliții nu se pocăiau, consecințele păcatelor lor urmau să provoace o tristețe profundă – mai ales la timpul judecării. Dacă Isaia ar fi astăzi un profet pe pământ, ar identifica el aceleași păcate pe care le-a văzut în rândul israeliților?

 4. Citiți 2 Nefi 15:20. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva moduri în care oamenii numesc astăzi binele rău sau răul bine.

2 Nefi 16:1–8

Isaia este chemat să slujească în calitate de profet.

Scrierile lui Isaia sunt bogate în simboluri. Simbolurile sunt un mod prin care Domnul ne învață despre principiile Evangheliei. Așa cum este consemnat în 2 Nefi 16, Isaia a descris experiența pe care a avut-o văzându-L pe Domnul. În timp ce citiți 2 Nefi 16, țineți minte următoarele simboluri și posibilele lor înțelesuri:

Serafimi: îngeri care stau în prezența lui Dumnezeu. Profetul Joseph Smith ne-a învățat că „un înger al lui Dumnezeu nu are niciodată aripi” (*History of the Church*, 3:392). Aripile îngerilor simbolizau puterea lor de a se mișca și acționa.

Fum: poate indica prezența Domnului (vezi Apocalipsa 15:8).

Buze necurate: nevrednicie.

Cărbune aprins (foc): obiect care purifică, precum puterea curățitoare a Duhului Sfânt.

Altar: literalmente, un altar era locul unde se făceau jertfe. Aici se poate referi la sacrificiul făcut de Isus Hristos pentru noi – ispășirea.

 5. Citiți 2 Nefi 16:1–7 și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspunsurile la următoarele întrebări:

- Ce a spus unul dintre serafimi despre Domnul oștirilor?
- La ce credeți că s-a referit Isaia atunci când a spus: „Vai de mine! Căci eu sunt pierdut; pentru că sunt un om cu buze necurate”? Ce l-a făcut să se simtă brusc așa? (3 Nefi 27:19 vă poate oferi o sugestie.)
- Ce s-a întâmplat încât Isaia nu s-a mai simțit nedemn?
- Cum l-a pregătit această experiență pe Isaia să iasă printre oameni și să propovăduiască pocăință?

Unul dintre marile adevăruri pe care le învățăm din chemarea lui Isaia este că **putem fi curățați de nevrednicia noastră prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos**. Gândiți-vă la un moment în care ați simțit puterea de curățire a ispășirii în viața voastră.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 11–16 și am terminat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 7: ZIUA 2

2 Nefi 17–20

Introducere

În 2 Nefi 17–20, Nefi a consemnat că Isaia a încercat să-i convingă pe regele Iudeii și pe poporul său să aibă mai degrabă încredere în Domnul decât în alianțele dintre oameni. Folosindu-se de simboluri și metafore – simboluri sau reprezentări care ne învață și depun mărturie despre adevăruri mărețe – Isaia a profetit despre evenimente importante din vremea sa, despre nașterea lui Isus Hristos și despre distrugerea celor ticăloși la momentul celei de-a Doua Veniri a Domnului.

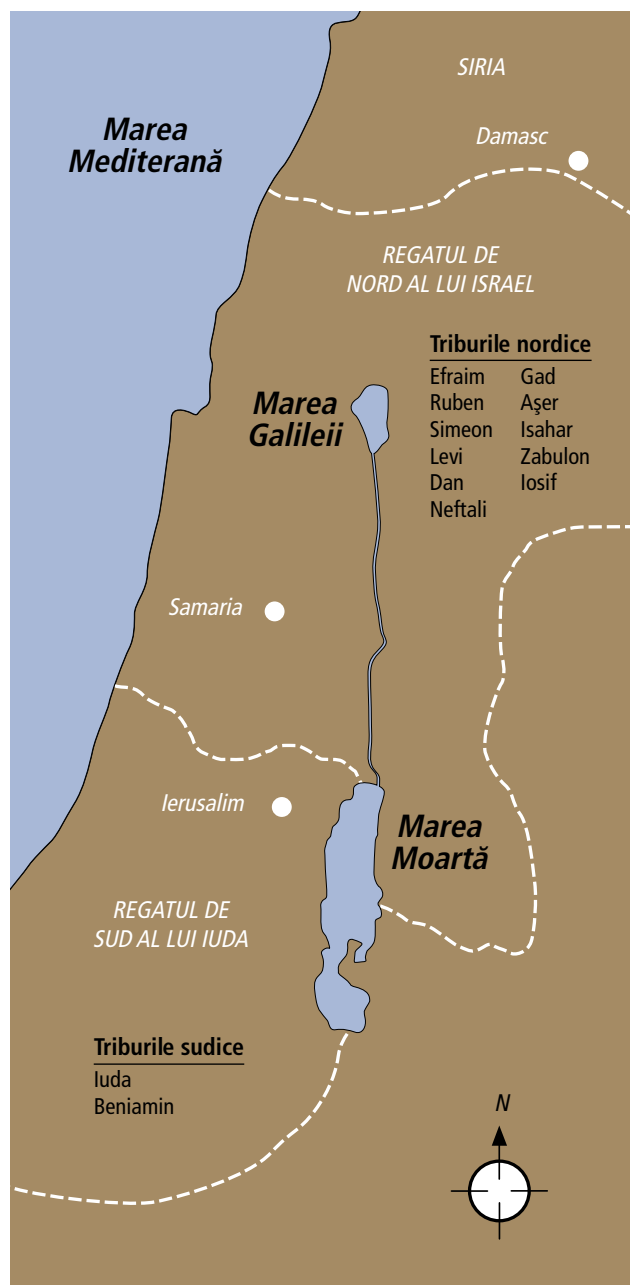
2 Nefi 17–18

Împărăția lui Iuda este binecuvântată când membrii ei își pun încrederea în Isus Hristos.

Pentru a vă ajuta să vă pregătiți pentru lecția de astăzi, gândiți-vă la un moment în care ați trecut printr-o

situație îngrozitoare. Vă amintiți prima voastră reacție? În timp ce studiați 2 Nefi 17–18, încercați să identificați sfatul lui Isaia adresat celor care se găsesc într-o situație dificilă sau îngrozitoare.

Când studiați 2 Nefi 17–18, trebuie să știți despre Siria, Israel și Iuda, cele trei mici națiuni, precum și despre marele imperiu asirian, care căuta să cucerească aceste națiuni mai mici. Priviți următoarea hartă și tabelul care îi este anexat.

Popor	Siria	Israel (Efraim)	Iuda

Împărat	Reșin	Pecah	Ahaz
Capitala	Damasc	Samaria	Ierusalim

Citiți 2 Nefi 17:1–2 și uitați-vă la hartă. „Siria este aliată cu Efraim” înseamnă că aceste două țări au făcut o alianță sau o înțelegere. Încercați să aflați cine ataca pe cine. Aveți în vedere că expresia „casa lui David” din versetul 2 se referă la Ahaz și la poporul lui Iuda.

Regatul lui Israel și cel al Siriei doreau să cucerească regatul lui Iuda și să-i oblige pe locuitorii acestuia să formeze o alianță cu ei pentru a lupta împotriva puternicului imperiu asirian. Imperiul asirian amenința în acele vremuri că va cuceri întreaga regiune din acea parte a lumii. Israel și Siria credeau că, prin cucerirea regatului lui Iuda, ar fi avut mai mulți oameni și mai multe resurse pentru a se lupta cu asirienii care se apropiau (vezi 2 Nefi 17:5–6). Regele Ahaz s-a gândit să facă această alianță cu Israel și Siria.

Gândiți-vă ce ați face dacă ați fi regele Ahaz. Pe de o parte, imperiul asirian amenința să vă atace poporul. Pe de altă parte, Siria și Israel amenința să vă atace dacă nu vă alăturați alianței lor pentru a lupta împotriva Asiriei. Isaia a trăit în regatul lui Iuda și Domnul l-a trimis la Ahaz cu un mesaj. Dacă ați fi regele Ahaz, cum vi s-ar părea să primiți un mesaj de la profet?

 1. Citiți 2 Nefi 17:3–8 și subliniați mesajul Domnului pentru Ahaz și poporul său, așa cum este transmis prin intermediul profetului Isaia. (Expresia „zdrențe fumegânde” din versetul 4 se referă la o torță a cărei flacără s-a stins, simbolizând aceste două regate distruse și cucerite.) Imaginați-vă că l-ați auzit pe Isaia spunându-i aceste lucruri lui Ahaz. Mai târziu, un prieten vă întreabă ce a spus Isaia. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți două sau trei propoziții în care să descrieți ce i-ați răspunde prietenului vostru.

Isaia a încercat să-i determine pe rege și pe oamenii săi să se bazeze pe ajutorul Domnului, în loc să aibă încredere în alianțe politice instabile.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- De ce este important pentru noi să ne îndreptăm spre Domnul atunci când avem nevoie de ajutor, în loc să ne bazăm doar pe ajutorul altor oameni?
- Care ar fi unele dintre modurile prin care tinerii ar putea fi ispititi să considere mai importantă relația lor cu alți oameni decât relația lor cu Tatăl Ceresc și cu Isus Hristos?

Domnul a spus că le va oferi lui Ahaz și celor din regatul lui Iuda un semn că El îi va proteja și că ei nu vor trebui să se bazeze pe alianțe lumești. Citiți 2 Nefi 17:14 pentru a afla care este acel semn. Încercuiți

cuvântul *Emanuel* din acest verset. Lângă acest verset, scrieți „Matei 1:22–23”. Citiți Matei 1:22–23 pentru a afla înțelesul cuvântului Emanuel.

Cum l-ar fi putut ajuta pe Ahaz în acele vremuri un semn care înseamnă „Dumnezeu cu noi”? Cum a fost posibil ca o astfel de profeție a lui Isaia să conțină, de asemenea, o mențiune despre faptul că Isus Hristos avea să Se nască multe secole mai târziu?

Pentru a înțelege mai bine semnul care consta în nașterea unui copil, meditați asupra următoarei explicații date de vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Această profeție conține elemente multiple sau paralele, ca toate scrierile lui Isaia. Cel mai evident înțeles se concentra, probabil, asupra soției lui Isaia, o femeie pură și bună, care a născut un băiat în acea perioadă [vezi 2 Nefi 18:3], copilul devenind un simbol și un semn al mării împliniri ulterioare a profeției, care avea să se împlinească prin nașterea lui Isus Hristos” (*Christ and the New Covenant* [1997], p. 79).

Isaia a profețit că, înainte ca pruncul să crească, Siria avea să cucerească atât armatele lui Israel (Efraim), cât și pe cele ale Siriei (vezi 2 Nefi 17:15–25). Semnul care însemna „Dumnezeu cu noi” era menit să-l asigure pe regele Ahaz că **Dumnezeu va fi cu noi atunci când**

ne încredem în El, chiar și în timpul perioadelor dificile și înspăimântătoare. Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre.

Citiți 2 Nefi 18:6–8 și subliniați expresia „apele din Siloe”. Apele din Siloe simbolizau, pentru Isaia, influența liniștitoare, constantă, susținătoare și puterea lui Dumnezeu, care trebuiau să facă parte din viața politică a națiunii (vezi 2 Nefi 18:6). Isaia s-a folosit de referirea la apele lui Siloe pentru a face o comparație, deoarece poporul lui Israel și poporul lui Iuda L-au respins pe Mesia – „apele lui Siloe” sau puterea liniștitoare, delicată, constantă și susținătoare a lui Dumnezeu. Prin urmare, în timp ce Isaia profețea, regele Asiriei și influența oribilă și puterea copleșitoare a armatei sale invadatoare – reprezentate de „apele râului, mari și puternice” – au cucerit Siria și Israelul.

Isaia, în calitate de poet, s-a folosit de cele două râuri curgătoare complet diferite pentru a explica ce avea să se întâmple cu regatul lui Iuda. Armata asiriană s-a îndreptat apoi spre regatul lui Iuda – reprezentată de cuvântul [*țară*]. Dar armata nu a cucerit Ierusalimul – reprezentată de afirmația: „se va revărsa și va ajunge chiar până la gât”.

Citiți 2 Nefi 18:9–12 și observați de câte ori a sfătuit Domnul poporul lui Iuda să nu se alieze cu Siria și Israel. Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 18:13, unde i-a

sfătuit Domnul pe cei din poporul lui Iuda, prin Isaia, să meargă să caute ajutor?

Când asirienii au năvălit în regatul lui Iuda și amenințau Ierusalimul, regatul respectiv avea un nou rege. El se numea Ezechia. El a avut încredere în Domnul și în profetul Isaia. În cele din urmă, 185.000 de soldați asirieni au fost uciși în tabăra lor de un înger al Domnului (vezi 2 Împărați 19:35; Isaia 37:36).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau la mai multe dintre următoarele întrebări:

- La ce pericole vă expuneți dacă, în loc să vă puneți încrederea în Domnul, vă puneți încrederea în lucrurile și influențele lumesti? (Puteți să vă gândiți la situații care v-ar ispiti să luați decizii bazate pe frică.)
- Când v-ați îndreptat către Domnul pentru a primi putere, deși, inițial, avuseserăți intenția de a vă îndrepta către alte surse? Ce ați învățat din experiența respectivă?
- Sub conducerea regelui Ezechia, poporul lui Iuda a fost cruțat de la distrugere pentru că a urmat sfatul pe care Domnul l-a dat prin Isaia. Cum vă poate păzi de vătămarea spirituală faptul că urmați profeții moderni?

2 Nefi 19:1–7

Isaia vorbește într-un fel mesianic.

S-a întâmplat vreodată să treacă mult timp fără să vedeți soarele sau să-i simțiți căldura? Dacă nu, imaginați-vă că ați avut asupra voastră o umbră permanentă, neavând acces la lumina și căldura soarelui (ca și cum ați fi fost într-o cameră întunecată tot timpul). Isaia s-a folosit de o imagine asemănătoare pentru a ilustra condiția spirituală a oamenilor care trăiesc fără lumina lui Isus Hristos.

Sunt două țări menționate în 2 Nefi 19:1–2. Citiți aceste versete și marcați numele celor două țări.

De-a lungul secolelor, înainte de perioada în care Isaia a scris aceste versete, multe războaie s-au purtat în încercarea de a controla zona cunoscută astăzi ca Țara Sfântă. Unii au numit această zonă ca „țara umbrei morții” pentru că foarte mulți oameni își pierduseră viața în război. În vremea Noului Testament, Nazaret, Capernaum, Nain și Cana se aflau în regiunile cunoscute anterior ca țara lui Zabulon și țara lui Neftali. Acestea sunt orașe unde Isus Hristos și-a petrecut mare parte din viață slujind oamenilor, după mai bine de 500 de ani. Această zonă este cunoscută astăzi ca fiind Galilea.

Marcați în 2 Nefi 19:2 ce a spus Isaia că vor vedea, în cele din urmă, oamenii din această regiune.

Afirmația lui Isaia că cei care „au mers în întuneric” și care locuiau în „țara umbrei morții” au „văzut o mare lumină” a fost o profeție despre misiunea din viața

muritoare a lui Isus Hristos în această parte a lumii. Oamenii care locuiau în Galilea mergeau în întuneric, dar când Isus Hristos a trăit și a slujit printre ei, ei au văzut „o mare lumină”.

 4. Citiți 2 Nefi 19:6–7 și gândiți-vă care dintre titlurile Salvatorului enumerate în versetul 6 ar fi putut să aibă un înțeles deosebit pentru poporul lui Iuda, date fiind circumstanțele lor. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum unul sau mai multe dintre aceste titluri descriu ceea ce simțiți față de Salvator.

2 Nefi 19–20

Isaia descrie distrugerea celor ticăloși la cea de-a Doua Venire.

Profeția lui Isaia despre distrugerea Asiriei, consemnată în 2 Nefi 20, reprezintă, de asemenea, și o profeție privind distrugerea celor ticăloși la cea de-a Doua Venire. În timp ce citiți acest capitol, amintiți-vă că, așa cum Ezechia a avut încredere în sfatul pe care Domnul l-a dat prin intermediul lui Isaia și a fost binecuvântat, dacă vă veți pune încrederea în Domnul, nu va trebui să vă temeți de judecata care va veni asupra locuitorilor pământului în vremea premergătoare celei de-a Doua Veniri.

Ce propoziție se repetă în 2 Nefi 19:12, 17, 21 și în 2 Nefi 20:4? Puteți să marcați acest lucru în scripturile voastre. Scrieți propoziția în jurnalul pentru studiul scripturilor și subliniați cuvintele *mânia* și *mâna*. Sub cuvântul *mânia*, scrieți *judecata* și sub cuvântul *mâna*, scrieți *mila*. Citiți propoziția, cu glas tare, folosind cuvintele *judecata* și *mila*. („Căci toată [judecata] aceasta a Lui nu a slăbit, iar [mila] Lui este încă întinsă.”)

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum descrie propoziția din exercițiul de mai sus modul în care Domnul răspunde națiunilor, familiilor și persoanelor care îl resping?
- Cum puteți pune în practică următoarele adevăruri în viața voastră? **Isus Hristos este un Dumnezeu al judecății și al milei. Mila Sa este oferită celor care se pocăiesc și țin poruncile Sale.**

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care v-ați supus unei anumite porunci și ați simțit mila lui Dumnezeu.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 17–20 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

2 Nefi 21–24

Introducere

Multe dintre profețiile lui Isaia din Cartea lui Mormon sunt despre zilele din urmă. El a profețit despre restaurarea Evangheliei, despre profetul Joseph Smith, despre a Doua Venire și despre distrugerea celor ticăloși. El a prevăzut că Domnul „va ridica un steag pentru națiuni” pentru a-și aduna poporul în zilele din urmă (vezi 2 Nefi 21:11–12). De asemenea, Isaia a depus mărturie că Domnul va triumfa asupra lui Satana și va inaugura Mileniul, o eră a păcii și a bucuriei.

2 Nefi 21:1–4, 10–12

Isaia prevede restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos în zilele din urmă.

Opriti-vă un moment și imaginați-vă că o lumină începe să se vadă în fața voastră. Lumina devine din ce în ce mai strălucitoare. Deodată, un mesager trimis din prezența lui Dumnezeu stă în fața voastră. El vă spune că profeții din vechime sunt pe cale să fie împlinite și

că veți ajuta la împlinirea lor. Care ar fi primele voastre reacții, gânduri și întrebări?

În noaptea când Moroni i-a apărut lui Joseph Smith pentru prima dată – 21 septembrie 1823 – el a citat din Isaia 11, care se găsește și în 2 Nefi 21. Moroni i-a spus lui Joseph Smith că profețiile din acel capitol erau pe cale de „a fi împlinite” (Joseph Smith – Istorie 1:40). În timp ce studiați aceste profeții din Isaia, reflectați de ce le-a consemnat Nefi pe plăcile mici și, de asemenea, de ce i le-a citat Moroni lui Joseph Smith.

Profetul Joseph Smith a primit o revelație care a clarificat înțelesul profețiilor consemnate în 2 Nefi 21. Erudiții au fost mult timp fascinați să încerce deslușirea înțelesului simbolurilor folosite în acest capitol. Cartea lui Mormon și profeții moderni ne-au ajutat să înțelegem mai bine înțelesul simbolurilor. De exemplu, Isaia s-a folosit de imaginea unui copac sau a unei plante. Citiți 2 Nefi 21:1, 10 și identificați anumite părți ale copacului sau plantei pe care Isaia le-a menționat. Apoi, citiți Doctrină și legăminte 113:1–6 pentru a înțelege ce semnifică aceste simboluri. V-ar putea fi util să scrieți interpretarea simbolurilor în scripturile voastre.

Tulpina lui Isai – Isus Hristos

Creangă din tulpina lui Isai – un ucenic al lui Isus Hristos

O rădăcină a lui Isai – un bărbat care deține cheile preoției

Meditați asupra afirmației făcute de vârstnicul Bruce R. McConkie, care a explicat că expresiile „o rădăcină a lui Isai” și „creanga din tulpina lui Isai” se referă amândouă la profetul Joseph Smith: „Greșim spunând că profetul menționat aici [în D&L 113:5–6] este Joseph Smith, care a primit preoția și cheile împărăției și care a ridicat steagul pentru adunarea poporului Domnului în dispensația noastră? Și nu este el, de asemenea, «un slujitor în mâinile lui Hristos, care este atât un descendent parțial al lui Isai, cât și unul al lui Efraim sau

Să folosim scripturile pentru a înțelege scripturile

Cărțile noastre de scripturi conlucrează pentru a ne ajuta să înțelegem adevărurile și profețiile din Evanghelie. De exemplu, această lecție face referire la Doctrină și legăminte 113 pentru a ajuta la clarificarea profețiilor și învățăturilor lui Isaia. Nefi ne-a ajutat, de asemenea, să înțelegem cuvintele lui Isaia. Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a declarat că scriptura „Cartea lui Mormon este cel mai bun comentariu al cărții lui Isaia” („Ten Keys to Understanding Isaiah”, *Ensign*, oct. 1973, p. 81).

al casei lui Iosif, căruia i s-a dat multă putere?» [D&L 113:3–4]” (*Millennial Messiah* [1982], p. 339–340).

Citiți 2 Nefi 21:10, 12 și căutați ce a profetizat Isaia că urma să facă Domnul prin intermediul „[tulpinei] lui Isai” (Joseph Smith). Cuvântul *steag* se referă la un „drapel” sub care să se adune oamenii.

Aceste versete ne învață următorul adevăr: **Domnul a restaurat Evanghelia și Biserica Sa prin intermediul profetului Joseph Smith și acum își adună oamenii în zilele din urmă.**

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce mod este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă un steag pentru lume?

2 Nefi 21:6–9; 22:1–6

Isaia descrie Mileniul.

Unul dintre cele mai discutate subiecte în rândul creștinilor este domnia milenară a Salvatorului. V-ați gândit vreodată la aceasta? Imaginați-vă că un prieten v-a întrebat ce credeți despre Mileniu. Ce i-ați spune?

Isaia a profetizat că, după a Doua Venire a Salvatorului, vor avea loc schimbări pe pământ care vor dăinui o mie de ani. Noi numim această perioadă de pace Mileniul. Citiți 2 Nefi 21:6–9 și căutați ce condiții vor fi pe pământ în timpul Mileniului.

Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 21:9, o profecție despre Mileniu este aceea că „pământul va fi plin de

cunoașterea Domnului”. Cugetați cum îi va afecta îndeplinirea acestei profecții pe oamenii din toată lumea. Citiți 2 Nefi 22:1–6 și observați spiritul de preaslăvire pe care îl vor avea oamenii pe parcursul Mileniului. Cum putem să dezvoltăm aceeași atitudine astăzi?

Versetele pe care le-ați studiat ne învață următorul adevăr: **În timpul Mileniului, pământul va fi un loc al păcii pentru că va fi plin de cunoașterea Domnului.** Ce aspecte ale Mileniului ați dori să fie prezente în viața voastră chiar acum? Cugetați un moment la ce ați putea face pentru a primi unele dintre aceste binecuvântări.

Puteți cânta, asculta sau citi „Domnul mi-e lumina” (*Imnuri*, nr. 51) pentru a completa studiul vostru din 2 Nefi 22.

2 Nefi 23–24

Isaia descrie căderea Babilonului, căderea celor ticăloși și căderea lui Lucifer.

Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 23–24, Isaia a condamnat ticăloșia casei lui Israel și a comparat distrugerea celor ticăloși din zilele din urmă cu distrugerea Babilonului din vechime. Babilonul a fost o națiune foarte ticăloasă în vremea lui Isaia și, de atunci, a ajuns să simbolizeze ticăloșia lumii (vezi D&L 133:14).

Studiați ce a profetizat Isaia că se va întâmpla cu cei păcătoși în zilele din urmă citind 2 Nefi 23:1, 4–9, 11, 15, 19 și 22.

Isaia a comparat, de asemenea, distrugerea Babilonului din vechime cu căderea lui Lucifer (lui Satana) din cer. El a vorbit despre Lucifer ca fiind regele simbolic al Babilonului, reprezentând întreaga lume ticăloasă. Isaia a folosit căderea lui Lucifer din lumea premuritoare pentru a ilustra cum vor eșua și vor cădea cei ticăloși. Studiați 2 Nefi 24:12–14 și marcați expresiile care subliniază aroganța și mândria lui Satana.

Observați cum sunt folosite cuvintele *eu, mă și îmi* în aceste versete? Puteți încercui cuvintele *eu, mă și îmi* în scripturile voastre. Președintele N. Eldon Tanner, din Prima Președinție, a spus odată că Satana „era mai preocupat să fie lăudat decât să aibă rezultate; gloria și lauda erau ceea ce își dorea” („For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God”, *Ensign*, nov. 1975, p. 76).

Cercetați 2 Nefi 24:15–16 pentru a afla ce se va întâmpla în cele din urmă cu Satana și ce vor crede oamenii despre el când vor vedea cine este el cu adevărat.

Citiți următoarea afirmație a președintelui Ezra Taft Benson: „În consiliul din viața premuritoare, mândria a fost cea care i-a adus căderea lui Lucifer, «fiul zorilor» (2 Nefi 24:12–15; vezi, de asemenea, D&L 76:25–27;

Moise 4:3)... Lucifer a făcut o propunere care se afla în contradicție cu planul Tatălui susținut de Isus Hristos. (Vezi Moise 4:1–3.) El și-a dorit să fie respectat mai mult decât toți ceilalți. (Vezi 2 Nefi 24:13.) Pe scurt, dorința sa plină de trufie a fost să-L detroneze pe Dumnezeu. (Vezi D&L 29:36; 76:28.)” („Beware of Pride”, *Ensign*, mai 1989, p. 4–5).

În 2 Nefi 23:22, învățăm că putem sta liniștiți dacă suntem neprihăniți. Dumnezeu va avea milă față de voi, dar cei ticăloși vor pieri.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce schimbări pot face în viața mea astăzi pentru a fi mai supus?
- Ce pot face pentru a rămâne supus?

Rugați-vă să aveți ocazii de a vă depune mărturia despre adevărurile pe care le-ați învățat din 2 Nefi 23.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 21–24 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 7: ZIUA 4

2 Nefi 25

Introducere

După ce a consemnat profețiile lui Isaia (2 Nefi 12–24), profetul Nefi a subliniat importanța acestor profeții și a explicat că cei care au spiritul profeției pot ajunge să înțeleagă și să aprecieze cuvintele lui Isaia (2 Nefi 25). El a explicat că scopul scrierilor sale a fost de „[a-i convinge] pe copiii noștri, precum și pe frații noștri să creadă în Hristos și să se împace cu Dumnezeu” (2 Nefi 25:23). El i-a invitat pe toți să creadă în Isus Hristos și să „[se închine] Lui cu toată puterea, mintea și tăria [lor]” (2 Nefi 25:29).

2 Nefi 25:1–8

Nefi ne învață că putem înțelege cuvintele lui Isaia când avem spiritul profeției.

Oamenii folosesc, adesea, lacăte pentru a păstra în siguranță bunuri valoroase. Ei pot păstra singura cheie a lacătului sau ar putea da o copie a cheii unui prieten

sau unui membru al familiei de încredere. Nefi știa că profețiile lui Isaia erau „de mare preț” (2 Nefi 25:8) și și-a dorit ca toată lumea să le înțeleagă. El a oferit oricui dorește cheia deslușirii înțelesului cuvintelor lui Isaia.

Citiți prima propoziție din 2 Nefi 25:4 și căutați care este cheia înțelegerii cuvintelor lui Isaia. Ce înseamnă să aveți „spiritul profeției”? Cum credeți că ar putea spiritul profeției să vă ajute să înțelegeți mai bine scripturile, în special cuvintele lui Isaia?

Spiritul profeției se referă la spiritul revelației. Acest lucru înseamnă că, atunci când studiați scripturile cu sârguință, când vă rugați și când căutați să le înțelegeți, puteți avea spiritul revelației, iar Duhul Sfânt vă va lumina mintea și înțelegerea. De asemenea, scripturile ne învață că „mărturia lui Isus este duhul proroceiei” (Apocalipsa 19:10). Pe măsură ce cunoștințele și mărturia voastră despre Salvator vor crește, înțelegerea voastră privind scripturile – incluzând învățăturile lui Isaia – va crește și veți înțelege mai bine modul în care învățăturile au legătură cu voi.

Nefi a împărtășit alte idei care ne pot mări înțelegerea privind cuvintele lui Isaia. Cercetați următoarele pasaje scripturale și identificați alte trei chei care ne ajută să deslușim cuvintele lui Isaia:

- 2 Nefi 25:1 _____
- 2 Nefi 25:5–6 _____
- 2 Nefi 25:7–8 _____

Amintiți-vă că limbajul simbolic și cel poetic sunt deseori folosite în vechile profeții iudaice (vezi 2 Nefi 25:1). De asemenea, studiind cultura, istoria și geografia vechiului Israel veți putea să înțelegeți cuvintele lui Isaia (vezi 2 Nefi 25:5–6). Trăind în zilele din urmă și văzând împlinirea multora dintre profeții putem, de asemenea, să-l înțelegem pe Isaia (vezi 2 Nefi 25:7–8).

2 Nefi 25:9–19

Nefi profețește despre iudei.

Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 25:9–19, Nefi a profețit despre iudei și despre pământul lor natal din Ierusalim și zonele din apropiere. El a spus că iudeii care au fost duși robi în Babilon după distrugerea Ierusalimului aveau să se întoarcă în „țara moștenirii

lor” (vezi 2 Nefi 25:9–11). Isus Hristos, Mesia, avea să trăiască printre ei, dar mulți aveau să-L respingă și să-L răstignească (vezi 2 Nefi 25:12–13). După moartea și învierea Salvatorului, Ierusalimul avea să fie distrus din nou, iar iudeii aveau să fie împrăștiați și pedepsiți de alte națiuni (vezi 2 Nefi 25:14–15). În cele din urmă, ei vor crede în Isus Hristos și în ispășirea Sa și Domnul îi va scoate „din starea [lor] de pierzanie și cădere” (vezi 2 Nefi 25:16–19).

2 Nefi 25:20–30

Nefi depune mărturie despre Isus Hristos.

Gândiți-vă ce i-ați spune cuiva care susține că sfinții din zilele din urmă nu cred în Isus Hristos. În timp ce studiați ce a mai rămas din 2 Nefi 25, căutați pasaje pe care le-ați putea împărtăși într-o astfel de situație.

Parcurgeți repede 2 Nefi 25:20–30 și marcați numele „Hristos” de fiecare dată când apare.

 1. Citiți 2 Nefi 25:28–29 și identificați care a spus Nefi că este „calea cea dreaptă”. Căutați în 2 Nefi 25: 23–26 motivele pentru care credința în Isus Hristos este „calea cea dreaptă”. (Aveți în vedere că 2 Nefi 25:23, 26 este un fragment care conține o scriptură de bază. Puteți să-l marcați într-un mod

distinct, pentru a-l putea găsi cu ușurință.) Scrieți-vă răspunsurile în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Cuvântul [*a împăca*] din 2 Nefi 25:23 înseamnă a fi în armonie cu Dumnezeu. Prin „[harul]” Domnului are loc, în cele din urmă, împăcarea cu Dumnezeu. Citiți următoarea explicație privind harul Domnului:

„Cuvântul *har*, așa cum este folosit în scriptură, se referă, în primul rând, la ajutorul și puterea divine pe care le primim prin ispășirea Domnului Isus Hristos...

Prin har, pe care îl avem datorită sacrificiului ispășitor al Salvatorului, toți oamenii vor fi înviați și vor primi nemurirea. [Dar pentru a fi demni de viața veșnică în prezența lui Dumnezeu, trebuie să ne curățim de păcatele noastre prin harul Său.]

Expresia «după ce am făcut tot posibilul» [2 Nefi 25:23] ne învață că este necesar să facem eforturi pentru a primi plenitudinea harului Domnului și a fi făcuți demni pentru a locui alături de El. Domnul ne-a poruncit să ne supunem Evangheliei Sale, ceea ce înseamnă și să avem credință în El, să ne pocăim de păcatele noastre, să fim botezați, să primim darul Duhului Sfânt și să îndurăm până la sfârșit...

Pe lângă faptul că aveți nevoie de slavă pentru salvarea supremă, aveți nevoie de această forță dătătoare de energie în fiecare zi din viața dumneavoastră. Pe măsură ce vă apropiați de Tatăl dumneavoastră Ceresc cu sânguință, umilință și supunere, El vă va înălța și vă va întări prin harul Său” (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2004], p. 72–74).

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a.** Care este legătura dintre harul Domnului și eforturile noastre de a trăi conform Evangheliei?
- b.** Ce înseamnă pentru voi să fiți salvați prin har?
- c.** Ce înseamnă pentru voi expresia „am făcut tot posibilul”?

Cugetați asupra următorului adevăr: **Datorită lui Isus Hristos, putem fi salvați prin har după ce am făcut tot posibilul.** Gândiți-vă la un moment în care ați făcut tot posibilul și ați fost binecuvântați cu ajutor și putere divine.

Să ne aducem aminte de experiențele avute

Faptul de a vă aduce aminte de experiențele pe care le-ați avut și în care Domnul v-a binecuvântat cu ajutor vă poate întări în momentele dificile. Împărtășirea acelor experiențe depunându-vă mărturia, scriindu-le în jurnalul vostru sau explicându-le cuiva apropiat vouă, vă ajută nu doar pe voi, ci îi poate întări și pe alții care se află în împrejurări dificile și care au nevoie de ajutor pentru a putea crede că Dumnezeu există cu adevărat și că are puterea să ne ajute.

Un alt adevăr pe care Nefi l-a propovăduit (vezi 2 Nefi 25:26) este: **Prin intermediul ispășirii Salvatorului, noi putem fi iertați de păcate.**

Puteți scrie o scrisoare unui prieten sau unui membru al familiei despre credința voastră în Isus Hristos sau puteți depune mărturie despre aceasta la o adunare de mărturii sau la o altă adunare corespunzătoare.

- **3.** Citiți, din nou, 2 Nefi 25:26 și, apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:
- a.** Cum Îl preaslăviți sau preamăriți pe Isus Hristos? Ce activități le demonstrează altora că aveți credință în Isus Hristos și că Îl preaslăviți?
 - b.** Ce puteți face pentru a-L preaslăvi pe Salvator cu toată puterea, mintea și tăria voastră?

Scriptură de bază – 2 Nefi 25:23, 26

Folosiți următorul format pentru a putea memora 2 Nefi 25:26:

„Și noi vorbim despre Hristos,
ne bucurăm în Hristos,
predicăm despre Hristos,
profețim despre Hristos
și scriem după profețiile noastre
pentru ca să știe copiii noștri
la ce sursă să se uite
pentru iertarea păcatelor lor”.

După ce ați repetat pasajul de câteva ori, acoperiți rândul de sus cu mâna și încercați din nou. Apoi acoperiți un alt rând și continuați până credeți că ați memorat pasajul.

- **4.** Recitați 2 Nefi 25:26 unui membru al familiei și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, faptul că l-ați memorat.
- **5.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 25 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 8: ZIUA 1

2 Nefi 26–27

Introducere

Nefi a prevăzut vizita lui Isus Hristos pe meleagurile americane și distrugerea care avea să se abată ulterior

asupra poporului său. Nefi i-a văzut, de asemenea, pe cei care trăiesc în zilele din urmă și i-a avertizat cu privire la mândrie, combinații secrete și viclesuguri preoțești. Pentru a ilustra modul în care Domnul ne va oferi o cale pentru a birui efectele ticăloșiei și apostaziei, Nefi a inclus profețiile lui Isaia despre restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos în zilele din urmă.

2 Nefi 26

Nefi profețește despre zilele din urmă și îi invită pe toți oamenii să vină la Hristos.

Ați fost vreodată în mijlocul unui cutremur, unei furtuni cu fulgere sau unui alt eveniment devastator sau ați văzut poze sau imagini video cu acestea? Nefi a văzut că în zilele din urmă „tunete și trăsnete și cutremure de pământ și tot felul de distrugereri vor veni” asupra locuitorilor pământului (2 Nefi 26:6). La ce vă gândiți atunci când citiți despre „[mânia] Domnului” (2 Nefi 26:6) sau despre „judecățile lui Dumnezeu” (2 Nefi 25:3)? Judecățile lui Dumnezeu sunt menite să-i binecuvânteze pe copiii Săi – să-i facă pe cei ticăloși să se pocăiască și să-i protejeze pe cei neprihăniți. În 2 Nefi 26:1–11, Nefi a profețit despre distrugerile care aveau să preceadă vizita lui Isus Hristos pe meleagurile americane și despre eventuala distrugere a poporului său din cauza ticăloșiei sale. Citiți 2 Nefi

26:8–9 și căutați ce binecuvântări a spus Nefi că aveau să primească urmașii săi neprihăniți. Apoi, citiți 2 Nefi 26:12–13 și aflați ce promisiuni ne sunt făcute dacă ne exercităm credința în Isus Hristos.

 1. Isus Hristos Se arată tuturor celor care își exercită credința în El și îndură în neprihănire. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Cum Se arată Isus Hristos tuturor celor care își exercită credința în El? (Vezi 2 Nefi 26:13.)
- b. În ce fel ați fost martori sau ați trăit unele dintre aceste moduri de a Se face cunoscut ale lui Isus Hristos?

În 2 Nefi 26:14–19, Nefi a profetizat că, în zilele din urmă, după ce poporul său și urmașii fraților săi au fost distruși din cauza necredinței lor, Cartea lui Mormon urma să fie adusă la lumină. În 2 Nefi 26:20–22, el a descris cum mulți oameni din zilele din urmă vor fi plini de mândrie, vor respinge miracolele lui Dumnezeu și se vor baza pe propria lor înțelepciune și învățătură. În ce mod ați văzut exemple ale împlinirii profeției lui Nefi?

Nefi ne-a avertizat că diavolul se folosește de mândrie, lăcomie și combinații secrete pentru a ne ruina sau distruge. Lângă 2 Nefi 26:22, marcați în scripturile voastre cum caută Satana să ne lege. Un fir de in este un fir subțire care poate fi rupt cu ușurință. Totuși, când mai multe fire sunt împletite, ele devin o frânghie puternică. Citiți 2 Nefi 26:32 și observați exemplele de „[lucrări ale] întunericului” pe care Domnul ne poruncește să le evităm. Gândiți-vă cum un singur fir poate deveni „frânghiile groase” menționate în 2 Nefi 26:32.

 2. Imaginați-vă că învățați un prieten cum să evite capcanele diavolului (lui Satana). Folosind 2 Nefi 26:20–22, 32, scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, un paragraf în care explicați procesul prin care diavolul caută să ne lege. În 2 Nefi 26:22, remarcați în mod deosebit modul în care dușmanul se folosește de firele de in până când victima sa este legată cu frânghii groase și oferiți un exemplu.

Nefi a văzut distrugerea provocată de dușman și ne-a avertizat împotriva capcanelor și influențelor lui Satana din zilele din urmă. Spre deosebire de lucrările întunericului ale lui Satana, Nefi ne-a învățat că dragostea lui Dumnezeu este oferită tuturor și că scopul Său este să-i salveze pe toți cei care vor veni la El. Citiți 2 Nefi 26:23–24 și subliniați cuvintele și expresiile care descriu cum lucrează Dumnezeu cu ai Săi copii. Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 26:24, care este scopul lui Dumnezeu în tot ceea ce face? Puteți sublinia expresia care ne învață această doctrină: **Tot ce face Domnul este pentru binele lumii.**

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum vă ajută faptul că înțelegeți că

tot ceea ce face Domnul este pentru beneficiul acestei lumi să vă măriți credința în Tatăl nostru Ceresc și cum vă oferă pace și siguranță în această viață?

Parcurgeți repede 2 Nefi 26:25–28, 33 și marcați, de fiecare dată când apar, cuvintele *toate*, *cuiva* și *nimeni*. Apoi, recitiți aceste versete, acordând o atenție deosebită acestor cuvinte și modului în care Nefi ne-a învățat că **Domnul iubește toți oamenii și îi invită pe toți să vină la El și să beneficieze de salvarea Lui**. Cugețați cum afectează acest principiu modul în care priviți poruncile, standardele și pe ceilalți oameni.

 4. Citiți 2 Nefi 26:29–31. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați două sau trei caracteristici ale vicleșugurilor profești menționate în versetul 29 și, apoi, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce credeți că vicleșugurile profești fac rău Bisericii?
- b. Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 26:30, cum pot fi evitate vicleșugurile profești?

2 Nefi 27:1–23

Nefi profetește despre aducerea la lumină a Cărții lui Mormon

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum știți (sau de ce credeți) că scriitura Cartea lui Mormon este cuvântul lui Dumnezeu?

Domnul i-a dezvăluit profetului Isaia detalii despre aducerea la lumină a Cărții lui Mormon, pe care Nefi le-a consemnat în 2 Nefi 27. După ce Isaia a profetizat că, în zilele din urmă, mulți oameni vor fi nedrepti și îi vor respinge pe profeți, el a propovăduit că Dumnezeu va aduce la lumină o carte cu scrieri vechi (vezi 2 Nefi 27:1–7). Citiți 2 Nefi 27:12–14 și observați ce ne învață

că va face Domnul pentru a confirma adevărul cărții care avea să fie adusă la lumină în zilele din urmă.

Un mod prin care Domnul a confirmat adevărul Cărții lui Mormon a fost să permită altor oameni să fie martori ai existenței plăcilor de aur. Oliver Cowdery, David Whitmer și Martin Harris au fost aleși să fie cei trei martori la care se face referire în 2 Nefi 27:12. (Vezi „Mărturia a trei martori” de la începutul Cărții lui Mormon.)

Cei „câțiva” la care se face referire în 2 Nefi 27:13 îi includ și pe cei opt martori (vezi „Mărturia a opt martori” de la începutul Cărții lui Mormon). Puteți marca expresia „atâtor martori câți va socoti El potrivit” din 2 Nefi 27:14. Pe măsură ce dobândiți și vă împărtășiți mărturia despre Cartea lui Mormon, deveniți, de asemenea, un martor care atestă adevărul acestei cărți. Puteți să vă scrieți numele lângă 2 Nefi 27:14 ca fiind un alt martor care atestă adevărul Cărții lui Mormon.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus despre propria-i mărturie despre Cartea lui Mormon:

„Eu mărturisesc că o persoană nu poate să ajungă la credință deplină în această lucrare din zilele din urmă – și prin aceasta să găsească măsura deplină de pace și alinare pentru vremurile noastre – până când ea nu acceptă divinitatea Cărții lui Mormon și pe Domnul Isus Hristos despre care mărturisește cartea...”

Eu cer ca mărturia mea despre Cartea lui Mormon și tot ceea ce aceasta implică, rostită astăzi prin virtutea jurământului pe care l-am făcut și al oficiului preoției pe care îl dețin, să fie consemnată de oamenii de pe pământ și de îngerii din cer... Doresc să fie foarte clar, atunci când voi sta în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu, că am declarat lumii, în cel mai direct limbaj pe care l-am putut folosi, că această carte, Cartea lui Mormon, este adevărată, că a apărut așa cum Joseph a spus că a apărut” („Protejarea sufletelor”, *Liahona*, nov. 2009, p. 89–90).

Reflecțați la ce puteți face pentru a vă întări convingerea despre adevărul Cărții lui Mormon.

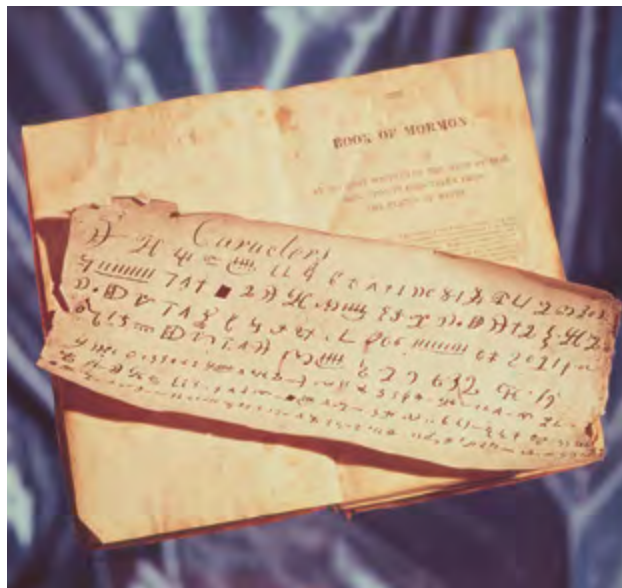

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce veți face anul acesta pentru a vă întări mărturia despre adevărul Cărții lui Mormon.

Pentru a face următoarea activitate, trebuie să faceți referire la Joseph Smith – Istorie, care este inclusă în Perla de mare preț. Citiți Joseph Smith – Istorie 1:63–65 și identificați persoanele menționate în relatare. Apoi, citiți pasajele corespunzătoare din 2 Nefi 27

menționate în tabelul de mai jos și asociați-i fiecărui nume setul de versete corespunzătoare.

a. Charles Anthon	_____ Omul care nu este învățat (vezi 2 Nefi 27:9, 15, 19–20).
b. Joseph Smith	_____ Omul care duce cuvintele, sau caracterele, omului care este învățat (vezi 2 Nefi 27:15, 17).
c. Martin Harris	_____ Omul care este învățat (vezi 2 Nefi 27:15, 18).

Cuvântul *caracterele* din Joseph Smith – Istorie 1:63–65 se referă la caracterele egiptene reformate pe care Joseph Smith le-a copiat și le-a tradus de pe plăcile de aur pe care Martin Harris le-a arătat profesorului Charles Anthon. Charles Anthon a fost un profesor de la liceul Columbia și un om care avea reputația că știa limbi vechi. După ce a afirmat și a autentificat în scris că traducerea caracterelor făcută de Joseph Smith era corectă, profesorul Anthon a rupt autentificarea traducerii când i s-a spus despre modul miraculos prin care plăcile fuseseră obținute. El s-a oferit să traducă acea cronică. Când Martin Harris i-a explicat că unele dintre plăci erau pecetluite, profesorul Anthon a spus că nu putea să citească o carte pecetluită. Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 27:16, ce învățăm legat de motivul pentru care Charles Anthon dorea să traducă plăcile?

Citiți 2 Nefi 27:20–23 și marcați expresia care se repetă în versetele 20 și 21.

7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce ați studiat până acum din 2 Nefi 27:1–23 care confirmă că Dumnezeu este capabil să-și realizeze lucrarea. (Dacă aveți nevoie de informații suplimentare despre aducerea la lumină a Cărții lui Mormon, citiți D&L 20:8–12.)

Puteți scrie, în scripturile voastre, următorul adevăr:
Aducerea la lumină a Cărții lui Mormon este unul dintre modurile prin care Dumnezeu își va realiza lucrarea în zilele din urmă.

 8. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce mod împlinirea unei profeții vechi despre Cartea lui Mormon vă întărește mărturia despre această carte și despre rolul ei în restaurarea Bisericii Domnului?

2 Nefi 27:24–35

Nefi profește despre impactul pozitiv al Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos.

Dumnezeu a ales un tânăr băiat pe nume Joseph Smith să fie profetul restaurării și să îndeplinească lucrarea Sa minunată în zilele din urmă. „Lucrarea minunată” la care se face referire în scripturi este restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos, care include și aducerea la lumină a Cărții lui Mormon. Citiți 2 Nefi 27:25–26,

marcați expresia „lucrare minunată și un miracol” și identificați câteva dintre împrejurările existente când Domnul a început această lucrare minunată. Meditați cum v-au ajutat Cartea lui Mormon și restaurarea să evitați să fiți în acele împrejurări.

Citiți 2 Nefi 27:29–30, 34–35 și marcați binecuvântările care rezultă datorită aducerii la lumină a Cărții lui Mormon și datorită restaurării Evangheliei. **Cartea lui Mormon și Evanghelia restaurată vor aduce bucurie și înțelegere acelor care le studiază și le acceptă.**

 9. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce mod reprezintă restaurarea Evangheliei, care include și aducerea la lumină a Cărții lui Mormon, o „lucrare minunată” în viața voastră?

 10. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 26–27 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 8: ZIUA 2

2 Nefi 28

Introducere

Nefi a profetit despre unele dintre condițiile dificile din zilele din urmă, inclusiv despre învățăturile neadevărate și mândria multor biserici neadevărate care aveau să fie clădite. El ne învață cum să recunoaștem doctrinele false și atitudinile lumești și identifică moduri prin care Satana se va strădui să abată bărbați și femei de la o viață neprihănită.

2 Nefi 28:1–19

Nefi descrie bisericile neadevărate și ideile false din zilele noastre.

În cele mai multe culturi există semne de circulație care îi avertizează pe călători când în față, pe un drum sau o cărare, există un anumit pericol. În țara și orașul în care locuiți, ce formă și culoare au semnele de circulație care avertizează șoferii de un pericol care se află înainte? De asemenea, otrăvirile și alte substanțe periculoase sunt de obicei marcate cu simboluri și avertizări puse pe ambalaje sau containere. Cum sunt aceste substanțe marcate acolo unde locuiți?

Asemenea acestor semne de avertizare fizice, Cartea lui Mormon conține avertizări pentru a vă ajuta să evitați influențele care vă dăunează spiritului. Președintele Ezra Taft Benson a identificat modul în care Cartea lui Mormon vă poate avertiza și întări împotriva planurilor malefice ale lui Satana: „Cartea lui Mormon îi demască pe dușmanii lui Hristos. Combate doctrinele false și oprește disputele. (Vezi 2 Nefi 3:12.) Îi întărește pe ucenicii umili ai lui Hristos împotriva planurilor și strategiilor malefice, precum și a doctriinelor diavolului din zilele noastre. Tipul de apostatați din Cartea lui Mormon se aseamănă cu cei de astăzi. Dumnezeu, cu infinita Sa cunoaștere, a modelat Cartea lui Mormon în așa fel încât noi să vedem greșeala și să știm cum să combatem conceptele educaționale, politice, religioase și filosofice false ale vremii noastre („The Book of Mormon Is the Word of God”, *Ensign*, ian. 1988, p. 3).

Cartea lui Mormon demască ideile false ale diavolului și ne întărește împotriva planurilor lui malefice. Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 28, Nefi a evidențiat câteva dintre învățăturile false ale diavolului

întâlnite în toate generațiile. Cercetați 2 Nefi 28:3–9 și marcați învățăturile false și înșelăciunile lui Satana despre care învățați în aceste versete. (Aveți în vedere că 2 Nefi 28:7–9 este un fragment care conține o scriitură de bază. Puteți să-l marcați într-un mod distinct, pentru a-l putea găsi cu ușurință.)

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, consemnați din 2 Nefi 28:3–9 una dintre învățăturile false despre care credeți că este cea mai dăunătoare tineretului din ziua de astăzi și explicați de ce. Scrieți, de asemenea, un exemplu despre cum tinerii pot fi ademiniți de acea învățătură falsă.

Citiți 2 Nefi 28:12–14 și căutați ce a avertizat Nefi că se va întâmpla cu multe biserici și oameni, chiar și cu câțiva dintre „urmașii umili ai lui Hristos” (versetul 14). Aceste lucruri se întâmplă din cauza mândriei și a doctrinei false despre care citiți în 2 Nefi 28:3–9. Citiți 2 Nefi 28:15–16, 19 și identificați câteva dintre consecințele acestor învățături false. Puteți marca expresia din 2 Nefi 28:19 care explică ce va face diavolul cu cei care nu se pocăiesc.

Scriptură de bază – 2 Nefi 28:7–9

2. Citiți, cu glas tare, 2 Nefi 28:7–9. Alocați ceva timp pentru a memora versetul 2 Nefi 28:8. Puteți să-l scrieți din memorie în jurnalul pentru studiul scripturilor sau să-l recitați unui membru al familiei sau unui prieten. În zilele din urmă, mulți oameni vor predica doctrine false, inutile și nesăbuite. În jurnalul pentru studiul scripturilor, enumerați câteva dintre modurile prin care aceste doctrine nesăbuite sunt promovate și explicați, pe scurt, cum puteți recunoaște doctrinele nesăbuite ale lumii și cum le puteți evita.

2 Nefi 28:20–32

Nefi avertizează cu privire la înșelătoriile lui Satana.

Ca pregătire a studiului vostru privind ceea ce a mai rămas din 2 Nefi 28, citiți următoarea experiență a președintelui Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, avută când vizita o rezervație naturală în timp ce îndeplinea o însărcinare în Africa:

„Ne-am oprit în dreptul unui ochi de apă pentru a vedea animalele care veneau pentru a se adăpa. Acel anotimp fusese foarte secetos și nu prea era apă, erau doar niște porțiuni noroioase...

Antilopele, îndeosebi, erau foarte agitate. Se apropiau de zona noroioasă, pentru ca apoi să fugă foarte speriate. Vedeam că nu erau lei prin apropiere și l-am întrebat pe ghid de ce nu aveau curaj să bea. Răspunsul său, care are un rol important în această lecție, a fost: «crocodilii».

Știam că glumește și l-am întrebat serios: «Care este problema?». Răspunsul a fost, din nou: «Crocodilii».

«Nu poate fi adevărat», am zis eu. «Aici nu sunt crocodili. Oricine poate vedea asta»...

El și-a dat seama că nu îl credem și s-a hotărât, cred, să îmi dea o lecție. Am condus către un alt loc unde mașina se afla pe un dig, deasupra ochiului mlăștinos, de unde puteam să privim în jos. «Acolo», a spus el. «Convinge-te.»

Nu puteam să văd nimic cu excepția noroiului, puțină apă și animalele agitate în depărtare. Și, pe urmă, dintr-o dată, l-am văzut – un crocodil mare, așezat în noroi, aștepta ca unui animal naiv să-i fie suficient de sete încât să vină să bea.

Brusc, am început să cred! Când el a observat că eram dispus să ascult, și-a continuat lecția. «Sunt crocodili peste tot în rezervație», a spus el, «nu doar în râuri. Nu există nicio apă fără un crocodil în apropierea ei și ai face bine să crezi acest lucru»...

Cu ocazia unei alte călătorii în Africa, am discutat despre această experiență cu un pădurar dintr-o altă rezervație...

Apoi, el mi-a arătat un loc în care se petrecuse o tragedie. Un tânăr din Anglia lucra, ca sezonier, la hotel. În pofida avertizărilor constante și repetate, el a trecut de gardul rezervației pentru a verifica ceva dincolo de un ochi de apă a cărui adâncime nu-i trecea de glezne.

«El nu făcuse nici doi pași în apă», a spus pădurarul, «când a fost înhățat de un crocodil fără ca noi să putem face ceva pentru a-l salva» („Primejdii spirituale”, *Liahona*, octombrie 2002, p. 10–11).

La ce pericol vă expuneți când vă îndoiiți de existența crocodililor pe care nu-i vedeți? Cum se aseamănă experiența președintelui Packer și cea a tânărului băiat cu ceea ce Nefi a descris în 2 Nefi 28:22?

Președintele Packer a explicat:

„Acea care sunt mai în vârstă ca dumneavoastră au încercat puțin ochiurile de apă și au înălțat un glas de avertizare cu privire la crocodili. Nu doar despre acele șopârle mari și gri care vă pot sfâșia în bucăți, ci și despre *crocodilii spirituali*, care sunt infinit mai periculoși, mult mai amăgitori și mai puțin vizibili, chiar și decât acele reptile bine camuflate din Africa.

Acești crocodili spirituali vă pot ucide sau vă pot schilodi sufletul. Ei pot distruge liniștea dumneavoastră sufletească, precum și pe cea a acelor care vă iubesc. Ei sunt aceia împotriva cărora trebuie să fim avertizați și este greu de găsit un loc de unde să poți bea apă fără

să-ți faci griji, în viața muritoare, care să nu fie infestat cu ei” („Primejdii spirituale”, p. 11).

În spațiul gol de mai jos, răspundeți la următoarea întrebare: În ce mod sunt crocodilii din Africa asemănători cu ispitele și tacticile lui Satana? _____

Citiți 2 Nefi 28:20–21, 24–26 și căutați modurile prin care Satana caută să ne distrugă. (V-ar putea fi util să știți că termenul *potoli* din 2 Nefi 28:21 înseamnă a calma, a legăna sau a adormi spiritual.) Conform acestor versete, ce metode încearcă Satana să folosească pentru a ne potoli și conduce sub influența puterii sale? _____

Un principiu important propovăduit în aceste versete este: **Satana folosește multe tactici pentru a încerca să ne subjuge, cum ar fi acelea de a ne ațâța la mânie, de a ne potoli, de a ne legăna și linguși.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau la mai multe dintre următoarele întrebări:

- Cum folosește Satana mânia pentru a înșela și distruge persoanele individuale, familiile și comunitățile?
- Care sunt câteva dintre lucrurile bune împotriva cărora Satana a ispitit oamenii să fie mândri?
- Descrieți cel puțin două moduri prin care unii oameni au fost potoliți și au devenit orbi față de pericolele lui Satana.

Citiți următoarea explicație a episcopului Richard C. Edgley, consilier în Episcopatul care prezidează, legată de procesul treptat pe care Satana îl folosește pentru a ne captura: „Nu putem spune că vom comite câteva păcate în tinerețea noastră sau că vom experimenta un pic cu limitele păcatului. Nu există *limite* ale păcatului. Fiecare faptă, bună sau rea, are o consecință. Fiecare faptă *bună* ne dezvoltă capacitatea de a face bine și de a ne împotrivi cu și mai multă fermitate împotriva păcatului sau eșecului. Fiecare greșeală, indiferent cât de minoră ar fi, ne va face să fim și mai predispuși influenței lui Satana atunci când ne va ispiti data viitoare. Satana ne prinde puțin câte puțin, înșelându-ne în ceea ce privește consecințele așa numitelor păcate minore, până când ne prinde făcând greșeli majore. Nefi descrie această strategie ca fiind una de potolire, legănare și lingușire până când Satana «[ne] prinde în lanțurile lui îngrozitoare din care nu este nicio scăpare» (2 Nefi 28:22; vezi, de asemenea, versetul 21)” („That Thy Confidence Wax Strong”, *Ensign*, nov. 1994, p. 40).

Satana folosește aceste tactici subtile pentru a ne convinge să gândim, să spunem și să facem lucruri greșite. Citiți 2 Nefi 28:27–29 și căutați alte avertismente.

Domnul ne-a oferit o altă avertizare și binecuvântare, care se găsește aproape de sfârșitul acestui capitol. Citiți 2 Nefi 28:30–32 și meditați asupra următoarelor întrebări: De ce îi numește Dumnezeu pe unii oameni binecuvântați? Cum ne va ajuta faptul de a urma sfatul lui Dumnezeu să biruim tacticile diavolului?

- **4.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre ceea ce ați învățat din această lecție care vă va ajuta să biruiți tacticile lui Satana. Care sunt câteva locuri, activități sau atitudini pe care vreți să le evitați pentru a nu fi expuși influenței lui Satana?
- **5.** Gândiți-vă la discuția despre semnele de avertizare de la începutul acestei lecții. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați un semn care să simbolizeze pericolul spiritual despre care credeți că tinerii din ziua de astăzi trebuie să fie avertizați. Fiți pregătiți să împărtășiți acest lucru cu învățătorul sau cu propriii colegi.
- **6.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 28 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 8: ZIUA 3

2 Nefi 29–30

Introducere

Mesajul lui Nefi despre lucrarea minunată privind restaurarea Evangheliei continuă în 2 Nefi 29–30. El a depus mărturie că, în zilele din urmă, toate scripturile vor conlucra pentru a arăta tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor că Domnul Își amintește de copiii Săi. Aceste consemnări reprezintă o mărturie că Isus Hristos este Salvatorul nostru. Nefi a profetizat că mulți vor respinge Cartea lui Mormon, dar că aceia care vor crede vor fi adunați în cadrul Bisericii. Mai mult, Nefi a propovăduit că poporul de legământ al lui Dumnezeu este format din aceia care se pocăiesc și care cred în Fiul lui Dumnezeu.

2 Nefi 29:1–14

Domnul îi spune lui Nefi că, în zilele din urmă, mulți oameni vor respinge Cartea lui Mormon.

Nefi a văzut că mulți oameni din zilele din urmă urmau să considere că Biblia este singura scriptură revelată de Dumnezeu și vor respinge Cartea lui Mormon. Cum ați răspunde dacă un prieten v-ar întreba: „De ce au mormonii o altă Biblie?”

Nefi a oferit câteva răspunsuri la această întrebare consemnând cuvintele Domnului despre rolul Cărții lui Mormon în restaurarea Evangheliei în zilele din urmă, pe care Domnul a numit-o „o lucrare minunată” (2 Nefi 29:1). Citiți 2 Nefi 29:1–2 și identificați ce vor face cuvintele Domnului în zilele din urmă. (Ele aveau să „[iasă]” către seminția lui Nefi sau descendenții lui și ele, de asemenea, aveau să „[șuiere] până la marginile pământului”). A „șuierea” înseamnă a „fluiera”, ceea ce reprezintă un semnal sugestiv pentru a aduna (vezi Isaia 5:26, trimiterea **).

Cuvântul *steag* din 2 Nefi 29:2 se referă la un obiect folosit pentru a aduna și uni oamenii. Drapelele sunt adesea numite steaguri. Potrivit celor consemnate în 2 Nefi 29:2, ce reprezintă „steagul” care va merge înainte „până la marginile pământului” pentru a aduna poporul Domnului? (Puteți scrie *Cartea lui Mormon – cuvintele seminției sau urmașilor lui Nefi* lângă 2 Nefi 29:2.)

- **1.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți care este, potrivit celor consemnate în 2 Nefi 29:1–2, scopul pentru care Domnul a oferit o scriptură suplimentară precum Cartea lui Mormon.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a împărtășit următoarea observație despre Cartea lui Mormon: „Cartea lui Mormon reprezintă declarația inestimabilă a legământului făcut de Dumnezeu cu propriii Săi copii de aici, de pe pământ, precum și dragostea Sa

pentru ei” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], p. 4).

În 2 Nefi 29, cuvântul *neamuri* se referă la oamenii care nu sunt din casa lui Israel. Cuvântul *iudei* se referă la oamenii care sunt din casa lui Israel, inclusiv la familia lui Lehi și la descendenții lui. Citiți 2 Nefi 29:3–6 și căutați reacția pe care unele neamuri urmau să o aibă cu privire la scripturile suplimentare. În spațiul liber, scrieți răspunsurile la următoarele întrebări:

Cum vor reacționa unii oameni față de scripturile suplimentare? _____

Ce a spus Domnul despre oamenii care reacționează în acest mod? _____

Descrierea lui Nefi a reacției oamenilor cu privire la Cartea lui Mormon a avut un caracter profetic. În prezent, oamenii își exprimă frecvent îndoielile cu privire la Cartea lui Mormon, deoarece au deja Biblia. Subliniați cuvintele și expresiile din 2 Nefi 29:7–11 care descriu scopul pentru care Domnul a oferit un volum de scripturi suplimentar. Gândiți-vă cum ați putea explica aceste scopuri cuiva care nu înțelege nevoia sau valoarea primirii unei revelații suplimentare de la Dumnezeu.

 2. Folosind ceea ce ați marcat în 2 Nefi 29:7–11, scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, un răspuns la întrebarea adresată la începutul acestei lecții: „De ce au mormonii o altă Biblie?”.

Domnul oferă scripturi ca o a doua mărturie și pentru a-i aduna pe oameni în legământul Său. Citiți 2 Nefi 29:13–14 și căutați binecuvântările care rezultă atunci când scripturile – „cuvintele nefiților” (Cartea lui Mormon), „cuvintele iudeilor” (Biblia) și „cuvintele triburilor pierdute ale lui Israel” – se află printre oameni.

2 Nefi 30:1–8

Nefi profețește despre rolul Cărții lui Mormon în zilele din urmă

După ce a propovăduit că Dumnezeu urma să își aducă aminte de casa lui Israel, Nefi și-a avertizat oamenii să nu se considere mai neprihăniți decât neamurile. El le-a amintit, de asemenea, că toți oamenii pot să devină parte a poporului de legământ al lui Dumnezeu. Citiți 2 Nefi 30:2 și, în spațiul liber, scrieți două lucruri pe care oamenii trebuie să le facă înainte ca Domnul să facă legăminte cu ei. _____

Faceți-vă puțin timp și meditați ce efect a avut Cartea lui Mormon asupra voastră sau asupra unei persoane de care sunteți apropiați. Apoi, citiți 2 Nefi 30:3–8 și efectuați următoarea activitate cu expresii care descriu impactul pe care îl are Cartea lui Mormon asupra celor care o primesc.

Grupuri de oameni	Impactul Cărții lui Mormon
Urmași ai lui Lehi (2 Nefi 30:3–6)	
Iudei (2 Nefi 30:7)	
Neamuri sau toate popoarele (2 Nefi 30:8)	

Citiți următoarea declarație a președintelui Henry B. Eyring, din Prima Președinție, și subliniați motivele pentru care Cartea lui Mormon este o puternică unealtă a muncii misionare.

„Cartea lui Mormon a stat la baza muncii misionare de când Evanghelia a fost restaurată prin profetul Joseph. O folosim zilnic în munca misionară. Un fapt care face ca scriptura Cartea lui Mormon să fie cheia puterii în fiecare aspect al muncii misionare este acesta: Cartea lui Mormon este un testament al lui Isus Hristos. Pagina de titlu ne spune acest lucru. Ne spune că scopul cărții este de a arăta ce lucruri mărețe a făcut Domnul pentru cei din poporul Său, de a-i ajuta să cunoască faptul că legămintele pe care Domnul le-a făcut cu poporul Său sunt încă valabile și de a convinge toți oamenii că Isus este Hristosul” („Why the Book of Mormon?” *New Era*, mai 2008, p. 6, 8).

Studiind 2 Nefi 30:1–8, vedem că scriptura **Cartea lui Mormon îi poate ajuta pe toți oamenii să îl**

cunoască pe Isus Hristos și să trăiască în acord cu Evanghelia Sa.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsul la una dintre următoarele întrebări:

- În ce mod v-a ajutat Cartea lui Mormon să ajungeți să-L cunoașteți pe Salvator?
- Cum veți folosi Cartea lui Mormon pentru a-i ajuta pe alții să ajungă să Îl cunoască pe Salvator?

2 Nefi 30:9–18

Nefi profețește despre condițiile de pe pământ din timpul Mileniului.

Citiți 2 Nefi 30:9–10 și aflați ce se va întâmpla în rândul oamenilor înainte de Mileniu – cei 1.000 de ani de neprihănire și pace care vor urma după cea de-a Doua Venire a Salvatorului, când Isus Hristos va „domni în persoană pe pământ” (Articolele de credință 1:10). Cum ați observat o „mare împărțire” (2 Nefi 30:10) care îi separă pe cei neprihăniți de cei ticăloși? Ce se va întâmpla în cele din urmă cu cei ticăloși?

Citiți 2 Nefi 30:12–18 și aflați cum va fi viața în timpul Mileniului.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un titlu de ziar (o scurtă propoziție sau un rezumat de câteva cuvinte) în care să descrieți ce condiție a Mileniului vă entuziasmează cel mai mult. După ce ați scris un titlu, explicați cum reprezintă acel titlu un indicator al păcii care va domni pe pământ în timpul Mileniului.

Gândiți-vă cum va fi atunci când **Satana nu va avea putere asupra inimilor oamenilor în timpul Mileniului și când neprihănirea și pacea vor domni**. Gândiți-vă cât de diferită ar fi școala sau comunitatea voastră dacă acele condiții ar domni pe pământ astăzi.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce puteți face pentru a vă ajuta pe voi înșivă, pentru a vă ajuta familiile și pe alții să se pregătească pentru această perioadă de pace și neprihănire.

Comentarii și informații generale

Cum vor fi aduse la lumină consemnări scripturale suplimentare?

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a sugerat că acele consemnări despre care se vorbește în 2 Nefi 29:12–14 vor „fi aduse la lumină într-un mod minunat, sub îndrumarea președintelui Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, care este

revelator și traducător și care deține cheile împărăției lui Dumnezeu” (*The Millennial Messiah* [1982], p. 217). Știm că Salvatorul a vizitat unele dintre triburile pierdute ale lui Israel după învierea Sa, că i-a vizitat pe nefiți și că ei aveau să scrie, de asemenea, relatări despre slujirea Sa printre ei după învierea Sa (vezi 3 Nefi 16:1–3; 17:4).

Când vor „începe... [iudeii] să creadă în Hristos”?

Vârstnicul Bruce R. McConkie a discutat, de asemenea, despre convertirea profețită a iudeilor:

„Și se va întâmpla că iudeii care sunt împrăștiați vor începe, de asemenea, să creadă în Hristos; și vor începe să se adune pe fața pământului» (2 Nefi 30:7). Mare parte din amărăciunea iudeilor împotriva lui Hristos a dispărut; mulți Îl acceptă acum ca un mare rabin, deși nu Îl consideră Fiul lui Dumnezeu. Câțiva l-au acceptat în adevăratul sens, alăturându-se Bisericii adevărate împreună cu restul urmașilor lui Efraim și ai semenilor săi.

Dar adevărata convertire a iudeilor, întoarcerea lor la adevăr ca națiune este destinată să se întâmple după a Doua Venire a Celui care le este Mesia. Cei care vor putea îndura acea zi, aflându-se în agonie și durere, vor întreba: «Ce sunt aceste răni în mâinile și în picioarele Tale? Atunci, ei vor ști că Eu sunt Domnul; pentru că le voi spune: Aceste răni sunt rănilor care Mi-au fost făcute în casa prietenilor Mei. Eu sunt Acela care a fost ridicat. Eu sunt Isus care a fost răstignit. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu» (D&L 45:51–52; Zaharia 12:8–14; 13:6)” (*Mormon Doctrine*, a doua ediție [1966], p. 722–723).

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 29–30 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 8: ZIUA 4

2 Nefi 31

Introducere

Nefi a propovăduit doctrina lui Hristos: trebuie să ne exercităm credința în Isus Hristos, să ne pocăim de păcatele noastre, să fim botezați, să-L primim pe Duhul Sfânt și să îndurăm până la sfârșit. De asemenea, el

a depus mărturie că, pe măsură ce punem în practică aceste învățături, Dumnezeu ne va binecuvânta cu însoțirea Duhului Sfânt și ne va conduce către viața veșnică.

2 Nefi 31:1–21

Nefi ne învață că Salvatorul ne-a dat exemplul perfect.

Isus S-a dus la Ioan Botezătorul pentru a fi botezat. Dat fiind că Isus nu a comis niciun păcat, de ce credeți că El a fost botezat? De ce ați fost voi botezați? Cugătarea asupra acestor întrebări vă va ajuta să vă pregătiți pentru această lecție.

Citiți 2 Nefi 31:2, 21 și marcați expresia „doctrina lui Hristos”. Observați că, în versetul 2, Nefi a spus că el „trebuie să [vorbească] despre doctrina lui Hristos”. Apoi, în versetul 21, el a spus că a vorbit despre „doctrina lui Hristos”. În 2 Nefi 31:3–20, învățăm despre acele adevăruri pe care Nefi le-a numit „doctrina lui Hristos”. Aici învățăm două adevăruri: **Isus Hristos a înfăptuit toată dreptatea supunându-se tuturor poruncilor Tatălui și noi trebuie să urmăm exemplul de supunere al lui Isus Hristos botezându-ne și primindu-L pe Duhul Sfânt.**

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următoarele titluri în coloane paralele: *Motive pentru care Isus a fost botezat* și *Motive pentru care noi suntem botezați*. Apoi, citiți 2 Nefi 31:4–12 și enumerați ce ați învățat sub fiecare dintre cele două titluri.

Potrivit celor relatate în 2 Nefi 31:11, ce trebuie să precedă botezul?

Pentru a putea explica de ce este necesar botezul cu apă, citiți următoarea declarație a profetului Joseph Smith: „Botezul este un semn pentru Dumnezeu, îngeri și cer că noi facem voința lui Dumnezeu și nu este niciun alt semn sub ceruri prin care Dumnezeu a rânduit ca omul să vină la El pentru a fi salvat și să intre în împărăția lui Dumnezeu, altfel decât prin credința în Isus Hristos, pocăință și botez pentru iertarea păcatelor și orice altă cale este zadarnică; atunci aveți promisiunea darului Duhului Sfânt” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 96).

 2. Imaginați-vă că un prieten care nu este membru al Bisericii v-a întrebat de ce este botezul atât de important. Scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, un răspuns la această întrebare.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum v-a influențat și binecuvântat viața faptul că ați urmat exemplul lui Isus Hristos și ați fost botezați.

Sunt mai multe de făcut după ce suntem botezați. Citiți 2 Nefi 31:13 și marcați expresiile care descriu atitudinea pe care cineva ar trebui să o aibă în timp ce urmează exemplul Salvatorului.

Potrivit celor relatate în 2 Nefi 31:13, atunci când ne îndeplinim legământul cu toată inima și cu intenție adevărată, ce ne promite în schimb Tatăl nostru din Cer? (Puteți să marcați acest lucru în scripturile voastre.) Citiți ultima expresie din 2 Nefi 31:17 și identificați de ce trebuie să-L primim pe Duhul Sfânt. În spațiul liber, scrieți o afirmație doctrinară sau un principiu bazat pe scriptură care explică ce va face pentru noi Duhul Sfânt. _____

Focul este folosit pentru a purifica lucruri precum metalele. Arde impuritățile, lăsând în urmă un material mai curat. Acest lucru se aseamănă cu ce ni se întâmplă din punct de vedere spiritual când primim darul Duhului Sfânt. Este, de asemenea, cunoscut ca „botezul focului” (vezi 2 Nefi 31:13). **Duhul Sfânt mărturisește despre Tatăl și despre Fiul și aduce iertarea păcatelor.** Președintele Marion G. Romney, din Prima Președinție, ne-a învățat: „Botezul focului și al Duhului Sfânt... curăță, vindecă și purifică sufletul” (*Learning for the Eternities*, compilație realizată de George J. Romney [1977], p. 133).

Pentru a găsi o altă componentă a „doctrinei lui Hristos”, citiți 2 Nefi 31:15–16 și subliniați ceea ce aflați. Corelați expresiile pe care le-ați descoperit în 2 Nefi 31:13 cu instrucțiunile oferite în 2 Nefi 31:15–16 și gândiți-vă cum puteți îndura până la sfârșit cu „intenții adevărate” și „cu toată inima”.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- În ce mod se aplică expresiile „cu toată inima”, „fără ipocrizie” și „cu intenții adevărate” în cazul unor activități precum studiul zilnic din scripturi și participarea la adunările Bisericii?
- Care este diferența dintre cineva care „își spune rugăciunile” și cineva care se roagă „cu toată inima”?
- Care este diferența dintre cineva care „ia din împărtășanie” și cineva care ia din împărtășanie „cu intenții adevărate”?

Citiți 2 Nefi 31:18 și căutați unde ne aflăm după ce trecem prin poarta pocăinței și botezului. Când ne exercităm credința, ne pocăim, suntem botezați și-L primim pe Duhul Sfânt, ajungem pe „această cale strâmtă și îngustă”. *Strâmtă* înseamnă îngustă, strictă, precisă și care nu permite nicio abatere. Potrivit celor relatate în 2 Nefi 31:18, cum putem ști dacă suntem pe calea strâmtă și îngustă? _____

A simți darul Duhului Sfânt nu este pur și simplu un sentiment plăcut pe care îl simțim din când în când. Însoțirea Duhului Sfânt este o dovadă de la Dumnezeu că suntem pe calea care duce la viața veșnică.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum v-a ajutat însoțirea Duhului Sfânt să rămâneți pe calea strâmtă și îngustă?
- Cum v-a mai binecuvântat viața Duhul Sfânt?

Marcarea listelor

Când găsiți liste în scripturi, puteți să le marcați pentru a înțelege mai bine ceea ce Domnul și profeții Săi propovăduiesc. Numerotarea fiecărui lucru enumerat vă poate ajuta să le observați, mai ușor, pe fiecare în parte în text. Oferirea unui nume simplu listei și numerotarea fiecărui lucru enumerat vă pot ajuta să le observați pe fiecare în parte mai ușor și vă ajută să vă amintiți ceea ce ați învățat.

Citiți 2 Nefi 31:19–21 și faceți o listă numerotând în scripturile voastre alte lucruri pe care trebuie să le facem pentru a rămâne pe cale. (Aveți în vedere că 2 Nefi 31:19–20 este un fragment care conține o scriptură de bază. Puteți să-l marcați într-un mod distinct, pentru a-l putea găsi cu ușurință.)

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o propoziție în care să

descrieți ce înseamnă pentru voi „să înaintați cu fermitate în Hristos” (2 Nefi 31:20).

În spațiul liber, rezumați 2 Nefi 31:19–20 printr-o afirmație principală:

Dacă noi _____,
atunci _____.
(Ar trebui s-o scrieți în scripturile voastre.)

Vârstnicul Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a oferit acest sfat plin de speranță celor care simt că s-au îndepărtat de calea strâmtă și îngustă: „În călătoria dumneavoastră prin viață, întâlniți multe obstacole și faceți unele greșeli. Îndrumarea scripturală vă ajută să recunoașteți greșeala și să faceți corectura necesară. Nu mai mergeți în direcția greșită. Studiați cu atenție harta scripturală. Apoi, începeți pocăința și compensația necesare pentru a merge pe această «cale strâmtă și îngustă care duce până la viața veșnică» [2 Nefi 31:18]” („Living by Scriptural Guidance”, *Ensign*, nov. 2000, p. 17).

Meditați cum vă oferă această afirmație și scripturile pe care le-ați studiat astăzi „o strălucire perfectă a speranței” (2 Nefi 31:20).

Scriptură de bază – 2 Nefi 31:19–20

7. Petreceți cinci minute pentru a memora 2 Nefi 31:20. Rugați un membru al familiei sau un prieten să testeze dacă știți pe de rost această scriptură sau puteți acoperi versetul cu mâna și încerca să-l citați fără să vă uitați la el. Încercați să scrieți versetul din memorie în jurnalul pentru studiul scripturilor.

8. Folosind 2 Nefi 31:20, alegeți, dintre lucrurile pe care trebuie să le facem pentru a rămâne pe calea adevărată, unul pe care îl faceți bine. Apoi, scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, o descriere a modului în care reușiți să-l faceți. După aceea, alegeți ceva ce ați dori să îmbunătățiți și scrieți cum veți face acest lucru.

Comentarii și informații generale

Cum putem evita ipocrizia?

Nefi ne-a avertizat împotriva ipocriziei în 2 Nefi 31:13. *Ipocrizie* înseamnă să te prefaci sau să mimezi un rol față de alții care nu reflectă adevărata ta identitate. Vârstnicul Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a vorbit despre a acționa fără ipocrizie:

„Chiar trăim noi conform Evangheliei, sau doar *mimăm* că suntem neprihăniți pentru ca cei din jurul nostru să *presupună* că noi suntem credincioși când, de fapt, inimile noastre și faptele noastre secrete *nu sunt* în acord cu învățăturile Domnului?”

Ne însușim doar «o formă de evlavie» în timp ce tăgăduim «puterea ei» [vezi Joseph Smith – Istorie 1:19]?

Suntem noi neprihăniți în fapte sau doar [mimăm] supunerea când credem că alții ne privesc?

Domnul ne-a făcut cunoscut că nu se va lăsa păcălit de aparențe, avertizându-ne să nu fim fățarnici față de El sau de ceilalți. El ne-a avertizat să fim circumspecți față de aceia care înșală prin aparențe, care afișează un caracter binevoitor, dar care ascund o realitate mai întunecată. Știm că Domnul «se uită la inimă» și nu la „[înfățișare]” [vezi 1 Samuel 16:7] („True to the Truth”, *Ensign*, mai 1997, p. 15–16).

Cum „[îndurăm] până la sfârșit”?

Expresia „[îndură] până la sfârșit” (2 Nefi 31:16) este folosită frecvent pentru a sugera nevoia de a depăși cu răbdare greutățile de care avem parte de-a lungul vieții. Vârstnicul Joseph B. Wirthlin a explicat că a îndura până la sfârșit înseamnă, de asemenea, să continuăm să avem credință în Hristos până la sfârșitul vieților noastre:

„Îndurarea până la sfârșit este doctrina continuării pe cărarea care duce până la viața veșnică după ce o persoană intră pe cărare prin credință, pocăință, botez și prin primirea Duhului Sfânt. Îndurarea până la sfârșit necesită inima noastră întreagă...”

A îndura până la sfârșit înseamnă că noi ne-am plantat ferm viețile în solul Evangheliei, respectând doctrinele acceptate ale Bisericii, slujind pe semenii noștri cu umilință, trăind o viață de creștin și ținând legămintele noastre. Cei care îndură sunt cumpătați, statornici, umili, permanent dornici de a se îmbunătăți și fără viclesuguri. Mărturia lor nu este bazată pe rațiuni lumești – ea este bazată pe adevăr, pe cunoaștere, pe experiență și pe Spirit” („Să înaintăm”, *Liahona*, nov. 2004, p. 101).

9. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 31 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 9: ZIUA 1

2 Nefi 32

Introducere

După ce a predat despre „calea cea strâmtă și îngustă care duce până la viața veșnică” (2 Nefi 31:18), Nefi a observat că oamenii din poporul său se întrebau ce trebuiau să facă după ce au început să meargă pe acea cale. El a răspuns la întrebările lor încurajându-i să „[se ospăteze] din cuvintele lui Hristos” și „întotdeauna să [se roage]” (2 Nefi 32:3, 9). El i-a asigurat că, dacă vor face aceste lucruri, Duhul Sfânt îi va ajuta să știe ce să facă.

2 Nefi 32:1–7

Nefi ne sfătuiește să căutăm îndrumarea divină prin intermediul cuvintelor lui Isus Hristos.

Gândiți-vă la un moment în care cineva v-a îndrumat să ajungeți dintr-un loc în altul. A fost ușor sau greu să înțelegeți acele îndrumări? De ce este important ca cineva să ne ofere îndrumări clare?

În lecția anterioară, ați studiat îndrumările pe care Nefi le-a dat poporului său. După ce a împărtășit aceste îndrumări, el a spus: „Aceasta este calea” (2 Nefi 31:21). Căutați rapid în 2 Nefi 31:17–18 și analizați modul în care cineva începe să meargă pe calea către viața veșnică. Apoi, citiți 2 Nefi 32:1 și căutați întrebarea care se afla în inimile oamenilor despre ceea ce i-a învățat Nefi. Descrieți întrebarea oamenilor cu propriile voastre cuvinte: _____

Citiți 2 Nefi 32:2–3 și căutați ce a spus Nefi că trebuie să facem după ce am început să mergem pe cărare. V-ar putea fi util să știți că a vorbi pe limba îngerilor, conform președintelui Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, „înseamnă, pur și simplu, să poți vorbi prin puterea Duhului Sfânt” („The Gift of the Holy Ghost: What Every Member Should Know”, *Ensign*, aug. 2006, p. 50).

Puteți marca expresia „ospătați-vă din cuvintele lui Hristos” în 2 Nefi 32:3 (acest verset este o scriptură de bază). Nefi a folosit expresia „cuvintele lui Hristos” pentru a descrie învățăturile inspirate de Duhul Sfânt. Faceți o listă cu modurile sau locurile în care puteți citi, asculta sau primi învățături inspirate de Duhul Sfânt. _____

Cuvintele lui Hristos includ scripturile și cuvintele profetilor moderni. Pentru a vă ajuta să meditați ce ar

putea să însemne „ospătați-vă din cuvintele lui Hristos”, citiți următoarele citate:

Vârstnicul Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „A te ospăta înseamnă mai mult decât a gusta. A te ospăta înseamnă a savura. Noi savurăm scripturile studiindu-le în spiritul plăcerii de a descoperi și al supunerii cu credință. Când ne ospătam din cuvintele lui Hristos, ele... devin o parte integrantă a naturii noastre” („Living by Scriptural Guidance”, *Ensign*, nov. 2000, p. 17).

Vârstnicul Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „Dacă dumneavoastră și cu mine dorim să ne ospătam din cuvintele lui Hristos, trebuie să studiem scripturile și să absorbim cuvintele Sale cugetând asupra lor și integrându-le în fiecare gând al nostru și în fiecare faptă a noastră” („Healing Soul and Body”, *Ensign*, nov. 1998, p. 15).

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți, cu propriile cuvinte, ce credeți că înseamnă să te ospătezi din cuvintele lui Hristos.

Meditați la diferențele dintre expresiile *a te ospăta*, *a gusta* și *a flămânzi*. Gândiți-vă o clipă la modul în care anumite moduri mai puțin eficiente de a studia cuvintele lui Hristos ar putea fi comparate cu faptul de a gusta sau chiar de a flămânzi.

Potrivit celor relatate în 2 Nefi 32:3, completați următorul principiu: **Când ne ospătam din cuvintele lui Hristos, acestea ne vor** _____

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți fie despre o perioadă când ospătarea din cuvintele lui Hristos v-a ajutat să știți ce trebuie să faceți în viața voastră, fie descrieți o situație în care vă aflați acum și faptul că vă ospătați din cuvintele lui Hristos v-ar putea ajuta.

Completați spațiile libere de mai jos pentru a evalua cât de bine vă ospătați din cuvintele lui Hristos și cum puteți face acest lucru mai bine. În fiecare dintre exemplele de mai jos, scrieți expresia – *a te ospăta*, *a gusta* sau *a flămânzi* – care descrie cel mai bine cât de des căutați să știți cuvintele lui Hristos în acea împrejurare. De exemplu, puteți să vă ospătați din scripturi în timpul studiului personal, dar puteți doar gusta din cuvintele lui Hristos în timpul conferinței generale.

Studiul personal al scripturilor: _____

Adunarea de împărtășanie: _____

Conferința generală: _____

Studiul scripturilor în familie: _____

Seminarul: _____

Seara în familie: _____

Adunarea cvorumului Preoției aaronice sau clasa Tinerelor Fete: _____

Școala de duminică: _____

Rugăciunea personală: _____

3. Faceți-vă puțin timp pentru a alege una dintre activitățile la care ați scris că momentan doar „gustați” sau „flămânziți”. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum vă veți ospăta mai bine din cuvintele lui Hristos în acele împrejurări. Apoi, respectați ce ați stabilit și acționați.

Citiți 2 Nefi 32:4–7 și gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări (veți scrie răspunsul pentru una dintre întrebări la exercițiul 4):

- Ce credeți că înseamnă cuvintele „întrebați” sau „bateți” din versetul 4? Cum ar putea rugăciunea să reprezinte un bun exemplu al faptului că întrebați sau bateți?
- De asemenea, tot în versetul 4, care a spus Nefi că sunt consecințele pentru cei care nu vor întreba sau nu vor bate?
- În versetul 5, ce binecuvântări a promis Nefi că puteți avea când îl primim pe Duhul Sfânt?
- În versetul 7, ce atitudini aveau oamenii lui Nefi care să-l fi făcut pe acesta să jelească pentru ei? De ce credeți că astfel de atitudini îi împiedică pe oameni să caute și să înțeleagă „marea cunoaștere”?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un adevăr pe care l-ați învățat din 2 Nefi 32:4–7 și explicați de ce este acest adevăr important în viața voastră.

Scriptură de bază – 2 Nefi 32:3

5. Cât timp credeți că vă va lua să memorați 2 Nefi 32:3 dacă îl recitați de fiecare dată când mâncați? Scrieți versetul pe un carton sau pe o foaie mică de hârtie și luați-l cu voi. Pentru următoarele zile, ospătați-vă din cuvintele lui Hristos încercând să memorați 2 Nefi 32:3 înainte și după fiecare masă pe care o serviți. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți la câte mese a trebuit să-l recitați până l-ați memorat.

Evaluarea propriilor vieți

Când ne facem timp pentru a evalua în mod cinstit cât de bine trăim conform unui anume principiu, noi îi oferim ocazia Duhului Sfânt să ne ajute să înțelegem ce facem bine și cum putem să ne îmbunătățim. Pe măsură ce vă autoevaluați, încercați să căutați îndrumare de la Duhul Sfânt și să fiți complet cinstiți.

2 Nefi 32:8–9

Nefi ne sfătuiește să ne rugăm întotdeauna.

Mulți oameni spun că, după ce au păcătuit, nu doresc să se roage la Tatăl Ceresc. Gândiți-vă o clipă de ce se întâmplă acest lucru. Cine ar dori ca voi să nu vă rugați niciodată, mai ales după ce ați păcătuit? De ce? Citiți 2 Nefi 32:8 pentru a afla ce ne învață Duhul Sfânt în legătură cu rugăciunea. Meditați asupra următoarelor întrebări: De ce credeți că Domnul dorește să vă rugați? De ce credeți că Satana nu dorește să vă rugați?

Citiți 2 Nefi 32:9 și aflați cât de des trebuie să ne rugăm și ce binecuvântări ne promite Domnul dacă ne rugăm. În timp ce citiți acest verset, v-ar putea fi util să știți că *a sfinți* înseamnă a dedica slujirii lui Dumnezeu sau a purifica.

Din 2 Nefi 32:9, învățăm următorul principiu: **Atunci când ne rugăm întotdeauna, putem face toate lucrurile pe care Domnul dorește să le facem pentru binele sufletelor noastre.** (Aveți în vedere că 2 Nefi 32:8–9 este un fragment care conține o scriptură de bază. Puteți să-l marcați într-un mod distinct, pentru a-l putea găsi cu ușurință.)

Gândiți-vă la ce înseamnă să te rogi întotdeauna. Când citiți următoarea declarație a vârstnicului David A.

Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, subliniați unul sau mai multe moduri prin care putem respecta porunca de a „[ne ruga] tot timpul”:

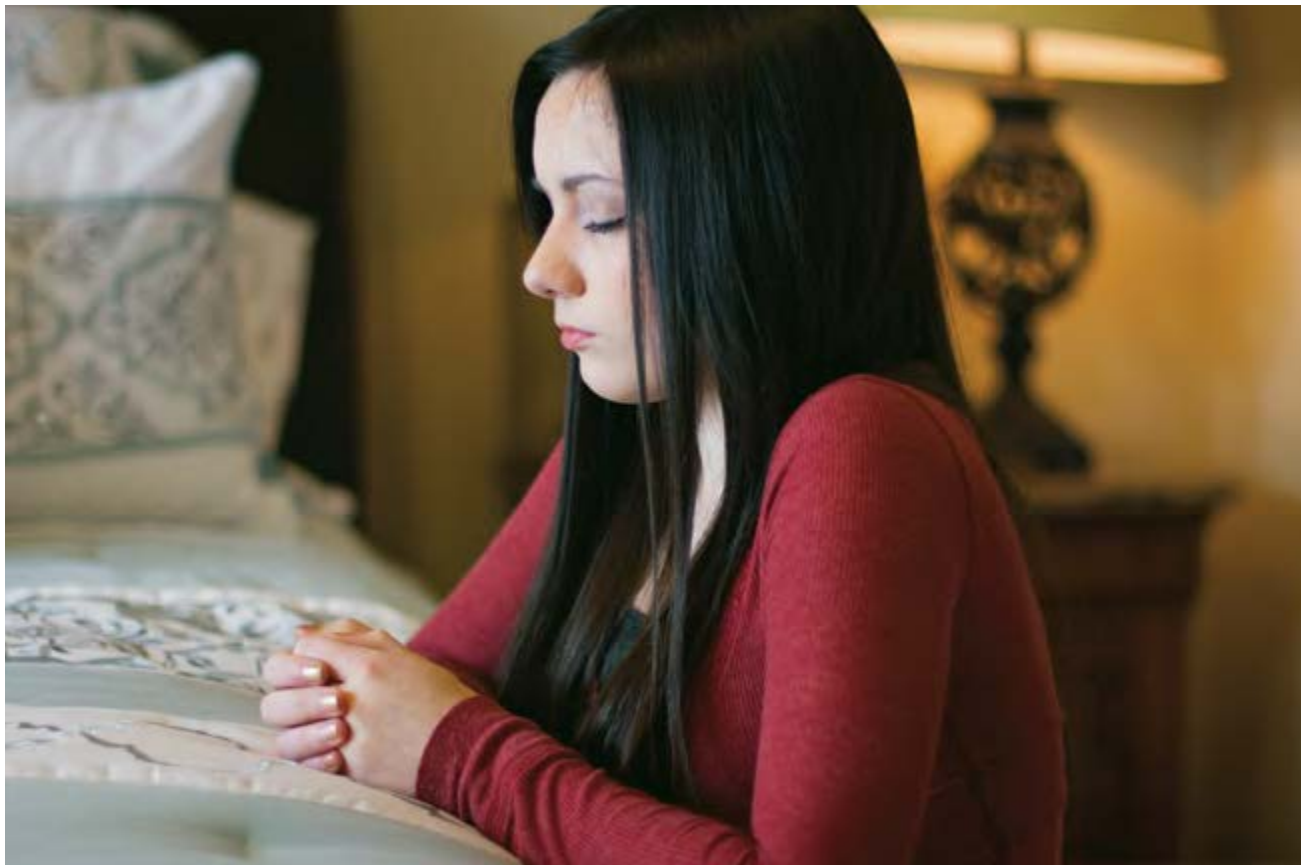
„Pot exista lucruri în caracterul nostru, în comportamentul nostru sau în ceea ce privește creșterea noastră spirituală, în legătură cu care trebuie să ne sfătuim cu Tatăl Ceresc în rugăciunea de dimineață.

După ce ne exprimăm mulțumirile pentru binecuvântările primite, ne rugăm ca să putem înțelege, ca să fim îndrumați și ajutați să facem lucrurile pe care nu le putem face numai prin puterea noastră...

În cursul zilei, păstrăm în inima noastră o rugăciune pentru ajutor și îndrumare continue...

Observăm, în timpul unei astfel de zile (în care ne-am rugat dimineața), că există situații în care am avea tendința să vorbim urât, dar nu o facem; sau am putea fi înclinați să ne înfuriem, dar rămânem calmi. Distingem ajutorul și puterea venite din cer și recunoaștem umili răspunsul la rugăciunea noastră. Chiar în acele momente de recunoaștere, oferim o rugăciune tăcută de recunoștință.

La sfârșitul zilei noastre, îngenunchem din nou și dăm un raport Tatălui nostru. Revedem evenimentele zilei și

exprimăm mulțumiri sincere pentru binecuvântările și ajutorul pe care l-am primit. Ne pocăim și, cu ajutorul Spiritului Domnului, identificăm căile prin care putem face lucrurile mai bine mâine și putem deveni mai buni. Astfel, rugăciunea noastră de seară este clădită pe rugăciunea noastră de dimineață și este o continuare a ei. Iar rugăciunea noastră de seară este, de asemenea, o pregătire pentru rugăciunea de dimineață.

Rugăciunile de dimineață și de seară – și toate rugăciunile dintre ele – nu sunt evenimente separate, necorelate, ci ele sunt legate una de alta în fiecare zi și de-a lungul zilelor, săptămânilor, lunilor și chiar anilor. Acesta este, în parte, modul în care împlinim îndemnul scriptural «rugați-vă tot timpul» (Luca 21:36; 3 Nefi 18:15, 18; D&L 31:12). Asemenea rugăciuni semnificative sunt esențiale pentru obținerea celor mai mari binecuvântări pe care le are Dumnezeu pentru copiii Săi credincioși” („Rugați-vă tot timpul”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 41–42).

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum credeți că vă poate ajuta în viață urmarea instrucțiunilor vârstnicului Bednar despre cum să „[ne rugăm] tot timpul”.

Pentru a încheia această lecție, citiți următoarea mărturie a vârstnicului Spencer J. Condie, care slujea, la acea vreme, în calitate de membru al Celor Șaptezeci, legată de ospătarea din cuvintele lui Hristos: „V-ați putea confrunta cu luarea unor decizii privind misiunea cu timp deplin, viitoarea dumneavoastră carieră și, în cele din urmă, căsătoria. În timp ce citiți scripturile și vă rugați pentru îndrumare, s-ar putea să nu găsiți răspunsul sub forma cuvintelor tipărite pe pagină dar, în timp ce citiți, veți primi îndemnuri specifice, precum și îndrumări și, după cum a fost promis, Duhul Sfânt «vă va arăta toate lucrurile pe care trebuie să le faceți» [2 Nefi 32:5]” („Becoming a Great Benefit to Our Fellow Beings”, *Ensign*, mai 2002, p. 45).

Scriptură de bază – 2 Nefi 32:8–9

 7. În următoarele 24 de ore, încercați să puneți în practică în viața voastră ceea ce ați învățat despre cum să „[ne rugăm] tot timpul”. La începutul lecției următoare, veți fi invitați să vă împărtășiți gândurile și sentimentele legate de această experiență. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce efect poate să aibă asupra rugăciunilor voastre faptul de a vă strădui să „vă rugați tot timpul”.

 8. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 32 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 9: ZIUA 2

2 Nefi 33

Introducere

Nefi și-a încheiat cronică declarând că propriile sale cuvinte scrise mărturisesc despre Isus Hristos și îi conving pe oameni să facă bine și să îndure până la sfârșit. El a spus că, deși a scris „în slăbiciune”, cuvintele sale sunt „de mare valoare” și „vor fi întărite” pentru aceia care le vor citi (vezi 2 Nefi 33:3–4). El a depus mărturie că scrierile sale sunt „cuvintele lui Hristos” și că oamenii vor fi răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru modul în care vor reacționa față de ele (vezi 2 Nefi 33:10–15).

 1. În lecția precedentă, ați fost invitați să încercați să „vă rugați tot timpul” timp de 24 de ore. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți gândurile și sentimentele voastre legate de această experiență.

2 Nefi 33:1–15

Nefi explică scopurile pentru care scrie.

Gândiți-vă un moment la motivele pentru care ați dori ca Duhul Sfânt să vă aducă un mesaj în inimă.

Care este diferența dintre un mesaj care merge *către* inima cuiva și un mesaj care intră *în* inima cuiva?

Citiți 2 Nefi 33:1 și căutați ce cuvânt – *către* sau *în* – a folosit Nefi pentru a descrie unde ne aduce Duhul Sfânt mesajul. Puteți marca ceea ce găsiți.

De ce credeți că este important faptul că Duhul Sfânt poartă adevărul *către* inimile noastre, dar nu *în* inimile noastre? _____

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a făcut următoarea afirmație despre 2 Nefi 33:1: „Vă rog să remarcați faptul că puterea Spiritului poartă mesajul *către* inimă, dar nu neapărat *în* inimă. Un învățător poate explica, demonstra, convinge și mărturisi și poate face aceste lucruri cu o mare putere spirituală și cu eficiență. Cu toate acestea, în cele din urmă, conținutul mesajului și mărturia Duhului Sfânt pătrund în inimă numai dacă cel ce le primește le permite să intre. Învățarea prin credință este cea care permite să se ajungă *în* inimă” („Seek Learning by Faith”, *Ensign*, sept. 2007, p. 61).

Vârstnicul Gerald N. Lund, care slujea, la acea vreme, în calitate de membru al Celor Șaptezeci, a explicat de ce Duhul Sfânt va purta cuvântul *către* și nu *în* inimile noastre: „De ce doar *către* inimă? Libertatea de a alege a fiecăruia este atât de sacră, încât Tatăl Ceresc nu va forța niciodată inima omului, nici prin puterea Lui nesfârșită. Poate că oamenii vor încerca să facă aceasta, dar Dumnezeu nu. Altfel spus, Dumnezeu ne permite să fim păzitorii sau păstrătorii inimilor noastre. Noi trebuie ca, prin voința proprie, să ne deschidem inima față de Spirit, căci El nu va insista în privința noastră” („Să ne deschidem inimile”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2008, p. 33).

Ce credeți că trebuie oamenii să facă pentru a-și deschide inimile către Spirit? _____

Citiți 2 Nefi 33:2 și identificați ce se întâmplă când oamenii aleg să-și împietrească inimile. V-ar putea fi util să știți că expresia „lucruri de nimic” înseamnă „fără valoare”.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce fel de comportament și atitudine credeți că ar trebui să aibă cineva cu inima deschisă în timpul studiului personal al scripturilor, în timpul studiului acasă al materiei pentru seminar și în timpul adunării de împărțășanie.

În 2 Nefi 33:1–2, învățăm acest principiu: **Când ne deschidem inimile, mesajul de la Duhul Sfânt poate pătrunde în inimile noastre.** Puteți să scrieți acest principiu în scripturile voastre.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Când ați simțit că un mesaj al Evangheliei a intrat în inima voastră? În ce împrejurări s-a întâmplat acest lucru și care au fost consecințele?

b. Ce vă spune acest lucru despre inima voastră la acel moment?

Citiți 2 Nefi 33:3–7 și căutați ce speranțe avea Nefi pentru cei care vor citi cuvintele sale. Apoi, completați următoarele propoziții sau fraze folosind propriile cuvinte sau pe cele ale lui Nefi. Aveți în vedere că unele dintre acestea pot avea mai multe răspunsuri:

2 Nefi 33:3 – Mă rog tot timpul pentru _____

2 Nefi 33:4 – Știu _____

2 Nefi 33:6 – Mă bucur _____

2 Nefi 33:7 – Eu am _____

Pe măsură ce terminați de studiat 2 Nefi 33, aveți în vedere că aceste versete reprezintă ultima mărturie a lui Nefi care a fost consemnată în scriptură. Citiți 2 Nefi 33:10–14 și imaginați-vă că auziți aceste cuvinte rostite chiar de Nefi. Puteți sublinia expresii care au un înțeles deosebit pentru voi.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva dintre expresiile din 2 Nefi 33:10–14 care au un înțeles deosebit pentru voi și explicați de ce. De asemenea, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Dacă oamenii cred în Hristos, cum vor reacționa față de Cartea lui Mormon? (Vezi 2 Nefi 33:10.)

Citiți 2 Nefi 33:15 și meditați asupra ultimelor cuvinte ale lui Nefi: „Eu

Folosirea referințelor suplimentare

O referință suplimentară este o referință scripturală care vă va conduce către informații suplimentare despre subiectul pe care îl studiați. Pe măsură ce studiați, veți avea mult de câștigat dacă veți scrie referințe suplimentare în scripturile voastre când găsiți versete care vă ajută să înțelegeți un alt verset din scriptură sau un subiect din scriptură.

trebuie să mă supun”. Puteți scrie, ca referință suplimentară în scripturile voastre, „1 Nefi 3:7” lângă 2 Nefi 33:15. Citiți din nou 1 Nefi 3:7 și identificați legătura dintre aceste două versete.

 5. Petreceți câteva minute pentru a recapitula 1 Nefi și 2 Nefi și pentru a identifica exemple de supunere ale lui Nefi. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva dintre exemplele pe care le găsiți. De asemenea, căutați un pasaj preferat sau semnificativ care v-a convins să faceți bine, să fiți mai buni sau să credeți în Salvator, așa cum a spus Nefi (vezi 2 Nefi 33:1). Scrieți acest pasaj în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Ultima mărturie a lui Nefi și avertismentul său adresat celor care ar putea respinge cuvintele sale sunt lucruri care țin de responsabilitatea noastră privind modul în care tratăm Cartea lui Mormon. Președintele Joseph Fielding Smith ne-a învățat că, în calitate de membri ai Bisericii, avem responsabilitatea de a studia Cartea lui Mormon:

„Eu cred că niciun membru al acestei Biserici nu va fi vreodată mulțumit până când nu a citit Cartea lui Mormon din nou și din nou și până nu a meditat în mod profund asupra ei astfel încât să poată mărturisii că aceasta este într-adevăr o cronică inspirată de Cel Atotputernic și că istoria ei este adevărată...

Niciun membru al acestei Biserici nu poate sta în prezența lui Dumnezeu dacă nu a citit cu seriozitate

și atenție Cartea lui Mormon” (în Conference Report, oct. 1961, p. 18).

Aveți ocazia de a decide cum veți reacționa la cuvintele lui Nefi și față de Cartea lui Mormon.

 6. Evaluați cât de mult efort ați depus pentru a studia Cartea lui Mormon și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, un mod prin care vă puteți îmbunătăți studiul.

Pentru a încheia această lecție, citiți promisiunea președintelui Gordon B. Hinckley făcută tuturor celor care studiază cu sârguință Cartea lui Mormon: „Indiferent de câte ori ați citit înainte Cartea lui Mormon, în viața și în căminele voastre veți avea parte de o măsură mai mare din Spiritul Domnului, de mai multă determinare de a umbla în supunere față de poruncile Sale și de o mărturie mai puternică despre realitatea vie a Fiului lui Dumnezeu” („A Testimony Vibrant and True”, *Ensign*, aug. 2005, p. 6).

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 2 Nefi 33 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

Iacov

De ce studiem această carte?

Studiind Cartea lui Iacov, putem învăța lecții importante de la un bărbat care a avut o credință fermă în Isus Hristos. Iacov a depus mărturie în mod repetat despre Salvator și și-a invitat poporul și pe cei care îi citesc cuvintele să se pocăiască. El a propovăduit și a dovedit importanța îndeplinirii într-un mod sârguincios a chemărilor oferite de Domnul. Și-a avertizat poporul împotriva pericolelor mândriei, bogăției și imoralității. De asemenea, Iacov a citat și a comentat pilda lui Zenos despre măslini, care ilustrează eforturile neobosite ale Salvatorului de a aduce salvarea tuturor copiilor lui Dumnezeu. În disputa sa cu Șerem, un antihrist, Iacov a arătat cum să reacționezi în mod neprihănit față de cei care pun la îndoială sau critică credința noastră.

Cine a scris această carte?

Iacov, al cincilea fiu al Sariei și al lui Lehi, a scris această carte. El s-a născut în pustiu, în timpul călătoriei familiei sale către țara făgăduinței. În tinerețea sa, Iacov a „suferit multe necazuri și multă întristare din cauza grosolaniei fraților [săi]” (2 Nefi 2:1). Totuși, Lehi i-a promis că Dumnezeu „va sfinți suferințele [lui Iacov] spre binele [său]” și că el își va petrece zilele „în slujba Dumnezeului [său]” (2 Nefi 2:2–3). În tinerețea sa, Iacov a văzut slava Salvatorului (vezi 2 Nefi 2:3–4). Nefi l-a uns pe Iacov să fie preot și învățător al nefiților (vezi 2 Nefi 5:26) și, mai târziu, i-a încredințat plăcile mici ale lui Nefi (vezi Iacov 1:1–4). Fiind un conducător al preoției și un învățător credincios, Iacov a lucrat cu sârguință pentru a-și convinge poporul să creadă în Hristos (vezi Iacov 1:7). El a primit revelații legate de Salvator, a avut parte de slujirea îngerilor, a auzit glasul Domnului (vezi Iacov 7:5) și l-a văzut pe Mântuitorul său (vezi 2 Nefi 11:2–3). Iacov a fost tatăl lui Enos, căruia i-a încredințat plăcile înainte de a muri.

Când și unde a fost scrisă?

Cartea lui Iacov începe în jurul anului 544 î.H., când Nefi i-a încredințat lui Iacov plăcile mici. Se termină aproape de sfârșitul vieții lui Iacov, când el i-a dat plăcile fiului său, Enos. Iacov a scris această cronică atunci când locuia în țara lui Nefi.

UNITATEA 9: ZIUA 3

Iacov 1–2

Introducere

După moartea lui Nefi, nefiții au început să „se dedea întrucâtva la unele practici păcătoase” sub domnia unui nou rege (Iacov 1:15). Cei doi frați mai mici ai lui Nefi, Iacov și Iosif, au fost unși de Nefi ca preoți și învățători ai poporului și au lucrat cu sârguință să convingă poporul să se pocăiască și să vină la Hristos. Iacov s-a supus poruncii lui Nefi de a consemna învățăturile, revelațiile și profețiile sacre pe plăcile mici. Fiind fidel responsabilității primite de la divinitate, Iacov i-a chemat pe oamenii din poporul său să se pocăiască și i-a avertizat în legătură cu păcatele reprezentate de mândrie, de iubirea de bogății și de imoralitatea sexuală. El a propovăduit despre pericolele și consecințele acestor trei păcate răspândite.

Iacov 1:1–2:11

Iacov îi avertizează pe oameni în legătură cu ticăloșia lor.

Gândiți-vă ce ați spune în situația următoare: Unul dintre prietenii voștri de la Biserică are o atitudine negativă față de conducătorii preoției și spune: „Ei nu par să cunoască realitatea. Ne tot avertizează în legătură cu alegerile care nu contează prea mult. Mi-aș dori ca ei să nu petreacă atât de mult timp spunându-ne toate lucrurile rele pe care trebuie să le evităm. Ar trebui să vorbească doar despre lucrurile pozitive”.

Gândiți-vă de ce uneori conducătorii preoției ne avertizează împotriva păcatului. Iacov a consemnat că, după moartea lui Nefi (vezi Iacov 1:9), poporul a început să se dedea întrucâtva la unele practici păcătoase. Citiți

Iacov 1:15–16 și identificați ce făcea poporul de îl făcea pe Iacov să fie îngrijorat.

Puteți încercui cuvântul *a început* în Iacov 1:15–16. De ce este o binecuvântare faptul că avem conducători ai preoției care ne avertizează despre probleme când acestea apar sau chiar înainte ca acestea să apară? _____

Citiți Iacov 1:6–8 și identificați *de ce* Iacov și ceilalți conducători sfătuiau poporul lui Nefi să nu păcătuiască. De ce credeți că acei conducători ai preoției din familia voastră, precum și cei locali și generali, vă avertizează în legătură cu păcatul și vă învață Evanghelia cu atâta sârguință? Puteți marca expresiile din Iacov 1:7 care ne învață următorul adevăr: **Conducătorii preoției lucrează cu sârguință pentru a ne ajuta să venim la Hristos.**

Citiți Iacov 1:17–19 și căutați alte motive pentru care Iacov și fratele său Iosif lucrau cu atâta sârguință pentru a învăța poporul.

Ce credeți că înseamnă să primiți o „[misiune] de la Domnul” (Iacov 1:17)? _____

Puteți marca oricare alte expresii care ajută la învățarea următorului principiu: **Conducătorii preoției au o responsabilitate primită de la divinitate de a propovădui cuvântul lui Dumnezeu și de a ne avertiza împotriva păcatului.**

Meditați un moment de ce este important să înțelegem că respectivii conducători ai Bisericii răspund pentru eforturile lor de a ne învăța ceea ce Domnul dorește ca noi să știm.

Pe măsură ce citiți Iacov 2:1–3, 6–7, 10–11, căutați expresii care ne arată ce părere avea Iacov despre sarcina sa dificilă de a-și chema poporul să se pocăiască.

 1. Gândiți-vă ce vă învață următoarele expresii despre motivația lui Iacov de a-și îndeplini sarcina dificilă: „În ziua aceasta mă simt mult mai împovărat de dorința și neliniștea pentru bunăstarea sufletelor voastre” (Iacov 2:3) și „trebuie să fac așa cum cer poruncile stricte ale lui Dumnezeu” (Iacov 2:10). În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Când ați simțit dragostea și grija unui conducător al preoției pentru voi?
- Când ați simțit că faptele și cuvintele unui conducător al preoției sunt inspirate de Dumnezeu pentru a vă ajuta?

Reflectați din nou asupra situației prezentate la începutul lecției. Gândiți-vă cum ați răspunde prietenului vostru ținând cont de ceea ce ați studiat astăzi.

Iacov 2:12–21

Iacov își mustră poporul din cauza mândriei acestuia.

Pentru a vă pregăti să studiați ceea ce Domnul i-a poruncit lui Iacov să propovăduiască, gândiți-vă la binecuvântările pe care Domnul vi le-a oferit în următoarele aspecte: familie, prieteni, conducători și învățători ai Bisericii, aptitudini artistice și muzicale, aptitudini sportive, talente, educație, ocazii de a progresa, cunoașterea Evangheliei și bunuri materiale. Gândiți-vă și la alte moduri în care Domnul v-a binecuvântat.

Citiți Iacov 2:12–13 și identificați ceea ce căutau nefiții. Observați că Iacov predica faptul că „providența” i-a binecuvântat pe nefiți cu bogății. Această expresie se referă la Tatăl nostru din Cer.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce este important pentru voi să vă amintiți că Domnul v-a dat binecuvântările și aptitudinile pe care le aveți.

Dacă nu suntem atenți, după ce am primit binecuvântările pe care le căutăm, putem deveni mândri așa cum au făcut și nefiții. În spațiul liber, scrieți ce credeți că înseamnă să „[creșteți] în mândria inimilor voastre”.

Potrivit celor consemnate în Iacov 2:13, care a spus Iacov că erau unele dintre cauzele mândriei nefiților? _____

Gândiți-vă la o persoană din zilele noastre sau la un grup de persoane care se poartă urât, îi ignoră sau îi persecută pe alții, deoarece ei „au primit mai din abundență” decât aceia cu care se poartă urât (Iacov 2:13). De exemplu, pentru că unii oameni au mai mulți bani, mai mulți prieteni, mai multe aptitudini sportive sau chiar o cunoaștere mai bună a Evangheliei decât altcineva, ei pot gândi în mod greșit că sunt mai buni decât alții sau chiar că îi pot persecuta. Meditați dacă a existat un moment în viața voastră în care ați fost plini de mândrie.

Corelarea scripturilor cu viața noastră zilnică

Pe măsură ce studiați scripturile, este important să faceți o pauză și să meditați cum poate fi pus în practică un anumit principiu în viața voastră. Gândiți-vă cum v-ați comporta dacă ați înțelege și ați trăi conform unui principiu propovăduit în scripturi. În acest caz, meditația asupra modului în care i-ați răspunde unui prieten care are o atitudine negativă față de conducătorii preoției vă poate ajuta să înțelegeți de ce ne avertizează conducătorii noștri împotriva păcatului.

Citiți Iacov 2:17–21 și marcați expresiile care vă pot ajuta să învingeți mândria.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți două sau mai multe expresii pe care le-ați găsit în Iacov 2:17–21 și explicați cum vă pot ajuta acele expresii să vă învingeți mândria. În timp ce faceți acest exercițiu, v-ar fi putea fi util să vă gândiți la câteva dintre următoarele întrebări: Ce credeți că înseamnă să căutăm împărăția lui Dumnezeu? Ce credeți că înseamnă să căpătăm speranță în Hristos? Cum v-ar influența modul în care îi priviți și îi tratați pe alții faptul că doriți să căutați împărăția lui Dumnezeu și să căpătați speranță în Hristos?

Imaginați-vă că mama, tatăl sau conducătorul vostru v-a întrebat ce ați studiat astăzi. Scrieți un principiu din Iacov 2:17–21 care să constituie un răspuns la întrebarea lor. _____

Un principiu din Iacov 2:17–21 este: **Trebuie să căutăm împărăția lui Dumnezeu mai presus de oricare alte interese.**

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un mod prin care puteți folosi binecuvântările și ocaziile pe care Domnul vi le-a dat pentru a ajuta la clădirea împărăției lui Dumnezeu și la binecuvântarea vieților celorlalți.

Iacov 2:22–30

Iacov își mustră oamenii din cauza imoralității sexuale.

Afirmația de mai jos a fost rostită de președintele Ezra Taft Benson. Ghiciți care sunt cele două cuvinte care se potrivesc:

„Păcatul devastator al acestei generații este _____” („Cleansing the Inner Vessel”, *Ensign*, mai 1986, p. 4; căutați răspunsul corect la sfârșitul acestei lecții).

Citiți Iacov 2:22–23, 28 și marcați expresiile pe care Iacov le-a folosit pentru a descrie gravitatea imoralității sexuale. V-ar putea fi util să înțelegeți faptul că *preacurvie* se referă la păcatele sexuale.

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat care sunt unele dintre faptele care încalcă legea castității dată de Domnul: „Orice intimitate sexuală în afara căsătoriei – adică orice contact intenționat cu părțile intime și sacre ale trupului altei persoane, pe deasupra sau pe sub haine – este un păcat și este interzisă de Dumnezeu. Faptul de a stimula în mod intenționat aceste trăiri în trupul vostru este, de asemenea, un păcat” („Making the Right Choices”, *Ensign*, nov. 1994, p. 38).

Comportamentul homosexual și vizionarea pornografiei reprezintă, de asemenea, încălcarea legii castității date de Domnul.

Potrivit celor consemnate în Iacov 2:23–24, observați cum au căutat nefiții să-și motiveze păcatele. Alocați-vă puțin timp pentru a vă gândi cum caută oamenii din ziua de astăzi să motiveze imoralitatea sexuală.

Unul dintre păcatele comise de nefiți a fost practicarea neautorizată a căsătoriei pluraliste. Iacov a propovăduit că Domnul a poruncit că un bărbat trebuie să fie căsătorit cu o singură soție (vezi Iacov 2:27). Să ai mai mult de o soție fără aprobarea Domnului primită prin intermediul conducătorilor preoției numiți de El este un exemplu de păcat sexual. În ochii lui Dumnezeu, păcatele sexuale sunt foarte grave (vezi Alma 39:5).

Oamenii Domnului au aprobarea să practice căsătoria pluralistă doar atunci când Domnul poruncește acest lucru (vezi Iacov 2:30). În anumite perioade din istoria lumii, Domnul a poruncit oamenilor Săi să practice căsătoria pluralistă. De exemplu, căsătoria pluralistă era practică în vremurile Vechiului Testament de Avraam și Sara (vezi Genesa 16:1–3; D&L 132:34–35, 37) și de nepotul lor Iacov (vezi D&L 132:37) și a fost practică pentru o perioadă la începuturile Bisericii restaurate, începând cu profetul Joseph Smith (vezi D&L 132:32–33, 53). Totuși, Dumnezeu i-a poruncit lui Wilford Woodruff, profetul Său, să pună capăt practicii căsătoriei pluraliste (vezi Declarația oficială nr. 1 din Doctrină și legăminte).

Citiți Iacov 2:31–35 și marcați expresiile care enumeră unele dintre consecințele negative ale păcatului sexual.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Potrivit celor relatate de Iacov, cum ne afectează familiile imoralitatea sexuală?
- Unii tineri pot încerca să justifice într-un mod rațional faptul că ei pot fi imorali sexual, deoarece ei nu sunt căsătoriți și, drept urmare, nu își înșală soția, și nici nu au copii. Cum poate imoralitatea sexuală să afecteze un tânăr sau pe familia acestuia?
- De ce credeți că Domnul consideră imoralitatea un păcat atât de grav?

Recitați începutul versetului Iacov 2:28 și marcați ce Îl bucură pe Domnul. (Aveți în vedere că, deși Iacov le-a menționat în mod concret pe femei în acest verset, este la fel de adevărat că Domnul se bucură și de castitatea bărbaților.) Acest verset ne învață următorul principiu: **Domnul se bucură de castitatea oamenilor.**

Ținând cont de ceea ce ați învățat astăzi, gândiți-vă de ce Domnul se bucură de castitatea copiilor Săi. Gândiți-vă la familia voastră, precum și la familia pe

care sperați să o întemeiați în viitor. Cum vă va binecuvânta pe voi și pe ei faptul că trăiți conform legii castității date de Domnul? Cugetați cum Îl bucură pe Domnul alegerile pe care le faceți de a fi caști și curați.

Puteți rămâne curați. Dacă ați păcătuit încălcând legea castității, vă puteți pocăi și deveni curați prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos. Căutați îndrumarea Duhului Sfânt pe măsură ce vă gândiți la unul sau mai multe moduri prin care puteți să vă protejați mai bine pentru a nu încălca legea castității. Dacă ați comis orice fel de păcat sexual, faceți tot ce este necesar, inclusiv faptul de a vă întâlni cu episcopul sau președintele vostru de ramură, pentru a mărturisi ce ați făcut de ați încălcat legea castității dată de Domnul.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Iacov 1–2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsul legat de cuvintele lipsă din citatul de la începutul acestei lecții: Președintele Benson a spus: „Păcatul devastator al acestei generații este *imoralitatea sexuală*.”

UNITATEA 9: ZIUA 4

Iacov 3–4

Introducere

Iacov 3 conține concluzia cuvântării adresate de Iacov poporului său. În această concluzie, Iacov a oferit câteva cuvinte de alinare și o promisiune celor cu inimile pure. De asemenea, el i-a mustrat pe cei mândri și pe cei desfrânați din rândul poporului său, avertizându-i de consecințele pe care aveau să le îndure dacă nu se pocăiau. Iacov 4 conține cuvinte pe care Iacov a fost inspirat să le scrie pentru oamenii care, într-o zi, aveau să citească cronică sa. El a depus mărturie despre ispășirea lui Isus Hristos și i-a îndemnat pe cititorii săi să se împace (să fie din nou în armonie) cu Dumnezeu Tatăl prin intermediul ispășirii. Cu un glas de avertizare, el a vorbit despre iudeii care aveau să-L respingă pe Isus Hristos și care aveau să respingă claritatea Evangheliei Sale.

Iacov 3

Iacov îi încurajează pe cei cu inima pură și îi îndeamnă pe ceilalți să se pocăiască.

Gândiți-vă ce sfat ați putea să îi dați unei tinere fete sau unui tânăr băiat aflat în următoarele situații:

- O tânără fată care se străduiește să trăiască în neprihănire suferă pentru că tatăl ei este alcoolic.
- Un tânăr băiat care face tot ce-i stă în putință să trăiască în acord cu Evanghelia are dificultăți din cauza divorțului părinților săi.
- O tânără fată încearcă în mod sânguincios să-și iubească familia, dar are dificultăți acasă din cauza faptelor egoiste și lipsite de considerație ale surorii ei.

Gândiți-vă la un moment în care ați avut de înfruntat încercări deși vă străduiați să trăiți în neprihănire. Iacov ne-a învățat ce să facem în astfel de situații. Citiți prima propoziție din Iacov 3:1 și identificați cui i s-a adresat Iacov mai întâi în capitolul 3.

Iacov a spus că, din cauza mândriei și imoralității altora (lucruri de care el i-a avertizat înainte, potrivit celor consemnate în Iacov 2), cei cu inimile pure au avut de suferit. Citiți Iacov 3:1–2 și completați următorul tabel:

Ce i-a îndemnat Iacov să facă pe cei cu inima pură?	Ce le promite Dumnezeu celor cu inima pură?

 1. Recitiți răspunsurile voastre din prima coloană. Pentru a studia mai bine acest principiu, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la două dintre următoarele întrebări:

a. Cum credeți că o persoană tânără poate „[privi] către Dumnezeu cu fermitatea minții”?

b. Ce credeți că înseamnă să te rogi la Dumnezeu „cu credință mare” în timpul unei încercări?

c. Ce credeți că poate face o persoană tânără pentru „[a primi] cuvântul plăcut al lui Dumnezeu”?

2. Recitiți răspunsurile voastre din a doua coloană. Aceste versete ne învață că **Dumnezeu îi va consola în suferință pe cei cu inima pură**. Pentru a studia mai bine acest principiu, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau mai multe dintre următoarele întrebări:

a. Cum v-a consolat Dumnezeu în suferințele voastre atunci când ați încercat să-L urmați?

b. Cum v-a ajutat în timpul unei încercări faptul că v-ați rugat „cu credință mare”?

c. Când v-a ajutat să simțiți dragostea lui Dumnezeu faptul că ați primit cuvântul Său?

După ce le-a vorbit celor cu inima pură, Iacov s-a adresat celor care nu erau cu inima pură. Citiți Iacov 3:3–4, 10–12 și identificați ce i-a îndemnat Iacov pe acești oameni să facă. V-ar putea fi util să știți că expresia „înviați înzestrările” înseamnă a ne dezmetici aptitudinile și emoțiile, iar cuvintele *imoralitate* și *lascivitate* se referă la păcatele sexuale și desfrâu.

În Iacov 3:3–4, 10–12, citim, de asemenea, și despre avertizările lui Iacov legate de ce urma să se întâmple cu cei din poporul său dacă nu se pocăiau. După ce ați studiat aceste versete, încercuțiți expresiile care descriu următoarele consecințe: (a) Lamaniții aveau să-i distrugă. (b) Exemplul lor avea să îi ducă pe copiii lor la distrugere. (c) Ei aveau să aibă parte de a doua moarte, sau, cu alte cuvinte, de îndepărtarea de Dumnezeu.

Gândiți-vă un moment cum ar putea avertismentul lui Iacov să fie considerat o mare binecuvântare pentru poporul său.

Potrivit celor relatate în Iacov 3:5–7, Iacov a afirmat cu îndrăzneală că lamaniții erau „mai drepti” decât nefiții deoarece „bărbații lor își [iubeau] nevestele și nevestele lor își [iubeau] bărbații; și bărbații și nevestele își [iubeau] copiii”. Nefiții trebuiau să se pocăiască de toate păcatele lor, mai ales de acelea care duceau la scăderea dragostei și încrederii în cadrul familiilor lor.

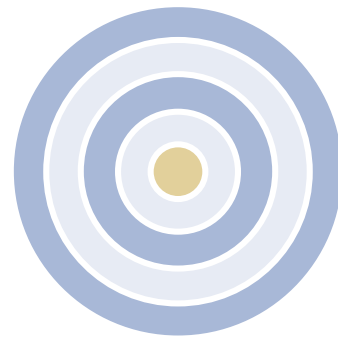
Meditați asupra versetelor Iacov 3:11–12 și rezumați mesajul lor cu propriile cuvinte. _____

Faceți-vă puțin timp pentru a vă gândi la ispitele pe care le înfrunțați și de ce consecințe îngrozitoare scăpați dacă vă pocăiți de fărădelegile voastre.

Iacov 4

Iacov îi îndeamnă pe cei din poporul său să capete speranța că se pot întoarce în prezența lui Dumnezeu.

Pentru a vă pregăti să studiați Iacov 4, ridicați-vă stiloul sau creionul la cel puțin un metru deasupra manulei voastre și încercați să îi dați drumul astfel încât să atingă centrul țintei – „limita”. Puteți încerca să faceți acest lucru de câteva ori. Gândiți-vă cât de lipsite de eficiență ar fi eforturile voastre dacă nu ați fi atenți la țintă. Cât de bine credeți că s-ar descurca oamenii la trăsura cu arcul dacă nu s-ar uita niciodată la țintă sau la limitele acesteia în timp ce ar trage sau dacă s-ar uita la ce se află dincolo de țintă? Citiți Iacov 4:14 și identificați care sunt trăsăturile celor despre care Iacov a profețit că aveau să se uite „dincolo de limite [țintă]”.

Puteți scrie în scripturile voastre, lângă Iacov 4:14, că „limita [ținta] este Hristos” (Neal A. Maxwell, „Jesus of Nazareth, Savior and King”, *Ensign*, mai 1976, p. 26). De asemenea, Pavel a predicat: „Alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus” (Filipeni 3:14).

Profetul Iacov se referea la iudeii care au înțeles greșit legea lui Moise și scopul ei de a-i conduce la Salvator. Mulți dintre iudeii așteptau o altfel de eliberare față de cea pe care bunul Isus, Mesia, le-a oferit-o – ei așteptau o eliberare de conducerea străină și de opresiune.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

Rezumarea scripturilor folosindu-vă propriile cuvinte

Pentru a rezuma scripturile folosindu-vă propriile cuvinte, căutați să înțelegeți ce ne învață scripturile și, apoi, gândiți-vă la, spuneți sau scrieți mesajul într-un mod care are sens pentru voi. Acest lucru vă poate ajuta să puneți în aplicare, în viața voastră, adevărurile scripturale. După ce ați făcut rezumatul unui verset sau unor versete, recitiți-le și asigurați-vă că rezumatul redă întocmai principala idee a versetului sau a versetelor.

- a. Ce credeți că înseamnă să privești dincolo de limite (țintă) (Isus Hristos)?
- b. Ce atitudini și fapte enumerate în Iacov 4:14 i-au orbit pe iudei și i-au împiedicat să-L accepte pe Isus Hristos?
- c. Care ar fi câteva exemple de astăzi ale faptului de a te uita dincolo de limite (țintă) sau de a eșua să te concentrezi asupra Salvatorului?

Iacov a dorit ca cei care îi vor citi cronică să aibă o atitudine complet diferită de cea a iudeilor care au ratat ținta. Citiți Iacov 4:4 și identificați ce dorea Iacov să știe toți cei care îi vor citi cronică. Citiți, de asemenea, Iacov 4:12 și marcați expresia „de ce să nu vorbesc despre ispășirea lui Hristos”. Potrivit celor consemnate în Iacov 4:4–12, Iacov a oferit mai multe motive pentru care credea în Isus Hristos și simțea că era important să le spună și altora despre ispășire.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următoarele referințe scripturale și, apoi, faceți un rezumat al lucrurilor pe care Iacov le-a propovăduit despre Isus Hristos sau despre ispășire în fiecare referință:

- a. Iacov 4:4–6
- b. Iacov 4:7–8
- c. Iacov 4:9–10
- d. Iacov 4:11

Ce cuvinte sau expresii din Iacov 4:4–6 indică faptul că poporul lui Iacov a înțeles natura Dumnezeirii?

V-ar putea fi util să știți că a fi „prezențați ca primele roade ale lui Hristos către Dumnezeu” (Iacov 4:11) se

referă la a sta înaintea lui Dumnezeu demn de a intra în împărăția celestială. De asemenea, este important să înțelegem că, dacă dorim să avem „speranță în slava [Salvatorului]” (Iacov 4:4), trebuie să credem că Isus Hristos ne-a oferit calea de a fi mântuiți de păcatele noastre și de a fi înviați pentru a ne putea întoarce în prezența Tatălui Ceresc.

Un adevăr pe care îl putem învăța din Iacov 4 este acesta: **Prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos, putem fi plini de speranță și împăcați cu Dumnezeu.**

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți pe scurt la următoarele întrebări:

- a. Recitiți adevărurile despre Isus Hristos studiate în Iacov 4:4–12 și alegeți unul care vă motivează în mod deosebit să doriți să vorbiți despre ispășire. Scrieți acel adevăr și explicați de ce l-ați ales.
- b. Ce alte motive personale vă motivează să doriți să vorbiți despre Isus Hristos și ispășire?

Pe măsură ce terminați această lecție, cugetați de ce sunteți recunoscători pentru Salvator. Puteți împărtăși motivele voastre cu un membru al familiei sau un prieten apropiat.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Iacov 3–4 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

O vie este o parte dintr-un teren folosit pentru a planta viță de vie și măslini. Măslinii erau foarte valoroși în Israelul din vechime. Măslinile erau folosite în mâncăruri, iar uleiul de măslini se folosea la gătit, pe post de leacuri și drept combustibil pentru lămpi. Totuși, măslinii necesitau multă îngrijire și muncă pentru a da roade bune.

Iacov 5–6

Introducere

Iacov 5 conține pilda măslinului cultivat și a celui sălbatic, care a fost spusă inițial de un profet pe nume Zenos. Iacov a folosit această pildă pentru a ne învăța că Domnul lucrează întotdeauna pentru a aduce salvarea poporului Său de legământ, chiar și atunci când acesta se îndepărtează de El. Pilda ne arată că Domnul a împrăștiat părți din casa lui Israel – poporul Său de legământ – pe întreg pământul și că El Își va aduna poporul în zilele din urmă. Ca membri ai casei lui Israel și slujitori ai Domnului, pentru noi pilda are astăzi o însemnătate aparte și personală. În Iacov 6, Iacov a subliniat mila și dreptatea Domnului încurajându-și poporul – și pe noi – să ne pocăim.

Iacov 5:1–12

Iacov îl citează pe Zenos, care a comparat casa lui Israel cu un măslin cultivat.

Cunoașteți un prieten sau pe cineva drag care s-a îndoit de dragostea lui Dumnezeu pentru el, mai ales în timpul unei încercări în care acel cineva s-a îndepărtat de El? Meditați asupra următoarelor idei:

- Un tânăr deținător al preoției dobândește un obicei păcătos. El crede că alții pot fi iertați, dar se îndoiește că Domnul ar accepta pocăința lui.
- O tânără fată încalcă o poruncă. Ea simte vină, se simte oribil și se îndoiește de faptul că Domnul o mai iubește.

Iacov a profetizat că iudeii aveau să-L respingă pe Isus Hristos (vezi Iacov 4:15). El a profetizat, de asemenea, că Isus Hristos avea să continue să lucreze pentru salvarea celor din poporul Său chiar și după ce ei L-au respins. Pentru a ilustra acest adevăr, Iacov a citat o pildă spusă de un profet pe nume Zenos (vezi Iacov 5:1). O pildă, asemenea unei alegorii, este o poveste care folosește personaje, obiecte și fapte simbolice pentru a propovădui adevăruri. Pe măsură ce studiați Iacov 5, gândiți-vă cum vă ajută Domnul mereu, chiar și când ați păcătuit.

Citiți Iacov 5:2 și marcați în scripturile voastre cui îi adresase Zenos această învățătură.

Deoarece ați făcut legăminte cu Domnul botezându-vă, sunteți membri ai casei lui Israel. Faceți parte din povestea spusă în Iacov 5, care este despre voi. Citiți Iacov 5:3 și marcați ce simbol a folosit Zenos în pilda sa pentru a reprezenta casa lui Israel. Marcați, de asemenea, ce începuse să se întâmple cu măslinul cultivat.

Observați că nota de subsol *d* din Iacov 5:3 indică faptul că uscarea măslinului simbolizează apostazia. Apostazia are loc când persoane sau grupuri de oameni se îndepărtează de Domnul și de Evanghelia Sa.

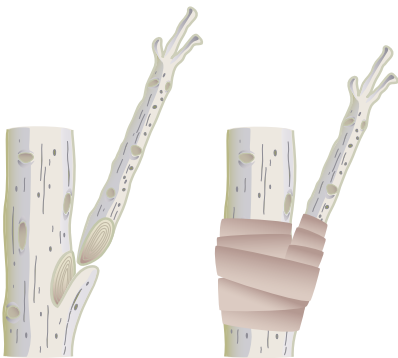
Tabelul de mai jos conține o listă de simboluri care ne ajută să deslușim înțelesul pildei lui Zenos. De asemenea, tabelul conține și versetele unde apar pentru prima dată aceste simboluri. Marcați aceste simboluri în scripturile voastre. Puteți, de asemenea, să scrieți înțelesul câtorva simboluri pe marginea paginilor din scriptura voastră.

Iacov 5: Pilda măslinului cultivat și a celui sălbatic	
Simbol	Înțeles
Măslinul cultivat (versetul 3)	Casa lui Israel, poporul de legământ al Domnului
Via (versetul 3)	Lumea
Uscarea (versetul 3)	Păcat și apostazie
Stăpânul viei (versetul 4)	Isus Hristos
Tunderea, prășirea și îngrășarea (versetul 4)	Eforturile Domnului de a ne ajuta să fim neprihăniți și să facem fapte bune
Ramuri (versetul 6)	Grupuri de oameni
Măslinul sălbatic (versetul 7)	Neamurile – aceia care nu au făcut legăminte cu Domnul. Spre sfârșitul pildei, măslinii cultivați, ce simbolizează grupuri de oameni din casa lui Israel aflați în apostazie, sunt, de asemenea, descriși ca fiind „[sălbatici]”.
Smulgerea și altoirea ramurilor (versetele 7–8)	Împrăștierea și adunarea poporului de legământ al Domnului. De asemenea, altoirea ramurilor măslinilor sălbatici în măslinii cultivați simbolizează convertirea neamurilor, care au devenit parte a poporului de legământ al Domnului prin botez.
Arderea ramurilor (versetul 7)	Judecățile lui Dumnezeu abătute asupra celor păcătoși
Rod (versetul 8)	Viețile și faptele oamenilor

Iacov 5: Pilda măslinului cultivat și a celui sălbatic

Simbol	Înțeles
Rădăcinile măslinului cultivat (versetul 11)	Legământele pe care Domnul le face cu cei care Îl urmează. Rădăcinile pot simboliza, de asemenea, persoane cu care Domnul a făcut un legământ în vechime, persoane precum Avraam, Isaac și Iacov (vezi Iacov 6:4).

Citiți Iacov 5:4–6 și marcați ce a făcut Stăpânul viei mai întâi pentru a salva măslinul cultivat. Uitați-vă în tabelul de mai sus și vedeți cine este Stăpânul viei și ce simbolizează acțiunile Sale de a tunde, prăși și îngrășa.

Atunci când se altoiește, se taie ramuri sănătoase de la un pom și se pun în trunchiul unui alt pom pentru a crește.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat care este, de fapt, scopul acestei pilde: Pe măsură ce citiți explicația sa, aveți în vedere că ceea ce ne învață reprezintă înțelesul profund al acestei pilde.

„Intenția acestei pilde relatate de Iacov este, de la început, să ne vorbească despre Hristos [Stăpânul viei]...

Chiar și în timp ce Domnul viei și lucrătorii Săi se străduiesc să întărească, să tundă, să purifice și, astfel, să facă pomii lor roditori, în acest rezumat de importanță istorică despre împrăștierea și adunarea lui Israel, sensul mai profund al ispășirii susține și consolidează lucrările lor” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], p. 165).

Deși Iacov 5 pare că este despre măslini, această pildă se referă la oamenii care s-au îndepărtat de Domnul păcătuiind și la eforturile Domnului de a-i ajuta să se întoarcă înspre El. Acest capitol ne învață că **Domnul**

ne iubește și lucrează cu sârguință pentru salvarea noastră. Pe măsură ce continuați să studiați pilda, căutați dovezi că este adevărată acordând o atenție deosebită sentimentelor pe care Domnul le are pentru casa lui Israel – măslinul cultivat – și eforturilor Sale neobosite de a o salva. De exemplu, citiți Iacov 5:7 și meditați asupra expresiei „mă întristează să pierd acest pom”. Ce sentimente credeți că Și-a exprimat Domnul aici și de ce? _____

Citiți din nou expresia și, de această dată, schimbați expresia „acest pom” cu numele vostru. „Mă întristează [să pierd pe] [numele vostru]”. Înlocuind numele vostru în Iacov 5, în locuri care sunt semnificative și potrivite, veți putea să asociați pilda cu voi și veți putea învăța mai multe despre grija pe care Domnul v-o poartă.

Citiți Iacov 5:7–11 și aflați ce a făcut după aceea Stăpânul viei pentru a salva măslinul cultivat.

1. Folosind semnificațiile simbolurilor din tabel, explicați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, ce au făcut, conform celor relatate în Iacov 5:7–11, Stăpânul viei și slujitorul Său pentru a încerca să-i salveze pe copiii Tatălui Ceresc.

Domnul alege oameni care nu fac parte din casa lui Israel și îi „altoiește” în Israel, făcând astfel ca ei să devină o parte a poporului Său de legământ. Pentru a salva casa lui Israel, El smulge ramurile veștejite (oamenii) și le arde.

Citiți Iacov 5:13–14 și aflați ce a făcut Domnul cu ramurile tinere și fragede ale măslinului cultivat menționate în versetul 6. Puteți scrie pe marginea paginii că expresia *cea mai de jos* înseamnă cel mai puțin sau aproape deloc vizibil.

2. Folosind semnificațiile simbolurilor din tabel, explicați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, cum ar putea familia lui Lehi să fie comparată cu o ramură tânără și fragedă care a fost ascunsă în partea cea mai de jos a viei.

Președintele Joseph Fielding Smith a explicat că slujitorii Domnului „au luat câteva dintre ramuri și le-au altoit în măslinii sălbatici. Cine erau măslinii sălbatici? Neamurile. Astfel, Domnul și-a trimis slujitorii în toată via, care reprezintă lumea, și au plantat acele ramuri ale copacului...

Înlocuirea numelui vostru în versetele pe care le studiați

De asemenea, puteți include și cuvintele *eu* sau *mie* în anumite locuri potrivite din scripturi. Acest exercițiu vă poate ajuta să vă angajați într-un studiu semnificativ al scripturilor și să vedeți cum anumite pasaje au legătură cu voi.

„În acea pildă, măslinii sunt casa lui Israel... În țara lor nativă, au început să moară. Așa că Domnul a trimis în alte părți ale lumii ramuri precum nefiții, precum triburile pierdute și precum alții pe care Domnul i-a condus departe și despre care nu știm nimic. Le-a plantat în via Sa, care reprezintă lumea. Fără îndoială, el a trimis câteva dintre aceste ramuri în Japonia, Coreea, China. Acest lucru este sigur, deoarece El i-a trimis în toate părțile lumii” (*Answers to Gospel Questions*, compilație realizată de Joseph Fielding Smith jr., 5 volume [1957–1966], 4:204–205).

Președintele Smith ne-a învățat, de asemenea, că „interpretarea acestei pilde... este o poveste despre împrăștierea lui Israel și a amestecării sângelui lui Israel cu cel al neamurilor, reprezentate prin intermediul măslinilor sălbatici, în toate părțile lumii. Așadar, vedem în China, Japonia, India și în toate celelalte țări în care trăiesc neamurile că sângele lui Israel a fost împrăștiat, sau «altoit» printre ei” (*Answers to Gospel Questions*, 4:40–41).

Iacov 5:15–77

Stăpânul viei și slujitorii Săi lucrează pentru a ajuta via să producă roade bune.

Multe dintre versetele din Iacov 5 descriu perioade de timp și evenimente diferite despre diferite părți ale casei lui Israel care sunt împrăștiate în toată lumea și despre lucrarea Salvatorului de a le aduna. Capitolul se încheie cu Mileniul și cu ultima curățire a pământului.

Pentru a sublinia grija Domnului pentru pomii din via Sa și eforturile Sale continue de a-i salva, Zenos a repetat, în pilda sa, câteva expresii importante. Citiți Iacov 5:20, 23–25, 28, 31 și marcați fiecare loc unde sunt menționate eforturile Domnului de a hrăni pomii din via Sa.

În pofida eforturilor Domnului și ale slujitorilor Săi de a ajuta via să producă roade bune, în cele din urmă toate roadele viei s-au stricat (vezi Iacov 5:39). Citiți Iacov 5:41–42, 46–47 și marcați, în scripturile voastre, expresiile care arată dragostea, grija și întristarea Domnului pentru via Sa.

Pentru că pomii nu făceau roade bune, în pofida tuturor lucrurilor pe care El le-a făcut, Stăpânul viei s-a gândit să taie toți pomii (vezi Iacov 5:49). Citiți Iacov 5:50–51. Restul capitolului Iacov 5 relatează despre eforturile Domnului și ale slujitorilor Săi de a-i salva pe cei care trăiesc în zilele din urmă. El Și-a adunat poporul și îl hrănește din nou, pentru ultima dată (vezi Iacov 5:52–77).

Președintele Joseph Fielding Smith ne-a învățat că adunarea casei lui Israel, descrisă în Iacov 5, se întâmplă acum: „În această zi a adunării, Domnul își împlinește scopurile și îi cheamă înapoi în turma Păstorului adevărat pe copiii lui Avraam” (*Answers to Gospel Questions*, 4:41).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce ați învățat din Iacov 5 despre dragostea Domnului pentru voi. Scrieți despre un moment în care ați simțit dragostea Sa în viața voastră sau în viața unei persoane pe care o cunoașteți.

Iacov 6

Iacov ne învață despre mila și dreptatea lui Dumnezeu și ne invită să ne pocăim.

Iacov 6 conține rezumatul lui Iacov despre adevărurile importante din pilda măslinilor. Citiți Iacov 6:4–6 și aflați ce a subliniat Iacov în privința caracterului lui Dumnezeu. Ce cuvânt ați folosi pentru a rezuma ceea ce a dorit Iacov să ne învețe despre Dumnezeu? _____

Iacov și-a încheiat mesajul din Iacov 6:7–13 depunând mărturie că **ar fi înțelept din partea noastră să ne pregătim acum pentru judecată pocăindu-ne și primind mila Domnului.**

 4. Recitiți Iacov 6:5. Observați că Iacov ne-a încurajat să „[ne lipim] de Dumnezeu, tot așa cum El se lipește de [noi]”. A te lipi înseamnă a te agăța sau a te ține. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce ați învățat din pilda măslinilor care să ilustreze modul în care Dumnezeu se lipește sau se ține de voi?
- Ce puteți face pentru a vă lipi mai bine de El, așa cum El se lipește de voi?

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Iacov 5–6 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 10: ZIUA 2

Iacov 7

Introducere

Iacov s-a bazat pe mărturia sa și pe Domnul pentru a învinge ideile și argumentele false ale lui Șerem, un

antihrist. Un antihrist este cineva care se opune cu vigoare și ardoare lui Hristos și care încearcă să distrugă credința altor oameni în El, în Biserica Sa adevărată, în Evanghelia Sa sau în planul salvării.

Pentru a zădărnici eforturile lui Șerem, Iacov s-a întărit aducându-și aminte de încercările din trecut care i-au mărit credința în Isus Hristos. El s-a bazat, de asemenea, pe îndrumarea Spiritului Sfânt, pe cunoașterea scripturilor pe care o avea, pe cuvintele profeților și pe mărturia sa despre Isus Hristos. Când Șerem a cerut un semn care să demonstreze că spusele lui Iacov erau adevărate, el a fost lovit de Dumnezeu. Iacov și-a încheiat cronică descriind cum și-au pus nefiții încrederea în Domnul în timp ce s-au întărit împotriva lamaniților. Înainte ca Iacov să moară, el i-a încredințat plăcile mici fiului său, Enos.

Iacov 7:1–14

Iacov se încrede în Domnul când îl înfruntă pe Șerem, un antihrist.

Vârstnicul Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Una dintre încercările mari ale vieții muritoare apare atunci când credința noastră este pusă sub semnul întrebării sau este criticată. În asemenea momente, s-ar putea să dorim să răspundem agresiv... Dar acestea sunt ocazii importante în care nu trebuie să ne grăbim, ci să ne gândim, să ne rugăm și să urmăm exemplul Salvatorului. Aduceți-vă aminte că Isus Însuși a fost disprețuit și respins de lume... Când răspundem acuzatorilor noștri așa cum a făcut-o Isus, nu numai că devenim asemănători Lui, ci, de asemenea, îi invităm pe ceilalți să-I simtă dragostea și să-L urmeze” („Curajul creștin: prețul de a fi discipol”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 72).

Gândiți-vă la un moment în care credința voastră a fost pusă sub semnul întrebării sau criticată. Pe măsură ce veți studia capitoul Iacov 7, veți învăța despre cum credința lui Iacov a fost criticată de un om pe nume Șerem și despre cum a făcut el față cu succes acestei încercări.

Citiți Iacov 7:1–5 și căutați cuvinte și expresii care indică (1) ce încerca Șerem să facă și (2) cum căuta el să-și îndeplinească țelurile. Puteți să le marcați în scripturile voastre.

Potrivit celor relatate în Iacov 7:3, ce influență a avut Șerem asupra oamenilor? _____

1. În Iacov 7:4, observați că Șerem „era învățat” și „putea... să folosească puterea cuvântului”. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce este uneori dificil să vă apărați credința împotriva unei persoane precum Șerem.

Amintiți-vă că nu toți oamenii care critică sau pun la îndoială credința noastră au aceleași motive ca Șerem. În timp ce unii oameni, precum Șerem, caută în mod intenționat să ne distrugă credința, alții o pun la îndoială pentru că sunt curioși sau pentru că au fost informați greșit în ceea ce privește crezurile noastre.

Pe măsură ce citiți Iacov 7:5–14, gândiți-vă cum ați răspunde unei persoane ca Șerem. În timp ce studiați răspunsul lui Iacov, veți vedea că, **dacă ne punem încrederea în Domnul, putem depăși încercările la care ne este supusă credința.** Puteți scrie acest principiu pe marginea paginii din scripturile voastre, lângă aceste versete. Aflați cum a dovedit Iacov că acest principiu este adevărat în disputa sa cu Șerem.

În tabelul de mai jos, citiți versetul sau versetele din Iacov 7:5–14 din prima coloană și corelați acea referință cu o afirmație din a doua coloană care descrie cel mai bine modul în care Iacov și-a pus încrederea în Domnul în acea referință. Scrieți litera afirmației în spațiul liber de lângă referințele scripturale.

Ce a făcut Iacov pentru a-și pune încrederea în Domnul	
1. ____ Iacov 7:5	a. El a depus mărturie despre scripturi și cuvintele profeților.
2. ____ Iacov 7:8	b. El a lăsat rezolvarea lucrurilor în mâinile lui Dumnezeu.
3. ____ Iacov 7:10–11	c. El și-a pus încrederea în îndrumarea și puterea de la Duhul Sfânt.
4. ____ Iacov 7:12	d. El și-a amintit de încercările din trecut care i-au întărit credința.
5. ____ Iacov 7:13–14	e. El și-a împărtășit mărturia pe care a primit-o prin Duhul Sfânt.

Puteți să vă verificați răspunsurile la acest exercițiu consultând răspunsurile corecte care se găsesc la sfârșitul acestei lecții.

Cum vă puteți întări mărturia astfel încât să nu fie clintită atunci când credința voastră este pusă la îndoială sau criticată? Observați că, în Iacov 7:5, Iacov a demonstrat următorul adevăr: **Credința noastră nu poate fi clintită dacă mărturiile noastre sunt bazate pe revelații și experiențe spirituale adevărate.** Gândiți-vă la tăria mărturiei voastre despre Isus Hristos și la ce puteți face pentru a o întări.

Răspunsul pe care Iacov i l-a dat lui Șerem reprezintă un exemplu pe care trebuie să-l urmărim când le răspundem celor care ne critică sau ne pun credința la îndoială.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la trei dintre întrebările de mai jos pentru a vă putea gândi la lucrurile pe care Iacov le-a făcut pentru a-și pune încrederea în Domnul și la modul în care aceste fapte v-au ajutat sau vă pot ajuta când alții vă pun credința la încercare:

a. Observați în Iacov 7:5 că, din cauza experiențelor spirituale anterioare, credința lui Iacov era de neclintită. Ce experiențe aveți care v-au întărit credința? Cum vă ajută aducerea aminte sau consemnarea acestor experiențe atunci când cineva vă critică sau vă pune credința la îndoială?

b. În Iacov 7:8, Iacov a afirmat: „Domnul Dumnezeu Și-a turnat Spiritul Său în sufletul meu”. Ce trebuie să faceți pentru ca Spiritul să fie turnat în sufletul vostru? Cum v-a ajutat Duhul Sfânt în momentele când v-ați confruntat cu întrebări și critici legate de credința voastră?

c. Cum vă poate ajuta obiceiul zilnic de a studia scripturile și cuvintele profeților din zilele din urmă atunci când alții vă critică sau vă pun credința la îndoială? (Vezi Iacov 7:10–11.)

d. Când v-ați împărtășit mărturia cuiva care v-a pus la îndoială sau v-a criticat credința? (Vezi Iacov 7:12.) Care a fost rezultatul?

e. Atunci când Șerem i-a cerut un semn, în loc să încerce să dovedească faptul că mărturia sa este adevărată, Iacov a lăsat rezolvarea lucrurilor în mâna Domnului (vezi Iacov 7:14). Cum vă poate ajuta faptul să știți că nu trebuie să dovediți că mărturia voastră este adevărată celor care vă pun la încercare credința?

Iacov 7:15–23

Șerem este lovit, mărturisește și moare, determinând mulțimile nefite să se întoarcă la Domnul.

Vărstnicul Robert D. Hales ne-a învățat:

„Atunci când nu ne răzbunăm – când întoarcem și celălalt obraz și ne opunem sentimentelor de mânie – noi acționăm la fel ca Salvatorul. Demonstrăm dragostea Lui, care este singura putere care poate învinge dușmanul și poate răspunde

acuzatorilor noștri fără să-i acuzăm la rândul nostru. Nu este o slăbiciune. *Acesta este curajul creștin.*

Pe parcursul anilor, învățăm că provocările la adresa credinței noastre nu sunt noi și că ele nici nu par să dispară curând. Dar *adevărații discipoli ai lui Hristos găsesc o ocazie în mijlocul opoziției...*

Din fericire, Domnul cunoaște inimile acuzatorilor noștri și modul cel mai eficient în care le putem răspunde. *Când discipolii adevărați caută îndrumare din partea Spiritului, ei primesc inspirație potrivită fiecărei situații. Și în fiecare situație, discipolii adevărați răspund în moduri care invită Spiritul Domnului* („Curajul creștin: prețul de a fi discipol”, p. 72–73).

Ce credeți că înseamnă să „găsești o ocazie în mijlocul opoziției”? _____

Se pot întâmpla lucruri bune dacă noi răspundem celor care ne pun la încercare credința în moduri care invită Spiritul Domnului. Citiți Iacov 7:15–23 și aflați ce lucru bun s-a întâmplat ca urmare a disputei dintre Iacov și Șerem.

Ce dovezi găsiți în Iacov 7:21–22 care demonstrează că Iacov a dorit ca experiența sa cu Șerem să-i ajute pe alții? _____

Potrivit celor relatate în Iacov 7:23, ce influență a avut asupra mulțimii disputa lui Iacov cu Șerem? _____

3. Un principiu pe care îl învățăm din disputa lui Iacov cu Șerem este că, **dacă le răspundem celor care ne critică sau ne pun credința la îndoială în moduri care invită Spiritul, noi putem să-i ajutăm pe alții să se îndrepte către Domnul.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări legate de acest principiu:

a. Cum vă poate fi de folos faptul că știți acest principiu să-i ajutați pe alții să se îndrepte către Domnul?

b. Cum puteți pune în practică acest principiu?

Iacov 7:24–27

Iacov descrie interacțiunile nefiților cu lamaniții și își încheie cronică.

Citiți Iacov 7:24–27. Subliniați o expresie din Iacov 7:25 care întărește mesajul lui Iacov despre importanța de a ne încrede în Domnul atunci când ne confruntăm cu încercări.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Care este lucrul pe care îl veți face pentru a vă pregăti pentru o situație când cineva vă pune credința la încercare?

Dacă vă preocupă ceva legat de modul în care să răspundeți anumitor întrebări sau critici legate de credința voastră, studiați manualul *Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie*, cuvântarea din cadrul conferinței generale a vârstnicului Robert D. Hales, „Curajul creștin: prețul de a fi discipol” (*Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 72–75) și alte resurse disponibile pe LDS.org și youth.lds.org.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Iacov 7 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsurile la exercițiul de corelare de la începutul acestei lecții: 1) d, 2) c, 3) a, 4) e, 5) b.

INTRODUCERE LA

Enos

De ce studiem această carte?

Cartea lui Enos ilustrează puterea ispășirii lui Isus Hristos de a curăța oamenii de păcat și de a-i face întregi. Înainte ca păcatele sale să fie iertate, Enos s-a luptat în fața lui Dumnezeu rugându-se cu putere. Apoi, el s-a rugat pentru bunăstarea spirituală a nefiților și a lamaniților. El și-a petrecut tot restul vieții lucrând pentru salvarea lor. Pe măsură ce studiați Cartea lui Enos, puteți descoperi lecții importante despre rugăciune, pocăință și revelație. Puteți învăța, de asemenea, că, pe măsură ce oamenii primesc binecuvântările ispășirii, aceștia vor dori să împărtășească acele binecuvântări cu alții.

Cine a scris această carte?

Enos, fiul lui Iacov și nepotul lui Lehi și al Sariei, a scris această carte. Enos a scris că tatăl său l-a învățat „în învățătura și în muștrarea Domnului” (Enos 1:1). Spre sfârșitul vieții sale, Enos a scris că a predicat „cuvântul potrivit cu adevărul care este în Hristos” (Enos 1:26) toată viața sa. Înainte de a muri, Enos i-a încredințat plăcile mici ale lui Nefi fiului său, Iarom. Enos și-a încheiat cronică bucurându-se de ziua când avea să stea în fața Mântuitorului său. El a spus: „Atunci voi vedea fața Lui cu plăcere, iar El va spune către mine: Vino la Mine, tu cel binecuvântat, căci este un loc pregătit pentru tine în locașurile Tatălui Meu” (Enos 1:27).

Când și unde a fost scrisă?

Enos și-a încheiat cronică spunând că trecuseră 179 de ani de când Lehi plecase din Ierusalim (vezi Enos 1:25). Acest lucru datează scrierea cronicii sale între aproximativ anii 544 î.H. și 420 î.H. Enos a scris această cronică atunci când locuia în țara lui Nefi.

UNITATEA 10: ZIUA 3

Enos

Introducere

După ce a reflectat asupra cuvintelor tatălui său, Enos s-a rugat și a fost iertat de păcatele sale. Apoi, el s-a rugat pentru bunăstarea spirituală a nefiților și a lamaniților și și-a petrecut viața lucrând pentru salvarea lor.

Enos 1:1–8

După ce a reflectat asupra cuvintelor tatălui său, Enos se roagă și este iertat de păcatele sale.

Citiți Enos 1:1, 3 și observați influența pe care Iacov a avut-o asupra lui Enos. Deși Enos era fiul și nepotul unor profeți, tot a avut nevoie să simtă el însuși puterea ispășirii lui Isus Hristos.

Gândiți-vă la un moment în care v-a fost foarte foame. Încercuiți câteva dintre cuvintele de mai jos care descriu cum vă simțiți când vă este foame:

golit	durere
slăbit	nerăbdător
nemulțumit	o poftă
flămând	

Subliniați expresia „sufletul meu flămânzea” din Enos 1:4. Ce credeți că înseamnă această expresie? _____

Expresia „sufletul meu flămânzea” poate denota un sentiment precum cel al unui gol spiritual, al unei dureri sau al unei dorințe de a fi umplut din punct de vedere spiritual. Enos a scris despre o perioadă în care a simțit această foame spirituală. El a scris că spusele tatălui său „au coborât adânc în inima [sa]” (Enos 1:3). Pe măsură ce a reflectat asupra acelor cuvinte, el a simțit lucruri care l-au determinat să acționeze cu credință. Faptele sale pline de credință au adus schimbări în viața sa și binecuvântări de la Domnul.

doresc eu”, scrieți despre unele dintre dorințele spirituale pe care doriți să le îndepliniți în viața voastră.

Dorințele lui Enos l-au determinat să-și exercite credința și să acționeze. În Enos 1:2, identificați și marcați cuvântul pe care Enos l-a folosit pentru a descrie efortul făcut. Observați că Enos nu s-a luptat *cu* Dumnezeu, ci s-a luptat *în fața* lui Dumnezeu în rugăciune. O astfel de luptă implică un efort mental și spiritual de a arăta Tatălui Ceresc sinceritatea dorințelor noastre și voința noastră de a ne pocăi și de a face schimbările necesare în viețile noastre. În Enos 1:4, Enos a consemnat câteva detalii prin care a descris lupta sa.

 4. Citiți Enos 1:4 și marcați lucrurile pe care Enos le-a făcut pentru a arăta că era sincer în timp ce dorea să fie iertat de păcatele sale. Scrieți ceea ce identificați în partea numită „Ce a făcut Enos” a tabelului din jurnalul pentru studiul scripturilor.

Cuvântul *implorare* din Enos 1:4 înseamnă să ceri cu umilință și cu o mare dorință. Rugăciunile noastre pot fi mai scurte decât cea a lui Enos, dar trebuie să fie sincere.

 5. În tabelul din jurnalul pentru studiul scripturilor, în partea numită „Ce trebuie să fac eu”, scrieți gândurile voastre despre cum puteți să arătați Domnului sinceritatea voastră în timp ce vă rugați și căutați binecuvântările Sale spirituale.

 6. Eforturile sincere și pline de credință ale lui Enos i-au adus mari binecuvântări în viață. Citiți Enos 1:5–8 și marcați evenimentele trăite de Enos. Scrieți-le în partea „Evenimentele trăite de Enos” a tabelului din jurnalul pentru studiul scripturilor. Când citiți versetele 5 și 6, observați cum a știut Enos că fusese iertat. Glasul menționat în versetul 5 a fost un glas pe care Enos l-a auzit în mintea lui (vezi Enos 1:10).

Enos 1:7–8 ne învață că, **pe măsură ce ne exercităm credința în Isus Hristos, păcatele noastre pot fi iertate și noi putem fi făcuți întregi.** Dorința noastră de a fi mai buni, rugăciunile noastre sincere și eforturile noastre de a ne pocăi sunt moduri prin care ne putem arăta credința în Isus Hristos.

Președintele Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, ne-a explicat cum poate vina noastră să fie ștersă când ne exercităm credința în Isus Hristos și ne pocăim de păcatele noastre:

„Odată ce ne-am pocăit cu adevărat, Hristos va îndepărta greutatea vinovăției pentru păcatele noastre. Putem ști noi înșine că am fost iertați și curățați. Duhul Sfânt ne va confirma aceasta; El este Cel care Sfințește. Nicio altă mărturie a iertării nu poate fi mai măreață...”

nu poate fi mai măreață...

 1. Începeți să faceți o serie de exerciții, pentru a înțelege mai bine experiența lui Enos și pentru a putea s-o corelați cu viața voastră, împărțind o pagină din jurnalul pentru studiul scripturilor în șase părți și prin a numi fiecare parte astfel:

Ce dorea Enos:	Ce îmi doresc eu:
Ce a făcut Enos:	Ce trebuie să fac eu:
Evenimentele trăite de Enos:	Ce am trăit eu:

 2. Citiți Enos 1:2–3 și căutați expresiile din fiecare verset care indică ce a dorit Enos să aibă în viața sa. În tabelul din jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți aceste expresii în partea numită „Ce a dorit Enos”.

Dorința lui Enos de a-i fi iertate păcatele ne ajută să înțelegem ce a vrut să spună în Enos 1:4 când a scris: „sufletul meu flămânzea”. De asemenea, pe lângă faptul că flămânzea după iertare, Enos și-a dorit „viața veșnică și... bucuria sfinților” (Enos 1:3). El a dorit să simtă bucuria care rezultă din faptul de a fi demn să fii alături de Domnul și de ceilalți care sunt neprihăniți.

 3. Gândiți-vă dacă aveți unele dintre sentimentele de foame spirituală pe care Enos le-a descris. În tabelul din jurnalul pentru studiul scripturilor, în partea numită „Ce îmi

[Domnul] a declarat: «Iată, acela care s-a pocăit de păcatele lui este iertat și Eu, Domnul, nu-mi mai amintesc de ele» (D&L 58:42).

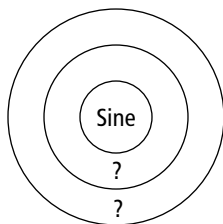
Satana va încerca să ne facă să credem că păcatele noastre nu sunt iertate pentru că *putem* să ni le amintim. Satana este mincinos; el încearcă să ne înceteze viziunea și să ne conducă departe de calea pocăinței și a iertării. Dumnezeu nu ne-a promis că nu ne vom *aminti* păcatele. Amintirea lor ne va ajuta să evităm să facem din nou aceleași greșeli. Dar, dacă rămânem sinceri și credincioși, amintirea păcatelor noastre se va estompa cu timpul. Aceasta va face parte din procesul necesar pentru vindecare și sfințire” (*Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 101).

Pentru a ști cum să puneți mai bine în practică cuvintele președintelui Uchtdorf, meditați asupra următoarelor întrebări: Când ați simțit că Domnul v-a iertat de păcate? Cum ați știut că ați fost iertați? Ați simțit recent iertarea Domnului?

 7. După ce ați meditat asupra întrebărilor de mai sus, consemnați în partea „Ce am trăit eu” a tabelului din jurnalul pentru studiul scripturilor experiența voastră în ceea ce privește sentimentul de a fi iertat. Sau puteți scrie despre ce sperați să simțiți pe măsură ce vă exercitați credința în Isus Hristos.

Enos 1:9–27

Enos se roagă pentru nefiți și lamaniți și lucrează cu alții pentru ca ei să fie salvați.

Această reprezentare grafică simbolizează rugăciunea lui Enos. El s-a rugat mai întâi pentru el și apoi s-a rugat și pentru alții. Citiți Enos 1:9–10 și marcați în scripturile voastre pentru cine s-a rugat Enos în al doilea rând. Citiți Enos 1:11–14 și marcați pentru cine s-a rugat Enos în al treilea rând.

 8. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ținând cont de descrierea intențiilor lamaniților făcută de Enos în Enos 1:14, ce v-a impresionat în legătură cu rugăciunea sa pentru ei?

Din exemplul lui Enos învățăm că, **pe măsură ce avem parte de binecuvântările ispășirii lui Isus Hristos, căutăm să-i ajutăm și pe alții să primească salvarea.** Pentru a vă ajuta să vă amintiți acest adevăr,

scrieți, pe marginea scripturilor voastre, următoarea afirmație făcută de președintele Howard W. Hunter, sau o parte din ea:

„De fiecare dată când trăim binecuvântările ispășirii în viețile noastre, nu ne putem abține să nu ne gândim cu îngrijorare la bunăstarea altora...”

Un indiciu minunat al convertirii personale a unei persoane îl reprezintă dorința de a împărtăși altora Evanghelia” (*The Teachings of Howard W. Hunter*, redactată de Clyde J. Williams [1997], p. 248–249).

Citiți Enos 1:19–20, 26 și marcați cuvinte și expresii care arată sinceritatea dorințelor lui Enos pentru nefiți și lamaniți după ce s-a rugat pentru ei.

Citiți Enos 1:27 și căutați dovezi ale bucuriei pe care Enos a simțit-o datorită eforturilor sale și datorită asigurării că a primit viața veșnică.

 9. Pentru a vă ajuta să puneți în practică ceea ce ați învățat în această lecție, alegeți, rugându-vă, unul sau mai multe moduri prin care puteți urma exemplul lui Enos. Alegeți o afirmație de mai jos și completați-o în jurnalul pentru studiul scripturilor:

a. Asemenea lui Enos, doresc ca păcatele să-mi fie iertate. Voi demonstra Domnului că această dorință a mea este sinceră...

b. Asemenea lui Enos, doresc să-mi ajut familia și prietenii să vină la Isus Hristos. O persoană pe care voi încerca să o ajut este (numele persoanei). Voi încerca să ajut această persoană...

c. Enos s-a rugat pentru lamaniți, care puteau fi considerați dușmanii săi. Asemenea lui Enos, doresc să le arăt dragostea Domnului celor care sunt răi cu mine. Un mod prin care voi face acest lucru este...

Căutați să îndepliniți ce ați scris în jurnalul pentru studiul scripturilor. Pe măsură ce vă exercitați credința în ispășirea lui Isus Hristos și vă pocăiți, puteți avea parte de iertare, bucurie și de o dorință sporită de a-i ajuta pe alții.

 10. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Enos 1 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

Iarom

De ce studiem această carte?

Pe măsură ce studiați Cartea lui Iarom, veți vedea că Dumnezeu Își ține promisiunile de a-i binecuvânta pe cei care se supun poruncilor Sale. Veți învăța, de asemenea, despre eforturile regilor, profeților, învățătorilor și preoților nefiți din zilele lui Iarom de a ajuta poporul să se pocăiască și să evite distrugerea.

Cine a scris această carte?

Fiul lui Enos, Iarom, a scris această carte. Asemenea tatălui său – și asemenea bunicului său Iacov și a străbunicului său Lehi – Iarom a avut spiritul profeției și revelației (vezi Iarom 1:2). Când și-a terminat cronică, el i-a încredințat plăcile mici ale lui Nefi fiului său, Omni.

Când și unde a fost scrisă?

Cartea lui Iarom acoperă o perioadă de aproximativ 59 de ani, din jurul anului 420 î.H. până în anul 361 î.H. (vezi Enos 1:25; Iarom 1:13). A fost scrisă în țara lui Nefi.

INTRODUCERE LA

Omni

De ce studiem această carte?

Pe măsură ce veți studia Cartea lui Omni, veți învăța că Domnul i-a protejat pe nefiții neprihăniți și i-a condus către țara lui Zarahemla (vezi Omni 1:7, 12–13). Cartea lui Omni menționează, de asemenea, alte popoare – muleciții (sau poporul lui Zarahemla) și iarediții, pe care Domnul i-a îndrumat către țara făgăduinței.

Cine a scris această carte?

Cartea lui Omni a fost scrisă de cinci bărbați diferiți: Omni, Amaron, Cemiș, Abinadom și Amalechi. Omni a fost fiul lui Iarom și stră-strănepotul lui Lehi și al Sariei. Omni s-a descris ca fiind „un om păcătos” care nu a „[respectat]... poruncile Domnului” (Omni 1:2). Amaron (fiul lui Omni), Cemiș (fratele lui Amaron) și Abinadom (fiul lui Cemiș) au adăugat și ei scurte consemnări. Fiul lui Abinadom, Amalechi, a scris mare parte din Cartea lui Omni și a fost ultimul care a scris pe plăcile mici ale lui Nefi. El i-a încredințat plăcile regelui Beniamin.

Când și unde a fost scrisă?

Diferiții autori ai cărții lui Omni au scris cândva între anii 361 î.H. și 130 î.H. Primii patru autori au scris în țara lui Nefi. Amalechi și-a scris cronică în țara lui Zarahemla.

Iarom și Omni

Introducere

Cărțile lui Iarom și Omni conțin ultimele scrieri de pe plăcile mici ale lui Nefi. Iarom a primit plăcile de la tatăl său, Enos, și a consemnat încercările și binecuvântările nefiților din timpul unei perioade de aproximativ 60 de ani. Apoi, el i-a încredințat plăcile fiului său, Omni. Cartea lui Omni conține scrierile a cinci cronicari nefiți diferiți și acoperă o perioadă de timp de aproximativ 230 de ani.

Iarom 1:1–15; Omni 1:5–7

Iarom descrie cum nefiții prosperă când țin poruncile Domnului.

Pentru a fi pregătiți să studiați un principiu important predicat în Iarom și Omni, citiți următoarea experiență împărtășită de președintele Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție:

„Îmi amintesc perioada în care mă pregăteam să încep instruirea de pilot pe avioane de vânatoare. O mare parte din pregătirea militară preliminară a constat din exerciții fizice. Încă nu știu foarte bine de ce alergarea la nesfârșit era considerată o parte pregătitoare atât de esențială pentru un viitor pilot. Cu toate acestea, noi am alergat mult.

În timp ce alergam, am început să observ ceva care, sincer, m-a pus pe gânduri. Deseori, pe lângă mine treceau bărbați care fumau, beau și făceau tot felul de lucruri contrare învățăturilor Evangheliei și, în special, Cuvântului de înțelepciune.

Îmi amintesc că mi-am spus: «Stai puțin! Nu ar trebui să pot alerga și să nu obosec?». Dar *oboseam* și eram întrecut de persoane care, cu siguranță, nu țineau Cuvântul de înțelepciune. Mărturisesc că acest lucru mi-a dat de gândit la acea vreme. Mă întrebam: «Este adevărată promisiunea sau nu?» („Continuă cu răbdare”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 58).

V-ați întrebat vreodată dacă sau cum își va îndeplini Domnul promisiunea de a vă binecuvânta pentru că țineți poruncile Sale?

Profetul Iarom, care a fost fiul lui Enos, a explicat cum o anumită promisiune a Domnului făcută strămoșilor săi a fost confirmată sau s-a dovedit a fi adevărată. Citiți Iarom 1:9 și marcați promisiunea pe care Domnul a confirmat-o poporului.

1. Iarom ne-a arătat că, **dacă ne supunem poruncilor lui Dumnezeu, vom prospera.** Pentru a vedea exemplificări ale acestui adevăr, studiați fiecare referință scripturală de mai jos și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările însoțitoare:

- Iarom 1:4–5, 8. Care ar fi câteva exemple ale modurilor în care nefiții au fost supuși și ale modurilor în care au fost binecuvântați?
- Iarom 1:7, 10–12. Ce rol au avut profeții și ceilalți conducători în a-i ajuta pe nefiți să fie supuși și să prospere?
- Omni 1:5–7. Cum a fost confirmată, mai târziu, promisiunea lui Dumnezeu într-un mod diferit?

Citiți ceea ce președintele Uchtdorf ne-a învățat și a mărturisit despre experiența sa când s-a întrebat dacă Domnul avea să-și confirme promisiunea făcută în Cuvântul de înțelepciune: „Răspunsul nu a venit imediat. Dar, în cele din urmă, am înțeles că promisiunile lui Dumnezeu nu sunt mereu îndeplinite atât de repede sau în felul în care sperăm noi; ele se împlinesc la timpul și în felul stabilite de El. Ani mai târziu, am putut vedea limpede dovada binecuvântărilor temporale pe care le au aceia care se supun Cuvântului de înțelepciune – pe lângă binecuvântările spirituale care sunt rezultatul imediat al supunerii față de legile lui Dumnezeu. Privind în urmă, știu cu siguranță că *promisiunile Domnului, deși poate nu se împlinesc întotdeauna rapid, sunt întotdeauna sigure*” („Continuă cu răbdare”, p. 58, caractere cursive adăugate).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre o experiență în care Domnul v-a binecuvântat sau în care ați prosperat pentru că ați ținut poruncile Sale. Din propria experiență, ce puteți mărturisi despre Domnul și promisiunile Sale?

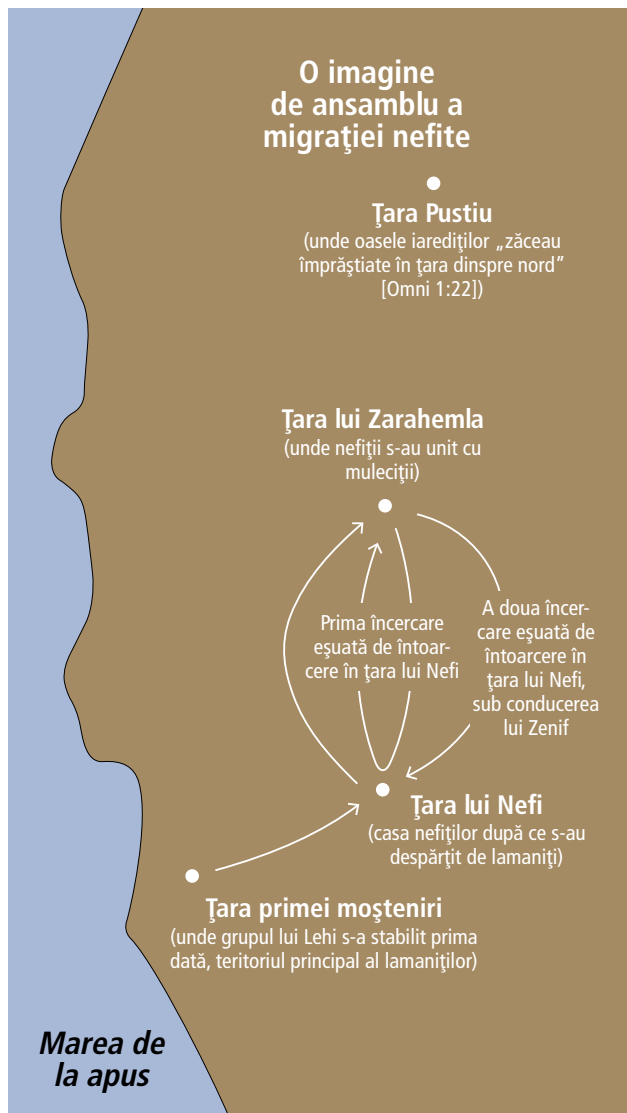
Omni 1:1–30

Cronicarii relatează istoria nefiților.

Urmașii lui Iarom au scris Cartea lui Omni, care acoperă o perioadă de aproximativ 230 de ani. Marcați numele bărbaților diferiți care au păstrat plăcile mici după Iarom. Le puteți găsi în Omni 1:1, 4, 9, 10, 12 și 25.

Cartea lui Omni descrie mai multe evenimente importante din istoria Cărții lui Mormon. Vă amintiți că în timpul lui Nefi, nefiții s-au despărțit de lamaniți și s-au stabilit într-un loc pe care l-au numit țara lui Nefi. Această migrație este reprezentată pe hartă de săgeata care pleacă de la țara primei moșteniri către țara lui Nefi.

Citiți Omni 1:12–13 și identificați cum au ajuns nefiții să trăiască în țara lui Zarahemla. Puteți sublinia toate expresiile din aceste versete care indică faptul că nefiții au călătorit sub îndrumarea și puterea Domnului. Pe

hartă, săgeata de la țara lui Nefi către țara lui Zarahemla reprezintă această migrație.

Citiți Omni 1:14–19 și căutați asemănări și diferențe între nefiți și poporul pe care l-au descoperit în țara lui Zarahemla.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce efect a avut asupra poporului lui Zarahemla faptul că nu aveau scripturi?
- Cum vă poate ajuta cunoașterea acestui lucru să fiți mai recunoscători pentru scripturi și mai sănguricioși în studierea lor?

De asemenea, Cartea lui Omni prezintă alte două popoare despre care veți studia mai târziu în scriptura Cartea lui Mormon. Pentru a identifica unul dintre aceste popoare, citiți Omni 1:20–22 și scrieți cuvântul *iarediți* în scripturile voastre, lângă aceste versete.

Coriantumr a fost unul dintre ultimii doi supraviețuitori ai națiunii iaredite; celălalt a fost profetul Eter. Veți învăța despre iarediți când veți studia Cartea lui Eter.

Pentru a învăța despre ultimul popor menționat în Omni, observați săgeata de pe hartă care se întinde de la țara lui Zarahemla până aproape la țara lui Nefi și, apoi, înapoi la Zarahemla și săgeata de la țara lui Zarahemla care se întinde tocmai până la țara lui Nefi. Aceste săgeți reprezintă migrațiile poporului lui Zenif, despre care se face referire în Omni 1:27–30. (Puteți scrie „poporul lui Zenif” lângă aceste versete.) Veți învăța despre acest popor când veți studia Cartea lui Mosia.

Cartea lui Mormon nu pretinde să fie o cronică a tuturor popoarelor care au locuit pe meleagurile americane. În afara iarediților, a poporului lui Zarahemla și a urmașilor lui Lehi, mai erau și alții care au venit pe continentul american. Președintele Anthony W. Ivins, din Prima Președinție, a afirmat în cadrul conferinței generale din aprilie 1929 următoarele: „Cartea lui Mormon... nu ne spune că nu a mai fost nimeni aici înainte [de popoarele din Cartea lui Mormon]. Nu ne spune că, după aceea, nu au mai venit oameni” (în Conference Report, apr. 1929, p. 15).

Observați în Omni 1:23–24 că ultima parte a acestei cărți a fost scrisă de Amalechi. El a trăit în timpul regelui Benjamin, luând parte la migrația nefiților către țara lui Zarahemla. Citiți Omni 1:25–26 și marcați invitația pe care Amalechi o face de trei ori.

Observați că fiecare din cele trei invitații de a veni la Hristos din Omni 1:25–26 este urmată de cuvântul *și*, precum și de o anumită îndrumare care ne ajută să învățăm cum să venim la Hristos. Recitiți Omni 1:25–26 și marcați ce ne-a încurajat Amalechi să facem pentru a veni la Hristos.

Ar fi trebuit să găsiți următoarele sfaturi despre cum să veniți la Hristos:

- credeți;
- împărtășiți-vă din salvarea Lui (primiți binecuvântările ispășirii Sale);
- oferiți-I tot sufletul vostru (oferiți-I inima, dorințele și cele mai bune eforturi ale voastre – nu păstrați nimic);
- postiiți și rugați-vă;
- îndurați până la sfârșit.

Căutați cuvinte, expresii și idei care se repetă în scripturi

Cei care au scris scripturile atrag deseori atenția asupra adevărilor importante repetându-le. Pe măsură ce descoperiți cuvinte, expresii și idei care se repetă, căutați să înțelegeți de ce se atrage atenția asupra lor și ce ar dori Domnul ca voi să învățați din ele.

Amalechi a făcut o promisiune la sfârșitul versetului Omni 1:26 celor care vor urma acest sfat. Găsiți promisiunea și completați următorul principiu: **Dacă venim la Hristos și îndurăm până la sfârșit, noi _____**

 4. Alegeți una dintre expresiile din sfaturile date mai sus despre cum să venim la Hristos și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți sau faceți un rezumat al unei cuvântări de două minute în care să explicați cum putem veni la Hristos punând în practică acel principiu.

De exemplu, ați putea scrie o cuvântare despre cum postul și rugăciunea ne pot ajuta să venim la Hristos. Cuvântarea voastră ar putea include (1) citirea versetelor Omni 1:25–26 și explicarea cu propriile cuvinte a expresiei pe care o alegeți; (2) citirea unor scripturi suplimentare care clarifică sau conferă un înțeles mai profund expresiei; (3) împărtășirea unei experiențe din viața voastră sau din viața unei persoane pe care o cunoașteți care reprezintă o exemplificare a expresiei; și (4) împărtășirea gândurilor, sentimentelor și mărturiei voastre.

Învățătorul vostru v-ar putea ruga să împărtășiți cuvântarea voastră în cadrul următoarei lecții. De asemenea, puteți să vă împărtășiți cuvântarea în cadrul unei seri în familie sau în alte împrejurări.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Iarom—Omni și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

Cuvintele lui Mormon

De ce studiem această carte?

Pe parcursul studiului cărții Cuvintele lui Mormon, puteți să vă măriți credința în faptul că „Domnul cunoaște toate lucrurile care vor veni” (Cuvintele lui Mormon 1:7) și că El își îndrumă slujitorii pentru ca ei să-l împlinească scopurile. În calitate de relatare istorică, cartea servește ca o punte de legătură între plăcile mici ale lui Nefi (1 Nefi–Omni) și prescurtarea lui Mormon a plăcilor mari ale lui Nefi (Mosia–4 Nefi). Cartea Cuvintele lui Mormon vă poate ajuta să înțelegeți mai bine ce consemnări a prescurtat Mormon în timp ce a compilat scriptura Cartea lui Mormon. De asemenea, vă prezintă credința și realizările regelui Beniamin.

Cine a scris această carte?

Mormon a scris această carte. El a fost profet, cronicar și a prescurtat și compilat mare parte a scripturii Cartea lui Mormon. Scriptura Cartea lui Mormon poartă numele său. De asemenea, el a fost general nefit și tată neprihănit. Profetul Moroni a fost fiul său.

Când și unde a fost scrisă?

Mormon a scris această carte în jurul anului 385 d.H., după ce a „fost martor la aproape toată distrugerea poporului [său], nefiții” (Cuvintele lui Mormon 1:1). Mormon nu a scris unde se afla atunci când a scris această carte.

INTRODUCERE LA

Mosia

De ce studiem această carte?

În timp ce veți studia Cartea lui Mosia, veți citi mărturii puternice despre misiunea lui Isus Hristos. De asemenea, veți învăța despre oameni pe care Domnul i-a eliberat de sclavia păcatului sau de persecuția fizică. Mai mult, veți învăța cum eforturile neprihănite ale unor persoane precum regele Beniamin, Abinadi și Alma au adus altora numeroase binecuvântări. În sens contrar, veți vedea cum alegerile neinspirate ale unor persoane precum Zenif și fiul său, regele Noe, au atras consecințe negative asupra lor și asupra poporului lor.

Cine a scris această carte?

Mormon a compilat și prescurtat cronicile mai multor scriitori pentru a crea Cartea lui Mosia. Cartea este numită după Mosia, care a fost un fiu al regelui Beniamin. Mosia a fost profet, văzător, revelator și rege care a domnit în Zarahemla din jurul anului 124 până în 91 î.H. El a fost numit după bunicul său Mosia, care a fost, de asemenea, rege al țării lui Zarahemla (vezi Omni 1:12–13, 19).

Mormon a extras dintr-un număr de cronici pentru a alcătui Cartea lui Mosia. El a prescurtat și a citat din cronică scrisă de Mosia pe plăcile mari ale lui Nefi, care descria în detaliu istoria nefiților din țara lui Zarahemla (vezi Mosia 1–7; 25–29). De asemenea, el a extras din cronică lui Zenif, care relatează istoria celor din poporul lui Zenif din perioada în care au părăsit Zarahemla până când s-au întors (vezi Mosia 7–22). Mai mult, Mormon a citat și a prescurtat părți din scrierile lui Alma, care a consemnat cuvintele lui Abinadi (vezi Mosia 17:4) și a ținut o cronică despre propriul său popor (vezi Mosia 18; 23–24).

Când și unde a fost scrisă?

Cronicile originale care au fost folosite ca surse pentru a alcătui Cartea lui Mosia au fost, cel mai probabil, scrise între anii 200 î.H. și 91 î.H. Mormon a prescurtat aceste cronici cândva între anii 345 și 385 d.H. Mormon nu a scris unde se afla atunci când a compilat această carte.

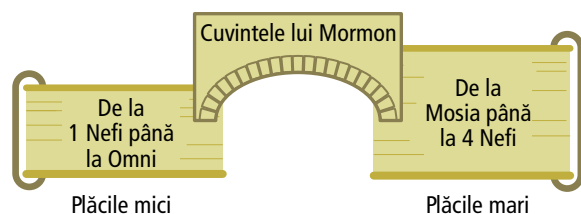
Cuvintele lui Mormon – Mosia 2

Introducere

Cartea Cuvintele lui Mormon servește ca o punte de legătură între plăcile mici ale lui Nefi și prescurtarea făcută de Mormon consemnărilor de pe plăcile mari ale lui Nefi. Scrisă cu aproape 400 de ani înainte de nașterea lui Isus Hristos, cartea conține o scurtă explicație despre ce sunt plăcile mici ale lui Nefi și motivul pentru care Mormon a simțit că trebuie să fie pusă alături de celelalte scrieri sacre. De asemenea, Cuvintele lui Mormon oferă o explicație valoroasă privind motivul pentru care regele Benjamin a avut o influență atât de mare asupra poporului său.

Plăcile mici ale lui Nefi erau, în principiu, dedicate lucrurilor spirituale, precum și slujirii și învățăturilor profeților. Plăcile mari ale lui Nefi conțineau în mare parte o istorie seculară a poporului, scrisă de regi, începând cu Nefi. (Vezi 1 Nefi 9:2–4.) Totuși, din timpul lui Mosia, plăcile mari includeau și lucruri de o mare importanță spirituală.

Plăcile lui Mormon, sau plăcile de aur care i-au fost date lui Joseph Smith, conțineau o prescurtare a consemnărilor făcute pe plăcile mari ale lui Nefi făcută de Mormon, însoțită de multe comentarii. Aceste plăci de aur conțineau, de asemenea, o continuare a istoriei scrise de Mormon și câteva lucruri suplimentare scrise de fiul său, Moroni.

Mosia 1 este o cronică care conține învățăturile regelui Benjamin adresate fiilor săi. El i-a învățat că scripturile ne ajută să ne amintim de Dumnezeu și să ținem poruncile Sale. Când regele Benjamin s-a apropiat de sfârșitul vieții, a dorit să le vorbească celor din poporul său despre slujirea sa ca rege și să-i încurajeze să fie supuși lui Dumnezeu. Discursul regelui Benjamin este consemnat în Mosia 2–5 și descrie suferințele și ispășirea lui Hristos, rolul dreptății și milei și nevoia de a lua asupra noastră prin legământ numele lui Hristos. La începutul discursului său, consemnat în Mosia 2, regele

Benjamin a atras atenția asupra nevoii de a-I sluji lui Dumnezeu slujindu-le altora și asupra stării de fericire pe care o au cei care țin poruncile.

Cuvintele lui Mormon 1:1–11

Mormon ne învață că Dumnezeu a păstrat diferite cronici pentru un scop înțelept.

Gândiți-vă la un moment în care ați simțit că sunteți îndrumați de Spirit să acționați. Știați cum aveau să decurgă lucrurile dacă ați fi urmat acel îndemn? Ce v-a oferit determinarea și încrederea de a acționa conform celui îndemn?

Dumnezeu i-a poruncit profetului Mormon să prescurteze istoria poporului său, care a fost scrisă pe plăcile lui Nefi. În jurul anului 385 d.H., atunci când se pregătea să încredințeze cronicile prescurtate fiului său, Moroni, el a urmat un îndemn chiar dacă nu știa care avea să fie rezultatul.

Mormon a găsit ceva când cerceta cronicile. Citiți Cuvintele lui Mormon 1:3 pentru a afla ce a găsit. („Aceste plăci” sunt plăcile mici ale lui Nefi, care conțineau cărțile de la 1 Nefi până la Omni.) Citiți Cuvintele lui Mormon 1:4–6 și marcați în scripturile voastre motivul pentru care Mormon a fost încântat când a descoperit ce se afla pe acele plăci mici.

Citiți Cuvintele lui Mormon 1:7 și identificați de ce Mormon a pus aceste plăci mici împreună cu prescurtarea pe care a făcut-o plăcilor lui Nefi. În scripturile voastre, puteți să marcați următorul principiu: „**Domnul cunoaște toate lucrurile**”. Înțelegând și crezând acest adevăr, puteți să vă dezvoltăți credința pentru a vă su-pune îndemnurilor pe care le primiți de la Duhul Sfânt.

Domnul i-a poruncit lui Nefi să facă plăcile mici și să scrie pe ele lucrurile sacre despre poporul său (vezi 1 Nefi 9:3). În acea perioadă, Nefi a declarat: „Domnul mi-a dat poruncă să fac aceste plăci pentru scopul Lui înțelept, scop pe care eu nu îl cunosc” (1 Nefi 9:5).

Acest scop a fost clarificat secole mai târziu, în anul 1828, când profetul Joseph Smith a început să traducă consemnările de pe plăcile de aur. El a tradus mai întâi 116 pagini de manuscris din prescurtarea pe care Mormon a făcut-o scrierilor de pe plăcile mari ale lui Nefi și, apoi, aceste pagini au fost pierdute sau furate când Joseph i-a permis lui Martin Harris să le ia. Domnul i-a spus lui Joseph să nu traducă din nou partea pierdută, deoarece oameni răi plănuseră să modifice cuvintele de pe paginile pierdute și, astfel, să discrediteze autenticitatea Cărții lui Mormon. Domnul i-a spus să traducă istoria consemnată pe plăcile mici, care descria aceeași perioadă de timp. Această istorie s-a concentrat mai mult asupra lucrurilor sacre. (Vezi D&L 10:10, 41–43; vezi, de asemenea, 1 Nefi 9:3–4.)

Această întâmplare reprezintă o dovadă importantă că Domnul cunoaște toate lucrurile care urmează să vină. El a știut că va fi nevoie de istoria consemnată pe plăcile mici și l-a îndrumat pe Mormon să o includă lângă prescurtarea sa.

Cum vă poate ajuta cunoașterea acestui adevăr să primiți îndemnuri de la Spirit?

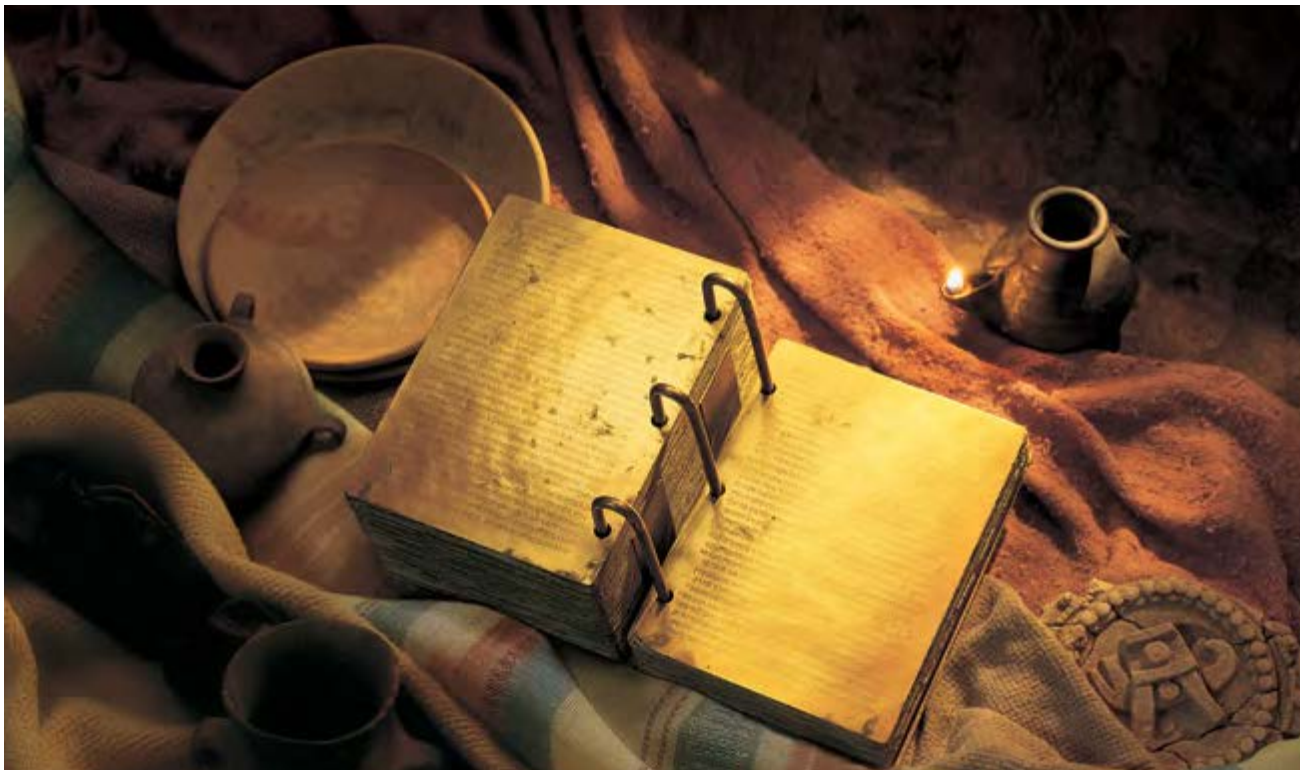

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre o perioadă când voi sau o persoană pe care o cunoașteți ați acționat conform îndemnului primit de la Duhul Sfânt, deși voi sau acea persoană nu ați înțeles, la început, îndemnul. Scrieți despre cum credeți că vă puteți pregăti mai bine pentru a recunoaște și a răspunde îndemnurilor Domnului. Amintiți-vă că, pe măsură ce sunteți credincioși îndemnurilor Spiritului Domnului, El va lucra „în [voi] ca să facă așa cum este voința Sa” (Cuvintele lui Mormon 1:7).

Cuvintele lui Mormon 1:12–18

Regele Benjamin îi înfrânge pe lamaniți și domnește în neprihănire.

Regele Benjamin a fost un rege neprihănit care a avut de înfruntat multe încercări în timpul domniei sale, incluzând un război cu lamaniții și multe conflicte doctrinare stârnite în rândul poporului său. Regele Benjamin a condus armatele nefite „cu tăria Domnului” împotriva dușmanilor lor și, în cele din urmă, a stabilit pacea în țară (vezi Cuvintele lui Mormon 1:13–14). Cu ajutorul

„[multor] oameni sfinți”, el a lucrat pentru a pedepsi profeții și învățătorii falși care provocau conflicte în rândul poporului, stabilind astfel pacea care rezultă din neprihănire (vezi Cuvintele lui Mormon 1:15–18).

Citiți Cuvintele lui Mormon 1:12–18 și completați spațiile libere de mai jos cu numărul versetelor care ne învață cel mai bine următoarele adevăruri:

- Domnul cheamă profeți care aduc pace oamenilor în pofida încercărilor. _____
- Putem avea parte de pace urmând conducerea inspirată a profeților. _____
- Având puterea Domnului, putem birui încercările. _____

Mosia 1:1–18

Regele Beniamin își învață fiii despre importanța scripturilor.

Imaginați-vă cum ar fi fost viața voastră dacă nu ați fi avut niciodată posibilitatea de a citi, studia sau învăța din scripturi.

Regele Beniamin și-a învățat fiii cât de diferită ar fi fost viața lor dacă nu ar fi avut scripturile. Potrivit celor consemnate în Mosia 1:3–5, el a folosit de trei ori o variație a expresiei „dacă nu ar fi fost aceste [scripturi]” pentru a-și ajuta fiii să înțeleagă importanța scripturilor.

 2. Pe măsură ce citiți Mosia 1:1–8, căutați ce binecuvântări ar fi pierdut nefiții dacă nu ar fi avut scripturile. Comparați ce ați învățat cu Omni 1:17–18. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți trei sau patru propoziții care să completeze următoarea expresie: Dacă nu aș fi avut scripturile...

În scripturile voastre, lângă Mosia 1:1–8, puteți scrie următorul principiu: **Studiul scripturilor ne ajută să cunoaștem și să ținem poruncile.**

Regele Beniamin i-a învățat pe cei din poporul său despre importanța de a fi credincioși poruncilor și le-a explicat ce se întâmplă cu aceia care devin păcătoși după ce au fost un „popor foarte favorizat al Domnului” (Mosia 1:13). Citiți Mosia 1:13–17 și comparați Mosia 1:13 cu Alma 24:30. Apoi, identificați cel puțin cinci consecințe care se abat asupra celor care se îndepărtează de Domnul. Puteți să marcați sau să numerotați aceste consecințe în scripturile voastre.

Mosia 2:1–41

Nefiții se adună pentru a asculta cuvintele regelui Beniamin.

Citiți Mosia 2:1–9 și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cine s-a adunat? _____

- Unde s-au adunat? _____
- Ce s-a făcut pentru ca mulțimea să audă cuvintele regelui Beniamin? _____

Pentru a înțelege mai bine caracterul regelui Beniamin, citiți Mosia 2:11–15 și identificați expresiile care arată că regele Beniamin era mai concentrat asupra neprihănirii și slujirii, decât asupra obținerii unui statut sau de onoruri.

Apoi, citiți următoarea afirmație a președintelui Howard W. Hunter: „Nu vă îngrijați prea mult de statut. Vă amintiți sfatul Salvatorului adresat celor care caută «scaunele dintâi» sau «locurile dintâi»? «Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru» (Matei 23:6, 11). Este important să fim apreciați. Însă, în centrul atenției noastre trebuie să fie neprihănirea, nu recunoașterea; slujirea, nu statutul” („To the Women of the Church”, *Ensign*, nov. 1992, p. 96).

Studiați Mosia 2:16–17 și marcați principiul pe care îl putem învăța despre slujire de la regele Beniamin: **Atunci când ne slujim aproapele, Îl slujim pe Dumnezeu.** (Mosia 2:17 este un fragment care conține o scriptură de bază. Puteți să-l marcați într-un mod distinct, pentru a-l putea găsi cu ușurință.)

Gândiți-vă la un moment când cineva v-a binecuvântat viața slujindu-vă. Cum v-ați arătat (sau cum v-ați putea arăta) recunoștința față de Dumnezeu pentru persoana care v-a slujit în neprihănire atât vouă, cât și lui Dumnezeu? Cum v-ați arătat recunoștința față de acea persoană?

După ce și-a învățat poporul despre nevoia de a sluji altora, regele Beniamin a propovăduit despre numeroasele moduri în care Dumnezeu ne binecuvântează și despre nevoia de a-I fi recunoscători.

 3. Pe măsură ce studiați Mosia 2:19–24, 34, gândiți-vă la numeroasele moduri în care Domnul v-a binecuvântat. Gândiți-vă cum Îi puteți arăta recunoștința voastră. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. De ce s-ar referi regele Beniamin la el, la poporul său și la noi ca fiind „slujitori netrebnici”?
- b. De ce este important să ne amintim de faptul că suntem datori față de Dumnezeu?

Cuvintele regelui Beniamin ne învață că, **atunci când ne simțim îndatorați față de Dumnezeu, dorim să slujim altora și recunoștința noastră crește.**

În Mosia 2:34, regele Beniamin ne-a învățat că trebuie „[să-I aducem]” lui Dumnezeu tot ceea ce avem și tot ceea ce suntem. A *aduce* înseamnă a „a da sau a trimite”. Puteți să scrieți această definiție în scripturile voastre, lângă acest cuvânt. Reflectați cum ați putea să-I dați lui Dumnezeu tot ce aveți și ce sunteți. Amintiți-vă că, pe măsură ce țineți poruncile lui Dumnezeu și căutați să Îi slujiți sincer, El vă va binecuvânta pentru aceste lucruri.

Ultimele versete din Mosia 2 conțin un avertisment important dat de regele Beniamin poporului său. Ați văzut vreodată un indicator pe care era scris: „Atenție!”? (De exemplu, un indicator ar putea să vă avertizeze în legătură cu fire de înaltă tensiune, stânci care se prăbușesc, animale sălbatice sau curenți puternici.) Citiți Mosia 2:32–33, 36–38 pentru a afla care au fost lucrurile de care regele Beniamin și-a rugat poporul să se ferească. (Cuvântul *blestem* din versetul 33 înseamnă „tristețe și nefericire”.) Scrieți o frază în care să descrieți ce se va întâmpla cu aceia care „se [răzvrătesc] deschis împotriva lui Dumnezeu” (versetul 37) sau care încalcă în mod deliberat poruncile lui Dumnezeu. _____

Citiți următoarea declarație: „Unii oameni încalcă, cu bună știință, poruncile lui Dumnezeu, plănuiind să se pocăiască mai târziu, de exemplu înainte de a merge la templu sau de a sluji în misiune. Astfel de păcate deliberate batjocoresc ispășirea Salvatorului” (*Pentru întărirea tineretului* [broșură, 2011], p. 28-29).

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a vorbit despre importanța recunoașterii momentului când s-ar putea să ne îndepărtăm de Spirit:

„Trebuie să ne străduim să discernem când ne «[depărtăm] de Spiritul Domnului» (Mosia 2:36)...

Standardul este clar. Dacă gândim, vedem, auzim sau facem ceva care ne distanțează de Duhul Sfânt, atunci trebuie să ne oprim să gândim, să privim, să ascultăm sau să facem acel lucru. Dacă un lucru destinat să ne distreze, de exemplu, ne îndepărtează de Spiritul Sfânt, atunci cu siguranță acel gen de distracție nu este pentru noi. Deoarece Spiritul nu poate suporta ceea ce este vulgar, aspru sau indecent, atunci este evident că asemenea lucruri nu sunt pentru noi. Deoarece noi îndepărtăm Spiritul Domnului când ne angajăm în activități pe care știm că trebuie să le ocolim, asemenea lucruri nu sunt, în mod cert, pentru noi” („Pentru ca noi să putem avea totdeauna Spiritul Său cu noi”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2006, p. 30).

Gândiți-vă la ceea ce oamenii pierd – uneori fără să își dea seama – când se îndepărtează de Spirit. Citiți Mosia 2:40–41 și identificați la ce a vrut regele Beniamin să ne gândim și ce a dorit să ne amintească.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor:

- a. consemnați câteva experiențe care v-au învățat că, dacă sunteți supuși Domnului, veți fi binecuvântați atât din punct de vedere material cât și spiritual;
- b. alegeți un aspect din viața voastră în care ați dori să dați dovadă de mai multă supunere față de poruncile lui Dumnezeu. Scrieți un țel care să vă ajute să îmbunătățiți acel aspect.

Scriptură de bază – Mosia 2:17

Citiți Matei 22:36–40; 25:40 și Mosia 2:17. Faceți o listă sau o serie de scripturi ori grupați-le prin a alătura aceste referințe scripturale suplimentare. Această tehnică de studiu al scripturilor vă va ajuta să clarificați anumite înțelesuri și să vă măriți înțelegerea.

Explicați conexiunile dintre pasajele pe care tocmai le-ați alăturat. _____

Meditați asupra următoarelor întrebări:

- Când ați simțit că Îl slujiți pe Dumnezeu slujindu-i altei persoane?
- Ce lucruri concrete puteți să faceți pentru cineva din viața voastră pe care Salvatorul le-ar fi făcut dacă ar fi fost aici?

5. După ce ați memorat versetul Mosia 2:17, scrieți-l din memorie în jurnalul pentru studiul scripturilor.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Cuvintele lui Mormon—Mosia 2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 11: ZIUA 2

Mosia 3

Introducere

Continuând să se adreseze celor din poporul său, regele Beniamin le-a spus că un înger îi vorbise despre slujirea lui Isus Hristos. Regele Beniamin a depus mărturie că, având credință în Isus Hristos și pocăindu-se, cei care au păcătuit pot fi salvați. El a propovăduit, de asemenea, că, prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos, o persoană poate învinge omul firesc supunându-se îndemnurilor Spiritului Sfânt.

Mosia 3:1–10

Regele Beniamin face cunoscute cuvintele unui înger despre ispășire.

Desenați câtă apă ați turna în pahar dacă ați dori doar să gustați.

Desenați câtă apă ați turna în pahar dacă ați dori să vă potoliți setea.

Desenați câtă apă ați turna în pahar dacă ați ști că apa reprezintă fericire.

Pe măsură ce studiați Mosia 3, căutați care este sursa „[veștilor] bune, de mare bucurie” (Mosia 3:3).

Citiți Mosia 3:1–5 și aflați ce i-a spus îngerul regelui Beniamin. Îngerul a declarat că poporul regelui Beniamin avea motive să fie vesel și plin de bucurie.

Ce anume din mesajul îngerului i-a făcut pe nefiți să fie plini de bucurie? _____

Citiți Mosia 3:5–10 și marcați cuvintele sau expresiile legate de Salvator și de slujirea Sa, care vă ajută să apreciați mai mult slujirea Salvatorului din viața muritoare.

1. Alegeți două expresii pe care le-ați marcat și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, o explicație despre ceea ce vă învață acestea pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine și să apreciați mai mult slujirea Salvatorului.

Sunt multe doctrine și principii propovădite în Mosia 3:5–10. Una dintre cele mai importante este aceasta: **Isus Hristos a suferit pentru ca noi să fim salvați de păcatele noastre.** Puteți scrie această doctrină în scripturile voastre, lângă Mosia 3:7–9.

După ce ați citit Mosia 3:7–9, citiți Luca 22:44 și Doctrină și legăminte 19:16–18. Ce informații suplimentare ne oferă Mosia 3? Cum ne ajută Mosia 3 să apreciem ce s-a întâmplat cu Salvatorul?

Citiți următoarea declarație a vârstnicului James E. Talmage, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, despre suferințele Salvatorului din grădina Ghetsimani:

„Agonia lui Hristos din grădina Ghetsimani nu poate fi pătrunsă de mintea omenească, atât în privința intensității, cât și a cauzei... Sub povara pe care nicio altă ființă care a trăit pe pământ nu o poate concepe, El S-a luptat și a suferit în tăcere.

Nu durerea fizică, nici măcar chinul mental nu l-au provocat o asemenea tortură care să-l facă să sângereze din fiecare por; ci agonia spirituală a sufletului cum numai Dumnezeu putea să îndure... În ceasul acela de agonie, Hristos a cunoscut și a învins toate ororile pe care Satana, «prințul acestei lumi» [Ioan 14:30], putea să le producă...

Într-un anumit mod, care este extrem și îngrozitor de adevărat, deși imposibil de înțeles de om, Salvatorul a luat asupra Sa povara păcatelor omenirii de la Adam până la sfârșitul lumii” (*Jesus the Christ*, a 3-a ediție [1916], p. 613).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre o experiență care v-a ajutat să știți că Isus Hristos este Salvatorul. Cum aduce bucurie în viața voastră faptul că vă amintiți de această experiență?

Amintirea experiențelor

Atunci când reflectați asupra experiențelor spirituale avute, Duhul Sfânt vă depune mărturie despre adevărurile pe care le-ați învățat. Consemnarea acestor experiențe în jurnalul vostru arată Domnului că aveți dorința de a vă aminti de influența Sa în viața voastră și vă ajută să vi le amintiți.

Mosia 3:11–27

Regele Beniamin descrie cum să învingem omul firesc.

Pe măsură ce regele Beniamin a continuat să propovăduiască celor din poporul său, el i-a învățat modul în care ispășirea îi binecuvântează pe copiii lui Dumnezeu. El a propovăduit, de asemenea, cum putem învinge omul firesc și cum putem deveni sfinți prin intermediul ispășirii Salvatorului.

Pentru a înțelege mai bine cum îi binecuvântează ispășirea pe copiii lui Dumnezeu, citiți următoarele pasaje scripturale și scrieți o descriere a grupului de oameni despre care versetul respectiv depune mărturie că vor fi binecuvântați prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos:

- Mosia 3:11 _____
- Mosia 3:16 _____

Este important să știm că, deși Isus Hristos a ispășit pentru păcatele celor care nu cunosc Evanghelia – ei tot trebuie să se pocăiască și să-și exercite credința în Isus Hristos în lumea

spiritelor pentru a fi salvați (vezi D&L 131:6; 138:31–34). De asemenea, Domnul ne-a dezvăluit că pruncii se nasc inocenți în ochii lui Dumnezeu și că Satana nu are puterea să-i ispitească. Până când devin responsabili la vârsta de opt ani, copiii mici sunt salvați prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos fără a fi necesar ca ei să se pocăiască sau să fie botezați (vezi Moroni 8:8–15; D&L 29:46–47; 137:10).

Trebuie să acționăm conform cunoașterii pe care o avem despre Evanghelia lui Isus Hristos. Citiți Mosia 3:12–13 și subliniați cuvintele și expresiile care ne învață că **putem să fim salvați de păcatele noastre și să ne bucurăm pe măsură ce ne exercităm credința în Isus Hristos și ne pocăim.**

Amintiți-vă de imaginea cu paharul care era plin cu „felicitate”. Amintiți-vă de cuvintele îngerului care declara că bucuria rezultă din înțelegerea misiunii și ispășirii Salvatorului (vezi Mosia 3:4–5). Pentru a vedea opusul acestei imagini, citiți Mosia 3:24–27. Subliniați ce vor bea în ziua judecății cei care aleg să nu se pocăiască.

Ce se va întâmpla cu cei care aleg să nu își exercite credința în Isus Hristos și să nu se pocăiască? _____

După ce și-a învățat oamenii despre ispășirea Salvatorului și nevoia de a se pocăi și de a avea credință în Salvator, regele Beniamin i-a învățat cum să renunțe la partea păcătoasă a firii lor umane și să devină sfinți prin intermediul ispășirii.

Citiți Mosia 3:19 și identificați cuvintele sau expresiile pe care nu le înțelegeți. V-ar putea fi util să scrieți trei definiții în scripturile voastre, lângă acest verset. „Omul firesc” este cel care alege mai degrabă să fie influențat de pasiuni, dorințe și poftă trupești decât să urmeze îndemnul Sfântului Spirit. A te „supune” înseamnă să ascuți de cineva sau de ceva. „[Chemările]” sunt invitații convingătoare sau plăcute. Mosia 3:19 este un fragment care conține scriptură de bază. Puteți să-l marcați într-un mod distinct pentru a-l putea găsi cu ușurință.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți titlul „A renunța la omul firesc”. Sub acest titlu, faceți o listă cu ceea ce ne învață Mosia 3:19 că trebuie să facem pentru a învinge „omul firesc”. Încercuiți o acțiune asupra căreia considerați că este cel mai important să lucrați în prezent. Faceți un plan pentru a pune în practică această acțiune.

Unul dintre principiile pe care le învățăm din Mosia 3:19 este acela că, dacă ne supunem chemărilor Duhului Sfânt, putem învinge omul firesc prin intermediul ispășirii lui Hristos.

Folosind propriile voastre cuvinte, explicați ce înseamnă pentru voi să vă supuneți „chemărilor Spiritului Sfânt”? _____

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, despre renunțarea la omul firesc: „Neprihănirea *personală*, preaslăvirea, rugăciunea și studiul scripturilor sunt cruciale pentru a putea «[renunța la] omul firesc» (Mosia 3:19)” („The Tugs and Pulls of the World”, *Ensign*, nov. 2000, p. 36).

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce moduri căutați să vă supuneți chemărilor Spiritului Sfânt din viața voastră?

 5. Ce puteți face pentru a vă supune întocmai „chemărilor Spiritului Sfânt” din viața voastră? În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un țel care să vă ajute să faceți progrese în acest aspect în această săptămână. Puteți să lucrați la dezvoltarea uneia dintre însușirile consemnate în Mosia 3:19, care vă ajută să fiți asemenea unui copil – de exemplu, să deveniți mai ascultători, blânzi, umili, răbdători, plini de dragoste sau dornici să vă supuneți tuturor lucrurilor pe care Domnul are „grijă să [vi] le trimită”.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre căteva dintre obstacolele din viața voastră care nu vă permit să vă supuneți chemărilor Spiritului.

Scriptură de bază – Mosia 3:19

 7. Pentru a vă fi mai ușor să memorați Mosia 3:19, citiți-l de trei ori. Această repetiție vă va ajuta să cunoașteți conținutul acestui verset. După aceea, încercați să scrieți din memorie cât mai mult din verset sau să redați ideile din verset așa cum puteți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, fără să vă uitați în Cartea lui Mormon. Încercați să rostiți versetul cu glas tare de câteva ori, în momente precum atunci când mergeți pe jos, când faceți sport sau când vă pregătiți de culcare. Repetarea acestui lucru câteva zile la rând vă poate ajuta să memorați și să vă amintiți principiile importante prezente în acest verset.

 8. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 3 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 11: ZIUA 3

Mosia 4

Introducere

Învățăturile regelui Benjamin au avut un efect profund asupra oamenilor care le-au ascultat. Acești oameni și-au exercitat credința în ispășire, s-au pocăit și au fost iertați de păcate. Regele Benjamin i-a învățat, apoi, ce trebuiau să facă pentru a păstra iertarea păcatelor. El a declarat că noi suntem precum cerșetorii, deoarece salvarea noastră depinde în totalitate de Dumnezeu. Regele Benjamin ne-a avertizat că trebuie să fim mereu atenți la gândurile, faptele și comportamentul nostru.

Mosia 4:1–8

Cei din mulțime sunt copleșiți de Spirit și păcatele le sunt iertate.

Imaginați-vă că un prieten v-a întrebat: Cum pot ști dacă am fost iertat de un anumit păcat? Cum i-ați răspunde?

Studiați Mosia 4:1–3 și căutați idei care să vă ajute să răspundeți la întrebarea prietenului vostru. Scrieți un posibil răspuns: _____

Un principiu important propovăduit în aceste versete este: **Când ne exercităm credința în Isus Hristos și ne pocăim sincer, păcatele ne sunt iertate.** O astfel de pocăință este un element important în procesul dobândirii bucuriei și unei conștiințe împăcate.

De obicei, când cineva ne adresează o întrebare, dorim să oferim un răspuns. De data aceasta, când vă gândiți cum să răspundeți la întrebarea prietenului vostru, gândiți-vă cum puteți să răspundeți printr-o altă întrebare. Cugetați la Mosia 4:1–3 și la următoarea declarație a vârstnicului F. Burton Howard, membru emerit al Celor Șaptezeci: „Când te pocăiești cu adevărat, simți o pace interioară. Știi că ai fost iertat, deoarece poverile pe care le-ai purtat atâta vreme au dispărut brusc. Au dispărut și știi că au dispărut” („Repentance”, *Ensign*, mai 1983, p. 59).

Gândiți-vă la o întrebare pe care o puteți adresa prietenului vostru pentru a-l ajuta să descopere cum putem ști dacă am fost iertați.

În timp ce vă gândiți ce întrebare să adresați, v-ar putea fi util să înțelegeți doi termeni din Mosia 4:1–3. Să ne vedem pe noi înșine în „starea [noastră] carnală” înseamnă să ne conștientizăm starea noastră căzută sau lumească. Să ne vedem pe noi înșine „chiar

mai jos decât țărâna pământului” înseamnă că țărâna pământului se supune poruncilor lui Dumnezeu (vezi Helaman 12:7–8), dar copiii lui Dumnezeu nu se supun întotdeauna poruncilor Sale.

De exemplu, puteți răspunde întrebării prietenului vostru cu o altă întrebare astfel: Ai conștiința împăcată când te gândești că te-ai pocăit de păcatul tău? Ești plin de bucurie?

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Oamenii regelui Beniamin au fost iertați datorită „credinței lor foarte mari în Isus Hristos” (Mosia 4:3). Ce fapte consemnate în Mosia 4:1–2 demonstrează credința lor? Ce atitudine și sentimente trebuie să aveți pentru a fi asemănători oamenilor lui Mosia?

b. Cum vă puteți exercita credința în Isus Hristos atunci când căutați iertarea păcatelor voastre?

După ce a fost martorul pocăinței oamenilor săi, regele Beniamin i-a învățat unele dintre lucrurile pe care trebuiau să le facă pentru a dobândi salvarea. Când citiți Mosia 4:4–8, căutați ce trebuie să facem pentru a dobândi salvarea.

Explicați sau exemplificați cum încercați să faceți lucrurile pe care regele Beniamin le-a enumerat:

„[Pune-ți] încrederea în Domnul”: _____

„[Fii] sânguincios în ținerea poruncilor Lui”: _____

„[Continuă] în credință chiar până la capătul vieții [tale]”: _____

Mosia 4:9–30

Regele Beniamin propovăduiește cum se păstrează iertarea păcatelor.

După ce nefiții au fost iertați de păcatele lor, regele Beniamin i-a învățat cum să păstreze (sau să mențină) acea stare de curățenie și puritate. Cercetați Mosia 4:9–11, 26, 28, 30 pentru a afla în ce trebuie să *credem* și ce trebuie să *facem* pentru a păstra iertarea păcatelor noastre. Consemnați ce descoperiți în următorul tabel:

Păstrarea iertării păcatelor	
Credeți	Faceți

Potrivit celor consemnate în Mosia 4:9–30, regele Beniamin și-a învățat oamenii multe lucruri, dar unul dintre cele mai importante principii propovăduite este: **Dacă ne umilim înaintea lui Dumnezeu și ne străduim să dezvoltăm atribute asemănătoare cu cele ale lui Hristos, ne putem păstra iertarea păcatelor.**

2. Regele Beniamin a propovăduit că trebuie să „[credem] în Dumnezeu” (Mosia 4:9) și să ne amintim întotdeauna de „măreția lui Dumnezeu” (Mosia 4:11). În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți ce experiențe ați avut voi sau o persoană pe care o cunoașteți care v-au ajutat să înțelegeți că Dumnezeu există, că El este puternic și că vă iubește. De ce credeți că este important să înțelegem și să ne amintim de puterea, bunătatea și dragostea lui Dumnezeu? Când vă aduceți aminte aceste lucruri, în ce mod vă influențează viața?

Regele Beniamin a descris faptele oamenilor care încearcă să păstreze iertarea păcatelor lor. Studiați Mosia 4:12–16 pentru a învăța unele dintre faptele pe care regele Beniamin le-a descris. (Cuvântul *ajuta* din Mosia 4:16 înseamnă a oferi alinare sau ajutor celor care sunt în nevoie.)

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum arată faptele descrise de regele Beniamin că cineva se străduiește să păstreze iertarea păcatelor sale. Puteți enumera alte fapte care demonstrează că cineva se străduiește să păstreze iertarea păcatelor sale? Enumerați unul sau mai multe moduri în care i-ați ajutat pe cei aflați în nevoie.

Regele Beniamin ne-a comparat pe toți cu un cerșetor, deoarece fiecare dintre noi este complet dependent de Dumnezeu pentru tot ceea ce are. Această analogie ne ajută să apreciem binecuvântările pe care le-am primit de la Domnul. Citiți Mosia 4:19–21 pentru a afla în ce mod suntem fiecare dintre noi asemenea unui cerșetor în ochii lui Dumnezeu.

Gândiți-vă la dependența voastră de Dumnezeu. Care este o binecuvântare pentru care Îi puteți mulțumi Tatălui Ceresc în acest moment?

După ce a propovăduit că avem nevoie de ajutor în mod constant de la Dumnezeu, regele Beniamin ne-a cerut să ne gândim cum ar trebui să ne purtăm cu cei care ne cer ajutorul. Studiați Mosia 4:26–27 pentru a afla cum ar trebui să ne purtăm cu cei aflați în nevoie.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsul la următoarea întrebare: Cum vă poate ajuta faptul că vă aduceți aminte de învățăturile regelui Beniamin din Mosia 4 să fiți mai plin de compasiune față de cei care au nevoie de ajutor spiritual sau material?

5. Alocați-vă timp pentru a medita asupra scripturilor studiate astăzi. Ținând cont de ceea ce ați învățat din cuvântarea regelui Beniamin, ați simțit vreun îndemn de la Duhul

Sfânt în legătură cu ce trebuie să faceți? Scrieți acest îndemn în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Amintiți-vă că Domnul vă iubește profund. Când vă pocăiți de toate greșelile și faceți tot ce vă stă în putință să urmați exemplul Salvatorului, puteți să păstrați iertarea păcatelor.

Scriptură de bază – Mosia 4:30

Citiți, cu glas tare, Mosia 4:30. Care este relația dintre gândurile, cuvintele și faptele voastre?

Președintele Ezra Taft Benson a descris această relație: „Aveți gânduri curate. Aceia care au gânduri curate nu fac fapte murdare. În fața lui Dumnezeu nu sunteți

responsabil doar pentru faptele dumneavoastră, ci și pentru controlarea gândurilor dumneavoastră... Este încă adevărată vechea zicală care spune că semeni un gând și culegi o faptă, semeni o faptă și culegi un obicei, semeni un obicei și culegi un caracter, iar caracterul îți determină destinul etern. «Căci el este ca unul care își face socotelile în suflet» (vezi Proverbele 23:7) (în Conference Report, oct. 1964, p. 60).

Notarea îndemnelor pe care le primiți

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a încurajat să notăm îndemnelor pe care le primim: „Scrieți într-un jurnal lucrurile importante pe care le învățați de la Spirit. Veți constata că, în timp ce notați îndemnuri prețioase, altele vă vor veni adesea în minte. De asemenea, cunoașterea pe care o dobândeți vă va fi disponibilă de-a lungul vieții. Întotdeauna, fie că este zi sau noapte, oriunde vă aflați, orice ați face, căutați să recunoașteți și să răspundeți îndrumării Spiritului” („To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely”, *Ensign*, iunie 2002, p. 32).

 6. Pe măsură ce învățați să vă controlați gândurile, veți culege binecuvântările de a fi mai asemănători lui Hristos în ceea ce privește cuvintele și faptele voastre. În jurnalul pentru

studiul scripturilor, scrieți unul sau mai multe moduri prin care vă puteți controla gândurile și le puteți menține cât mai asemănătoare cu cele ale lui Hristos.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 4 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 11: ZIUA 4

Mosia 5–6

Introducere

Mosia 5 conține sfârșitul cuvântării adresate de regele Beniamin oamenilor săi, care a început în Mosia 2. Ca urmare a credinței lor în cuvintele regelui Beniamin, oamenii au avut parte de schimbare mare în inimile lor. Ei au făcut un legământ cu Dumnezeu și au luat asupra lor numele lui Isus Hristos. Potrivit celor consemnate în Mosia 6, regele Beniamin a încredințat conducerea regatului pe care-l guvernase fiului său, Mosia, și acesta a domnit în neprihănire, urmând exemplul tatălui său.

Mosia 5:1–4

Oamenii regelui Beniamin au parte de o schimbare mare.

Gândiți-vă la următoarele întrebări: V-ați dorit vreodată să puteți schimba ceva la voi înșivă? Ce ați făcut în legătură cu aceasta?

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a vorbit despre nevoia fiecăruia dintre noi de a avea parte de o schimbare mare în viețile noastre: „Esența Evangheliei lui Isus Hristos implică o schimbare fundamentală și permanentă a înseși naturii noastre, făcută posibilă prin bizuirea pe «meritele și mila și harul lui Mesia cel Sfânt» (2 Nefi 2:8). Când alegem să-L urmăm pe Învățător, noi alegem să ne schimbăm – să fim născuți din nou spiritual” („Trebuie să vă nașteți din nou”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 20).

Puteți scrie următoarea expresie în scripturile voastre lângă Mosia 5:2: „Când alegem să-L urmăm pe Învățător, alegem să ne schimbăm”.

În ce moduri credeți că alegem să ne schimbăm când alegem să-L urmăm pe Isus Hristos? _____

Recapitulați rezumatele capitolelor Mosia 3 și Mosia 4 pentru a vă aminti tema principală a cuvântării regelui

Beniamin. La sfârșitul cuvântării sale, regele Beniamin i-a întrebat pe oameni dacă ei credeau în ceea ce el i-a învățat despre ispășirea lui Isus Hristos (vezi Mosia 5:1). Citiți Mosia 5:2–4 și căutați ce s-a schimbat în inimile oamenilor după ce au ascultat cuvintele regelui lor. Când citiți, vă va fi util să știți că termenul „înclinare” (Mosia 5:2) se referă la atitudinile, dorințele sau temperamentul unei persoane.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului David A. Bednar: „Evanghelia lui Isus Hristos cuprinde mult mai multe lucruri decât acelea de a evita, de a birui și de a fi curățați de păcate și de influențele rele din viața noastră; cuprinde, de asemenea,

faptul de a face bine, de a fi buni și acela de a deveni mai buni... Faptul de a avea inima schimbată de către Spiritul Sfânt astfel încât «[să] nu mai avem înclinare să facem rău, ci să facem bine neîncetat» (Mosia 5:2), așa cum a făcut poporul regelui Beniamin, reprezintă responsabilitatea pe care am acceptat-o prin legământ. Această schimbare mare nu este doar rezultatul unei munci asidue sau al impunerii unei discipline personale mai stricte. Este mai degrabă consecința unor schimbări fundamentale ale dorințelor noastre, ale motivelor noastre și ale naturii noastre, care sunt posibile prin ispășirea lui Hristos, Domnul. Obiectivul nostru spiritual este de a birui atât păcatul, cât și dorința de a păcătui” („Mâini nevinovate și o inimă curată”, *Liahona*, nov. 2007, p. 81–82).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce credeți că înseamnă să ai parte de o „schimbare mare” în inimă? (Mosia 5:2)
- Când alegem să-L urmăm pe Isus Hristos, de ce trebuie să ne schimbăm și atitudinile, nu doar comportamentul?
- De ce credeți că este nevoie de ispășirea lui Isus Hristos pentru ca o schimbare să se petreacă în noi?

Studiați Mosia 5:2, 4 pentru a căuta ce anume au făcut oamenii care să fi permis să aibă loc o schimbare mare în inimile lor. Puteți marca aceste fapte în scripturile voastre. Amintiți-vă că vorbele regelui Beniamin erau despre puterea ispășirii lui Isus Hristos, iar oamenii aveau mare credință în aceste vorbe.

Un principiu pe care îl învățăm din aceste versete este: **Când ne exercităm credința în Isus Hristos și primim Spiritul Sfânt, putem avea parte de o mare schimbare în inimă.**

2. Ținând cont de ceea ce ați învățat din Mosia 5:1–4 și de principiul de mai sus, scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, ce puteți face pentru a exercita o credință mai mare în Salvator. Ce lucruri concrete puteți face, începând de astăzi,

pentru a exercita o credință mai mare, astfel încât să determinați și să păstrați o schimbare mare în inima voastră?

Mosia 5:5–15

Oamenii regelui Beniamin fac un legământ cu Dumnezeu și primesc un nume nou.

După ce oamenii regelui Beniamin au avut parte de o schimbare mare în inimă, au dorit să facă un legământ cu Domnul. Identificați cuvinte sau expresii, în Mosia 5:5, care demonstrează cât de important a fost pentru oamenii regelui Beniamin să facă și să țină acest legământ.

Când facem legăminte cu Dumnezeu, El stabilește condițiile legămintelor și noi le acceptăm. Apoi, Dumnezeu ne promite anumite binecuvântări datorate supunerii noastre (vezi D&L 82:10). Faptul de a face legăminte reprezintă un mod prin care Îi arătăm Domnului că dorințele noastre de a-I sluji sunt sincere.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce expresii din Mosia 5:5 vă amintesc de promisiunile pe care le reînnoim de fiecare dată când luăm din împărțășanie?
- Cum credeți că facerea și ținerea legămintelor vă ajută să păstrați o mare „schimbare în inimă”?

Faceți referire la Mosia 1:11–12. Unul dintre scopurile pentru care regele Beniamin și-a adunat oamenii a fost acela de a le da un nume. Citiți Mosia 5:6–7 și marcați numele pe care regele Beniamin l-a dat oamenilor săi după ce aceștia au făcut legământ cu Domnul.

Aceste versete ne învață următorul principiu: **Noi luăm numele lui Isus Hristos asupra noastră făcând legăminte sacre.** Citiți Mosia 5:8–14 și căutați motivul pentru care este necesar ca noi să luăm numele lui Isus Hristos asupra noastră.

Ce binecuvântări primim dacă avem numele lui Isus Hristos scris în inimile noastre? _____

Din ce cauză ar putea numele să fie „șters” din inima voastră sau a altcuiva? _____

Citiți Mosia 5:15 și căutați ce promisiuni face Domnul celor care își țin legămintele.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce simțiți când vă gândiți la faptul de a avea scris numele lui Isus Hristos în inima voastră. Scrieți unul sau mai multe motive pentru care doriți să păstrați acest nume și să nu îl pierdeți niciodată.

Mosia 6:1–7

Mosia își începe domnia.

Citiți Mosia 6:3 și identificați ce a făcut regele Beniamin înainte de a lăsa mulțimea să plece.

Ce a făcut regele Beniamin pentru a-și ajuta oamenii să-și amintească de legămintele pe care le-au făcut?

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum vă ajută conducătorii preoției și învățătorii să țineți legămintele pe care le-ați făcut.

Regele Beniamin a murit după trei ani de la rostirea cuvântării sale. Citiți Mosia 6:6–7 și căutați cum a urmat regele Mosia exemplul tatălui său de conducător neprihănit.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 5–6 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 12: ZIUA 1

Mosia 7–8

Introducere

Regele Mosia a fost fiul regelui Beniamin, care a fost fiul primului Mosia menționat în Cartea lui Mormon. Cu aproximativ 80 de ani înainte ca Mosia să devină rege, un bărbat pe nume Zenif a condus un grup de nefiți din Zarahemla înapoi spre țara lui Nefi (vezi Omni 1:27–30). Mosia 7 explică faptul că regele Mosia a consimțit ca „un om tare și puternic” pe nume Amon (Mosia 7:3) și un mic grup să călătorească spre țara lui Nefi (uneori numită țara lui Lehi-Nefi) și să afle ce s-a întâmplat cu grupul lui Zenif. Amon i-a găsit pe urmașii oamenilor lui Zenif, care erau conduși de nepotul lui Zenif, Limhi. So sirea lui Amon a adus speranță pentru Limhi și oamenii săi, ale căror nedreptăți au făcut ca ei să fie duși în robie de lamaniți. Cu ani în urmă, când a încercat să găsească Zarahemla pentru a cere ajutor, un grup de oameni ai lui Limhi a găsit 24 de plăci de aur cu inscripții pe ele. Când Limhi l-a întrebat pe Amon dacă putea traduce inscripțiile, acesta a explicat că un văzător, precum regele Mosia, putea traduce cronicile vechi.

Scurtă prezentare a capitolelor Mosia 7–24

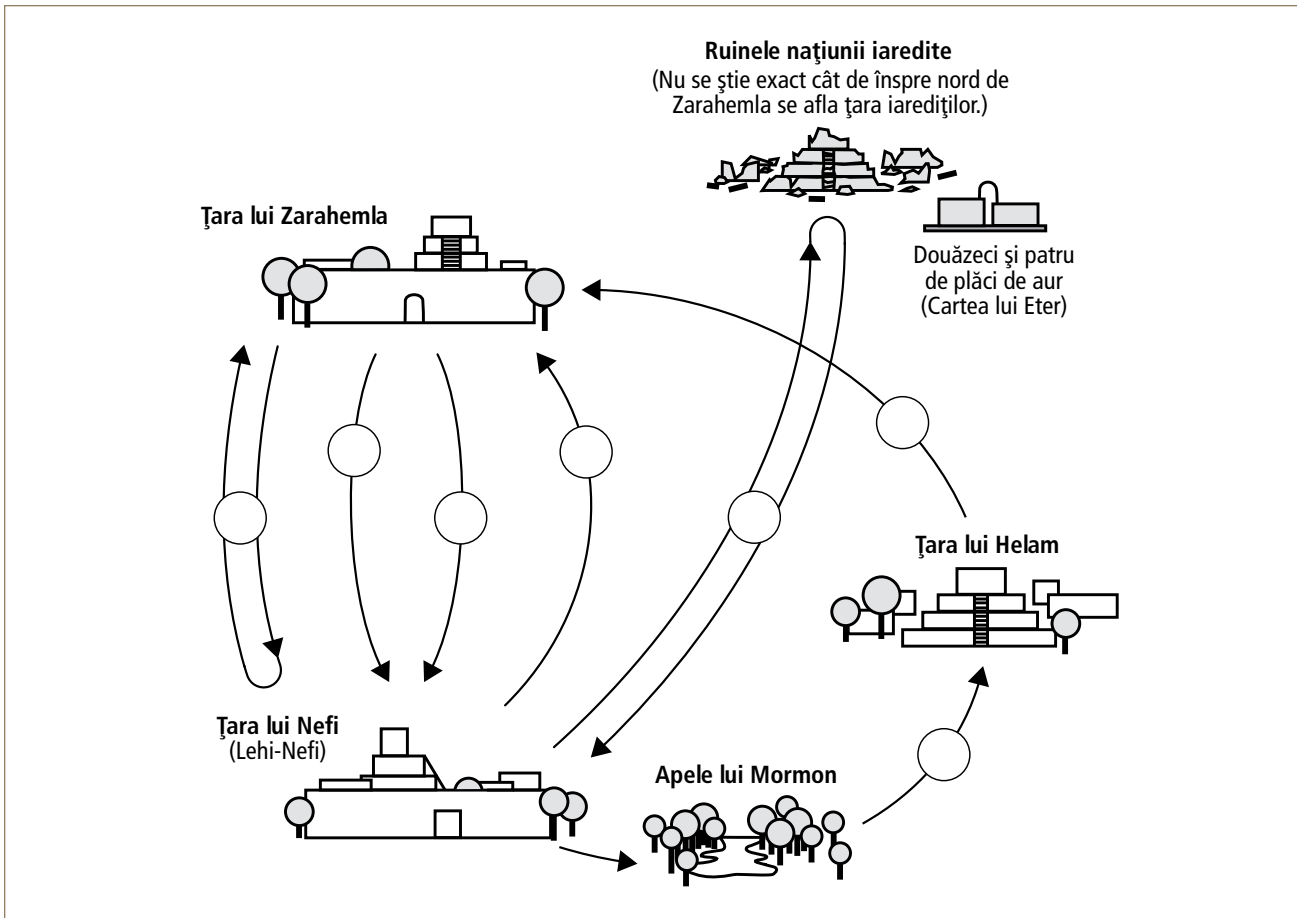
Ați dorit vreodată să scăpați de sentimente negative, dintr-o situație dureroasă, dintr-o împrejurare dificilă sau apăsătoare sau de vina unui păcat? Experiențele oamenilor despre care veți studia în Mosia 7–24 vă pot învăța despre eliberare – cum să o căutați, cum să o facilitați și, chiar, cum să o așteptați. Fiți atenți la modurile în care puteți pune în practică, în propriile vieți, povestirile despre oamenii lui Zenif și despre urmașii lor, incluzând dorința de eliberare de ceva care vă oprimă.

Înainte de a studia Mosia 7, vă va fi util să vă familiarizați cu diferitele călătorii consemnate în Mosia 7–24. Următoarea activitate vă va oferi o scurtă prezentare a acestor călătorii, care au avut loc într-un interval de timp de aproximativ 80 de ani (din anul 200 î.H. până în anul 120 î.H.). Informațiile din căsuțele nuanțate din tabel explică ce s-a întâmplat între călătorii.

Călătorie	Cine a călătorit și unde
1	Zenif și alți nefiți au călătorit din Zarahemla către țara lui Nefi, care fusese ocupată de lamaniți. Acești nefiți s-au luptat între ei, iar supraviețuitorii s-au întors în Zarahemla (vezi Omni 1:27–28; Mosia 9:1–2).
2	Zenif și alții au părăsit Zarahemla și s-au stabilit în țara lui Nefi (vezi Omni 1:29–30; Mosia 9:3–7).

După ce Zenif a murit, fiul său Noe a domnit în ticăloșie. Domnul l-a trimis pe profetul Abinadi pentru a-i avertiza pe oameni să se pocăiască. Alma, unul dintre preoții regelui Noe, a ascultat cele spuse de Abinadi în mesajul său și le-a propovăduit și altora (vezi Mosia 11–18).

Călătorie	Cine a călătorit și unde
3	Alma a scăpat și a mers la apele lui Mormon și, mai târziu, a condus un grup de oameni credincioși către țara lui Helam (vezi Mosia 18:4–5, 32–35; 23:1–5, 19–20).
Lamaniții au atacat poporul lui Noe în țara lui Nefi. Noe a fost ucis mai târziu și fiul său, Limhi, a domnit. Oamenii lui Limhi erau robii lamaniților (vezi Mosia 19–20).	
4	Limhi a trimis un grup de nefiți să găsească Zarahemla. După ce s-a rătăcit în pustiu, grupul a descoperit ruinele unei națiuni distruse și o cronică ce a fost consemnată pe 24 de plăci de aur (vezi Mosia 8:7–9; 21:25–27).
5	Amon și alte 15 persoane au plecat din Zarahemla pentru a-i găsi pe aceia care s-au întors în țara lui Nefi (vezi Mosia 7:1–6; 21:22–24).
6	Limhi și oamenii săi au scăpat de lamaniți și au fost duși de Amon și frații săi în Zarahemla (vezi Mosia 22:10–13).

Călătoria	Cine a călătorit și unde
	După ce oamenii lui Limhi au scăpat, lamaniții au trimis o armată după ei. Armata se rătăcise în pustiu atunci când i-a descoperit pe Alma și pe oamenii săi în țara lui Helam. Lamaniții i-au dus în robie. Oamenii lui Alma s-au rugat pentru a scăpa (vezi Mosia 22–24).
7	Domnul i-a eliberat pe Alma și pe oamenii săi și i-a îndrumat către Zarahemla (vezi Mosia 24:20–25).

Scrieți numărul fiecărei călătorii în bulina corespunzătoare de pe hartă:

Mosia 7:1–8:4

Amon găsește țara lui Nefi (Lehi – Nefi) și regele Limhi descrie cum au ajuns oamenii săi în robie.

În Mosia 7, Amon și alți 15 bărbați puternici au plecat din Zarahemla pentru a afla ce s-a întâmplat cu oamenii pe care Zenif i-a condus către țara lui Nefi în urmă cu 80 de ani (vezi Mosia 7:2; vezi, de asemenea, călătoria numărul 5 de pe hartă). La sosirea lor în țara lui Nefi, Amon și trei dintre frații săi au fost prinși și aruncați în închisoare (vezi Mosia 7:6–11). După două zile, au fost eliberați din închisoare și au fost interogați de către regele Limhi, care era nepotul lui Zenif. Citiți Mosia 7:12–15 pentru a vedea cum și-a explicat Amon prezența în țara lui Nefi și cum a reacționat Limhi.

Citiți Mosia 7:14 și Mosia 21:25–26 pentru a înțelege mai bine de ce a fost Limhi „foarte bucuros” când a aflat de unde venea Amon.

Folosirea notelor de subsol

Notele de subsol conțin referințe utile către alte scripturi sau subiecte asemănătoare din index și ghidul pentru scripturi. Folosirea notelor de subsol vă ajută să înțelegeți mai bine doctrinele și principiile, firele narrative și cuvintele și conceptele dificile. Încercați să studiați notele de subsol ale câtorva versete sau ale unui capitol atunci când vă citiți temele. Puteți marca notele de subsol care vă sunt de mare ajutor.

Folosind ceea ce ați învățat din Mosia 21:25–26, explicați, pe scurt, de ce a fost Limhi atât de bucuros să afle că Amon venea din Zarahemla: _____

Grupul pe care Limhi l-a trimis după ajutor a găsit ruinele națiunii iaredite. Ei au crezut în mod greșit că au găsit Zarahemla și că nefiții de acolo fuseseră distruși (vezi călătoria numărul 4 de pe hartă). Veți învăța despre națiunea iaredită în Cartea lui Eter.

Regele Limhi și-a adunat oamenii pentru

a-l prezenta pe Amon. Limhi le-a vorbit oamenilor săi despre robia sub lamaniți și și-a exprimat speranța că Dumnezeu avea să-i elibereze în scurt timp (vezi Mosia 7:17–19). Citiți Mosia 7:20, 24–26 și marcați motivele pentru care oamenii lui Limhi au fost duși în robie. (Profetul menționat în Mosia 7:26 este Abinadi, cel pe care oamenii l-au ucis arzându-l în timpul domniei ticăloase a regelui Noe, înainte de sosirea lui Amon în țară.)

Puteți marca expresia „mari sunt motivele pe care le avem ca să jelim”, din Mosia 7:24, pentru a vă aminti că nedreptatea sau păcatul are consecințele sale. În cazul lor, mulți au fost uciși de atacurile lamaniților și oamenii au fost duși în robie. A jeli înseamnă a simți tristețe sau regret. Meditați un moment dacă ați jelit vreodată „din cauza nedreptății”.

Cu toate că este mai bine să nu păcătuți, dacă veți învăța din greșelile voastre, dacă îi veți cere ajutor lui Dumnezeu și dacă vă veți pocăi, aceste lucruri vă vor apropia de Dumnezeu. Citiți Mosia 7:29–32 și căutați mai multe dovezi ale faptului că Limhi a înțeles legătura dintre nedreptățile oamenilor săi și tristețea de care aveau parte. (Expresia „va culege neghina” din versetul 30 înseamnă a primi ceva nefolositor; iar expresia „va culege vântul de la răsărit” din versetul 31 înseamnă a fi distrus.)

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum pot consecințele păcatului să ne fie de ajutor în viețile noastre? Cum putem să punem în practică ce am învățat și să nu repetăm păcatul respectiv?
- De ce este important să recunoaștem și să admitem cât de grave sunt păcatele noastre? De ce este important să simțim în tristare după voia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre? (Vezi 2 Corinteni 7:10; întristarea după voia lui Dumnezeu este o constatare profundă a faptului că ceea ce am făcut L-a jignit pe Tatăl nostru din Cer.) De ce este important să nu amânăm să ne recunoaștem păcatele și să fim triști din cauza lor?

După ce Limhi le-a explicat oamenilor săi cât de grave erau păcatele lor, el i-a încurajat să facă anumite

lucruri. Marcați ce i-a îndemnat Limhi pe oamenii săi să facă în Mosia 7:33.

Din experiența oamenilor lui Limhi, învățăm că, **dacă ne recunoaștem nedreptățile și simțim întristare după voia lui Dumnezeu pentru ele, acest lucru ne poate încuraja să ne întoarcem către Domnul pentru a fi eliberați.**

Imaginați-vă că un prieten sau un membru al familiei voastre are remușcări pentru păcatele sale și are o dorință sinceră de a se pocăi și de a se întoarce către Domnul, dar nu știe cum să facă acest lucru. Cercetați Mosia 7:33 și recitiți expresiile care ne învață cum să ne „[întoarcem] către Domnul” cu adevărat.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o scrisoare adresată acestui prieten sau membru al familiei în care să-l învățați cum să se întoarcă la Domnul. Împărtașiți cele trei expresii descoperite în Mosia 7:33 și explicați înțelesul fiecărei expresii astfel: (1) redând-o cu ajutorul propriilor cuvinte, (2) dând exemple de fapte sau atitudini pe care le-ați putut vedea în viața unei persoane care se străduia să pună în practică îndemnul acelei expresii.

Gândiți-vă dacă aveți păcate de care nu v-ați pocăit, care vă provoacă tristețe și regret vouă și celor pe care îi iubiți. Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a oferit următorul sfat despre începutul procesului pocăinței: „Studiați și meditați pentru a afla cât de grave consideră Domnul că sunt păcatele dumneavoastră. Acest lucru vă va aduce tristețe și părere de rău vindecătoare. Vă va aduce, de asemenea, o dorință sinceră de schimbare și o disponibilitate de a vă supune oricărei cerințe pentru a fi iertați” („Finding Forgiveness”, *Ensign*, mai 1995, p. 76).

Mosia 8:5–21

Amon află despre cele 24 de plăci iaredite și îi spune lui Limhi despre un văzător care le poate traduce.

Amintiți-vă din călătoria numărul 4 de pe hartă, de la începutul acestei lecții, că oamenii care au încercat să găsească drumul către Zarahemla au descoperit ruinele unei întregi națiuni care fusese distrusă. Ei au găsit, de asemenea, 24 de plăci de aur pe care le-au adus lui Limhi (vezi Mosia 8:5–9). Limhi l-a întrebat pe Amon dacă știa pe cineva care putea să traducă plăcile (vezi Mosia 8:12). Amon a explicat că unele persoane pot primi putere de la Dumnezeu pentru a traduce. Citiți Mosia 8:13 și marcați cum i-a numit Amon pe cei care au primit această putere.

Amon a explicat că Mosia, regele nefit din Zarahemla, era un văzător. Cercetați Mosia 8:16–18 și marcați ce abilități mai are un văzător în afară de puterea de a traduce.

Aceste versete ne învață că **Domnul trimite profeți, văzători și revelatori pentru beneficiul oamenilor.** Astăzi, fiecare membru al Primei Președinții și al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli este profet, văzător și revelator.

Vârstnicul Neil L. Andersen, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Acestor 15 bărbați pe care îi susținem ca profeți, văzători și revelatori le este dată puterea divină să vadă ceea ce [alții] câteodată nu văd” („Fiți atenți la răul din spatele ochilor zâmbitori”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 47).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- De ce credeți că este înțelept să ascultați de cei care văd lucruri pe care voi nu le puteți vedea?
- Ce beneficii ați avut ca urmare a faptului că ați ascultat de profeții, văzătorii și revelatorii din zilele noastre?
- Care sunt unele moduri prin care puteți învăța de la profeții, văzătorii și revelatorii din zilele noastre?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 7–8 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Mosia 9–10

Introducere

În timpul domniei regelui Beniamin, Zenif a mers cu un grup de nefiți din Zarahemla să se stabilească printre lamaniiți, în țara lui Nefi. Deoarece regele lamaniiților plănuia să-i ducă pe oamenii lui Zenif în robie, el le-a permis să rămână. Tradițiile false ale lamaniiților și ura acestora față de nefiți au dus, în cele din urmă, la război. Când lamaniiții au căutat să-i ducă în robie, oamenii lui Zenif s-au întors către Domnul, care i-a întărit și i-a ajutat să îi alunge pe lamaniiți din țara lor.

Mosia 9:1–13

Zenif conduce un grup de nefiți înapoi în țara lui Nefi.

V-ați dorit vreodată ceva cu ardoare? Astăzi veți învăța despre un bărbat care și-a dorit ceva cu ardoare și despre consecințele faptelor și dorințelor sale.

Uitați-vă la harta cu călătorii din lecția trecută. Vă amintiți de călătoria lui Amon când i-a găsit pe Limhi și oamenii săi? Deschideți-vă scripturile la Mosia 7–8 și căutați data la care au avut loc evenimentele din aceste capitole (se găsește fie în partea de jos a paginii sau în rezumatele capitolelor). Comparați-o cu data din Mosia 9:1. Care este diferența de ani dintre cele întâmplate în Mosia 8 și cele întâmplate în Mosia 9?

Datele din scripturi

Faceți-vă timp pentru a observa datele din Cartea lui Mormon. Dacă vă familiarizați cu aceste date (găsite fie în notele de subsol, fie în rezumatele capitolelor), veți înțelege mai bine succesiunea evenimentelor pe care le studiați.

Citiți prefața scrisă de Mormon la cronică lui Zenif, care se găsește chiar înainte de Mosia 9.

Zenif, bunicul lui Limhi, a condus un grup de nefiți înapoi în țara lui Nefi. El și-a dorit ceva cu atâta ardoare, încât a uitat să se gândească unde îl vor conduce dorințele sale. Citiți în Mosia 9:1–4 ce a făcut Zenif pentru a

obține ce își dorea. (A fi „prea zelos” înseamnă a fi extrem de înflăcărat sau extrem de interesat de ceva.)

Înflăcărarea lui Zenif a făcut ca el să fie înșelat de regele lamanit. Citiți Mosia 9:5–7, 10 pentru a vedea ce s-a întâmplat din cauza înflăcăării lui Zenif.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsuri la următoarele întrebări:

- Ce nu a reușit Zenif să recunoască din cauza dorințelor sale înflăcărate de a obține țara lui Nefi?
- Care ar fi câteva exemple moderne de lucruri pe care cei tineri doresc cu înflăcărare să le obțină?
- Care credeți că sunt pericolele de-a fi înceți în a vă aduce aminte de Domnul când faceți alegeri în viața voastră?

După 12 ani, oamenii lui Zenif au prosperat. Regele lamanit se temea că nu va putea să-i facă robii săi, conform planului său inițial, așa că și-a pregătit oamenii să se lupte împotriva lor (vezi Mosia 9:11–13).

Mosia 9:14–10:22

Lamaniiții încearcă să-i ducă pe oamenii lui Zenif în robie.

Încercuți toate aspectele din viața voastră în care ați dori să aveți parte de mai mult sprijin sau de mai multă tărie: activitatea școlară, rezistența în fața ispitelor, relațiile cu prietenii, conducătorii și colegii de la muncă, relațiile cu membrii familiei, dezvoltarea deprinderilor, talentelor și abilităților.

Când studiați Mosia 9–10, fiți atenți la un principiu care vă va ajuta să înțelegeți ce trebuie să faceți pentru a primi mai multă tărie în acele aspecte ale vieții voastre. Mosia 9–10 conține o relatare despre două perioade de timp diferite, când lamaniiții au venit să lupte împotriva lui Zenif și a oamenilor săi.

2. Copiați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor, lăsând suficient spațiu liber sub fiecare referință scripturală pentru a scrie un răspuns. Studiați versetele indicate și căutați ce au făcut oamenii lui Zenif și lamaniiții pentru a găsi putere. Completați tabelul cu informațiile găsite.

	Ce au făcut oamenii pentru a se pregăti?	Ce au făcut pentru a-și pune încrederea în Domnul?	Care a fost rezultatul?
Zenif și oamenii săi	Mosia 9:14–16	Mosia 9:17	Mosia 9:18
Lamaniiții	Mosia 10:6–8	Mosia 10:11	Mosia 10:19–20

- Ce asemănări observați între modul în care oamenii lui Zenif s-au pregătit pentru luptă și cel în care au făcut-o lamaniiții? _____
- Ce deosebiri observați între modul în care oamenii lui Zenif s-au pregătit pentru luptă și cel în care au făcut-o lamaniiții? _____

O lecție pe care o învățăm din Mosia 9:17–18 este aceea că **Domnul ne va întări când facem tot ce ne stă în putință și când ne punem încrederea în El.**

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce aspecte ale vieții mele aș putea să am mai multă încredere în Domnul și aș putea să Îi cer să mă întărească?

 4. Marcați primele trei rânduri din Mosia 9:18. Apoi, rugați un adult de încredere (un părinte, un conducător al Bisericii sau un învățător) să vă împărtășească o experiență despre un moment în care l-a cerut ajutor Domnului și s-a simțit întărit de El. Ascultați ce a făcut acea persoană pentru a primi putere de la Domnul. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre ceea ce ați învățat.

Ați fost vreodată supărați pe cineva sau ați purtat cuiva pică – ați simțit că nu puteați ierta sau uita ceea ce a făcut acea persoană? Ați cunoscut pe cineva care părea că vă urăște? Înainte ca Zenif și oamenii săi să se lupte pentru a doua oară, Zenif i-a învățat pe oamenii săi care era motivul pentru care lamaniții erau plini de ură față de nefiți. Când studiați cuvintele lui Zenif din Mosia 10:11–18, v-ar putea fi util să știți că a fi „[nedreptățit]” înseamnă să te simți jignit sau să fii tratat într-un mod necinstit sau nedrept și că a fi „[mânios]” înseamnă să fii extrem de furios. Studiați Mosia 10:11–18 și căutați de ce urmașii lui Laman și Lemuel au continuat să-i urască pe urmașii lui Nefi. Marcați cuvintele *nedreptățit* și *mânioși* în timp ce citiți.

Meditați asupra următoarelor întrebări:

- De ce îi urau lamaniții atât de mult pe nefiți?
- Cine simte durere atunci când sunteți furioși sau refuzați să iertați?
- Cum ar putea furia și rachiuna să vă afecteze familia sau viitorii copii?

Citiți următoarele experiențe povestite de vârstnicul Donald L. Hallstrom, din Președinția celor Șaptezeci, și căutați ce ne-a recomandat să facem când ne simțim jigniți sau suntem furioși pe cineva:

„Cu mulți ani în urmă am fost martorul unei dezamăgiri – care a devenit o tragedie. Un cuplu tânăr se pregătea să întâmpine pe lume primul lor copil. Viețile lor erau pline de nerăbdare și entuziasm față de această experiență grandioasă. În

timpul nașterii, au apărut complicații și copilul a murit. Dezamăgirea s-a preschimbat în mâhnire, mâhnirea s-a preschimbat în mânie, mânia s-a preschimbat în reproș, iar reproșul s-a preschimbat în răzbunare față de doctorul pe care ei îl considerau responsabil pentru ceea ce se întâmplase. Părinții și alți membri ai familiei s-au implicat foarte mult, încercând împreună să

distrugă reputația și cariera doctorului. Pe măsură ce săptămânile și, apoi, lunile de amărăciune [manifestată prin cuvinte dure, amare] măcinau familia, înverșunarea lor s-a îndreptat asupra Domnului. «Cum de a permis El ca lucrul acesta groaznic să se întâmple?». Ei au respins eforturile repetate ale conducătorilor și membrilor Bisericii de a-i alina din punct de vedere spiritual și emoțional iar, cu timpul, s-au îndepărtat de Biserică. Acum, patru generații ale familiei au fost afectate. Acolo unde au existat cândva credință și devotament față de Domnul și Biserica Sa, nu a mai avut loc de zeci de ani nicio activitate spirituală din partea niciunui membru al familiei...

Bunicii mei din partea tatălui au avut doi copii, un fiu (tatăl meu) și o fiică... [Fiica lor] s-a căsătorit în 1946, iar patru ani mai târziu aștepta un copil... Nimeni nu știa că în pântecul ei purta gemeni. Din nefericire, ea și gemenii au murit în timpul nașterii.

Bunicii mei au fost devastați. Totuși, mâhnirea lor i-a îndreptat imediat către Domnul și ispășirea Sa. Fără a stăruî întrebându-se de ce s-a întâmplat așa ceva și cine ar putea fi învinovățit, ei s-au hotărât să trăiască în neprihănire...

Credința de care au dat dovadă [acești bunici], mai ales când au întâmpinat dificultăți, a influențat deja patru generații după ei. În mod direct și profund, ea i-a influențat pe fiul lor (tatăl meu) și pe mama mea atunci când unica fiică a părinților mei, cel mai mic copil al lor, a murit în urma unor complicații apărute în momentul nașterii... Având exemplul generației dinainte, părinții mei – fără ezitare – s-au întors către Domnul pentru consolare...

Dacă simțiți că ați fost nedreptățiți – de către cineva (un membru al familiei, un prieten, un alt membru al Bisericii, un conducător al Bisericii, un partener de afaceri) sau că vi s-a greșit cu ceva (ați suferit din pricina morții unei persoane iubite, aveți probleme de sănătate, probleme financiare, sunteți sau ați fost abuzați, sunteți dependenți de substanțe sau obiceiuri dăunătoare) – tratați problema direct și cu toată tăria de care dispuneți... Și, fără întârziere, întoarceți-vă către Domnul. Exercitați-vă toată credința pe care o aveți în El. Dați-I voie să ducă povara împreună cu dumnea-voastră. Permiteți harului Său să vă ușureze povara... Nu permiteți niciodată vreunei împrejurări trecătoare să vă oprească să creșteți spiritual” („Întoarceți-vă către Domnul” *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 78–80).

Observați că, atât în exemplul despre lamaniți, cât și în cel despre familia cuplului tânăr care și-a pierdut primul copil, furia și jignirea au afectat generații întregi de oameni.

 5. Gândiți-vă la un moment în care ați simțit că sunteți neîndreptățiți sau ați fost furioși pe cineva. Mai aveți astfel de sentimente în prezent? În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum pot să primesc ajutor în eforturile mele de a ierta?
- Cum pot urma exemplul bunicilor vârstnicului Hallstrom și pune în practică în viața mea, astăzi, sfatul său din ultimul paragraf al citatului?

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 9–10 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 12: ZIUA 3

Mosia 11–14

Introducere

Regelui Noe i-a făcut mare plăcere să trăiască o viață desfrânată și și-a convins o mare parte din oameni să facă ticăloșii. Domnul l-a trimis pe profetul Abinadi pentru a-i chema pe oamenii lui Noe să se pocăiască și pentru a-i avertiza de iminentul pericol reprezentat de sclavie. Oamenii au ales să nu dea ascultare avertizărilor, iar Abinadi a fost încarcerat pentru profețiile sale. Când preoții regelui Noe i-au pus întrebări lui Abinadi, profetul i-a muștrat pentru că nu trăiau conform poruncilor și pentru că nici nu le propovăduiau. Dumnezeu l-a protejat pe Abinadi și i-a dat puterea de a termina să transmită mesajul pentru regele Noe și preoții săi. Citându-l pe Isaia, Abinadi a depus mărturie despre nevoia tuturor oamenilor de a se bizui pe Isus Hristos și pe ispășirea Sa.

Mosia 11:1–19

Regele Noe își convinge oamenii să facă ticăloșii.

Gândiți-vă la următoarele întrebări:

- Ce ați face dacă un părinte, un tutore sau un conducător ar sugera că unii dintre prietenii voștri au o influență negativă asupra voastră?
- Ce ați face dacă unul dintre părinții voștri sau un conducător al Bisericii v-ar ruga să vă îmbrăcați mai corespunzător pentru adunările de preaslăvire de duminică sau pentru alte activități ale Bisericii?
- Ce ați face dacă profetul ar spune că trebuie să schimbați standardele modului în care vă distrați?

Oamenii pot reacționa diferit în ceea ce privește întrebările de mai sus. Când studiați această lecție, fiți atenți cum ar dori Domnul ca voi să le răspundeți oamenilor pe care El îi trimite pentru a vă ajuta să trăiți în neprihănire.

Când vă pregătiți să studiați Mosia 11, v-ar putea fi util să știți că, după ce Zenif a murit, fiul său Noe a fost regele nefiților care trăiau în țara lui Nefi. Citiți Mosia 11:1–2, 5–7, 14–19 și marcați cuvintele și expresiile care descriu faptele lui Noe și ceea ce el a căutat să aibă după ce a devenit rege. Apoi, citiți Mosia 11:2, 6–7, 15, 19 și marcați cu o culoare diferită (dacă puteți) influența avută de faptele lui Noe asupra oamenilor din împărăție.

Aceste versete ilustrează modul în care oamenii cu care ne asociem ne pot influența faptele. Gândiți-vă la modul în care semenii voștri vă influențează alegerile. Gândiți-vă un moment la ce fac oamenii din ziua de astăzi care poate fi asemănat cu faptul de a munci „foarte mult [pentru a sprijini] nedreptatea” (Mosia 11:6).

Mosia 11:20–12:17

Abinadi îi îndeamnă pe oameni să se pocăiască și îi avertizează în legătură cu pericolul sclaviei.

Deși regele Noe și oamenii săi au ales să facă ticăloșii, Domnul a continuat să-i iubească și să dorească să-i ajute. Citiți primele patru rânduri din Mosia 11:20 și identificați ce a făcut Domnul pentru a-i ajuta pe oamenii lui Noe.

În scripturile voastre, lângă Mosia 11:20, scrieți următorul adevăr: **Dumnezeu trimite profeți pentru a ne ajuta să ne pocăim și pentru a evita suferința.**

Domnul i-a poruncit lui Abinadi în două ocazii diferite să-i avertizeze pe oameni.

 1. Desenați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor, lăsând suficient spațiu liber sub fiecare referință scripturală pentru a scrie un rezumat. Studiați versetele indicate și scrieți un rezumat despre avertizările lui Abinadi și despre reacțiile oamenilor.

	Mesajul lui Abinadi	Reacția oamenilor
Prima avertizare	Mosia 11:20–25	Mosia 11:26–29
A doua avertizare	Mosia 12:1–8	Mosia 12:9–10, 13–17

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări legate de reacțiile oamenilor față de avertizările lui Abinadi:

a. De ce credeți că oamenii au fost furioși pe Abinadi, care încerca să-i ajute? De ce credeți că l-au apărat pe regele Noe, care îi ducea către suferință?

b. Observați expresia „ochii oamenilor erau orbiți” din Mosia 11:29. Care credeți că ar fi unele dintre comportamentele și atitudinile pentru care Satana face tot ce-i stă în putință ca oamenii buni din ziua de astăzi să fie „[orbi]”?

c. Ce puteți face pentru a da dovadă de umilință atunci când membrii familiei, conducătorii Bisericii și profeții vă îndeamnă să urmați cuvântul lui Dumnezeu?

Mosia 12:18 – 13:26

Dumnezeu l-a protejat pe Abinadi când acesta i-a muștră pe regele Noe și pe preoții lui pentru că nu au ținut și nu au propovăduit poruncile.

Înainte de continua să studiați Mosia 12, dați-vă o notă pe o scară de la 1 la 10 (10 însemnând în totalitate) care să reflecte cât de bine vă descriu în prezent următoarele afirmații:

_____ Știu ce trebuie să fac pentru a trăi conform Evangheliei lui Isus Hristos.

_____ Trăiesc conform Evangheliei lui Isus Hristos.

Pe măsură ce învățați despre regele Noe și preoții săi, gândiți-vă cât de bine *cunoșteau* poruncile și cât de mult *trăiau* conform acestora. După ce Noe l-a scos pe Abinadi din închisoare, preoții au început să-i adreseze întrebări despre scripturi. Citiți Mosia 12:26–30 și marcați ce a spus Abinadi pentru a-i muștra pe Noe și pe preoții lui.

Ce notă, pe o scară de la 1 la 10, credeți că ar primi Noe și preoții lui pentru cât de bine cunoșteau poruncile și trăiau conform acestora? Ce credeți că înseamnă să ne dedicăm „inimile înțelegerii”? (vezi Mosia 12:27) Citiți Mosia 12:33 și subliniați un principiu care ne indică de ce este important să *trăim* conform poruncilor.

Abinadi a afirmat următorul adevăr: **Dacă ținem poruncile lui Dumnezeu, vom fi salvați.** De ce nu este suficient să *știm* modul în care trebuie să trăim pentru a putea fi salvați? _____

Abinadi le-a spus regelui Noe și preoților săi că nu trăiau conform poruncilor și nici nu le propovăduiau și a început să enumere cele zece porunci. Acest lucru l-a mâniat pe rege, care a ordonat ca Abinadi să fie ucis. Dumnezeu l-a protejat pe Abinadi și i-a dat puterea de a continua să propovăduiască despre cele zece porunci.

Le puteți marca și numerota în Mosia 12:35–36 și în Mosia 13:12–24. Următorul tabel vă va ajuta să identificați fiecare dintre cele zece porunci:

Abinadi a propovăduit cele zece porunci
1. Mosia 12:35
2. Mosia 12:36; 13:12–13
3. Mosia 13:15
4. Mosia 13:16–19
5. Mosia 13:20
6. Mosia 13:21
7. Mosia 13:22
8. Mosia 13:22
9. Mosia 13:23
10. Mosia 13:24

Abinadi i-a muștră pe îndrăzneală pe Noe și pe preoții lui pentru că nu țineau cele zece porunci, spunându-le: „Îmi dau seama că ele nu sunt scrise în inimile voastre” (Mosaia 13:11). Pentru a vă ajuta să vă gândiți la cât de bine trăiți conform celor zece porunci, completați următoarea autoevaluare:

Afirmațiile de mai jos pot indica cât de bine sunt cele zece porunci scrise în inimile voastre. Marcați cât de des sunt aceste afirmații adevărate în cazul vostru.	Aproape niciodată	Uneori	Mai tot timpul	Aproape întotdeauna
Îmi iubesc Tatăl Ceresc.				
Îl pun pe Dumnezeu pe primul loc în viața mea (înaintea prietenilor mei, hobby-urilor mele, posesiunilor mele, propriilor dorințe și a altor lucruri).				
Rostesc numele Domnului cu pioșenie.				
Țin ziua de sabbat sfântă luând parte la activități care mă apropie de Domnul; eu o consider ca fiind o zi dedicată Lui, nu mie.				

Afirmațiile de mai jos pot indica cât de bine sunt cele zece porunci scrise în inimile voastre. Marcați cât de des sunt aceste afirmații adevărate în cazul vostru.	Aproape niciodată	Uneori	Mai tot timpul	Aproape întotdeauna
Îmi cinstesc părinții fiind supus și respectuos.				
Îmi controlez furia și nu acționez violent împotriva altora.				
Sunt pur din punct de vedere sexual. Evit imaginile, limbajul și faptele lascive.				
Mă abțin de la furt și înșelăciune.				
Spun adevărul.				
Evit să râvnesc (ceea ce înseamnă să doresc în mod necorespunzător ceva ce aparține altcuiva).				

 3. Uitați-vă din nou la răspunsurile voastre și stabiliți-vă un țel de a trăi mai bine conform uneia dintre cele zece porunci. Scrieți-vă țelul în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Mosia 13:27–14:12

Abinadi propovăduiește despre venirea lui Isus Hristos.

Citiți Mosia 13:28, 32–35 și marcați toate cuvintele sau expresiile care ar putea completa următorul citat din cuvântarea vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Cu toată supunerea și toate faptele noastre bune, nu putem fi salvați de la moarte sau de efectele păcatelor noastre fără _____”.

Întregul citat din cuvântarea vârstnicului Oaks este: „Cu toată supunerea și toate faptele noastre bune, nu putem fi salvați de la moarte sau de efectele păcatelor noastre fără harul oferit prin ispășirea lui Isus Hristos” („Another Testament of Jesus Christ”, *Ensign*, mart. 1994, p. 67).

Puteți scrie acest adevăr lângă Mosia 13:28: **Nimeni nu poate fi salvat decât prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos.**

Petreceți câteva minute studiind Mosia 14:1–12 și marcați cuvintele și expresiile care descriu ce a făcut Isus Hristos în timpul vieții Sale muritoare pentru a vă ajuta să vă întoarceți acasă la Tatăl nostru din Cer. Gândiți-vă la amărăciunea, durerile și păcatele pe care

Isus Hristos le-a luat asupra Lui pentru binele vostru. Aceste versete corespund cu Isaia 53:1–12. Abinadi a citat ceea ce scrisese Isaia (vezi Mosia 14:1).

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum ați explica unui prieten ceea ce ne învață Mosia 14:4–5 despre Isus Hristos.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 11–14 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 12: ZIUA 4

Mosia 15–17

Introducere

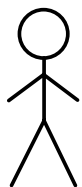
Cronica despre ceea ce profetul Abinadi le-a propovăduit regelui Noe și preoților săi continuă în Mosia 15–17. El a depus mărturie despre rolul de Mântuitor al lui Isus Hristos. Unul dintre preoții lui Noe, Alma, l-a crezut pe Abinadi. Regele Noe l-a alungat pe Alma de la curtea sa și a poruncit ca Abinadi să fie omorât prin foc. Abinadi l-a fost fidel lui Dumnezeu în toate împrejurările.

Mosia 15–16

Abinadi propovăduiește despre rolul de Mântuitor al lui Isus Hristos.

Alocați-vă câteva minute pentru a găsi și încercați cuvintele *mântui*, *mântuit* și *mântuirea* din Mosia 15–16. Repetarea unui cuvânt dintr-un fragment din scripturi semnalează, adesea, un lucru important din mesajul scriitorului. În timpul studiului vostru de astăzi, fiți atenți la ceea ce a propovăduit Abinadi despre a fi mântuit.

Pentru a vă ajuta să înțelegeți rolul de Mântuitor al lui Isus Hristos, meditați asupra următoarei diagrame:

Vinovat

Amenzi?
Închisoare?
Moarte?

Pedeapsa

Imaginați-vă că ați încălcat o lege și că ați primit cea mai dură pedeapsă pe care legea o permite. Poate că pedeapsa include amenzi mari, timp petrecut în închisoare sau chiar moartea. Cum v-ați simți dacă ar trebui să suferiți asemenea pedepse? Vă puteți gândi la vreun mod legal și onest de a scăpa de aceste pedepse?

Scrieți *Eu* sub cuvântul *Vinovat* și *Dreptate* sub cuvântul *Pedeapsă* din diagramă. Cu toții am încălcat legile lui Dumnezeu la un moment dat și trebuie să îndeplinim cerințele dreptății. Cerințele dreptății impun ca fiecare păcătos să primească o pedeapsă corespunzătoare păcatului.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și subliniați cele două consecințe care rezultă din încălcarea legilor lui Dumnezeu: „Dreptatea cere... ca fiecare lege încălcată să fie satisfăcută. Atunci când vă supuneți legilor lui Dumnezeu sunteți binecuvântați, însă nu puteți să câștigați niciun credit suplimentar pentru a satisface legile pe care le încălcați. Dacă acest lucru nu este rezolvat, legile încălcate pot face ca viața dumneavoastră să fie jalnică și vă vor împiedica să vă întoarceți la Dumnezeu” („Ispășirea vă poate asigura pacea și fericirea”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 41-42).

Consecințele încălcării legilor lui Dumnezeu includ suferința și neputința de a trăi în prezența lui Dumnezeu. Citiți Mosia 15:1, 7–9 și marcați expresiile care indică modul în care ispășirea Salvatorului satisface cerințele dreptății.

Folosiți un dicționar pentru a găsi definiții pentru următoarele expresii:

A mântui (Mosia 15:1) _____

A mijloci (Mosia 15:8) _____

A se așeza între (Mosia 15:9) _____

Puteți scrie aceste definiții lângă versetele menționate.

Uneori oamenii sunt nedumeriți de modul în care Abinadi l-a descris pe Isus Hristos în Mosia 15:2–5, ca fiind (1) Fiul lui Dumnezeu Tatăl și (2) Tatăl. Următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, explică natura divină a lui Isus Hristos astfel: „Așa cum a propovăduit Abinadi, Hristos a fost «conceput prin puterea lui Dumnezeu» (Mosia 15:3) și, drept urmare, El deține puterile Tatălui. În plus față de relația ereditară divină, Hristos este, de asemenea, Tatăl, în sensul că El este Creatorul cerului și al pământului [vezi Mosia 15:4], El este Tatăl renașterii și

salvării noastre spirituale și El este credincios în respectarea – având, astfel, și puterea – voinței Tatălui Său, mai presus chiar de propria Sa voință” (*Christ and the New Covenant* [1997], p. 183–184).

Studiați Mosia 15:5–7 și gândiți-vă la prețul pe care Isus Hristos l-a plătit pentru a vă mântui sau pentru a sta între voi și cerințele dreptății. În diagrama de mai sus, scrieți *Isus Hristos* între *Vinovat* și *Pedeapsă*.

Este important să înțelegeți că Salvatorul nu șterge cerințele dreptății, ci doar stă între dreptate și noi. Dacă ne pocăim, El satisface cerințele dreptății luând pedeapsa asupra Sa.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți următoarele exerciții:

- Scrieți *Cei care aleg să fie mântuiți* (Mosia 15:11–12; 16:13). Apoi, cercetați Mosia 15:11–12 și 16:13, pentru a afla cine va fi mântuit. Descrieți ce ați aflat.
- Scrieți *Cei care refuză să fie mântuiți* (Mosia 15:26–27; 16:2–5, 12). Apoi, cercetați Mosia 15:26–27 și 16:2–5, 12, pentru a afla de ce unii oameni nu vor fi mântuiți. Descrieți ce ați aflat.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, folosind ceea ce ați învățat din tema anterioară, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce va determina cine va fi mântuit de păcatele sale?
- Ce învățați din diferența dintre „voința” lui Isus Hristos menționată în Mosia 15:7 și „voința” celor care fac lucruri rele menționată în Mosia 16:12?

Isus Hristos satisface cerințele dreptății pentru cei care se vor fi pocăit. Prețul pe care Salvatorul l-a plătit pentru noi reprezintă un dar foarte personal pentru toți cei care aleg să se pocăiască și să facă voința Tatălui. Citiți Mosia 15:10 și subliniați expresia „El își va vedea seminția”.

Citiți Mosia 15:10–12 și următoarea declarație a vârstnicului Merrill J. Bateman, membru emerit al Celor Șaptezeci:

„Profetul Abinadi spune... că «atunci când sufletul Lui va deveni o jertfă pentru păcat, El își va vedea seminția» (Mosia 15:10).

Abinadi identifică, apoi, seminția Salvatorului cu profeții și cu cei care îi urmează pe ei. Mulți ani m-am gândit la experiența Salvatorului din grădină și de pe cruce ca la niște locuri în care I s-a pus pe umeri o mare povară a păcatului. Prin cuvintele lui Alma, Abinadi, Isaia și ale altor profeți, totuși, punctul meu de vedere s-a schimbat. În loc de o povară impersonală a păcatului, a fost un șir lung de oameni, pentru că Isus a simțit «slăbiciunile noastre» (Evrei 4:15), «[a purtat] suferințele noastre... durerile noastre le-a luat asupra Lui... [și] a fost zdrobit pentru fărădelegile noastre» (Isaia 53:4–5).

Ispășirea a fost o experiență intimă, personală, prin care Isus a ajuns să știe cum să ne ajute pe fiecare dintre noi” („Un model pentru toți”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2005, p. 75–76).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce credeți că înseamnă să devii parte a seminției lui Isus Hristos? (vezi Mosia 15:12)
- Ce faceți pentru a fi siguri că vă numărați printre cei din rândul seminției lui Isus Hristos?

Puteți să personalizați Mosia 15:10 scriindu-vă numele în locul expresiei „seminția Lui”, în partea versetului pe care ați subliniat-o. Meditați un moment la ce înseamnă să aveți un Mântuitor care v-a văzut și vă cunoaște personal.

Care sunt consecințele pe care cineva le suportă dacă refuză să fie mântuit? Citiți din nou Mosia 16:5. Ce se întâmplă în diagrama arătată la începutul acestei lecții dacă vinovatul continuă să păcătuiască și refuză să se pocăiască? Citiți Doctrină și legăminte 19:16–17 pentru a afla ce se va întâmpla cu cei care refuză să accepte mântuirea Salvatorului pocăindu-se.

Abinadi a propovăduit că mântuirea lui Isus Hristos include nu doar salvarea de păcat, ci și de la moarte. Toată lumea va fi înviațată; totuși, unii vor fi înviați înaintea altora. Abinadi a folosit termenul „învierea dintâi” pentru a explica faptul că cei neprihăniți și inocenți vor fi înviați înaintea celor răzvrățiți (vezi Mosia 15:21–22). **Cei neprihăniți vor fi mântuiți de la moarte la prima înviere**, iar cei ticăloși trebuie să aștepte să fie înviați după instaurarea Mileniului (vezi D&L 76:85, 106).

 4. Meditați asupra versetelor pe care le-ați studiat din Mosia 15. Imaginați-vă că ați avea ocazia ca un mesager să-l transmiteți Salvatorului un mesaj de la voi. Consemnați ce ați scrie în acel mesaj, ținând cont de lucrurile pe care El le-a făcut pentru voi.

Salvatorul dorește să ne ducă înapoi în prezența Tatălui nostru Ceresc. El mijlocește, mediază și pledează pentru noi. Salvatorul a plătit cerințele dreptății pentru noi, iar noi vom beneficia de aceasta dacă ne pocăim.

Mosia 17

Alma crede în cuvintele lui Abinadi și este alungat; Abinadi este ucis.

Ați văzut vreodată pe cineva luptând pentru ceea ce este drept chiar dacă îi era dificil să facă acest lucru? Care a fost rezultatul?

Când Abinadi și-a terminat mesajul, unul dintre preoți, pe nume Alma, a încercat să-l convingă pe rege că Abinadi spusese adevărul și că trebuia să fie eliberat. Regele l-a alungat pe Alma și i-a trimis pe servitorii săi să-lucidă. Alma s-a ascuns și a scris cuvintele lui Abinadi.

Convertirea lui Alma a fost importantă. Deoarece el a consemnat cuvintele lui Abinadi, multe generații și multe popoare au fost binecuvântate. Rezultatele convertirii lui Alma vor fi mai evidente când veți studia capitolele următoare. Regele și preoții săi s-au sfătuit timp de trei zile înainte de a-l condamna pe Abinadi la moarte (vezi Mosia 17:1–6, 13).

 5. Mosia 17:7–10 și Mosia 17:11–12 compară alegerile făcute de Abinadi cu cele făcute de regele Noe. După ce ați studiat aceste versete, în jurnalul pentru studiul scripturilor, oferiți răspunsuri scurte la următoarele întrebări:

a. Care dintre ultimele cuvinte ale lui Abinadi v-au impresionat cel mai mult?

b. De ce credeți că spusele lui Abinadi l-au afectat în acel mod pe regele Noe?

c. Ce influență aveau preoții asupra regelui Noe?

d. Cum vă inspiră exemplul lui Abinadi să fiți **fideli lui Dumnezeu în toate împrejurările**?

Președintele Gordon B. Hinckley a declarat: „*Fiți puternici – în a apăra ce este drept. Trăim într-o perioadă a compromisului și a cedării în fața răului. În situațiile cu care ne confruntăm zilnic, știm ce este drept, dar, sub presiunea apropiaților noștri și a vocilor ispititoare ale celor care doresc să ne convingă, noi cedăm. Facem compromisuri. Cedăm în fața răului. Cedăm și ne este rușine de noi înșine... Trebuie să ne cultivăm puterea de a ne susține convingerile*” („Building Your Tabernacle”, *Ensign*, nov. 1992, p. 52).

Scrieți *Pot fi fidel lui Dumnezeu în toate împrejurările* în scripturile voastre, lângă Mosia 17:9–12.

 6. Pentru a personaliza curajul moral și crezul personal ale lui Abinadi, citiți Mosia 17:20 și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, completați următoarea frază: *Trebuie să fiu fidel lui Dumnezeu când...*

Când încheiați lecția de astăzi, gândiți-vă la un membru al familiei sau la un prieten căruia i-ar fi de ajutor să audă ce ați învățat și să-i spuneți ce ați simțit astăzi. Dacă se poate, împărtășiți cu el ceea ce ați învățat și dorința voastră de a fi fideli Domnului în momentele dificile.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 15–17 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 13: ZIUA 1

Mosia 18

Introducere

Alma, care a fost preot al regelui ticălos Noe, a crezut cuvintele profetului Abinadi și s-a pocăit de păcatele sale. După moartea lui Abinadi, Alma i-a învățat în privat pe alții despre Isus Hristos. Cei care l-au crezut pe Alma doreau să se alăture turmei lui Dumnezeu. Ei au făcut legământul botezului într-un loc numit apele lui Mormon. Când studiați Mosia 18, căutați ce a

propovăduit Alma în legătură cu promisiunile pe care le faceți când sunteți botezați și în legătură cu ce va face Domnul pentru voi dacă respectați acele promisiuni.

Mosia 18:1–16

Alma le predică oamenilor și îi botează.

Gândiți-vă la botezul vostru. Ce detalii vă amintiți din acea experiență? Cum v-ați pregătit pentru botez? Ce sentimente vă amintiți că ați avut în legătură cu botezul vostru? Gândiți-vă la ce ați putea aprecia acum mai mult în legătură cu botezul vostru decât ați apreciat atunci când ați fost botezați.

Mosia 18 ne ajută să înțelegem legământul pe care îl facem cu Dumnezeu la botez. Un legământ este „o înțelegere între Dumnezeu și om, ei reacționând de la egal la egal în acest legământ. Dumnezeu dă condițiile pentru un legământ, iar oamenii sunt de acord să facă ceea ce El le cere. Dumnezeu le promite oamenilor anumite binecuvântări pentru supunerea lor” (Ghid pentru scripturi, „Legământ”, scriptures.lds.org).

Pentru a vedea cum ne ajută Mosia 18 să înțelegem legământul făcut la botez, notați următorul rezumat

al acestui capitol: Mosia 18:1–7, Pregătirea pentru a face legământul; Mosia 18:8–16, Facerea legământului; și Mosia 18:17–30, Respectarea legământului. Puteți scrie fiecare temă (de exemplu, *Pregătirea pentru a face legământul*) lângă versetele corespunzătoare din scripturile voastre.

Citiți Mosia 18:1–2, 6–7, căutând doctrinele și principiile pe care Alma le-a propovăduit oamenilor pentru a-i ajuta să se pregătească pentru botez. În spațiul liber de mai jos, scrieți cum poate faptul de a înțelege ceea ce Alma le-a propovăduit oamenilor lui să ajute pe cineva, astăzi, să se pregătească pentru botez: _____

Mosia 18:8–11 consemnează cum și-a ajutat Alma oamenii să înțeleagă promisiunile pe care aveau să le facă și să le primească prin legământul făcut la botez.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați tabelul de mai jos. Cercetați Mosia 18:8–11 pentru a afla ce a propovăduit Alma despre promisiunile pe care I le facem lui Dumnezeu (ce suntem „dornici” să facem) și promisiunile pe care

Dumnezeu ni le face când suntem botezați. Scrieți ceea ce aflați în coloana corespunzătoare a tabelului.

Eu promit	Dumnezeu promite

Unul dintre principiile Evangheliei care se găsește în Mosia 18:8–11 este: **Dacă suntem botezați și dacă respectăm legământul făcut la botez, primim Spiritul Domnului și promisiunea unei vieți veșnice.**

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, în partea de jos a tabelului, scrieți un rezumat al lucrurilor pe care le-ați învățat despre importanța de a fi botezați și de a ține legământul făcut la botez.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și subliniați binecuvântările pe care le putem primi când înțelegem promisiunile pe care le facem și care ni se fac la botez: „Am observat, de-a lungul vieții mele, că, atunci când oamenii ajung să înțeleagă pe deplin binecuvântările și puterea legământului făcut la botezul lor, fie în calitate de noi convertiți, fie în calitate de membri de o viață ai Bisericii, viața lor este inundată de o mare bucurie și ei își îndeplinesc îndatoririle din cadrul împărăției cu un entuziasm contagios” („Alma the Elder: A Role Model for Today”, din *Heroes from the Book of Mormon* [1995], p. 84).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre modul în care legământul pe care l-ați făcut la botez vă poate influența modul în care trăiți în fiecare zi. (De exemplu, gândiți-vă la promisiunea voastră de a fi „martorii lui Dumnezeu în toate timpurile” și cum este ea legată de modul în care interacționați cu alții, incluzând modul în care vă comportați cu membrii familiei, lucrurile pe care le discutați cu prietenii și cunoștințele, limbajul pe care îl folosiți, genul de filme și emisiuni pe care le urmăriți, muzica pe care o ascultați, relațiile sociale și intime și modul în care le răspundeți celor care vă critică crezurile.)

Cercetați cu atenție Mosia 18:12–16 și identificați exemple ale modului în care Domnul Și-a îndeplinit partea legământului făcut cu Alma și oamenii săi după ce au fost botezați. Puteți marca ceea ce găsiți.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați simțit că Domnul v-a binecuvântat cu Spiritul Său pentru că ați respectat promisiunea făcută la botez de a-l sluji.

Mosia 18:17–30

Alma organizează Biserica lui Isus Hristos în rândul oamenilor

Cât de des vă gândiți la legămintele pe care le-ați făcut la botez și pe care le reînnoiți când luați din împărtășanie? Cât de des ar trebui să vă gândiți la ele? De obicei, când vă faceți timp pentru a vă gândi la aceste legămintele?

Președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, ne-a învățat despre importanța ținerii legămintelor pe care le-am făcut cu Domnul: „Sfinții din zilele din urmă sunt un popor de legământ. Din ziua botezului și de-a lungul momentelor

spirituale importante din viețile noastre, noi Îi facem promisiuni lui Dumnezeu și El ne face nouă promisiuni. El Își ține întotdeauna promisiunile pe care le face prin intermediul slujitorilor Săi autorizați, dar testul crucial din viața noastră este cel prin care se vede dacă noi vom face legămintele cu El și le vom respecta” („Witnesses for God”, *Ensign*, nov. 1996, p. 30).

Citiți Mosia 18:17–18, 20–23, 27–29 pentru a afla cum își respectau legămintele făcute la botez membrii Bisericii din vremea lui Alma. Puteți marca anumite cuvinte și expresii din Mosia 18:22, 26, 30 care indică faptul că **cei care își respectă legămintele făcute la botez primesc mari binecuvântări.**

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări: Care este unul dintre lucrurile pe care le veți face pentru a ține mai din plin legămintele pe care le-ați făcut la botez? Cum veți ține acest angajament?

Mosia 18:31–35

Cei care aparțin Bisericii fug de persecuțiile regelui Noe.

Studiați Mosia 18:31–33 pentru a învăța despre ceea ce făcea regele Noe în orașul Lehi-Nefi în timp ce Alma și poporul său aveau parte de mari binecuvântări la apele lui Mormon. Citiți Mosia 18:34 și, apoi, Mosia 23:1–2 pentru a descoperi modul în care Alma a „aflat” despre pericolul care avea să vină asupra poporului său.

Puteți scrie acest adevăr lângă Mosia 18:34: **Domnul îi avertizează pe cei neprihăniți atunci când sunt în pericol.**

Citiți următoarea experiență împărtășită de vârstnicul Neil L. Andersen, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, care ilustrează acest adevăr:

„Lucrând ca agent special pentru FBI, prietenul meu a supravegheat grupuri de crimă organizată care transportau droguri ilegale în Statele Unite.

Odată, el și un alt agent se apropiau de un apartament în care credeau că un cunoscut traficant de droguri distribuia cocaină. Prietenul meu a descris ce s-a întâmplat:

«Am ciocănit la ușa traficantului de droguri. Suspectul a descuiat ușa, iar când ne-a văzut a încercat să nu ne lase să ne uităm în cameră. Dar era prea târziu; am putut vedea cocaina de pe masă.

Un bărbat și o femeie care erau la masă au început de îndată să se debaraseze de cocaină. Trebuia să-i împiedicăm să distrugă dovada, așadar l-am împins pe suspectul care bloca ușa întredeschisă. Când l-am împins, privirile noastre s-au întâlnit. În mod ciudat, nu părea furios sau speriat. Îmi zâmbea.

Ochii și zâmbetul său prietenos mi-au dat impresia că nu era periculos așa că am trecut de el repede și m-am dus spre masă. Suspectul era acum în spatele meu. În acea clipă, o puternică impresie, clară, mi-a venit în minte: 'Fiți atenți la răul din spatele ochilor zâmbitori'.

M-am întors de îndată spre suspect. A avea mâna băgată în buzunarul mare din față. Din instinct, i-am prins mâna și i-am scos-o din buzunar. Abia atunci am văzut, strâns în mână, un pistol semi-automat încărcat. A urmat o învâlmășeală de evenimente și l-am dezarmat»...

Duhul Sfânt l-a avertizat pe prietenul meu de pericolul fizic; Duhul Sfânt vă va avertiza și pe voi de pericolul

spiritual" („Fiți atenți la răul din spatele ochilor zâmbitori”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 46–47).

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre îndemnuri pe care le-ați primit de la Duhul Sfânt ori despre experiențe pe care le-ați avut când ați fost avertizați sau protejați de pericole fizice sau spirituale sau scrieți despre experiențele cuiva pe care-l cunoașteți ori despre cele despre care ați citit sau auzit.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 18 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 13: ZIUA 2

Mosia 19–20

Introducere

După ce Alma și poporul său au scăpat de armata regelui Noe, cei care au rămas cu Noe au început să sufere consecințele profețite de Abinadi. Relatarea cu privire la nefiții din țara lui Lehi-Nefi ne reamintește că, atunci

când respingem sfatul slujitorilor Domnului, avem parte de consecințe grave. Pe de altă parte, atunci când ne suntem profesitorii, avem parte de pace și siguranță chiar și atunci când avem parte de încercări. Pe măsură ce studiați această lecție, gândiți-vă la modul în care puteți primi pacea și siguranța care rezultă atunci când ascultați de sfatul profesitorilor Domnului din zilele noastre.

Mosia 19–20

Nefiții din țara lui Lehi-Nefi trăiesc împlinirea profețiilor lui Abinadi.

Citiți următoarea experiență împărtășită de vârstnicul David R. Stone, care slujea, la acea vreme, în calitate de membru al Celor Șaptezeci, și gândiți-vă la importanța avertizărilor spirituale pe care le primim prin intermediul profesitorilor:

„Eram în Santo Domingo, Republica Dominicană și, când ne-am trezit duminică, era o dimineață foarte frumoasă. Soarele din Caraibe strălucea și cerul era senin. O briză ușoară bătea, de abia mișcând frunzele din copaci; era cald și atmosfera era liniștită. Dar, în depărtare pe mare, mai departe decât puteam noi vedea, ceva distrugător se îndrepta către noi, inevitabil și irezistibil. Centrul pentru uragane, care avea responsabilitatea de a observa și anticipa traiectoria uraganului Georges, actualiza constant informațiile disponibile pe Internet. În acea dimineață liniștită, cu ajutorul sateliților din cer, am văzut traiectoria anticipată a furtunii, care se îndrepta ca o săgeată către centrul orașului Santo Domingo.

În 48 de ore, furtuna a lovit insula foarte puternic... cu furie, lăsând în urmă distrugere, pustiire și moarte...

Oricât de grave sunt avariile, distrugerea și moartea cauzate de aceste fenomene și forțe ale naturii, daunele cauzate de uraganele spirituale în viețile oamenilor sunt și mai grave. Aceste forțe furioase cauzează, deseori, daune mai grave decât uraganele fizice, deoarece ele distrug sufletele noastre și ne privează de perspectiva eternă și de promisiuni...

Ne punem în calea acelor uragane spirituale atunci când cedăm în fața mâniei, alcoolului și abuzului; în fața poftelor trupești și a imoralității; în fața promiscuității și a pornografiei; în fața drogurilor, mândriei, lăcomiei, violenței, invidiei și minciunilor – lista este lungă...

Dar avem, de asemenea, gardieni pentru uraganele spirituale, cei care sunt chemați să vegheze și să avertizeze, care ne ajută să evităm avariile spirituale, distrugerea și, chiar, moartea. Păzitorii noștri sunt apostolii și profeții. Ei sunt ochii noștri spirituali din cer și ei cunosc, prin inspirație și inteligență pură, traiectoria furtunii. Ei continuă să își înalțe glasul

avertizându-ne cu privire la consecințele tragice care vin atunci când încălcăm poruncile Domnului, în mod voit și fără frică. Când ignorăm avertizările lor în mod intenționat invităm suferința, tristețea și distrugerea în viețile noastre. Când le urmăm, îi urmăm pe slujitorii aleși ai Domnului către pășuni spirituale pline de pace și binecuvântări spirituale” („Spiritual Hurricanes”, *Ensign*, nov. 1999, p. 31–32).

Gândiți-vă pentru un moment la pericolele despre care profeții și apostolii ne-au avertizat. În ce fel pot cuvintele lor să ne protejeze de „uraganele spirituale”?

Dumnezeu l-a trimis pe Abinadi să avertizeze oamenii din țara lui Lehi-Nefi cu privire la distrugerea care urma să vină dacă nu se pocăiau.

1. Desenați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor și lăsați suficient loc pentru a scrie sub fiecare referință:

Profeție despre poporul regelui Noe (Mosia 12:1–2)	Împlinire (Mosia 19:10, 14–15; 20:20–21; 21:3–4, 8, 10–13)
Profeție despre regele Noe (Mosia 12:3)	Împlinire (Mosia 19:18–20)
A.	B.

Treceți în revistă profețiile lui Abinadi făcute nefiților din țara lui Lehi-Nefi citind referințele din coloana din stânga a tabelului. Sub respectivele referințe scripturale, scrieți consecințele despre care Abinadi a profețit că vor veni asupra regelui Noe și popoului său dacă nu se pocăiau. În partea de jos a coloanei din stânga (A), scrieți cum credeți că v-ați fi simțit și cum ați fi reacționat dacă ați fi auzit avertizările lui Abinadi.

Înainte de a începe să lucrați la coloana din dreapta a tabelului, completați activitatea de mai jos, în manual. Această activitate vă va ajuta să vă familiarizați mai bine cu evenimentele din Mosia 19–20 și să observați împlinirea profețiilor lui Abinadi consemnate în aceste capitole.

Când citiți Mosia 19–20, numerotați următoarele 11 evenimente în ordinea în care apar în scripturi. Rezumatele de la începutul capitolelor vă pot sluji drept indicii care să vă îndrume.

- _____ Ghedeon caută să-lucidă pe regele Noe.
- _____ Femeile și copiii nefiți îi roagă pe lamanii să nu îiucidă.
- _____ Regele Noe moare prin foc.
- _____ Oștirea lamanilor intră în țară prin granița cu țara lui Șemlon.
- _____ Preoții regelui Noe răpesc 24 de fiice lamanite.

- _____ Regele lamanit își roagă oștirea să îi cruțe pe oamenii lui Limhi.
- _____ Noe și câțiva dintre oamenii săi fug de lamanii, lăsându-și femeile și copiii în urmă.
- _____ Limhi poruncește oamenilor săi să nu-l omoare pe regele lamanit.
- _____ Timp de doi ani este pace între nefiți și lamanii.
- _____ Limhi promite că oamenii săi vor plăti tribut lamaniiilor jumătate din bunurile lor.
- _____ Nefiții resping un atac din partea lamaniiilor și-l capturează pe regele lamanit.

(Răspunsurile privind această activitate se găsesc la sfârșitul lecției.)

 2. După ce ați numerotat cele 11 declarații, întoarceți-vă la tabelul din jurnalul pentru studiul scripturilor. Cercetați scripturile din coloana din dreapta pentru detalii cu privire la modul în care s-au împlinit profețiile lui Abinadi. Consemnați aceste detalii în coloana din dreapta a tabelului. În partea de jos a coloanei din dreapta (B), explicați ce ați învățat despre consecințele rezultate când respingem cuvintele de avertizare ale profetului.

Citiți Mosia 20:21 și marcați declarația lui Ghedeon care arată faptul că a înțeles că **respingerea cuvintelor slujitorilor Domnului aduce cu sine suferință și tristețe.**

Citiți Doctrină și legăminte 133:63, 70–72 pentru a vedea modalitatea în care acest principiu este valabil pentru cei din ultimele zile care nu îl ascultă pe Domnul sau nu îi ascultă pe slujitorii Săi. Puteți scrie această referință în scripturile voastre lângă Mosia 20:21. Căutați, în cele mai recente cuvântări din cadrul conferințelor generale din revistele *Ensign* sau *Liahona* (numerele din mai și noiembrie) sau pe LDS.org, cuvintele profetilor cu privire la aceste subiecte.

Meditați asupra acestei întrebări: Care sunt câteva lucruri spuse de curând de către profeti care pot ajuta persoanele, familiile și națiunile să evite suferința și tristețea?

Pentru a vedea un exemplu de suferință și tristețe care decurg din respingerea profetilor Domnului, fiți atenți la consecințele despre care vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus că vor veni asupra celor care au de-a face cu pornografia:

„Pornografia distruge abilitatea unei persoane de a se bucura de o relație emoțională normală, romantică și spirituală cu o persoană de sex opus. Distruge tăria normală care-i ajută pe oameni să nu aibă un comportament neadecvat, anormal sau ilegal. Consecința este desensibilizarea, persoanele implicate în pornografie ajung să aplice ceea ce au văzut, indiferent de efectele care se produc în viețile lor sau în viețile celorlalți.

Pornografia provoacă, de asemenea, dependență. Distrugă capacitățile de a lua decizii și îi «leagă» pe aceia care o folosesc, făcându-i să și-o dorească din ce în ce mai mult, într-un mod obsesiv” („Pornografia”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 89).

Gândiți-vă la câteva exemple de tristețe și suferință care decurg din faptul de a ignora sfatul profetilor cu privire la pariuri, pornografie, Cuvântul de înțelepciune, trișat, tatuaje, perforări ale trupului, îmbrăcăminte indecentă sau ieșitul la întâlniri înainte de a avea vârsta de 16 ani.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum poate faptul de a urma sfatul slujitorilor Domnului pe teme precum întărirea familiilor, ținerea legii castității sau Cuvântului de înțelepciune să ajute persoanele individuale și familiile să evite unele dintre suferințele și tristețile de care au parte?

Vârstnicul Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a depus mărturie că putem avea pace și că ne putem întoarce în prezența lui Dumnezeu dacă îi urmăm pe profeti:

„Îmi depun mărturia că profeții de astăzi au calitățile profetilor din vechime și ale celorlalți profeti din această dispensație...

Siguranța noastră spirituală rezultă din faptul de a da ascultare glasului profetului nostru în viață. Dacă ascultăm glasul său și ne supunem sfatului său, vom puteam trăi așa cum Hristos dorește ca noi să trăim și vom putea îndura până la sfârșit pentru ca, într-o zi, împreună cu familiile noastre, să ne putem întoarce în prezența Tatălui Ceresc și a Salvatorului nostru, Isus Hristos” („Hear the Prophet’s Voice and Obey”, *Ensign*, mai 1995, p. 17).

 4. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre modul în care doriți ca studiul capitolelor Mosia 19–20 să vă influențeze modul în care dați ascultare sfatului profetilor Domnului. Gândiți-vă la un moment în care ați primit pace și siguranță spirituală deoarece ați urmat sfatul slujitorilor Domnului și consemnați-l în jurnalul pentru studiul scripturilor.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 19–20 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsuri pentru activitatea de numerotare: 1, 4, 5, 2, 8, 11, 3, 10, 7, 6, 9.

Mosia 21–24

Introducere

Oamenii lui Limhi au devenit sclavii lamaniților din cauza ticăloșiei lor (vezi Mosia 20:21); datorită faptului că au fost în sclavie, au devenit umili și s-au întors către Dumnezeu. Oamenii lui Alma au fost duși în sclavie pentru a le fi încercată credința (vezi Mosia 23:21). Ambele grupuri s-au rugat cu tărie pentru a fi eliberate din sclavie. Chiar dacă ambele grupuri de oameni au fost, în cele din urmă, eliberate și au ajuns în Zarahemla, Domnul a ajutat pe fiecare într-un mod diferit. Când studiem despre încercările și eliberarea grupului lui Limhi, vedem că Domnul ne răspunde la rugăciuni în felul Său și la timpul Său, pe măsură ce devenim umili. Când studiem despre încercările și eliberarea oamenilor lui Alma, putem învăța să ne punem încrederea în Domnul pentru a primi tărie în timpul încercărilor și greutăților noastre.

Mosia 21–24

Nefiții din țara lui Lehi-Nefi trăiesc împlinirea profețiilor lui Abinadi.

Imaginați-vă că trăiți în țara lui Lehi-Nefi, în timpul domniei regelui Noe și că ați respins învățăturile lui Abinadi. Acum voi și poporul vostru sunteți sclavii lamaniților, precum a profețit Abinadi. Ce credeți că ați face?

Acum gândiți-vă la încercările sau greutățile de care aveți parte în prezent. Citiți următoarele versete din scripturile voastre și marcați ceea ce ne învață despre a căuta libertatea și a fi eliberați: Mosia 21:5, 14; 22:1–2; 23:23 și 24:21. A fi eliberat înseamnă, de obicei, a fi făcut liber, a fi ajutat sau a reuși să treci prin ceva.

Pe măsură ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorul celor Doisprezece Apostoli, subliniați cele două surse ale tristeții și suferințelor de care avem parte în viețile noastre:

„Nimeni nu dorește să aibă parte de greutate. Încercările, dezamăgirile, tristețea și decepțiile rezultă din două surse diferite. Cei care încalcă legile lui Dumnezeu vor avea întotdeauna parte de aceste încercări. Celălalt motiv pentru care avem parte de greutate este pentru a îndeplini scopul Domnului în viețile noastre, de a fi purificați prin intermediul încercărilor. Este foarte important pentru fiecare dintre noi să identificăm sursa încercărilor și a greutăților, deoarece remediile sunt diferite” („Trust in the Lord”, *Ensign*, nov. 1995, p. 16).

Oamenii lui Limhi au fost duși în sclavie din pricina nesupunerii, iar oamenii neprihăniți ai lui Alma au avut parte de încercări pentru a fi purificați. Oamenii lui Limhi s-au umilit și s-au întors către Dumnezeu datorită perioadei de sclavie. Studiul acestor două relatări privind eliberarea divină vă va ajuta să vă întăriți credința și să cereți ajutorul Domnului pentru a vă elibera din încercările de care aveți parte.

1. În tabelul de mai jos, aveți răspunsul pentru prima întrebare – Cum au devenit sclavi? În Jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la a doua întrebare: Cum au fost eliberați?

	Oamenii lui Limhi	Oamenii lui Alma
Cum au devenit sclavi?	(Mosia 20:21–22; 21:1–4) Pentru că oamenii nu s-au pocăit, Domnul le-a dat lamaniților putere pentru a-i aduce în sclavie.	(Mosia 23:1–4, 19–20, 25–38; 24:8–9) Oamenii și-au ținut legămintele, dar au fost trădați, capturați și persecutați de oameni ticăloși.
Cum au fost eliberați?	(Mosia 22:1–9, 13–14)	(Mosia 24:17–25)

Gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări despre oamenii lui Limhi:

- Potrivit celor relatate în Mosia 21:6, ce dovedea faptul că oamenii lui Limhi încă nu se umiliseră și nu se întorseseră către Domnul? În ce fel diferă aceasta de reacția oamenilor lui Alma față de sclavie? Când meditați asupra experienței trăite de oamenii lui Limhi, ce învățați cu privire la modul corespunzător în care trebuie să reacționați în fața încercărilor voastre?
- Deși oamenii lui Limhi nu au fost imediat eliberați din încercările lor, în ce fel i-a binecuvântat Domnul? (Puteți marca expresia „să prospere treptat” în Mosia 21:16.) Ați simțit vreodată că Domnul v-a ajutat să treceți treptat printr-o încercare?
- În ce fel credeți că atitudinea oamenilor, descrisă în Mosia 21:30–33, a contribuit la eliberarea lor?

 2. Alegeți unul dintre următoarele adevăruri pe care le-ați învățat studiind despre încercările și eliberarea oamenilor lui Limhi. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un paragraf care să explice modul în care puteți pune în practică acest adevăr în viața voastră.

a. Când ne umilim, când Îl chemăm pe Domnul în rugăciune și când ne pocăim de păcatele noastre, El ne aude rugăciunile și ne ușurează de povara păcatului atunci când El consideră potrivit.

b. Când facem legământ să-l slujim lui Dumnezeu și să ținem poruncile Sale, Domnul ne oferă o cale pentru a fi eliberați.

Gândiți-vă la încercările și la eliberarea oamenilor lui Alma când citiți următoarea declarație a vârstnicului Richard G. Scott: „Atunci când totul pare a fi perfect, provocările vin deseori în doze multiple aplicate simultan. Când acele încercări nu sunt consecințele nesupunerii dumnezevoastră, ele sunt dovada faptului că Domnul consideră că sunteți pregătiți să progresați (vezi Proverbele 3:11–12). Astfel, El ne dă experiențe care să ne stimuleze creșterea, înțelegerea și compasiunea, aceste lucruri fiind pentru binele dumnezevoastră etern. Pentru a vă duce de unde sunteți acolo unde El dorește să fiți, este nevoie de un progres semnificativ, iar acest lucru implică, în general, disconfort și durere” („Trust in the Lord”, p. 16–17).

În Mosia 23:21–22, marcați cuvintele și expresiile care arată că **Domnul ne va încerca răbdarea și credința pentru a ne ajuta să avem mai multă încredere în El** (vezi, de asemenea, D&L 122:5–7).

Scrieți, în manualul vostru, răspunsuri scurte la următoarele întrebări:

- Care credeți că ar fi fost încercarea cea mai grea de îndurat dacă ați fi fost printre oamenii lui Alma în timpul evenimentelor consemnate în Mosia 23–24? De ce? _____

- Ce puteți învăța din felul în care Alma și oamenii săi au reacționat față de încercările lor? (Vezi Mosia 24:1–12, 15–16.) _____

- Deși Domnul nu i-a eliberat imediat pe oamenii lui Alma, ce a făcut inițial pentru ei? (Vezi Mosia 24:15.) _____

Un principiu pe care îl putem învăța din experiența grupului lui Alma este că, **atunci când ne supunem cu răbdare voinței Domnului, El ne va întări și ne va elibera din încercările noastre atunci când El consideră potrivit.**

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați ce înseamnă să te supui cu răbdare voinței Domnului în timpul perioadelor de încercare și în ce mod ne poate pregăti acest lucru să primim tăria și binecuvântările pe care El ni le oferă pentru a ne ajuta să trecem prin perioade de încercare.

La începutul acestei lecții, ați fost rugați să vă gândiți la încercările sau greutățile de care aveți parte acum. Pe măsură ce vă gândiți la ele, scrieți răspunsurile la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor sau pe o foaie de hârtie separată:

- De ce încercări am parte în viața mea acum?
- Ce trebuie să fac pentru a mă pregăti să am parte de puterea de eliberare a Domnului în viața mea?

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 21–24 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 13: ZIUA 4

Mosia 25

Introducere

Potrivit celor consemnate în Mosia 25, oamenii lui Limhi și cei care l-au urmat pe Alma s-au dus în Zarahemla pentru a trăi în siguranță sub domnia regelui Mosia. Când aceste grupuri de nefiți s-au adunat, au recunoscut bunătatea lui Dumnezeu și puterea Sa eliberatoare. De asemenea, ele au întemeiat o Biserică unificată. Pe măsură ce studiați această lecție, vă va fi de ajutor să vă gândiți la momentele în care ați văzut

bunătatea lui Dumnezeu în viața voastră și binecuvântările care rezultă din faptul de a face parte din Biserica adevărată a lui Isus Hristos.

Mosia 25:1–13

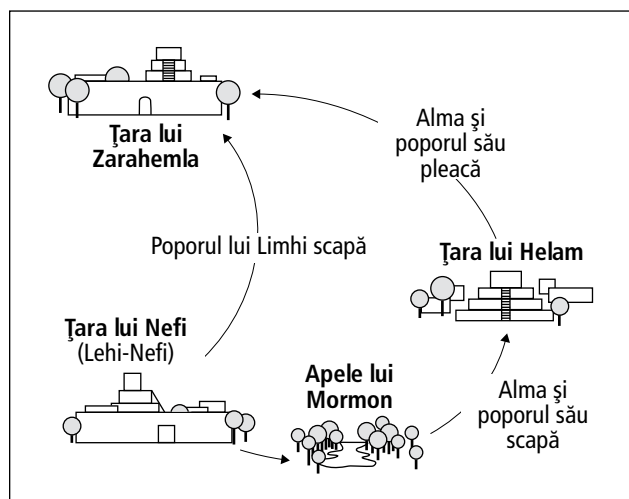
Cei care s-au adunat în Zarahemla s-au unit și au devenit cunoscuți sub denumirea de nefiți.

Citiți următoarea povestire despre o tânără fată care a fost protejată deoarece a ascultat de Spirit atunci când a mers într-o excursie împreună cu grupul ei de Tinere Fete:

„Pe drumul de întoarcere, eram cu un grup care mergea mai încet format din cinci fete și conducătorul nostru. Ele făceau poze, așa că m-am hotărât să o iau înainte. În timp ce coboram dealul, am auzit o vacă [se auzea de parcă murea]. Am auzit un glas de avertizare, ferm, dar liniștit, spunându-mi: «Întoarce-te». Aproape că l-am ignorat, dar l-am auzit din nou. De data aceasta i-am dat ascultare și m-am întors alături de grup. În timp ce coboram, am văzut doi tauri negri foarte mari, care urcau repede și furioși dealul. Taurul cel mai mare a început să lovească cu piciorul în pământ, ca și cum s-ar pregăti să atace, uitându-se înspre noi... Eram foarte speriate, dar conducătorul preoției i-a distras atenția și am putut să ne cățărăm peste un gard pentru a fi în siguranță.

Pe când ne întorceam în tabără, mi-am dat seama că, dacă nu aș fi dat ascultare avertizării venite de la Spirit, aș fi fost rănită grav sau chiar omorâtă. Am știut că Tatălui Ceresc îi păsa de mine și că El mă protejase. Sunt atât de recunoscătoare Domnului pentru acea avertizare. Această experiență mi-a întărit mărturia și mi-a mărit dragostea față de Domnul” (Marissa W., „Turn Back”, *New Era*, nov. 2010, p. 47).

În ce fel vă întărește să auziți sau să citiți despre experiențele oamenilor care ilustrează bunătatea și puterea lui Dumnezeu în viețile lor?

După ce oamenii lui Limhi și cei ai lui Alma s-au unit cu poporul din Zarahemla, regele Mosia a citit cronicile lor tuturor oamenilor (vezi Mosia 25:1–6). Căutați în Mosia 25:7 modalitatea în care oamenii regelui Mosia au reacționat când au auzit relatările despre legătura lui Dumnezeu cu acești oameni.

1. Pentru fiecare dintre cele patru versete din Mosia 25:8–11, consemnați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, reacția pe care oamenii au avut-o când au auzit relatările privindu-i pe frații lor. De exemplu, în Mosia 25:8, când i-au văzut pe cei care fuseseră eliberați din sclavia lamanților, oamenii „au fost umpluți de o mare bucurie”.

a. Mosia 25:8

b. Mosia 25:9

c. Mosia 25:10

d. Mosia 25:11

Puteți scrie următorul principiu pe marginea scripturilor voastre, lângă Mosia 25:8–11: **Studiind cronicile despre legăturile lui Dumnezeu cu alții, vom fi fericiți și recunoscători pentru bunătatea lui Dumnezeu.**

Gândiți-vă la posibile surse de unde puteți afla despre alte persoane care au simțit bunătatea lui Dumnezeu. Acestea includ scripturile, istoria Bisericii, revistele Bisericii, cuvântările din cadrul conferințelor generale, cronicile voastre privind istoria familiei, adunările de mărturie și clasele Școlii de duminică, ale preoției sau Tinerelor Fete. Gândiți-vă la un moment în care ați învățat despre bunătatea lui Dumnezeu din aceste surse. Apoi, gândiți-vă la răspunsurile pentru următoarele întrebări:

- Am avut o experiență când faptul că am aflat despre bunătatea lui Dumnezeu față de alții m-a ajutat să fiu bucuros și recunoscător?
- Care ar putea fi unele efecte pe termen lung dacă aș studia despre bunătatea lui Dumnezeu demonstrată în legătura Sa cu alții – fie în scripturi, fie în alte surse?

În săptămâna care urmează, puteți căuta într-una dintre sursele la care v-ați gândit povestiri despre bunătatea lui Dumnezeu care să vă uimească, să vă facă să vă simțiți fericiți sau recunoscători. Puteți scrie, în jurnalul personal, despre ceea ce ați învățat și despre modul în care acestea v-au afectat. De asemenea, puteți folosi această povestire în cadrul unei seri în familie pentru a fi învăța pe membrii familiei voastre despre bunătatea lui Dumnezeu sau o puteți împărtăși membrilor clasei sau unui prieten.

Mosia 25:14–24

Alma întemeiază Biserica lui Dumnezeu peste tot în țara nefiților.

După ce Mosia a terminat să li se adreseze oamenilor și să le citească acele cronici, Alma le-a vorbit. Citiți Mosia

25:14–16 și identificați ce i-a învățat Alma. Scrieți, în manual, răspunsurile la următoarele întrebări:

- În ce fel este ceea ce a predat Alma un rezumat corespunzător atât pentru experiențele trăite de oamenii lui Limhi, cât și pentru cele ale celor care l-au urmat pe Alma? _____
- De ce credeți că a fost important ca oamenii să audă cuvintele lui Alma după ce au ascultat istoria poporului lui Zenif? _____

Înainte de a citi mai departe în Mosia 25, gândiți-vă la un moment în care ați fost într-o episcopie sau ramură a sfinților din zilele din urmă care să nu fie episcopia sau ramura voastră de acasă. Gândiți-vă la asemănările pe care le-ați observat între episcopia sau ramura de acasă și cea pe care ați vizitat-o.

Citiți Mosia 25:17–22 și acordați atenție modului în care Biserica a fost organizată și condusă printre nefiți, în timpul lui Alma. Denumirea de „biserici” din Mosia 25:21 se aseamănă cu felul în care ne referim în zilele de astăzi la episcopii sau ramuri ale Bisericii. Așa cum a făcut în zilele lui Alma, **Dumnezeu cheamă conducători pentru a îndruma Biserica Sa astăzi.**

În Mosia 23:16, ați învățat că Alma „era preotul lor cel mare” și „întemeietorul bisericii lor” (Misia 23:16). Președintele Joseph Fielding Smith a explicat: „În timpul domniei celui de-al doilea rege Mosia, majoritatea

nefiților erau încă în Zarahemla. Această referire la faptul că Alma era întemeietorul bisericii lor face referire doar la refugiații care pleaseră din țara primei moșteniri a nefiților. Cu timpul, ei s-au reîntors în Biserica principală și Alma a fost rânduit înalt preot al Bisericii în toate ținuturile ocupate de nefiți” (*Answers to Gospel Questions*, compilație realizată de Joseph Fielding Smith jr., 5 volume [1957–1966], 3:39-40).

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsurile scurte pentru următoarele întrebări:

- În ce fel se aseamăna Biserica nefită cu Biserica din zilele de astăzi?
- De ce credeți că este important faptul că Alma, care avea autoritate de la Dumnezeu, chema acești conducători?
- De ce este important ca toți membrii Bisericii din întreaga lume să fie învățați aceleași adevăruri de către conducătorii lor?

Când citiți Mosia 25:23–24, căutați expresii care să-i descrie atât pe cei care s-au alăturat Bisericii lui Hristos, cât și pe membrii de astăzi ai Bisericii Domnului. Aceste versete ne învață următorul principiu: **Când luăm numele lui Isus Hristos asupra noastră și trăim în mod corespunzător, Domnul revarsă Spiritul Său asupra noastră.**

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsurile la următoarele întrebări:

- În ce fel expresiile din Mosia 25:23–24 care îi descriu pe membrii nefiți ai Bisericii, îi descriu și pe membrii de astăzi ai Bisericii?

b. În ce fel faptul că ați luat asupra voastră numele lui Isus Hristos vă poate influența gândurile și deciziile zilnice?

Acordați atenție faptului că, în Mosia 25:24, „Domnul Și-a revărsat Spiritul Său asupra” poporului Său. Vârșnicul Joseph B. Wirthlin, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a accentuat importanța darului Duhului Sfânt pentru membrii Bisericii:

„Darul Duhului Sfânt, care reprezintă dreptul de a-L avea pe Duhul Sfânt drept însoțitor permanent, este condiționat de credință în Hristos, pocăință, botez prin scufundare și așezarea mâinilor pe cap de către slujitori autorizați care dețin Preoția lui Melhisedec. Este un dar foarte prețios disponibil doar membrilor demni ai Bisericii Domnului...”

Este sursa mărturiei și a darurilor spirituale. Luminează mințile, umple sufletele cu bucurie, ne învață toate lucrurile și ne reamintește cunoașterea uitată. Duhul Sfânt, de asemenea, „[ne] va arăta toate lucrurile pe care trebuie să le [facem]” [2 Nefi 32:5]” („The Un-speakable Gift”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2003, p. 26).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a.** În ce fel vă ajută participarea activă în Biserica lui Isus Hristos să simțiți Spiritul?
- b.** Ce puteți face pentru a vă întări credința și pentru a face mai multe fapte drepte care să vă aducă și mai aproape de Spirit?

Căutați ocazia de a împărtăși cu cineva modul în care Duhul Sfânt v-a binecuvântat viața. Binecuvântările de care ați avut parte prin intermediul Duhului Sfânt pot fi intensificate pe măsură ce vă străduiți să fiți demni de compania Sa.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 25 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 14: ZIUA 1

Mosia 26

Introducere

Potrivit celor consemnate în Mosia 26, unii nefiți necredincioși din generația care se ridica i-au influențat

pe membrii Bisericii folosind cuvinte lingușitoare și i-au făcut să păcătuiască. Alma s-a rugat pentru a ști cum să îi judece pe acești membri în acord cu voința lui Dumnezeu. Domnul i-a revelat lui Alma modul în care membrii Bisericii trebuiau să răspundă pentru păcatele lor. Domnul a stabilit, de asemenea, condițiile pocăinței. Alma a învățat despre dorința lui Dumnezeu de a-i ierta pe cei care se pocăiesc cu adevărat.

Mosia 26:1–6

Mulți din generația care se ridică nu au credință și păcătuiesc

Gândiți-vă pentru un moment la următoarea întrebare: De ce credeți că unii tineri nu au mărturie sau nu au mărturie puternică, deși i-au ascultat pe profeți sau au fost învățați de părinții lor?

Mosia 26 ne ajută să găsim răspuns la această întrebare. Studiați aceste versete și răspundeți la întrebările din următorul tabel (scrieți răspunsurile în manual):

Mosia 26:1–2	Care sunt cele trei lucruri în care nu au crezut mulți din generația care se ridică? _____ _____
Mosia 26:3	Când avem o atitudine lipsită de credință, cum ne va influența faptul de a citi scripturile sau de a-i asculta pe profeți? _____ _____
Mosia 26:4	Care a fost unul dintre motivele principale pentru care oamenii nu au avut credință în Salvator și nu s-au alăturat Bisericii? _____ _____
Scrieți un principiu pe care l-ați învățat studiind aceste versete: _____ _____	

Expresia „tradițiile strămoșilor lor” din Mosia 26:1 se referă la adevărurile Evangheliei transmise din generație în generație; expresia se referă câteodată și la idei false (de exemplu, vezi Alma 9:16). Unul dintre principiile predate în Mosia 26:1–4 este: **Pentru a dezvolta o mărturie, trebuie să dorim să credem și să depunem efort personal.**

Citiți următoarea declarație a președintelui Henry B. Eyring, din Prima Președinție, și subliniați acțiunile necesare pentru a dobândi și păstra o mărturie:

„Mărturia trebuie să fie îngrijită prin rugăciune făcută cu credință, ospătarea din cuvântul lui Dumnezeu din scripturi și supunerea față de adevărul pe care l-am primit. Este periculos să neglijăm rugăciunea. Mărturia noastră este în pericol dacă

studiem și citim doar ocazional din scripturi. Ele reprezintă o hrană necesară pentru mărturia noastră...

Ospătarea din cuvântul lui Dumnezeu, rugăciunea spusă din inimă și supunerea față de poruncile Domnului trebuie să aibă loc în mod consecvent și permanent pentru ca mărturia voastră să crească și să prospere” („O mărturie vie”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2011, p. 127).

Observați faptul că, în timpul lui Alma, cei din generația care se ridica nu făceau lucrurile menționate de președintele Eyring.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Din experiența voastră, de ce este important să avem o atitudine plină de credință când ne rugăm, când citim scripturile și când încercăm să ținem poruncile?

b. Descrieți o experiență în care rugăciunea, studiul scripturilor sau supunerea față de porunci având credință v-au întărit mărturia.

Gândiți-vă pentru un moment dacă ați văzut vreodată persoane care să nu aibă o mărturie despre Evanghelia influențând membri ai Bisericii. Citiți Mosia 26:5–6 și vedeți modul în care cei necredincioși i-au influențat pe cei din Biserică.

Pe măsură ce continuați să studiați, vă poate fi util să înțelegeți sensul declarației din Mosia 26:6: „A

fost potrivit ca cei care au făcut păcate, care erau din Biserică, să fie pedepsiți [avertizați și corecți] de către Biserică”. Aceasta înseamnă că a fost necesar ca membrii răzvrățiți din Biserică să fie judecați în conformitate cu păcatele lor și să li se ofere ocazia să se pocăiască.

Mosia 26:7–39

Alma se roagă pentru a ști cum să-i judece pe cei care păcătuiesc.

Pentru a vă pregăti să studiați restul capitolului Mosia 26, imaginați-vă că sunteți episcopul unei episcopii din care fac parte unii membri care au comis păcate grave. În calitate de episcop, ați primit însărcinarea de la Domnul să-i trageți la răspundere pe acești membri și să-i ajutați să se pocăiască. Gândiți-vă la modul în care i-ați trata pe acești membri și la cel mai bun mod de a-i ajuta.

Alma a avut de înfruntat o astfel de situație dificilă. Asemenea conducătorilor autorizați ai preoției din zilele noastre, el a avut responsabilitatea de a-i ajuta pe membrii Bisericii care comiseseră păcate grave să se pocăiască, să primească iertarea și să redevină membri activi și demni ai Bisericii. Citiți Mosia 26:7–14 și căutați modul în care a reacționat Alma în această situație și ceea ce a făcut pentru a primi un răspuns de la Domnul.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce este important pentru noi să știm că respectivii conducători ai preoției caută și primesc îndrumarea Domnului atunci când îi ajută pe cei care au păcătuit.

Amintiți-vă că Alma fusese un preot al ticălosului rege Noe înainte de convertirea sa. Citiți Mosia 26:15–18 și identificați ceea ce Alma și poporul său au făcut pentru a se întoarce la Domnul și binecuvântările pe care le-au primit de la Domnul.

3. Citiți Mosia 26:29–30. Apoi, rezolvați unul sau ambele exerciții:

a. Explicați de ce credeți că următorul principiu trebuie înțeles de toată lumea, inclusiv de toți cei care au comis păcate grave: **Domnul îi va ierta pe cei care se pocăiesc în mod sincer.**

b. Scrieți-vă mărturia despre următorul principiu: **Domnul îi va ierta pe cei care se pocăiesc în mod sincer.**

După ce Alma s-a rugat pentru a fi îndrumat cum să-i ajute pe membrii Bisericii care comiseseră păcate grave, Domnul i-a dat instrucțiuni. El trebuia să le ofere membrilor oportunitatea de a se pocăi și, dacă nu se pocăiau, ei nu mai trebuiau să facă parte din poporul Domnului. Aceste instrucțiuni ne ajută să înțelegem principiul pocăinței. Citiți Mosia 26:21–31 și căutați detalii privind pocăința.

4. Pentru a vă ajuta să analizați ceea ce ați citit în aceste versete, răspundeți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, la două sau mai multe dintre următoarele întrebări:

- a.** Cum ați rezuma cuvintele Salvatorului din Mosia 26:23? De ce credeți că este important să înțelegem că Salvatorul Însuși a plătit pentru păcatele noastre?
- b.** Ce expresii din Mosia 26:21–31 ne arată încrederea pe care Salvatorul i-a acordat-o lui Alma în calitatea de conducător al preoției? În ce fel poate ajutorul unui conducător al preoției să îi sprijine pe cei care au comis păcate grave sau care au parte de ispite grele?
- c.** Ce credeți că înseamnă să te pocăiești „cu sinceritatea inimii [tale]”? (Mosia 26:29).
- d.** De ce credeți că trebuie să-i iertăm pe alții pentru a primi iertarea Domnului? (Vezi Mosia 26:31.)

Folosind propriile cuvinte, scrieți un principiu pe care l-ați descoperit în Mosia 26:21–31: _____

Chiar dacă ați identificat un alt principiu sau ați folosit alte cuvinte, aici sunt câteva exemple de principii predate în Mosia 26:21–31:

- **Episcopii și președinții de ramură Îl reprezintă pe Domnul atunci când ne ajută să ne pocăim și să primim iertare.**
- **Mărturisirea păcatelor noastre duce la iertare.** (Toate păcatele trebuie mărturisite lui Dumnezeu și păcatele serioase trebuie mărturisite conducătorului preoției care ne poate ajuta în procesul de pocăință.)
- **Trebuie să-i iertăm pe alții pentru a primi iertarea Domnului.**

5. Pentru a vă ajuta să analizați aceste principii, citiți următoarele studii de caz. Selectați un studiu de caz și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, cum pot versetele și principiile pe care le-ați studiat azi să îi ajute pe oamenii din situațiile respective:

- a.** O tânără fată a comis un păcat grav și îi este frică să-i spună episcopului ei.
- b.** Un tânăr băiat are dorința de a se pocăi, dar nu știe cum s-o facă.
- c.** O tânără fată comite un păcat pe care l-a mai comis în trecut și îi este teamă că Domnul nu o va mai ierta.
- d.** Un tânăr băiat decide să se pocăiască, dar refuză să ierte pe cineva care l-a jignit.

6. Alegeți unul dintre principiile identificate în această lecție și meditați asupra modului în care îl puteți pune în practică în eforturile voastre de a vă pocăi. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți modul în care puteți pune în practică acest principiu.

Citiți Mosia 26:37–39 pentru a descoperi ce s-a întâmplat când Alma a pus în practică sfatul Domnului.

Experiența lui Alma și a poporului său ne învață că, dacă ne pocăim și trăim în neprihănire, putem avea pace și putem prospera.

7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 26 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 14: ZIUA 2

Mosia 27

Introducere

Mosia 27 relatează convertirea lui Alma (fiul lui Alma) și a fiilor regelui Mosia. Relatează despre încercările lor de a distruge Biserica lui Dumnezeu, despre vizita unui înger, despre schimbarea miraculoasă a lui Alma și despre eforturile acestor tineri băieți de a repara răul pe care-l făcuseră. Relatarea despre convertirea lui Alma accentuează nevoia tuturor oamenilor de a se naște din nou și de a trăi în neprihănire. Acest capitol ne arată, de asemenea, binecuvântările care vin atunci când ne rugăm pentru cei care aleg să nu urmeze Evanghelia lui Isus Hristos.

Mosia 27:1–23

Un înger le poruncește lui Alma cel Tânăr și fiilor lui Mosia să se pocăiască.

Gândiți-vă la cei pe care îi cunoașteți și care nu au o mărturie despre Evanghelie sau care s-au îndepărtat de Biserică. Ce ați face dacă vreunul dintre ei ar respinge toate eforturile voastre de a îl ajuta? Astăzi, pe măsură ce studiați, căutați idei care să vă ajute cu această situație.

Citiți Mosia 27:8–10 și identificați felul în care Alma și fiii lui Mosia sunt descriși în aceste versete. Ce încercău Alma și fiii lui Mosia să facă Bisericii și membrilor ei?

Ce parte din descrierea făcută lui Alma și fiilor lui Mosia vă impresionează cel mai mult? De ce? _____

Uneori, putem fi tentați să credem că anumite persoane nu se vor schimba și nu se vor întoarce niciodată la Domnul. Gândiți-vă la această atitudine pe măsură ce studiați Mosia 27.

Citiți Mosia 27:11–14 și subliniați motivul pentru care îngerul a venit la Alma și la fiii lui Mosia.

Mosia 27:14 ne învață următorul principiu: **Domnul răspunde atunci când ne rugăm cu credință pentru alții.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă Mosia 27:14. Nu toate persoanele care trebuie să se pocăiască sau pentru care ne rugăm vor fi vizitate de un înger. Domnul răspunde rugăciunilor noastre spuse cu credință pentru binele altora potrivit înțelepciunii Sale.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau la ambele întrebări de mai jos:

- a. Când ați simțit că rugăciunile voastre au schimbat în bine viața unei alte persoane?
- b. În cel fel vă sunt rugăciunile influențate de faptul că știți că Domnul răspunde rugăciunilor pe care le spuneți cu credință pentru binele altora?

Gândiți-vă cum puteți folosi relatarea despre Alma și fiii lui Mosia în viața voastră. Puteți continua să vă rugați pentru cei pe care îi cunoașteți și îi iubiți și care aleg să acționeze contrar învățăturilor Domnului. Vă puteți aminti că Domnul ascultă rugăciunile voastre și răspunde în felul Său și la timpul stabilit de El, dar că permite fiecărei persoane să își folosească libertatea

de a alege. De asemenea, meditați cu atenție asupra următoarelor întrebări: Cine s-ar putea ruga pentru bunăstarea voastră? În ce fel dorește Domnul să vă schimbați? Ce trebuie să faceți pentru ca acea schimbare să aibă loc?

Citiți restul cuvintelor adresate de înger către Alma și consemnate în Mosia 27:15–16. Amintiți-vă că îngerul a vorbit „cu un glas de tunet care a făcut ca pământul... să se cutremure” (Mosia 27:11). Imaginați-vă în ce fel v-ar fi afectat această experiență dacă ați fi fost cu Alma și fiii lui Mosia.

Cum ați rezuma mesajul îngerului? _____

După ce a auzit mesajul îngerului, Alma nu a putut vorbi. El a devenit neputincios și „a fost dus fără nicio putere” (Mosia 27:19) în fața tatălui său. Când tatăl lui Alma a aflat ce s-a întâmplat „s-a bucurat, căci a știut că aceasta era puterea lui Dumnezeu” (Mosia 27:20). El i-a adunat pe oameni „pentru ca [ei] să poată fi martori la ceea ce Domnul făcuse fiului său” (Mosia 27:21). Tatăl lui Alma i-a rugat pe preoți să postească și să se roage pentru ca fiul său să-și recapete puterea și capacitatea de a vorbi (vezi Mosia 27:22). Domnul le-a răspuns la rugăciuni.

Mosia 27:24–31

Alma cel Tânăr și fiii lui Mosia se pocăiesc și se nasc din nou

Citiți Mosia 27:23–24, 28–30 pentru a vedea modul în care Alma cel Tânăr s-a schimbat ca urmare a experienței avute cu îngerul. În următorul tabel, scrieți cuvinte sau expresii din aceste versete care descriu starea spirituală a lui Alma înainte și după schimbarea produsă în inima sa.

Înainte	După

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o expresie pe care ați scris-o în coloana *După* care sperați să vă caracterizeze de-a lungul vieții. Explicați de ce.

Recitiți Mosia 27:24, 28 și marcați ceea ce a făcut Alma și ceea ce Domnul a făcut pentru ca Alma să aibă parte de o schimbare în inimă.

Să folosim diferite tehnici de marcare

V-ar putea fi util să folosiți diferite tehnici de marcare pentru a diferenția, în scripturi, diferite teme sau adevăruri. De exemplu, în Mosia 27:24, 28, puteți sublinia ceea ce Alma a făcut pentru ca schimbarea sa să aibă loc și puteți încercui ceea ce a făcut Domnul. Astfel, le veți putea diferenția foarte ușor. Puteți face o legendă pentru tipurile de marcare făcute, undeva în scripturile voastre, pentru a vă putea aminti ce reprezintă fiecare dintre ele.

Citiți Mosia 27:25–26 și identificați cine trebuie să se schimbe prin intermediul ispășirii – sau cu alte cuvinte, cine trebuie să se nască din nou din Dumnezeu.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce este important să înțelegem ce trebuie să facem pentru a ne schimba stilul de viață, precum și ce va face Domnul pentru noi.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau la ambele dintre următoarele întrebări:

- a.** Cum poate Mosia 27 să îi ajute pe cei descurajați și care cred că nu se pot pocăi și că nu pot veni la Domnul?
- b.** Cum poate Mosia 27 să îi ajute pe cei care cred că cineva nu se poate pocăi și că nu poate veni niciodată la Domnul?

Aceste versete ne învață următorul principiu: **Fiecare dintre noi trebuie să se nască din nou prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos.** A te naște din nou înseamnă că Spiritul Domnului face ca o schimbare măreață să aibă loc în inima ta, astfel încât să nu mai ai dorința de a face rău, ci doar dorința de a căuta lucrurile lui Dumnezeu (vezi Mosia 5:2). Alma și fiii lui Mosia au avut parte de o schimbare măreață și rapidă a inimii, dar majoritatea dintre noi suntem schimbați prin intermediul ispășirii în mod treptat. A te naște din Dumnezeu este un proces și nu un eveniment.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a.** În ce fel ați fost schimbați prin intermediul ispășirii pe măsură ce v-ați pocăit și ați încercat în fiecare zi să îl urmați pe Salvator?
- b.** Care este unul dintre lucrurile pe care le puteți face pentru a veni mai din plin la Domnul și pentru a permite mai mult ispășirii să vă schimbe viața în bine?

Mosia 27:32–37

Alma cel Tânăr și fiii lui Mosia călătoresc prin țară mărturisindu-și păcatele și întărind Biserica.

Următoarele versete pe care le veți studia în Mosia 27 ilustrează următorul principiu: **Pentru a se pocăi cu**

UNITATEA 14: ZIUA 3

Mosia 28–29

Introducere

După convertirea lor, fiii lui Mosia au avut o dorință puternică să le propovăduiască Evanghelia lamaniților. Regele Mosia le-a sprijinit hotărârea, dar, astfel, el a rămas fără succesori la tron și fără cineva care să aibă grijă de consemnările spirituale. El l-a însărcinat pe Alma (fiul lui Alma) să aibă grijă de acele cronici. În loc să numească un alt rege, el a instituit un sistem de judecători ca fiind noua formă de guvernământ.

adevărat, o persoană trebuie să facă tot ceea ce este posibil pentru a remedia daunele cauzate. Remedierea înseamnă să facem tot ceea ce putem pentru a corecta efectele alegerilor noastre greșite și să reparăm răul făcut. De exemplu, dacă cineva fură un obiect de la un vecin, remedierea include înapoierea obiectului furat. Citiți Mosia 27:32–37 și identificați ceea ce au făcut Alma și fiii lui Mosia pentru a remedia din efectele propriilor păcate.

Scrieți cum ar putea cineva să remedieze din efectele următoarelor păcate:

- Mințirea unui părinte: _____
- Răspândirea de bârfe despre o altă persoană: _____
- Copierea la un examen: _____

Când vă gândiți la modul în care puteți fi schimbați prin intermediul ispășirii, aveți în vedere modul în care vă puteți pocăi de păcatele voastre și pe cel în care puteți remedia din efectele acestor păcate.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 27 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Mosia 28:1–9

Fiii lui Mosia doresc să le propovăduiască lamaniților.

Lângă fiecare dintre afirmațiile de mai jos, evaluați-vă dorințele în domeniile menționate. Folosiți o scară de la 1 la 10 (1 indicând „nu doresc” și 10 indicând o „dorință foarte puternică”).

_____ Doresc sincer să-i ajut pe alții să găsească fericirea eternă.

_____ Sunt dornic să fac sacrificii pentru a-i ajuta pe alții.

_____ Am dorința de a le împărtăși altora Evanghelia.

_____ Dacă sunteți tineri băieți, evaluați-vă dorința de a sluji într-o misiune cu timp deplin. (Dacă sunteți tinere fete, puteți și voi să vă evaluați dorința de a sluji.)

Recitați Mosia 27:8–10 și identificați unde s-ar fi clasat Alma și fiii lui Mosia cu privire la aceste afirmații înainte de convertirea lor.

Acum, citiți Mosia 28:1–3 și identificați modul în care fiii lui Mosia s-au schimbat cu privire la domeniile menționate mai sus. Pe măsură ce citiți, amintiți-vă de faptul că *a pieri* se referă la a fi pierdut spiritual.

Scrieți răspunsurile voastre la următoarele întrebări:
Cui doreau fiii lui Mosia să împărtășească Evanghelia?

Din ceea ce ați studiat din Cartea lui Mormon până acum, care erau dificultățile sau pericolele de care fiii lui Mosia ar fi putut să aibă parte în timpul misiunii printre lamaniți? _____

Citiți Mosia 28:4 și gândiți-vă la modul în care ați putea reformula cu propriile cuvinte acest verset. Remarcați modul în care dorința fiilor lui Mosia de a împărtăși Evanghelia a fost influențată de convertirea lor. În Mosia 28:1–4, învățăm următorul principiu: **Pe măsură ce convertirea noastră devine mai profundă, dorința noastră de a împărtăși Evanghelia crește.**

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli (o puteți scrie pe marginea scripturilor voastre, lângă Mosia 28:1–4): „Intensitatea dorinței noastre de a împărtăși Evanghelia este un indicator important al convertirii noastre personale” („Sharing the Gospel”, *Ensign*, nov. 2001, p. 7).

În prima frază din Mosia 28:4, marcați cum au fost influențați fiii lui Mosia în dorința lor de a împărtăși Evanghelia. Observați faptul că Spiritul Domnului are un rol important în mărirea dorinței noastre de a împărtăși Evanghelia.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre următoarele întrebări:

- a. În ce fel a crescut dorința voastră de a împărtăși Evanghelia pe măsură ce v-ați întărit mărturia?
- b. Ce experiențe din viața voastră v-au făcut să doriți să le împărtășiți altora Evanghelia?
- c. Dacă nu simțiți că aveți o dorință puternică de a împărtăși Evanghelia acum, ce puteți face pentru a vă mări această dorință? (Citiți Alma 17:2–3.)

2. Imaginați-vă un tânăr băiat care este membru al Bisericii, dar care își dorește foarte puțin sau deloc să slujească într-o misiune cu timp deplin. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-i o scrisoare și sugerați-i ce ar putea face pentru ca dorința sa de a împărtăși Evanghelia să crească. Puteți împărtăși lucruri care v-au aprofundat convertirea la Evanghelia lui Isus Hristos și îi puteți sugera tânărului băiat activități sau experiențe similare. Când scrieți, amintiți-vă că atunci când convertirea este mai aprofundată, dorința de a le împărtăși altora Evanghelia va crește.

Pe măsură ce continuați să studiați Mosia 28, imaginați-vă cum v-ați simți dacă o persoană dragă

ar dori să se mute într-o țară cu oameni violenți care urăsc pe toți cei care nu sunt ca ei. Citiți Mosia 28:5–9 și identificați motivul pentru care Mosia i-a lăsat pe fiii săi să plece într-o misiune atât de periculoasă. În cartea lui Alma veți învăța despre cei „mulți [care] vor crede în cuvintele lor” (Mosia 28:7) – miile de lamaniți care au fost convertiți drept rezultat al eforturilor fiilor lui Mosia.

Punerea în practică a principiilor Evangheliei în studiile de caz

Când puneți în practică un principiu al Evangheliei într-o situație de zi cu zi, puteți analiza mai bine principiul și puteți recunoaște mai ușor importanța sa în viața voastră. Cu cât depuneți mai mult efort în a răspunde sincer la un studiu de caz, cu atât mai eficient va fi în procesul vostru de învățare.

Mosia 28:10–20

Mosia traduce plăcile iarediților și-i înmânează lui Alma toate cronicile pe care le păstrase.

Restul capitolului Mosia 28 relatează că regele Mosia îmbătrânea și că a simțit nevoia de a căuta pe cineva căruia să-i încredințeze cronicile sacre înainte de a muri. De-a lungul ultimelor două generații, regele i-a dat plăcile regelui care a urmat la tron. Dar din cauză că fiii lui Mosia au plecat în misiune, el nu avea un fiu care să moștenească tronul și, astfel, nu avea pe cineva căruia să-i încredințeze cronicile. Aceste plăci cuprindeau și plăcile iarediților, care fuseseră traduse de regele Mosia prin puterea lui Dumnezeu (vezi Mosia 28:11–19).

Dacă ar trebui să alegeți pe cineva care să aibă grijă de cronicile sacre, ce trăsături ați dori să aibă cea persoană? _____

Descrieți felul în care v-ați simți dacă cineva v-ar alege să aveți grijă de plăci. _____

Citiți Mosia 28:20 și căutați numele persoanei pe care Mosia a ales-o să aibă grijă de plăci.

- **3.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce ne învață decizia regelui Mosia cu privire la schimbarea produsă în inima lui Alma. (Pentru a răspunde la această întrebare, va trebui să treceți în revistă acțiunile anterioare ale lui Alma, consemnate în Mosia 27.) De asemenea, explicați cum poate încrederea pe care Mosia a avut-o în Alma să le ofere speranță celor care se pocăiesc.

Mosia 29

Poporul lui Mosia alege un sistem de judecatori ca noua formă de guvernământ.

Potrivit celor consemnate în Mosia 29, regele Mosia a propus ca nefiții să nu mai fie guvernați de un rege, ci să aibă un sistem de judecatori. Citiți și comparați Mosia 23:7–8 și Mosia 29:13, 16–18. Conform acestor versete, în ce împrejurări sau circumstanțe este monarhia (să fii guvernat de un rege sau o regină) o formă bună de guvernământ? De ce i-a sfătuit Mosia pe nefiți să nu continue cu monarhia?

Citiți Mosia 29:11, 25 și încercuiți următoarele răspunsuri care indică ce a spus Mosia despre modul în care judecatorii urmau să-i judece pe oameni: (a) cu milă, (b) în conformitate cu legile, (c) în conformitate cu poruncile lui Dumnezeu, (d) cu strictețe.

Citiți Mosia 29:26, 30, 33–34, 37–38 și descoperiți rolul poporului în noua formă de guvernământ propusă de regele Mosia.

- **4.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți motivul pentru care credeți că este important ca fiecare cetățean al țării „să poarte partea sa” (Mosia 29:34).

Alma a fost numit primul judecător-șef și și-a îndeplinit responsabilitatea cu credință (vezi Mosia 29:41–43).

Scrieți, cu propriile cuvinte, un principiu pe care l-ați învățat din Mosia 29. _____

Un principiu pe care l-am învățat din acest capitol este: **Fiecare persoană are responsabilitatea de a susține legi drepte și conducători neprihăniți.**

- **5.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o modalitate prin care puteți susține în țara voastră legile drepte și conducătorii neprihăniți.
- **6.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mosia 28–29 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

Alma

De ce studiem această carte?

Studiind Cartea lui Alma, veți învăța despre Isus Hristos și despre necesitatea existenței ispășirii și învierii Sale în planul fericirii întocmit de Tatăl Ceresc. Veți învăța, de asemenea, despre puterea cuvântului lui Dumnezeu de a birui vicleșugurile preoțești, doctrinele neadevărate, păcatul, ura și apostazia, făcându-i pe oameni să aibă o schimbare puternică în inima lor și să se nască din nou. Veți fi întăriți în timp ce citiți despre eforturile misionare ale fiilor lui Mosia, precum și despre convertirea și credința pe care a avut-o apoi poporul lui Amon sau anti-nefi-lehiții. Mai mult, în timp ce studiați capitolele care descriu în detaliu războaiele dintre nefiți și lamaniți, puteți învăța principii care vă vor îndruma în vremurile tulburi în care trăiți și vă vor ajuta să câștigați luptele personale împotriva dușmanului.

Cine a scris această carte?

Mormon a compilat și a prescurtat cronicile de pe plăcile mari ale lui Nefi pentru a crea cartea lui Alma. Cartea este numită după Alma, care a fost fiul lui Alma și care este adesea numit Alma cel Tânăr. Când regele Mosia a instituit domnia judecătorilor în rândul nefiților, Alma a devenit primul judecător-șef și, de asemenea, i-a urmat tatălui său în calitate de nalt preot asupra Bisericii (vezi Mosia 29:42). În cele din urmă, a renunțat la poziția sa de judecător-șef, pentru a se dedica „cu totul treburilor marii preoții” și „[a împărți] cuvântul lui Dumnezeu către popor” pe întreg pământul nefiților (Alma 4:20; 5:1). Mormon a folosit cronicile despre slujirea lui Alma (Alma 1–44) și scrierile fiilor săi, Helaman (Alma 45–62) și Șiblon (Alma 63), pentru a scrie cartea lui Alma.

Când și unde a fost scrisă?

Cronicile originale, folosite ca surse pentru cartea lui Alma, au fost scrise probabil între anii 91 î.H. și 52 î.H. Mormon a prescurtat acele cronici cândva între anii 345 d.H. și 385 d.H. Mormon nu a menționat unde se afla când a făcut prescurtarea.

UNITATEA 14: ZIUA 4

Alma 1–4

Introducere

La scurt timp după ce Alma a devenit judecător-șef, un bărbat pe nume Nehor a început să predice doctrine false și a introdus vicleșugurile preoțești printre nefiți. El a ucis un bărbat drept și a fost executat pentru crima sa. Câțiva ani mai târziu, Amlici a încercat fără succes să devină rege al nefiților. Când poporul a votat ca el să nu fie rege, acesta și-a adunat susținătorii – numiți amliciți – pentru a merge la luptă împotriva nefiților. Nefiții au învins, dar zeci de mii de oameni au fost uciși. Simțindu-se umili din pricina războiului, mulți nefiți și-au amintit îndatoririle lor și s-au alăturat Bisericii cu miile. Cu toate acestea, după un an, mulți membri ai Bisericii au devenit mândri și i-au persecutat pe alții. Alma a decis să renunțe la îndatoririle sale de judecător-șef și să se concentreze pe a depune mărturie despre Evanghelia lui Isus Hristos.

Alma 1

Membrii Bisericii prosperă în ciuda răspândirii vicleșugurilor preoțești și persecuției.

Uneori, oamenii caută să devină populari. Gândiți-vă pentru un moment la posibilele pericole ale acestei dorințe. Ce se întâmplă dacă vă pasă mai mult ce cred prietenii voștri despre voi decât ce crede Dumnezeu despre voi?

După cum este consemnat în Alma 1, un bărbat numit Nehor a devenit foarte popular în rândul unor oameni. Citiți Alma 1:2–6 și identificați ce a propovăduit Nehor și cum au reacționat oamenii la acest lucru.

Citiți primele rânduri din Alma 1:12, pentru a găsi cuvintele pe care le-a folosit Alma să descrie ceea ce introdusese Nehor în rândul nefiților. Apoi, uitați-vă la nota de subsol 12a. Citiți 2 Nefi 26:29, prima trimitere menționată în nota de subsol, și identificați ce fac și ce nu fac cei care înfăptuiesc vicleșuguri preoțești.

Folosirea trimerilor

Notele de subsol aflate în partea de jos a fiecărei pagini din scripturi includ trimeri la alte scripturi care pot oferi mai multe idei profunde în timp ce studiați. Creați-vă obiceiul de a citi în mod frecvent trimerile la scripturi ale versetelor pe care le studiați. Ați putea însemna în scripturile voastre trimerile din notele de subsol care vă ajută să înțelegeți mai bine scripturile.

Vicleșugul preoțesc se comite atunci când oamenii predică „doctrine neadevărate... de dragul bogățiilor și onorurilor” și când „se prezintă pe ei înșiși ca fiind lumina lumii” (Alma 1:16; 2 Nefi 26:29). Ei nu caută să clădească împărăția lui Dumnezeu prin predicile lor. Ci vor să capete câștiguri (cum ar fi bogăția, avantajul social sau puterea asupra altora) și lauda altor oameni. Ei vor să îndrepte atenția asupra

lor înșiși, nu asupra lui Dumnezeu și a Evangheliei Sale. Vicleșugul preoțesc este un păcat grav în ochii lui Dumnezeu, așa cum Alma a menționat foarte clar când i-a spus lui Nehor: „Dacă vicleșugul preoțesc s-ar impune în acest popor, atunci acesta ar dovedi distrugerea sa totală” (Alma 1:12).

În timp ce Nehor încerca să „ducă în rătăcire poporul Bisericii”, un bărbat drept numit Ghedeon „l-a înfruntat, muștrându-l cu cuvintele lui Dumnezeu” (Alma 1:7). Ripostând, Nehor și-a scos sabia și l-a ucis pe Ghedeon. Nehor a fost judecat pentru crimele sale și a fost executat. Citiți Alma 1:16, pentru a afla dacă moartea lui Nehor a pus capăt vicleșugului preoțesc în rândul nefiților.

Citiți Alma 1:26–27 și identificați în ce feluri au acționat preoții nefiți ai lui Dumnezeu diferit față de Nehor și de alții care au practicat vicleșuguri preoțești.

 1. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor felul în care au acționat preoții nefiți. În ce fel se deosebeau acțiunile preoților nefiți de acțiunile celor care practicau vicleșugul preoțesc?

Pe măsură ce vicleșugul preoțesc s-a răspândit pe întreg ținutul, mulți oameni au început să persecute membrii credincioși ai Bisericii. Pentru a vă pregăti să

studiați restul capitolului Alma 1, gândiți-vă la cei pe care i-ați văzut luând în derădere, ridiculizând sau persecutând pe cei care țin poruncile lui Dumnezeu.

Citiți Alma 1:19–20 și căutați motivele pentru care unii oameni au persecutat membri ai Bisericii. Alma 1:21–31 consemnează felul în care membrii Bisericii au reacționat la persecuție. Citiți fragmentul de scripturi de mai jos și completați tabelul:

Alma 1:21–24	Alma 1:25, 27–31
Cum au reacționat unii membri la persecuții? _____ _____	Cum au trăit alți membri ai Bisericii în ciuda persecuției? _____ _____
Care au fost consecințele faptelor lor? _____ _____	Ce binecuvântări au primit? _____ _____

Scrieți un principiu pe care l-ați învățat studiind acest tabel: _____

Unul dintre principiile pe care le-ați putea identifica este că: **Atunci când trăim în acord cu Evanghelia, putem avea pace în viețile noastre, chiar dacă suntem persecutați.**

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați felul în care dobândirea unei înțelegeri despre principiul de mai sus vă poate ajuta când vă confrunțați cu persecuție sau cu presiunea de a nu vă supune poruncilor. Apoi, răspundeți la una dintre următoarele întrebări:

- Când ați ținut poruncile în ciuda persecuției sau a presiunii de a nu le ține și ce binecuvântări ați primit?
- Cum veți răspunde celor care vă dușmănesc?

Alma 2

Amliciții și lamaniții își unesc forțele în bătălie împotriva nefiților.

Alma 2 relatează despre încercările ulterioare ale nefiților. Citiți introducerea capitolului, pentru a afla despre un bărbat numit Amlici și susținătorii lui care s-au opus nefiților. Amlici a vrut să devină rege al nefiților, dar nefiții au votat și au ales să-l respingă și să continue sistemul lor de judecatori. Susținătorii lui Amlici s-au adunat și l-au făcut pe acesta regele lor. Amlici le-a poruncit susținătorilor lui să meargă la război împotriva nefiților și, la scurt timp după aceea, lamaniții s-au alăturat amliciților în lupta lor împotriva nefiților.

Deoarece nefiții au fost credincioși Domnului, Domnul i-a ajutat în bătăliile lor împotriva amliciților și

lamaniților. Citiți Alma 2:18, 28–31, 36 și marcați cuvintele *a întări* și *putere* de fiecare dată când sunt menționate. Descoperiți felul în care Domnul i-a întărit pe nefiți.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați simțit că Domnul v-a întărit în timp ce ați încercat să faceți ceea ce este drept.

Alma 3

Amliciții s-au despărțit de Dumnezeu.

Gândiți-vă la mesajele pe care unii oameni încearcă să le transmită despre ei înșiși prin alegerile pe care le fac cu privire la îmbrăcăminte, coafură, cercei și alte bijuterii, tatuaje și perforări ale diferitelor părți ale corpului.

Citiți Alma 3:4 și identificați felul în care și-au schimbat amliciții înfățișarea.

De cine „erau [amliciții] deosebiți”? _____

Cu cine voiau să se asemene mai mult? _____

Schimbarea înfățișării amliciților era o manifestare a răzvrătirii lor. După cum este consemnat în Alma 3, Mormon ne-a reamintit de blestemul și însemnul ce fuseseră puse asupra lamaniților cu sute de ani mai devreme din pricina răzvrătirii lor împotriva lui Dumnezeu (vezi Alma 3:6–10; vezi, de asemenea, 2 Nefi 5:20–24). Amliciții se însemnaseră de bună-voie pe frunte, dar scopul însemnelor era asemănător aceluia pentru care Domnul pusese un însemn asupra lamaniților.

Marcați expresia din Alma 3:18 care descrie atitudinea amliciților față de Dumnezeu. De asemenea, marcați în Alma 3:19 ce au adus amliciții asupra lor din pricina răzvrătirii lor.

Ce învățați din Alma 3:18–19 despre cei care sunt blestemați de Domnul? (Cei care se ridică în răzvrătire deschisă împotriva lui Dumnezeu aduc un blestem asupra lor înșiși.) Este important să înțelegem că blestemul era o stare de spirit, fiind „alungați din prezența Domnului” (2 Nefi 5:20). Prin faptele lor, amliciții se separaseră singuri de Dumnezeu.

Din exemplul amliciților învățăm că separarea de Dumnezeu este o alegere personală. Cei care „[se ridică] în răzvrătire deschisă împotriva lui Dumnezeu” (Alma 3:18) se separă singuri de Dumnezeu sau, cu alte cuvinte, aduc un blestem asupra lor înșiși.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Spre deosebire de amliciți, ce puteți face acum în viața voastră pentru a fi siguri că nu vă separați de Dumnezeu?

Alma 3:20–25 relatează felul în care nefiții i-au învins pe lamaniți într-o altă bătălie, dar mulți oameni din ambele tabere au murit. Citiți Alma 3:26–27 căutând lecția importantă pe care Mormon a vrut ca noi s-o învățăm din relatarea despre amliciți și bătăliile dintre nefiți și lamaniți.

Completați următorul principiu inspirându-vă din cele citite de voi în Alma 3:26–27: **Dobândim fericire sau nenorocire în funcție de** _____

Gândiți-vă un moment pe cine alegeți să urmați în viață. Reflectați la următoarele întrebări: Ce fel de plată sau răsplată oferă Satana celor care îl urmează? (De obicei, la început aceasta este foarte ispititoare dar, în cele din urmă, duce la nefericire și dependență.) Spre deosebire de aceste lucruri, ce răsplată ați primit de la Domnul pentru că ați ales să Îl urmați?

 5. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre un moment în care faptul că ați ales să-L urmați pe Domnul v-a adus fericire.

Alma 4

După o perioadă de creștere a Bisericii, membrii Bisericii devin mândri, iar Alma renunță la poziția lui de judecător-șef pentru a-i chema la pocăință.

În urma războiului cu lamaniții și amliciții, nefiții au fost „treziți ca să-și aducă aminte de datoria lor” și „au început să întemeieze Biserica în întregime” (Alma 4:3–4). Drept rezultat, aproximativ 3.500 de oameni s-au alăturat Bisericii (vezi Alma 4:5). Din păcate, după doar un an, mulți oameni din Biserică au început să devină mândri. Citiți Alma 4:8–12 și identificați faptele ticăloase care au avut loc din pricina mândriei din rândul membrilor Bisericii. Un principiu

pe care îl putem învăța din acest fragment din scripturi este că: **Dacă suntem un exemplu rău, acțiunile noastre îi pot împiedica pe alții să accepte Evanghelia.** (Vezi Alma 4:10.)

 6. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor un exemplu de faptă sau atitudine rea de care au dat dovadă nefericii, după cum este consemnat în Alma 4:8–12. Explicați de ce este important, ca membri ai Bisericii, să evităm în aceste zile acea faptă sau atitudine.

Ca urmare a ticăloșiei din Biserică, Alma a desemnat un bărbat să-l înlocuiască în poziția sa de judecător-șef, pentru a-și dedica tot timpul în slujba chemării sale de înalt preot care prezida asupra Bisericii și pentru a ajuta membrii să înlăture mândria și păcatele lor „printr-o mărturie pură” (Alma 4:19). Citiți Alma 4:19 și subliniați ce a dorit să facă Alma pentru a-i ajuta pe oamenii săi.

Alma 4:19 ilustrează aceste principii: **Pentru a ne îndeplini responsabilitățile spirituale, poate fi nevoie de sacrificiu. Slujitorii Domnului depun mărturie și cheamă păcătoșii să se pocăiască. Depunerea unei mărturii pure îi ajută pe alții să se apropie mai mult de Dumnezeu.**

Vă puteți imagina pe cineva renunțând la o poziție politică importantă, cum ar fi cea de președinte al unei țări, pentru a sluji în misiune? Alma a făcut asta!

 7. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce credeți că sugerează expresia „printr-o mărturie pură” (Alma 4:19) despre felul în care Alma urma să predice. De asemenea, consemnați felul în care ați fost influențați să vă schimbați sau să vă perfecționați, auzind pe cineva depunând mărturie despre Evanghelia.

 8. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 1–4 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 15: ZIUA 1

Alma 5:1–36

Introducere

Când Biserica a fost amenințată din pricina ticăloșiei și a conflictelor (vezi Alma 4:9–11), Alma a știut că adevărata reformă poate avea loc doar printr-o mare

schimbare în inimile membrilor Bisericii. În calitate de înalt preot al Bisericii, Alma și-a început misiunea de a readuce poporul din Zarahemla pe calea cea bună, depunând mărturie despre Isus Hristos și chemându-i pe oameni să se pocăiască. El i-a îndemnat să se pregătească pentru judecata Domnului dând dovadă de credință în cuvântul lui Dumnezeu și evaluând condiția spirituală a inimilor lor. În timp ce studiați prima jumătate din Alma 5, gândiți-vă cum puteți pune în practică ceea ce învățați, pentru a trăi sau a continua să trăiți experiența mării schimbări despre care se vorbește în acest capitol.

Alma 5:1–13

Alma relatează convertirea tatălui său și a celor care l-au urmat.

Cât de mult v-ați schimbat de când ați împlinit 8 ani? Cât de mult v-ați schimbat de când ați împlinit 12 ani? Gândiți-vă în ce fel se pot schimba oamenii, cum ar fi în înfățișarea, comportamentul sau atitudinea lor. Gândiți-vă la ce poate determina sau provoca unele dintre aceste schimbări în oameni. Apoi, citiți Alma 5:12 și căutați ce anume s-a schimbat în Alma cel Bătrân. În timp ce studiați Alma 5:1–13, gândiți-vă cum se poate schimba o persoană în inima sa.

Vârstnicul Gerald N. Lund, care mai târziu a slujit ca membru al Celor Șaptezeci, ne-a învățat că, atunci când în scripturi se folosește cuvântul *inimă*, se face referire adesea la „persoana care suntem cu adevărat în interiorul nostru” („Understanding Scriptural Symbols”, *Ensign*, oct. 1986, p. 25). Gândiți-vă un moment în ce fel se deosebește o „mare schimbare în inimă” de alte moduri în care se pot schimba oamenii – inclusiv de modurile la care v-ați gândit voi la începutul acestei lecții.

Reamintiți-vă că oamenii regelui Benjamin au trăit o „schimbare mare” în inimile lor, fapt care i-a făcut să nu mai aibă „înclinare să [facă] rău, ci să [facă] bine neîncetat” (Mosia 5:2). Ați putea scrie explicația vârstnicului Lund și referința suplimentară Mosia 5:2 pe marginea scripturilor voastre, lângă Alma 5:11–13.

Puneți în practică ceea ce învățați

Președintele Marion G. Romney, din Prima Președinție, ne-a învățat: „Nu este suficient să învățăm Evanghelia din cuvintele scrise. Aceasta trebuie, de asemenea, să fie trăită... Nu putem învăța pe deplin despre Evanghelia fără a pune în practică principiile acesteia” („Records of Great Worth”, *Ensign*, sept. 1980, p. 4). În mai multe locuri din această lecție, veți fi îndemnați să puneți în practică ceea ce învățați. Punerea în practică a ceea ce învățați trebuie să fie o parte importantă din studiul vostru al Evangheliei.

Vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat: „Ați putea întreba: «De ce această atotputernică schimbare nu se întâmplă mai repede în cazul meu?»».

Trebuie să vă amintiți că uimitoarele exemple ale oamenilor din poporul lui Beniamin, Alma și alții din scripturi, sunt chiar astfel – uimitoare și atipice. Pentru majoritatea dintre noi, schimbările sunt progresive și apar de-a lungul timpului. Să fim născuți din nou, în alt mod decât nașterea noastră fizică, este mai mult un proces decât un eveniment. Iar angajarea în acest proces este scopul central al vieții muritoare” („Născuți din nou”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2008, p. 76).

Citiți Alma 5:3–7 și căutați ce le-a spus Alma oamenilor din Zarahemla pentru a-i ajuta ca inimile lor să se schimbe.

Răspundeți la următoarea întrebare în acest manual: Alma le-a spus oamenilor din Zarahemla despre convertirea tatălui său și a altora și despre eliberarea lor din robie. Cum credeți că i-au ajutat aceste experiențe pe oameni să se pregătească pentru a trăi experiența unei schimbări în inimă? _____

Citiți Alma 5:10 și încercuiți semnele de întrebare de la sfârșitul celor trei întrebări pe care Alma le adresează poporului. Apoi, citiți Alma 5:11–13, în care Alma începe să răspundă la aceste întrebări, pentru a argumenta această afirmație: **Când credem în cuvântul lui Dumnezeu și dăm dovadă de credință în Isus Hristos, putem trăi experiența unei mari schimbări în inimă.**

Credința în cuvântul lui Dumnezeu duce la o mare schimbare în inimă deoarece cuvântul lui Dumnezeu ne învață despre Salvator. Oamenii din poporul lui Alma au crezut în cuvântul lui Dumnezeu, care le-a fost transmis de profeți sfinți. Ei au învățat despre puterea de mântuire a ispășirii lui Isus Hristos, iar inimile lor s-au schimbat pe măsură ce și-au dezvoltat credința în Salvator.

 1. Explicați cu propriile cuvinte, în jurnalul pentru studiul scripturilor, în ce fel duce credința în ispășirea lui Isus Hristos la o mare schimbare în inimă.

 2. Descrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor felul în care ați avut o schimbare în inima voastră. Dacă ați observat o schimbare în inimă în timp ce ați studiat Cartea lui Mormon în acest an la seminar, ați putea descrie experiența pe care ați avut-o, ca parte a răspunsului vostru.

Alma 5:14–36

Alma propovăduiește că, pentru a intra în împărăția cerului, e nevoie de o mare schimbare în inimă.

După ce Alma ne-a învățat că, într-adevăr, credința în cuvântul lui Dumnezeu ne ajută să începem procesul care duce la o mare schimbare în inimă, el i-a rugat pe oameni să se gândească la mai multe întrebări. Aceste întrebări ne ajută să evaluăm condiția spirituală a inimilor noastre – dorințele și sentimentele din sufletul nostru.

Citiți Alma 5:14 și marcați cele trei întrebări la care Alma a cerut poporului să se gândească cu privire la ei înșiși. Aceste trei întrebări descriu schimbarea prin care trecem pe măsură ce dăm dovadă de credință în mântuirea oferită prin Isus Hristos. Amintiți-vă din lecțiile precedente (vezi Mosia 5 și Mosia 27) că a fi „născut din nou” se referă la schimbarea prin care trece o persoană când aceasta îl acceptă pe Isus Hristos și începe o viață nouă, nu doar ca ucenic al Său, ci și ca fiu sau fiică de spirit a Lui (vezi Mosia 27:25).

 3. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre felul în care poate fi vizibilă o schimbare în inimă în înfățișarea unei persoane. În acest context, cuvântul *înfațișare* se referă la aspectul chipului unei persoane, care reflectă atitudinea, dispoziția sau starea de spirit a acesteia. Descrieți o persoană pe care o cunoașteți, care a primit imaginea Salvatorului în înfățișarea sa.

În medicină, o cardiogramă este un grafic pe care doctorii îl folosesc pentru a evalua starea inimii, ca organ. Aceasta ajută la depistarea bolilor care necesită tratament. Studiați versetele din Alma 5 care sunt menționate la baza cardiogramei spirituale de mai jos. În timp ce studiați fiecare verset, bifați căsuța din tabel care descrie cel mai bine răspunsul la întrebarea sau întrebările din fiecare verset. (Dacă vreți să păstrați confidențial răspunsul, puteți copia acest tabel pe o foaie de hârtie separată sau în jurnalul personal și apoi să îl completați.)

Alma 5 Cardiogramă spirituală						
Întotdeauna						
Aproape întotdeauna						
De obicei						
Uneori						

Alma 5 Cardiogramă spirituală								
Rareori, aproape niciodată								
Versete din Alma 5	15	16	19	26	27	28	29	30–31

După ce completați cardiograma voastră spirituală, citiți Alma 5:21–25. Căutați ceea ce a propovăduit Alma cu privire la acest adevăr: **Trăind experiența unei schimbări în inimă, ne pregătim să primim un loc în împărăția cerului (împărăția celestială).**

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți următoarele lucruri:

- creați o listă de cuvinte și expresii pe care le-a folosit Alma în Alma 5:21–25 pentru a descrie starea în care ați vrea să vă aflați acum;
- explicați cum credeți voi că o schimbare în inimă ne pregătește să primim un loc în împărăția cerului.

Citiți Alma 5:33–36 și fiți atenți la sentimentele pe care vi le transmite mesajul lui Alma. Căutați cuvinte și expresii care vă ajută să răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce mă invită Domnul să fac?
- Care este răsplata pe care o primim dacă acceptăm această invitație?
- Ce mă învață aceste versete despre Salvator?

Citiți următoarea afirmație a președintelui Ezra Taft Benson care arată felul în care vor să trăiască oamenii care au avut parte de o schimbare în inima lor:

„Când alegeți să-L urmați pe Hristos, alegeți să vă schimbați...”

Domnul lucrează din interior spre exterior. Lumea lucrează din exterior în interior. Lumea ar vrea să scoată oamenii din mizerie. Hristos scoate sărăcia din oameni și apoi ei ies singuri din mizerie. Lumea ar vrea să modeleze oamenii schimbându-le mediul înconjurător. Hristos schimbă oamenii, care apoi schimbă mediul înconjurător în care trăiesc. Lumea ar vrea să modeleze comportamentul uman, dar Hristos poate schimba comportamentul uman...

Bărbații [și femeile] care se schimbă pentru Hristos vor fi conduși de Hristos... Asemenea lui Pavel, ei vor întreba: «Doamne, ce vrei să fac?» (Faptele apostolilor 9:6)...

Voia lor se contopește cu voia Lui (vezi Ioan 5:30).

Ei fac întotdeauna acele lucruri care-I sunt plăcute Domnului (vezi Ioan 8:29).

Nu numai că și-ar da viața pentru Domnul, dar, ce este mai important, ei doresc să trăiască pentru El.

Intrați în căminele lor și tablourile de pe pereți, cărțile de pe rafturi, muzica pe care o ascultă, cuvintele și faptele lor arată că sunt creștini.

Ei sunt martori ai lui Dumnezeu în toate timpurile, în toate lucrurile și în toate locurile (vezi Mosia 18:9).

Ei Îl au pe Hristos în minte, pentru că fiecare gând al lor este îndreptat spre El (vezi D&L 6:36).

Îl au pe Hristos în inimile lor pentru că întreaga lor afecțiune se îndreaptă spre El pentru totdeauna (vezi Alma 37:36).

Aproape în fiecare săptămână, ei iau din împărtășanie și mărturisesc din nou Tatălui lor Etern că ei doresc să ia asupra lor numele Fiului Său, să-și amintească totdeauna de El și să țină poruncile pe care El le-a dat lor (vezi Moroni 4:3) („Born of God”, *Ensign*, nov. 1985, p. 5–7).

În încheierea acestei lecții, subliniați o idee din afirmația președintelui Benson, care vă ajută să vă gândiți cum vreți să trăiți ca persoană care are experiența unei schimbări în inimă. Stabiliți-vă un țel care să vă ajute să puneți în practică ce ați simțit în timp ce ați studiat învățăturile lui Alma despre cum să trăim experiența unei schimbări în inimă (l-ați putea scrie în jurnalul personal sau pe o foaie de hârtie separată.) Pe măsură ce căutați în mod continuu să fiți născuți din Dumnezeu și să trăiți experiența unei schimbări în inimă, veți fi pregătiți să intrați în împărăția lui Dumnezeu.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 5:1–36 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 15: ZIUA 2

Alma 5:37–62

Introducere

În timp ce Alma a continuat să predice în Zarahemla, el a avertizat oamenii că decizia lor de a asculta sau

de a respinge cuvintele sale va duce la anumite binecuvântări sau consecințe. I-a îndemnat să asculte de glasul Păstorului cel Bun, Domnul Isus Hristos, care i-a chemat și a dorit să-i aducă înapoi în turma Sa. În timp ce studiați această lecție, gândiți-vă la felul în care, ascultând de glasul Păstorului cel Bun, veți putea evita lucrurile necurate din lume și vă veți putea întoarce să fiți alături de Dumnezeu.

Alma 5:37–42, 53–62

Alma îi invită pe toți oamenii să-L urmeze pe Păstorul cel Bun, care este Salvatorul.

Uneori, în scripturi, Isus Hristos este numit „Păstorul cel bun” (vezi Ioan 10:11–15). De ce credeți că o bună descriere a Salvatorului este aceea de păstor? Președintele Ezra Taft Benson a oferit următoarea descriere a păstorilor din vechime:

„În timpul în care a trăit Isus, păstorii palestinieni erau vestiți pentru felul în care își protejau oile. Spre deosebire de păstorii moderni, păstorul de atunci mergea întotdeauna în fața turmei sale. El le conducea. Păstorul cunoștea fiecare oaie și, de obicei, dădea un nume fiecăreia. Oile îi cunoșteau glasul și se încredeau în el și nu urmau o persoană străină. Ca urmare, când le striga, oile veneau la el (vezi Ioan 10:14, 16).

Noaptea, păstorii își duceau oile în țarc sau la stână. Stâna era împrejmuțată de garduri înalte, iar pe acele garduri era sârmă ghimpată, pentru a împiedica animalele sălbatice și hoții să sară peste ele.

Totuși, uneori, un animal sălbatic, mânat de foame, sărea peste garduri, în mijlocul oilor, sperindu-le. O astfel de situație îl deosebea pe adevăratul păstor – unul care își iubea oile – de păstorul angajat – unul care lucra doar din obligație și pentru plată.

Adevăratul păstor era dispus să-și dea viața pentru oi. El intra în mijlocul oilor și se lupta pentru siguranța lor. Pe de altă parte, păstorul angajat era mai interesat de siguranța personală decât de oi și, de obicei, fugea din fața pericolului.

Isus a folosit acest fapt obișnuit din zilele Sale și a declarat că El era Păstorul cel Bun, Păstorul Adevărat. Datorită dragostei Sale pentru frații și surorile Sale, El avea să-și dea de bunăvoie și nesilit viața pentru ei” (vezi Ioan 10:17–18)” („A Call to the Priesthood: «Feed My Sheep»”, *Ensign*, mai 1983, p. 43).

Răspundeți pe scurt la următoarele întrebări în acest manual:

- Ce li s-ar putea întâmpla oilor dacă nu ar asculta de păstor? _____
- În ce fel suntem asemenea oilor și în ce fel este Salvatorul asemenea păstorului nostru? _____
- Ce înseamnă să fim aduși în turma Sa? (Vezi Alma 5:60.) _____

În Alma 5:37, Alma îi descrie pe oamenii din Zarahemla ca fiind niște oi rătăcite. Citiți Alma 5:37–42 și căutați lucrurile pe care Alma le-a propovăduit cu privire la ascultarea glasului Salvatorului.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- a.** Studiați Alma 5:37–38 și explicați cu propriile cuvinte ceea ce a propovăduit Alma despre eforturile Salvatorului de a ne chema să-L urmăm.
- b.** În Alma 5:41, ce a propovăduit Alma despre felul în care ne putem da seama dacă ascultăm de glasul Păstorului cel Bun? Care sunt câteva „fapte bune” care ar arăta că un tânăr sfânt din zilele din urmă îl urmează pe Păstorul cel Bun?

Nu este mereu ușor să recunoaștem și să ascultăm de glasul Salvatorului. Reflectați la următorul citat al vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Din multele glasuri pe care le auzim în viața muritoare, trebuie să recunoaștem glasul Păstorului cel Bun care ne cheamă să-L urmăm spre

căminul nostru ceresc” („Alternate Voices”, *Ensign*, mai 1989, p. 27).

Citiți Alma 5:53–56 și marcați atitudinile și faptele care ar împiedica pe cineva să asculte de glasul Salvatorului.

Gândiți-vă la alte atitudini sau fapte din lumea de azi care-i împiedică pe oameni să asculte de glasul Salvatorului. Explicați pe scurt de ce credeți că aceste atitudini și fapte îi împiedică pe unii să asculte de glasul Salvatorului: _____

Marcați în Alma 5:57 expresia „toți cei care sunteți dornici să urmați glasul Păstorului cel Bun”. Apoi, marcați celelalte trei expresii din versetul 57 care vă spun ce să faceți pentru a asculta de glasul Salvatorului.

2. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor un exemplu pentru fiecare dintre următoarele trei afirmații, care să arate ce poate face un tânăr sfânt din zilele din urmă pentru: (a) a pleca dintre cei păcătoși, (b) a se separa de ei și (c) a nu atinge lucruri necurate. Apoi, gândiți-vă la două fapte sau obiceiuri drepte care vă vor ajuta să ascultați mai bine de glasul Păstorului cel Bun. Dacă unul dintre aceste lucruri v-a ajutat să auziți glasul Salvatorului, îl puteți scrie în jurnalul pentru studiul scripturilor pentru a-l împărtăși mai târziu învățătorului sau membrilor clasei voastre.

După cum este consemnat în Alma 5:58–60, Alma a propovăduit acest adevăr: **Dacă ascultăm de glasul Domnului (Păstorul cel Bun), vom fi adunați în împărăția Sa.** Marcați promisiunile sau binecuvântările din Alma 5:58–60 pe care le vor primi cei care vor obține o moștenire la dreapta lui Dumnezeu.

3. Gândiți-vă ce înseamnă pentru voi fiecare dintre aceste promisiuni sau binecuvântări pe care le-ați marcat. Apoi, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor de ce credeți că merită să vă separați de lucrurile impure, pentru a primi aceste binecuvântări.

Pe măsură ce ascultați de glasul Salvatorului, veți primi aceste binecuvântări și, în cele din urmă, veți primi binecuvântarea exaltării.

Alma 5:43–52

Alma vorbește despre cum a dobândit o mărturie și predică despre pocăință.

Gândiți-vă la un lucru pe care l-ați învățat prin fiecare dintre cele cinci simțuri ale voastre: văzul, auzul, simțul tactil, mirosul și gustul. Există vreo modalitate prin care puteți cunoaște ceva fără să vă folosiți de cele cinci simțuri ale voastre? Citiți Alma 5:45–48 și căutați ceea ce a spus Alma că știa și cum a aflat acele lucruri.

Marcați în Alma 5:48 lucrurile pe care le-a propovăduit Alma despre Isus Hristos. Mesajul din Alma 5:45–48 poate fi rezumat în felul următor: **Putem ști pentru noi înșine, prin Duhul Sfânt, că Isus Hristos este Mântuitorul omenirii.**

Credința și mărturia fiecăruia sunt puse la încercare. Având o mărturie personală despre adevărul Evangheliei prin puterea Duhului Sfânt, puteți fi întăriți în astfel de momente dificile. Amintindu-vă de mărturia pe care ați primit-o prin Duhul Sfânt, asemenea lui Alma, puteți rămâne fermi în mijlocul încercărilor. Din exemplul lui Alma, putem învăța, de asemenea, că postul și rugăciunea ne pot ajuta să simțim Spiritul reconfirmând adevărurile și întărindu-ne mărturiile atunci când au nevoie să fie întărite.

În timp ce citiți următoarea afirmație a vârstnicului M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, care ne încurajează să dobândim o mărturie personală despre Isus Hristos, reflectați la mărturia pe care o aveți:

„Mărturia personală, individuală, despre adevărul Evangheliei, mai ales despre viața divină și misiunea Domnului Isus Hristos, este esențială pentru viața noastră veșnică. «Și viața veșnică este aceasta», a spus Salvatorul, «să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimes Tu» [Ioan 17:3]. Cu alte cuvinte, viața veșnică depinde de cunoașterea personală, individuală, a Tatălui nostru din Cer și a Fiului Său Sfânt. Nu este suficient să aflăm despre Ei. Trebuie să avem experiențe spirituale personale care să ne ajute să ne păstrăm mărturia fermă” („Feasting at the Lord’s Table”, *Ensign*, mai 1996, p. 80).

4. Completați una sau mai multe dintre următoarele activități în jurnalul pentru studiul scripturilor:

a. Scrieți despre un moment în care ați auzit pe cineva depunând o mărturie puternică, prin puterea Duhului Sfânt, că Isus Hristos este Mântuitorul lumii. Scrieți cum v-ați simțit ascultând acea mărturie.

b. Citiți Alma 5:46 și apoi scrieți cu propriile cuvinte cum și-a dobândit Alma mărturia despre Isus Hristos. Gândiți-vă cum puteți urma exemplul lui Alma, pentru a vă întări mărturia despre Salvator și scrieți gândurile voastre.

c. Scrieți despre un moment în care ați simțit că Duhul Sfânt v-a depus mărturie că Isus Hristos este Mântuitorul lumii. Scrieți un țel specific care vă va ajuta să dobândiți sau să vă întăriți mărturia despre Salvator, cum ar fi să postiți sau să vă rugați cu mai multă credință ori să studiați scripturile mai profund. Lucrați pentru a îndeplini acest țel, chiar dacă e nevoie de „multe zile” (Alma 5:46). (Desfășurarea acestei activități vă poate ajuta, de asemenea, să îndepliniți o cerință din Progresul personal sau Datoria față de Dumnezeu.)

Citiți Alma 5:49–52 și căutați ceea ce a propovăduit Alma oamenilor despre pocăință. Pe rândurile necompletate, explicați de ce credeți că toți oamenii trebuie să se pocăiască, pentru a putea trăi etern alături de Tatăl Ceresc și de Isus Hristos: _____

Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a invitat să luăm în considerare câteva întrebări care ne pot ajuta să punem în practică ce ne-a învățat Alma despre pocăință și despre pregătirea de a intra în împărăția lui Dumnezeu:

„Cum ar fi dacă ziua venirii Sale ar fi mâine? Dacă am ști că mâine L-am întâlni pe Domnul – prin moartea noastră prematură sau prin venirea Sa neașteptată – ce am face astăzi? Ce mărturisiri am face? Ce lucruri am înceta să facem? Ce socoteli am avea de încheiat? Ce iertare am oferi? Ce mărturii am depune?

Dacă am putut face aceste lucruri atunci, de ce nu le-am face acum? De ce să nu căutăm pacea câtă vreme pacea poate fi obținută? („Pregătirea pentru a Doua Venire”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 7).

5. Gândiți-vă la una dintre întrebările vârstnicului Oaks. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor de ce credeți că este important să trăiți în fiecare zi ca și cum v-ați pregăti să-L întâlniți pe Domnul.

Rugați-vă și gândiți-vă cum puteți pune în practică ceea ce ați învățat azi, pentru a fi pregătiți să-L întâlniți pe Salvator și să intrați în împărăția Lui.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 5:37–62 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 15: ZIUA 3

Alma 6–7

Introducere

După ce le-a predicat oamenilor din Zarahemla și a pus Biserica în ordine, Alma s-a dus în orașul Ghedeon. A descoperit că locuitorii din acel oraș erau mai credincioși decât fuseseră cei din Zarahemla. De aceea,

el a încurajat oamenii din Ghedeon să se bizuie în mod continuu pe Domnul și să caute să pună în practică ispășirea Sa în viețile lor. Mărturia lui Alma despre Isus Hristos vă poate ajuta să înțelegeți anvergura ispășirii lui Isus Hristos și vă poate învăța cum să primiți zilnic binecuvântările ispășirii Sale în timp ce continuați să mergeți pe cărarea ce duce spre împărăția lui Dumnezeu.

Alma 6

Alma întărește Biserica în Zarahemla și se duce să predice în Ghedeon.

Completați următoarea frază: Merg la Biserică pentru că _____.

În timp ce studiați Alma 6, gândiți-vă în ce fel înțelegerea scopurilor adunărilor Bisericii poate face ca adunările să fie mai pline de însemnătate pentru voi.

Înainte ca Alma să plece din Zarahemla, el a întărit Biserica de acolo. Citiți Alma 6:1–4 și identificați două sau trei expresii care descriu responsabilitățile conducătorilor preoției din cadrul Bisericii.

Un principiu important pe care îl învățăm din experiența lui Alma este acesta: Atât în zilele noastre, cât și în cele din Cartea lui Mormon, **Biserica este întemeiată pentru bunăstarea tuturor oamenilor**. Citiți Alma 6:5–6 și marcați următoarele două expresii: „să audă cuvântul lui Dumnezeu” și „să se unească în post și în rugăciune fierbinte pentru binele sufletelor acelora care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu”. Aceste expresii indică modalități prin care Biserica oferă ocazii pentru toți oamenii să crească spiritual și să îi ajute pe alții. Gândiți-vă la felul în care membrii Bisericii din Zarahemla ar fi completat fraza pe care ați completat-o mai sus.

1. Scrieți câteva idei în jurnalul pentru studiul scripturilor despre felul în care participarea la adunările Bisericii din motivele indicate în Alma 6:5–6 ar putea aduce o schimbare în experiența pe care o aveți la biserică.

Binecuvântările ce rezultă din faptul de a fi membru al Bisericii sunt disponibile tuturor copiilor lui Dumnezeu. Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat:

„*Toată lumea se roagă pentru misionari. Să fie veșnic așa. În același spirit, ar trebui să ne rugăm și pentru aceia care se întâlnesc (sau ar trebui să se întâlnească) cu misionarii. Membriilor din Zarahemla li s-a poruncit să se «unească în post și în rugăciune fierbinte» [Alma 6:6] pentru aceia care nu*

se alăturaseră, încă, Bisericii lui Dumnezeu. Și noi putem face la fel.

De asemenea, ne putem ruga zilnic pentru a avea experiențe misionare personale. Rugați-vă ca, sub îndrumarea divină, prilejul pe care îl doriți de a face muncă misionară să fie pregătit în inima cuiva care tânjește și caută Evanghelia pe care dumnezevoastră o aveți. «Sunt încă mulți... care sunt împiedicați să găsească adevărul doar pentru că nu știu unde să-l găsească» [D&L 123:12]. Rugați-vă ca aceștia să vă găsească! Și, apoi, fiți atenți, pentru că, în viețile multor oameni din lumea dumnezevoastră, este foamete, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete de cuvintele Domnului [vezi Amos 8:11] („Depuneți mărturie despre Mine”, *Liahona*, iulie 2001, p. 16).

Pentru a urma sfatul vârstnicului Holland, vă puteți ruga Tatălui Ceresc să vă ajute să recunoașteți și să profitați de ocaziile misionare care vi se pregătesc. Căutați ocazii de a-i invita pe alții să ia parte la binecuvântările de care vă bucurați ca membru al Bisericii.

Alma 7:1–13

Alma predică oamenilor din Ghedeon despre ispășirea lui Isus Hristos.

Imaginați-vă că purtați o conversație despre pocăință cu prieteni care sunt membri activi ai Bisericii. Prietenii voștri nu cred că au comis niciun păcat grav și se întreabă cum pot cunoaște, cu adevărat, puterea ispășirii. Gândiți-vă la ce le-ați împărtăși acestor prieteni. Amintiți-vă aceste idei în timp ce studiați Alma 7:1–13.

După ce a părăsit Zarahemla, Alma le-a vorbit oamenilor din orașul Ghedeon. Citiți Alma 7:3–6, pentru a vedea în ce condiție spirituală a sperat Alma să îi găsească pe oamenii din Ghedeon. Apoi, citiți Alma 7:17–19 pentru a afla dacă așteptările lui Alma au fost confirmate. Pe rândurile următoare, descrieți starea spirituală a oamenilor din Ghedeon: _____

Citiți Alma 7:7–10 și căutați evenimentul considerat de Alma a fi cel mai important de știut pentru oameni și ce trebuiau să facă oamenii pentru a se pregăti pentru el.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: De ce credeți că le-a spus Alma oamenilor care aveau deja o credință puternică (vezi Alma 7:17) că trebuiau să se pocăiască pentru a se pregăti de venirea Salvatorului? (Vezi Romani 3:23.)

Alma le-a propovăduit oamenilor din Ghedeon următorul principiu important: **Isus Hristos a suferit pentru a ne salva de păcat și moarte și pentru a ne ajuta să trecem prin încercările din viața muritoare.**

Citiți Alma 7:11–13 și marcați în scripturile voastre lucrurile pe care Salvatorul a fost dornic să le „[ia] asupra Lui” pentru binele nostru.

V-ar putea ajuta să știți că *infirmitățile* sunt slăbiciuni, handicapuri sau boli – cuvântul descrie multe tipuri de probleme. Cuvântul *a ajuta* înseamnă a oferi sprijin în momente de nevoie sau suferință. Provine din limba latină și înseamnă a-i oferi sprijin cuiva, ceea ce reflectă dorința puternică a lui Dumnezeu de a ne ajuta.

În scripturile voastre, lângă Alma 7:11–13, sau în jurnalul pentru studiul scripturilor, ați putea scrie următorul citat al vârstnicului Bruce C. Hafen, care a slujit în calitate de membru al Celor Șaptezeci: „Ispășirea nu este numai pentru păcătoși” („Beauty for Ashes: The Atonement of Jesus Christ”, *Ensign*, apr. 1990, p. 7). (Alma 7:11–13 este un fragment care conține o scriptură de bază. Îl puteți marca într-un mod aparte pentru a-l putea găsi mai ușor în viitor.)

 3. Următorul tabel conține cuvinte din Alma 7:11–13 care descriu lucrurile pe care le-a luat Salvatorul asupra Lui. Desenați tabelul în jurnalul pentru studiul scripturilor și apoi alegeți câteva dintre aceste cuvinte și scrieți exemple în care voi sau oamenii pe care-i cunoașteți au trecut prin astfel de lucruri. Gândiți-vă ce înseamnă ca Isus Hristos să ia aceste lucruri asupra Lui.

Dureri	
Suferințe	
Ispite	
Boli	
Moarte	
Infirmități	
Păcate	

Vârstnicul Jeffrey R. Holland a împărtășit următoarea mărturie cu privire la faptul că ispășirea ridică poverile de pe umerii noștri:

„Vă războiți cu un demon al dependenței – tutun sau droguri sau jocuri de noroc sau plaga dăunătoare a

pornografiei din zilele noastre? Aveți probleme în căsnicie sau copilul dumneavoastră este în pericol? Sunteți confuz din cauza orientării dumneavoastră sexuale sau căutați respectul de sine? Vă confrunțați dumneavoastră – sau o persoană pe care o iubiți – cu boală sau stare depresivă sau cu moartea? Oricare alți pași ați avea de făcut pentru a rezolva aceste griji, veniți în primul rând la Evanghelia lui Isus Hristos. Aveți încredere în promisiunile cerului. În această privință, mărturia lui Alma este mărturia mea: «Eu știu», a spus el, «că oricine își va pune nădejdea în Dumnezeu va fi sprijinit în încercările și în necazurile sale și în suferințele sale» [Alma 36:3].

Acest sprijin în natura îndurătoare a lui Dumnezeu se află chiar în centrul Evangheliei pe care [ne-a predicat-o] Hristos. Mărturisesc că ispășirea Salvatorului ne ridică nu numai poverile păcatelor noastre, ci și povara deziluziilor și tristeților noastre, a supărilor și a deznădejdiilor noastre [vezi Alma 7:11–12]. De la început, încrederea în acest ajutor urma să ne dea atât un motiv, cât și un mijloc de a deveni mai buni, un impuls să lăsăm jos poverile noastre și să ne ocupăm de salvarea noastră” („Lucruri stricate de reparat”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2006, 70–71).

 4. Descrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor sentimentele voastre față de Isus Hristos și ce a făcut pentru voi prin ispășire. Apoi, răspundeți la unul dintre seturile următoare de întrebări sau la ambele:

- a. Când v-a ajutat ispășirea în vreunul dintre felurile descrise în Alma 7:11–13? În ce fel v-a ajutat ispășirea în acele momente?
- b. În ce fel vă poate ajuta ispășirea Salvatorului cu privire la o încercare cu care vă confrunțați în prezent? Ce veți face pentru a vă bizui pe ispășire în timp ce vă confrunțați cu această încercare?

Scriptură de bază – Alma 7:11–13

Deși Alma 7:11–13 este un fragment lung care conține o scriptură de bază, acesta cuprinde cuvinte specifice care vă pot ajuta să vă amintiți de-a lungul vieții voastre anvergura și puterea ispășirii. Pentru a putea memora aceste cuvinte cheie, rescrieți Alma 7:11–13 pe o foaie de hârtie separată, omițând cuvintele menționate mai devreme în tabelul din această lecție. Citiți versiunea scrisă de voi a acestor versete până când puteți adăuga cuvintele lipsă fără să vă uitați în scripturi. Ați putea revedea aceste versete în următoarele câteva zile pentru a vă aminti ce poate face Salvatorul pentru voi și pentru alții de-a lungul vieții voastre. Testați-vă cunoștințele despre scriptura de bază Alma 7:11–13 repetând-o cu glas tare vouă înșivă sau unui membru al familiei ori unui prieten sau scriind-o în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Alma 7:14–27

Alma îi îndeamnă pe oameni să continue pe cărare spre împărăția lui Dumnezeu.

Citiți Alma 7:19 pentru a vă aminti cum a descris Alma condiția spirituală a oamenilor din Ghedeon. Alma propovăduia acest principiu important: **Trăind în acord cu principiile Evangheliei, urmăm cărare spre împărăția lui Dumnezeu.** (Împărăția lui Dumnezeu este împărăția celestială.) Citiți Alma 7:14–16 și subliniați cuvinte și expresii care ne arată ce trebuie să *facem* pentru a urma cărare ce ne va conduce spre împărăția lui Dumnezeu. Apoi, citiți Alma 7:22–25 și subliniați cuvinte și expresii care ne arată cum trebuie să *fim* pentru a urma această cărare.

 5. Desenați o cărare în jurnalul pentru studiul scripturilor, care să pornească din colțul din stânga, jos al paginii și să se oprească în colțul din dreapta sus al acesteia. Scrieți *Viața muritoare* în partea de jos a cărării și *Împărăția lui Dumnezeu* în partea de sus a acesteia. De-a lungul cărării, scrieți ce trebuie să *faceți* și cum trebuie să *fiți* pentru a ajunge în împărăția lui Dumnezeu.

 6. Alegeți un lucru de-a lungul cărării și scrieți despre un moment în care ați văzut pe cineva *făcând* acest lucru. Apoi, alegeți un lucru de-a lungul cărării și descrieți o situație în care ați văzut pe cineva *comportându-se* astfel. Stabiliți un țel

care vă va ajuta să deveniți mai buni în aceste două privințe pentru ca, într-o zi, să puteți intra în împărăția lui Dumnezeu.

Citiți Alma 7:27 și căutați binecuvântările pe care Alma a știut că le vor primi oamenii dacă vor continua în credință și fapte bune. Amintiți-vă că, pe măsură ce urmați cu credință cărarea care duce spre împărăția lui Dumnezeu, puteți primi, de asemenea, aceste binecuvântări.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 6–7 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 15: ZIUA 4

Alma 8–10

Introducere

După ce Alma a predicat în Zarahemla, în Ghedeon și în Melec și mulți oameni au acceptat mesajul său, oamenii din Amoniha au respins mesajul lui și l-au alungat din orașul lor. Totuși, supus față de porunca Domnului, Alma s-a întors în Amoniha. Domnul l-a pregătit pe Amulec pentru a-l primi pe Alma în Amoniha și a i se alătura depunând mărturie oamenilor. Alma și Amulec au avertizat oamenii din Amoniha că, dacă nu se pocăiesc, vor fi distruși. Amulec s-a supus cu credință Domnului și și-a folosit popularitatea, buna reputație și influența pentru a-l susține pe profetul Alma și a depune mărturie despre Isus Hristos.

Alma 8

Supus, Alma se întoarce în Amoniha, unde îl pregătește pe Amulec să predice.

După ce Alma a predicat Evanghelia în Zarahemla și în Ghedeon (vezi Alma 5–7), el a călătorit la Melec. Citiți Alma 8:4–5 și descoperiți felul în care oamenii din Melec au primit învățăturile lui Alma. (Expresia „ordinul sfânt al lui Dumnezeu” din Alma 8:4 se referă la preoție, după cum veți învăța în Alma 13.)

După ce Alma a terminat de predicat în Melec, el a călătorit spre Amoniha pentru a predica. A avut o experiență foarte diferită cu oamenii care locuiau acolo. Studiați următoarele ilustrații și fragmente din scripturi și scrieți un titlu pentru fiecare, rezumând ce i s-a întâmplat lui Alma în timp ce se afla în Amoniha.

Alma 8:8–13. _____

Alma 8:14–16. _____

Alma 8:18–26. _____

Gândiți-vă la următoarele întrebări (nu este nevoie să scrieți răspunsurile voastre):

- Îngerul care i-a apărut lui Alma a fost același înger care le-a apărut mai înainte lui și fiilor lui Mosia. În ce fel i-au adus alinare lui Alma cuvintele îngerului (vezi Alma 8:15)?
- De ce i-ar fi putut fi greu lui Alma să se întoarcă în Amoniha (vezi Alma 8:16)?

În ciuda dificultății poruncii, Alma „s-a întors în grabă în ținutul Amoniha” (Alma 8:18). Președintele Howard W. Hunter ne-a învățat că Domnului îi place o astfel de supunere: „Cu siguranță, Domnului îi place, mai mult decât orice, hotărârea neclintită de a ne supune sfatului Său” („Commitment to God”, *Ensign*, nov. 1982, p. 58).

1. Alegeți una sau mai multe dintre situațiile următoare: Apoi, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor în ce fel ar putea fi binecuvântată o persoană dacă ea ar fi supusă:

- a. În timp ce o tânără fată se pregătește să plece la școală, mama ei o roagă să poarte o cămașă mai decentă.
- b. Un preot rânduit recent este îndemnat de episcopul lui sau de președintele său de ramură să obțină diploma Datoria față de Dumnezeu.
- c. Doi misionari simt că trebuie să viziteze o familie mai puțin activă în care mama nu este membră a Bisericii.

Ați putea scrie următorul principiu în scripturile voastre, lângă Alma 8:18–20: **Dacă răspundem fără întârziere poruncii Domnului, El ne va ajuta să îndeplinim poruncile Sale.**

2. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre un moment în care ați simțit că Domnul v-a ajutat să fiți cinștiți și supuși în ciuda împrejurărilor dificile.

Citiți Alma 8:27–32 căutând mai multe feluri prin care l-a ajutat Domnul pe Alma să facă ceea ce i se poruncise să facă.

Alma 9

Alma avertizează oamenii din Amoniha să se pocăiască și să se pregătească pentru venirea lui Isus Hristos.

Alma 9 consemnează eforturile lui Alma de a predica oamenilor din Amoniha despre nevoia lor de a se pocăi și a fi mântuiți prin Salvatorul Isus Hristos. Pentru a-i ajuta pe acei oameni ticăloși să-și dea seama de nevoia lor de a se pocăi, Alma i-a invitat să-și amintească ceea ce a făcut Dumnezeu pentru ei și pentru strămoșii lor.

Căutați în Alma 9:8–10, 13 de câte ori se repetă cuvintele *amintiți și uitați*. În ce fel credeți că locuitorii din Amoniha ar fi fost mai diferiți dacă și-ar fi amintit lucrurile despre care a vorbit Alma?

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: De ce credeți că este important să vă amintiți experiențele spirituale pe care le-ați avut în trecut? Apoi, scrieți o experiență spirituală pe care nu vreți să o uitați.

După ce i-a chemat pe oamenii din Amoniha la pocăință, Alma i-a învățat că trebuie să se pregătească pentru momentul în care Salvatorul va veni pe pământ. Citiți Alma 9:26–27 și marcați cuvinte și expresii care vă ajută să înțelegeți mai bine câteva trăsături ale Salvatorului. (Cuvântul *dreptate* înseamnă corectitudine și justete.) Ce vă învață aceste cuvinte și expresii despre Salvator? În timpul săptămânii următoare, faceți-vă timp să vă gândiți la ele.

Alma 10

Amulec descrie experiența pe care a avut-o cu un înger și îndeamnă oamenii să se pocăiască.

Încercuiți afirmația care descrie cel mai bine felul în care v-ați trezit în această dimineață:

- m-am trezit de unul singur, fără să folosesc alarma sau să fiu strigat de cineva;
- m-am trezit imediat ce a sunat alarma sau imediat ce m-a strigat cineva;
- alarma s-a declanșat de câteva ori sau a trebuit să fiu strigat de câteva ori înainte să mă trezesc.

Citiți Alma 10:6 și căutați câte „semnale de alarmă” spirituale a primit Amulec în timp ce a continuat să se răzvrătească împotriva Domnului. Pe rândurile necompletate, scrieți răspunsul vostru la această întrebare: Ce credeți că denotă expresiile „nu am vrut să aud” și „nu am vrut să știu” despre condiția spirituală a lui Amulec dinaintea apariției îngerului? _____

După cum este consemnat în Alma 10:2–11, Amulec și-a descris viața de dinainte să fie vizitat de un înger și convertirea sa la Evanghelia. Căutați în Alma 10:1–6 detalii care vă ajută să aflați mai multe despre Amulec.

Amulec a relatat felul în care un înger i-a dat instrucțiuni să-l primească pe Alma în casa lui și aibă grijă de el. Citiți Alma 10:7–11 și căutați în ce fel au fost binecuvântați Amulec și alții deoarece Amulec s-a supus îngerului.

Scrieți acest principiu lângă Alma 10:11–12: **Când ascultăm chemarea Domnului și ne supunem acesteia, se revarsă binecuvântări asupra noastră și a altora.** Sunt multe feluri prin care Domnul ne poate „chema” – printr-un îndemn al Spiritului; printr-un sentiment; printr-un vis; prin cuvintele unui

conducător din Biserică, ale unui învățător sau ale unui părinte; prin primirea unei chemări în cadrul Bisericii; prin încercări; sau prin alte lucruri.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Când ați simțit că ați fost binecuvântați deoarece v-ați suspus unei „chemări” din partea Domnului?

După cum este descris în restul capitolului Alma 10, mulți dintre oamenii din Amoniha nu au ascultat de cuvintele lui Amulec. Amulec a avertizat că, dacă nu se vor pocăi, va sosi ziua în care ei vor fi distruși. Citiți Alma 10:22–23 și identificați de ce, la acel moment, oamenii fuseseră salvați de la distrugere. Ce vă învață aceste versete despre importanța de a fi dreți chiar și atunci când cei de lângă voi nu sunt?

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 8–10 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 16: ZIUA 1

Alma 11

Introducere

Amulec s-a certat cu Zeezrom, care a încercat să-l facă să tăgăduiască existența Dumnezeului viu și adevărat. În timp ce-și apăra credința în fața încercărilor lui Zeezrom de a-l prinde în capcană, Amulec a depus mărturie că salvarea de la păcat vine numai prin Isus Hristos. Amulec a depus mărturie puternică despre faptul că întreaga omenire va fi înviată și judecată de Dumnezeu. Datorită ispășirii Salvatorului, veți fi înviați și veți sta într-o bună zi înaintea lui Dumnezeu, pentru a da socoteală cu privire la viața voastră de pe pământ.

Alma 11:1–25

Amulec respinge ademenirea lui Zeezrom de a tăgădui existența lui Dumnezeu.

Gândiți-vă la un lucru pe care îl aveți și pe care îl prețuiți atât de mult încât nu l-ați vinde niciodată. Gândiți-vă de ce îl prețuiți atât de mult. În Alma 11, în timp ce Alma și Amulec au continuat să le predea oamenilor din Amoniha, un judecător ticălos, pe nume Zeezrom, l-a confruntat pe Amulec și i-a oferit bani

în schimbul unui lucru care era foarte prețios pentru Amulec. Scripturile îl descriu pe Zeezrom ca fiind „o persoană expertă în uneltele diavolului” (Alma 11:21), însemnând că el învățase cum să folosească aceleași strategii, planuri, înșelăciuni și viclenii pe care le folosește Satana pentru a-i îndepărta pe alții de pe cărarea dreptății și a adevărului.

Citiți Alma 11:21–22 și descoperiți câți bani i-a oferit Zeezrom lui Amulec și ce a vrut ca Amulec să facă pentru aceștia. Un „ontii” era cea mai valoroasă dintre toate monedele de argint ale nefiților (vezi Alma 11:6, 11–13). Un ontii reprezenta plata pentru aproximativ o săptămână a unui judecător (vezi Alma 11:3).

Răspundeți la următoarele întrebări:

- Când ați văzut pe cineva respingând ispitele lumii, cum ar fi cea oferită lui Amulec? _____
- Cum v-a inspirat acel lucru să fiți mai credincioși? _____

Citiți Alma 11:23–25 pentru a vedea cum a răspuns Amulec la oferta făcută de Zeezrom. Apoi, răspundeți la următoarele întrebări în manualul vostru:

- De ce credeți că Amulec nu a fost interesat de oferta făcută de Zeezrom? _____
- Conform celor relatate în Alma 11:25, care era planul lui Zeezrom atunci când i-a oferit șase ontii lui Amulec? _____
- În ce fel este acest lucru asemănător cu ceea ce face Satana când oamenii cedează ispitelor sale? _____

 1. Faceți următoarele exerciții în jurnalul pentru studiul scripturilor:

a. Pentru a descoperi mai bine cum a reușit să respingă Amulec oferta făcută de Zeezrom, citiți Alma 11:22 și completați următoarea afirmație: „Nu voi _____ nimic care este împotriva Spiritului Domnului”. Apoi, scrieți alte trei sau patru cuvinte cu care ați putea completa spațiul liber, care ar forma, de asemenea, o afirmație adevărată (gândiți-vă, de exemplu, la a face, a citi, a purta, a privi și a scrie).

b. Bazându-vă pe cele scrise în Alma 11:22, scrieți o afirmație care vă poate ajuta să vă amintiți cum să învingeți ispitele cu ajutorul Duhului Sfânt. Cuvintele pe care le scrieți trebuie să exprime adevărul că, **atunci când ne bizuim pe Duhul Sfânt, putem învinge ispitele.**

Opriti-vă, un moment, din studiul vostru și reflectați la următoarea întrebare: Cum mă poate ajuta să înving ispitele faptul de a trăi astfel încât să fiu receptiv față de Duhul Sfânt și să ascult îndemnul Sale?

Citiți următorul sfat din partea președintelui Boyd K. Packer, președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, pentru a vedea în ce fel vă poate ajuta bizuirea pe Duhul Sfânt să învingeți ispitele:

„Dacă vă implicați în lucruri în care nu ar trebui sau dacă vă asociați cu persoane care vă duc în direcția greșită, atunci este momentul să vă exercitați independența, libertatea voastră de a alege. Ascultați glasul Spiritului și nu veți fi conduși greșit...

În calitate de slujitor al Domnului, eu vă promit că veți fi protejați și ocrotiți de atacurile dușmanului *dacă* voi veți da ascultare îndemnelor care vin de la Spiritul Sfânt” („Sfat pentru tineri”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 19).

2. Pentru a vă gândi în ce fel ați putea pune în practică ceea ce ați învățat, răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- a.** Care sunt câteva dintre situațiile în care tinerii sunt ispitiți să-și compromită mărturiile sau să le ignore în favoarea lucrurilor lumii?
- b.** Ce sugestii puteți oferi unui cursant, care să-l ajute să se bazeze pe Duhul Sfânt când are de înfruntat ispite de acest fel?

Puneți în practică ce ați învățat amintindu-vă de exemplul lui Amulec data viitoare când veți fi ispitiți să vă compromiteți crezurile sau valorile. Amintiți-vă că puteți simți o mai mare încredințare și siguranță pe măsură ce trăiți demni și urmați îndemnul Duhului Sfânt.

Aplicație

Dacă un principiu al Evangheliei este învățat, dar nu este asimilat sau nu este pus în practică, procesul de învățare nu este complet și este posibil ca Spiritul să înceteze să mai lucreze cu acea persoană. Punerea în practică are loc când acceptați în inima și mintea voastră ceea ce învățați și apoi acționați și trăiți în acord cu acel adevăr.

Alma 11:26–40

Amulec depune mărturie despre Fiul lui Dumnezeu și respinge încercările lui Zeezrom de a discredita cuvântul său.

Zeezrom a criticat credința lui Amulec în Isus Hristos. Pentru a vă raporta la ceea ce s-a întâmplat după ce Zeezrom nu a reușit să-l facă pe Amulec să tăgăduiască existența lui Dumnezeu, gândiți-vă la un moment în care,

poate, cineva s-a opus crezurilor voastre. Citiți dialogul

dintre Amulec și Zeezrom din Alma 11:26–34 și apoi urmăriți felul în care Zeezrom a răstălmăcit cuvintele lui Amulec în Alma 11:35.

Citiți felul în care a corectat Amulec acest neadevăr în Alma 11:36–37. Ați putea marca nota de subsol 34a din scripturile voastre și citi Helaman 5:10–11. Apoi, explicați cu propriile cuvinte diferența dintre a fi salvați „în păcatele noastre” și a fi salvați „de păcatele noastre”

(caractere cursive adăugate): _____

Citiți Alma 11:40 și identificați care este primul pas pe care Amulec a spus că trebuie să-l facă oamenii pentru a fi salvați de păcatele lor. Sunt anumiți oameni care pretind că ei cred în Isus Hristos, dar care nu vor să-și schimbe comportamentul. A crede în numele lui Isus Hristos înseamnă a avea credință în El.

Pentru a înțelege mai bine felul în care „[credința] în numele Său” (credința în Isus Hristos) duce la pocăință, studiați următorul citat al președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție: „Avem nevoie de o credință puternică pentru a fi capabili să ne pocăim. Credința noastră trebuie să includă «o percepție corectă a caracterului, perfecțiunii și calității lui Dumnezeu» (*Lectures on Faith* [1985], p. 38). Dacă [noi] credem că Dumnezeu cunoaște toate lucrurile, este iubitor și milos, vom fi capabili să ne punem încrederea în El pentru salvarea noastră, fără să ne îndoim. Credința în Hristos ne va schimba gândurile, crezurile și comportarea care nu sunt în armonie cu voința lui Dumnezeu” („Punct de unde se poate face întoarcerea sigură”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 100).

În ce fel v-a motivat credința în Hristos să vă schimbați gândurile, crezurile și comportamentul?

 3. De ce are nevoie o persoană de credință în Isus Hristos pentru a se pocăi? Folosind ceea ce ați învățat de la Amulec și de la președintele Uchtdorf, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor în ce fel ați explica următorul principiu: **Adevărata credință în Isus Hristos este începutul procesului mântuirii de păcatele noastre.**

Alma 11:41–46

Amulec predică despre învierea și judecata întregii omeniri.

Înainte de a citi încheierea mărturiei depusă de Amulec lui Zeezrom, reflectați la următoarea întrebare: În ce fel ar putea fi influențate faptele unei persoane de faptul de a nu crede în viața de după moarte?

 4. Scrieți drept titluri a două coloane separate cuvintele *Înviere* și *Judecată* în jurnalul pentru studiul scripturilor. Apoi, citiți Alma 11:41–45 căutând cât de multe informații puteți despre înviere și judecată și scrieți sub fiecare titlu ceea ce învățați. Ați putea scrie în partea de sus a paginii din scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Prin ispășirea lui Isus Hristos, toți oamenii vor fi înviați și judecați în acord cu faptele lor.** Aceste versete ne învață, de asemenea, că *învierea* înseamnă reunirea trupului cu spiritul nostru în „forma lor

perfectă” și „într-o formă potrivită”, pentru a nu mai fi niciodată despărțite (vezi Alma 11:43, 45).

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările de mai jos sau la ambele:

- Ce gânduri și sentimente aveți când vă gândiți că veți fi înviați și judecați?
- Cum vă influențează credința că veți fi înviați și judecați felul în care alegeți să trăiți în fiecare zi?

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 11 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 16: ZIUA 2

Alma 12

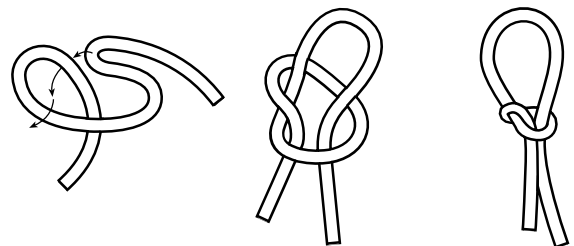
Introducere

Cuvintele lui Amulec din Alma 11 l-au făcut pe Zeezrom conștient de vinovăția sa de a fi mințit și înșelat oamenii. După ce Amulec a vorbit oamenilor din Amoniha, Alma a stat înaintea lor. Deoarece oamenii din Amoniha deveniseră ticăloși, Alma s-a concentrat asupra adevărilor care i-ar fi ajutat să se pocăiască de împietrirea inimilor lor și de alte păcate. El a accentuat capcanele lui Satana, judecățile care se abat asupra celor ticăloși și planul mântuirii oferit prin Fiul lui Dumnezeu, care face posibil ca cei care se pocăiesc să se întoarcă în prezența lui Dumnezeu.

Alma 12:1–7

Alma dă în vileag intențiile ticăloase ale lui Zeezrom.

Gândiți-vă cum funcționează o capcană pentru a prinde un animal: cu ajutorul unei sfori, se formează o buclă în interiorul căreia se pune o bucată de mâncare. Când animalul vrea să ia mâncarea, lațul se strânge, iar animalul este prins în capcană.

Revedeți în Alma 11:21–25 cum a încercat Zeezrom să-l prindă pe Amulec în capcană. După ce Amulec și-a dat seama de intenția lui Zeezrom și i-a răspuns acestuia, Alma s-a ridicat pentru a se adresa lui Zeezrom și mulțimii prezente (vezi Alma 12:1–2). Căutați în Alma 12:3–6 cuvintele și expresiile pe care le-a folosit Alma pentru a descrie tacticile lui Zeezrom, despre care Alma a spus că veneau de la diavol (vezi Alma 12:5).

Conform celor relatate în Alma 12:3, cum a reușit Alma să cunoască planul lui Zeezrom? _____

Care sunt intențiile pe care le are diavolul conform celor spuse de Alma în Alma 12:6? _____

Alma ne-a învățat că **Duhul Sfânt ne poate ajuta să recunoaștem ispitele dușmanului**. În lecția despre Alma 11, ați învățat că, dacă ne biziim pe Duhul Sfânt, putem învinge ispitele. Un aspect important care ține de învingerea ispitelor este acela de a avea Spiritul cu noi pentru a putea recunoaște ispita și răul pe care ni-l poate cauza. Astfel, putem alege să rămânem puri și credincioși evitând ispita. Ați avut vreo experiență în care Duhul Sfânt v-a ajutat să recunoașteți și să evitați una dintre ispitele diavolului?

1. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce puteți face și ce veți face pentru a vă spori abilitatea de a recunoaște și a răspunde șoaptelor Duhului Sfânt, pentru a putea recunoaște și evita „capcanele” dușmanului.

Alma 12:7–18

Alma propovăduiește despre judecata finală a întregii omeniri.

Gândiți-vă la o carieră pe care vreți să o urmați. Estimați la ce valoare s-ar ridica taxele pe care ar trebui să le plătiți unei școli sau la un curs de calificare ca să puteți dobândi cunoștințele necesare pentru a avea succes în acea carieră.

Studiați următorul citat căutând cuvântul „taxă”, despre care vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus că trebuie plătită pentru a primi cunoaștere spirituală: „Cunoașterea spirituală, pe care dumneavoastră și cu

mine am fost binecuvântați să o primim și care a fost confirmată, în inimile noastre, a fi adevărată, nu poate fi oferită pur și simplu [altora]. Pentru a obține și a «deține» personal o astfel de cunoaștere, trebuie plătită taxa care constă din sânguință și învățare prin studiu și, de asemenea, prin credință. Numai astfel este posibil ca ceea ce știe mintea să fie simțit și în inimă”

(„Vegheați cu toată stăruința”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 43).

Căutați în Alma 12:7–8 dovezi că Zeezrom a început să dorească să plătească „prețul” spiritual pentru a obține cunoaștere spirituală. Ce indică faptul că Zeezrom începuse să-și schimbe atitudinea pentru a învăța adevăruri spirituale?

În timp ce citiți Alma 12:9–11, urmăriți ce i-a predicat Alma lui Zeezrom despre dobândirea cunoașterii spirituale. V-ar putea ajuta să știți că „tainele lui Dumnezeu sunt adevăruri spirituale cunoscute numai prin revelație. Dumnezeu dezvăluie tainele Lui aceluia care sunt supuși Evangheliei” (Ghid pentru scripturi, „Tainele lui Dumnezeu”, scriptures.lds.org). Ați putea scrie această definiție în scripturile voastre, lângă Alma 12:9. În Alma 12:9, Alma a explicat că Dumnezeu va da oamenilor o parte din cuvântul Său în acord cu ce? _____

Conform celor relatate în Alma 12:10–11, care este legătura dintre starea inimii noastre și dobândirea adevărilor spirituale? _____

Ce înseamnă să îți „împietrești” inima (vezi Alma 12:10–11) și cum credeți că se reflectă o asemenea atitudine în viața cuiva? _____

Mesajul lui Alma către Zeezrom ne învață următorul principiu: **Domnul ne dezvăluie adevăruri spirituale în acord cu atenția și hărnicia pe care le acordăm cuvintelor Sale.**

2. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre felul în care v-ați străduit să țineți o poruncă sau să urmați un sfat al Domnului dând dovadă de „atenție și hărnicie”. În ce fel v-a binecuvântat Domnul cu îndrumare sau cunoaștere suplimentară ori cu șoaptele Spiritului Său deoarece ați acționat în acord cu ceea ce v-a învățat?

După ce Alma a explicat cum putem ajunge să cunoaștem adevăruri spirituale, el a continuat să răspundă la întrebarea pe care a adresat-o Zeezrom în Alma 12:8 despre cum vom fi judecați. Citiți ce i-a predicat Alma lui Zeezrom în Alma 12:12–15 despre înviere și judecată. Completați următoarele spații libere: **Vom răspunde înaintea lui Dumnezeu pentru** _____, _____ **și** _____ noastre.

Reflecțați la următoarea întrebare: Ce importanță are în alegerile voastre zilnice dacă vă amintiți că veți răspunde pentru cuvintele, faptele și gândurile voastre?

Marcați trimiterea din nota de subsol 14a la scriptura de bază Mosia 4:30 și apoi citiți în gând sau cu glas tare Mosia 4:30.

- **3.** Faceți apel la ce ați scris în jurnalul pentru studiul scripturilor pentru tema 1 a lecției de azi – despre cum puteți fi mai receptivi la șoaptele Duhului Sfânt. Includeți ideile voastre despre modul în care faptul de a înțelege că sunteți responsabili față de Dumnezeu vă poate spori dorința de a recunoaște și evita ispita.

Alma 12:19–37

Alma explică felul în care poate omenirea să depășească efectele căderii prin planul mântuirii.

Un conducător-șef din Amoniha, pe nume Antiona, nu credea că omul putea deveni nemuritor, declarând că, din pricina căderii, acest lucru era imposibil (vezi Alma 12:20–21). Studiați versetele din Alma 12 menționate în următorul tabel și scrieți în coloane, sub titluri, ceea ce a propovăduit Alma:

Efectele căderii (Alma 12:22, 24)	Ce a făcut Dumnezeu pentru a duce la îndeplinire mântuirea noastră (Alma 12:24–25, 28–33)	Ce trebuie să facem noi pentru a fi mântuiți (Alma 12:24, 30, 34, 37)

- **4.** După ce terminați de completat tabelul, răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- a.** În ce fel ne ajută ispășirea lui Isus Hristos să depășim efectele căderii?
- b.** Conform celor relatate în Alma 12:24, ce ne-a învățat Alma despre scopul vieții, acum că Salvatorul a făcut posibil ca noi să depășim efectele căderii?

Termenul „stare de încercare” din Alma 12:24 este o expresie folosită doar de Alma în Cartea lui Mormon (vezi, de asemenea, Alma 42:4, 10, 13). Vârstnicul L. Tom Perry, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a descris această stare

de încercare: „Scopul principal al vieții pe pământ este de a permite spiritelor noastre, care au existat înainte de organizarea lumii, să fie unite cu trupurile noastre pentru o perioadă de mari ocazii pe parcursul vieții muritoare. Îmbinarea celor două ne oferă privilegiul de a crește, de a ne dezvolta și a ne maturiza așa cum o putem face numai având spiritul și trupul unite. Cu trupurile noastre, noi trecem printr-o serie de încercări în ceea ce se numește starea de încercare a existenței noastre. Acesta este un timp pentru a învăța și a fi testați pentru a dovedi că suntem demni de ocaziile pe care le oferă eternitatea. Totul face parte dintr-un plan divin pe care Tatăl nostru îl are pentru copiii Săi” („Proclaim My Gospel from Land to Land”, *Ensign*, mai 1989, p. 14).

Alma a depus mărturie că **viața muritoare este un timp de pregătire pentru a-L întâlni pe Dumnezeu**. Ați putea marca expresii care predau această doctrină

în Alma 12:24. Citiți Alma 34:32 și faceți trimitere la Alma 12:24.

 5. Pentru a pune în practică ceea ce ați învățat, răspundeți la una dintre întrebările de mai jos sau la ambele în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- a.** În ce fel vă îndrumă cunoașterea scopului vieții muritoare în viața voastră?
- b.** În ce fel vă ajută credința în ispășirea lui Isus Hristos în timpul încercărilor din viața muritoare?

Citiți Alma 12:33–35 și remarcați deosebirea dintre ce se va întâmpla cu cei care se pocăiesc și cu cei care nu se pocăiesc. Veți înțelege mai bine aceste versete știind că intrarea în odihna Domnului presupune primirea iertării păcatelor noastre și, în cele din urmă, intrarea în plenitudinea slavei Domnului (vezi D&L 84:24).

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 12 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 16: ZIUA 3

Alma 13

Introducere

Alma le-a propovăduit oamenilor răzvrătiți din Amonihă despre înalții preoți din cadrul Preoției lui Melhisedec, care sunt rânduiți pentru a-i ajuta pe oameni să se pocăiască și să intre în odihna Domnului. A dat exemplul lui Melhisedec, care și-a ajutat poporul să se pocăiască și să trăiască în pace. Alma a încercat să-i învețe pe oamenii din Amonihă să aibă credință și speranță și să-i încurajeze să se schimbe pentru a se pregăti să intre în odihna Domnului.

Alma 13:1–12

Alma îi învață pe oamenii din Amonihă despre chemarea înalților preoți.

 1. Studiați următorul citat și apoi răspundeți la întrebări:

„În lumea spiritelor din viața premuritoare, Dumnezeu a desemnat anumite spirite să îndeplinească anumite misiuni în viața lor muritoare. Aceasta se numește prerânduire.

Prerânduirea nu garantează că persoanele vor primi anumite chemări sau responsabilități. Astfel de ocazii se ivesc în această viață ca urmare a exercitării drepte a libertății de a alege, așa cum prerânduirea este rezultatul neprihănirii din viața premuritoare” (*Fideli credinței – referințe pentru Evanghelie* [2004], p. 140).

- a.** Care este legătura dintre alegerile făcute în timpul vieții premuritoare și prerânduire?
- b.** În ce fel este afectată prerânduirea de alegerile făcute în viața muritoare?

Deși în Alma 13 se vorbește despre deținătorii preoției, președintele Spencer W. Kimball ne-a amintit că și surorilor le-au fost date chemări nobile în existența premuritoare: „Amintiți-vă, în lumea în care am trăit înainte să venim aici, femeilor credincioase li s-au dat anumite sarcini, în timp ce bărbații credincioși au fost prerânduți la anumite îndatoriri ale preoției” („The Role of Righteous Women”, *Ensign*, nov. 1979, p. 102).

Vârstnicul Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Doctrina despre viața premuritoare nu ne dă motiv să ne relaxăm. Fiecare dintre noi are de făcut alegeri, de îndeplinit sarcini neîntrerupte și dificile, de înfruntat ironii și adversități, de petrecut timp în mod eficient, de folosit în mod corespunzător talente și daruri. Doar pentru că am fost aleși «acolo și atunci», cu siguranță că nu înseamnă că trebuie să fim indiferenți «aici și acum». Fie că este vorba de prerânduire pentru bărbați sau de predesemnare pentru femei, cei chemați și pregătiți trebuie să se dovedească, de asemenea, «aleși și credincioși» (vezi Apocalipsa 17:14; D&L 121:34–36)” („Premortality, a Glorious Reality”, *Ensign*, nov. 1985, p. 17).

Alma i-a învățat pe frații din Amonihă că mulți bărbați au fost prerânduți în viața premuritoare pentru a primi preoția. Citiți Alma 13:1, 8–9 și identificați despre care preoție a discutat Alma. V-ar putea ajuta să știți că, în

acest capitol, expresia „ordin sfânt” înseamnă Preoția lui Melhisedec sau „Preoția Sfântă după Ordinul Fiului lui Dumnezeu” (D&L 107:3). Aveți în vedere marcarea expresiei „ordin sfânt” în timp ce studiați restul capitolului (vezi Alma 13:2, 6–7, 10–11, 16, 18). Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a declarat: „Nefiții, care au fost credincioși și fideli în ținerea legii lui Moise, aveau Preoția lui Melhisedec, ceea ce înseamnă că ei aveau, de asemenea, plinitudinea Evangheliei” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], p. 421). Acest lucru înseamnă că profeții din Cartea lui Mormon au avut Preoția lui Melhisedec și au știut cum funcționează.

În Alma 13:2–6, 10, căutați răspunsuri la următoarele întrebări și scrieți-le în manualul vostru:

- Ce trăsături aveau cei rânduiți la Preoția lui Melhisedec? (Vezi Alma 13:3–5, 10.) _____
- Ce erau acești deținători ai Preoției lui Melhisedec rânduiți să facă? (Vezi Alma 13:6.) _____
- Cum au făcut aceasta deținătorii Preoției lui Melhisedec din episcopia sau ramura voastră și cum a binecuvântat acest lucru viața voastră și a altora? _____

Alma 13 cuprinde o discuție profundă despre Preoția lui Melhisedec. Acest capitol ne învață că bărbații care primesc preoția lui Melhisedec au fost prerânduiți pentru a o primi (vezi versetul 3). Cei care dețin această preoție trebuie să propovăduiască poruncile lui Dumnezeu altora, „pentru ca și ei să poată să intre în odihna Lui” (versetul 6). Preoția este eternă (vezi versetul 9) și este conferită bărbaților „[datorită credinței lor nespuse de mari și pocăinței și neprihănirii lor] înaintea lui Dumnezeu” (versetul 10). Deținătorii preoției sunt sfințiți prin Duhul Sfânt când învață să se uite la păcat cu dezgust (să-l urască) și, astfel, sunt „făcuți puri și [intra] în odihna Domnului Dumnezeu-lui lor” (verse 12).

Citiți Alma 13:11–12 și identificați efectul de sfințire pe care l-a avut ispășirea lui Isus Hristos asupra acelor deținători ai preoției datorită credinței, pocăinței și neprihănirii lor.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Ce învățați din exemplul acestor deținători ai Preoției lui Melhisedec despre ceea ce puteți face pentru a primi efectul de sfințire al ispășirii în viața voastră?

 3. Scrieți următorul adevăr în scripturile voastre, lângă Alma 13:1–12 sau în jurnalul pentru studiul scripturilor:
Bărbații care sunt membri ai Bisericii lui Isus Hristos a

Sfinților din Zilele din Urmă și dau dovadă de o foarte mare credință și aleg neprihănirea sunt chemați să primească Preoția lui Melhisedec pentru a-i aduce pe alții la Dumnezeu. Apoi, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor cum vă poate influența cunoașterea acestui principiu al Evangheliei felul în care tratați deținătorii preoției de-a lungul vieții voastre.

Alma 13:13–20

Alma predică despre Melhisedec, un înalt preot care a stabilit pacea în rândul poporului său.

Citiți Alma 13:13–18 și căutați cuvintele pe care le-a folosit Alma pentru a-l descrie pe Melhisedec și ce a făcut Melhisedec pentru poporul său. Gândiți-vă cum descriu aceste cuvinte trăsăturile asemănătoare cu cele ale lui Hristos pe care le-a avut Melhisedec. Alma a predicat că deținătorii Preoției lui Melhisedec sunt „după ordinul Fiului, Singurul Născut al Tatălui” (Alma 13:9; vezi, de asemenea, D&L 107:2–4), care este Isus Hristos și că ei ne îndrumă spre El prin exemplul lor și învățăturile lor. Vârstnicul Bruce R. McConkie a afirmat: „Fără îndoială că sunt multe evenimente în viețile multor profeți, care pun acele persoane neprihănite deoparte ca pe niște semne și simboluri ale Hristosului lor. Este bine și potrivit să căutăm pretutindeni asemănări cu Hristos și să le folosim în mod repetat pentru a-L păstra pe El și legile Sale pe primul loc în mințile noastre” (*The Promised Messiah*, p. 453).

Citiți Alma 13:19 și căutați ce ne învață acest verset despre Melhisedec. Citiți din nou Alma 13:17 pentru a vedea cum a descris Alma oamenii din Salem la momentul în care Melhisedec a devenit regele lor. Observați cum pot descrie aceste cuvinte, de asemenea,

poporul din Amoniha (vezi Alma 8:9; 9:28). Ce a făcut poporul din Salem ca urmare a eforturilor lui Melhisedec? (Vezi Alma 13:18.) _____

Observați ceea ce a avut, a primit și a predicat Melhisedec în Alma 13:18. Gândiți-vă la ceea ce învățați din exemplul lui Melhisedec despre felul în care trebuie să fie un conducător al preoției.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Când ați simțit, voi sau o persoană pe care o cunoașteți, liniște sufletească după ce ați urmat sfatul unui conducător drept al preoției?

Alma 13:21–31

Alma invită oamenii să asculte glasul Domnului și să intre în odihna Lui.

Căutați și marcați expresia „odihna Domnului” (sau expresiile asemănătoare) din Alma 13:12, 13, 16 și 29. Alma a predicat poporului din Amoniha că Domnul a chemat bărbații la preoție pentru a-i ajuta pe oameni să intre în odihna Domnului. El a folosit exemplul lui Melhisedec pentru a le arăta că oamenii care făceau numai ticăloșii și nedreptăți se puteau pocăi și puteau intra în odihna Domnului (vezi Alma 13:17–18; vezi, de asemenea, D&L 84:24).

Președintele Joseph F. Smith a spus că intrarea în odihna lui Dumnezeu „înseamnă să intrăm în cunoașterea și dragostea lui Dumnezeu, având credință în scopul Său și în planul Său, în așa măsură încât să știm că facem ce-i drept și că nu avem alte interese, că nu suntem purtați de orice vânt de învățătură sau de viclenia sau șiretenia oamenilor care mint pentru a înșela. Știm că doctrina este de la Dumnezeu” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], p. 56).

Cum v-ați aștepta să fie comportamentul unei persoane dacă aceasta ar fi intrat în odihna Domnului în aceasta viață, așa cum a descris-o președintele Joseph F. Smith? _____

Vârstnicul Bruce R. McConkie ne-a învățat: „Adevărații sfinți intră în *odihna Domnului* în timp ce se află în această viață și, rămânând în adevăr, ei continuă să se afle în acea stare binecuvântată până când se vor odihni alături de Domnul în cer... Odihna Domnului, în eternitate, este moștenirea vieții veșnice, dobândirea plenitudinii slavei Domnului” (*Mormon Doctrine*, a doua ediție [1966], p. 633).

După ce Alma a avertizat poporul din Amoniha să se pregătească pentru venirea lui Hristos (vezi Alma

13:21–26), el le-a dat instrucțiuni suplimentare despre cum să intre în odihna Domnului. Citiți Alma 13:27–29 pentru a vedea care sunt acele instrucțiuni.

Învățăturile lui Alma pot fi rezumate de următorul principiu: **Dacă răspundem cu umilință invitației de a ne pocăi, Spiritul ne va conduce, în cele din urmă, în odihna Domnului.**

 5. Identificați una dintre binecuvântările menționate în Alma 13:27–29 pe care ați vrea să o primiți. După ce identificați binecuvântarea, căutați sfatul pe care l-a oferit Alma, care vă va ajuta să vă pregătiți să primiți acea binecuvântare. Apoi, scrieți un țel în jurnalul pentru studiul scripturilor referitor la felul în care veți pune în practică sfatul lui Alma, pentru a putea intra în odihna Domnului în această viață și în viața de apoi.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 13 și am încheiat această lecție în data de (date).

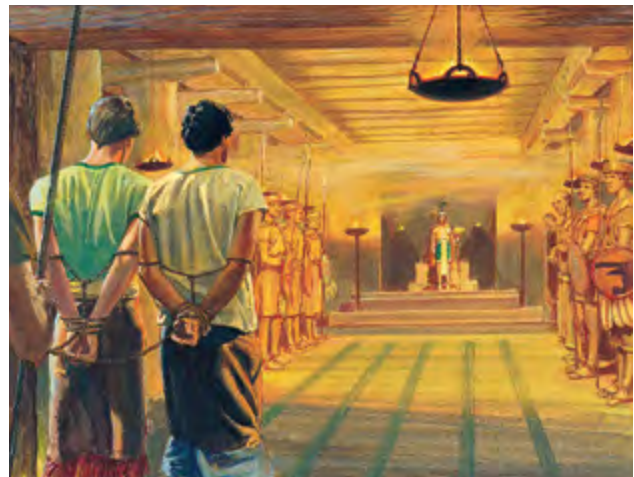
Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 16: ZIUA 4

Alma 14–16

Introducere

După ce i-au auzit pe Alma și Amulec propovăduind, unii dintre oamenii din Amoniha au crezut și s-au pocăit, inclusiv Zeezrom. Alții au fost mândri și au făcut ca Alma și Amulec să fie închiși. Oamenii ticăloși din Amoniha au alungat bărbații care au crezut și

le-au aruncat soțiile și copiii în flăcări. După multe zile, Domnul i-a eliberat pe Alma și Amulec din închisoare și a distrus conducătorii ticăloși din Amoniha. În Sidom, Zeezrom se afla în suferință fizică și spirituală. Și-a mărturisit lui Alma credința în Isus Hristos și a fost vindecat. Îndeplinind profeția, o oștire lamanită a distrus orașul Amoniha. Îndrumarea profetică a lui Alma a făcut posibil ca oștirile nefite să oprească agresiunea lamaniților. Alma, Amulec și mulți alții au întărit Biserica pe întreg pământul nefiților.

Alma 14

Alma și Amulec sunt închiși, iar credincioșii sunt alungați ori aruncați în flăcări.

Gândiți-vă la o situație pe care, poate, ați văzut-o sau despre care ați auzit, în care o persoană nevinovată a suferit din pricina unei alteia – de exemplu, o întâmplare în care cineva a fost persecutat din pricina credinței sale. Reflectați la următoarele întrebări:

- Ce sentimente ați avut pentru persoana care suferea?
- Ce sentimente ați avut față de persoana care a provocat suferința?
- De ce credeți că, uneori, se întâmplă lucruri rele oamenilor nevinovați și drepti?

În timp ce citiți Alma 14, faceți legătura dintre aceste întrebări și experiențele lui Alma și Amulec.

Citiți Alma 14:1–10 pentru a vedea cine a suferit și cum au suferit. Apoi, completați următorul tabel:

Cine a suferit?	Cum au suferit?

După cum este consemnat în Alma 14:10, ce a vrut să facă Amulec? Citiți Alma 14:11 și identificați un adevăr care ar putea ajuta pe cineva care are probleme în a înțelege de ce, uneori, celor ticăloși li se permite să facă rău celor care sunt nevinovați și drepti.

O modalitate de a transmite un adevăr din Alma 14:11 este aceasta: **Domnul permite ca cei drepti să sufere din pricina celor ticăloși pentru ca judecățile Sale să fie drepte.** Remarcați că lui Alma i s-a revelat că cei care au murit erau primiți de Domnul „în slavă” (Alma 14:11). Predând despre acest eveniment dintr-o perspectivă eternă, Președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, a spus: „Lui Amulec i s-a oferit

binecuvântarea de a vedea bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu chiar și în această tragedie teribilă” („Amulek: The Blessings of Obedience”, în *Heroes from the Book of Mormon* [1995], p. 110).

Citiți Alma 60:12–13 și faceți trimitere la Alma 14:10–11. Învățăm că unul dintre motivele pentru care se permite ca cei drepti să sufere este acela ca ei să-și pecetluiască mărturiile cu viețile lor (vezi D&L 135:3) și să fie martori împotriva celor ticăloși.

Motivele pentru care Dumnezeu permite ca cei drepti să sufere pot fi un principiu greu de înțeles pentru noi. Reflectați la următoarea afirmație a președintelui Spencer W. Kimball, pentru a înțelege mai bine de ce permite Dumnezeu ca oamenii să-și exercite libertatea de a alege, chiar dacă fac alegeri greșite:

„Dacă privim viața muritoare ca fiind singura pe care o avem, atunci durerea, tristețea, eșecul și viața curmată brusc vor fi văzute ca fiind o calamitate. Dar, dacă privim viața în eternitatea sa, întinzându-se din viața trecută, premuri-toare, până în viața eternă din viitor, de după moarte, toate întâmplările pot fi puse într-o perspectivă corectă...

Dacă toți cei drepti ar fi protejați, iar cei ticăloși distruși, întregul plan al Tatălui ar fi distrus, iar principiul de bază al Evangheliei, libertatea de a alege, ar fi năruit. Niciun om nu ar trebui să trăiască prin credință” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], p. 15).

1. Consemnați în jurnalul pentru studiul scripturilor felul în care vă ajută adevărurile pe care le-ați învățat din Alma 14:11 și din afirmația președintelui Kimball să înțelegeți de ce Dumnezeu permite, uneori, ca cei drepti să sufere din pricina celor ticăloși.

Citiți Alma 14:12–13 și căutați lucrurile pe care le-a propovăduit Alma lui Amulec, pentru a-l ajuta să îndure încercările prin care treceau. De ce credeți că Alma a putut răspunde cu atâta încredere? _____

Citiți următoarea afirmație a vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, pentru a vă ajuta să înțelegeți ce i-a propovăduit Alma lui Amulec despre încrederea în Domnul: „În această viață învățăm ce este încrederea profundă – încrederea în Isus Hristos, încrederea în învățăturile Sale, încrederea în capacitatea noastră, după cum ne lăsăm conduși de Spiritul Sfânt, de a ne supune acelor învățături care aduc fericire, acum, și o viață eternă cu un scop precis și fericire deplină. A avea încredere înseamnă a

te supune de bunăvoie, fără a cunoaște sfârșitul de la început (vezi Proverbele 3:5–7). Pentru a da rod, încrederea dumneavoastră în Domnul trebuie să fie mai puternică și mai rezistentă decât încrederea în propriile sentimente și propria experiență” („Trust in the Lord”, *Ensign*, nov. 1995, p. 17).

V-ar putea ajuta să accentuați acest adevăr scriindu-l în scripturile voastre, lângă Alma 14:12–13: **Când avem încredere în Domnul, El ne întărește în timpul încercărilor noastre.**

 2. Alegeți una sau mai multe dintre situațiile următoare și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați felul în care principiul pe care tocmai l-ați scris în scripturi poate ajuta persoanele descrise:

a. mai mulți jucători ai unei echipe sportive din care face parte un tânăr băiat îl evită pe acesta și îl iau în derădere sau îl tachinează datorită standardelor sale cu privire la Evanghelie. În afara orelor de antrenament, ei par să organizeze în mod deliberat activități de grup la care știu că el nu va participa datorită convingerilor sale;

b. o tânără fată aplică pentru un loc de muncă într-un magazin în care lucrează o bună prietenă. Nu primește postul, iar prietena ei îi spune mai târziu că proprietarul magazinului a spus că nu ar angaja niciodată un mormon;

c. când un tânăr băiat îi roagă pe alți tineri din școală să nu mai folosească cuvinte vulgare când este el în preajmă, aceștia îl împing și îl amenință că îi vor face rău dacă le va mai spune iar cum să vorbească.

Citiți Alma 14:14–17 și gândiți-vă la felul în care credința lui Alma și a lui Amulec i-a ajutat în timp ce au continuat să sufere din pricina conducătorilor ticăloși din Amoniha. De ce credeți că, în acea situație, tăcerea a fost cel mai bun răspuns? (Vezi, de asemenea, Matei 27:11–14.)

Alma 14:18–28 descrie cum au suferit Alma și Amulec multe lucruri înainte ca Dumnezeu să-i elibereze și să-i distrugă pe mulți dintre conducătorii ticăloși din Amoniha. Expresia „scrâșnind din dinți” (versetul 21) înseamnă a-și freca dinții de mânie sau furie.

 3. Consemnați în jurnalul pentru studiul scripturilor care dintre lucrurile pe care le-au suferit Alma și Amulec, menționate în Alma 14:18–25, ar fi fost cele mai dificile pentru voi și explicați de ce. Apoi, scrieți o experiență personală sau o experiență a unei persoane pe care o cunoașteți, în care, deși v-ați străduit să trăiți în dreptate, v-ați confruntat cu încercări.

După cum este consemnat în Alma 14:25, ce i-a făcut pe Alma și Amulec să poată sta pe picioarele lor? Citiți Alma 14:26–29 și marcați expresii și cuvinte care considerați că exprimă cel mai bine acest adevăr: **Dacă ne rugăm Domnului cu credință, El ne va întări în**

suferințele noastre și ne va elibera în felul Său și la momentul ales de El.

Domnul Își poate folosi puterea și vă poate elibera de încercări și suferințe în felul Său și la timpul Său. Pe măsură ce învățăm să avem încredere în voia Domnului, vom găsi mai multă tărie și putere pentru a face față dificultăților de-a lungul vieții noastre.

Alma 15–16

Zeezrom este vindecat, o oștire lamanită distruge Amoniha, iar Alma și Amulec continuă să predice nefiților.

După ce au părăsit Amoniha, Alma și Amulec au mers la Sidom, un oraș din apropiere, unde i-au găsit pe credincioșii din Amoniha, inclusiv pe Zeezrom. Citiți Alma 15:3–5 pentru a descoperi starea lui Zeezrom.

Luați în considerare ideile următoare: Din ce cauză s-a îmbolnăvit Zeezrom? Ce a făcut Zeezrom pentru a obține alinare și pace?

Citiți cu atenție Alma 15:6–10 și subliniați două sau trei expresii care indică faptul că Alma l-a ajutat pe

Zeezrom să se concentreze asupra lui Isus Hristos și a ispășirii Sale. Pentru a înțelege una dintre modalitățile prin care conducătorii îi pot ajuta pe oameni să obțină milă prin ispășire, citiți următoarea experiență a vârstnicului Jay E. Jensen, din Președinția Celor Șaptezeci:

„În timp ce slujeam ca episcop, am fost martorul binecuvântărilor ispășirii în viețile membrilor Bisericii care săvârșiseră păcate grave...

Un tânăr adult necăsătorit din episcopia noastră se întâlnea cu o tânără fată. Aceștia au permis ca sentimentele lor să iasă de sub control. El a venit la mine pentru sfaturi și pentru ajutor. În baza a ceea ce a mărturisit și a sentimentelor pe care mi le-a dat Spiritul, printre altele, lui nu i s-a permis să ia din împărtășanie pentru o vreme. Ne întâlneam în mod regulat pentru a ne asigura că pocăința avusese loc și, după un timp corespunzător, i-am dat voie să ia din nou din împărtășanie.

Cum stăteam pe podium în timpul acelei adunări de împărtășanie, privirea mi-a fost atrasă către el, care lua, acum, din împărtășanie în mod demn. Am fost martorul brațelor îndurării, dragostei și siguranței care îl înconjurau pe măsură ce vindecarea ispășirii îi încălzea sufletul și îi ridica povara, dând naștere iertării, păcii și fericirii promise” („Brațele siguranței”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 49).

Episcopii și alți conducători ai preoției ne pot ajuta să obținem mila și tăria de care avem nevoie prin ispășirea lui Isus Hristos. Ce dovadă găsiți în Alma 15:11-12 că Zeezrom s-a pocăit și a obținut mila Domnului?

Un principiu pe care l-ați putea scrie în scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor legat de Alma 15:6-12 este: **Prin credința noastră în Isus Hristos, putem fi vindecați și întăriți.** Conform celor

relatate în Alma 15:16, 18, cum este acest principiu evident în viața lui Amulec?

Alma și Amulec au stabilit Biserica în rândul oamenilor din Sidom și apoi s-au întors în Zarahemla.

În Alma 16, citim că o oștire lamanită a invadat ținuturile nefite și a distrus orașul Amoniha, îndeplinind profeția lui Alma și Amulec, aceea că, dacă oamenii nu se vor pocăi, ei vor fi distruși (vezi Alma 9:12). În timp ce citiți Alma 16, căutați la cine au apelat nefiții pentru ajutor pentru a învinge oștirea lamanită. Asemănați această experiență cu propriile lupte și cu propriii adversari pe care-i aveți de înfruntat.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 14-16 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Alma 17–18

Introducere

Alma 17–18 conțin ceea ce a scris Mormon despre misiunile fiilor lui Mosia printre lamaniți. Aceste relatări oferă un exemplu despre cum trebuie să se pregătească și să slujească misionarii de azi. Fiii lui Mosia au căutat îndrumarea Domnului în timp ce s-au pregătit să predice lamaniților Evanghelia. Când se pregăteau să plece pe drumuri diferite, Domnul i-a alinat și a promis că vor aduce suflete la El. Amon s-a dus în țara lui Ismael și a început să propovăduiască slujindu-i unui rege lamaniț numit Lamoni. Regele Lamoni s-a minunat de puterea pe care a avut-o Amon în apărarea turmelor regelui. Slujirea oferită de Amon a înduișat inima regelui și a oamenilor săi, astfel încât au ascultat învățăturile lui Amon despre Dumnezeu și planul salvării. Regele Lamoni a crezut ceea ce a propovăduit Amon, și-a dat seama că avea nevoie de un Salvator, L-a implorat pe Domnul pentru milă și a fost copleșit de Spirit.

Alma 17:1–18

Fiii lui Mosia se pregătesc să predice lamaniților Evanghelia.

Gândiți-vă la durata misiunilor din aceste zile ale vârstnicilor și surorilor. Citiți Alma 17:4 și subliniați numărul de ani în care fiii lui Mosia au propovăduit Evanghelia în rândul lamaniților.

În timp ce Alma călătorea spre țara lui Manti, el s-a întâlnit cu fiii lui Mosia, care se întorceau acasă din lungile lor misiuni, și s-au bucurat cu toții. Citiți Alma 17:2–4 și subliniați cuvinte și expresii care descriu ce fel de misionari au fost fiii lui Mosia.

1. Revedeți Alma 17:2–4. Faceți următoarele lucruri în jurnalul pentru studiul scripturilor:

a. menționați lucrurile pe care le-au făcut fiii lui Mosia pentru a se pregăti să fie misionari eficienți și descrieți rezultatele pregătirii lor;

b. alegeți un lucru pe care l-au făcut acești misionari, pe care ați vrea să-l faceți mai bine, sau o trăsătură de caracter pe care ați vrea să o dezvoltați mai mult. Scrieți un paragraf despre cum puteți face aceasta.

Cugetați cât de des vă rugați și cercetați scripturile în mod individual și cu familia și gândiți-vă la motivele pe care le aveți să postiți. În ce fel v-au ajutat aceste obiceiuri să vă „întăriți” în cunoașterea adevărului” (Alma 17:2)?

Din exemplul fiilor lui Mosia învățăm acest principiu: **Cercetând scripturile, rugându-ne și postind, putem primi Duhul Sfânt și putem propovădui cu putere.** Primindu-L pe Duhul Sfânt, putem fi mai bine pregătiți să împărtășim altora Evanghelia.

Citiți următoarea afirmație a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, prin care i-a învățat pe tineri câteva moduri prin care se pot pregăti să fie misionari. Căutați modalități precise prin care vă puteți pregăti să împărtășiți Evanghelia așa cum au făcut-o fiii lui Mosia.

„Vă puteți mări dorința de a-L sluji pe Dumnezeu (vezi D&L 4:3) și puteți să începeți să gândiți așa cum gândesc misionarii, să citiți ceea ce citesc misionarii, să vă rugați așa cum o fac misionarii și să aveți sentimentele pe care le au misionarii. Puteți să evitați influențele lumești care determină retragerea Duhului Sfânt și puteți să dobândiți încredere în a recunoaște și în a reacționa la îndrumările spirituale. Rând după rând și precept după precept, aici puțin și acolo puțin, puteți să deveniți în mod treptat misionarul care sperați să fiți, misionarul la care se așteaptă Salvatorul...”

Propovăduirea Evangheliei nu este... doar o activitate în care ne implicăm pentru un timp limitat sau doar o însărcinare pe care trebuie s-o îndeplinim ca membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Munca misionară este o manifestare a identității și moștenirii noastre spirituale” („Să devenim misionari”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2005, p. 46–47).

Citiți Alma 17:9 și subliniați pentru ce s-au rugat fiii lui Mosia în timp ce se pregăteau să slujească. Citiți Alma 17:11 și reflectați la ceea ce le-a spus Domnul despre cum să fim un instrument în mâinile Sale. Aceste versete ne învață următorul principiu: **Dacă suntem exemple bune, mai ales când trecem prin suferințe, Domnul ne poate face un instrument în mâinile Sale.**

 2. Descrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor o situație în care credeți că puteți fi un exemplu bun. Gândiți-vă la întâmplări care pot avea loc la școală, situații de acasă, alături de familia voastră sau rudele voastre și întâmplări sociale din mediul real sau virtual. Descrieți cum veți da dovadă de un bun exemplu în acea situație.

Este mai dificil să fii un bun exemplu în anumite situații decât este în altele. Acordați atenție felului în care sunt descriși lamaniții în Alma 17:12–16 și gândiți-vă de ce le-ar fi fost dificil fiilor lui Mosia să predice în acea situație.

De ce credeți că fiii lui Mosia au fost dornici să treacă prin suferințe pentru a ajuta un popor care ura neftiții? Pentru a vă ajuta să înțelegeți ce au sperat fiii lui Mosia să îndeplinească, completați spațiul liber cu un cuvânt din Alma 17:16: Fiii lui Mosia au vrut ca lamaniții să fie aduși la _____, pentru că au vrut ca lamaniții să cunoască planul mântuirii.

Pentru a vă ajuta să înțelegeți cum să fiți exemple bune pentru alții, faceți această temă în următoarele zile: Rugați un membru al familiei sau un prieten să vă spună cum i-a adus o schimbare în viață o persoană al cărei exemplu era asemănător cu cel al lui Hristos.

Alma 17:19–39

Amon devine slujitorul regelui Lamoni și îi salvează turmele.

În timp ce citiți Alma 17:19–39, căutați felul în care Amon a slujit regelui Lamoni și slujitorilor regelui. Gândiți-vă la felul în care slujirea lui Amon i-a ajutat pe lamaniți să se pregătească pentru a accepta Evanghelia. Planificați să împărtășiți unui membru al familiei sau unui prieten relatarea despre Amon și salvarea turmelor regelui. În timp ce împărtășiți relatarea, scoateți în evidență următorul adevăr: **Prin slujire, îi putem pregăti pe alții să accepte Evanghelia.** Discutați cu acesta despre o persoană pe care ați vrea să o ajutați să devină mai puternică din punct de vedere spiritual. Gândiți-vă cum puteți sluji acelei persoane și decideți cum puteți pune acest lucru în practică.

Alma 18

Devotamentul lui Amon îl impresionează pe regele Lamoni, iar Amon îi predică regelui Evanghelia.

Slujitorii regelui Lamoni i-au spus acestuia ceea ce făcuse Amon pentru a proteja turmele regelui. Citiți Alma 18:4–6 și descoperiți reacția regelui față de ceea ce făcuse Amon.

Când regele și-a întrebat slujitorii unde era Amon, i-au spus că Amon îndeplinea o poruncă dată anterior, îngrijindu-se de pregătirea cailor pentru o călătorie în țara lui Nefi, unde trăia tatăl regelui. Citiți Alma

18:12–15 și căutați efectul pe care l-a avut slujirea lui Amon asupra regelui Lamoni.

Citiți Alma 18:16–21 și căutați dovezi că Domnul îl îndruma pe Amon în timp ce-i predica regelui Lamoni. Scrieți în spațiul pus la dispoziție felul în care l-a ajutat Spiritul lui Dumnezeu pe Amon în această situație.

În timp ce citiți Alma 18:22–32, căutați adevăruri precise ale Evangheliei, pe care le-a predicat Amon lui Lamoni. Le-ați putea marca în scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor. În timp ce Amon propovăduia, el avea în vedere crezuri pe care și Lamoni le împărtășea. Lamoni credea într-un Dumnezeu – pe care Îl numea Marele Spirit – dar nu înțelegea adevărata natură a lui Dumnezeu.

Citiți Alma 18:33–35 și căutați în ce fel a răspuns Amon când regele l-a întrebat dacă era trimis de Dumnezeu.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un scurt paragraf, din ceea ce ați studiat în Alma 17–18, care să rezume ceea ce a reușit să facă Amon în rândul lamaniților cu ajutorul lui Dumnezeu.

Ați putea scrie următorul principiu în scripturile voastre, lângă Alma 18:35: **Pe măsură ce slujim Tatălui Ceresc și lui Isus Hristos, Ei ne vor dezvolta abilitatea de a face lucrarea Lor.**

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

a. Cum vă va ajuta principiul menționat anterior în responsabilitățile voastre prezente și viitoare din Biserică?

b. Cum îi puteți sluji Domnului cu mai mult devotament, astfel încât să vă poată dezvolta abilitatea de a face lucrarea Lui?

Datorită exemplului de devotament și slujirii lui Amon, el a putut să-i predice lui Lamoni despre planul mântuirii întocmit de Tatăl Ceresc. Amintiți-vă că Lamoni s-a simțit vinovat din pricina crimelor pe care le săvârșise (vezi Alma 18:4–6). Citiți Alma 18:36–43 și căutați felul în care a propovăduit Amon lui Lamoni planul mântuirii și felul în care a răspuns Lamoni la aceste învățături.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: De ce credeți că a fost deosebit de important ca regele Lamoni să înțeleagă ispășirea lui Isus Hristos?

Gândiți-vă la felul în care doctrina creării, a căderii și a ispășirii l-au ajutat pe Lamoni să își dea seama că avea nevoie de un Salvator. Vârșnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat despre importanța creației, a căderii și a ispășirii:

„Aceste trei evenimente – cei trei piloni ai eternității – sunt inseparabil întrețesute într-o frumoasă tapiserie cunoscută sub numele de planul etern al salvării. Considerăm că ispășirea Domnului Isus Hristos este centrul, elementul principal și esența religiei revelate. Prin ea se realizează nemurirea și viața veșnică a omului. Salvarea se obține prin Hristos.

Dar, dacă nu ar fi fost nicio cădere, nu ar fi putut fi nicio ispășire. Căderea lui Adam a adus în lume moartea temporală și spirituală și, din aceste feluri de moarte, omul și toate formele de viață sunt răscumpărate prin ispășirea înfăptuită de Domnul Isus Hristos. Adam a adus moartea; Hristos a adus nemurirea. Salvarea este posibilă datorită căderii și ispășirii.

Dar, dacă pământul și omul și toate vietățile nu ar fi fost create în starea lor fizică și de paradis, o stare fără moarte, nu ar fi putut fi nicio cădere... Așadar, salvarea a devenit posibilă în și prin și datorită creării cerurilor și pământului și a tuturor lucrurilor care sunt în și pe ele. Salvarea vine datorită creării, căderii și ispășirii; toate acestea trei fac parte dintr-un plan divin” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], p. 81–82).

Din experiența lui Lamoni putem învăța acest adevăr: **Când înțelegem nevoia noastră de a avea un Salvator, vom dori să ne pocăim.**

Încheiați lecția de azi gândindu-vă la ceea ce puteți face pentru a vă aminti de nevoia de a avea un Salvator.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 17–18 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 17: ZIUA 2

Alma 19–20

Introducere

După cum este consemnat în Alma 19–20, regele Lamoni a trăit experiența unei mari schimbări în inimă, ceea ce a dus la convertirea multora din poporul său. Amon și regele Lamoni au călătorit în țara lui Midoni pentru a-i elibera pe frații lui Amon care erau în închisoare. În drumul lor, s-au întâlnit cu tatăl lui Lamoni, care era rege peste toți lamaniții. Mărturia îndrăznească a lui Amon și protecția plină de afecțiune a lui Lamoni au înmuiat inima tatălui regelui Lamoni și au făcut ca acesta să fie de acord cu eliberarea fraților lui Amon. Datorită mărturiei și exemplului lui Amon, mulți oameni au simțit influența Duhului Sfânt, au auzit Evanghelia și au fost convertiți.

Alma 19

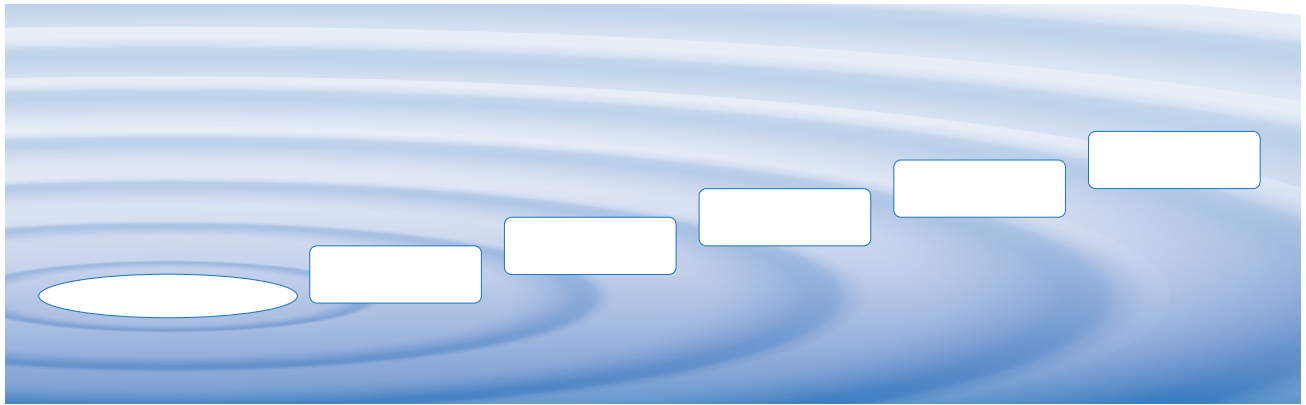
Regele Lamoni și mulți oameni din poporul său se pocăiesc și sunt botezați.

Gândiți-vă cum se unduiește apa când aruncați o piatră într-o fântână.

În ce fel pot fi acțiunile unei persoane asemenea unei pietre aruncate în apă? _____

Scrieți *Amon* în centrul ovalului din desenul următor.

Citiți Alma 19:1, 6 pentru a afla cine a fost influențat primul de mărturia lui Amon și scrieți-i numele în primul dreptunghi din desen. Din aceste versete, alegeți o expresie despre care credeți că descrie cel mai bine ce i s-a întâmplat lui Lamoni. Scrieți acea expresie și ceea

ce credeți că înseamnă: _____

În Alma 19:7–10, căutați a doua persoană care a fost influențată de mărturia lui Amon și scrieți-i numele în al doilea dreptunghi din desen. Conform celor relatate în Alma 19:10, ce a fost remarcabil la credința soției lui Lamoni? _____

După cum este consemnat în Alma 19:11–13, în ce fel a fost influențată soția lui Lamoni de mărturia acestuia? _____

 1. Citiți Alma 19:13–14 și răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor: Ce credeți că înseamnă a fi „[cuprins] de Spirit” sau „cuprins de bucurie”? Când ați simțit intens influența Duhului Sfânt în viața voastră?

Citiți Alma 19:15 căutând care a fost a treia persoană influențată de mărturia lui Amon și scrieți-i numele în al treilea dreptunghi din desen.

Citiți Alma 19:16–17 pentru a afla cine a fost următoarea persoană influențată și scrieți-i numele în al patrulea dreptunghi.

Gândiți-vă la felul în care toți slujitorii regelui au fost influențați de evenimentele cu Amon, Lamoni și soția lui Lamoni. În Alma 19:15–17, subliniați cuvintele și expresiile care denotă că slujitorii lui Lamoni se întorceau la Dumnezeu.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: În ce fel a fost influențată Abiș de experiențele spirituale ale lui Lamoni și ale casei sale, în decizia ei de a împărtăși altora mărturia ei, după ce, timp de mulți ani, „[nu făcuse] cunoscut lucrul acesta niciodată” (Alma 19:17)?

Citiți Alma 19:18–22 pentru a vedea cum au perceput oamenii care s-au adunat la casa regelui ceea ce au văzut. Închipuiți-vă că ați fi Abiș. Ce ați face după ce ați vedea certurile dintre oameni? Pentru a afla ce a făcut Abiș, citiți Alma 19:23–29.

Citiți Alma 19:30–36 și gândiți-vă la efectul pe care l-a avut mărturia lui Amon asupra celorlalți. Scrieți „mulți alți lamaniți” în al cincilea dreptunghi din desen.

 3. Gândiți-vă la toți oamenii care au fost influențați de mărturia lui Amon, iar apoi completați următoarea frază în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Împărtășindu-mi mărturia și fiind un exemplu drept, eu pot...**

Prin mărturia și exemplul său, Amon i-a ajutat pe Lamoni și pe alții să se întoarcă la Domnul. Gândiți-vă la cei care au jucat un rol spiritual important în viața voastră. Gândiți-vă la o persoană al cărei exemplu demn de urmat și a cărei mărturie v-au influențat. Vă puteți gândi la modalități în care această persoană a influențat și alte persoane în bine?

 4. Gândiți-vă la modul în care puteți pune în practică ceea ce ați învățat din exemplul lui Amon răspunzând la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- Cum ar putea fi binecuvântați membrii familiei și prietenii voștri dacă ați urma exemplul lui Amon de a trăi în dreptate, de a sluji altora și de a vă împărtăși mărturia?
- Cum ar putea exemplul și mărturia voastră să facă „valuri” mai departe de ceea ce vedeți că se întâmplă în prezent cu familia, prietenii și cunoștințele voastre?

Alma 20

Tatăl regelui Lamoni își schimbă atitudinea și dorește să afle despre Evanghelie.

Citiți următoarele trei situații și gândiți-vă la cum ați reacționa:

- Într-o întrecere sportivă, un arbitru sau o persoană din juriu ia niște decizii greșite și pare să vă trateze incorect.
- Un profesor vă acuză, în fața clasei, că ați copiat la un test, când nu ați făcut asta.
- Părinții vă acuză că ați făcut ceva ce a făcut, de fapt, sora sau fratele vostru.

După cum este consemnat în Alma 20, Amon și Lamoni s-au aflat într-o situație în care ar fi putut reacționa cu mânie. Închipuiți-vă că ați fi în locul lui Amon sau Lamoni în timp ce studiați acest capitol.

Citiți Alma 20:1–7 pentru a vedea ce s-a întâmplat atunci când Lamoni a vrut să-l prezinte pe Amon tatălui său, care era regele tuturor lamaniților. Apoi, citiți fiecare dintre următoarele grupuri de versete și gândiți-vă la răspunsurile voastre pentru întrebările care le corespund.

Alma 20:8–13	Dacă ați fi fost în locul lui Amon și cineva v-ar fi acuzat pe nedrept că ați mințit și ați jefuit, cum v-ați fi simțit?
Alma 20:14–16	Ce vă impresionează la răspunsul pe care i-l dă Lamoni tatălui său?
Alma 20:17–25	Cum a reacționat Amon la mânia tatălui lui Lamoni? Cum a arătat Amon dragoste față de Lamoni?

Citiți Alma 20:26–27 pentru a vedea efectele reacției lui Amon. Ce a dorit tatăl lui Lamoni să învețe după ce a observat dragostea de care a dat dovadă Amon?

Ce putem învăța din reacția lui Amon față de mânia tatălui lui Lamoni? _____

Scrieți următorul adevăr în scripturile voastre, lângă Alma 20:26–27 sau în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Când acționăm cu dragoste, aceasta îi poate determina pe ceilalți să își înmoaie inimile și să vrea să cunoască adevărul.** Gândiți-vă când ați putea avea ocazii de a reacționa cu dragoste față de mânia altora acasă, printre prieteni sau la școală.

5. Scrieți un țel în jurnalul pentru studiul scripturilor care să descrie cum puteți reacționa mai bine cu dragoste față de mânie, așa cum a făcut Amon cu regele lamaniților.
6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 19–20 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 17: ZIUA 3

Alma 21–22

Introducere

Aaron, unul dintre frații lui Amon, a încercat să îi învețe pe amaleciți și amuloniți despre Isus Hristos și despre ispășire, dar oamenii l-au respins. El și unii dintre colegii săi au fost duși la închisoare în țara lui Midoni. Ei au rămas credincioși în momentele lor de adversitate. După ce Amon și regele Lamoni i-au eliberat, Aaron l-a învățat pe tatăl lui Lamoni despre cum să fie „născut din Dumnezeu” (Alma 22:15). Regele a aflat că, pocăindu-se de păcate, putea să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu și să primească, în cele din urmă, viața veșnică. Loialitatea lui Aaron și a fraților săi i-a ajutat pe mulți lamaniți să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu și calea Sa către mântuire.

Alma 21:1–23

Aaron și frații săi predică Evanghelia în pofida încercărilor și întemnițării.

Gândiți-vă la un moment în care ați încercat din greu să țineți poruncile și totuși ați avut parte de greutate. Apoi, reflectați la următoarele întrebări: Ce ați făcut pentru a fi credincioși în pofida încercărilor prin care ați

trecut? Privind înapoi la experiența respectivă, cum ați simțit că v-a binecuvântat Domnul în acel moment?

În timp ce Amon îi învăța pe regele Lamoni și pe poporul său (vezi Alma 17–19), Aaron și colegii săi au avut parte de dificultăți foarte mari încercând să propovăduiască într-o altă parte a țării. Pentru un scurt rezumat al încercărilor suferite de Aaron și colegii săi în timp ce erau în închisoare, citiți Alma 20:28–30. Apoi, citiți pasajele din Alma 21:1–17 identificate în activitatea de mai jos. Căutați modul în care Aaron și frații săi au făcut față încercărilor.

1. Copiați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor, lăsând spațiu pentru comentarii după fiecare pasaj din scripturi:

Provocare sau greutate	Cum au răspuns Aaron și colegii săi
Alma 21:3	Alma 21:4
Alma 21:5–6, 8	Alma 21:7, 9
Alma 21:10–11	Alma 21:11–12
Alma 21:13–14	Alma 21:15

După ce citiți fiecare pasaj din scripturi, scrieți în coloana din stânga tabelului provocările sau greutățile pe care le-au întâmpinat Aaron și colegii săi. În coloana din dreapta, scrieți cum au reacționat Aaron și colegii săi. Apoi, răspundeți la următoarele întrebări:

a. De ce credeți că ar fi fost ușor ca ei să se simtă descurajați, să-și piardă speranța și să se întoarcă acasă, într-un loc mai prietenos, printre nefiți?

b. Cum ne ajută pe noi, ca membri misionari, studierea acestei relatări?

Citiți Alma 21:16–17 și căutați modul în care i-a ajutat Domnul pe Aaron și frații lui să îndeplinească lucrarea Sa pe măsură ce aceștia au înaintat cu credință. Prin Aaron și frații săi, învățăm următorul principiu: **Dacă înaintăm cu credință prin încercări, Domnul ne va ajuta să facem lucrarea Sa.** Ați putea nota acest principiu în scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Gândiți-vă la ce fel de lucrare are Dumnezeu pentru voi acum și în viitor și ce provocări ați putea întâmpina în încercarea de a îndeplini această lucrare. Citiți următoarea afirmație a președintelui Thomas S. Monson, care ne-a învățat că am putea avea încercări în timp ce ne străduim să îndeplinim lucrarea Domnului:

„Să ajungem la, să învățăm și să atingem sufletele prețioase pe care Tatăl le-a pregătit pentru a primi mesajul Său este o sarcină extraordinară. Foarte rar este ușor să ai succes. În general, acesta este precedat de lacrimi, încercări, încredere și mărturie...

Slujitorii lui Dumnezeu primesc alinare datorită încredințării date de Învățător: «Eu sunt cu voi în toate zilele» (Matthew 28:20). Această promisiune măreață vă susține... Vă alină în acele momente de descurajare prin care trecem cu toții” („Tears, Trials, Trust, Testimony”, *Ensign*, mai 1987, p. 43).

2. Descrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor o experiență în care ați îndurat cu credință încercările. Sau ați putea descrie cum planificați să fiți credincioși într-o provocare din prezent folosind principiile din această lecție. De asemenea, descrieți câteva situații din viitor în care credeți că va fi nevoie să rezistați în timpul încercărilor atunci când îndepliniți lucrarea Domnului.

Citiți Alma 21:18–23 pentru a vedea ce a făcut Amon după ce i-a ajutat pe Aaron și pe frații săi să fie eliberați din închisoare. Căutați felul în care s-au schimbat viețile lamaniților deoarece Amon le-a predicat Evanghelia.

Gândiți-vă la cum v-a schimbat viața Evanghelia lui Isus Hristos, vouă sau unei persoane pe care o cunoașteți. Reflectați la cum puteți împărtăși unei persoane cunoscute Evanghelia, sau gândiți-vă la cineva care ar putea fi influențat de exemplul lui Aaron și al fraților săi. Aveți în vedere să împărtășiți acelei persoane ceea ce ați învățat din exemplul lui Aaron și al fraților săi, pe măsură ce ei au înaintat cu credință în lucrarea Domnului.

Alma 22

Tatăl lui Lamoni, care este rege peste întreaga țară, crede în Evanghelia așa cum îi este predicată de Aaron.

Amintiți-vă de întâlnirea lui Amon cu tatăl lui Lamoni, despre care ați studiat în lecția trecută. Recitiți cerința specifică a regelui față de Amon, consemnată în Alma 20:27. În timp ce citiți Alma 22:1–3, căutați modul în care a reacționat regele la vizita lui Aaron.

Citiți Alma 22:4–6 și aflați ce l-a tulburat pe tatăl regelui Lamoni. Căutați în Alma 22:7–14 adevărurile pe care Aaron le-a propovăduit tatălui lui Lamoni.

Reflectați la următoarele întrebări (v-ar putea ajuta să vă amintiți discuția asemănătoare despre regele Lamoni din Alma 17–18):

- De ce avea nevoie regele să creadă în Dumnezeu pentru a înțelege principiul pocăinței?

- Cum l-a ajutat pe rege cunoașterea despre cădere să înțeleagă principiul pocăinței?

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: De ce este esențial să înțelegem căderea lui Adam și ispășirea lui Isus Hristos pentru a înțelege pocăința?

Citiți în Alma 22:15 la ce era dispus să renunțe tatăl regelui Lamoni pentru a primi bucurie și viață veșnică, și aveți în vedere să marcați acest lucru în scripturi.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: De ce credeți că este important ca oricine dorește să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu să aibă atitudinea pe care a avut-o tatăl regelui Lamoni?

Citiți Alma 22:16 pentru a vedea cum a răspuns Aaron la întrebarea regelui despre cum să primească viață veșnică. (Ați putea marca adevărurile importante care sunt predate în acest verset.) Cum poate acceptarea și trăirea conform adevărilor pe care le-a propovăduit Aaron să conducă o persoană spre primirea vieții veșnice? _____

Citiți Alma 22:17–18 și căutați cum a reacționat regele față de instrucțiunile lui Aaron. Reflectați la următoarea întrebare: Ce putem învăța de la tatăl regelui Lamoni despre a ne naște din Dumnezeu?

Ați putea marca această frază din Alma 22:18: „Eu voi abandona toate păcatele mele pentru ca să Te pot cunoaște pe Tine”. Reflectați la următorul adevăr și notați-l în scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Trebuie să fim dispuși să ne abandonăm păcatele pentru a fi schimbați din punct de vedere spiritual și născuți din Dumnezeu.**

Citiți următoarea afirmație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Evanghelia lui Isus Hristos ne îndeamnă să ne schimbăm. «Pocăiți-vă» este mesajul ei cel mai frecvent, iar pocăința înseamnă renunțarea la toate obiceiurile noastre – personale, familiale, etnice și naționale – care sunt contrare poruncilor lui Dumnezeu. Scopul Evangheliei este să transforme fapăturile obișnuite în ființe celeste și, pentru aceasta, este nevoie de schimbare” („Pocăință și schimbare”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2003, p. 37).

Reflectați la ceea ce trebuie să faceți în viața voastră acum pentru a fi schimbați din punct de vedere spiritual.

Citiți Alma 22:19–22 pentru a vedea ce evenimente au urmat rugăciunii regelui. Citiți Alma 22:23–27

căutând să observați ceea ce a făcut tatăl regelui Lamoni deoarece trăise experiența unei schimbări în inimă și obținuse pentru el însuși Spiritul Domnului.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ceea ce ați învățat despre a ne naște din nou studiind despre tatăl regelui Lamoni. Explicați cum credeți că poate exemplul său să-i ajute pe tinerii din zilele noastre să facă schimbări în viețile lor care să-i ajute să fie născuți din Dumnezeu.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 21–22 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 17: ZIUA 4

Alma 23–24

Introducere

După convertirea sa, regele lamaniților a proclamat libertate religioasă în rândul poporului său. Această proclamare le-a permis lui Aaron și fraților săi să predice Evanghelia și să întemeieze biserici în multe orașe lamanite. Mii de lamaniți au fost convertiți și nu s-au rătăcit niciodată. Acei lamaniți care se convertiseră la Domnul au făcut un legământ să renunțe la armele de război. Ei și-au luat numele de anti-nefi-lehiți. Când lamaniții neconvertiți i-au atacat, mulți dintre anti-nefi-lehiți au preferat să-și sacrifice viețile decât să-și încalce legământul.

Alma 23

Mii de lamaniți sunt convertiți la Domnul și își schimbă numele în anti-nefi-lehiți.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați o față veselă și una tristă. Scrieți *Credincios* lângă fața veselă și *Inconsecvent* lângă cea tristă. În timp ce citiți următoarea afirmație a vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, căutați cuvinte sau expresii care să descrie aceste două feluri de oameni. Scrieți aceste cuvinte sau expresii sub desenul corespunzător.

„Fiecare dintre noi a observat cum unele persoane trec prin viață realizând în permanență lucruri corecte. Ele par fericite, chiar entuziasmate [cu privire la] viață. Când trebuie să facă alegeri dificile,

ele par, invariabil, că le fac pe cele corecte, chiar când [sunt] posibile alternative ademenitoare. Știm că ele sunt supuse ispitei, dar... par că uită de ea. La fel, am observat cum altele nu sunt atât de curajoase în luarea deciziilor. Într-un mediu spiritual puternic, [acestea iau hotărârea de a se îmbunătăți, de a-și schimba cursul vieții, de a lăsa deoparte obiceiurile care îi slăbesc]. Sunt foarte sincere în hotărârea lor de a se schimba, totuși, la scurt timp, ele fac din nou aceleași lucruri pe care se hotărâseră să le abandoneze.

În ce constă [deosebirea] dintre viețile acestor două grupuri? Cum [puteți să faceți, cu consecvență, alegerile potrivite]?" („Convertirea deplină aduce fericire”, *Liahona*, iulie 2002, p. 26).

Reflectați la cum ați răspunde acestor două întrebări adresate de vârstnicul Scott. Pe măsură ce studiați Alma 23–24, gândiți-vă de ce mulți membri ai Bisericii rămân fideli Evangheliei lui Isus Hristos de-a lungul vieții.

După ce regele lamaniților s-a convertit la Evanghelia lui Isus Hristos, el a trimis o proclamație către întregul său popor și a avut loc un miracol. Mii de lamaniți au fost convertiți, la rândul lor. Citiți Alma 23:1–5 pentru a vedea care era proclamația și cum a avut loc miracolul.

Citiți Alma 23:6–7. Câți dintre miile de oameni care au fost „convertiți [la] Domnul” au rămas convertiți de-a lungul vieții? _____

După ce acești lamaniți au fost convertiți, ei au dorit să-și ia un alt nume, astfel încât să nu mai fie cunoscuți drept lamaniți. Citiți Alma 23:16–18 și identificați numele pe care l-au ales și binecuvântările pe care le-au primit datorită credinței lor.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, sub desenul etichetat „Credincios”, scrieți ce ați învățat de la anti-nefi-lehiți despre a fi credincioși Domnului de-a lungul vieții.

În scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următorul adevăr: **Convertirea înseamnă să ne schimbăm spiritual și să devenim o persoană nouă prin puterea lui Dumnezeu.** La fel cum s-au schimbat anti-nefi-lehiții, dacă sunteți dornici să primiți puterea ispășirii în viața voastră prin credință și pocăință, puteți deveni persoane noi prin puterea lui Dumnezeu și puteți rămâne convertiți de-a lungul vieții.

Citiți din nou cele două întrebări ale vârstnicului Scott, apoi citiți răspunsul său: „Adevărata convertire este [rodul] credinței, pocăinței și al supunerii consecvente... Convertirea adevărată vă va întări capacitatea dumnea-voastră de a face ceea ce știți că trebuie să faceți, atunci

când trebuie să o faceți, indiferent de circumstanțe” („Convertirea deplină aduce fericire”, p. 27).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Conform celor relatate în Alma 23:18, lamaniții convertiți au început să fie harnici și prietenoși cu nefiții. Când oamenii încearcă să se pocăiască și să-și schimbe viețile, de ce este important ca ei să se asocieze cu alții care se străduiesc, de asemenea, să trăiască în mod drept?

 4. Examinați termenii pe care i-ați enumerat sub desenul „Credincios” din jurnalul pentru studiul scripturilor. Gândiți-vă la cât de bine vă definesc acești termeni nivelul de convertire. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce veți face pentru a deveni mai deplin convertiți la Domnul.

Alma 24

Anti-nefi-lehiții fac legământul de a nu mai pune niciodată mâna pe arme.

După cum este consemnat în Alma 24:3, regele lamaniților i-a conferit împărăția fiului său cu puțin înainte de moartea sa și i-a dat fiului său numele de Anti-Nefi-Lehi. Citiți Alma 24:1–5 pentru a vedea ce problemă a apărut la scurt timp după aceea, care i-a determinat pe Amon și pe frații săi să țină un consiliu cu regele. Când s-a aflat că lamaniții neconvertiți începeau războiul împotriva anti-nefi-lehiților, acești oameni drepti au hotărât să nu facă pregătiri pentru a se apăra (vezi Alma 24:6). Citiți Alma 24:7–14 și identificați motivul pentru care au luat anti-nefi-lehiții această hotărâre.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce învățați de la anti-nefi-lehiți despre ceea ce înseamnă să ne abandonăm păcatele atunci când ne pocăim.

Citiți Alma 24:15–18 și căutați ce au făcut anti-nefi-lehiții pentru a-I arăta Domnului că se pocăiseră cu adevărat. De ce și-a îngropat poporul săbiile și alte arme adânc în pământ? (Vezi Alma 24:17–18.)

În viețile noastre, atunci când ne pocăim de păcate, trebuie să ne străduim să nu mai comitem niciodată acele păcate. Citiți ce ne-a învățat președintele Spencer W. Kimball despre abandonarea păcatului ca fiind un aspect important al pocăinței:

„Când abandonează păcatul, o persoană nu poate doar să-și dorească condiții mai bune. Ea trebuie să le creeze... Trebuie să fie sigură nu numai că a abandonat păcatul, dar și că a schimbat situațiile care duc la păcat. Trebuie să evite locurile, condițiile și împrejurările în care a avut loc păcatul, căci acestea ar putea să-i dea naștere din nou cu ușurință. Trebuie să părăsească persoanele cu care a fost comis păcatul. Nu trebuie să urască persoanele implicate, dar trebuie să le evite și să evite orice lucru asociat cu păcatul. Trebuie... să-și construiască o viață nouă. Trebuie să elimine orice ar răscoli amintiri vechi” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], p. 171–172).

În Alma 24:10–12, marcați cuvinte sau expresii care arată pocăința anti-nefi-lehiților și iertarea păcatelor lor de către Dumnezeu. Scrieți următorul principiu pe margine, lângă aceste versete: **Dacă facem tot ce putem pentru a ne pocăi, Dumnezeu ne va înlătura vina și ne va ajuta să rămânem curați.** Faceți referire la relatarea în care anti-nefi-lehiții își îngroapă armele în pământ. În zilele noastre, și noi trebuie să ne „îngropăm” păcatele pentru a-I arăta Domnului că facem tot ce putem pentru a ne pocăi și a nu mai face din nou aceleași păcate.

6. Gândiți-vă la cum ar putea persoanele din situațiile de mai jos să se asigure că nu vor comite din nou aceleași păcate. În jurnalul pentru studiul scripturilor, notați-vă sugestiile pentru fiecare situație :

- Cineva a urmărit o scenă pornografică dintr-un film pentru că prietenii l-au încurajat să vadă filmul alături de ei.
- Cineva a încălcat în secret Cuvântul de înțelepciune alături de prieteni când au ieșit împreună noaptea.
- Cineva i-a dat răspunsurile de la un examen unui prieten care se pregătea să dea același test mai târziu în aceeași zi.

Reflectați la următoarea întrebare: Ce anume din viața voastră trebuie să „îngropați” pentru a nu fi ispitiți să mai comiteți păcatele de care v-ați pocăit?

Citiți Alma 24:19–22 pentru a vedea ce au făcut anti-nefi-lehiții când au venit lamaniții să se lupte cu ei. Acești oameni și-au arătat devotamentul față de Domnul fiind dispuși să moară decât să încalce o promisiune pe care I-o făcuseră Domnului. Ei își oferiseră viețile Domnului în întregime și I-au rămas pe deplin credincioși de-a lungul vieții lor.

Citiți ceea ce ne-a învățat președintele Ezra Taft Benson despre a ne oferi viețile Domnului:

„Bărbații [și femeile] care se schimbă pentru Hristos vor fi conduși de Hristos. Asemenea lui Pavel, ei vor întreba: «Doamne, ce vrei să fac?» (Faptele apostolilor 9:6)...

Voia lor se contopește cu voia Lui. (vezi Ioan 5:30).

Ei fac întotdeauna acele lucruri care-I sunt plăcute Domnului (vezi Ioan 8:29).

Nu numai că și-ar da viața pentru Domnul, dar, ce este mai important, ei doresc să trăiască pentru El.

Intrați în căminele lor și tablourile de pe pereți, cărțile de pe rafturi, muzica pe care o ascultă, cuvintele și faptele lor arată că sunt creștini.

Ei sunt martori ai lui Dumnezeu în toate timpurile, în toate lucrurile și în toate locurile (vezi Mosia 18:9).

Ei Îl au pe Hristos în minte, pentru că fiecare gând al lor este îndreptat spre El (vezi D&L 6:36).

Îl au pe Hristos în inimile lor pentru că întreaga lor afecțiune se îndreaptă spre El pentru totdeauna (vezi Alma 37:36) („Born of God”, *Ensign*, nov. 1985, p. 6–7).

7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: În această săptămână, care sunt câteva dintre modurile în care puteți arăta că v-ați oferit pe deplin viața Domnului?

Citiți Alma 24:23–27, unde este descrisă reacția lamaniților când au văzut că anti-nefi-lehiții nu voiau să lupte. În timp ce citiți, găsiți cuvinte sau expresii care ne învață acest principiu: **Fiind credincioși Domnului, noi îi putem ajuta pe alții să se convertească.** Gândiți-vă la cum ar putea fi influențați anumiți membri ai familiei sau anumiți prieteni de hotărârea voastră de a fi credincioși Domnului.

8. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 23–24 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 18: ZIUA 1

Alma 25–29

Introducere

După ani de predicare a Evangheliei, Amon L-a lăudat pe Domnul și și-a exprimat recunoștința pentru binecuvântarea de a fi un instrument în mâinile Sale care să aducă Evanghelia lamaniților. Mulți dintre lamaniți au început să creadă în Domnul, s-au pocăit și și-au luat numele de anti-nefi-lehiți. După ce anti-nefi-lehiții au făcut legământ cu Dumnezeu să nu mai ridice niciodată armele de război, amaleciții și lamaniții au început să facă pregătiri de luptă împotriva lor. Pentru a-i ajuta să-și țină legământul făcut cu Domnul, anti-nefi-lehiții au acceptat oferta nefiților de a-i proteja. Profetul nefit, Alma, și-a exprimat bucuria pe care a simțit-o propovăduind Evanghelia și invitându-i pe alții să vină la Isus Hristos.

Alma 25

Profeția lui Abinadi este îndeplinită, iar mulți lamaniți sunt convertiți.

Gândiți-vă la schimbările pe care le-ați făcut pe măsură ce v-ați convertit la Evanghelia lui Isus Hristos. Alma 25 relatează îndeplinirea profeției lui Abinadi care spune că urmașii preoților lui Noe vor fi căutați și uciși și arată faptul că Domnul Își apără profeții și le îndeplinește profețiile inspirate (vezi Alma 25:9). De asemenea, ne relatează felul în care mulți lamaniți s-au pocăit și s-au alăturat anti-nefi-lehiților. Citiți Alma 25:14 și identificați lucrurile pe care le-au făcut acești lamaniți pe măsură ce s-au convertit la Evanghelia. În Alma 25:15, aflăm două motive pentru care aceștia țineau legea lui Moise.

Alma 26

Amon se bucură de îndurarea Domnului față de lamaniți și de fiii lui Mosia.

De ce anume este nevoie pentru a construi o casă sau o biserică? Ce fel de biserică ar putea construi un meșter iscusit dacă ar avea unelte sau instrumentele potrivite? În Alma 26, Amon s-a descris pe sine și pe frații săi ca fiind instrumente în mâinile lui Dumnezeu pentru a înfăptui o lucrare măreață. Citiți Alma 26:1–5, 12–13 și identificați ceea ce a înfăptuit Domnul

folosindu-i pe Amon și pe frații săi drept instrumente în mâinile Sale. (Ați putea marca în scripturile voastre răspunsurile găsite.) În versetul 5, expresia „ați pus mâna pe seceră” înseamnă a lucra din greu, „snopii” reprezintă convertiții, „grânarul” reprezintă Biserica, iar expresia potrivit căreia cei care sunt adunați „să nu se irosească” se referă la Dumnezeu care îi păstrează pe convertiți și le oferă viața veșnică.

Identificați sau marcați una sau mai multe expresii din Alma 26:12 care să indice faptul că Amon a înțeles că era doar o unealtă în mâinile Domnului și că Domnul era Cel care a îndeplinit miracolele din timpul misiunii sale.

Din aceste versete învățăm acest principiu: **Pe măsură ce ne pregătim și devenim umili, Domnul ne întărește și ne folosește ca pe un instrument în mâinile Sale.** Un principiu asemănător pe care îl învățăm din Alma 26 este că: **Avem parte de bucurie când slujim cu credință Domnului și copiilor Săi.** Citiți Alma 26:11, 13, 16 și marcați cuvântul *bucurie* sau *a se bucura* ori de câte ori apare.

Citiți Alma 26:13–16 și identificați motivele pentru care a spus Amon că se bucura.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce credeți că simțim bucurie când ne aflăm în slujba Domnului. Ați putea descrie și un moment în care ați simțit bucurie datorită slujirii voastre în Biserică.

Citiți următoarele versete și gândiți-vă la răspunsurile pentru următoarele întrebări:

Alma 26:22–23, 26–29. Observați cerințele necesare pentru a cunoaște tainele lui Dumnezeu. Ce promisiune le este oferită misionarilor care au aceste însușiri? Ce obstacole au întâmpinat Amon și frații săi în slujirea lor oferită Domnului și lamaniților? Care dintre aceste obstacole sunt asemănătoare celor pe care le întâmpină astăzi cei care Îi slujesc Domnului? Ce ar putea învăța

misionarii din zilele noastre din Alma 26:29 cu privire la locul în care trebuie să predice Evanghelia?

Alma 26:30. Ce i-a încurajat pe fiii lui Mosia să continue să slujească, chiar și în vremuri grele?

2. Citiți Alma 26:35–37 și răspundeți la întrebările următoare în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- Ce adevăruri prezentate în aceste versete vă oferă motive de a vă bucura de bunătatea lui Dumnezeu? (Ați putea însemna expresiile care indică aceste adevăruri.)
- Cum vă ajută faptul de a ști că Dumnezeu are grijă de voi?

Alma 27

Amon duce poporul lui Anti-Nefi-Lehi în locuri sigure, printre nefiți.

În timp ce vă pregătiți să studiați Alma 27, gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări:

- V-a făcut cineva vreodată o promisiune și apoi a încălcat-o?
- Cunoașteți pe cineva care întotdeauna s-a ținut de cuvânt față de voi?
- Ce sentimente aveți față de cei care își țin promisiunile? De ce?

După eforturile lor eșuate de a-i distruge pe nefiți, lamaniții au încercat să-i distrugă pe lamaniții (anti-nefi-lehiții) care fuseseră convertiți de Amon și de frații săi. Amintiți-vă că anti-nefi-lehiții își îngropaseră armele de război pentru a arăta că își vor ține legământul de a nu mai ucide niciodată. Pentru a afla cât de hotărâți erau anti-nefi-lehiții să țină acel legământ, citiți Alma 27:2–3.

Imaginați-vă cât de puternic era angajamentul anti-nefi-lehiților de a-și cinsti legământul încât nu au ridicat armele atunci când au fost atacați. Gândiți-vă la cum vă puteți întări angajamentul de a vă respecta

legămintele făcute cu Tatăl Ceresc atunci când pare dificil să o faceți.

Din cauza persecuției și a atacurilor din partea lamaniților ticăloși, Amon i-a condus pe anti-nefi-lehiți spre Zarahemla – un oraș nefit – unde nefiții au promis să-i protejeze de dușmanii lor. Gândiți-vă la ce ați putea face pentru a-i ajuta pe cei din jurul vostru să respecte legămintele pe care le-au făcut cu Domnul.

Odată ajunși în Zarahemla, nefiții i-au numit pe anti-nefi-lehiți poporul lui Amon. Citiți Alma 27:27–30 și căutați lucrurile pentru care a fost cunoscut poporul lui Amon. Însemnați cuvinte sau expresii care ne învață următorul principiu: **Când suntem pe deplin convertiți la Domnul, ținem legămintele pe care le-am făcut cu El.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările de mai jos sau la ambele:

- Ce experiențe ați avut în care v-a fost greu să țineți legămintele făcute cu Domnul și totuși le-ați ținut?
- Cine a fost pentru voi un exemplu de persoană credincioasă și fidelă legămintelor făcute cu Domnul? Cum a arătat acea persoană fidelitate față de acele legămintele?

Alma 28

Nefiții îi înving pe lamaniți într-o bătălie mare.

4. Imaginați-vă că sunteți reporter și aveți sarcina de a transmite evenimentele descrise în Alma 28. Citiți Alma 28:1–6, 11–14 și scrieți un scurt paragraf în jurnalul pentru studiul scripturilor, rezumând ceea ce s-a întâmplat. Asigurați-vă că răspundeți la următoarele întrebări în respectivul paragraf.

- Ce preț au plătit nefiții pentru că au ajutat poporul lui Amon să-și țină legămintele? (Vezi Alma 28:1–3.)
- Cât de mult i-a afectat pe nefiți moartea acestor oameni? (Vezi Alma 28:4–6.)
- De ce unora le-a fost teamă când cei dragi au murit, în timp ce alții s-au bucurat și au fost plini de speranță? (Vezi Alma 28:11–12.)

Scrieți un principiu care să rezume ceea ce ați învățat din Alma 28:11–12: _____

Unul dintre principiile predate în Alma 28 este acela că: **Atunci când avem credință în Isus Hristos și în promisiunile Sale, putem avea speranță și bucurie, în pofida morții.**

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- Când ați văzut pe cineva că reacționează cu speranță în fața morții sale sau a cuiva drag, datorită credinței în Isus Hristos?

b. Cum i-ați explica unei persoane procesul morții astfel încât ea să aibă speranță după decesul cuiva drag?

Identificați cele trei afirmații „și astfel, noi vedem” ale lui Mormon din Alma 28:13–14. Le-ați putea însemna în scripturile voastre. Ce puncte subliniază Mormon atunci când încheie relatarea misiunii fiilor lui Mosia printre lamaniți? Gândiți-vă de ce este important ca voi să cunoașteți aceste adevăruri.

Alma 29

Slava lui Alma este de a aduce suflete la Dumnezeu.

V-ați dorit vreodată să aveți, de unul singur, puterea de a face un mare bine sau de a opri un lucru groaznic care se întâmplă în lume? Alma 29 cuprinde exprimarea dorinței lui Alma de a fi un instrument în mâinile Domnului. Căutați, în Alma 29:1–3, dorința inimii lui Alma.

Amintindu-vă ce se întâmplase cu Alma când era tânăr, gândiți-vă de ce ar fi avut Alma dorința pe care a exprimat-o. Observați, în Alma 29:3, de ce a simțit el că păcătuia prin această dorință. Citiți Alma 29:4–5 și identificați ce anume le oferă Domnul celor care au dorințe curate.

Căutați în Alma 29:10, 14–16 și însemnați răsplata pe care a primit-o Alma pentru că a adus suflete la Hristos. Puteți însemna cuvântul *bucurie* de fiecare dată când Alma îl folosește în aceste versete.

Un principiu predat în Alma 29 este că: **Vom avea parte de bucurie când îi ajutăm pe alții să se pocăiască și să vină la Isus Hristos.** Ce experiențe personale v-au ajutat să simțiți bucurie în a-i ajuta pe alții să vină la Hristos?

Gândiți-vă un moment la moduri în care puteți ajuta persoanele din următoarele grupuri de oameni să facă schimbările necesare în viețile lor și să vină la Isus Hristos: (a) prietenii voștri, (b) membrii familiei voastre, și (c) cei pe care încă nu-i cunoașteți bine. Căutați îndrumarea Spiritului în timp ce încercați să găsiți ocazii de a-i aduce pe alții la Isus Hristos.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 25–29 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 18: ZIUA 2

Alma 30

Introducere

După o mare bătălie împotriva lamaniților, peste țara lui Zarahemla s-a așternut pacea. În mijlocul acestei perioade de pace, un bărbat numit Corihor a început să predice că nu avea să fie niciun Hristos. Învățăturile sale false i-au făcut să păcătuiască pe cei care l-au crezut. El a vorbit împotriva conducătorilor Bisericii, pretinzând că aceștia predicau „[tradiții] nebunești” (Alma 30:27). Corihor a fost adus înaintea lui Alma, care l-a învățat că toate lucrurile mărturisesc despre Hristos. În cele din urmă, Corihor a mărturisit că faptele sale fuseseră conduse de către diavol.

Alma 30:1–29

Corihor, un antihrist, ia în derâdere doctrina lui Hristos.

Închipuiți-vă că cineva v-a pregătit un fel de mâncare. Arăta și mirosea delicios, dar vi s-a făcut foarte rău când ați mâncat din ea. Gândiți-vă un moment la cum se pot asemăna învățăturile false cu faptul de a vă fi

oferită o mâncare care arată apetisant, dar care, fără să știți, este toxică.

Ați studiat înainte despre antihriștii Șerem (vezi Iacov 7) și Nehor (vezi Alma 1). Amintiți-vă că o definiție a cuvântului *antihrist* este „oricine sau orice denaturează... adevăratul plan de salvare al Evangheliei și care se opune lui Hristos, fățiș sau în secret”. (Ghidul pentru scripturi, „Antihrist,” scriptures.lds.org). Astăzi veți învăța despre un alt bărbat care era dușman al lui Hristos și ale cărui învățături false i-au înșelat pe alții și i-au condus spre păcat. Mulți oameni din lumea zilelor noastre folosesc argumente asemănătoare celor ale lui Corihor împotriva celor care își exprimă credința în Dumnezeu.

Corihor a început să predice printre nefiți. Citiți Alma 30:6, 12 și căutați expresiile care arată faptul că numitul Corihor era antihrist.

Citiți Alma 30:12–18 și potriviți învățăturile false ale lui Corihor cu implicațiile acestora.

Câteva învățături false ale lui Corihor, un antihrist.	Posibile interpretări și implicații ale învățăturilor false.
___ 1. Alma 30:13–14	A. Dacă nu ai dovezi fizice ale adevărilor religioase, nu trebuie să crezi în Isus Hristos sau în Evanghelia Sa. Nu există revelație personală prin Duhul Sfânt.
___ 2. Alma 30:15	B. Nu există păcat. Nu există un standard universal a ceea ce e bine sau rău.
___ 3. Alma 30:16	C. Oamenii prosperă numai prin eforturile proprii. Nu este nevoie de Dumnezeu în lucrările oamenilor.
___ 4. Alma 30:17 („fiecare om a trecut...”)	D. Cuvintele profeților și scripturile nu sunt adevărate, deci nu trebuie să credeți în profețiile lor.
___ 5. Alma 30:17 („orice a făcut un om...”)	E. Nu există iertare de păcate. Nu este necesar să căutăm ajutor prin ispășire deoarece ispășirea nu există.
___ 6. Alma 30:18	F. Nu există viață după moarte, deci nu trebuie să ne facem griji cu privire la vreo judecată după această viață.

(Răspunsurile la acest exercițiu se găsesc la sfârșitul acestei lecții.)

În Alma 30:18 este predat principiul: **Satana folosește doctrine false pentru a ne ademini să facem păcate.**

Președintele Boyd K. Packer, președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat:

„Comportamentul nostru nu este controlat în totalitate de impulsuri firești. Comportamentul începe și odată cu credința.

Crezurile se nasc din filozofii sau din doctrine. Doctrinele pot fi spirituale sau seculare, sănătoase sau distructive, adevărate sau false...

Doctrina adevărată, bine înțeleasă, schimbă atitudini și comportamente” („Little Children”, *Ensign*, nov. 1986, p. 17).

1. Alegeți două sau mai multe dintre învățăturile false ale lui Corihor enumerate în tabelul din cadrul exercițiului. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți care sunt doctrinele adevărate și spuneți cum vă sunt influențate atitudinea și comportamentul de cunoașterea adevărului.

După succesul înregistrat în țara lui Zarahemla, Corihor a mers în țara lui Ierșon pentru a propovădui către poporul lui Amon. Citiți Alma 30:19–20 și aflați dacă aceștia i-au acceptat învățăturile false.

Oamenii din poporul lui Amon „erau mai înțelepți decât mulți dintre nefiți” și „[au] făcut ca el să fie alungat din țară” (Alma 30:20–21). Din ceea ce ați învățat despre poporul lui Amon, de ce credeți că ei nu au crezut învățăturile false ale lui Corihor?

Alma 30:21–29 relatează cum Corihor a mers apoi în țara lui Ghedeon „și aici nu a avut mare succes” (Alma 30:21). Unele dintre argumentele lui Corihor împotriva Bisericii și învățăturilor acesteia se găsesc în Alma 30:24, 27, iar două dintre ele sunt: (1) cei care cred în Dumnezeu sunt în sclavie și (2) religia îi privează de libertăți. Aceste argumente încă sunt folosite de cei care se opun religiei în zilele noastre.

Președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, ne-a învățat că, de fapt, credința noastră în Dumnezeu ne oferă libertate: „Corihor argumenta, la fel cum au argumentat în mod fals femei și bărbați încă de la începutul timpului, că a asculta de sfatul slujitorilor lui Dumnezeu înseamnă a renunța la darul independenței dat de Dumnezeu. Dar argumentul este fals deoarece prezintă greșit realitatea. Când respingem sfaturile care vin de la Dumnezeu, noi nu alegem să fim independenți de influențe exterioare. Noi alegem altfel de influență. Noi respingem protecția unui Tată din Ceruri atotputernic, atotștiutor, care ne iubește

desăvârșit, și al cărui întreg scop, la fel ca și al Fiului Său Preaiubit, este de a ne oferi viață veșnică, de a ne da tot ceea ce are și de a ne aduce înapoi acasă, ca familii, în brațele dragostei Sale. Respingând sfatul Său, noi alegem influența unei alte puteri, al cărei scop este de a ne face nefericiți și care este motivată de ură. Noi avem libertatea de a alege, fiind un dar de la Dumnezeu. Aceasta nu este dreptul de a alege să fim liberi de orice influență, ci dreptul inalienabil de a ne supune oricărei dintre aceste puteri alegem” („Finding Safety in Counsel”, *Ensign*, mai 1997, p. 25).

 2. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce i-ați recomanda unei persoane să facă pentru a se proteja de doctrine false de genul celor propovăduite de Corihor.

Alma 30:30–60

Corihor cere un semn de la Alma și este amuțit prin puterea lui Dumnezeu.

În cele din urmă, Corihor a fost adus înaintea lui Alma. Citiți Alma 30:30–31 și căutați acuzațiile pe care le-a adus Corihor lui Alma și celorlalți conducători al Bisericii. „A-și însuși munca poporului” implica faptul că Alma și ceilalți se îmbogățiseră datorită slujirii lor în Biserică. Gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări:

- Din experiența voastră avută cu conducătorii Bisericii, de ce sunt false aceste acuzații?
- Cum credeți că ați fi răspuns acuzațiilor lui Corihor dacă ați fi fost Alma?

Citiți Alma 30:32–35 și descoperiți răspunsul lui Alma către Corihor. Gândiți-vă la cum ați văzut că se reflectă adevărul din răspunsul lui Alma în viețile celor care vă conduc episcopia sau ramura sau ale altor membri ai Bisericii pe care îi admirați.

Dacă este posibil, invitați un prieten sau un membru al familiei să citească Alma 30:37–45 împreună cu voi. Unul să citească cuvintele lui Alma, iar celălalt, cuvintele lui Corihor. În timp ce citiți amândoi, căutați dovezi ale existenței lui Dumnezeu afirmate de Alma. (Dacă nu este posibil să citiți împreună cu cineva, închipuiți-vă schimbul de replici dintre cei doi bărbați în timp ce citiți.)

 3. Faceți următoarele exerciții în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- Scrieți care dintre dovezile citate de Alma reprezintă pentru voi o mărturie cu însemnătate deosebită a existenței lui Dumnezeu și de ce aceasta este o dovadă atât de puternică a faptului că El există.
- Scrieți cel puțin alte trei dovezi pe care le-ați observat în viața voastră care „arată că este un Dumnezeu” (Alma 30:44) și

explicați pe scurt cum v-a întărit fiecare dintre acestea credința în Dumnezeu.

O doctrină care se găsește în versetele pe care le-ați studiat este aceea că: **Toate lucrurile mărturisesc că Dumnezeu este Creatorul Suprem.** Gândiți-vă la ce se întâmplă cu credința voastră atunci când alegeți să căutați și să vă amintiți de aceste dovezi și mărturii.

Observați ce a făcut profetul Alma când a interacționat cu Corihor: el a corectat învățăturile false (vezi Alma 30:32–35), a depus mărturie despre adevăr (vezi Alma 30:37–39), i-a cerut lui Corihor să aducă dovezi (vezi Alma 30:40–42) și i-a oferit dovezi ale existenței lui Dumnezeu (vezi Alma 30:44). Ce puteți învăța din exemplul lui Alma despre cum să ne purtăm cu cei care aduc argumente împotriva adevărului?

Uneori, singura apărare pe care o avem împotriva celor care ne atacă credința este să ne împărtășim mărturia despre adevăr. Nu este nicio rușine în această abordare – Alma, un profet al lui Dumnezeu, a folosit această abordare în cazul lui Corihor.

După cum a explicat vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Argumentele lui Corihor par foarte contemporane pentru cititorul modern, dar Alma a folosit o armă atemporală și, în cele din urmă, de necontestat pentru a-i răspunde – puterea mărturiei personale” (*Christ and the New Covenant* [1997], p. 121).

În pofida multelor dovezi sau semne pe care Alma i le-a împărtășit lui Corihor pentru a-i dovedi existența lui Dumnezeu, Corihor a cerut încă un semn și el a fost amuțit (ceea ce înseamnă că nu putea vorbi; vezi Alma 30:45–50). Citiți Alma 30:51–53 și căutați motivele pentru care Corihor a spus că a propovăduit ceea ce propovăduise.

Când Corihor nu a mai putut propovădui doctrine false, el a recunoscut că propovăduise aceste doctrine

false „pentru că ele erau plăcute pentru mintea carnală” (Alma 30:53). A avea o „minte carnală” înseamnă a ne concentra asupra plăcerilor lumești sau asupra satisfacerii poftelor trupului. Cei care crezuseră învățăturile lui Corihor credeau că se puteau complăcea în plăceri fizice și în lucruri materiale și că nu vor exista consecințe. Aceste idei au dus la o viață plină de păcat (vezi Alma 30:18).

Alma 30:54–59 relatează faptul că Corihor a fost alungat, a mers din ușă în ușă cerșind mâncare și, în cele din urmă, a fost călcat în picioare până când a murit. Citiți Alma 30:60 și căutați un adevăr important despre ce se întâmplă, în cele din urmă, cu cei care aleg să îl urmeze pe Satana. Însemnați următoarea frază în scripturile voastre: **„Diavolul nu-i va scăpa pe copiii săi [cei care-l urmează] în ultima zi”**. (În acest verset, *copiii* înseamnă cei care-l urmează.)

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Cum s-a manifestat adevărul pe care l-ați însemnat în Alma 30:60 în viața lui Corihor?
- Comparați Alma 30:60 cu Alma 36:3. Ce dovezi ați văzut în viața voastră sau în viața celorlalți care să arate că Dumnezeu va continua să-i sprijine pe cei care se străduiesc să urmeze poruncile Sale?

Recapitulați principiile și doctrinele adevărate pe care le-ați studiat astăzi. Gândiți-vă la moduri în care puteți evita să fiți înșelați de învățături false, precum cele ale lui Corihor.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 30 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsuri la exercițiul de mai sus: (1) D, (2) A, (3) E, (4) C, (5) B, (6) F.

UNITATEA 18: ZIUA 3

Alma 31

Introducere

Alma a aflat că un grup de disidenți nefiți numiți zoramii se rătăciseră de la adevărul Evangheliei. Întristat de aceste vești despre răutatea lor, Alma i-a luat pe alții cu el să le predice zoramiiilor cuvântul lui Dumnezeu.

Ei au fost martori la slujbele lor apostate de preaslăvire și la mândria zoramiiilor. Alma s-a rugat cu sinceritate ca el și colegii lui să găsească alinare și să aibă succes în a-i întoarce pe zoramiiii la Domnul.

Alma 31:1–7

Alma și colegii săi le predică cuvântul lui Dumnezeu zoramiiilor apostatați.

Închipuiți-vă că aveți un prieten sau un membru al familiei care începe să se îndepărteze de Evanghelia sau care nu trăiește în acord cu Evanghelia la potențialul la care ar putea. Gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări:

- Ce ați putea face pentru a ajuta persoana respectivă să se întoarcă la Biserică și să dorească să țină poruncile?
- La cine ați putea apela pentru a vă ajuta să faceți față problemelor și confuziilor acestei persoane?

Această lecție subliniază modul în care Alma și alți oameni au încercat să ajute un grup care se îndepărtase de adevărurile Evangheliei. Citiți Alma 31:1–2. Cum s-a simțit Alma când a auzit ce făceau zoramiiii? _____

Citiți Alma 31:3–4 și descoperiți de ce începuseră nefiții să se teamă din cauza faptelor zoramiiilor.

Gândindu-vă la ceea ce ați învățat în timpul studiului Cărții lui Mormon, ce anume credeți că ar fi de ajutor pentru a-i încuraja pe zoramii să se pocăiască și să se întoarcă la adevărurile Evangheliei? Citiți Alma 31:5 și identificați care era cea mai eficientă metodă de a-i aduce înapoi pe zoramii pe care o știa Alma.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce credeți că, într-adevăr, cuvântul lui Dumnezeu este mai puternic în a-i ajuta pe oameni să se schimbe decât folosirea forței sau decât orice altceva.

Reflectați la următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer, președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, despre puterea cuvântului lui Dumnezeu:

„Doctrina adevărată, bine înțeleasă, schimbă atitudini și comportamente.

Studiul doctrinelor Evangheliei va perfecționa comportamentul mai repede decât o face studierea conduitei. Accentuarea comportamentului nedemn poate duce la un comportament nedemn. De aceea accentuăm cu tărie studiul doctrinelor Evangheliei” („Little Children”, *Ensign*, nov. 1986, p. 17).

Pe baza versetului Alma 31:5 și a afirmației președintelui Packer, completați următorul principiu: **Când studiez cuvântul lui Dumnezeu, acesta mă va conduce**

Printre alte posibilități, ați putea completa principiul de mai sus astfel: Când studiez cuvântul lui Dumnezeu, acesta mă va conduce să fac ceea ce e drept.

 2. Reflectați la experiențele pe care le-ați avut cu privire la scripturi și auzirea cuvântului lui Dumnezeu. Scrieți despre un moment în care cuvântul lui Dumnezeu v-a condus pe voi, pe membri ai familiei sau pe prieteni să faceți ceea ce era drept.

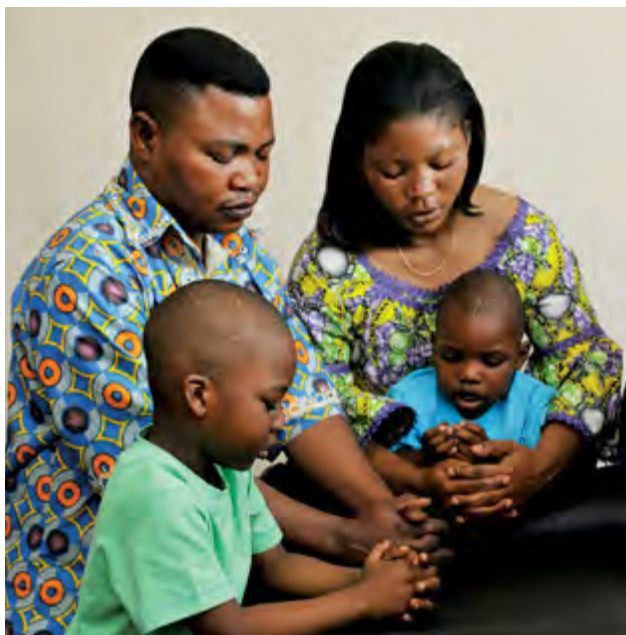
Alma 31:8–23

Zoramiții se roagă și preaslăvesc într-un mod neadevărat.

Alma și alți șapte au mers să le propovăduiască cuvântul lui Dumnezeu zoramiților. Când au ajuns, au observat că zoramiții îl preaslăveau pe Dumnezeu într-un mod surprinzător. La ce vă gândiți când auziți cuvântul preaslăvire?

Preaslăvirea se referă la felul în care arătăm dragoste, pioșenie și devotament față de Dumnezeu. Preaslăvirea include, adesea, acțiuni precum rugăciunea, postul și participarea la slujbele Bisericii. Totuși, preaslăvirea adevărată ține întotdeauna de sentimente. Citiți Alma 31:8–11 și identificați și marcați cuvinte și expresii care descriu preaslăvirea zoramiților.

V-ar putea ajuta să știți că „rânduilele Bisericii” (Alma 31:10) au legătură cu „rânduile” cum ar fi jertfele cerute de legea lui Moise la vremea respectivă sau cu împărțășania din zilele noastre. Puteți însemna în

Alma 31:10 unul dintre motivele pentru care trebuie să preaslăvim și să ne rugăm zilnic.

Ați putea nota acest principiu pe marginea scripturilor voastre, lângă Alma 31:9–11: **Eforturile noastre zilnice de a ne ruga și de a ține poruncile ne întăresc împotriva ispitei.**

Vârstnicul Rulon G. Craven, în timp ce slujea ca membru al Celor Șaptezeci, a subliniat importanța preaslăvirii personale zilnice ca protecție împotriva ispitei și erorii: „În anii care au trecut, am fost rugat, uneori, de către autoritățile generale să mă întâlnesc cu membri ai Bisericii aflați în procesul pocăinței și să-i intervievez pentru restaurarea binecuvântărilor pe care le primiseră în templu. Să restaurez binecuvântările acelor oameni minunați care s-au pocăit a fost întotdeauna o experiență spirituală emoționantă pentru mine. Le-am adresat unora dintre ei întrebarea: «Ce s-a întâmplat în viața dumneavoastră să vă facă să vă pierdeți temporar calitatea de membru al Bisericii?» Cu ochii înlăcrimați, aceștia răspundeau: «Nu m-am supus principiilor de bază ale Evangheliei: rugăciunea, participarea cu regularitate la adunările Bisericii, slujirea în Biserică și studierea Evangheliei. Apoi, am cedat ispitelor și am pierdut îndrumarea Spiritului Sfânt» („Temptation”, *Ensign*, mai 1996, p. 76).

În ce fel sprijină afirmația vârstnicului Craven adevărul care se găsește în Alma 31:9–11?

Citiți Alma 31:12–23 și imaginați-vă cum ar fi să auziți zoramiții rugându-se din turnul lor. Gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări:

- Ce v-ar îngrijora dacă ați auzi pe cineva rugându-se în acest mod?
- Care sunt câteva dintre doctrinele false pe care le rosteau zoramiții în rugăciunea lor?
- Ce atitudine aveau față de alți oameni? (Observați de câte ori apar cuvintele *noi*, *ne*, *noștri* și *nouă* în rugăciunea zoramiților.)

După ce fiecare persoană repeta aceeași rugăciune, „ei [se întorceau] la casele lor fără să mai vorbească iarăși despre Dumnezeul lor, până când se adunau iarăși la pedestalul cel sfânt” (Alma 31:23).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- a. Care sunt câteva dintre pericolele de a preaslăvi, a spune rugăciuni și a vorbi despre Dumnezeu doar o dată pe săptămână?
- b. Care sunt câteva dintre modurile prin care îl putem preaslăvi pe Dumnezeu pe parcursul întregii săptămâni?

În timp ce preaslăvim, atitudinea noastră este, de asemenea, importantă. Citiți următoarea afirmație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece

Apostoli, despre felul în care atitudinea noastră ne influențează modul de preaslăvire:

„Adesea, preaslăvirea include acțiuni, dar adevărata preaslăvire presupune o anumită atitudine.

Atitudinea necesară preaslăvirii evocă cele mai adânci sentimente de supunere, adorare și venerație. Preaslăvirea combină iubirea și reverența pentru a crea o stare de devotament care ne apropie spiritul și mai mult de Dumnezeu” (*Pure in Heart* [1988], p. 125).

- **4.** Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor cât de bine credeți că preaslăviți, inclusiv cât de potrivită este atitudinea voastră în următoarele situații: (a) rugăciunea personală zilnică, (b) studiul individual al scripturilor, zilnic, (c) supunerea față de porunci și (d) participarea la adunările Bisericii și luarea din împărtașanie în fiecare săptămână. Stabiliți-vă un obiectiv pentru a vă îmbunătăți modul personal, zilnic, de preaslăvire. De asemenea, ați putea spune unui părinte, conducător sau prieten despre obiectivul vostru, pentru ca acesta să vă încurajeze în săptămânile care vor urma.

Alma 31:24–38

Alma se roagă ca misionarii să aibă tărie și succes în a-i aduce pe zoramiți înapoi la Domnul.

După ce a fost martorul modului greșit de preaslăvire a zoramiților, Alma s-a rugat Domnului. Citiți Alma 31:30–35 și observați în ce fel s-a deosebit rugăciunea lui Alma de rugăciunea zoramiților.

- **5.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ce ați învățat despre modul în care să ne rugăm, comparând rugăciunea lui Alma cu rugăciunea zoramiților. De asemenea, consemnați felul în care exemplul de rugăciune sinceră oferit de Alma vă poate influența rugăciunile personale.

Citiți Alma 31:36–38 și căutați binecuvântările pe care le-au primit Alma și colegii săi în timp ce au primit binecuvântările preoției și au predicat Evanghelia. Observați că fraza „și-a pus mâinile pe toți aceia care erau cu el” (Alma 31:36) se referă la așezarea mâinilor pe cap.

Experiența lui Alma și a colegilor săi ne învață următorul principiu: **Dacă ne rugăm și acționăm cu credință, vom primi ajutor divin în încercările noastre.**

După rugăciunea lui, Alma și colegii săi au dat dovadă de credință acționând și încrezându-se în Domnul să le asigure ceea ce aveau nevoie în timp ce slujeau Lui și copiilor Săi. Căutați moduri prin care puteți urma exemplul lui Alma de a se ruga cu credință.

- **6.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 31 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 18: ZIUA 4

Alma 32

Introducere

După ce au fost martorii modului greșit de preaslăvire al zoramiților, Alma și colegii săi le-au predicat cuvântul lui Dumnezeu. Ei au început să aibă succes printre oamenii care erau săraci și alungați din sinagogile zoramiților. Folosind o analogie a plantării și îngrijirii unei semințe, Alma i-a învățat ce trebuia să facă pentru a primi și a îngriji credința în cuvântul lui Dumnezeu. Alma i-a invitat să încerce cuvântul și să-și îngrijească zilnic credința și mărturia (și ne invită și pe noi să facem aceasta).

Alma 32:1–16

Alma îi învață pe zoramiții care deveniseră umili din cauza sărăciei lor.

- **1.** Închipuiți-vă că un prieten vă întreabă cum poate să știe o persoană dacă Biserica este adevărată. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți-vă răspunsul despre cum să dobândim o mărturie. Apoi, scrieți *Cum să primim și să întărim o mărturie* pe următorul rând din jurnalul vostru. În timp ce studiați Alma 32, faceți o listă, sub acest titlu, cu lucrurile profunde pe care le descoperiți despre cum să primim și să întărim o mărturie.

Deoarece veți continua să adăugați cuvinte la această listă în timpul lecției, va fi util să lăsați spațiu între acest prim exercițiu din jurnalul de studiu al scripturilor și exercițiul numărul 2.

În lecția anterioară, (Alma 31), ați citit ceea ce au aflat Alma și frații săi cu privire la felul greșit în care preaslăveau zoramiții, un grup de nefiți care se îndepărtaseră de adevăr. După rugăciunea plină de credință a lui Alma, el și frații săi au început să predice Evanghelia printre acești oameni. Citiți Alma 32:1–3 și căutați pe care dintre zoramiți i-a interesat mesajul misionarilor.

Citiți Alma 32:4–6 și identificați felul în care efectele sărăciei lor au reprezentat o binecuvântare.

Un principiu ilustrat în aceste versete este: **Umilița ne pregătește să primim cuvântul lui Dumnezeu.** Scrieți *să fim umili* în jurnalul pentru studiul scripturilor, sub titlul „Cum să primim și să întărim o mărturie”.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce credeți că umilița este esențială pentru a primi și a întări o mărturie.

Citiți Alma 32:13–16 și căutați modurile diferite în care oamenii pot deveni umili. Bazându-vă pe ceea ce a propovăduit Alma, ați prefera să fiți umili de bunăvoie sau să fiți forțați să deveniți umili? De ce?

Gândiți-vă la ce credeți că înseamnă să vă umiliți „din cauza cuvântului” (Alma 32:14). Cum se poate aplica acest lucru atitudinii voastre față de participarea la adunările Bisericii, seminar sau seara în familie?

Alegeți să fiți umili punând în practică orice îndemnuri ați primit cu privire la propria voastră atitudine umilă.

Alma 32:17–43

Alma îi învață pe zoramiți cum să-și dezvolte credința.

În timp ce-i învața pe zoramiți, Alma a identificat o idee falsă pe care mulți oameni o aveau despre mărturie. Citiți Alma 32:17–18 și identificați această idee falsă.

Gândiți-vă un moment la cum ar putea așteptarea unui semn să fie un obstacol în calea clădirii credinței și mărturiei voastre. (Puteți scrie *D&L 63:9–11* pe marginea scripturilor voastre, lângă Alma 32:17–18, și să citiți acest pasaj pentru aprofundare.)

Citiți Alma 32:21, care este scriptură de bază, și căutați definiția lui Alma cu privire la ceea ce este și ceea ce nu este credință. (O puteți marca într-un mod aparte pentru a o putea găsi cu ușurință în viitor.)

Citiți Alma 32:22. Reflecțați la ce puteți face pentru a vă dezvolta o credință și o mărturie personale.

Adăugați *să ne amintim de mila lui Dumnezeu și să alegem să credem* la lista „Cum să primim și să întărim o mărturie” din jurnalul pentru studiul scripturilor.

Alma i-a învățat pe zoramiți cum puteau începe să creadă în cuvântul lui Dumnezeu prin efectuarea unui experiment. Gândiți-vă la câteva experimente pe care le-ați făcut în cadrul orelor de științe ale naturii sau în alte ore și la pașii pe care i-ați urmat. Observați că experimentele necesită acțiune din partea cercetătorului. În același mod, procesul de a primi sau întări o mărturie necesită acțiune din partea voastră. Citiți Alma 32:27 și căutați ce experiment i-a invitat Alma pe zoramiți să facă.

V-ar putea ajuta să știți că *aptitudini* înseamnă puterile sau abilitățile cu care suntem binecuvântați pentru a percepe și a înțelege lumea înconjurătoare. Acestea includ lucruri precum simțul auzului, al văzului și cel tactil, gândirea rațională și memoria.

Adăugați *să experimentăm cuvântul (sau să acționăm asupra lui)* la lista „Cum să primim și să întărim o mărturie” din jurnalul pentru studiul scripturilor.

În timp ce citiți Alma 32:28, puteți însemna în scripturile voastre expresii precum „începe să crească”, „să-mi lărgescă sufletul”, „să-mi lumineze înțelegerea” și „delicios pentru mine”. Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat cum crește credința noastră:

„Noi creștem în credință; mergem, pas cu pas, de la un nivel mai scăzut la unul mai înalt. Adăugăm har după har până când, în cele din urmă, ajungem la o stare în care ne-am desăvârșit credința, pe cât de mult o pot face majoritatea oamenilor muritori drești, și ne aflăm, atunci, în punctul din care să continuăm, în eternitate, în progres veșnic...”

Căutați să vă îndepliniți sarcinile pe care le aveți și, când ați făcut un pas pentru a dobândi credință, aceasta vă va oferi încredințarea în suflet că puteți înainta și face următorul pas și, treptat, puterea sau influența dumneavoastră va crește” (*Lord, Increase Our Faith*, Brigham Young University Speeches of the Year [31 oct. 1967], p. 9, 11).

3. După ce ați citit Alma 32:28, faceți două sau mai multe dintre următoarele exerciții în jurnalul pentru studiul scripturilor:

a. Ce acțiuni trebuie să facem sau să nu facem atunci când realizăm acest experiment cu cuvântul? (La sfârșitul lecției este inclusă o listă cu răspunsuri posibile.)

b. Ce credeți că înseamnă să „faceți loc [cuvântului lui Dumnezeu] să fie [plantat] în inima voastră”?

c. Când ați simțit cuvântul lui Dumnezeu lărgindu-vă sufletul și luminându-vă înțelegerea? Descrieți în propriile cuvinte cum v-ați simțit atunci.

Citiți Alma 32:29–34 și însemnați cuvintele sau expresiile care descriu ceea ce va învăța o persoană despre cuvântul lui Dumnezeu în timp ce face acest experiment. Cuvântul *a îngriji* înseamnă a hrăni, a menține sau a avea grijă de ceva.

Alma 32:28

Alma 32:30

Alma 32:30–34

Gândiți-vă un moment la cum se aseamănă procesul de a ajuta un pom să crească cu cel de a vă ajuta mărturia să crească. Gândiți-vă, de asemenea, de ce credința și mărturia unei persoane nu sunt perfecte după ce a făcut un experiment cu cuvântul lui Dumnezeu. Ce credeți că trebuie făcut în plus pentru a avea o mărturie de durată despre Evanghelie?

Citiți Alma 32:35–40 și căutați cu atenție ce a spus Alma că trebuie să facem pentru a încheia experimentul. Gândiți-vă la ce trebuie să faceți pentru ca pomul (sau mărturia voastră) să crească. Ce se va întâmpla dacă nu veți face aceste lucruri?

Alma 32:37

Închideți-vă scripturile și vedeți la câte dintre următoarele întrebări puteți răspunde:

- Ce trebuie să facem pentru a ne dezvolta credința în Dumnezeu, astfel încât să crească și să devină un pom roditor?
- Ce credeți că reprezintă fructele?
- Ce se întâmplă când neglijăm pomul sau nu îl îngrijim?
- Cum credeți că se aseamănă acest lucru cu momentele în care neglijăm sau nu ne hrănim spiritual mărturiile?

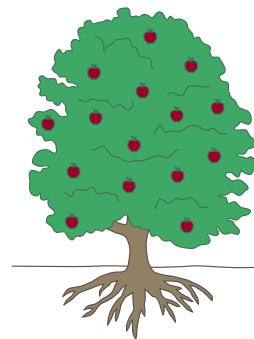
Dacă este nevoie, deschideți scripturile și revedeți Alma 32:35–40 pentru a vă ajuta să răspundeți la întrebări.

Adăugați *să îngrijim cu sârguință* la lista „Cum să primim și să întărim o mărturie” din jurnalul de studiu al scripturilor.

Rezumați într-o propoziție ceea ce ați învățat din Alma 32 despre ce e necesar pentru a primi sau întări o mărturie și scrieți acest principiu în scripturile voastre, lângă Alma 32:37–43.

Puteți scrie o frază precum: **Dacă ne îngrijim cu sârguință credința în cuvântul lui Dumnezeu din inimile noastre, credința și mărturia noastră despre Isus Hristos și Evanghelia Sa vor crește.**

Citiți Alma 32:41–43 și căutați felul în care a descris Alma fructul pe care îl primesc cei care își îngrijesc cu credință mărturiile. În Alma 32:42 sunt menționate sârguința și răbdarea. De ce credeți că este nevoie de sârguință și răbdare pentru ca pomul – sau mărturia voastră – să crească?

Alma 32:41–42

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- a. Ce rezultate ați văzut în viața voastră atunci când ați urmat pașii experimentului descris de Alma în Alma 32?
- b. Cum veți pune în practică în viața voastră experimentul descris de Alma în Alma 32?

Scriptură de bază – Alma 32:21

5. Citiți din nou Alma 32:21. Încercați să memorați acest verset, apoi recitați-l din memorie unui prieten sau membru al familiei. Scrieți câteva propoziții în jurnalul pentru studiul scripturilor explicând ce vă învață acest verset despre credință.

Răspunsuri posibile pentru exercițiul 3a: (a) să faceți loc ca acest cuvânt (sau sămânță) să fie plantat în inima voastră, (b) să nu aruncați sămânța afară prin necredința voastră și (c) să recunoașteți creșterea seminței.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 32 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 19: ZIUA 1

Alma 33–35

Introducere

Folosind învățăturile care se găsesc în scripturi, Alma i-a ajutat pe mulți dintre zoramiți să înțeleagă că ei puteau să-L preaslăvească pe Dumnezeu indiferent de împrejurările în care se aflau. Ei i-a încurajat să privească spre Isus Hristos și să creadă în ispășirea Sa. Amulec a confirmat învățăturile lui Alma și și-a exprimat propria mărturie despre Isus Hristos. Amulec a subliniat că omenirea poate fi salvată numai prin ispășirea lui Isus Hristos. El a promis că oamenii pot primi toate binecuvântările ispășirii lui Isus Hristos pe măsură ce își exercită credința spre pocăință. Mulți dintre zoramiți au ascultat avertismentul lui Amulec, s-au pocăit și s-au alăturat nefiților.

Alma 33:1–10

Alma învață un grup de zoramiți că ei îl pot preaslăvi pe Dumnezeu în afara sinagogilor lor.

Amintiți-vă că, după cum este consemnat în Alma 32, Alma i-a învățat pe zoramiți despre necesitatea de a planta cuvântul lui Dumnezeu în inimile lor și de a da dovadă de credință în cuvântul lui Dumnezeu. Citiți Alma 33:1 și identificați întrebările pe care le-au avut zoramii despre ceea ce-i învățase Alma.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum ați răspunde la întrebarea zoramiiilor despre cum trebuiau ei să înceapă să dea dovadă de credință. Apoi, în timp ce studiați Alma 33–34, comparați-vă răspunsul cu ceea ce i-au învățat Alma și Amulec pe zoramiți.

În timp ce Alma a început să răspundă la întrebările zoramiiilor, el a corectat o idee falsă despre preaslăvire, care îi împiedica să-și exercite pe deplin credința. Citiți Alma 32:2 și identificați această idee falsă. Amintiți-vă că zoramiiii nu le permiteau oamenilor săraci să intre în sinagogile lor pentru a preaslăvi (vezi Alma 32:1–3). Conform celor relatate în Alma 33:2, ce le-a spus Alma oamenilor că trebuiau să facă pentru a găsi un răspuns care să corecteze această idee falsă?

Pentru a corecta ideile greșite ale zoramiiilor cu privire la preaslăvirea lui Dumnezeu, Alma a citat din scripturile

scrise de un profet numit Zenos. Zenos propovăduise poporului lui Israel din vremurile Vechiului Testament, dar profețiile sale sunt consemnate numai în Cartea lui Mormon. Citiți Alma 33:3 și găsiți cuvântul pe care l-a folosit Alma pentru a descrie preaslăvirea.

Luați în considerare notarea următorului principiu în scripturile voastre, lângă Alma 33:3 sau în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Îl putem preaslăvi pe Dumnezeu în mod continuu, prin rugăciune.**

Citiți Alma 33:4–11 și însemnați fiecare dintre împrejurările în care s-a rugat Zenos. Ce a făcut Domnul de fiecare dată când s-a rugat Zenos? Pentru a vă ajuta să asemănați aceste versete cu viața voastră, trasați o linie care să unească împrejurările în care s-a rugat Zenos cu posibile împrejurări asemănătoare din viața voastră. (Alegeți situațiile care se potrivesc cel mai bine cu viața voastră. Nu există răspunsuri corecte sau greșite în acest exercițiu.)

Împrejurările lui Zenos	Împrejurările voastre
În pustiu	La serviciu
În legătură cu dușmanii săi	La biserică
În câmpia sa	Rugăciunea în familie
În casa sa	Când nu știți ce să faceți sau vă este teamă
În camera sa	Când vă simțiți singuri
În congregațiile Domnului	Rugăciunea personală
Când a fost alungat și disprețuit	În toate împrejurările voastre dificile
În toate suferințele sale	Când aveți probleme cu prietenii

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Cum vă poate fi binecuvântată viața dacă v-ați ruga în toate aceste împrejurări? Scrieți un țel personal despre felul în care v-ați putea ruga mai des.

Aveți în vedere să însemnați expresiile din Alma 33:4–5, 8–9 care menționează mila lui Dumnezeu și reflectați la cum vă poate ajuta faptul de a vă ruga mai des să simțiți mila și dragostea lui Dumnezeu. Căutați motivele pentru care este posibilă această milă în timp ce continuați să studiați Alma 33.

Alma 33:11–23

Alma îi învață pe zoramii să creadă în Isus Hristos.

Unul dintre motivele pentru care unora dintre zoramii le era greu să știe cum să-L preaslăvească pe Dumnezeu era acela că ei nu știau că trebuia să-și concentreze credința asupra lui Isus Hristos. Ei nu înțelegeau și nu credeau în rolul Său în planul salvării (vezi Alma 33:14). Citiți Alma 33:12–16, unde Alma a discutat învățăturile lui Zenos și apoi le-a prezentat cuvintele lui Zenoc, un alt profet din timpul Vechiului Testament. Căutați binecuvântările pe care le-a identificat Alma și pe care le primim datorită lui Isus Hristos. Puteți însemna expresia „datorită Fiului Tău” de fiecare dată când este menționată. Din aceste versete învățăm acest adevăr: **Primim mila Tatălui Ceresc, inclusiv iertarea păcatelor noastre, datorită ispășirii lui Isus Hristos.** Reflectați la îndurarea pe care a revărsat-o Tatăl Ceresc asupra voastră, inclusiv la posibilitatea de a vă pocăi și de a fi iertați de păcate, datorită ispășirii Salvatorului.

Pe lângă faptul că le-a amintit zoramii de învățăturile lui Zenos și Zenoc, Alma le-a mai amintit și de un moment în care Moise ne-a învățat despre ispășirea Salvatorului. Când Moise și copiii lui Israel se aflau în pustiu, oamenii au fost mușcați de șerpi veninoși. Domnul i-a spus lui Moise să facă un șarpe de alamă, să îl fixeze pe o prăjină și să le poruncească israeliților care fuseseră mușcați să se uite la el. Șarpele de alamă

de pe prăjină era un „simbol” al răstignirii lui Isus Hristos (vezi Alma 33:19).

Citiți Alma 33:19–20 și identificați ce s-a întâmplat cu israeliții care au ales să se uite la șarpele de alamă când erau mușcați și ce s-a întâmplat cu cei care au ales să nu se uite.

Gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări: Ce ne învață relatarea despre israeliți și șarpele de alamă că trebuie să facem pentru a fi vindecați spiritual? Ce puteți face pentru a privi la Salvator astfel încât El să vă ajute din punct de vedere spiritual?

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Care sunt câteva dintre modurile sigure prin care vă puteți uita la Isus Hristos în viața voastră de zi cu zi?

Citiți Alma 33:22–23 și marcați ce trebuie să credem despre Isus Hristos pentru a avea credință în El.

Alma 34:1–14

Amulec le propovăduiește Zoramii despre ispășirea lui Isus Hristos.

Mărturia depusă de Amulec zoramii, după cum este consemnată în Alma 34, a reprezentat o dovadă în plus la mărturia lui Alma despre Isus Hristos. Citiți o parte din mărturia lui Alma, care se găsește în Alma 34:8–9, și aveți în vedere să marcați ceea ce a propovăduit Amulec despre nevoia de a avea ispășirea lui Isus Hristos. Gândiți-vă la această întrebare: Cum ar fi fost viața mea dacă Isus Hristos nu ar fi venit și nu Și-ar fi îndeplinit rolul Său special?

Citiți Alma 34:10–14 și identificați expresii care conțin cuvintele *infini*t și *veșnic*. În scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următorul adevăr: **Ispășirea infinită și veșnică a lui Isus Hristos oferă salvare întregii omeniri.**

Pentru a ne ajuta să înțelegem în ce fel este ispășirea infinită și veșnică, episcopul Richard C. Edgley, din Episcopatul care prezidează, ne-a învățat: „Vorbind despre ispășirea lui Hristos, menționez că îmi place definiția din dicționar pentru cuvintele *infini*t și *veșnic*, deoarece eu cred că ele exprimă exact ceea [ce a vrut Dumnezeu să spună]. *Infini*t: «a nu avea granițe sau limite». Iar definiția cuvântului *veșnic*: «fiind fără început sau sfârșit» (*The American Heritage Dictionary of*

the English Language, a patra ediție [2000], „infinite”, „eternal”, p. 898, 611)” („Pentru binele tău”, *Liahona*, iulie 2002, p. 73).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- În ce moduri poate fi ispășirea lui Isus Hristos infinită și veșnică?
- În ce fel va crește aprecierea voastră față de Salvator știind că ispășirea este infinită și veșnică? În ce fel vă dezvoltă credința în El?

Alma 34:15–41

Amulec ne învață cum să primim binecuvântările ispășirii.

Citiți Alma 34:15–17 pentru a vedea ce i-a învățat Amulec pe zoramii că trebuiau să facă pentru a primi binecuvântările pe care dorește Salvatorul să ni le ofere prin ispășirea Sa. În scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următorul adevăr: **Pentru a primi toate binecuvântările ispășirii, trebuie să dăm dovadă de credință care să ne conducă spre pocăință.**

Citiți următoarea declarație a președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție:

„Avem nevoie de o credință puternică în Hristos pentru a fi capabili să ne pocăim... Dacă credem că Dumnezeu cunoaște toate lucrurile, este iubitor și milos, vom fi capabili să ne punem încrederea în El pentru salvarea noastră, fără să ne îndoim. Credința în Hristos ne va schimba gândurile, crezurile și [comportamentul] care nu sunt în armonie cu voința lui Dumnezeu.

Adevărata pocăință ne va conduce din nou să facem ceea ce este drept... Pocăința înseamnă o schimbare a minții și a inimii – încetăm să facem lucrurile care sunt greșite și începem să facem lucruri care sunt corecte. Ea ne aduce o atitudine nouă față de Dumnezeu, față de noi înșine și față de viață, în general” („Punctul de unde se poate face întoarcerea sigură”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 100).

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: În ce fel dăm dovadă de credință în Isus Hristos când ne pocăim?

Citiți Alma 34:17–27 și căutați ceea ce a propovăduit Alma despre momentele în care trebuie să ne rugăm și despre ce trebuie să ne rugăm. Cum credeți că i-a ajutat acest sfat pe zoramii care credeau că pot prealăvi doar o dată pe săptămână? Alegeți un verset care credeți că vă poate ajuta în mod deosebit. Gândiți-vă cum puteți urma sfatul referitor la rugăciune din acest verset în timpul săptămânii următoare.

Amulec a propovăduit că trebuie să fim dornici să acceptăm binecuvântările ispășirii Salvatorului pocăindu-ne acum de păcatele noastre, în loc să așteptăm să ne pocăim mai târziu. Citiți Alma 34:30–35 și subliniați cuvinte sau expresii care ne arată de ce nu trebuie să amânăm pocăința. Căutați în versetul 31 binecuvântările pe care Amulec a spus că le vor primi cei care aleg să se pocăiască acum. Recitați cu atenție versetul 32 și apoi gândiți-vă la întrebarea: Cum îmi poate influența acest verset felul în care trăiesc?

Recitați Alma 34:33 și gândiți-vă la ceea ce a spus președintele Joseph Fielding Smith: „Amânarea, în ceea ce privește principiile Evangheliei, este cea care vă va priva de viața eternă, care este viața în prezența Tatălui și a Fiului. Sunt mulți printre noi, chiar membri ai Bisericii, care nu cred că trebuie să se grăbească să trăiască în acord cu principiile Evangheliei și să țină poruncile” (Învățăturile ale președinților Bisericii: Joseph Fielding Smith, p. 95).

Alma 35

Zoramii care se pocăiesc locuiesc alături de cei drepti.

Mulți zoramii au ascultat de avertizarea lui Amulec de a nu-și amâna pocăința, s-au pocăit și și-au schimbat viețile. Conducătorii zoramii i-au alungat din țara lor, iar acești oameni au venit în țara lui Ierșon, unde au fost primiți de poporul lui Amon – numiți și anti-nefi-lehii (vezi Alma 35:6–7). Zoramii și lamaniții ticăloși au devenit mânioși că poporul lui Amon i-au acceptat pe zoramii care se pocăiseră și au început să facă pregătiri de război împotriva nefiților (vezi Alma 35:8–11).

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 33–35 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 19: ZIUA 2

Alma 36

Introducere

După ce Alma s-a întors din misiunea sa printre zoramii, el i-a chemat pe cei trei fii ai săi și a oferit sfaturi fiecăruia dintre ei în parte (vezi Alma 35:16). Sfatul pe care i l-a oferit lui Helaman este consemnat în Alma

36–37, sfatul pe care i l-a oferit lui Șiblon este consemnat în Alma 38, iar sfatul pe care i l-a oferit lui Corianton este consemnat în Alma 39–42. Alma a depus mărturie că Dumnezeu îi va elibera pe cei care își pun încrederea în El. Pentru a ilustra acest adevăr, Alma a descris felul în care fusese eliberat de durerea provocată de păcatele sale cu mulți ani în urmă. După ce a chemat numele lui Isus Hristos, el a fost născut din Dumnezeu și s-a umplut de bucurie. Din acel moment, el a muncit pentru a-i aduce pe alții la Isus Hristos.

Alma 36:1–5

Alma îl învață pe fiul său, Helaman, despre puterea lui Dumnezeu de a ne sprijini în încercările noastre.

Gândiți-vă la felul în care ați fost binecuvântați de mărturia sau de o anumită învățătură a unui membru al familiei, prieten ori conducător al Bisericii.

Citiți Alma 36:1–5 și imaginați-vă că sunteți în locul lui Helaman în timp ce asculta mărturia tatălui său. Ce a vrut Alma ca Helaman să își amintească? (Vezi versetul 2.) Ce a vrut Alma ca Helaman să învețe de la el? (Vezi versetul 3.)

Scrieți următorul principiu în scripturile voastre, lângă Alma 36:3: **Când ne punem nădejdea în Dumnezeu, El ne va sprijini în necazurile și suferințele noastre.** Gândiți-vă la o perioadă în care ați trecut printr-un necaz. Scrieți în spațiul pus la dispoziție câteva moduri prin care Dumnezeu v-a ajutat și v-a sprijinit în acele momente. _____

Alma 36:6–22

Alma descrie răzvrătirea sa și explică felul în care a primit iertare.

Alma îi descrie fiului său, Helaman, felul în care l-a eliberat Dumnezeu de durerea cauzată de păcatele pe care le-a comis. Citiți Alma 36:6–10 și revedeți ce i s-a întâmplat lui Alma în tinerețea sa, în timp ce căuta împreună cu fiii lui Mosia să distrugă Biserica.

În Cartea lui Mormon sunt trei relatări ale apariției îngerului înaintea lui Alma și a fiilor lui Mosia. Alma 36 conține cea mai detaliată relatare a ceea ce i s-a întâmplat lui Alma în timpul celor trei zile și trei nopți în

care nu a putut merge, nici vorbi. (Pentru a citi celelalte relatări, vezi Mosia 27 și Alma 38.) Citiți Alma 36:11–16 și marcați cuvinte sau expresii pe care le-a folosit Alma pentru a descrie frica sau durerea pe care le-a simțit după apariția îngerului.

Președintele Boyd K. Packer, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a ajutat să înțelegem semnificația cuvintelor *torturat* și *chinuit*:

„*Torturat* înseamnă «supus chinului». În vechime, pentru tortură se folosea un cadru pe care era întinsă victima, încheieturile mâinilor și gleznelor fiindu-i legate de o roată care putea fi [învârtită] pentru a provoca dureri îngrozitoare.

Sfășierea se făcea folosindu-se un cadru cu spini (o grapă). Un astfel de sistem se folosea și în agricultură pentru a fărâmița bolovanii. Când este folosită, aceasta zdrobește și mărunțește terenul. Scripturile vorbesc frecvent de suflete și minți „sfășiate” de sentimentul de vină”. („Atingerea mâinii Învățătorului”, *Liahona*, iulie 2001, p. 25).

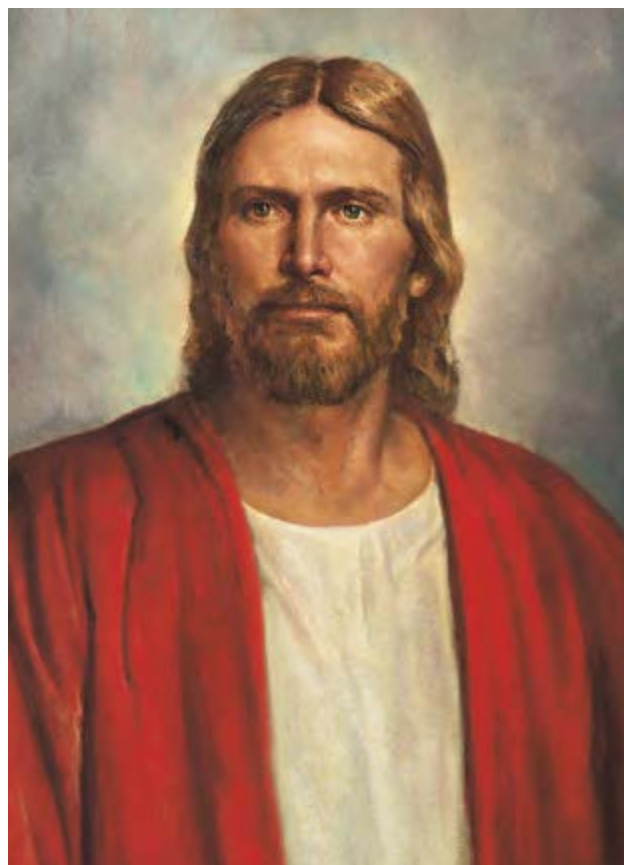

1. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor de ce credeți că a folosit Alma cuvinte atât de aspre pentru a descrie cum s-a simțit. De asemenea, scrieți felul în care descriu aceste cuvinte vinovăția și durerea pe care le simte o persoană care a păcătuit și nu s-a pocăit.

Ați putea scrie următorul adevăr în scripturile voastre, lângă Alma 36:11–16: **Păcatul provoacă durere și regret.**

Citiți Alma 36:17–18 și căutați ceea ce și-a amintit Alma că a profetit tatăl său. Observați ceea ce a făcut Alma când și-a amintit ce-l învățase tatăl său.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a făcut următoarea afirmație pătrunzătoare referitoare la experiența lui Alma: „Alma și-a amintit de învățăturile tatălui său, dar este extrem de important că profeția pe care și-a amintit-o era una legată de «venirea unui Isus Hristos, un Fiul al lui Dumnezeu, ca să ispășească pentru păcatele lumii» (Alma 36:17). Acesta este numele și acesta este mesajul pe care fiecare persoană trebuie să-l audă. Alma l-a auzit și a implorat din adâncul unui iad ale cărui flăcări nu se stingeau, având o conștiință torturată de remușcare neîntreruptă. «O, Isuse, Tu, Fiul al lui Dumnezeu, ai milă de mine» (Alma 36:18)... Orice alte rugăciuni rostim, orice alte nevoi avem, toate depind cumva de această rugămintă: «O, Isuse, Tu, Fiul al lui Dumnezeu, ai milă de mine». El este pregătit să ofere acea milă. El a plătit cu propria Sa viață pentru a o oferi” (*However Long and Hard the Road* [1985], p. 85).

2. Gândiți-vă la un moment în care v-ați rugat să primiți binecuvântările ispășirii lui Isus Hristos, inclusiv binecuvântarea iertării unui păcat. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor de ce credeți că este important să-l cereți Domnului binecuvântările ispășirii în viața voastră.

3. Citiți Alma 36:19–22 și marcați cuvinte și expresii care descriu felul în care s-a schimbat Alma după ce s-a rugat pentru a primi milă. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor câteva dintre aceste cuvinte și expresii și explicați ce vă învață ele despre puterea ispășirii Salvatorului.

Din aceste versete învățăm acest principiu: **Dacă dăm dovadă de credință în ispășirea lui Isus Hristos, El ne va elibera de durerea cauzată de păcatele noastre și ne va umple de bucurie.** Gândiți-vă ce puteți face pentru a da dovadă de mai multă credință în Isus Hristos, pentru ca, asemenea lui Alma, să fiți eliberați de durerea sau remușcarea cauzată de păcatele voastre.

Citiți următoarea situație și gândiți-vă cum ați răspunde: Un prieten care citește din Cartea lui Mormon vă cere ajutorul pentru a înțelege cuvintele lui Alma din Alma 36:19. Prietenul vostru vă întrebă: „Dacă îmi amintesc păcatele și încă îmi pare rău că le-am făcut, înseamnă că nu am fost iertat?”.

Citiți următoarea explicație din partea președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, și subliniați orice expresii care credeți că ar fi de ajutor prietenului vostru:

„Satana va încerca să ne facă să credem că păcatele noastre nu sunt iertate pentru că *putem* să ni le amintim. Satana este un mincinos; el încearcă să încețoșeze viziunea noastră și să ne conducă departe de calea pocăinței și a iertării. Dumnezeu nu ne-a promis că nu *ne* vom aminti păcatele. Amintirea lor ne va ajuta să evităm să facem din nou aceleași greșeli. Dar, dacă rămânem [fideli] și credincioși, amintirea păcatelor noastre se va estompa cu timpul. Aceasta va face parte din procesul necesar pentru vindecare și sfințire. Alma a mărturisit că, după ce L-a implorat pe Isus să aibă milă de el, a putut încă să-și amintească păcatele, dar amintirea păcatelor lui nu l-a mai întristat și chinuit, deoarece a știut că fusese iertat (vezi Alma 36:17–19).

Este responsabilitatea noastră să evităm orice ar putea aduce înapoi amintiri pline de păcate vechi. Când continuăm să avem «inima frântă și spiritul smerit» (3 Nefi 12:19), putem să avem încredere că Dumnezeu «nu Își va mai aminti păcatele [noastre]» [D&L 58:42]” („Punct de unde se poate face întoarcerea sigură”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 101).

Este, de asemenea, important de observat că Alma nu a spus că nu și-a mai amintit păcatele sale, ci că nu și-a mai amintit durerea cauzată de păcatele sale și că nu a mai fost „chinuit” de amintirea lor (Alma 36:19). Adevărata pocăință va face ca durerea și vinovăția cauzate de păcat să fie șterse (vezi Enos 1:6–8).

 4. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor un răspuns pentru prietenul menționat mai sus și folosiți cunoștințele pe care le-ați dobândit din explicația președintelui Uchtdorf. Includeți în răspunsul vostru de ce credeți că este o binecuvântare că încă ne amintim de păcatele noastre, deși poate nu mai suntem „[chinuiți] de amintirea păcatelor [noastre]” (Alma 36:19) după ce ne pocăim.

Alma 36:23–30

Alma explică de ce lucrează fără întrerupere pentru a-i aduce pe alții la pocăință.

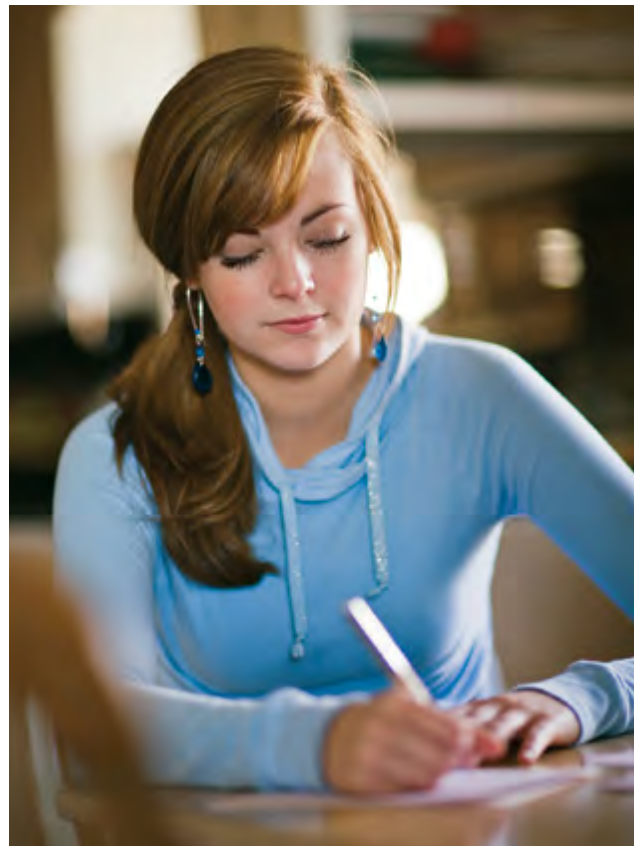
Cum vă simțiți când împărțiți o mâncare delicioasă cu un prieten? Când primiți o veste plăcută, care este primul lucru pe care vreți să-l faceți? De ce credeți că majoritatea oamenilor au o dorință aproape imediată să împărtășească altora ceea ce au auzit? Citiți Alma 36:23–24 și vedeți ce legătură au sentimentele descrise în aceste întrebări cu experiența lui Alma după convertirea sa. Ce a vrut Alma ca alți oameni să simtă?

Citiți Alma 36:25–26 și identificați felul în care eforturile lui Alma de a propovădui Evanghelia i-au influențat pe el și pe alții. Completați următorul principiu bazându-vă pe ceea ce ați învățat din aceste versete despre împărtășirea Evangheliei: **Pe măsură ce**

împărtășim altora Evanghelia, primim _____

 5. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor principiul completat și explicați de ce credeți că acest principiu este adevărat. Ca parte a explicației voastre, ați putea include experiențe pe care le-ați avut, în care ați simțit bucurie împărtășind altora Evanghelia.

Gândiți-vă la o persoană pe care o cunoașteți – un prieten, un membru al familiei, al episcopiei sau al ramurii – care ar putea beneficia de pe urma mărturiei voastre despre Salvator și despre Evanghelia Sa restaurată. Gândiți-vă cum ați putea împărtăși acelei persoane mărturia voastră despre felul în care Isus Hristos ne poate elibera de durere și ne poate umple de bucurie. Ați putea scrie o scrisoare sau un e-mail acelei persoane ori v-ați putea nota câteva gânduri

pentru a vă pregăti pentru un anumit moment când veți vorbi cu ea.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 36 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Alma 37

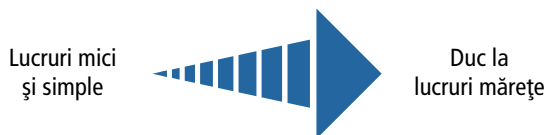
Introducere

După cum este consemnat în Alma 37, Alma și-a continuat sfatul către fiul său, Helaman, și i-a încredințat cronicile sfinte. El i-a amintit lui Helaman că scripturile reprezentaseră deja mijlocul prin care mii de lamaniți fuseseră aduși la Domnul și a profetizat că Domnul avea alte scopuri mărețe pentru aceste cronicile în viitor. Alma și-a instruit fiul cu privire la ceea ce trebuia să predice poporului și l-a învățat pe Helaman despre importanța de a se baza pe cuvintele lui Isus Hristos pentru a primi îndrumare, comparând cuvintele Salvatorului cu Liahona.

Alma 37

Alma îi încredințează lui Helaman cronicile, îl sfătuiește să țină poruncile și îi amintește cum funcționa Liahona, în acord cu credința.

Gândiți-vă la următoarea diagramă:

Gândiți-vă la două sau trei lucruri simple care au revoluționat lumea, cum ar fi becul. Gândiți-vă la câteva lucruri mici care au adus o mare schimbare în bine în viața voastră. Scrieți două dintre aceste lucruri mici în partea stângă a diagramei de mai sus. În partea dreaptă, scrieți câteva cuvinte care să descrie efectul mare pe care l-au avut aceste lucruri mici în viața voastră.

După cum este consemnat în Alma 37, Alma îl pregătea pe Helaman să fie următoarea persoană care să păstreze cronicile sfinte. Alma l-a învățat pe Helaman un principiu despre rolul lucrurilor mici și simple în planul Domnului. Citiți Alma 37:6–7 și completați apoi următorul principiu: **Pentru a-Și îndeplini scopurile veșnice, Domnul lucrează prin** _____

Citiți Alma 37:1–7 și căutați ceea ce a descris Alma ca fiind un lucru mic și simplu. De asemenea, căutați în Alma 37:8–10 modurile în care plăcile de alamă (care conțineau scripturile) au făcut să aibă loc lucruri mărețe pentru oamenii din Cartea lui Mormon. În timp ce citiți, însemnați în scripturile voastre pe care dintre

aceste binecuvântări le-ați primit, de asemenea, datorită studiului individual al scripturilor.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Care sunt două sau trei moduri în care scripturile au făcut să se întâmple lucruri mărețe în viața voastră?

Alma 37:13–16 consemnează sfatul pe care i l-a dat Alma lui Helaman în timp ce i-a încredințat cronicile. Studiați aceste versete și căutați principiile pe care le-a propovăduit Alma. Unul dintre aceste principii este: **Dacă ne supunem poruncilor Domnului, vom prospera.** Reflectați la ce legătură există între acest principiu și diagrama de la începutul lecției.

După cum este consemnat în Alma 37:35–47, Alma l-a instruit pe Helaman să-i învețe pe oameni să învingă răutatea și ispita prin credința în Domnul Isus Hristos. Mai jos sunt două planuri de lecție care cuprind aceste învățături. Studiați fiecare lecție și scripturile care îi corespund. Apoi, pregătiți-vă să predați una dintre lecții unui membru al familiei, întregii familii (poate ca parte a lecției din cadrul serii în familie) sau unui prieten. Puteți face modificări la lecție, în funcție de persoanele cărora le predați și locul unde vă aflați. Stabiliți o dată și predați lecția în ziua respectivă. De asemenea, aduceți-vă planul de lecție la următoarea lecție pentru studiul acasă și fiți pregătiți, dacă sunteți numiți, să predați lecția în fața clasei.

Lecția 1 – Alma 37:35–37

Explicați-le celor cărora le predați că persoanele care plantează copaci obișnuiesc să lege sau să prindă un copac tânăr de un țărș și înlătură suportul mai târziu, când acesta se maturizează. Întrebați: De ce credeți că un copac ar avea nevoie de un țărș care să-l sprijine în timp ce este mic și se află în creștere?

Citiți următoarea experiență din viața președintelui Gordon B. Hinckley:

Președintele Gordon B. Hinckley a plantat un copac tânăr în apropierea casei sale la scurt timp după ce s-a căsătorit. Nu i-a acordat foarte multă atenție cu trecerea anilor. Într-o zi, el a observat că acel copac era deformat și aplecat spre vest deoarece vântul care bătea dinspre est îl îndoise pe când era tânăr și suplu. El a ieșit afară și a încercat să-l împingă pentru a-l îndrepta, dar trunchiul era prea gros.

A încercat să folosească o funie și scripeți pentru a-l îndrepta, dar copacul nu se îndoia. În cele din urmă, el a luat un ferăstrău și a tăiat ramura grea din partea stângă, lăsându-i astfel o cicatrice urâtă. El a vorbit despre copacul respectiv mai târziu:

„A trecut mai bine de jumătate de secol de când am plantat acel copac. Fiica mea și familia ei locuiesc acolo acum. Zilele trecute m-am uitat din nou la el. Este foarte mare. Are o formă mai frumoasă. Reprezintă ceva valoros pentru căminul nostru. Dar cât de mare a fost trauma din tinerețea sa și cât de brutal a fost tratamentul pe care l-am folosit pentru a-l îndrepta!

Când a fost plantat, o bucată de sfoară l-ar fi ținut ferm împotriva forțelor vântului. Puteam și ar fi trebuit să-i ofer acea sfoară fără un efort prea mare. Dar nu am făcut acest lucru și a fost îndoit de forțele potrivnice” („Bring up a Child in the Way He Should Go”, *Ensign*, nov. 1993, p. 59).

Rugați pe cineva să citească sfatul lui Alma către Helaman din Alma 37:35 și discutați despre ce legătură are acest verset cu experiența pe care a avut-o președintele Hinckley cu copacul. (Alma 37:35 este o scriptură de bază. O puteți marca într-un mod aparte pentru a o putea găsi cu ușurință în viitor.)

Invitați-i pe cei cărora le predați să afirme un principiu care să rezume Alma 37:35. (Ar putea fi formulat în felul următor: **Trebuie să învățăm în tinerețea noastră să ținem poruncile lui Dumnezeu.**) Puteți adresa una sau mai multe dintre întrebările următoare:

- Cum credeți că s-ar schimba viețile oamenilor dacă ar învăța să țină poruncile lui Dumnezeu atunci când sunt tineri?
- În ce fel a contat pentru voi faptul de a ține poruncile încă din tinerețe?
- Puteți să vă gândiți la o persoană care a fost binecuvântată pentru tot restul vieții deoarece a învățat să se supună poruncilor de când era tânără? Cum a fost binecuvântată acea persoană?

Rugați pe cineva să citească cu glas tare Alma 37:36–37 și căutați sfaturi specifice care ar putea ajuta o persoană să țină poruncile. Adresați întrebări cum ar fi următoarea:

- Cum ar putea să vă ajute urmarea acestui sfat în fiecare zi să țineți poruncile?
- În ce moduri încercați să-L puneți pe Domnul pe primul loc în gândurile și faptele voastre? Cum v-ați putea îmbunătăți?
- Ce promisiuni le sunt oferite celor care se roagă des?

Împărtășiți-vă mărturia despre cum v-a ajutat sfătuirea cu Domnul să țineți poruncile. Invitați-i pe cei cărora le predați să urmeze cuvintele lui Alma cu privire la a ne sfătui cu Domnul.

Lecția 2 –Alma 37:38–45

Întrebați-i pe cei cărora le predați dacă știu numele bușolei pe care a dat-o Domnul familiei lui Lehi și care i-a ajutat să călătorească spre țara făgăduită. Apoi, rugați pe cineva să citească Alma 37:38. Explicați faptul că Alma a făcut referire la Liahona pentru a-i propovădui lui Helaman un principiu important despre cum Își îndrumă Domnul copiii.

Rugați-i pe cei cărora le predați să răspundă la următoarele întrebări citind versetele menționate și căutând răspunsul:

- Conform celor relatate în Alma 37:38–40, cum funcționa Liahona?

- Conform celor relatate în Alma 37:41–42, de ce, uneori, Liahona înceta să funcționeze?
- Conform celor relatate în Alma 37:43–45, cum se aseamănă Liahona cu cuvintele lui Hristos?

Explicați că *umbră* și *semn* (Alma 37:43, 45) sunt cuvinte care se referă la faptul că un lucru este folosit drept simbol al unei idei mai cuprinzătoare. De exemplu, supunerea sau nesupunerea familiei lui Lehi față de îndrumările Liahonei reprezintă un simbol al alegerilor noastre de a ne supune sau de a nu ne supune cuvintelor lui Hristos. La fel cum familia lui Lehi a ajuns în țara făgăduită urmând îndrumarea Liahonei, și noi vom primi viață veșnică dacă urmăm cuvintele lui Hristos.

Rugați pe cineva să explice unde putem găsi cuvintele lui Isus Hristos în viețile noastre. (Unele răspunsuri ar putea fi scripturile, cuvintele profeților moderni, binecuvântarea patriarhală și îndemnul Spiritului.)

Întrebați: Ce principiu îi propovăduia Alma lui Helaman folosind exemplul Liahonei? (Răspunsurile pot fi asemănătoare următorului principiu: **Dacă ascultăm de cuvintele lui Isus Hristos, ele ne vor conduce spre a primi viața veșnică.**) Vă puteți împărtăși mărturia că ascultarea și supunerea față de cuvintele Domnului vor aduce mari binecuvântări în viețile noastre.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva propoziții care să descrie ceea ce ați învățat studiind lecția pe care ați ales să o predăți.

 3. Scrieți următoarele lucruri în jurnalul pentru studiul scripturilor: *Am hotărât să predau lecția mea despre Alma 37: _____ (scrieți ce versete veți preda). Le voi preda _____ (scrieți cui ați ales să predăți) în data de _____ (scrieți data stabilită pentru a preda această lecție).*

Scriptură de bază – Alma 37:35.

Marcați Alma 37:35. Încercați să memorați acest verset. Apoi, recitați-l sau citiți-l unui părinte sau unui alt adult de încredere. Adresați-i următoarele întrebări persoanei respective:

- Cum v-a ajutat supunerea față de poruncile lui Dumnezeu în viața dumneavoastră?
- Ce sfaturi care să mă ajute să fiu mai înțelept în tinerețea mea îmi puteți da?

 4. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce ați învățat de la persoana cu care ați vorbit despre Alma 37:35.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 37 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 19: ZIUA 4

Alma 38

Introducere

Fiul lui Alma, Șiblon, a slujit alături de el, ca misionar, printre zoramii. După misiunea sa, Alma și-a exprimat bucuria datorită fermității și credinței de care a dat dovadă Șiblon în timp ce a fost persecutat de zoramii. Alma a depus mărturie lui Șiblon despre puterea de mântuire pe care o are Isus Hristos și l-a sfătuit să continue să propovăduiască Evanghelia.

Alma 38:1–3

Alma se bucură datorită credinței lui Șiblon.

Gândiți-vă un moment la o situație în care părinții voștri au fost bucuroși deoarece voi sau alți membri ai familiei ați luat o decizie bună ori datorită modului în care trăiți.

Citiți Alma 38:1–3 și căutați expresii care descriu sentimentele pe care le-a avut Alma față de Șiblon și motivul pentru care a avut aceste sentimente. Scrieți câteva dintre expresiile pe care le-ați găsit: _____

Din aceste versete, învățăm acest principiu: **Când începem, în tinerețea noastră, să fim neclintiți și credincioși în ținerea poruncilor, noi le putem aduce mare bucurie părinților noștri.**

 1. Faceți-vă puțin timp să-l întrebați pe unul dintre părinți, tatori sau conducători ai Bisericii cum îl sau o afectează deciziile voastre. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor răspunsurile primite.

Alma 38:4–9

Alma depune mărturie despre puterea de eliberare pe care o are Salvatorul.

Alma i-a amintit lui Șiblon că ei avuseseră parte, amândoi, de puterea de eliberare a Salvatorului, dar în moduri diferite. Citiți Alma 38:4–8 și completați tabelul de mai jos. Folosiți, de asemenea, informațiile obținute despre Șiblon din Alma 38:2–3 și ceea ce ați învățat despre Alma din celelalte capitole ale Cărții lui Mormon pentru a vă ajuta să completați tabelul.

	Șiblon (Alma 38:2–5)	Alma (Alma 38:6–8)
De la ce anume a fost el eliberat?		
Cum a primit el binecuvântarea eliberării?		

Din experiența lui Șiblon, putem învăța: **Dacă îndurăm toate lucrurile cu răbdare și încredere în Dumnezeu, El ne va elibera de încercări, necazuri și suferințe și ne va înălța în ultima zi.** Din experiența lui Alma, învățăm, de asemenea, faptul că: **Pentru a primi iertarea păcatelor noastre și a găsi liniște sufletească, trebuie să avem credință în Isus Hristos și să căutăm mila Sa.**

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Ce învățați din relatarea cu privire la Șiblon și Alma despre puterea Salvatorului de a vă elibera?
- Alegeți unul dintre principiile scrise cu litere aldine în paragraful anterior și scrieți câteva propoziții despre cum puteți aplica acel principiu în viața voastră.

Citiți Alma 38:9 și căutați ceea ce a vrut Alma să învețe Șiblon. Puteți însemna o expresie din acest verset care credeți că rezumă ceea ce a vrut Alma să înțeleagă fiul său.

Gândiți-vă la un moment în care puterea Salvatorului v-a eliberat de încercări, necazuri sau lipsa demnității personale. Ce ați făcut pentru a căuta acea eliberare? Aveți încercări sau păcate în viața voastră acum? Cum vă puteți îndrepta spre Salvator pentru a vă elibera?

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: De ce credeți că este important să știți că singura „[cale]” sau singurul „[mijloc]” prin care puteți fi salvați este prin Salvator (vezi Alma 38:9)?

Alma 38:10–15

Alma îl sfătuiește pe Șiblon să continue să-și dezvolte însușiri demne de urmat.

Gândiți-vă la un învățător sau un conducător al Bisericii care a avut o influență pozitivă în viața voastră. Gândiți-vă la calitățile pe care le admirați la persoana respectivă.

După cum este consemnat în Alma 38:10–15, Alma l-a încurajat pe Șiblon să continue să-și dezvolte calități care să-i fie de folos în timp ce continua să predice Evanghelia și să slujească altora. Sfatul pe care i l-a oferit Alma lui Șiblon se poate aplica oricui dorește să-i

influențeze pe alții în bine prin slujire, predare și alte moduri. Studiați Alma 38:10–15 și identificați sfaturi care ar putea să vă fie folositoare în mod deosebit. Puteți însemna lucrurile pe care le găsiți.

4. Mai jos aveți un ghid pentru studiu care să vă ajute să înțelegeți mai bine și să aplicați sfatul dat de Alma lui său Șiblon (vezi Alma 38:10–15). Alegeți din coloana stângă două sau trei sfaturi ale lui Alma care credeți că vă sunt cele mai folositoare. Completați activitățile corespunzătoare de învățare din coloana dreaptă. Scrieți-vă răspunsul în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Alma 38:10–12 – Îndrumar pentru studiu	
Sfatul lui Alma	Activități de învățare
„Fii sârguincios și cumpătat în toate lucrurile” (Alma 38:10).	O persoană care este <i>sârguincioasă</i> depune eforturi consecvente și energice în activitățile vieții. O persoană care este <i>cumpătată</i> folosește moderarea în toate lucrurile și exercită autocontrolul. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce sunt necesare aceste două trăsături atunci când slujim altora. Scrieți cum ați putea fi mai sârguincioși sau mai cumpătați în unul sau mai multe aspecte ale vieții voastre și cum v-ar putea ajuta acest lucru să sluiți altora mai eficient.
„Vezi să nu fii înălțat în mândrie; da, vezi să nu te fălești” (Alma 38:11).	<i>Mândria</i> , în scripturi, este prezentă atunci când o persoană are mai multă încredere în ea însăși decât în Dumnezeu. Înseamnă, de asemenea, că o persoană crede că este superioară celorlalți. Opusul acestui sentiment rău numit mândrie este <i>umilința</i> . Cei care sunt umili se străduiesc să se gândească la ceilalți la fel cum se gândesc la ei înșiși, Îl iubesc pe Dumnezeu și Îl pun pe Dumnezeu pe primul loc în vieților lor. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce s-ar putea întâmpla dacă un membru al Bisericii ar fi mândru și s-ar făli în chemarea sa. Gândiți-vă la chemarea pe care o aveți în Biserică sau la altă ocazie pe care o aveți de a sluji. Scrieți unul sau două moduri în care veți căuta să fiți umili și să evitați mândria sau lauda în timp ce sluiți.

Alma 38:10–12 – Îndrumar pentru studiu	
Sfatul lui Alma	Activități de învățare
„Folosește curajul, iar nu dominarea” (Alma 38:12).	A fi <i>curajos</i> înseamnă a fi încrezător că Dumnezeu este cu noi și ne poate ajuta să acționăm fără teamă când suntem în slujba Sa. A folosi <i>dominarea</i> înseamnă a-i forța pe alții să aibă credința sau atitudinile noastre fără să fim atenți la nevoile sau sentimentele lor. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce credeți că Domnul vrea ca noi să avem curaj. Scrieți, de asemenea, un mod concret în care puteți aplica sfatul de a fi curajoși, dar de a nu folosi dominarea, atunci când căutați să sluiți altora.
„Să-ți pui frâu tuturor pasiunilor” (Alma 38:12).	A <i>pune frâu</i> înseamnă a ghida sau a stăpâni. O <i>pasiune</i> este o emoție puternică. Reflecțiți la următoarele întrebări și scrieți-vă răspunsurile în jurnalul pentru studiul scripturilor: De ce credeți că este important să ne punem frâu pasiunilor – cu alte cuvinte, să ne ghidăm sau controlăm emoțiile puternice? Cum credeți că vă poate ajuta înfrânarea pasiunilor să fiți plini de dragoste? Ce veți face pentru a urma sfatul lui Alma de a vă pune frâu tuturor pasiunilor?
„Să te abții de la lenevie” (Alma 38:12).	Căutați „leneș, lenevie” în Ghidul pentru scripturi (scriptures.lds.org) pentru a afla mai multe despre ce înseamnă a fi leneș. Alegeți două dintre versetele enumerate sub aceste cuvinte și studiați-le. Notați ceea ce învățați din aceste versete în jurnalul pentru studiul scripturilor. Scrieți cum vă ajută sfatul de a vă abține de la lenevie să sluiți mai eficient altora. În final, scrieți o modalitate concretă în care veți căuta să vă abțineți de la lenevie.

Sfaturile lui Alma către Șiblon din Alma 38:10–15 ne învață următorul principiu: **Dezvoltarea însușirilor demne de urmat ne pregătește să predăm și să le slujim altora.** Gândiți-vă la cum poate dezvoltarea însușirilor demne de urmat despre care citiți în Alma 38 să binecuvânteze viața voastră și pe a celor din jurul vostru.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 38 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 20: ZIUA 1

Alma 39

Introducere

Alma l-a muștră pe fiul său nesupus, Corianton, care uitase de slujire și săvârșise un păcat sexual grav. Alma l-a învățat pe Corianton despre gravitatea faptelor sale și și-a exprimat dezamăgirea că el, Corianton, se făcea vinovat de o încălcare foarte gravă. Alma i-a poruncit lui Corianton să înceteze să-și mai urmeze „poftele ochilor” și să se pocăiască (Alma 39:9). Mesajul lui Alma către Corianton se găsește în Alma 39–42.

Alma 39:1–6

Alma îi explică fiului său, Corianton, gravitatea păcatului sexual.

Analizați următoarea afirmație: Unele păcate sunt mai grave decât altele.

1. Răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor: Sunteți de acord că unele păcate sunt mai grave decât altele? De ce da sau de ce nu?

După cum este consemnat în Alma 39, Alma i-a oferit fiului său, Corianton, sfaturi care vă pot ajuta să înțelegeți gravitatea anumitor păcate. Corianton îi însoțise pe fratele său, Șiblon, și pe Alma într-o misiune de a le propovădui zoramiiților Evanghelia. În timp ce se afla acolo, Corianton comisese un păcat sexual grav.

Citiți Alma 39:1–4 și căutați ce anume greșise Corianton. Pentru a vă ajuta să înțelegeți aceste versete, poate fi de folos să știți că o curvă este o femeie imorală sau o prostituată. Este important să înțelegem că „Domnul nu [poate să tolereze] păcatul nici în cel mai mic grad” (D&L 1:31); păcatele sexuale sunt deosebit de grave. Observați, de asemenea, că fiul lui Alma, Corianton, își părăsise misiunea în mod intenționat pentru a se duce după curva Isabela, ceea ce a sporit gravitatea păcatului său.

Citiți Alma 39:5 și căutați modul în care a exprimat Alma gravitatea păcatului sexual în comparație cu alte păcate.

Un lucru abominabil reprezintă ceva plin de păcat, răutate sau josnicie. Din aceste versete învățăm că **păcatul sexual este un lucru abominabil în ochii Domnului**. Reflectați la motivul pentru care credeți că păcatul sexual este situat după crimă în ce privește gravitatea.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a oferit această explicație cu privire la motivul pentru care păcatul sexual este un lucru abominabil pentru Domnul: „Afirmând că o poftă fizică atât de universal oferită este atât de gravă, ce încearcă Dumnezeu să ne spună cu privire la rolul acesteia în planul Său pentru toți bărbații și toate femeile? Afirm înaintea dumneavoastră că El face exact acest lucru – vorbește despre însuși planul vieții. Este evident că una dintre cele mai mari preocupări ale Sale cu privire la viața muritoare reprezintă modul în care o persoană vine pe lume și cum o părăsește. El a stabilit limite foarte stricte în aceste privințe” („Personal Purity”, *Ensign*, nov. 1998, p. 76).

Citiți următoarele paragrafe, căutați și însemnați răspunsurile la următoarea întrebare: Care sunt câteva dintre binecuvântările faptului de a rămâne puri din punct de vedere sexual?

„Intimitatea fizică dintre soț și soție este frumoasă și sacră. Ea este rânduită de către Dumnezeu pentru crearea copiilor și pentru exprimarea sentimentelor de dragoste dintre soț și soție. Dumnezeu a poruncit ca intimitatea sexuală să fie păstrată în cadrul căsniciei.

Când sunteți puri din punct de vedere sexual, vă pregătiți să faceți și să țineți legămintele sacre din templu. Vă pregătiți pentru a clădi o căsnicie puternică și pentru a aduce în lume copii care vor face parte dintr-o familie iubitoare și eternă. Vă protejați de suferințele pe plan emoțional și spiritual provocate de intimitatea sexuală în afara căsătoriei. Vă protejați, de asemenea, de boli grave. Să rămâneți puri din punct de vedere sexual vă ajută să fiți încrezători și cu adevărat fericiți și vă mărește capacitatea de a lua hotărâri bune acum și în viitor” (*Pentru întărirea tineretului* [broșură, 2011], p. 35).

Acum citiți următoarele paragrafe căutând răspunsuri la următoarea întrebare: Care sunt standardele Domnului pentru a rămâne puri din punct de vedere sexual?

„Standardele Domnului cu privire la puritatea sexuală sunt clare și nu se schimbă. Nu trebuie să aveți niciun fel de relații sexuale înainte de căsătorie și trebuie să fiți total fideli soției și total fidele soțului după căsătorie. Nu permiteți [mass-mediei], prietenilor sau altor persoane să vă convingă că intimitatea sexuală înainte de căsătorie este acceptabilă. Nu este. În ochii lui Dumnezeu, păcatele sexuale sunt extrem de grave. Ele pângăresc puterea sacră de a crea viață, pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Profetul Alma ne-a învățat că

păcatele sexuale sunt mai grave decât oricare alte păcate, cu excepția crimei și a tăgăduirii Duhului Sfânt (vezi Alma 39:5).

Nu faceți nimic, niciodată, care ar putea duce la păcatul sexual. Tratați-i pe ceilalți cu respect, nu ca obiecte folosite să satisfacă dorințe egoiste și poftes trupesti. Înainte de căsătorie, nu participați la săruturi pasionale, nu vă întindeți pe cealaltă persoană sau nu atingeți părțile intime, sacre ale trupului unei alte persoane, fie ele acoperite sau nu de îmbrăcăminte. Nu faceți nimic din ce poate trezi dorințe sexuale. Nu treziți astfel de emoții în trupurile voastre. Acordați atenție șoaptelei Spiritului, astfel încât să puteți fi curați și virtuosi. Spiritul Domnului se va retrage de la cel care păcătuiește sexual.

Evitați situațiile care fac posibilă ispitirea, cum ar fi activități desfășurate până seara târziu sau pe timpul nopții, departe de casă ori activități care nu sunt supraviețuite de un adult. Nu participați la conversații sau la activități care trezesc dorințe sexuale. Nu participați la nicio formă de pornografie. Spiritul vă poate ajuta să știți când sunteți în pericol și vă poate da tărie să ieșiți din acea situație. Aveți credință și fiți supuși sfaturilor drepte ale părinților și conducătorilor voștri.

Comportamentul homosexual și lesbian este un păcat grav. Dacă vă confrunțați cu atracția față de persoane de același sex sau sunteți convinși să aveți un comportament nepotrivit, căutați sfatul părinților [și] episcopului. Ei vă vor ajuta.

Victimele abuzului sexual nu sunt vinovate de păcat și nu este necesar să se pocăiască. Dacă ați fost victimele unui abuz, trebuie să știți că sunteți nevinovați și că Dumnezeu vă iubește. Discutați cu părinții sau un alt adult de încredere și căutați de îndată sfatul episcopului vostru. Ei vă pot sprijini spiritual și vă pot ajuta să obțineți protecția și ajutorul de care aveți nevoie. Procesul de vindecare poate fi de durată. Încredeți-vă în Salvator. El vă va vindeca și vă va da liniștea sufletească.

Dacă sunteți ispitiți să comiteți vreo formă de păcat sexual, căutați ajutor de la părinții voștri și de la episcop. Rugați-vă Tatălui vostru din Cer, care vă va ajuta să rezistați ispitei și să învingeți gândurile și sentimentele nepotrivite. Dacă ați comis păcate sexuale, vorbiți cu episcopul vostru acum și începeți procesul de pocăință, astfel încât să găsiți liniștea sufletească și să aveți tovarășia deplină a Spiritului.

Luați-vă angajamentul de a rămâne puri din punct de vedere sexual. Prin cuvinte și fapte, încurajați-i pe alții să facă același lucru” (*Pentru întărirea tineretului*, p. 35–37).

Reflecțați la mesajul asupra căruia credeți că ar vrea Domnul să vă concentrați din ceea ce ați citit mai sus.

Alma 39:7–19

Alma îl încurajează pe Corianton să se pocăiască.

Închipuiți-vă că aveți o discuție cu părinții, conducătorii tinerelor fete sau ai tinerilor băieți sau cu episcopul sau președintele de ramură cu privire la importanța purității sexuale. Gândiți-vă cum ați reacționa față de sfatul părinților sau conducătorilor Bisericii cu privire la importanța faptului de a rămâne puri din punct de vedere sexual. Citiți Alma 39:7–8 pentru a afla care era scopul lui Alma atunci când îl învăța pe Corianton despre gravitatea păcatului său. Gândiți-vă cum ar fi afectată reacția voastră față de sfatul părinților sau conducătorilor Bisericii dacă ați ști că acesta reprezintă o invitație plină de dragoste de a rămâne puri sau de a vă pocăi și de a evita judecățile lui Dumnezeu.

Vărstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a descris motivul pentru care părinții, asemenea lui Alma, își invită copiii să se pocăiască: „Invitația la pocăință este o expresie a dragostei... Dacă noi nu îi

invităm pe alții să se schimbe sau dacă noi nu ne impunem să ne pocăim, eșuăm în îndeplinirea îndatoririi fundamentale pe care o avem unul față de altul și față de noi înșine. Un părinte îngăduitor, un prieten indulgent, un conducător din Biserică temător sunt, în realitate, mai preocupați de propriile persoane decât de bunăstarea și fericirea aceluia pe care i-ar putea ajuta. Da, chemarea la pocăință este, uneori, considerată lipsită de toleranță sau ofensatoare și poate trezi chiar resentimente, dar, ghidată de Spirit, este în realitate un act de dragoste sinceră. („Darul divin al pocăinței”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 39).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următoarele lucruri: *Pocăința include...* Apoi, în timp ce studiați Alma 39:9–14, faceți o listă în jurnalul pentru studiul scripturilor care să cuprindă ceea ce l-a învățat Alma pe Corianton despre pocăință și care ar putea completa această afirmație.

Folosiți următoarele întrebări și comentarii pentru a vă ajuta să înțelegeți și să aplicați sfatul lui Alma. Încercați să identificați și să scrieți cel puțin câte un adevăr din fiecare verset de mai jos, care v-ar putea ajuta să completați afirmația din jurnalul pentru studiul scripturilor. Nu este nevoie să răspundeți la întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Citiți Alma 39:9. (Alma 39:9 este un verset care conține o scriptură de bază. Îl puteți marca într-un mod aparte pentru a-l putea găsi cu ușurință în viitor.) Ce legături au expresiile „să nu te mai duci după poftes ochilor tăi” și „abține-te de la toate aceste lucruri” cu abandonarea păcatului?

În zilele noastre, „poftele ochilor tăi” se aplică în mod deosebit imoralității și imaginilor sau divertismentului care au orice legătură cu pornografia. Expresia „abține-te”, după cum este folosită în Alma 39:9, înseamnă a te reține de la ceva anume. Această expresie ne este cunoscută în zilele noastre. În vremea lui Joseph Smith, unele dintre înțelesurile acestui verb, *a se abține*, erau „a șterge, a anula... a contracara... a opri” (*Prima ediție a American Dictionary of the English Language (Dicționar american al limbii engleze) de Noah Webster, ediție facsimil [1967]*). Dacă aplicăm aceste definiții la ceea ce îl învăța Alma pe fiul său, putem înțelege importanța înlăturării tuturor aspectelor imoralității (inclusiv a surselor de ispite sau de imoralitate pe care le putem controla) din viețile noastre, pentru a putea să „[moștenim] împărăția lui Dumnezeu”. Care sunt câteva dintre modurile în care tinerii sfinți din zilele din urmă pot să-și stabilească limite în ce privește puritatea sexuală și să evite a se duce după poftele ochilor lor?

Citiți Alma 39:10. Cum poate căutarea îngrijirii spirituale – din partea părinților, conducătorilor Bisericii, fraților sau prietenilor de încredere – să ajute o persoană să se pocăiască?

Citiți Alma 39:11–12 și reflectați la următoarele întrebări:

- Ce anume trebuie să se schimbe în inima unei persoane în timpul procesului pocăinței pentru ca aceasta să nu mai fie dusă iar în rătăcire de către diavol pentru a comite păcate?
- Cum poate evitarea căutării lucrurilor zadarnice și nebunești să ajute o persoană să se pocăiască?

Citiți Alma 39:13. Amintiți-vă că Alma i-a spus lui Corianton că, atunci când zoramiții văzuseră comportamentul lui Corianton, ei nu au vrut să creadă în cuvintele lui Alma (vezi Alma 39:11). Ar putea fi util să înțelegeți că, în scripturi, expresia „a se întoarce la Domnul” denotă pocăința. Pocăința reprezintă „întoarcerea inimii și a voinței către Dumnezeu” (Ghidul pentru scripturi, „Pocăință”).

- Ce credeți că înseamnă să vă pocăiți cu toată „mintea, puterea și tăria”?
- Când păcatele noastre îi afectează pe alții, ce trebuie să facem ca parte a procesului pocăinței?
- Când se comite un păcat grav, de ce este necesar să căutăm ajutorul unui episcop sau al unui președinte de ramură?

Din Alma 39:9–13, învățăm: **Pocăința include recunoașterea și abandonarea păcatelor noastre și întoarcerea către Domnul cu toată mintea, puterea și tăria noastră.**

Reflectați la ce simțiți că ar vrea Domnul să faceți pentru a vă întoarce mai pe deplin inima și voința către El. Ce puteți face astăzi pentru a începe să urmați aceste îndemnuri?

Fără Isus Hristos și ispășirea Sa, nu ar fi posibil să fiți iertați de păcatele voastre. Citiți Alma 39:15–16, 19 și căutați cum a descris Alma cunoașterea că Isus Hristos va veni pentru a lua păcatele lumii.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce venirea lui Isus Hristos reprezintă o veste bună pentru Corianton și pentru voi.

Scriptură de bază – Alma 39:9

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus următoarele lucruri cu privire la memorarea pasajelor din scripturi:

„Învățând, meditănd, cercetând și memorând scripturile este ca și cum ai umple un fișier cu prieteni, valori și adevăruri la care poți apela oricând, oriunde în lume.

Prin memorarea scripturilor se poate obține o mare putere. A memora un verset din scripturi înseamnă a-ți crea o nouă relație de prietenie. Este ca și cum ai descoperi o nouă persoană care poate ajuta la nevoie, poate asigura inspirație și alinare și poate fi o sursă de motivare pentru schimbări necesare” („Puterea scripturii”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 6).

4. Încercați să memorați Alma 39:9. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți o frază sau două despre cum ar putea memorarea acestui verset să reprezinte o protecție pentru voi într-un moment de ispită.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 39 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 20: ZIUA 2

Alma 40–41

Introducere

După cum este consemnat în Alma 40–41, Alma l-a învățat pe fiul său, Corianton, doctrine importante cu privire la viața de după moarte. Alma a explicat că, prin ispășirea lui Isus Hristos, toată omenirea va învia. Alma

i-a propovăduit, de asemenea, lui Corianton despre lumea spiritelor, unde cei care au murit așteaptă în paradis sau în închisoarea spiritelor, în funcție de alegerile lor din viața muritoare. Corianton a aflat de la Alma că planul restaurării includea nu numai restaurarea fizică, ci și pe cea spirituală în care noi avem parte de consecințele corespunzătoare acțiunilor și dorințelor noastre. În cele din urmă, Alma a subliniat că elementul central în acest plan al restaurării este adevărul că ticăloșia niciodată nu poate duce la fericire adevărată.

Alma 40

Alma îl învață pe Corianton despre lumea spiritelor și înviere.

Închipuiți-vă că aveți un prieten care a suferit, de curând, moartea unei persoane dragi. Prietenul vostru, știind că sunteți religioși, vă abordează cu următoarele întrebări:

- Ce anume face posibil ca noi să trăim din nou? Cine va fi înviat?
- Unde mergem după ce murim și cum este acolo?
- Ce este învierea? Care este diferența dintre trupurile noastre muritoare și cele înviate? Ce se întâmplă după ce vom fi înviați?

Informațiile din Alma 40 vă pot ajuta să răspundeți la aceste întrebări. Acest capitol reprezintă o continuare a învățăturilor lui Alma către fiul său, Corianton devenise preocupat cu privire la învierea celor morți.

1. Citiți toate cele trei pasaje din scripturi de mai jos. Alegeți unul sau mai multe dintre pasaje și explicați, în

jurnalul pentru studiul scripturilor, cum a oferit Alma răspunsurile la întrebările respective. (Dacă aveți timp la sfârșitul lecției, puteți reveni și revedea ce a propovăduit Alma și în celelalte versete.)

a. Studiați Alma 40:1–5. Ce anume face posibil ca noi să trăim din nou? Cine va fi înviat?

b. Studiați Alma 40:6–7, 11–14. Unde mergem după ce murim și cum este acolo? (Când Alma a propovăduit faptul că spiritele tuturor oamenilor sunt „luate acasă la acel Dumnezeu care le-a dat lor viață” [Alma 40:11], el a propovăduit faptul că, după ce murim, dar înainte de înviere, spiritele noastre se vor întoarce în lumea spiritelor, nu la destinația finală de după judecata lui Dumnezeu. Poate fi util să consultați notele de subsol de la versetul 13 pentru a înțelege ce anume a vrut Alma să spună când s-a referit la „întunericul de afară”. Alma 40:14 ne ajută, de asemenea, să înțelegem că această menționare a întunericului de afară face referire la o stare dinainte de înviere pe care o numim, de obicei, închisoarea spiritelor și nu la locul final sau permanent în care se vor afla cei condamnați.)

c. Studiați Alma 40:21–26. Ce reprezintă învierea? Care este diferența dintre trupurile noastre muritoare și cele înviate? Ce se întâmplă după ce vom fi înviați?

Făcând referire la Alma 40:11–12, președintele George Q. Cannon, din Prima Președinție, a explicat faptul că Alma „nu intenționează să transmită ideea că aceștia sunt introduși imediat în prezența lui Dumnezeu. Evident, el folosește această expresie în cunoștință de cauză (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, selecție de Jerreld L. Newquist, 2 volume [1957–1974], volumul 1, p. 73).

Vârstnicul Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a descris anumite experiențe pe care le vom avea după înviere:

„În ziua judecății... va exista obiectivitate deplină. Nu numai că vom avea ceea ce Cartea lui Mormon numește o «perfectă aducere aminte» și o «amintire vie» a faptelor noastre rele, ci ne vor fi aduse și restaurate și lucrurile pline de bucurie. Vom cunoaște lucrurile «cum știm acum». (Alma 5:18; 11:43; vezi, de asemenea, D&L 93:33.) Vom vedea «cu ochii [noștri]» (Mosia 12:22; 15:29) datorită unui set de informații comune.

Printre «toate lucrurile [care] vor fi restaurate» (Alma 40:23) se va număra și memoria, incluzând, în cele din urmă, și amintirile noastre din viața premuritoare. Gândiți-vă la bucuria de a fi uniți în minte și inimă de amintirile relevante din prima și cea de-a doua stare.

Ce abundență de sentimente va fi asupra noastră atunci, când un Dumnezeu iubitor va considera că este înțelept ca amintirile să ne fie restaurate pe deplin! Această revărsare înviorătoare de fapte ne va crește și mai mult recunoștința pentru cât de îndelungată este îndurarea lui Dumnezeu și pentru bunătatea plină

de dragoste a ispășirii înfăptuite de Isus de bunăvoie!
(*Lord Increase Our Faith* [1994], p. 103).

Învierea reprezintă reunirea spiritului și a trupului, toate lucrurile fiind restaurate la forma lor potrivită și perfectă. După înviere, fiecare dintre noi va sta în prezența lui Dumnezeu pentru a fi judecat. Citiți Alma 40:25–26 și găsiți descrierea pe care o face Alma cu privire la starea finală a celor care aleg dreptatea în această viață în comparație cu starea finală a celor care aleg ticăloșia. Gândiți-vă la cum vă poate afecta acest pasaj dorința de a fi curați înaintea lui Dumnezeu.

După cum este consemnat în Alma 40:16–22, învierea despre care a vorbit Alma a fost exprimată în termeni care au legătură cu timpul de pe pământ. Isus Hristos a fost primul care a înviat, urmat la scurt timp de cei drepti care trăiseră și muriseră din vremea lui Adam până la momentul învierii lui Hristos (vezi Alma 40:16, 20; D&L 133:54–55). Aceasta este învierea pe care Alma a numit-o „prima înviere”.

Alma 41

Alma îl învață pe Corianton planul restaurării.

Având în vedere adevărurile pe care Alma le-a predicat despre înviere, lumea spiritelor și judecată, gândiți-vă la cum ar putea fi influențate faptele unei persoane dacă ea ar crede următoarele:

- nu există viață după moarte;
- după ce murim, vom fi făcuți desăvârșiți indiferent dacă faptele noastre au fost bune sau rele pe pământ;
- la judecată, vom fi răsplătiți pentru faptele bune și pedepsiți pentru faptele rele.

În Alma 41, aflăm că fiul lui Alma, Corianton, era derutat cu privire la ceea ce îl învățau unii oameni despre înviere. Aveți în vedere să marcați expresia „dus departe în rătăcire” din Alma 41:1, apoi citiți acest verset căutând ce anume îi făcuse pe unii oameni să se rătăcească. Pentru a vă ajuta să înțelegeți acest verset, ar putea fi util să știți că a *denatura* scripturile înseamnă a le deforma, a le răstălmăci sau a le schimba înțelesul.

Ce concept a spus Alma că urma să clarifice pentru Corianton? _____

Restaurare înseamnă a readuce înapoi. Alma a vrut ca fiul său, Corianton, să înțeleagă că „planul restaurării” (Alma 41:2), așa cum l-a numit Alma, are un aspect fizic și unul spiritual. Citiți în Alma 41:2–5 și însemnați ce anume ne va fi restaurat din punct de vedere fizic după moarte și ce va fi restaurat din punct de vedere spiritual. (În aceste versete, *cerut* înseamnă obligatoriu sau necesar.)

Care este componenta fizică a planului restaurării menționat în Alma 41:2? _____

Aspectul spiritual al planului restaurării descris în Alma 40:3–5 este următorul: **Noi vom fi restaurați fie la fericire, fie la nefericire, în acord cu faptele și dorințele noastre din viața muritoare.**

 2. Presupuneți că vi s-a cerut să predați pasajul din Alma 40:3–5 unei clase de la Societatea Primară. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor cum ați explica doctrina restaurării spirituale într-un mod simplu, astfel încât copiii să poată înțelege ceea ce a propovăduit Alma.

Reflecțați la cum poate și ar trebui înțelegerea doctrinei restaurării să vă influențeze faptele și dorințele.

Pe măsură ce ajungem să înțelegem doctrina restaurării, începem, în mod firesc, să ne facem griji cu privire la consecințele pe care le vom suferi din pricina păcatelor și alegerilor noastre greșite. Există vreun mod în care putem schimba consecințele negative ale dorințelor și faptelor noastre greșite? Alma i-a oferit lui Corianton un motiv de a avea speranță. Citiți Alma 41:6–9 și căutați ce anume putem face pentru a ne fi restaurate bunătatea și fericirea, chiar și dacă am făcut păcate grave. Puteți însemna cuvintele sau expresiile din Alma 41:6–7 care sugerează că suntem răspunzători de ceea ce primim la înviere. Gândiți-vă la următoarea întrebare: Bazându-ne pe aceste versete, în ce sens suntem noi propriii noștri judecători?

Există persoane care cred că se pot întoarce la Dumnezeu fără să-și asume responsabilitatea pentru propriile fapte. Adesea, aceste persoane spun că alegerile lor

păcătoase sunt distractive. Uneori, cei care păcătuiesc pot chiar să pară că sunt fericiți. Dar citiți Alma 41:10 și căutați ce ne-a învățat Alma despre ticăloșie. (Alma 41:10 este un fragment care conține o scriptură de bază. Îl puteți marca într-un mod aparte pentru a-l putea găsi cu ușurință în viitor.)

 3. În Alma 41:10, Alma a depus mărturie înaintea fiului său că „**ticăloșia niciodată nu a fost fericire**”. Faceți următoarele exerciții în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- a. Scrieți de ce credeți că este adevărată afirmația lui Alma.
- b. Scrieți un exemplu al felului în care Satana poate încerca să ne convingă că putem încălca poruncile lui Dumnezeu și totuși să fim fericiți.

Puteți nota următoarea afirmație a președintelui Ezra Taft Benson în scripturile voastre, lângă Alma 41:10: „Nu puteți să faceți ceva greșit și să vă simțiți bine. Este imposibil!” („A Message to the Rising Generation”, *Ensign*, nov. 1977, p. 30).

Alma 41:11 explică de ce este imposibil să fim cu adevărat fericiți când alegem ceea ce este greșit. Pentru a vă ajuta să înțelegeți aceste versete, completați tabelul de mai jos, potrivit fiecăre expresie din scripturi cu înțelesul său. (Când terminați, verificați-vă răspunsurile cu cele de la sfârșitul lecției.)

Cuvinte sau expresii din Alma 41:11 care descriu faptul că ne aflăm într-o „stare a firii”	Înțeles
___ 1. „Într-o stare carnală”	A. Limitați sau împovărați de păcatele noastre
___ 2. „În fierea amărăciunii și în legăturile nedreptății”	B. Lipsiți de tovărășia Spiritului Sfânt
___ 3. „Fără Dumnezeu în lume”	C. Conduși de voința trupului

Acum că ați definit acești termeni, citiți din nou Alma 41:11 pentru a identifica de ce este imposibil să fim fericiți când alegem ce este greșit. Unii oameni care aleg ticăloșia pot crede că sunt fericiți pe moment, dar alegerile lor vor duce, în cele din urmă, la tristețe și nefericire.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- a. De ce credeți că a ne afla într-o „stare a firii”, sau într-o „stare carnală” ori plină de păcat este contrar firii fericirii?
- b. Care sunt câteva exemple ale felului în care tinerii pot fi lipsiți de tovărășia Spiritului Sfânt, fiind limitați ori împovărați de păcatele lor sau lăsându-se conduși de către dorințele trupești?

Citiți Alma 41:12 și căutați întrebarea pe care i-a adresat-o Alma lui Corianton cu privire la restaurare. Acum citiți Alma 41:13 și însemnați modul în care a răspuns Alma la această întrebare.

 5. Închipuiți-vă că vorbiți cu un prieten care dorește să fie fericit, dar alege să se poarte în mod contrar față de poruncile Domnului. Folosind doctrina restaurării pe care ați studiat-o astăzi, explicați în jurnalul pentru studiul scripturilor de ce persoana respectivă nu simte fericire și ce anume trebuie să facă pentru a deveni cu adevărat fericită.

Un bumerang este un instrument care se folosea, inițial, la vânătoare. Datorită formei sale, atunci când este aruncat corect, acesta se întoarce la persoana care l-a aruncat. Citiți Alma 41:14–15, căutând modul în care un bumerang poate simboliza adevărurile predate în aceste versete. Puteți însemna cuvântul „trimiți” din versetul 15. Gândiți-vă la un moment în care ați „trimis” bunătate sau milă ori amabilitate către ceilalți și ați primit același lucru înapoi.

Care este fapta dreaptă pe care ați vrea să o faceți pentru alții sau atitudinea corectă pe care ați vrea ca alții să o vadă la voi și cu care ați vrea să fiți tratați de ceilalți? Ce țel vă puteți stabili pentru a „trimite” sau transmite una dintre aceste atitudini sau fapte? _____

Scriptură de bază – Alma 41:10

 6. Citiți Alma 41:10 și scrieți următoarele în jurnalul pentru studiul scripturilor: *Dacă ticăloșia niciodată nu a fost fericire, atunci _____ va duce întotdeauna la fericire.* Scrieți, în spațiul liber, un cuvânt care să completeze cel mai bine fraza. Acum, scrieți un număr de acțiuni sau fapte concrete care credeți că s-ar potrivi, de asemenea, în spațiul liber (de exemplu, *a-i sluji pe alții*). Scrieți-vă mărturia despre cum ați văzut că unele dintre aceste fapte drepte duc la fericire.

Este important să înțelegem că fericirea care vine din dreptate nu este întotdeauna imediată, constantă sau continuă aici, în viața muritoare. Totuși, o persoană care este în armonie cu învățăturile și poruncile Domnului va avea întotdeauna parte de pace și fericire în felul Domnului și la timpul stabilit de El.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 40–41 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsuri la exercițiul de mai sus: (1) c, (2) a, (3) b.

UNITATEA 20: ZIUA 3

Alma 42

Introducere

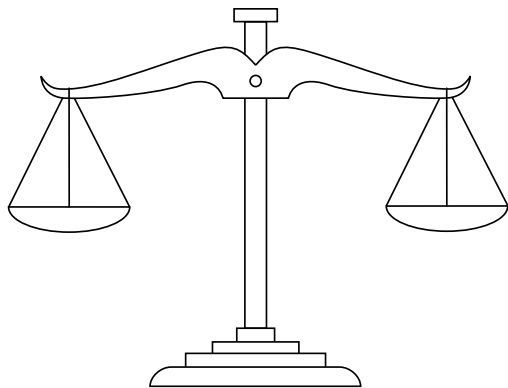
Alma și-a încheiat sfatul către fiul său, Corianton, aflat într-o situație delicată, explicându-i că Tatăl Ceresc a oferit o cale pentru ca cei care păcătuiesc să aibă parte de milă. El l-a învățat pe fiul său despre pedepsele pe care le cere legea dreptății pentru păcat. Apoi, el a depus mărturie că Isus Hristos avea să „satisfacă cerințele dreptății” (Alma 42:15) suferind pentru toți cei care au păcătuit și sunt dornici să se pocăiască. Domnul îi oferă milă celui care se pocăiește.

Alma 42:1–14

Alma îl învață pe Corianton despre legea dreptății.

Închideți ochii o clipă și reflectați la cum ar putea fi momentul judecății finale pentru voi. În timp ce vă revedeți viața, doriți ca judecata de apoi să fie dreaptă? De ce ați vrea ca judecata voastră să fie dreaptă?

Acum, gândiți-vă la ce înseamnă cuvântul *drept*. O definiție a cuvântului *drept* include a primi ceea ce meritați; ideea de corectitudine este inclusă în termenul de *dreptate* din scripturi.

 1. Desenați o balanță simplă în jurnalul pentru studiul scripturilor, precum cea arătată aici. Apoi, scrieți cuvântul *Dreptate* sub desenul vostru. Lăsați loc în jurnal pentru a include și alte denumiri pe desenul vostru în timp ce continuați lecția.

Pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine conceptul de dreptate, citiți următoarea explicație a vârstnicului Dal-lin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Cuvântul *dreptate* are multe înțelesuri. Unul este echilibrul. Un simbol des întâlnit al dreptății este o balanță aflată în echilibru...”

Ideea că dreptatea este ceva ce fiecare merită este premiza fundamentală a întregii scripturi, care vorbește despre faptul că oamenii sunt judecați în funcție de faptele lor” („Sins, Crimes, and Atonement” [cuvântare adresată învățătorilor de religie din SEB, 7 febr. 1992], p. 1).

Fiul lui Alma, Corianton, era îngrijorat cu privire la dreptatea judecății de apoi. Citiți Alma 42:1 și marcați ce anume credea Corianton că va fi nedrept sau incorect la judecata de apoi.

Amintiți-vă, Corianton săvârșise multe păcate, dintre care unele erau foarte grave (vezi Alma 39:2–3); de aceea, este posibil ca el să își fi dorit sau să fi sperat să fie nedrept ca oamenii care păcătuiseră să fie pedepsiți.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce credeți că cei care nu s-au pocăit de păcatele lor ar putea fi îngrijorați să primească „ceea ce merită” la judecată.

În Alma 42:2–11, Alma a răspuns îngrijorării lui Corianton explicându-i că, prin căderea lui Adam, există moartea fizică (separarea trupului și a spiritului la momentul morții trupului) și moartea spirituală (separarea de Dumnezeu din cauza păcatului). Astfel, era necesar să fie stabilit un plan prin care omenirea să fie salvată din starea ei decăzută. În caz contrar, omenirea ar rămâne într-o stare plină de păcat și ar fi nefericită pentru totdeauna, potrivit cerințelor dreptății.

Citiți Alma 42:12 și identificați ce anume a făcut ca omenirea să intre într-o stare de decădere. Acum, citiți Alma 42:14 și însemnați consecințele nesupunerii noastre care sunt cerute de dreptate. Pe balanța pe care ați desenat-o în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți *Încălcare – nesupunere sau păcat* sub brațul stâng al balanței și *Pedeapsă – alungarea din prezența lui Dumnezeu* sub brațul drept.

 3. Citiți Alma 42:18. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

a. Ce credeți că înseamnă a avea „remușcări de conștiință” (Alma 42:18)?

b. Spre ce ar putea să ne ducă remușcările de conștiință?

Din ceea ce a propovăduit Alma, ce anume cere legea dreptății atunci când o persoană este nesupusă? (Din cauza nesupunerii noastre, legea dreptății cere ca noi

să avem remușcări și să fim alungați din prezența lui Dumnezeu.) Reflectați pentru o clipă la un moment din viața voastră în care ați simțit regret și nefericire sau retragerea Duhului Sfânt din cauză că ați făcut ceva greșit. Închipuți-vă acel sentiment înmulțit cu toate lucrurile rele pe care le-ați făcut vreodată, iar apoi închipuți-vă că ați avea sentimentul acela pentru totdeauna.

Bazându-vă pe ceea ce a propovăduit Alma, vreți ca judecata de apoi să se bazeze exclusiv pe dreptate? Vreți să primiți ceea ce „meritați” pentru lucrurile greșite pe care le-ați făcut?

Alma 42:15–31

Alma îl învață pe Corianton despre planul milei.

Una dintre însușirile divine ale lui Dumnezeu este aceea că El este drept. Cerințele dreptății îi condamnă pe toți copiii Tatălui Cereș și nu i-ar permite niciunui dintre noi să locuiască în prezența Sa în starea noastră păcătoasă. Reflectați la următoarea întrebare: Există vre o cale prin care aceste cerințe ale dreptății să fie șterse sau anulate?

Mulți oameni ar răspunde la această întrebare sugerând că, dacă ne pocăim, nu va trebui să suferim consecințele păcatelor noastre. Deși, în cele din urmă, acest răspuns este corect, este important să înțelegem că a șterge sau a ierta consecințele ar fi un lucru nedrept deoarece cerințele dreptății nu ar fi satisfăcute. Alma ne-a învățat că ștergerea pedepsei fără îndeplinirea cerințelor dreptății nu este posibilă. Citiți Alma 42:25 și căutați ce s-ar întâmpla dacă Dumnezeu ar înlătura, pur și simplu, consecințele pentru păcat și ar lăsa dreptatea neîndeplinită.

Reflectați la următoarea întrebare înainte de a citi Alma 42:15 pentru a găsi răspunsul: Dacă pedeapsa pentru păcatele noastre nu poate fi înlăturată, cum putem noi să avem vreodată conștiința împăcată și să fim readuși în prezența lui Dumnezeu?

Ar putea fi util să înțelegeți că expresia a „satisface cerințele dreptății” înseamnă a plăti pentru pedeapsa pe care o cere dreptatea.

Din Alma 42:15, învățăm că: **Ispășirea lui Isus Hristos a satisfăcut cerințele dreptății pentru ca cel care se pocăiește să poată avea parte de milă.** Completați desenul cu balanța pe care l-ați făcut în jurnalul pentru studiul scripturilor, scriind *Satisfăcută prin milă – ispășirea lui Isus Hristos* sub expresia „Pedeapsa...”.

4. Închipuți-vă că aveți un prieten care se luptă cu povara creată de propriile sale păcate. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum i-ați explica prietenului vostru modul în care ispășirea lui Isus Hristos permite ca fiecare dintre noi să aibă parte de milă.

Reflectați la ce înseamnă pentru voi cunoașterea faptului că Salvatorul a suferit de bunăvoie, în locul vostru, pedepsele pe care le cere dreptatea, pentru ca voi să aveți parte de milă.

Citiți Alma 42:22–24 și marcați ce anume cere Isus Hristos pentru ca noi să avem parte de milă. Expresia „cu adevărat plin de pocăință” din versetul 24 înseamnă care se pocăiește cu sinceritate. Pe baza a ceea ce ați citit, completați următorul principiu: **Dacă ne pocăim, noi vom primi**

_____ **prin ispășirea lui Isus Hristos.**

Președintele Boyd K. Packer, președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a vorbit despre Isus Hristos ca fiind un mediator. Un mediator este o persoană care stă între două părți și le ajută să rezolve un conflict. În timp ce citiți cuvintele sale, căutați motivul pentru care este nevoie de Salvator ca păcătosul să aibă parte de milă:

„Și printr-o lege eternă, mila nu poate fi arătată decât dacă există cineva care este atât binevoitor, cât și capabil să-și asume datoria noastră, să plătească prețul și să stabilească termenii pentru mântuirea noastră.

Dacă nu există un mijlocitor, dacă nu avem un prieten, întreaga măsură a dreptății neîncătușate și lipsite de compătimire trebuie, cu siguranță, să cadă asupra noastră. Plata deplină pentru fiecare încălcare, oricât de

Reflectarea la o întrebare

Reflectarea la întrebări în timp ce studiați scripturile vă cere să vă gândiți, fapt care, la rândul său, vă stimulează dorința de a căuta răspunsuri în scripturi. Aveți în vedere să notați câteva dintre propriile voastre întrebări atunci când studiați scripturile. Reflectarea asupra scripturilor vă va crește capacitatea de a înțelege principiile și adevărurile și de a le pune în practică în viața voastră.

mică sau de mare, va fi cerută de la noi până la cel din urmă bănuț.

Dar să știți un lucru: adevărul, gloriosul adevăr, declară că există un astfel de Mijlocitor...

Prin El, mila poate fi oferită fiecăruia dintre noi fără să fie încălcată legea veșnică a dreptății...

Mila nu ni se va oferi în mod automat. Se va întâmpla prin legământ făcut cu El. Se va întâmpla în termenii Săi generoși" („The Mediator,” *Ensign*, mai 1977, p. 55–56).

În timp ce Alma își încheia predica față de Corianton, el a rezumat tot ceea ce încercase să-l învețe pe fiul său. Citiți Alma 42:26–31 și marcați ce anume a dorit Alma pentru Corianton pe măsură ce acesta înțelegea doctrinele și principiile pe care i le-a propovăduit Alma în acest capitol. Observați că Alma dorea ca fiul său, Corianton, să nu caute scuze pentru păcatele sale, ci să permită doctrinele și principiilor legate de dreptate, milă și ispășire să „aibă control asupra inimii [sale]" (Alma 42:30). Cum puteți permite acestor doctrine și principii să aibă control asupra inimii voastre?

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Dacă ați putea să vă exprimați personal recunoștința față de Salvator pentru sacrificiul pe care l-a făcut pentru voi, ce l-ați spune?

Este important să știm, Corianton s-a pocăit și, în cele din urmă, a avut o influență majoră asupra creșterii Bisericii (vezi Alma 49:30).

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 42 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 20: ZIUA 4

Alma 43–44

Introducere

În Alma 43–44, Mormon a început să scrie despre războaiele dintre lamanii și nefiții. În timp ce Alma și fiii săi au continuat să slujească poporului, zoramii s-au alăturat armatei lamanite pentru a-i ataca pe nefiții. Căpitanul Moroni a dat dovadă de credință și înțelepciune în a-i apăra pe nefiții de armata lamanită. Deși era depășită numeric, pregătirea armatei nefite

și credința sa în Isus Hristos au reprezentat avantajele lor în luptă. Când și-au dat seama că aveau să fie învinși, lamanii au făcut un legământ de pace și au plecat din țară pentru o vreme.

Alma 43

Pregătirile și strategiile căpitanului Moroni zădărnicesc planurile armatei lamanite.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți o listă cu câteva dintre planurile, țelurile și dorințele voastre pentru viitor. În timp ce scrieți, aveți în vedere să includeți și țeluri și dorințe spirituale, cum ar fi o misiune, căsătoria în templu și familia.

După ce ați terminat de scris lista, identificați dorințele și țelurile pe care credeți că Satana nu ar vrea să le îndeplinească. În timp ce studiați Alma 43–44, căutați principiile care vă vor ajuta să vă îndepliniți țelurile drepte, în pofida eforturilor dușmanului de a vă împiedica să reușiți.

În Alma 43:1–4, în pofida eforturilor lui Alma de a-i readuce pe zoramii în Biserică, mulți dintre ei s-au alăturat lamanilor în pregătirea de a-i ataca pe nefiții.

Citiți Alma 43:5–8 și identificați „planurile” conducătorului lamanit Zerahemna. Ați putea însemna intențiile lui Zerahemna pe măsură ce le descoperiți. Reflectați la modul în care planurile sau dorințele lui Zerahemna pentru nefiți pot fi asemănate cu planurile pe care le poate avea Satana pentru voi.

Apoi, citiți Alma 43:9–11 și identificați planurile sau dorințele nefiților. Acum, reflectați la cum pot fi aceste dorințe asemănătoare cu dorințele voastre drepte.

Căpitanul Moroni, căpitanul-șef al armatelor nefite, și-a pregătit poporul pentru a-și apăra țara și familiile de intențiile rele ale lui Zerahemna. Citiți Alma 43:16–19 și căutați ce pregătiri au făcut căpitanul Moroni și nefiții.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați două dintre lucrurile pe care le-a dat Moroni oamenilor săi pentru a-i pregăti de război.

Acum, citiți Alma 43:20–22 pentru a descoperi cum au reacționat lamaniții față de pregătirile nefiților. Reflectați la motivul pentru care lamaniții și-au retras atacul, deși erau mai numeroși decât nefiții.

În timp ce studiem relatările luptelor fizice din Cartea lui Mormon, noi le putem asemăna cu luptele spirituale cu care ne confruntăm.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Ce puteți învăța din pregătirile de război ale lui Moroni despre cum vă puteți apăra de atacurile și ispitele lui Satana?

După ce s-au retras lamaniții, Moroni nu știa locul în care urmau să atace, mai târziu, dușmanii săi. Dacă ați fi în locul lui Moroni, ce ați încerca să faceți pentru a vă pregăti pentru un nou atac? _____

Citiți Alma 43:23–24 pentru a afla ce a făcut Moroni.

Din exemplul lui Moroni, învățăm că: **Dacă noi căutăm și urmăm sfatul profeților, vom fi mai capabili să ne apărăm de dușman.** La fel cum profetul Alma a putut să-i spună lui Moroni cum să-i apere pe nefiți de dușmanii lor, tot așa și profeții Domnului din zilele noastre ne învață cum să ne apărăm împotriva atacurilor spirituale ale dușmanului.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva fraze cu privire la un sfat primit din partea profeților în zilele din urmă care vă poate ajuta, dacă îl urmați, să vă apărați de planurile și ispitele lui Satana.

După cum este consemnat în Alma 43:25–43, Moroni a acționat în acord cu cunoașterea pe care a primit-o din partea profetului, împărțindu-și armata și ascunzând-o

de-a lungul drumului pe care veneau lamaniții. În timp ce se apropiau lamaniții, o jumătate din armata nefită i-a atacat pe lamaniți și i-a împins spre râul Sidon. După ce lamaniții au trecut râul, cealaltă jumătate a armatei nefite a atacat. Când lamaniții au văzut că erau înconjurați, ei s-au luptat cu atâta îndârjire, încât nefiții au început să ezite.

Studiind restul capitolului Alma 43, puteți învăța principii despre cum să vă îndepliniți obiectivele și dorințele drepte. Citiți Alma 43:43–54 și comparați sursele puterii, atât pentru lamaniți cât și pentru nefiți.

Reflectați în ce mod era mai bună cauza pentru care luptau nefiții decât cea a lamaniților. În timp ce îi comparăm pe Moroni și armata sa credincioasă cu luptele pe care le ducem noi cu dușmanul, aflăm că, **atunci când ne rugăm să primim ajutor pentru îndeplinirea planurilor și dorințelor noastre drepte, Dumnezeu ne va ajuta să le îndeplinim.**

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați primit ajutorul Domnului în îndeplinirea țărilor voastre drepte.

Alma 44

După victoria nefiților, căpitanul Moroni le dă ordin lămăniților să facă un legământ de pace.

Amintiți-vă că, în Alma 43, când căpitanul Moroni a văzut că lămăniții erau înconjurați și îngroziți, el a dat ordin oamenilor săi să se oprească din luptă. Citiți cuvintele lui Moroni din Alma 44:1–6 și căutați pe seama cui a pus Moroni victoria nefiților.

 6. Pe baza mărturiei lui Moroni din Alma 44:4–6, scrieți un adevăr în jurnalul pentru studiul scripturilor care să vă ajute să vă înfrunțați conflictele spirituale.

Președintele Boyd K. Packer, președinte al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, le-a promis tinerilor că Domnul îi va proteja atunci când ei rămân credincioși. În timp ce citiți cuvintele sale, subliniați pasajele care vă oferă alinare și care simțiți că vi se aplică.

„Tineretul de azi este crescut pe teritoriu inamic cu standarde morale decăzute. Însă, în calitate de slujitor al Domnului, eu vă promit că veți fi protejați și ocrotiți de atacurile dușmanului *dacă* voi veți da ascultare îndemnurilor care vin de la

Spiritul Sfânt.

Îmbrăcați-vă decent; vorbiți cu reverență; ascultați muzică înălțătoare. Evitați imoralitatea de orice fel și toate obiceiurile personale degradante. Controlați-vă viața și îndemnați-vă să fiți credincioși. Deoarece noi depinem de voi foarte mult, veți fi binecuvântați în mod remarcabil. Tatăl Ceresc veghează mereu asupra voastră” („Sfat pentru tineri”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 18).

În Alma 44:7–10, Zerahemna a declarat că el nu credea că Dumnezeu era sursa puterii nefiților. El s-a oferit să îi facă pe lămăniți să renunțe la arme, dar a refuzat să facă legământ de pace. Citiți reacția lui Moroni din Alma 44:11. Gândiți-vă de ce credeți că a fost important pentru Moroni să-i determine pe lămăniți să facă legământ de pace.

În timp ce mulți dintre lămăniți au făcut legământ de pace, Zerahemna i-a adunat pe restul oamenilor săi pentru a se lupta cu armata lui Moroni. În timp ce nefiții i-au atacat pe lămăniți și au început să-i ucidă, Zerahemna a văzut că distrugerea armatei sale era iminentă și a promis să facă legământ de pace (vezi Alma 44:12–20).

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum veți pune în practică unele dintre principiile și adevărurile pe care le-ați învățat în această lecție pentru a vă proteja de ispitele și atacurile dușmanului și pentru a vă îndeplini dorințele și țelurile drepte.

 8. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 43–44 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 21: ZIUA 1

Alma 45–49

Introducere

După ce Alma i-a oferit ultimele sale instrucțiuni fiului său, Helaman, el a plecat de la poporul lui Nefi și nu s-a mai auzit niciodată de el. În vremurile dificile care au urmat pentru nefiți, Helaman și căpitanul Moroni au devenit conducătorii lor spirituali și militari. Conducătorul lămănit Amalichia a căutat cu egoism îndeplinirea dorințelor sale nedrepte, folosind tactici asemănătoare cu cele ale diavolului. Căpitanul Moroni și-a pregătit poporul să fie credincios față de Dumnezeu în acele vremuri periculoase.

Alma 45

Helaman crede în cuvintele tatălui său, Alma, și își începe slujirea.

Amintiți-vă de un interviu pe care l-ați avut cu un părinte sau un conducător al preoției. Gândiți-vă la genul de întrebări care v-au fost adresate. Înainte ca Alma să plece din țară, el i-a adresat lui Helaman trei întrebări importante. Citiți Alma 45:2–7, identificați și însemnați aceste întrebări. („Cuvintele” la care a făcut Alma referire în versetul 2 se găsesc în Alma 37:1.) Gândiți-vă cum ați răspunde la întrebările lui Alma: Credeți în scripturi? Credeți în Isus Hristos? Veți ține poruncile?

După ce Helaman și-a exprimat mărturia, Alma i-a vorbit despre viitorul nefiților. El a profetizat despre distrugerea lor și despre distrugerea oricăror altor popoare care vor fi coapte cu totul în nedreptate pe acest pământ ales. Citiți Alma 45:16 și gândiți-vă la următorul adevăr din acest verset: **Domnul nu poate privi păcatul nici cu cea mai mică îngăduință.**

Pentru a vă ajuta să înțelegeți acest principiu, amintiți-vă că, prin ispășirea Sa, Salvatorul a plătit prețul pentru toate păcatele noastre dacă noi ne vom pocăi și vom căuta iertarea Sa. Dumnezeu nu poate tolera păcatul sub nicio formă. Totuși, deoarece Salvatorul a fost dispus să sufere pentru noi, noi nu mai trebuie să suferim pentru păcatele noastre dacă ne pocăim.

Citiți Doctrină și legăminte 1:31–33. Puteți nota aceste versete ca referință lângă Alma 45:16.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Care sunt sentimentele voastre față de Salvator când vă gândiți că El a fost dispus să plătească prețul păcatelor voastre?

După cum este consemnat în Alma 45:20–24, Helaman și-a început slujirea în calitate de profet al Domnului și conducător al Bisericii. El și alți conducători ai Bisericii au numit preoți și învățători în toate congregațiile, dar din cauza certurilor și mândriei crescânde, oamenii au refuzat să asculte de conducătorii lor.

Alma 46

Căpitanul Moroni îi adună pe cei dreapți pentru a-și apăra drepturile și religia.

După cum este consemnat în Alma 46:1–7, unii oameni care erau mândri pe Helaman și frații lui au ales să părăsească Biserica și să-l urmeze pe un om rău numit Amalichia, care dorea să fie rege. Citiți Alma 46:8–10 și căutați lecțiile pe care a dorit Mormon să le învățăm noi din această situație periculoasă.

Pentru a ajuta la apărarea libertății poporului, Moroni, care era căpitan-șef al armatelor nefite, și-a sfâșiat haina și a folosit o parte din aceasta pentru a face un „drapel al libertății” care să-i adune pe oameni să-și apere libertatea.

Citiți Alma 46:12–13 și marcați ceea ce a scris Moroni pe drapelul libertății. Identificați modul în care s-a pregătit să prezinte drapelul libertății înaintea poporului. Reflectați la ceea ce vă învață aceste versete despre caracterul lui Moroni. Citiți, de asemenea, Alma 48:11–13, 17–18 pentru a afla mai multe despre caracterul lui Moroni. Puteți însemna trăsăturile lui Moroni pe care ați dori să le dezvoltați mai bine în viața voastră.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre una sau mai multe dintre trăsăturile lui Moroni din Alma 46:12–13 și Alma 48:11–13, 17–18. Explicați de ce ați vrea să aveți aceste trăsături și cum vă puteți strădui să le dezvoltați.

Citiți Alma 46:18–22 și căutați modul în care a reacționat poporul la invitația lui Moroni de a lupta pentru libertate. Legământul descris în versetul 20 este o promisiune deosebită pe care acest grup de nefiți o făcuse față de Dumnezeu.

Conform celor relatate în Alma 46:20, de ce a dorit Moroni ca nefiții să facă un legământ cu Dumnezeu ca ei își vor apăra drepturile și religia? _____

După cum este consemnat în Alma 46:28–37, nefiții care i s-au alăturat căpitanului Moroni au capturat armata lui Amalichia. Totuși, Amalichia și alte câteva persoane au fugit și s-au alăturat lamaniților. Mulți dintre cei care-l urmau pe Amalichia și care au fost capturați au făcut legământ de a susține libertatea. Cei care nu au făcut aceasta au fost trimiși la moarte. Din experiența nefiților, învățăm următorul principiu: **Când suntem curajoși în ținerea poruncilor așa cum a**

fost căpitanul Moroni, Dumnezeu ne va întări și ne va binecuvânta.

După luptă, căpitanul Moroni a făcut ca drapelul libertății să fie înălțat pe fiecare turn al nefiților ca o aducere-aminte a lucrurilor pentru care ei făcuseră legământ să lupte și să le protejeze (vezi Alma 46:36).

În broșura *Pentru întărirea tineretului*, Prima Președinție a afirmat: „Dragii noștri tineri băieți și dragile noastre tinere fete, avem mare încredere în voi. Voi sunteți fii preaiubiți și fiice preaiubite ale lui Dumnezeu și El vă cunoaște și este preocupat de viața voastră. Ați venit pe pământ într-o perioadă în care există mari oportunități, dar și mari provocări. Standardele din această broșură vă vor ajuta în alegerile importante pe care le faceți acum și pe care le veți face în viitor. Noi vă promitem că, dacă veți respecta legămintele pe care le-ați făcut și aceste standarde, veți fi binecuvântați cu însoțirea Duhului Sfânt, credința și mărturia voastră vor deveni mai puternice și vă veți bucura de tot mai multă fericire” ([2011], p. ii).

3. Din ceea ce învățați din acest mesaj al Primei Președinții, răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor:

a. Care sunt promisiunile care vi se fac dacă țineți legămintele Evangheliei pe care le-ați făcut și standardele din broșura *Pentru întărirea tineretului*?

b. Uitați-vă la pagina de cuprins din broșura *Pentru întărirea tineretului* și alegeți unul dintre standardele prezentate în aceasta. Cum v-a binecuvântat viața respectarea acestui standard sau cum vă poate binecuvânta viața în viitor?

Alma 47

Amalichia devine regele lamaniților prin intermediul trădării și înșelăciunii.

Ce ați face dacă ați fi în război și cineva v-ar oferi o carte în care ar scrie ceea ce plănuiește inamicul să facă pentru a vă distruge pe voi și pe familiile voastre? În Alma 47 putem citi câteva idei cu privire la planurile inamicului nostru, care este diavolul.

Alma 47 consemnează multe înșelăciuni pe care le-a folosit Amalichia pentru a deveni rege al lamaniților, astfel încât să poată conduce armata lamanită la război împotriva nefiților. Dorința sa cea mai mare era să-i aducă pe toți nefiții în sclavie și să le fie rege.

Amalichia și cei care l-au urmat au mers întâi în țara lui Nefi, unde locuiau lamaniții. Regele lamaniților dorea să meargă la luptă împotriva nefiților, dar mulți dintre oamenii săi se temeau. Așa că regele i-a cerut lui Amalichia să-i constrângă pe lamaniții temători să intre în luptă. Amalichia a mărșăluit către adăpostul de pe munte unde fugiseră acești oameni, dar el nu

voia să-l ajute pe rege. El dorea să devină conducătorul lamaniților care se temeau, păcălindu-l pe conducătorul acestora, Lehonti, să coboare de la adăpostul lui de pe munte. Amalichia dorea să-l otrăvească pe Lehonti după ce acesta avea să coboare.

Studiați Alma 47:10–12. De câte ori l-a ispitit Amalichia pe Lehonti să plece de la locul său de refugiu? Citiți, de asemenea, Alma 47:17–19. Cum l-a ucis Amalichia pe Lehonti când acesta a coborât de pe munte?

Vârștnicul Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că oamenii din zilele noastre pot încerca să ne distrugă credința și mărturia ispitindu-ne să coborâm din locurile noastre de refugiu spiritual și să intrăm pe teritoriul diavolului: „În Cartea lui Mormon, citim despre Lehonti și oamenii lui care și-au așezat tabăra pe un munte. Trădătorul Amalichia l-a îndemnat pe Lehonti să „vină jos” și să-l întâlnească în vale. Dar, atunci când Lehonti a părăsit terenul înalt, el a fost otrăvit „încetul cu încetul” până când a murit și armata lui a căzut în mâinile lui Amalichia (vezi Alma 47). Prin dispute și acuzații, unii oameni ne atrag să părăsim terenul înalt. Terenul înalt se află în lumină... Este terenul sigur. Este adevărat și acolo se află cunoașterea” („Curajul creștin: prețul de a fi discipol”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 74).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Care sunt câteva dintre modurile în care Satana caută să ne facă să „venim jos” de pe terenul spiritual înalt?

b. Credeți că Satana încearcă să-i ademenească pe tineri să-și coboare standardele „încetul cu încetul”? Ce exemplu aveți cu privire la felul în care încearcă să facă acest lucru?

c. Ce lucruri concrete puteți face pentru a rămâne pe teren înalt din punct de vedere spiritual? La ce standard al Evangheliei mai trebuie să lucrați pentru a nu vă coborî acest standard „încetul cu încetul”?

La fel cum a făcut cu Amalichia, **Satana caută să ne distrugă și ne ademenește încetul cu încetul pentru a ne coborî standardele.**

Alma 48–49

Căpitanul Moroni îi inspiră pe nefiți să se întărească din punct de vedere fizic și spiritual.

În timp ce Amalichia încerca să obțină puterea prin „fraudă și înșelătorie” (Alma 48:7) asupra lamaniților și nefiților, Moroni acționa în moduri foarte diferite. Citiți Alma 48:7–10 și căutați ce a făcut Moroni când a aflat că Amalichia avea să conducă, în curând, armatele lamaniților împotriva nefiților. Ați putea

marca următoarele idei: (1) El a pregătit poporul să fie credincios față de Dumnezeu în vremuri grele (vezi versetul 7). (2) El i-a ajutat pe oameni să-și întărească zonele în care erau slabi (vezi versetele 8–9). (3) El i-a pregătit pe oameni să susțină și să apere „cauza creștinilor” sau Biserica (vezi versetul 10).

La fel cum Moroni și-a ajutat poporul să se pregătească pentru și să îndure vremurile grele, conducătorii Bisericii din zilele noastre ne oferă sfaturi care să ne ajute să ne pregătim pentru vremuri grele. Puteți nota următorul principiu în scripturile voastre, lângă Alma 48:7–10: **Când urmăm sfatul slujitorilor Domnului, noi vom fi pregătiți pentru greutățile vieții.**

Inițial, lamanii planificaseră să atace orașul lui Amoni și apoi orașul lui Noe, care fuseseră orașe nefite slabe. Citiți Alma 49:4–5 pentru a observa reacția lamanilor când au văzut pregătirile pe care le făceau nefiții în orașul lui Amoni. Lamanii au hotărât să nu atace orașul deoarece era atât de bine pregătit împotriva atacurilor. Citiți Alma 49:12–14 pentru a vedea reacția lamanilor când au încercat să atace orașul lui Noe.

 5. Timp de câteva minute, revedeți câteva cuvântări de la cea mai recentă conferință generală (din *Ensign* sau *Liahona*). Rezumați, în jurnalul pentru studiul scripturilor, sfaturile oferite de unul sau mai mulți dintre vorbitori. Cum pot aceste sfaturi să vă ajute să vă pregătiți pentru vremurile grele din viața voastră? Cum puteți folosi aceste sfaturi în viața voastră?

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 45–49 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 21: ZIUA 2

Alma 50–52; 54–55

Introducere

Căpitanul Moroni a continuat să-și ajute poporul să se apere fortificându-și cetățile. Nefiții au reușit să-i învingă pe lamanii până când răzvrătirea și răutatea au început să-i slăbească. În pofida eforturilor lui Moroni de a uni și de a apăra poporul, nefiții au pierdut multe orașe din cauza certurilor dintre ei. În cele din urmă, Moroni, Teancum și Lehi au recucerit orașul lui Mulec și au învins una dintre cele mai mari armate lamanite.

Amoron, conducătorul nedrept al lamanilor, a încercat să negocieze un schimb de prizonieri, dar Moroni a eliberat prizonierii nefiți fără vărsare de sânge. Moroni a rămas ferm și nu a făcut niciun compromis cu Amoron și cei care l-au urmat.

Alma 50–51

Nefiții sunt întăriți și prosperă când sunt supuși Domnului și când rămân uniți.

Cândiți-vă la un moment din viața voastră în care v-a fost greu să depășiți o provocare, cum ar fi o ispită, o problemă de sănătate, o problemă la școală sau o problemă în relația cu prietenii sau membrii familiei. V-ați fi dorit, la acea vreme, să aveți tărie spirituală mai mare?

Președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, a spus: „Pe măsură ce forțele din jurul nostru vor deveni mai puternice, tăria spirituală, care înainte era suficientă, nu va mai fi. Dacă, la un moment dat, credeam că o creștere a tăriei spirituale era posibilă, una mult mai mare ne va fi oferită. Atât nevoia de tărie spirituală, cât și ocaziile de a o dobândi vor crește într-un ritm pe care, dacă îl subestimăm, o facem în detrimentul nostru” („Always”, *Ensign*, oct. 1999, p. 9).

Pregătirile pe care le-au făcut nefiții pentru lupte ne pot ajuta să înțelegem următorul adevăr: **Dacă ne pregătim din punct de vedere spiritual, putem depăși provocările vieții.**

Recapitulați Alma 50:1–6. Ce au făcut nefiții pentru a construi fortificații în jurul orașelor lor? Citiți Alma 50:7. Ce au mai făcut nefiții pentru a se pregăti de luptă?

Nefiții au construit fortificații care le-au oferit putere în vremuri foarte dificile. Le putem urma exemplul clădindu-ne tăria spirituală acum, pentru a avea tăria necesară în vremuri dificile. Tăria spirituală se clădește cel mai eficient prin eforturi zilnice, consecvente. Devenim puternici din punct de vedere spiritual prin lucruri precum studiul regulat din scripturi, rugăciunea, participarea la adunările Bisericii, îndeplinirea chemărilor, exprimarea recunoștinței față de Dumnezeu, slujirea altora și ascultarea și urmarea sfaturilor conducătorilor Bisericii.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, completați următoarele afirmații:

a. *Îmi pot clădi o tărie spirituală mai mare prin (enumerați câteva lucruri pe care le puteți face).*

b. *Voi... cu mai multă consecvență (alegeți un lucru din lista făcută mai sus) _____ în fiecare zi, pentru a-mi clădi tăria spirituală.*

Citiți Alma 50:19–23 și căutați modul în care i-a binecuvântat Domnul pe nefiții care I-au fost credincioși în pofida împrejurărilor dificile din vremea lor. Ați putea nota acest principiu lângă aceste versete: **Dacă Îi suntem credincioși lui Dumnezeu, vom primi binecuvântări chiar și în vremuri turburi.** Căutați în Alma 50:21 ce a spus Mormon că i-a făcut pe nefiți să-și piardă aceste binecuvântări.

În timp ce căpitanul Moroni îi conducea pe nefiți în luptele lor împotriva lamaniților, Pahoran a devenit judecătorul-șef al nefiților. El era un om drept și a lucrat pentru a stabili pacea în țară. Totuși, un grup de nefiți a dorit să schimbe legile nefite pentru ca poporul să fie condus de un rege, nu de un sistem de judecători. Problema a fost supusă la vot, iar poporul a votat să-și păstreze sistemul de judecători. Totuși, „regaliștii” nu au vrut să susțină vocea poporului și au refuzat să lupte alături de ceilalți nefiți când au venit lamanii să se lupte cu ei. Moroni a trebuit să-și conducă armatele împotriva regaliștilor pentru a-i constrânge să li se alăture nefiților. Acest lucru i-a slăbit mult pe nefiți în luptele împotriva lamaniților (vezi Alma 51:1–21).

Citiți Alma 51:22–27 și căutați dovada că lamanii au reușit să capete putere asupra nefiților din cauza certurilor cu regaliștii. Reflectați la următorul principiu: **Dezbinarea și certurile distrug pacea.**

 2. Citiți Alma 50:39–40 și Alma 51:22 și observați cu câtă sârguință au căutat Pahoran și căpitanul Moroni să stabilească pacea în rândurile poporului lor. Gândiți-vă la un moment din viața voastră în care ați asistat la certuri, fie între prieteni, membri ai familiei, colegi de școală sau alte persoane. Gândiți-vă, de asemenea, la caracteristicile unei persoane care se străduiește să stabilească pacea. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți trăsăturile pe care le-ar putea avea o persoană împăciuitoare.

Alma 52

Moroni și Teancum își unesc forțele pentru a-i înfrânge pe lamanii.

După cum este consemnat în Alma 51:33–34, Amalichia a fost ucis de către Teancum, unul dintre cei mai mari conducători militari ai nefiților. După moartea lui Amalichia, fratele său, Amoron, a preluat comanda armatelor lamanite. Moroni l-a instruit pe Teancum să continue să întărească și să protejeze partea de nord a țării Abundența și să reia cât de multe orașe nefite posibil, din cele ocupate de lamanii (vezi Alma 52:1–10). Citiți Alma 52:15–17 și aflați de ce a hotărât Teancum să nu atace orașul lui Mulec.

Teancum știa că, atunci când dușmanul se afla în fortăreața sa, va fi greu să îl învingă. Din această experiență, învățăm următorul principiu: **Dacă evităm fortărețele dușmanului, suntem mai capabili să evităm ispita și să îi rezistăm.**

 3. Care sunt câteva dintre locurile care ar putea fi considerate fortărețe ale dușmanului? (Acestea sunt locuri sau situații în care, dacă v-ați afla, ați putea fi influențați să păcătuiți – de exemplu, o petrecere la care oamenii beau alcool sau se uită la un film nepotrivit.) În jurnalul pentru studiul scripturilor, notați câteva locuri de acest gen. Scrieți, de asemenea, de ce credeți că ar trebui să evitați asemenea locuri.

Nefiții se aflau într-un moment dificil, deoarece lamanii cuceriseră multe orașe nefite în timp ce nefiții se luptau cu regaliștii. Lamanii foloseau orașele respective drept fortărețe, deci nefiților le era greu să le recucerească. Moroni a făcut un plan pentru a-i scoate pe lamanii din orașul lui Mulec, astfel încât nefiții să poată recâștiga orașul. Citiți Alma 52:21–26 pentru a vedea ce au făcut Moroni și Teancum.

 4. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce au făcut Moroni și Teancum pentru a cucerii orașul lui Mulec (vezi Alma 52:21–26). De asemenea, scrieți ce credeți despre

Moroni în calitate de general. În ce moduri a fost el un general bun pentru nefiți?

Alma 54–55

Moroni refuză să facă schimb de prizonieri cu Amoron și recerește orașul lui Ghid.

În timpul războiului dintre lamaniți și nefiți, ambele tabere luaseră mulți prizonieri de război. Conducătorul lamaniților Amoron i-a trimis lui Moroni o scrisoare, în care îi propunea ca cele două tabere să facă schimb de prizonieri. Moroni s-a bucurat să facă schimb de prizonieri, astfel încât nefiții capturați să poată să se întoarcă și ca armatele sale să nu trebuiască să-i hrănească și să-i îngrijească pe prizonierii lamaniți pe care îi aveau. (Vezi Alma 54:1–2.)

Totuși, în timp ce el și Amoron trimiteau scrisori unul către celălalt, Amoron i-a scris, cerându-i ca nefiții să capituleze și să-i lase pe lamaniți să fie conducătorii lor. El a spus că nefiții erau criminali și că lamaniții aveau dreptate să se lupte cu ei. El a declarat, de asemenea, că nu exista Dumnezeu. (Vezi Alma 54:16–24.)

Când Moroni a primit această scrisoare, și-a dat seama că Amoron mințea. Amoron știa că lamaniții nu aveau o cauză dreaptă pentru care să se lupte cu nefiții. Moroni a spus că nu voia să facă schimb de prizonieri și, astfel, să le ofere mai multă putere lamaniților. El voia să găsească o cale de a-i salva pe prizonierii nefiți fără a face schimb. (Vezi Alma 55:1–2.)

Citiți Alma 55:3–24 și aflați ce a făcut Moroni pentru a-i salva pe prizonierii nefiți.

Când Moroni a refuzat să accepte cererile lui Amoron și a găsit un mod de a-i salva pe prizonierii nefiți, el i-a împiedicat pe lamaniți să capete un mare avantaj asupra nefiților și, în schimb, a câștigat avantaje mari pentru nefiți. Un adevăr pe care-l putem învăța din exemplul lui Moroni este că: **Dacă avem încredere în Domnul și ne supunem Lui întocmai, El ne va susține în timpul greutăților noastre.**

Relatarea din Alma 55:3–24 este o poveste despre salvare foarte captivantă. Gândiți-vă la un membru al familiei sau un prieten căruia i-ar plăcea să audă această poveste și găsiți prilejul de a i-o relata. Puteți împărtăși, de asemenea, cu persoana respectivă principiul notat cu caractere aldine în paragraful de mai sus și să îi explicați cum exemplifică Moroni acest principiu.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 50–52; 54–55 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 21: ZIUA 3

Alma 53; 56–58

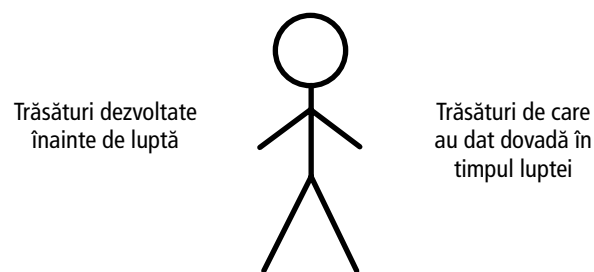
Introducere

Helaman și căpitanul Moroni s-au luptat cu lamaniții în diferite părți ale țării. Helaman i-a trimis lui Moroni o scrisoare în care descria bătăliile armatei sale cu lamaniții și își exprima încrederea și mulțumirea cu privire la marea credință a celor 2.060 de tineri războinici. Datorită credinței și curajului acestor tineri războinici nefiți, Domnul i-a ajutat să câștige luptele și i-a binecuvântat cu siguranță și cu credință în timpul necazurilor lor.

Alma 53; 56

Armatele lui Antipus și Helaman înfrâng cea mai puternică armată a lamaniților.

În timp ce căpitanul Moroni se lupta cu lamaniții într-o parte a țării, Helaman își conducea armata în altă parte a țării. În armata sa erau incluși și cei 2.000 de tineri fii ai poporului lui Amon. Părinții acestor tineri băieți făcuseră legământ să nu mai ridice niciodată armele împotriva dușmanilor lor, dar fiii lor nu făcuseră acest legământ, așa că ei au putut să ajute armatele nefite (vezi Alma 53:10–18).

Tânăr războinic – tânăr sfânt din zilele din urmă

 1. Faceți următorul desen în jurnalul pentru studiul scripturilor: Citiți Alma 53:18–21 și căutați expresiile care descriu trăsăturile pe care le dezvoltaseră cei 2.000 de tineri înainte de a intra în armată. Enumerați expresiile pe care le găsiți sub titlul „Trăsături dezvoltate înainte de luptă”. Puteți să însemnați aceste expresii în scripturile voastre.

Armata lui Antipus, un conducător militar nefit, era depășită numeric cu mult de către inamicii lamaniți în timp ce el și armata lui își apărau partea lor de țară. Antipus s-a bucurat când Helaman i-a adus pe cei 2.000 de tineri războinici pentru a-l ajuta (vezi Alma 56:9–10).

În prima lor luptă împotriva inamicului, cei 2.000 de tineri războinici au alungat cea mai puternică armată a lamaniților, iar comandantul nefit Antipus a comandat armatei sale să o urmărească pe cea a lamaniților. Armata lui Antipus a ajuns din urmă armata lamaniților, care a încetat să se lupte cu ei. Războinicii tineri, care merseseră înaintea, au observat că lamaniții încetaseră să-i mai urmărească. Ei nu știau dacă lamaniții se oprișeră pentru a-i ademini să se întoarcă pentru a-i putea distruge sau dacă aceștia se opriseră deoarece armata lui Antipus îi prinsese din urmă. De aceea, Helaman nu știa dacă trebuia să se întoarcă și să-i atace pe lamaniți. (Vezi Alma 56:29–43.)

Citiți Alma 56:43–48 și căutați expresiile care descriu trăsăturile de care au dat dovadă acești tineri băieți într-un moment critic al luptei. Enumerați în jurnalul pentru studiul scripturilor lucrurile pe care le găsiți sub titlul „Trăsături de care au dat dovadă în timpul luptei”. Puteți, de asemenea, să marcați aceste expresii în scripturile voastre.

Studiați Alma 56:49, 54–56 pentru a vedea ce s-a întâmplat când cei 2.000 de tineri războinici s-au întors să se lupte cu lamaniții. Căutați expresiile care ilustrează următorul adevăr: **Când acționăm cu credință, putem primi putere de la Dumnezeu.**

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum poate dezvoltarea trăsăturilor asemănătoare celor pe care le aveau tinerii războinici să vă ajute să acționați cu credință când vă aflați în situații dificile?
- Descrieți un moment în care voi (sau o persoană pe care o cunoașteți) ați acționat cu credință și ați primit putere din partea lui Dumnezeu pentru a trece cu bine printr-o situație dificilă.

Alma 57

Armata lui Helaman recucerește orașul lui Antipara și orașul Cumeni.

Helaman și armata sa au reușit să recapete orașul lui Antipara și orașul Cumeni de la lamaniți. În acest timp, Helaman a primit întăriri pentru armata sa. Mii de războinici din țara lui Zarahemla s-au alăturat armatei, precum și încă 60 de fii din poporul lui Amon (vezi Alma 57:1–12).

La scurt timp după ce armata lui Helaman a cucerit orașul Cumeni, lamaniții i-au atacat din nou. Armata

lui Helaman era într-o situație foarte dificilă, în timpul căreia cei 2.060 de tineri războinici au reprezentat o mare putere pentru întreaga armată. Citiți Alma 57:19–21 pentru a descoperi câteva trăsături de care tinerii războinici au dat dovadă în această luptă. Ați putea adăuga aceste trăsături la lista „Calități de care au dat dovadă în timpul luptei” din jurnalul pentru studiul scripturilor și le-ați putea însemna în scripturile voastre.

 3. Una dintre caracteristicile definitorii ale tinerilor războinici a fost aceea că s-au supus „întocmai” (Alma 57:21). În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce credeți că înseamnă a ne supune unei porunci „întocmai”?
- Cum credeți că i-a ajutat pe tinerii războinici să câștige lupta faptul că s-au supus întocmai cuvintelor conducătorului lor?
- Cum poate supunerea întocmai față de poruncile Domnului să vă ajute în luptele spirituale pe care le aveți în viață?

Puteți nota următorul principiu în scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Când ne supunem întocmai Domnului, El ne va întări în luptele pe care le avem în viață.** Citiți următoarea declarație a vârstnicului Russell M. Nelson, din

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, care a explicat de ce este atât de important să ne supunem „întocmai” poruncilor lui Dumnezeu:

„[Veți] întâlni oameni care aleg ce porunci vor să țină și le ignoră pe cele pe care ei aleg să le încalce. Eu numesc aceasta supunerea de tip meniu de restaurant. Această practică de a tria și alege nu va avea rezultate bune. Va duce la suferință. Pentru a se pregăti să-L întâlnească pe Dumnezeu, o persoană ține *toate* poruncile Sale. Are nevoie de credință ca să le țină, iar ținerea poruncilor Sale va întări acea credință.

Supunerea permite binecuvântărilor lui Dumnezeu să se reverse fără nicio restricție. El îi va binecuvânta pe copiii Săi supuși cu eliberarea din sclavie și nenorocire. Și El îi va binecuvânta cu mai multă lumină...

Supunerea față de poruncile lui Dumnezeu va oferi protecție fizică și spirituală („Întâmpinați viitorul cu credință”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2011, p. 34–35).

Citiți Alma 57:25–27 și căutați câteva dintre motivele pentru care Domnul Și-a arătat puterea să-i protejeze pe tinerii războinici. Ce vă impresionează cel mai mult la tinerii războinici în aceste versete?

Chiar și atunci când suntem drepecți, Dumnezeu nu ne va proteja întotdeauna de greutăți. Deși tinerilor

războinici le-a fost cruțată viața, ei au fost, cu toții, răniți (vezi Alma 57:25) și mulți alți nefiți drepecți au fost uciși (vezi Alma 57:26). Totuși, Dumnezeu ne va întări întotdeauna în vremuri dificile și ne va binecuvânta cu lucrurile de care avem nevoie. În cele din urmă, El le va oferi binecuvântările eterne tuturor celor care se supun poruncilor Sale.

Alma 58

Armatele nefite așteaptă provizii și, apoi, recuceresc orașul lui Manti.

Pe lângă luptele pe care le-au purtat cu lamaniții, armata lui Helaman a avut parte și de alt fel de adversitate. Luptele aveau loc la o distanță anume de Zarahemla, care era centrul guvernării nefite. Armata lui Helaman trecuse prin niște lupte foarte grele, dar nu primise hrana, proviziile și soldații în plus de care avea nevoie din partea guvernului. Ei nu știau de ce nu erau susținuți de guvern. (Vezi Alma 58:7–9.)

 4. Citiți Alma 58:10–12 și răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce au făcut nefiții când au trecut prin această situație dificilă?
- Cum a răspuns Domnul la cererile și rugăciunile lor sincere?
- Conform celor relatate în Alma 58:12, cum i-a ajutat încredințarea oferită de Domnul pe Helaman și armata sa?

Scrieți următorul principiu în scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Dacă ne întoarcem către Dumnezeu în vremurile grele, noi putem primi încredințarea divină care să ne întărească credința și să ne ofere speranță.**

În pofida slăbiciunii armatei sale, Helaman și oamenii săi au reușit să cucerească orașul lui Manti (vezi Alma 58:13–41). Helaman a atribuit reușitele armatei ajutorului primit de la Domnul (vezi Alma 58:37).

Helaman a continuat să fie uimit de reușita tinerilor războinici. Studiați Alma 58:39–40 și căutați cuvinte și expresii care arată modurile în care tinerii războinici au fost curajoși în împrejurările dificile. Puteți marca aceste cuvinte sau expresii în scripturile voastre.

 5. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre un moment în care ați căutat ajutor de la Dumnezeu într-un moment dificil și ați simțit sprijinul Său.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 53; 56–58 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Alma 59–63

Introducere

Helaman i-a scris o scrisoare căpitanului Moroni, în care i-a vorbit despre eforturile armatei și a cerut ajutor din partea guvernului nefit. Căpitanul Moroni s-a bucurat să audă despre reușitele lui Helaman, dar s-a mâniat pe guvern pentru că a neglijat trimiterea de întăriri. Căpitanul Moroni a scris o scrisoare de mustrire către judecătorul-șef, Pahoran. Drept răspuns, Pahoran i-a spus despre o răzvrătire care avusese loc împotriva guvernului. Moroni a mărșăluit în ajutorul acestuia și i-a învins pe rebeli. Apoi, armatele nefite au reușit, împreună, să îi învingă pe lamaniți. După 14 ani de război, nefiții au avut, din nou, pace în țară, permițându-le astfel lui Helaman și fraților săi să se concentreze asupra întăririi Bisericii.

Alma 59

Nefiții pierd o fortăreață, iar căpitanul Moroni deplânge răutatea poporului.

Când căpitanul Moroni a primit o scrisoare din partea lui Helaman în care acesta îi descria reușitele armatei sale, Moroni și oamenii săi s-au bucurat. Moroni i-a trimis, apoi, o scrisoare lui Pahoran, conducătorul nefit din Zarahemla, în care îi cerea să-i trimită întăriri și provizii lui Helaman. Dar nu s-a trimis niciun fel de întărire. Așadar, când lamaniții au atacat orașul lui Nefiha, oamenii din Nefiha au fost nevoiți să fugă și lamaniții au cucerit orașul.

Citiți Alma 59:9–12 pentru a afla reacția lui Moroni când a aflat de victoria lamaniților. Puteți marca în scripturile voastre această frază din Alma 59:9: „era mai ușor ca orașul să fie apărat să nu cadă în mâinile lamaniților decât să-l recaptureze de la ei”. Din această frază, învățăm următorul principiu: **Este mai ușor și mai bine să rămânem credincioși decât să ne întoarcem la credință după ce ne-am rătăcit.**

 1. Studiați fraza pe care ați marcat-o în Alma 59:9 și principiul scris cu caractere aldine din paragraful de mai sus. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- De ce este mai ușor să evităm dependența de substanțe dăunătoare decât să învingem dependența?
- De ce este mai ușor să ne păstrăm mărturia decât să o recăpătăm după ce am pierdut-o?
- De ce ar putea fi mai ușor ca o persoană să rămână activă în Biserică decât să se întoarcă la Biserică după ce a fost inactivă?

Alma 60–62

Moroni îl întreabă pe Pahoran care este cauza neglijenței guvernului.

După ce orașul lui Nefiha a fost cucerit de către lamaniți, căpitanul Moroni a hotărât să-i scrie o solicitare lui Pahoran, judecătorul-șef din Zarahemla. Citiți Alma 60:17–24 și căutați acuzațiile aduse de Moroni lui Pahoran și oamenilor din Zarahemla.

Citiți din nou Alma 60:23 și observați cum face căpitanul Moroni referire la a curăța mai întâi „vasul... pe dinăuntru”. El făcea referire la nevoia de a înlătura corupția existentă în guvernul nefit și din rândul oamenilor săi. Totuși, acest verset se poate aplica, de asemenea, vieților noastre. Închipuiți-vă că puneți murdărie sau noroi într-un pahar. Chiar dacă ați spăla paharul pe dinafară, ați bea din el?

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Dacă ne gândim la noi înșine ca fiind „vase”, ce credeți că înseamnă să curățăm vasul pe dinăuntru?
- De ce ne-ar ajuta curățarea vasului nostru din interior să fim mai utili în împărăția lui Dumnezeu?

După cum este consemnat în Alma 60:33–36, căpitanul Moroni i-a spus lui Pahoran să trimită repede oameni și provizii către armata sa și cea a lui Helaman. Dacă Pahoran nu voia, Moroni avea să aducă forțe militare în Zarahemla și să-l constrângă să facă aceste lucruri. Pahoran a primit scrisoarea lui Moroni și i-a scris repede un răspuns. Citiți Alma 61:1–5 pentru a descoperi ce se întâmpla în Zarahemla.

Citiți Alma 61:9–14 și gândiți-vă cum a răspuns Pahoran acuzațiilor lui Moroni. Aveți în vedere să marcați afirmațiile care arată mărinimia caracterului lui Pahoran. În loc să se simtă jignit, Pahoran l-a invitat pe Moroni să i se alăture, în puterea Domnului, pentru a lupta cu inamicul. Citiți Alma 62:1 pentru a

descoperi cum s-a simțit Moroni când a primit răspunsul lui Pahoran.

În jurnalul pentru studiul scripturilor, puteți scrie următoarele lucruri: **Putem alege să nu ne simțim jigniți de cuvintele sau faptele celorlalți. Când ne alăturăm altora în dreptate, suntem mai puternici în luptele noastre împotriva răului.**

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat:

„Prin puterea ispășirii lui Isus Hristos, dumnezevoastră și cu mine putem fi binecuvântați să evităm și să triumfăm asupra jignirii. «Multă pace au cei ce iubesc legea Ta, și nu li se întâmplă nici o nenorocire» (Psalmii 119:165)...

Moroni... i-a scris lui Pahoran «într-un fel de condamnare» (Alma 60:2) și l-a acuzat cu duritate de nepăsare, neglijență și neîndeplinirea responsabilităților. Pahoran ar fi putut foarte ușor să se mânie pe Moroni din cauza mesajului său, dar a ales să nu se simtă jignit...

Unul dintre cei mai importanți indicatori ai propriei noastre maturități spirituale este revelat în modul în care răspundem la slăbiciuni, la lipsa de experiență și la posibilele acțiuni jignitoare ale altora. Un lucru, un eveniment sau un mod de exprimare pot fi jignitoare, dar dumnezevoastră și cu mine putem decide să nu fim jigniți – și să spunem odată cu Pahoran: «nu are nicio importanță» [Alma 61:9] („Și nimic nu-i va jigni”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 90–91).

 3. Gândiți-vă la un moment în care ați ales să nu vă simțiți jigniți de cuvintele sau faptele altora. Scrieți un paragraf scurt despre importanța alegerii de a nu ne simți jigniți.

După cum este consemnat în Alma 62, căpitanul Moroni și-a adus armata în Zarahemla pentru a-l ajuta pe Pahoran să-i înlăture pe regaliști – disidenți nefiți care voiau să stabilească un rege și să facă alianță cu lamaniții. Regaliștii l-au împiedicat pe Pahoran să trimită oameni și provizii în ajutorul lui Moroni și Helaman. Moroni și Pahoran și-au unit apoi forțele și au primit ajutor de la alte armate nefite pentru a-i alunga pe lamaniți din țară. În acest timp, mulți lamaniți s-au pocăit și s-au alăturat poporului lui Amon.

Închipuiți-vă câteva dintre provocările pe care le-au întâmpinat familiile și oamenii la sfârșitul unui asemenea război. Citiți Alma 62:39–41 pentru a vedea cum au fost afectați nefiții de încercările războiului. În timp ce citiți, căutați adevărurile pe care le puteți identifica în aceste versete.

Scrieți următorul principiu sau adevăr în scripturile voastre, lângă Alma 62: 39–41 sau în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Putem să ne apropiem de Domnul în timpul încercărilor noastre.**

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- De ce credeți că unii oameni se apropie de Domnul când întâmpină încercări, în timp ce alții se depărtează de El?
- Ce v-au învățat capitolele despre războaie despre faptul de a fi un ucenic al lui Isus Hristos în vremuri dificile sau de încercare?

Alma 63

Mulți nefiți călătoresc către țara de la mieznoapte.

După ce a murit Helaman (vezi Alma 62:52), fratele său, Șiblon, a intrat în posesia inscripțiilor sfinte. Citiți Alma 63:1–2 pentru a vedea ce fel de om era Șiblon. După cum este consemnat în Alma 63, Moroni și Șiblon au murit, iar fiul lui Moroni, Moroniha, a preluat conducerea armatelor nefite.

Citiți Alma 63:10–13. Înainte de a muri, Șiblon i-a încredințat scrierile sfinte lui Helaman, care era fiul lui Helaman. Helaman a păstrat cronicile care erau deja scrise și a început să facă o înregistrare scrisă care avea să devină cartea lui Helaman.

În Alma 63:5–8, este consemnat faptul că mulți nefiți au călătorit cu corabia spre ținuturile de la mieznoapte și nu s-a mai auzit niciodată de ei. De asemenea, sfârșitul capitoului Alma 63 arată că, din nou, au început să fie certuri între lamaniți și nefiți, sfârșindu-se astfel cartea lungă și plină de inspirație a lui Alma.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Alma 59–63 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA CARTEA LUI

Helaman

De ce studiem această carte?

Pe măsură ce veți studia din cartea lui Helaman, veți învăța din exemplele și învățăturile unor bărbați importanți, cum ar fi Helaman, Nefi, Lehi și Samuel Lamanitul, care s-au supus cu curaj Domnului și au depus mărturie despre Isus Hristos. Slujirea acestor bărbați demonstrează că Dumnezeu oferă putere slujitorilor Săi ca ei să îndeplinească voința Sa și că eforturile celor drepecți pot binecuvânta mii de oameni. Veți învăța, de asemenea, despre consecințele mândriei, răutății și combinațiilor secrete.

Cine a scris această carte?

Mormon a compilat și a prescurtat cronici de pe plăcile mari ale lui Nefi pentru a crea Cartea lui Helaman. Cartea poartă numele lui Helaman, care a fost fiul lui Helaman și nepotul lui Alma cel Tânăr. Helaman a primit cronicile de la unchiul său, Șiblon, și a slujit în calitate de judecător-șef neprihănit al nefiților. El i-a învățat pe fiii săi, Nefi și Lehi, să-și amintească de Mântuitorul lor, Isus Hristos (vezi Helaman 5:9–14). Mai târziu, aceste învățături l-au inspirat pe Nefi să renunțe la funcția sa de judecător-șef pentru a predica pocăință nefiților și lamaniților. După ce mii de lamanii au fost convertiți, un profet lamanit pe nume Samuel a fost inspirat să predice pocăință și să profetească printre nefiți în același timp cu Nefi. Cartea lui Helaman își are originea în cronică păstrată în timpul guvernării și slujirii lui Helaman (Helaman 1–3) și a lui Nefi (Helaman 4–16). Cronica lui Nefi a inclus și profețiile și învățăturile lui Samuel Lamanitul.

Când și unde a fost scrisă?

Cronica inițială care a fost folosită ca sursă pentru Cartea lui Helaman a fost scrisă între anii 52 î.H. și 1 î.H. Mormon a prescurtat acele cronici între anii 345 d.H. și 385 d.H. Mormon nu a specificat locul în care se afla când a compilat această carte.

UNITATEA 22: ZIUA 1

Helaman 1–2

Introducere

După moartea judecătorului-șef, Pahoran, au existat mari neînțelegeri printre nefiți cu privire la care dintre fiii săi – Pahoran, Paanchi și Pacumeni – să devină noul judecător-șef. Pahoran a fost ales noul judecător-șef de către popor. Unul dintre urmașii lui Paanchi, un bărbat numit Chișcumen, care făcea parte dintr-o grupare secretă, l-a ucis pe Pahoran și Pacumeni a fost numit judecător-șef. Profitând de aceste neînțelegeri și conflicte, lamanii au reușit să cucerească Zarahemla, capitala nefiților, și să-l ucidă pe Pacumeni. Generalul nefiților, Moroniha, a recâștigat orașul Zarahemla și Helaman a fost numit judecător-șef. Chișcumen a fost omorât în timp ce încerca să-l ucidă pe Helaman și Gadianton a devenit conducătorul grupării secrete.

Helaman 1

Neînțelegerile dintre nefiți cu privire la cine să fie judecător-șef permit lamaniților să cucerească Zarahemla, capitala nefiților.

Gândiți-vă la ultima oară când v-ați certat cu cineva sau ați fost martori la o ceartă. Care sunt problemele cauzate de neînțelegeri? În timp ce studiați Helaman 1, căutați care au fost problemele cu care s-au confruntat nefiții din cauza neînțelegerilor și gândiți-vă la ce puteți învăța din experiența lor.

Citiți următoarele pasaje din scripturi și scrieți-vă răspunsurile la întrebări în spațiile libere:

- Helaman 1:1–4. Ce a cauzat neînțelegeri și dezbinări printre poporul nefit? _____
- Helaman 1:5–8. Cine a fost numit judecător-șef? Cum au reacționat cei doi frați ai noului judecător-șef? _____
- Helaman 1:9–12. Ce a făcut Chișcumen și care a fost legământul încheiat de el și membrii grupării lui secrete? _____

În această perioadă de neînțelegeri printre nefiți, un bărbat numit Coriantumr i-a condus pe lamaniți în luptă împotriva orașului Zarahemla. Citiți Helaman 1:18–22 și identificați ce au reușit lamaniții să facă din cauza neînțelegerilor dintre nefiți.

Unul dintre adevărurile pe care le învățăm din această relatare este următorul: **Neînțelegerile duc la dezbinare și ne fac vulnerabili la influența dușmanului.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă Helaman 1:18.

1. Pentru a înțelege mai bine acest principiu, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsurile la următoarele întrebări:

- a. O tânără față s-a certat cu părinții ei din cauza prietenilor ei. Cum poate afecta această ceartă modul în care tânăra va asculta sfaturile părinților cu privire la alte aspecte ale vieții ei?
- b. Un tânăr băiat este furios pe cineva din cvorumul preoției din care face parte. Cum ar putea afecta această neînțelegere comportamentul lui la Biserică?
- c. Gândiți-vă la persoanele din viața voastră cu care aveți neînțelegeri. Ce anume puteți face pentru a elimina aceste neînțelegeri din viața voastră? Cum puteți realiza aceasta?

În Helaman 1:22–30 este consemnat că, după ce lamaniții au cucerit orașul Zarahemla, au început imediat să mășăluiască spre orașul Abundența pentru a-l cucerii și pe acesta. Armatele nefite au reușit să-i înconjoare și să-i învingă pe lamaniți. Mulți lamaniți au fost uciși, iar cei care s-au predat au fost lăsați să se întoarcă în țările lor.

Helaman 2

Helaman devine judecător-șef, iar slujitorul său îi salvează viața când o grupare secretă încearcă să-l ucidă.

Înainte de a studia Helaman 2, gândiți-vă la modul în care o tânără credincioasă sau un tânăr credincios s-ar strădui să repare o greșeală sau un păcat. Ar încerca să îl ascundă sau ar cere iertare Domnului și celor pe care i-a rănit?

După ce Chișcumen l-a ucis pe Pahoran, el și membrii grupării lui secrete au promis unul altuia că nu vor spune nimănui cine a comis crima. Citiți Helaman 2:3–4 și acordați atenție expresiei „întrase într-un legământ ca nimeni să nu cunoască ticăloșia lui”. Citiți apoi Doctrină și legăminte 58:43 și căutați modul în care Domnul dorește să acționăm când am făcut ceva greșit.

2. După ce ați studiat Helaman 2:3–4 și Doctrină și legăminte 58:43, scrieți în jurnalele voastre pentru studiul scripturilor diferența dintre modul în care Domnul dorește să acționăm dacă păcătuim și modul în care Chișcumen și urmașii săi au acționat.

După moartea lui Pahoran, Helaman a devenit noul judecător-șef, iar Chișcumen, împreună cu gruparea lui secretă, a hotărât să-l ucidă și pe Helaman. În această perioadă, un bărbat numit Gadianton a devenit conducătorul grupării secrete. Citiți Helaman 2:2–9 și scrieți în spațiul de mai jos modul în care a fost ucis Chișcumen: _____

Citiți Helaman 2:10–14 și aflați ce s-a întâmplat cu banda de tâlhari a lui Gadianton. Mormon a avertizat cu privire la grupări secrete precum tâlharii lui Gadianton, numite „combinații secrete” (vezi, de exemplu, Helaman 3:23), că, în final, acestea vor fi pricina distrugerii poporului nefit. Alți profeti care au scris în Cartea lui Mormon înainte au avertizat, de asemenea, cu privire la combinațiile secrete (vezi 2 Nefi 26:22; Alma 1:12). Cartea lui Mormon ne învață acest principiu: **Combinațiile secrete pot duce la distrugerea societăților.**

Vârstnicul M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a avertizat cu privire la pericolele pe care le reprezintă astăzi combinațiile secrete. Pe măsură ce citiți avertismentul său, notați ce puteți face pentru a vă apăra de combinațiile secrete.

„Cartea lui Mormon ne învață că aceste combinații secrete angajate în nelegiuiri reprezintă o problemă serioasă, nu doar pentru anumite persoane și familii, ci și pentru civilizații întregi. Printre combinațiile secrete din zilele de astăzi se numără

bandele criminale, traficanții de droguri și clanurile de crimă organizată. Combinațiile secrete din zilele noastre funcționează foarte asemănător tâlharilor lui Gadianton din vremurile Cărții lui Mormon... Ele au ca scop, printre altele, «să ucidă și să jefuiască și să fure și să preacurvească și să facă tot felul de ticăloșii împotriva legilor țării lor și a legilor lui Dumnezeu» [Helaman 6:23].

Dacă nu suntem atenți, combinațiile secrete de astăzi pot obține putere și influență tot atât de repede și tot atât de complet precum au făcut în timpurile Cărții lui Mormon...

Cartea lui Mormon ne învață că diavolul este «[autorul] tuturor păcatelor» și fondatorul acestor combinații secrete [Helaman 6:30]... Scopul lui este să distrugă persoanele, familiile, comunitățile și națiunile [vezi 2 Nefi 9:9]. Într-o oarecare măsură, el a avut succes în perioada descrisă în Cartea lui Mormon. Și el are mult prea mult succes astăzi. De aceea este foarte important pentru noi... să adoptăm o atitudine fermă față de adevăr și dreptate, făcând ceea ce putem pentru a ajuta să ne păstrăm comunitățile în siguranță...

„[Putem fi] «martorii lui Dumnezeu» stabilind un exemplu bun, respectând standardele Bisericii și împărțind mărturiile noastre celor din jurul nostru [vezi Mosia 18:9]” („Standing for Truth and Right” *Ensign*, nov. 1997, p. 38).

Gândiți-vă la unul sau mai multe moduri în care puteți pune în practică învățăturile vârstnicului Ballard de a apăra adevărul și dreptatea în comunitatea și în țara în care trăiți.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Helaman 1–2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 22: ZIUA 2

Helaman 3–4

Introducere

În perioada descrisă în capitolele anterioare din Cartea lui Helaman, nefiții s-au bucurat de perioade de pace și au îndurat perioade de neînțelegeri. Zeci de mii de nefiți s-au alăturat Bisericii în perioada de pace. În urma acestei mari prosperități, credința membrilor mai umili ai Bisericii s-a întărit în ciuda faptului că au fost persecutați de către cei care au devenit mândri. Pentru că mulți nefiți au devenit ticăloși, ei și-au pierdut pământurile din sud, acestea fiind cucerite de lamaniți.

Helaman 3

Mulți nefiți migrează înspre nord în timp ce Biserica prosperă în mijlocul ticăloșiei și al persecuțiilor.

Citiți Helaman 3:1–2 și observați că, timp de câțiva ani, nu a existat „niciun conflict” printre poporul ne-fit. Acum, citiți Helaman 3:3, 19 și identificați cuvinte sau expresii care arată că lucrurile s-au schimbat în rândul nefiților.

Helaman 3:4–16 explică faptul că, pe măsură ce au fost tot mai multe neînțelegeri printre nefiți, mulți oameni s-au mutat în nord. Mulți nefiți au devenit ticăloși și s-au alăturat lamaniților.

În ciuda neînțelegerilor și a ticăloșiilor, Helaman a ales să trăiască altfel. Helaman a slujit în calitate de judecător-șef al nefiților și a fost, de asemenea, profet

printre ei. Citiți Helaman 3:20 și identificați modul în care a fost descris Helaman. (Cuvântul *echitate* înseamnă a fi corect fără a favoriza sau a fi părtinitor.)

Ce vă impresionează în legătură cu Helaman? De ce credeți că a rămas atât de puternic în această perioadă caracterizată de neînțelegeri și ticăloșie? Puteți însemna cuvântul *întotdeauna* din Helaman 3:20.

Citiți Helaman 3:22–26 și marcați modul în care nefiții au început să se schimbe în bine. Câți oameni s-au alăturat Bisericii? _____

Mormon a folosit deseori expresia „astfel, noi putem să vedem”, „astfel, noi vedem” și „noi vedem” pentru a sublinia adevăruri pe care dorea ca noi să le învățăm. În Helaman 3:27–30, aceste expresii sunt folosite de mai multe ori, arătând că Mormon a dorit ca noi să învățăm câteva lecții importante. Citiți Helaman 3:27–30, marcați expresiile cheie și identificați care sunt lecțiile pe care Mormon a dorit ca noi să le învățăm.

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, faceți următoarele exerciții:

a. Scrieți ce a vrut Mormon să știți despre cuvântul lui Dumnezeu din Helaman 3:27–30.

b. Scrieți cum v-a ajutat studiul scripturilor să stați deoparte de ticăloșie și să rămâneți pe cărarea care duce în prezența lui Dumnezeu.

Citiți Helaman 3:32–34 și observați că unii membri ai Bisericii au început să-i persecute pe alți membri ai Bisericii. Cei care persecutau erau oameni care spuneau că aparțin Bisericii, dar erau, de fapt, plini de mândrie și nu credeau în învățăturile Bisericii. Faptele lor i-au făcut pe membrii umili ai Bisericii să sufere mult. Gândiți-vă cât de dificil ar fi să mergeți la Biserică și să fiți persecutați de alți membri ai Bisericii pentru că alegeți să-i urmați pe profeții lui Dumnezeu și să țineți poruncile.

Citiți Helaman 3:35 pentru a vedea ce au făcut membrii Bisericii în timpul persecuțiilor și greutăților din viețile lor.

2. Bazându-vă pe studiul versetului 35 din Helaman 3, răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor:

a. În perioada de suferință, credința membrilor umili ai Bisericii a fost întărită sau slăbită?

b. Ce anume au făcut membrii umili ai Bisericii pentru a-și întări credința?

c. Ce binecuvântări au primit acești membri ai Bisericii?

Studiind Helaman 3:33–35, învățăm că fiecare persoană determină în ce măsură o afectează persecuțiile și suferințele. Bazându-vă pe ce ați învățat în aceste

versete, completați acest enunț: **În ciuda persecuțiilor și încercărilor, credința noastră în Isus Hristos poate să crească dacă** _____

(Această frază poate fi completată în multe feluri).
Puteți scrie această frază în scripturile voastre, lângă Helaman 3:33–35.

 3. Pentru a înțelege mai bine învățăturile din aceste versete, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la două sau la toate întrebările următoare:

- Cum v-a ajutat rugăciunea sau postul într-o perioadă de persecuții sau încercări?
- Ce credeți că înseamnă să ne supunem inima în Dumnezeu?
- Vă amintiți de o perioadă de persecuții sau încercări din viața voastră în care credința v-a fost întărită?

Citiți Helaman 3:36–37 și identificați condiția spirituală a majorității nefiților în momentul morții lui Helaman.

Helaman 4

Nefiții pierd îndrumarea Spiritului Domnului, iar lamaniții cuceresc toate teritoriile din sud ale nefiților.

Potrivit celor consemnate în Helaman 4, după moartea lui Helaman, mândria și neînțelegerile dintre nefiți au făcut ca mulți nefiți să se alăture lamaniților. Lamaniții s-au luptat împotriva nefiților. Citiți Helaman 4:4–8 și marcați pe hartă teritoriul pe care credeți că l-au cucerit lamaniții.

 4. Împărțiți o pagină din jurnalul vostru pentru studiul scripturilor în două trasând o linie verticală pe mijlocul paginii. În partea din stânga sus a paginii, scrieți: *Expresii care arată atitudinea și acțiunile nefiților.* În partea din dreapta sus a paginii, scrieți: *Expresii care arată consecințele acestor acțiuni.* Citiți Helaman 4:11–13, 21–26 și scrieți cel puțin trei expresii sub fiecare titlu.

Unul dintre principiile importante pe care le învățăm din Helaman 4 este următorul: **Mândria și ticăloșia ne separă de Spiritul Domnului și suntem lăsați singuri.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă Helaman 4:23–25.

Din experiența nefiților vedem că, atunci când au fost lăsați singuri, au pierdut lupte și teritorii (vezi Helaman 4:25–26). În viețile noastre, a fi lăsați singuri înseamnă a pierde însoțirea Spiritului.

 5. Gândiți-vă la „luptele” din viața voastră și scrieți despre una sau mai multe dintre ele în jurnalul pentru studiul scripturilor. Scrieți cel puțin un lucru pe care îl puteți face pentru a păstra tovărășia Spiritului în viața voastră. Scrieți, de asemenea, sentimentele voastre cu privire la importanța de a avea Spiritul în viața voastră pentru a vă ajuta să înfrunțați bătăliile având puterea Domnului.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Helaman 3–4 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 22: ZIUA 3

Helaman 5

Introducere

Nefiții au continuat să trăiască în ticăloșie până când majoritatea dintre ei au ales ticăloșia în locul dreptății. Inspirați de cuvintele tatălui lor, Nefi și Lehi s-au dedicat propovăduirii Evangheliei. Tatăl lor, Helaman, i-a învățat despre importanța clădirii vieții lor pe temelia Salvatorului. După ce le-au propovăduit nefiților, Lehi și Nefi le-au propovăduit lamaniților și au fost aruncați în închisoare. După ce Domnul i-a eliberat pe Nefi și Lehi din închisoare în mod miraculos, majoritatea lamaniților au fost convertiți la Evanghelie.

Helaman 5:1–13

Helaman i-a învățat pe fiii săi, Nefi și Lehi, să-și amintească de poruncile lui Dumnezeu și de puterea lui Hristos pentru a primi ajutor.

Citiți următoarele șase cuvinte și expresii. Pentru a vă ajuta să realizați următoarea activitate, încercați să vă amintiți fiecare dintre aceste șase cuvinte și expresii. Vi se va cere să le scrieți din memorie în jurnalul pentru studiul scripturilor: *familie, părinți, ispășirea lui Isus Hristos, profeți, pocăința duce la salvare, țineți poruncile.*

1. Închideți manualul și scrieți din memorie aceste șase cuvinte sau expresii în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Verificați-vă răspunsurile. Gândiți-vă câteva momente dacă a fost ușor sau greu să țineți minte aceste expresii. Credeți că v-a ajutat faptul că vi s-a spus că veți fi rugați să scrieți din memorie elementele din listă?

Citiți următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball și gândiți-vă la motivul pentru care *amintiți-vă* este o expresie atât de importantă când încercăm să trăim în acord cu Evanghelia: „Când căutați în dicționare cel mai important

cuvânt, știți care este acesta? Acesta poate fi *amintiți-vă*. Deoarece fiecare dintre dumneavoastră ați făcut legăminte – știți ceea ce trebuie să faceți și știți cum să faceți acest lucru – nevoia noastră cea mai mare este de a ne aminti” („Circles of exaltation” [cuvântare adresată învățătorilor de religie din cadrul Sistemului Educațional al Bisericii, 28 iunie 1968], p. 5).

Astăzi veți studia despre doi oameni care au avut o influență importantă în viețile a mii de oameni pentru că și-au amintit adevăruri predate de tatăl lor. În timpul lecției de azi, gândiți-vă la ceea ce credeți că Domnul dorește să vă amintiți.

După cum este explicat în Helaman 5:1–4, Nefi a renunțat la funcția de judecător-șef deoarece oamenii deveniseră extrem de ticăloși. El și fratele său, Lehi, au dorit să-și dedice tot timpul propovăduirii cuvântului lui Dumnezeu. Când și-au început slujirea, ei și-au adus aminte de învățăturile tatălui lor, Helaman. Citiți următoarele versete și rezumați în spațiile libere ceea ce le-a cerut Helaman fiilor lui să-și amintească. Puteți, de asemenea, să marcați cuvintele *aduceți-vă aminte* de fiecare dată când apar în aceste versete.

- Helaman 5:5–7 _____
- Helaman 5:9–11 _____
- Helaman 5:12 _____

2. Pentru a înțelege mai bine ceea ce tocmai ați citit, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a.** În ce fel vă poate ajuta faptul că vă amintiți de exemplele celor neprihăniți să alegeți „să faceți ceea ce este bine”? (Helaman 5:7).
- b.** Ce faceți pentru a vă aminti de ispășirea lui Isus Hristos?

Recitați Helaman 5:12, și căutați expresii care vin în sprijinul acestui principiu: **Dacă ne clădim temelia pe Isus Hristos, Satana nu va avea putere asupra noastră.** (Helaman 5:12 este o scriptură de bază. Puteți marca acest verset într-un mod distinct pentru a-l putea găsi în viitor.)

Imaginați-vă că vi se cere să proiectați o clădire care nu va cădea niciodată. Gândiți-vă la răspunsurile la următoarele întrebări:

- Ce fel de temelie ar trebui să aibă o astfel de clădire?
- În ce mod o temelie trainică ajută o clădire să reziste vremii, dezastrelor naturale sau circumstanțelor grele?
- Ce cuvinte sau expresii din Helaman 5:12 sugerează faptul că a clădi pe temelia lui Isus Hristos, Mântuitorul nostru, nu va împiedica atacurile dușmanului, ci vă va da putere să le depășiți?

3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsurile la întrebările următoare:

- a.** Ce credeți că înseamnă să clădiți temelia vieții voastre pe stânca lui Isus Hristos? Cum încercați să faceți acest lucru în viețile voastre?
- b.** Când ați reușit să rezistați tentației sau încercărilor deoarece temelia vieții voastre a fost Isus Hristos?
- c.** Ce puteți îmbunătăți astfel încât Salvatorul să fie mai din plin temelia vieții voastre?

Helaman 5:14–52

Domnul îi protejează pe Nefi și pe Lehi în închisoare și înlătură întunericul din fața celor care i-au luat în captivitate când aceștia îl cheamă și se pocăiesc.

După cum este scris în Helaman 5:14–19, Nefi și Lehi au propovăduit Evanghelia cu putere mare în ținutul lui Zarahemla și au botezat mii de oameni. Apoi, ei au călătorit în ținutul lui Nefi, care era sub stăpânirea lamaniților. Următoarea activitate este menită să vă ajute să înțelegeți experiențele extraordinare pe care le-au avut Nefi și Lehi printre lamaniți.

4. Pe o pagină întreagă din jurnalul pentru studiul scripturilor, desenați următorul tabel. Citiți apoi versetele din fiecare căsuță și desenați o imagine simplă sau scrieți un rezumat scurt despre ceea ce este descris în fiecare grup de versete.

Nefi și Lehi printre lamaniți		
Helaman 5:20–21	Helaman 5:22–25	Helaman 5:26–28
Helaman 5:29–34	Helaman 5:35–39	Helaman 5:40–44

În această experiență, norul de întuneric poate reprezenta păcatul și stâlpul de foc care a înconjurat fiecare persoană poate reprezenta Duhul Sfânt.

Recitați versetele 28 și 34 și scrieți cum s-au simțit oamenii când erau umbriți de norul de întuneric: _____

Recitați versetele 43 și 44 și scrieți cum s-au simțit oamenii când erau încercuiți de stâlpul de lumină: _____

Recitați versetele 41 și 42 și scrieți ce au făcut oamenii pentru a îndepărta norul de întuneric sau, cu alte cuvinte, pentru a se pocăi de păcatele lor: _____

Citiți Helaman 5:45–47 și meditați asupra adevărilor pe care le puteți învăța din această experiență cu privire la pocăință. Unul dintre principii este: **Atunci când dăm dovadă de credință în Isus Hristos și ne pocăim de păcatele noastre, Duhul Sfânt ne umple inima cu pace și bucurie.**

În Helaman 5:48–52 învățăm că aproximativ 300 de lamaniți au fost martori la acest miracol și au fost convertiți în totalitate la Evanghelia. Ei au mers înainte și au slujit poporului până când „cea mai mare parte a lamaniților” a fost, de asemenea, convertită (Helaman 5:50). Acești convertiți „și-au abandonat armele lor de război” (Helaman 5:51) și „au cedat nefiților pământurile din stăpânirea lor” (Helaman 5:52). În majoritatea cazurilor din Cartea lui Mormon, oamenii și-au

recuperat pământurile prin război, însă în cazul acesta, nefiții și-au recuperat pământurile pentru că dușmanii lor s-au pocăit și au acceptat Evanghelia.

5. Gândiți-vă dacă aveți pace și bucurie în viața voastră. Gândiți-vă dacă, în viața voastră, există vreun nor de întuneric, precum un păcat de care nu v-ați pocăit, certuri cu membrii familiei sau cu prietenii sau, pur și simplu, faptul că nu citiți din scripturi sau nu vă rugați cu regularitate. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți unul sau mai multe exemple. Gândiți-vă la ce puteți face pentru a urma exemplul lamaniților din Helaman 5 și scrieți ce puteți face pentru a-L invita pe Salvator să risipească norii de întuneric care se află deasupra voastră. În ce fel poate pocăința să facă parte din soluția pe care o căutați? Cum va vă ajuta pocăința să clădiți pe temelia lui Isus Hristos?

Scriptură de bază – Helaman 5:12

Citiți Helaman 5:12 și identificați cuvinte care vă sugerează imagini (de exemplu, *stâncă, temelie, vânt, ploaie cu pietre, furtună*). Pentru a vă ajuta să memorați acest verset, luați o foaie de hârtie și scrieți prima literă din fiecare cuvânt din verset, cu excepția cuvintelor care vă sugerează o imagine. Acolo, în loc de literă, desenați o imagine simplă care să reprezinte acel cuvânt. Repetați versetul folosind numai foaia voastră de hârtie. Puneți hârtia într-un loc în care o vedeți des pentru a vă ajuta să vă amintiți adevărurile din acest verset.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Helaman 5 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 22: ZIUA 4

Helaman 6–9

Introducere

Ca urmare a eforturilor misionare ale lui Nefi și Lehi, lamaniții au devenit mai neprihăniți. Din păcate, în același timp, nefiții au devenit mai ticăloși și i-au susținut pe tâlharii lui Gadianton, ceea ce a dus la retragerea Spiritului Domnului de la ei. Profetul Nefi a profetizat că, dacă nefiții vor continua să trăiască în nedreptate, ei vor pieri. Drept răspuns, judecătorii corupți au ațâțat pe mulți oameni la mânie împotriva lui Nefi, în timp ce alții l-au apărat cu îndrăzneală pe profet. Ca dovadă

a faptului că vorbele sale se vor împlini, Nefi a revelat faptul că judecătorul-șef fusese ucis de fratele său. Când s-au adevărit cuvintele lui Nefi, unii oameni l-au acceptat ca profet.

Helaman 6

Lamaniții devin neprihăniți și luptă împotriva tâlharilor lui Gadianton, în timp ce nefiții sprijină combinațiile secrete.

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, desenați următoarea schemă, lăsând loc deasupra și dedesubt:

În timp ce ați studiat cartea lui Helaman, ați văzut că nefiții au luat decizii greșite care au făcut ca Spiritul Domnului să se retragă din viața lor, în timp ce lamaniții au luat decizii care au invitat Spiritul din ce în ce mai mult în viața lor. Citiți Helaman 6:1–5, 16–17, 34–36; urmăriți ce au făcut lamaniții pentru a simți Spiritul Domnului mai mult; scrieți lucrurile pe care le-au făcut deasupra săgeții îndreptate în sus. În aceleași versete, urmăriți lucrurile pe care le-au făcut nefiții și care au determinat îndepărtarea Spiritului Domnului și scrieți-le sub săgeata îndreptată în jos.

Putem învăța un principiu important de la nefiți și lamaniți, și anume: **Când credem în cuvintele Domnului și ne supunem lor, El va revărsa Spiritul Său asupra noastră.** Opusul acestui principiu este, de asemenea, adevărat: **Dacă nu suntem dispuși să credem și să ne supunem cuvintelor Domnului, Spiritul Domnului se va retrage de la noi.**

Uitați-vă la ceea ce ați scris pe schema din jurnalul pentru studiul scripturilor. Gândiți-vă la modul în care acțiunile scrise în partea de sus a paginii sunt exemple ale faptului că suntem dispuși să credem și să ne supunem cuvintelor Domnului, în timp ce acțiunile scrise în partea de jos a paginii sunt exemple ale faptului că inimile ne sunt împietrite și nu dorim să ascultăm de Domnul.

2. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsurile la întrebările următoare:

a. Alegeți una dintre acțiunile bune (din partea de sus a schemei) pe care o faceți sau ați făcut-o în viața voastră. În ce mod această acțiune a invitat Spiritul Sfânt în viața voastră?

b. Uitați-vă la acțiunile din partea de jos a schemei voastre. De ce doriți să evitați aceste lucruri?

Alegeți un lucru pe care puteți să-l faceți pentru a invita Spiritul Domnului să fie prezent mai din plin în viața voastră și străduiți-vă să lucrați la aceasta în timpul săptămânii care urmează.

Helaman 7

Nefi propovăduiește nefiților ticăloși și le poruncește să se pocăiască.

Profetul Nefi a slujit în calitate de misionar în țara de la mieznoapte timp de șase ani. El s-a întors acasă după ce a încercat să propovăduiască nefiților, care au respins cuvintele sale și au rămas în starea lor de ticăloși. El s-a simțit foarte descurajat. Citiți Helaman 7:6–11 pentru a afla ce a făcut Nefi.

După ce oamenii s-au adunat să-l asculte pe Nefi când se ruga în turmul din grădina sa, Nefi a început să le propovăduiască (vezi Helaman 7:12–29). El i-a avertizat cu privire la consecințele deciziilor lor și a subliniat următorul principiu: **Dacă refuzăm să ne pocăim de păcatele noastre, vom pierde protecția Domnului și binecuvântările vieții veșnice.**

Helaman 8:1–26

Judecătorii corupți ațâță oamenii la mânia împotriva lui Nefi.

Ce influențe vă distrag de la a da ascultare cuvintelor profetilor? Pe măsură ce studiați Helaman 8, căutați idei cu privire la ce trebuie să faceți când vă confrunțați cu astfel de influențe.

Citiți Helaman 8:1–6 pentru a afla felul în care au reacționat judecătorii nefiți (care au fost, de asemenea tâlhari ai lui Gadianton) la învățăturile lui Nefi. În timp ce citiți, meditați asupra următoarelor întrebări: Care a fost mesajul principal pe care judecătorii l-au transmis oamenilor? Potrivit celor consemnate în Helaman 8:4, de ce nu l-au prins judecătorii pe Nefi?

Gândiți-vă la ce ați face dacă cineva ar încerca să vă convingă să nu țineți seama de învățăturile profetilor. În Helaman 8, unii oameni au contrazis ceea ce au spus judecătorii cu privire la Nefi. Citiți Helaman 8:7–9 și subliniați ceea ce au spus oamenii în sprijinul lui Nefi.

Citiți Helaman 8:10 și observați efectele pe care le-au avut cuvintele lor asupra situației. Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă Helaman 8:7–10. **Dacă ne opunem răului, putem împiedica creșterea sa.**

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un paragraf scurt în care să explicați motivul pentru care credeți că principiul de mai sus este important în zilele noastre.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsurile la întrebările următoare:

a. Cum puteți rezista influențelor care încearcă să vă convingă să ignorați sau să vă împotriviți învățăturilor profetului?

b. Care ar fi cele mai potrivite moduri de a contrazice astfel de influențe și de a sprijini profeții Domnului?

c. Când v-ați împotrivit voi sau cineva cunoscut unor astfel de influențe? Care au fost rezultatele?

După cum este consemnat în Helaman 8:11–23, Nefi le-a amintit oamenilor de fiecare profet care a depus mărturie despre Isus Hristos. El le-a propovăduit nefiților următorul principiu: **Dacă dăm dovadă de credință în Isus Hristos și suntem supuși, vom primi viața veșnică.** În ciuda numărului mare de profeți ale căror învățături au confirmat cuvintele lui Nefi, oamenii l-au respins pe el și mesajul său. Citiți Helaman 8:24–26 și identificați consecințele cu care s-au confruntat nefiții pentru că au continuat să respingă mărturiile profeților. Apoi, meditați asupra următoarelor întrebări: De ce credeți că cei care neagă adevărul și se răzvrătesc împotriva lui Dumnezeu se confruntă cu astfel de consecințe?

Helaman 8:27–9:41

Nefi revelează faptul că judecătorul-șef a fost ucis de către fratele său.

Drept dovadă că oamenii se găseau într-o stare păcătoasă și că ceea ce le-a spus cu privire la distrugerea lor se va împlini, Nefi a revelat faptul că judecătorul-șef al nefiților fusese ucis. Nefi a declarat, de asemenea, că bărbatul ucis și fratele său făceau parte din tâlharii lui Gadianton. (Vezi Helaman 8:27–28.)

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următorul principiu: **Cuvintele profeților se vor împlini.**

Imaginați-vă că sunteți un detectiv care investighează uciderea judecătorului-șef. Găsiți răspunsurile la următoarele întrebări citind versetele dintre paranteze. Scrieți-vă răspunsurile în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Prima zi de investigație:

- Când cinci oameni au investigat afirmațiile lui Nefi, ce au găsit ei? De ce au căzut la pământ? (Helaman 9:1–5)
- Pe cine au suspectat oamenii că ar fi fost ucigașii? (Helaman 9:7–8)

A doua zi de investigație:

- Cine s-a dovedit a fi nevinovat? (Helaman 9:10–14, 18)
- Cine a fost acuzat? (Helaman 9:16, 19)
- Ce dovadă a nevinovăției sale a avut Nefi? (Helaman 9:25–36)
- Cine a fost ucigașul? (Helaman 9:37–38)

Puteți însemna răspunsurile la următoarele întrebări în scripturile voastre:

- Potrivit celor relatate în Helaman 9:5, ce au crezut cei cinci bărbați care l-au găsit pe judecătorul-șef ucis? De ce le-a fost frică?

- Potrivit celor relatate în Helaman 9:36, despre ce a spus Nefi că va mărturisi Seantum atunci când va recunoaște că și-a ucis fratele?
- Potrivit celor relatate în Helaman 9:39–41, de ce unii oameni l-au crezut pe Nefi?

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Helaman 6–9 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 23: ZIUA 1

Helaman 10

Introducere

După ce procesul pentru uciderea judecătorului-șef s-a finalizat (vezi Helaman 7–9), Nefi s-a întors la casa lui. El a meditat asupra lucrurilor pe care Domnul i le arătase și s-a îngrijorat, de asemenea, cu privire la ticăloșia oamenilor. În momentele de descurajare, Domnul i-a vorbit lui Nefi și l-a binecuvântat pentru totdeauna cu puterea de a pecetlui. Domnul i-a poruncit lui Nefi să continue să predice pocăința oamenilor, iar Nefi s-a supus numaidecât.

Helaman 10:1–11

Nefi primește puterea de a pecetlui

Gândiți-vă la o perioadă în care ați încercat din răspuțeri să faceți ceea ce este drept, dar reacția celorlalți sau rezultatele pe care le-ați obținut au fost diferite de ceea ce v-ați așteptat. În Helaman 10, veți citi despre modul în care Domnul l-a binecuvântat pe Nefi pe măsură ce el a continuat să fie credincios în împrejurări grele.

După ce i s-a dovedit nevinovăția în cazul uciderii judecătorului-șef, Nefi a observat că oamenii nu

Să creăm o atmosferă de învățare

Un cadru ideal pentru învățarea Evangheliei constă în ordine, pioșenie și un sentiment de pace. Încercați să eliminați orice lucru care v-ar putea distra de la a studia scripturile și a medita asupra acestora. Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că „inspirația vine mult mai ușor într-o atmosferă liniștită” și că „reverența invită revelația” („Reverence Invites Revelation”, *Ensign*, nov.1991, p. 21–22).

au reacționat cu credință și nu s-au pocăit după ce au fost martorii evenimentelor dramatice relatate în Helaman 9. Nefi a pornit spre casă descurajat. Citiți Helaman 10:1–3 și observați lucrurile asupra cărora a meditat Nefi în drum spre casă. Puteți însemna cuvintele *chibzuind și se gândea* de fiecare dată când sunt menționate în aceste versete. A chibzui înseamnă a medita profund, deseori asupra scripturilor sau asupra altor lucruri legate de Dumnezeu. Chibzuirea asupra lucrurilor legate de Dumnezeu împreună cu rugăciunea pot invita revelația și o mai mare înțelegere.

Gândiți-vă la următoarele întrebări:

- La ce se gândea Nefi?
- De ce se simțea „mult supărat” sau de ce era necăjit?
- Ce s-a întâmplat în timp ce medita?

În Helaman 10:1–3, suntem învățați următorul principiu: **Meditarea asupra lucrurilor Domnului ne pregătește să primim revelații.** Există și alte exemple în scripturi care ilustrează acest principiu: Nefi a meditat asupra lucrurilor învățate de la tatăl său, Lehi, și a aflat că erau adevărate (vezi 1 Nefi 10:17; 11:1); tânărul Joseph Smith „a meditat iar și iar” asupra versetului Iacov 1:5 și adevărul i-a fost revelat (vezi Joseph Smith – Istorie 1:11–19); și președintele Joseph F. Smith a meditat și a reflectat asupra pasajelor din scripturi referitoare la mântuirea morților și adevărul i-a fost revelat (vezi D&L 138:1–6, 11).

În general, revelațiile pe care le primesc oamenii când meditează asupra lucrurilor legate de Dumnezeu nu sunt sub formă de voci, viziuni sau alte manifestări spectaculoase. Vârșnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat:

„Revelațiile sunt transmise prin diverse căi, incluzând, de exemplu, visele, viziunile, conversațiile cu mesageri cerești și inspirația... Unele revelații sunt primite imediat și cu intensitate; altele sunt recunoscute treptat și subtil...”

Mult mai frecvent, revelația vine în cantități mici de-a lungul timpului și este acordată în conformitate cu dorința, demnitatea și pregătirea noastră. Asemenea comunicări blânde și [treptate] de la Tatăl Ceresc „[cad deasupra sufletelor noastre] ca roua din cer” (D&L 121:45). Acest model de revelație tinde să fie mai degrabă obișnuit decât rar și este evident în experiența lui Nefi, în timp ce încerca mai multe abordări diferite înainte de a obține cu succes plăcile de aramă de la Laban (vezi 1 Nefi 3–4)...

Adevărurile fundamentale ale Evangheliei restaurate nu i-au fost date profetului Joseph Smith toate deodată

în dumbrava sacră. Aceste comori neprețuite au fost revelate în circumstanțe justificate și la momente potrivite.

Președintele Joseph F. Smith a explicat în ce mod a apărut în viața sa acest model de revelație: «Fiind băiat... în mod frecvent... I-am cerut Domnului să-mi arate câteva lucruri minunate, astfel încât să pot primi o mărturie. Dar Domnul a ascuns minunile față de mine și mi-a arătat adevărul, rând după rând... până când m-a făcut să cunosc adevărul din creștetul capului până în tălpile picioarelor și până când îndoiala și frica mi-au dispărut» (în Conference Report, apr. 1900, p. 40–41).

Noi, ca membri ai Bisericii, tindem să subliniem minunile și manifestările spirituale dramatice atât de mult încât nu putem aprecia și putem chiar să trecem cu vederea modelul tipic prin care Duhul Sfânt Își îndeplinește lucrarea Sa” („Spiritul revelației”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2011, p. 88).

1. Scrieți în jurnalele pentru studiul scripturilor despre o situație în care ați primit revelație personală. Care au fost împrejurările care au dus la primirea revelației? Cum v-a ajutat faptul că ați meditat să primiți revelație? (Amintiți-vă că revelația poate fi primită în multe moduri. Poate fi primită prin cunoaștere și înțelegere dobândite dintr-odată sau puțin câte puțin sau poate fi primită prin sentimente de pace și asigurare.)

Alocați timp pentru a medita cu regularitate, cum ar fi în timpul adunărilor Bisericii, înainte și după rugăciunile personale și studiul scripturilor, după vizionarea sau ascultarea conferinței generale, în timpul postului sau în timp ce respectați ziua de Sabat.

Imaginați-vă că ați avea un lucru de mare valoare și ar trebui să-l lăsați în grija altcuiva. În cine ați avea încredere că va avea grijă de acesta? Ce v-ar determina să alegeți acea persoană? Ce a făcut acea persoană pentru a vă câștiga încrederea?

Citiți Helaman 10:4–5 și fiți atenți la motivul pentru care Domnul a avut încredere în Nefi. *Neoboseală* înseamnă „să nu obosim niciodată”. Meditați asupra exemplelor oferite de persoane pe care le cunoașteți, care par să-I slujească Domnului fără oboseală, oricare ar fi împrejurările în care se află.

Răspunsul pe care Domnul i l-a dat lui Nefi în Helaman 10:4 ne învață următorul principiu: **Domnul ne dă binecuvântări și responsabilități când punem voia Sa înaintea voinței noastre.**

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau mai multe dintre întrebările următoare:

- În ce moduri puteți ajunge să cunoașteți voia Domnului cu privire la viața voastră?
- Ce ați făcut de curând în viața voastră pentru a-l arăta Domnului că voia Sa este mai importantă decât voia voastră și că doriți să o urmați întotdeauna?
- În ce aspect al vieții voastre ați putea să căutați și să urmați mai bine voia Domnului în loc să urmați voia voastră?

Citiți Helaman 10:5–7 și identificați binecuvântările și promisiunile pe care Domnul i le-a dat lui Nefi fiindcă a fost demn de încredere. Scrieți binecuvântările și promisiunile lângă versetul corespunzător:

Versetul 5: _____

Versetul 6: _____

Versetul 7: _____

Binecuvântarea pe care ați identificat-o în Helaman 10:7 este o doctrină de bază a Evangheliei lui Isus Hristos: **Puterea de pecetluire leagă și dezleagă pe pământ și în ceruri.** Mai cunoașteți alți oameni din scripturi care au primit această putere de pecetluire? Puteți scrie următoarele referințe lângă Helaman 10:7: 1 Împărați 17 (Ilie); Matei 16:15–19 (Petru); Doctrină și legăminte 132:46 (Joseph Smith).

Citiți Doctrină și legăminte 128:9 și identificați ce a propovăduit profetul Joseph Smith despre puterea de pecetluire.

Aceleași chei ale puterii de pecetluire sunt deținute astăzi de către președintele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. La fel cum Domnul a putut avea încredere în Nefi, Domnul știe, de asemenea, că președintele Bisericii nu va utiliza această putere în vreun fel contrar voinței Sale. Această autoritate de pecetluire este delegată altor deținători demni ai preoției din lume, făcând posibilă pecetluirea pe pământ și în ceruri prin rânduieli ale preoției.

Gândiți-vă la următoarea afirmație făcută de vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, referitoare la importanța acestei puteri de pecetluire:

„Lucrurile care nu sunt pecetluite de această putere iau sfârșit odată cu moartea. Dacă un botez nu are o pecete valabilă, nu-i va permite unei persoane să intre în împărăția celestială; dacă o căsătorie eternă nu este pecetluită de această autoritate, nu-i va duce pe soți la exaltare în cel mai înalt grad din lumea celestială.

Toate lucrurile capătă tărie și valabilitate de durată datorită puterii de pecetluire” (*Mormon Doctrine*, ediția a 2-a, [1966], p. 683).

 3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor răspundeți la următoarele întrebări:

- Potrivit declarației vârstnicului McConkie, ce se întâmplă dacă o rânduială nu este pecetluită de autoritatea corespunzătoare?
- Ce impact a avut puterea de pecetluire asupra vieții voastre și cum ați dori să vă binecuvânteze viața în viitor?

Citiți următoarea afirmație a vârstnicului Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, privind faptul că Dumnezeu a restaurat puterea de pecetluire: „Templele, rânduielile, legămintele, înzestrările și pecetluirile au fost restaurate, exact așa cum a fost profetit. Rânduielile templului asigură reconcilierea cu Domnul și pecetluiesc familiile pentru totdeauna. Supunerea față de legămintele sacre pe care le-am făcut în temple ne face demni de viața eternă – cel mai mare dar al lui Dumnezeu făcut omului” („Să ne pregătim pentru binecuvântările templului”, *Ensign*, oct. 2010, p. 42).

Conform vârstnicului Nelson, ce ne califică pentru primirea binecuvântărilor promise prin puterea de pecetluire?

Helaman 10:12–19

Nefi se supune poruncii Domnului de a predica pocăință poporului.

Ați fost vreodată rugat să faceți ceva de către un părinte, angajator sau conducător și ați amânat sau nu ați făcut ce vi s-a cerut? Gândiți-vă ce mesaj transmiteți când amânați să faceți ceea ce vi s-a cerut.

Citiți Helaman 10:11–12 și acordați atenție răspunsului pe care l-a dat Nefi atunci când Domnul i-a poruncit să predice pocăință poporului. Ce Îi arătăm Domnului atunci când răspundem imediat și repede la sfatul și poruncile Sale?

 4. Citiți Helaman 10:13–18. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva propoziții despre ceea ce ați învățat din modul în care Nefi a răspuns la porunca Domnului. Scrieți în ce fel puteți pune în practică acest lucru în viața voastră.

Prin credința sa, Nefi l-a arătat Domnului că poate avea încredere în el și a fost binecuvântat cu putere mare și protecție.

Recapitularea scripturii de bază

Pentru recapitularea scripturii de bază, citiți 1 Nefi 3:7; 2 Nefi 2:27; 2 Nefi 31:19–20; și Mosia 2:17. Gândiți-vă în ce mod aceste versete se potrivesc cu relatarea din Helaman 10 privind slujirea lui Nefi.

Gândiți-vă la moduri prin care să puneți voia Domnului înaintea voinței voastre și să vă supuneți repede. Când slujiți Domnului cu credință, precum a făcut Nefi, El va avea încredere în voi și vă va binecuvânta.

 5. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Helaman 10 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Helaman 11–12

Introducere

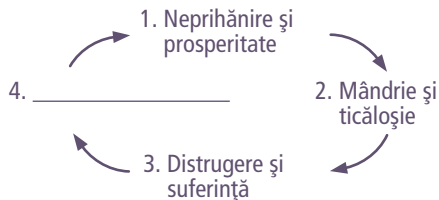
Helaman 11–12 cuprinde 14 ani din istoria nefită și arată modul în care poporul a trecut prin perioade de neprihănire și perioade de ticăloșie. Din pricina mândriei, oamenii au refuzat să se pocăiască de ticăloșia lor. Nefi a pecetluit cerurile, cauzând secetă și foamete. Seceta și foamea i-au făcut pe oameni să fie umili, iar aceștia s-au pocăit și s-au întors la Domnul. Pentru că oamenii nu au ales să fie umili, ei au început să-L uite cu ușurință pe Domnul Dumnezeu lor până când și-au dat seama cât de mult aveau nevoie de ajutorul Său. În mila Sa, Dumnezeu Își dojenește poporul pentru a-l aduce la pocăință și salvare.

Helaman 11

Nefiții trec prin perioade de neprihănire și perioade de ticăloșie.

1. Desenați următorul ciclu de neprihănire și ticăloșie în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor. Acest ciclu este numit deseori „ciclul mândriei”. Observați că lipsește elementul cu numărul 4 din diagramă. De ce credeți că este nevoie pentru a întoarce un popor de pe calea distrugerii și a suferinței și a-l duce pe calea neprihănirii și a prosperității? Pe măsură ce citiți Helaman 11, acordați atenție informațiilor care vă vor ajuta să completați acest element din ciclu.

După cum observați citind Helaman 10, poporul nu a ascultat cuvântul lui Dumnezeu transmis de profetul Nefi. Recitiți Helaman 10:18 și identificați etapa din ciclul mândriei în care credeți că se aflau nefiții (la sfârșitul celui de-al 71-lea an al domniei judecătorilor).

Următoarea activitate din scripturi vă va ajuta să vedeți acest ciclu al dreptății și ticăloșiei printre oamenii din Cartea lui Mormon de-a lungul a 14 ani de istorie. Pentru următorul tabel, citiți referințele din Helaman 11, scrieți o scurtă descriere a situației nefiților și completați numerele care arată unde i-ați încadra în

ciclul mândriei. Vă sunt oferite două exemple. Fiți atenți la cuvintele care vă vor ajuta să completați cea de-a patra etapă care lipsește din ciclul pe care l-ați desenat în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor.

Anul domniei judecătorilor	Helaman 11	O scurtă descriere a situației nefiților	Etapă din ciclu
72–73	versetele 1–2	Conflictele și războaiele s-au înmulțit; gruparea secretă de tâlhari a continuat lucrarea de distrugere.	2, 3
73–75	versetele 3–6		
75	versetele 7, 9–12		
76–77	versetele 17–18, 20–21	Oamenii s-au bucurat și L-au slăvit pe Dumnezeu; ei au fost neprihăniți și au prosperat din nou.	4, 1
78–79	versetele 22–23		

Anul domniei judecătorilor	Helaman 11	O scurtă descriere a situației nefiților	Etapă din ciclu
80	versetele 24–26		
80–81	versetele 27–30, 32–35		
82–85	versetele 36–37		

După cum am văzut în activitatea din scripturi, elementul 4 din ciclul mândriei este „umilință și pocăință”. Scrieți acest lucru în diagrama din jurnalul vostru pentru studiul scripturilor.

2. Ciclul mândriei nu reflectă doar societatea. Se regăsește, de asemenea, în viața de familie sau în cea personală. Dacă înțelegem cum funcționează, putem să-l evităm. Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor ce credeți că trebuie să facem pentru a evita să intrăm în fazele „mândrie și ticăloșie” sau „distrugere și suferință” ale ciclului mândriei.

Puteți scrie următorul principiu în scripturile voastre, lângă Helaman 11: **Prin umilință și pocăință, putem evita mândria și distrugerea.** Puteți marca în Helaman 11:4 ceea ce a sperat Nefi că se va întâmpla cu poporul său din cauza foamei.

Gândiți-vă la răspunsurile la următoarele întrebări:

- Este nevoie ca o societate, o familie sau o persoană să treacă prin ciclul mândriei?
- Ce credeți că trebuie să facă o societate, o familie sau o persoană pentru a nu fi prinsă în ciclul mândriei?

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus următoarele, cu privire la rugăciunea lui Nefi: „Domnul a auzit implorarea slujitorului Său [din Helaman 11:10–14] și a făcut ca

foamea să înceteze în anul care a urmat. Acest eveniment ilustrează faptul că Domnul aude rugămintele noastre imediat, dar ne răspunde atunci când, conform înțelepciunii Sale, vom beneficia cel mai mult de răspunsul Său” („Nephi, Son of Helaman”, în *Heroes from the Book of Mormon* [1995], p. 154.)

Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat cu privire la ceea ce putem face pentru a nu ne lăsa prinși în ciclul mândriei:

„Dumnezeu dorește un popor umil. Fie alegem să fim umili, fie vom fi forțați să fim umili. Alma a spus: «Binecuvântați sunt aceia care se umilesc ei înșiși fără să fie forțați să fie umili» (Alma 32:16).

Să alegem să fim umili.

Putem alege să fim umili învingând dușmănia [ura] față de surorile și frații noștri, respectându-i ca pe noi înșine și înălțându-i la nivelul nostru sau mai sus...

Putem alege să fim umili acceptând sfaturi și mustrări...

Putem alege să fim umili iertând celor care ne-au jignit...

Putem alege să fim umili oferind slujire dezinteresată...

Putem alege să fim umili mergând în misiune și predici când cuvântul care îi poate face pe alții umili...

Putem alege să fim umili mergând mai des la templu.

Putem alege să fim umili mărturisind și abandonând păcatele noastre și fiind născuți din Dumnezeu...

Putem alege să fim umili iubindu-L pe Dumnezeu, supunându-ne voinței Sale și punându-L pe primul loc în viețile noastre...

Să alegem să fim umili. Putem face aceasta. Știu că putem” („Beware of Pride”, *Ensign*, mai 1989, p. 6–7).

Helaman 12

Mormon explică motivul pentru care Domnul îi dojenește pe oameni.

Imaginați-vă că sunteți profetul Mormon și ați terminat de scris despre cei 14 ani de istorie a nefiților din Helaman 11. Cum ați completa următoarea declarație: „Și astfel, putem vedea _____.”

Citiți Helaman 12:1 și identificați ce a dorit Mormon să vedem. Gândiți-vă la ceea ce a vrut Mormon să spună prin „cât de... nestatornice erau inimile copiilor oamenilor”.

Studiați Helaman 12:2–3 și identificați alte lecții pe care Mormon a vrut ca noi să le învățăm. Fiți foarte

atenți la expresia „noi putem să vedem” (versetul 2) și „astfel noi vedem” (versetul 3).

 3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- De ce credeți că este atât de ușor pentru cei care prosperă să-L uite pe Domnul?
- Ce facilități și bogății din zilele noastre ar putea determina o persoană să-L uite pe Dumnezeu?
- Cunoașteți situații în care o persoană sau un grup L-a uitat pe Domnul când a prosperat?

Câteva dintre lecțiile pe care Mormon a dorit ca cititorii săi să le învețe sunt: **Dacă nu suntem atenți, prosperitatea noastră ne poate face să-L uităm pe Domnul și Domnul își dojenește poporul pentru a-l face să-și aducă aminte de El.**

Vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a spus care este motivul pentru care Domnul ne dojenește:

„Deși este, deseori, greu de îndurat, trebuie să ne bucurăm că Dumnezeu consideră că merităm timpul și efortul pe care-l face pentru a ne corecta.

Pedeapsa divină are cel puțin trei scopuri: (1) să ne convingă să ne pocăim, (2) să ne desăvârșească și să ne sfințească și (3) să ne redirecționeze, uneori, cursul vieții către ceea ce Dumnezeu știe că este o cale mai bună” („Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care îi iubesc”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2011, p. 98).

Care dintre aceste scopuri considerați că reflectă intenția Domnului atunci când i-a dojenit pe nefiți și pe lamaniți în Helaman 11–12? Cu ce scopuri v-a dojenit pe voi în viața voastră?

 4. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Citiți Helaman 12:4–6 și acordați atenție felului în care sunt descriși cei care Îl uită pe Dumnezeu. Ce atitudini personale îi împiedică pe oameni să-și amintească de Dumnezeu?

b. Citiți Helaman 12:7–13. De ce a spus Mormon: „[copiii] oamenilor... sunt mai nevrednici decât nisipul pământului”? Care este un lucru pe care îl face nisipul, dar oamenii nu sunt dispuși să-l facă uneori?

Președintele Joseph Fielding Smith ne-a învățat: „Acest profet [Mormon] nu a intenționat să spună că Domnul are mai multă grijă de nisipul pământului și că îl iubește mai mult decât pe copiii Săi... El dorește să sublinieze că nisipul pământului este ascultător. Acesta se mișcă încoace și încolo la porunca Domnului. Toate lucrurile sunt în armonie cu legile Sale. Tot ceea ce există în univers se supune legii care i-a fost dată, cu excepția omului. Oriunde ai privi, găsești lege și ordine, elementele se supun legii care le-a fost dată, sunt fidele chemării lor. Însă omul se răzvrătește, iar din acest punct de vedere omul este mai nevrednic decât nisipul pământului, deoarece respinge sfaturile Domnului” (în *Conference Report*, apr. 1929, p. 55).

Mormon a înțeles că oamenii care Îl vor avea pe Dumnezeu drept ghid sunt mai vrednici decât nisipul pământului. Comparația lui a avut rolul de a atrage atenția celor care sunt mândri și resping glasul Domnului și a căror inimă este șovăielnică. În Helaman 12:9–20, Mormon ne-a amintit despre marea putere a Domnului asupra elementelor fizice – toate acestea se mișcă la porunca Sa. Gândiți-vă pentru un moment la gradul vostru de supunere față de poruncile Domnului. În ce mod dorința voastră de a vă supune poruncilor Sale demonstrează umilință? În ce mod folosirea libertății voastre de a alege în scopul de a nu vă supune cuvintelor Lui demonstrează mândrie?

 5. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți și completați următoarele expresii:

- Și astfel, am văzut în Helaman 11–12...
- Prin urmare, eu voi...

Atunci când ne amintim de Domnul, ascultăm glasul Lui și ne pocăim, arătăm că suntem umili și avem credință în El. Atunci, El Își ține promisiunea de a ne binecuvânta, de a ne face prosperi și, în cele din urmă, de a ne oferi viața veșnică.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Helaman 11–12 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 23: ZIUA 3

Helaman 13–14

Introducere

Cu câțiva ani înainte de nașterea Salvatorului, Domnul a trimis un profet lamanit în Zarahemla să predice pocăință nefiților. Profetul Samuel a fost un al doilea martor al lui Isus Hristos, alături de profetul Nefi. El i-a avertizat pe nefiți cu privire la distrugerea lor dacă nu se pocăiesc. Samuel i-a confruntat cu privire la tendința lor de a-i respinge pe profeți și de a căuta fericirea făcând lucruri rele. El a vestit semnele care vor anunța nașterea și moartea lui Isus Hristos. El a propovăduit, de asemenea, că, prin mântuirea lui Isus Hristos, întreaga omenire va fi adusă înapoi în prezența lui Dumnezeu pentru a fi judecată.

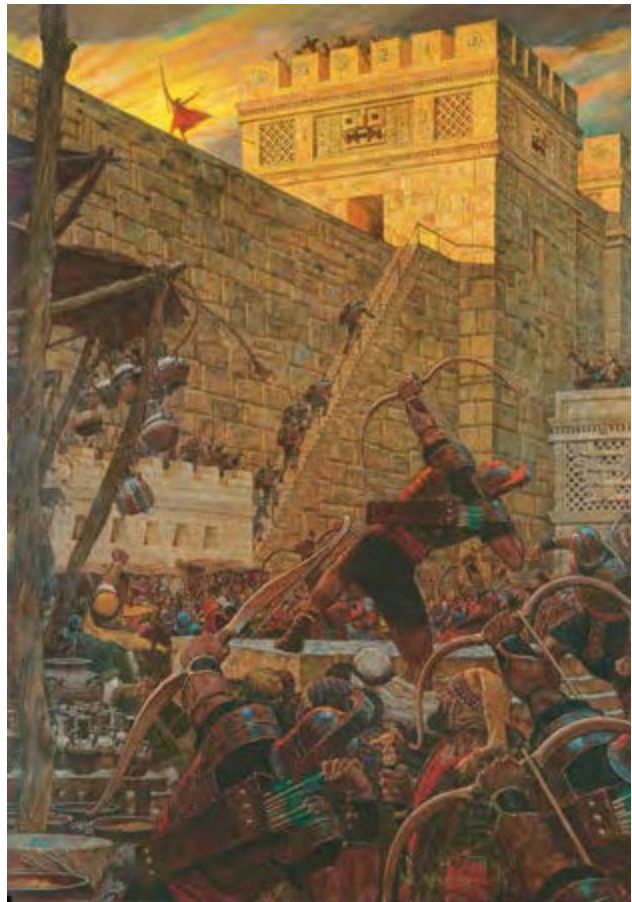
Helaman 13

Samuel îi avertizează pe nefiți că vor fi distruși dacă nu se pocăiesc.

Când ați făcut ceva greșit și un părinte sau un conducător v-a corectat, cum ați reacționat?

Relatarea cu privire la chemarea la pocăință din Helaman 13–16 este unică deoarece se întâmplă pentru prima oară în Cartea lui Mormon ca un profet lamanit să-i cheme pe nefiți la pocăință.

Citiți Helaman 13:1–8, 11 pentru a înțelege de ce a predicat Samuel nefiților și ce l-a îndrumat Domnul să spună. Aceste versete ilustrează următorul principiu: **Profeții primesc și transmit mesajele pe care Dumnezeu le pune în inima lor.** Ce mesaj a pus Dumnezeu în inima lui Samuel? Potrivit celor relatate

în Helaman 13:7, ce efect a sperat Samuel că va avea mesajul său asupra nefiților?

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați simțit că un părinte sau un conducător al Bisericii a fost inspirat să transmită un mesaj special. În ce mod v-a afectat acest mesaj?

Pe măsură ce studiați Helaman 13:17–23 și Helaman 13:24–30, în spațiile oferite, scrieți răspunsuri la întrebările din următorul tabel.

HELAMAN 13:17–23

Principiu: **Atunci când nu ne amintim de Domnul, suntem mai susceptibili la mândrie și nedreptate.**

Care versete credeți că propovăduiesc principiul de mai sus?

Ce blestem a spus Samuel că va veni asupra nefiților?

Potrivit cuvintelor lui Samuel, care sunt lucrurile pe care nefiții nu le făceau atunci când și-au fixat inimile pe bogățiile lor?

În ce moduri tineretul din ziua de astăzi își fixează inima pe bogății – posesiuni, practici și dorințe – care pot duce la mândrie și nedreptate?

De ce credeți că este esențial să „vă amintiți de Domnul Dumnezeu vostru în lucrurile cu care El v-a binecuvântat”? (versetul 22).

HELAMAN 13:24–30

Principiu: **Dacă respingem cuvintele profeților Domnului, vom avea parte de regrete și suferință.**

Care versete credeți că propovăduiesc principiul de mai sus?

Conform cuvintelor lui Samuel, ce scuze au folosit nefiții pentru respingerea profeților Domnului?

De ce credeți că, de multe ori, oamenii acceptă falși profeți în modul descris de Samuel?

După ce studiați cuvântările de la cea mai recentă conferință generală din *Ensign* sau *Liahona*, răspundeți la următoarele două întrebări:

Care anume sunt unele dintre învățăturile profeților și apostolilor în viață?

Care anume sunt unele dintre problemele pe care profeții și apostolii ne-au avertizat să le evităm?

Recapitulați Helaman 13:26–28 și fiți atenți la modul în care au reacționat nefiții la profeți falși. Președintele Ezra Taft Benson a declarat: „Modul în care răspundem la cuvintele unui profet în viață atunci când ne spune ce trebuie să știm, însă am prefera să nu auzim, este o încercare a credinței noastre” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], p. 140).

2. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Puteți oferi un exemplu al unui sfat profetic la care ați ales să vă supuneți?
- Cum ați fost binecuvântați pentru că ați urmat acest sfat?
- Cum puteți urma mai bine sfatul profeților în viață?

Samuel a profetit că nefiții urmau să fie distruși în 400 de ani dacă nu se pocăiau (vezi Helaman 13:9–10) și a propovăduit că singurul motiv pentru care nu au fost

încă distruși este neprihănirea oamenilor care trăiau printre ei (vezi Helaman 13:12–14).

Citiți Helaman 13:38 pentru a afla motivul pentru care atât de mulți dintre nefiții din timpul lui Samuel au devenit atât de ticăloși.

Samuel a declarat că noi nu putem fi fericiți făcând nedreptăți, ceea ce ne ajută să înțelegem că **suntem cu adevărat fericiți numai când ținem poruncile lui Dumnezeu**. Ce altă scriptură de bază predă acest adevăr? (Vezi nota de subsol c a versetului 38 din Helaman 13.)

Președintele Ezra Taft Benson ne-a ajutat să înțelegem acest principiu când a spus: „Există o zicală veche: «Mai bine te pregătești și previi decât să reparați și să te pocăiești». Cât este de adevărată... Prima

modalitate prin care ne apărăm rămânând curați din punct de vedere moral este prin a ne pregăti să rezistăm tentației și a preveni să cădem în păcat” (“The Law of Chastity”, în *Brigham Young University 1987–1988 Devotional and Fireside Speeches* [1988], p. 51; speeches. byu.edu).

Samuel a propovăduit că hotărârea nefiților de a amâna pocăința va duce la tristețe și distrugere. Alte relatări din Cartea lui Mormon ne învață că oamenii pot rămâne în răzvrătire și ticăloșie până când spiritul pocăinței îi poate părăsi. De exemplu, Laman și Lemuel nu au ascultat de Dumnezeu și au devenit „fără sentimente” (1 Nefi 17:45). Astfel de exemple ne arată motivul pentru care este atât de important să nu amânăm pocăința noastră. Prin pocăință, puteți îndrepta lucrurile și preveni ca păcatul și tentația să fie mai mari decât dorința voastră de a-L urma pe Dumnezeu.

Citiți următoarea declarație a președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, pentru a înțelege mai bine că putem reveni pe cărarea cea dreaptă atunci când greșim:

„În timpul pregătirii mele pentru a deveni căpitan în cadrul aviației, a trebuit să învăț cum să pilotez un avion pe distanțe lungi. Zborurile peste oceanele imense, traversarea deșerturilor întinse și zborurile de la un continent la altul necesită o planificare

cu grijă pentru a asigura o sosire sigură la destinația stabilită. Unele dintre acele zboruri fără oprire pot dura până la 14 ore și acoperă aproape 14.500 km.

Există un moment de decizie important în timpul unor asemenea zboruri lungi, cunoscut sub numele de *punctul de unde se poate face întoarcerea sigură*. Până în acest punct, avionul are combustibil suficient pentru a se întoarce și a zbura în siguranță până la aeroportul de unde a plecat. Dacă a depășit punctul de întoarcere sigură, căpitanul nu mai are nicio opțiune și trebuie să continue drumul. De aceea, acest punct este deseori cunoscut ca *punctul de unde nu se mai poate face întoarcerea*...

Satana vrea ca noi să gândim că, atunci când am păcătuit, am trecut de «punctul de unde nu se mai poate face întoarcerea», că este prea târziu să schimbăm direcția spre care ne îndreptăm...

Pentru a ne face să ne pierdem speranța, să fim nefericiți precum este el și să credem că nu putem fi iertați, Satana ar putea chiar folosi în mod greșit cuvinte din scripturi care subliniază dreptatea lui Dumnezeu pentru a sugera că nu există milă...

Hristos a venit să ne salveze. Dacă am luat-o pe un drum greșit, ispășirea lui Isus Hristos ne poate da

asigurarea că păcatul *nu* este un punct de unde nu se mai poate face întoarcerea. O întoarcere sigură este posibilă dacă urmăm planul lui Dumnezeu pentru salvarea noastră” („Punctul de unde se poate face întoarcerea sigură”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 99).

În ce mod pot cuvintele președintelui Uchtdorf oferi speranță celor care simt că au păcătuit atât de mult, încât au trecut peste „punctul de unde nu se mai poate face întoarcerea”? _____

Helaman 14

Samuel profețește despre semnele nașterii și morții Salvatorului.

Gândiți-vă la un eveniment care s-a întâmplat de curând în afara țării voastre și a fost mediatizat în întreaga lume. De unde află oamenii despre evenimente care au loc în alte părți ale lumii, precum calamități naturale și războaie? De ce doresc oamenii să știe despre evenimente care au loc în alte părți ale lumii?

Samuel a profețit cu privire la nașterea și moartea Salvatorului, evenimente care vor avea loc departe de Zarahemla. Studiați Helaman 14:3–6 și marcați semnele nașterii lui Isus Hristos în scripturile voastre. Studiați Helaman 14:20–27 și marcați semnele care vor însoți moartea Sa.

3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți cum credeți că ați fi reacționat dacă ați fi fost acolo și l-ați fi auzit pe Samuel făcând acele profeții. Dintre toate semnele prezentate, care credeți că v-ar fi făcut cel mai mult să simțiți că trebuie să vă pocăiți?

Aceste semne sunt pline de învățăminte și simbolice. Când Isus Hristos a venit în lume, lumina a crescut în intensitate. Când El a murit, întunericul a crescut în intensitate. Același lucru se întâmplă în viețile noastre când Îi permitem să intre în inimile noastre sau când nu-L lăsăm să intre.

Citiți Helaman 14:11–13 și identificați intenția sau scopul lui Samuel în a predica nefiților. Puteți numerota în scripturile voastre lucrurile pe care Samuel a dorit ca nefiții să le știe și să le facă. (Expresia „prin meritele” din versetul 13 înseamnă prin ispășirea lui Isus Hristos.) Învățăm din aceste versete că această **credință în Isus Hristos duce la pocăință și la iertarea păcatelor**.

Citiți Helaman 14:28–29 și căutați motivele pentru care Domnul ne oferă semne și minuni. Unul dintre adevărurile pe care le învățăm este: **Domnul oferă semne și minuni pentru a-i ajuta pe oameni să creadă în El.**

Meditați asupra semnelor (dovezilor) care simțiți că vă ajută să credeți în Isus Hristos.

Pe măsură ce învățați despre semnele profețite de Samuel, este important să vă amintiți că Domnul oferă semne pentru a-i ajuta pe oamenii neprihăniți să creadă și să se pocăiască, în timp ce ticăloșii caută sau cer semne din motive egoiste (vezi D&L 46:9). Deși este important să cunoaștem semnele celei de-a Doua Veniri a Domnului, este esențial să cunoaștem învățăturile lui Samuel referitoare la semnificația morții și învierii lui Isus Hristos.

Citiți cu atenție Helaman 14:15–19 și, apoi, studiați diagrama de mai jos.

După ce ați citit Helaman 14:15–19 și ați studiat diagrama, gândiți-vă la următoarele lucruri:

- Nașterea noastră în lumea muritoare poate fi numită moarte spirituală deoarece suntem separați de prezența Tatălui nostru Ceresc.
- Prin moartea și învierea Sa, **Isus Hristos mântuiește întreaga omenire de la cădere, astfel încât noi putem să ne întoarcem în prezența lui Dumnezeu.**
- Prin ispășirea lui Isus Hristos, întreaga omenire este adusă înapoi în prezența lui Dumnezeu pentru a fi judecată.

- La judecata finală, oamenii care continuă să refuze să se pocăiască vor trece printr-o altă moarte spirituală – fiind alungați din prezența lui Dumnezeu pentru totdeauna.
- **Isus Hristos ne mântuiește de moartea spirituală cu condiția să ne pocăim.**

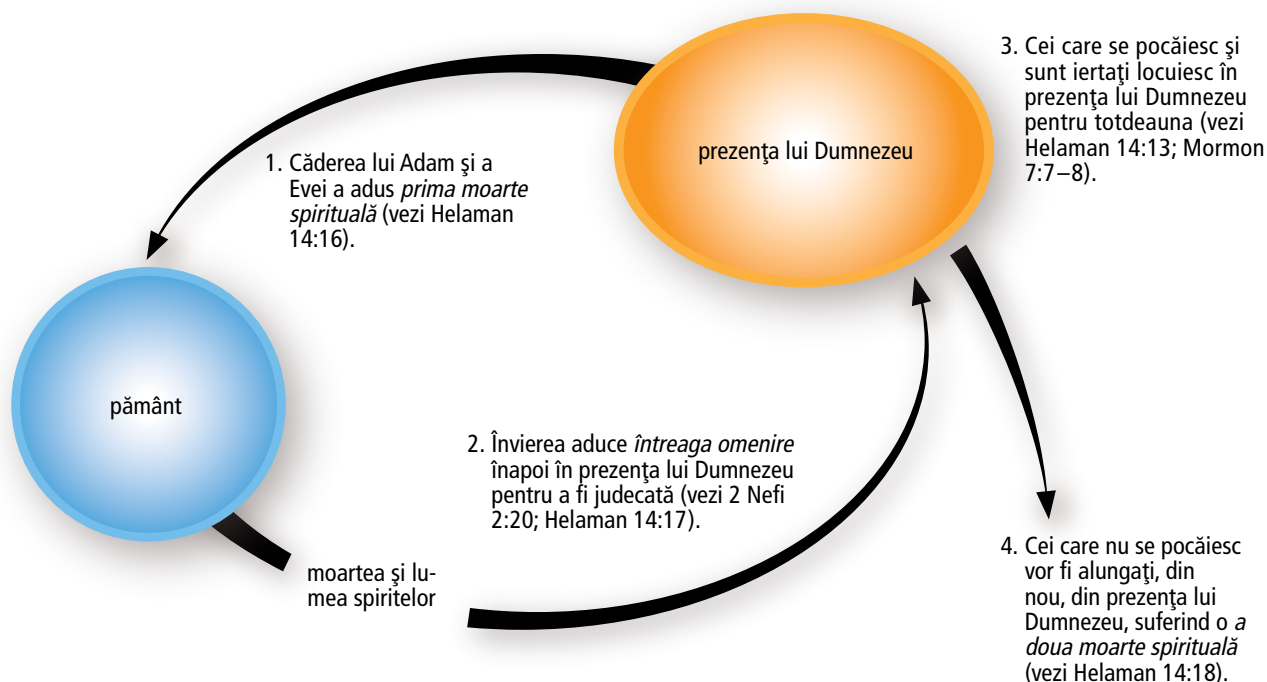
În Helaman 14:15–19, marcați expresii care corespund doctrinelor cu caractere aldine pe care tocmai le-ați citit. Încheiați citind Helaman 14:30–31.

 4. Scrieți în jurnalele voastre pentru studiul scripturilor cum ați folosi Helaman 14:30–31 pentru a-i explica unui prieten de ce sunt alegerile noastre din această viață atât de importante.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Helaman 13–14 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Helaman 15–16

Introducere

Când Samuel Lamanitul le-a vorbit nefiților de pe zidul orașului Zarahemla, el a profețit că, dacă nu se pocăiesc, Dumnezeu îi va „distruge pe ei cu totul” (Helaman 15:17). El a declarat că lamaniiții deveniseră mai neprihăniți decât nefiții și că Domnul avea să prelungească zilele lamaniiților. Unii nefiți au crezut învățăturile lui Samuel și au fost botezați de către Nefi. Alții, care nu au crezut cuvintele lui Samuel, au încercat să-lucidă. El a fost protejat de puterea lui Dumnezeu și s-a întors în țara sa.

Helaman 15

Samuel îi avertizează pe nefiți și explică motivul pentru care lamaniiții au devenit popor al promisiunii.

Următoarele sunt situații ipotetice privind doi tineri băieți:

Un tânăr a fost crescut de părinți care nu au fost membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și care nu au pus accent pe învățăturile lui Isus Hristos. Ei i-au permis fiului lor adolescent să bea alcool, un obicei pe care l-a păstrat în facultate. Mai târziu, el a cunoscut misionari sfinți din zilele din urmă. După ce s-a întâlnit cu misionarii de câteva ori, și-a luat angajamentul de a renunța la alcool. Câteva zile mai târziu, era în compania unui grup de prieteni. Aceștia i-au oferit o băutură alcoolică.

Un alt tânăr a fost crescut într-o familie de sfinți din zilele din urmă. Părinții lui țineau cu regularitate seara în familie și studiau scripturile în familie. El a deprins obiceiul de a studia zilnic scripturile și de a se ruga. A participat la Societatea Primară, a slujit în cvorumurile Preoției aaronice și a absolvit seminarul. El cunoștea și înțelegea Evanghelia lui Isus Hristos și poruncile lui Dumnezeu. În timpul facultății, și-a făcut prieteni noi. Într-o seară, niște prieteni i-au oferit o băutură alcoolică.

Gândiți-vă la puterea spirituală pe care ar trebui să o aibă fiecare dintre acești doi tineri în situația în care se află și în ce fel se aseamănă cu lamaniiții și nefiții despre care studiați în Helaman 15.

 1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Potrivit versetelor 3 și 17 din Helaman 15, în ce stare spirituală se aflau nefiții?

b. Potrivit versetelor de la 4 la 8 din Helaman 15, în ce stare spirituală se aflau lamaniiții? (Cuvântul *cu grijă* din Helaman 15:5 înseamnă „cu prudență” sau „cu atenție”).

Deși lamaniiții au fost ticăloși timp de mulți ani „din cauza nedreptății tradiției părinților lor”, când au ajuns la cunoașterea adevărului, ei s-au pocăit și au devenit „fermi și nestrămutați în credință” (Helaman 15:4, 7). Spre deosebire de ei, nefiții s-au umplut de mândrie și au respins adevărurile Evangheliei.

Citiți cu atenție Helaman 15:7–8 și completați spațiile libere din declarația următoare: Cunoașterea adevărului și credința în scripturile sfinte duc la _____ și _____, care aduc _____; de aceea, toți cei care au venit la aceasta sunt _____.

După ce lamaniiții au învățat adevărul studiind scripturile și crezând în ele, ei au început să aibă credință în Isus Hristos și acest lucru i-a făcut să se pocăiască. Au simțit o schimbare în inimă și au devenit fermi și nestrămutați în credință.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

a. Când v-a ajutat studiul scripturilor să faceți schimbările necesare în viața voastră?

b. În ce fel credeți că obiceiul de a studia scripturile cu regularitate poate ajuta pe cineva să primească o schimbare în inimă?

Învățăturile lui Samuel ne ajută să înțelegem importanța de a rămâne fideli cunoașterii și credinței pe care

le-am obținut. Citiți Helaman 15:14–17 și căutați expresii care indică următorul principiu al Evangheliei: **Dacă oamenii devin necredincioși după ce au primit plenitudinea Evangheliei, condamnarea lor va fi mai mare.** Puteți scrie acest adevăr în scripturile voastre lângă versetele specificate. De asemenea, puteți scrie *D&L 82:3* ca trimitere pe marginea scripturilor voastre.

Cum se aplică acest principiu în viața voastră? Au existat momente în care ați acționat cu bună știință împotriva a ceea ce știați că este adevărat? Ce trebuie să faceți pentru a vă întări credința în Salvator, pentru a vă pocăi și pentru a fi fermi și nestrămutați în ceea ce privește adevărurile Evangheliei?

Helaman 16

Cei care cred în cuvintele lui Samuel sunt botezați; ceilalți își împietresc inimile.

Meditați asupra modului în care răspundeți, de obicei, la cuvintele profeților și apostolilor în viață. Nefiților li s-a oferit șansa de a primi cuvintele profetului lamanit, Samuel. Completați tabelul de mai jos cu lucrurile pe care le-ați învățat din Helaman 16:1–7 și identificați persoanele care au crezut și ce au făcut nefiții.

Helaman 16	A crezut acest grup de nefiți?		Cum au răspuns acești oameni la cuvintele profetului Samuel?
	Da	Nu	
Versetul 1			
Versetul 2			
Versetele 3–5			
Versetele 6–7			

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- De ce credeți că unii tineri se supără și resping sfatul profeților din zilele noastre?
- Când ați văzut pe cineva care a ales să urmeze sfatul unui profet chiar dacă alții l-au respins?
- Când ați ales să urmați sfatul unui profet chiar dacă alți oameni din jurul vostru l-au respins?

d. Ce puteți învăța cu privire la cuvintele profeților din Helaman 16:13–14?

Gândiți-vă la următoarea declarație a președintelui Ezra Taft Benson cu privire la modul în care oamenii din lume răspund la învățăturile profeților moderni: „Profetul nu va fi neapărat plăcut de către lume sau de către cei din lume. Când profetul revelează adevărul, acesta îi dezbină pe oameni. Cei cu inima sinceră ascultă cuvintele lui, însă cei nedrepti fie îl ignoră pe profet, fie sunt împotriva lui. Atunci când profetul subliniază păcatele lumii, cei din lume, în loc să se pocăiască de păcatele lor, fie doresc să închidă gura profetului, fie să se comporte ca și cum profetul nu ar exista. Popularitatea nu demonstrează niciodată adevărul. Mulți profeți au fost uciși sau alungați. Pe măsură ce ne apropiem de cea de-a Doua Venire a Domnului, vă puteți aștepta ca oamenii din lume să devină mai ticăloși și profetul mai puțin popular” (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], p. 133).

Citiți Helaman 16:16–21 pentru a afla modul în care necredincioșii au justificat faptul că au respins împlinirea profețiilor și a semnelor din cer. Puteți însemna în scripturile voastre scuzele sau argumentele împotriva profeților care credeți că sunt cele mai răspândite în zilele noastre.

Citiți Helaman 16:23 și scrieți în scripturile voastre sau în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor consecința care se abate asupra celor care-i resping pe martorii Domnului. Declarația voastră ar putea fi asemănătoare cu următorul principiu: **Când îi respingem pe martorii Domnului, îi permitem lui Satana să pună stăpânire pe inimile noastre.**

Citiți următoarea declarație a președintelui Henry B. Eyring, din Prima Președinție, și marcați cuvintele sale care confirmă ceea ce ați învățat din Helaman 16: „Când respingem sfatul care vine de la Dumnezeu, nu alegem să fim independenți de influența din afară. Noi alegem o altă influență. Noi respingem protecția dragostei perfecte a Tatălui din Ceruri, Atotputernic și Atotcunoscător, al Cărui unic scop, ca și al Fiului Său Preaiubit, este de a ne da viață veșnică, de a ne da tot ceea ce are El și de a ne aduce acasă, din nou, în familie, în brațele dragostei Sale. Respingând sfatul Său, noi alegem influența unei alte puteri, al cărei scop este de a ne face nefericiți și al cărei motiv este ura. Libertatea noastră de a alege este un dar de la Dumnezeu. Acesta nu este dreptul de a alege să fim liberi de orice influență, ci dreptul inalienabil de a ne supune acelei puteri pe care o alegem” („Finding Safety in Counsel”, *Ensign*, mai 1997, p. 25).

Ce a spus președintele Eyring că se întâmplă când respingem influența lui Dumnezeu în viețile noastre? De ce este important să înțelegem că, atunci când respingem influența lui Dumnezeu, ne aflăm sub influența lui Satana?

Gândiți-vă dacă v-ați împietrit, în vreun fel, inima împotriva sfaturilor primite de la profeți și apostoli. Puteți trece în revistă broșura *Pentru întărirea tineretului* când vă gândiți la ceea ce predau profeții și la modul în care acceptați sfatul lor. Decideți ce veți face astăzi pentru a fi fermi și nestrămutați, trăind conform Evangheliei și ascultând sfaturile profeților.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Helaman 15–16 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

3 Nefi

De ce studiem această carte?

În timp ce studiați 3 Nefi, veți învăța despre cuvintele și faptele Salvatorului din timpul slujirii Sale desfășurate printre oamenii din Cartea lui Mormon. Conducătorii Bisericii au numit 3 Nefi „a cincea Evanghelie” a Domnului nostru deoarece, la fel ca cele patru Evanghelii din Noul Testament, se axează pe învățăturile și slujirea directe ale lui Isus Hristos (vezi Gordon B. Hinckley, „The Cornerstones of Our Faith”, *Ensign*, nov. 1984, p. 52). Președintele Ezra Taft Benson a spus că „3 Nefi cuprinde unele dintre cele mai impresionante și puternice pasaje din întreaga scriptură. Mărturisește despre Isus Hristos, despre profeții Săi și despre doctrinele salvării” („The Savior’s Visit to America”, *Ensign*, mai 1987, p. 6). Văzând modul în care Isus Hristos a dat dovadă de compasiune față de oameni, când ei s-au dus „unul câte unul” la El (3 Nefi 11:15; 17:21), puteți înțelege mai bine preocuparea Sa pentru fiecare dintre voi în parte. De asemenea, puteți învăța lecții importante observând modul în care unii oameni s-au pregătit să-L întâlnească pe Salvator în timp ce alții au ratat binecuvântări extraordinare.

Cine a scris această carte?

Mormon a prescurtat cronicile de pe plăcile mari ale lui Nefi pentru a crea cartea 3 Nefi. Cartea este numită după Nefi, fiul lui Nefi, care a slujit în perioada premergătoare aparițiilor Salvatorului în fața oamenilor, în timpul acestor apariții și în cea de după aceste evenimente. În timpul perioadei de mare ticăloșie care a precedat vizitele lui Isus Hristos, Nefi a slujit „cu putere și cu mare autoritate” (3 Nefi 7:17). Totuși, slujirea lui Nefi nu a reprezentat decât un preambul al slujirii lui Isus Hristos, ale Cărui cuvinte și fapte constituie subiectul principal din 3 Nefi. În timp ce prescurta cronicile lui Nefi, Mormon a adăugat, de asemenea, propriile sale comentarii și propria-i mărturie în această carte (vezi 3 Nefi 5:8–26; 26:6–12; 29–30).

Când și unde a fost scrisă?

Cronicile originale folosite ca surse ale cărții 3 Nefi au fost, cel mai probabil, scrise în perioada 1 î. H. și 34 d. H. Mormon a prescurtat acele cronici cândva între anii 345 d. H. și 385 d. H. Mormon nu a consemnat locul în care se afla atunci când a compilat această carte.

UNITATEA 24: ZIUA 1

3 Nefi 1

Introducere

Înainte de a pleca din țară, profetul Nefi (fiul lui Helaman) a dat cronicile fiului său cel mare, Nefi. Cei necredincioși au complotat să-iucidă pe cei credincioși dacă profețiile referitoare la nașterea lui Isus Hristos nu aveau să se împlinescă până într-o anumită zi. În timp ce Nefi s-a rugat cu putere Domnului pentru binele celor credincioși, glasul Domnului i-a vorbit spunându-i că semnul nașterii Sale avea să fie dat în acea noapte. Când soarele a apus, nu s-a făcut întuneric și a răsărit o nouă stea, conform profeției lui Samuel Lamanitul. În pofida încercărilor neîntrerupte ale lui Satana de a distruge credința oamenilor, „cea mai mare parte a poporului a crezut și s-a convertit în Domnul” (3 Nefi 1:22).

3 Nefi 1:1–26

Profețiile despre nașterea lui Isus Hristos sunt împlinite și mulți nefiți sunt convertiți.

Gândiți-vă la unii oameni din scripturi sau din istoria Bisericii care și-au sacrificat viața pentru Evanghelia lui Isus Hristos. De ce credeți că au fost dispuși să facă acel sacrificiu?

După cum este consemnat în 3 Nefi 1, membrii unui grup de nefiți credincioși au trebuit să hotărască dacă sunt dispuși să-și dea viața pentru a rămâne fideli lucrurilor în care au crezut. Capitolul începe cu explicația că Nefi i-a dat cronicile sfinte fiului său, pe care-l chema tot Nefi și, apoi, a plecat din țară (vezi 3 Nefi 1:1–3). După aceea, este relatată încercarea credinței de care au avut parte mulți nefiți.

Citiți 3 Nefi 1:4–9 și fiți atenți la situația dificilă cu care s-au confruntat nefiții credincioși. Cum v-ați simți dacă ați fi în locul lui Nefi și ar sosi momentul ca toți credincioșii să fie distruși? Gândiți-vă pentru câteva momente la motivul pentru care anumitor oameni le-ar fi greu să rămână credincioși în această împrejurare.

Citiți 3 Nefi 1:10–12 și fiți atenți ce a făcut Nefi în acest moment de cumpănă. Citiți răspunsul pe care Domnul l-a dat lui Nefi în 3 Nefi 1:13–14. Puteți marca afirmația din 3 Nefi 1:13 care indică următorul principiu: **Domnul va împlini toate cuvintele pe care El a poruncit să fie spuse de către profeții Săi.**

1. Încercați să vă imaginați cum s-a simțit Nefi imediat după ce semnul nașterii Salvatorului a fost dat. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor cum credeți că ați fi reacționat

dacă ați fi fost acolo în acele momente. Cum credeți că v-ați simți dacă ați fi în locul lui Nefi și tocmai ar apărea semnul?

Să ne punem în locul celor care au scris scripturile

Odată, Brigham Young a întrebat: „Citiți scripturile... ca și cum ați fi în locul celor care le-au scris? ... Este privilegiul dumneavoastră de a face acest lucru, pentru a vă familiariza cu spiritul și înțelesul cuvintelor scrise ale lui Dumnezeu precum sunteți familiarizat cu mersul și conversațiile zilnice” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], p. 119).

Citiți 3 Nefi 1:4, 14–15, 19–21 și căutați expresii suplimentare care subliniază consecvența Domnului în a îndeplini cuvintele spuse de profeții Săi. Puteți să le subliniați în scripturile personale. Pe măsură ce citiți 3 Nefi 1:14, poate fi util să înțelegeți că Ființa care vorbea îndeplinește două roluri și vorbea din ambele perspective: cea de Iehova (care este Tatăl prin autoritate investită de Divinitate) și cea de Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu care urma să devină muritor.

Pentru a vedea modul în care au fost îndeplinite profețiile referitoare la nașterea Salvatorului, scrieți profeția lui Samuel Lamanitul în coloana din stânga a următorului

tabel. Apoi, scrieți versetul respectiv din 3 Nefi 1 și o scurtă descriere a împlinirii ei în coloana din dreapta.

Profețiile lui Samuel Lamanitul	Împlinirea
Prima profeție (Helaman 14:3–4):	3 Nefi 1:
A doua profeție (Helaman 14:5):	3 Nefi 1:
A treia profeție (Helaman 14:5):	3 Nefi 1:
A patra profeție (Helaman 14:7):	3 Nefi 1:

În timp ce citiți 3 Nefi 1:16–18, observați modul în care au reacționat cei ticăloși când au apărut semnele. Puteți

însemna câteva dintre reacțiile lor. Din 3 Nefi 1:18, învățăm că unii oameni „au început să se teamă din cauza nedreptății și necredinței lor”. Meditați asupra următoarelor înrebări: În ce mod păcatul și necredința cauzează teamă?

Citiți 3 Nefi 1:22–23 și observați ceea ce a încercat diavolul să facă după ce au fost date semnele nașterii Domnului. Completați următoarea declarație pentru a exprima principiul pe care îl găsiți în versetul 22: **Când ne confruntăm cu minciunile lui Satana, putem alege să**

Episcopul Richard C. Edgley, care a slujit în Episcopia care prezidează, a oferit un sfat cu privire la modul în care putem reacționa când credința noastră este încercată. Marcați cuvintele sau expresiile lui care vă încurajează să alegeți să credeți, în ciuda îndoielilor cu care Satana vă poate ispiti:

„Din cauza conflictelor și a provocărilor de care avem parte în lumea de astăzi, doresc să sugerez o singură alegere – o alegere a păcii și a protecției, o alegere care este potrivită pentru toți. Această alegere este credința. Fiți atenți căci credința nu este un dar oferit fără a gândi, a dori sau fără efort... Salvatorul a spus: «Veniți la Mine» (Matei 11:28) și «bateți, și vi se va [da]» (Matei 7:7). Aceste verbe indică acțiuni –*veniți, bateți*. Acestea sunt alegeri. Prin urmare, vă spun să alegeți credința. Alegeți credința în locul îndoielii, alegeți credința în locul temerii, alegeți credința în locul necunoscutului și al nevăzutului și alegeți credința în locul pesimismului...

Când intelectul, logica sau raționalul propriu sunt în contradicție cu învățăturile și doctrina sacră sau când mesaje contradictorii vă atacă crezurile... *alegeți* să nu aruncați sămânța [credinței] afară din inima voastră prin necredință. Nu uitați, nu vom primi nicio mărturie decât după încercarea credinței noastre (vezi Eter 12:6) („Credința – alegerea vă aparține”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 31–33).

 2. Ce fel de minciuni și înșelătorii promovează diavolul astăzi pentru a încerca să împietrească inimile oamenilor împotriva adevărului? Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor ce puteți face pentru a vă păstra credința în Isus Hristos și în Evanghelia Sa restaurată chiar și atunci când diavolul înțeapă să vă facă să vă îndoiiți de credința voastră.

Citiți 3 Nefi 1:24–25 și identificați o altă provocare cu care s-au confruntat unii credincioși. Meditați asupra lucrurilor pe care le puteți învăța din reacția acestor oameni când au aflat că greșiseră.

3 Nefi 1:27–30

Disidenți nefiți și câțiva lamaniți tineri se alătură tâlharilor lui Gadianton.

După câțiva ani de la semnele nașterii lui Isus Hristos, unii disidenți nefiți au început să slăbească abilitatea celor credincioși de a rămâne neclintiți în Evanghelia. Cum puteți rămâne neclintiți în Evanghelia, chiar în mijlocul atacurilor împotriva Bisericii din zilele noastre? Citiți 3 Nefi 1:27–30 pentru a vedea dacă „generația care se ridică” a lamaniților a avut un impact pozitiv sau negativ asupra credinței altora.

Observați că mulți tineri lamaniți „au devenit independenți” (3 Nefi 1:29) și s-au îndepărtat de Evanghelia. Sora Kathleen H. Hughes, care a slujit în Președinția generală a Societății de Alinare, a sugerat un înțeles al expresiei „au devenit independenți”. „Pentru mine [acest lucru] înseamnă că ei făceau doar ceea ce doreau și au cedat dorințelor pe care profeții i-au avertizat să le evite. Ei au cedat ademenirilor și ispitelor lui Satana” („Grow Up unto the Lord”, *Ensign*, febr. 2010, p. 18).

În scripturile voastre, lângă 3 Nefi 1:29–30 sau în jurnalul pentru studiul scripturilor, puteți scrie următorul principiu: **Dacă cedăm ispitelor, putem, prin exemplul nostru, să avem un impact negativ asupra credinței și neprihănirii altora.**

 3. Pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine cum vi se aplică acest principiu, răspundeți la următoarele întrebări în jurnalele voastre pentru studiul scripturilor:

a. Când ați fost martorul unui exemplu al principiului de mai sus? Cum puteți rămâne credincioși chiar dacă cei din jurul vostru aleg să nu fie?

b. Este important să știm că, prin exemplul nostru, putem avea un impact negativ asupra altora, și, de asemenea, este important să ne amintim că, prin exemplul nostru, putem întări pe altcineva. Când ați văzut „generația care se ridică” a Bisericii din zilele noastre având un impact pozitiv asupra credinței altora?

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, întocmiți o listă care să cuprindă câteva moduri prin care puteți avea o influență pozitivă atât asupra credinței persoanelor din familia, episcopia sau ramura voastră, cât și asupra prietenilor voștri. Alegeți două idei din lista voastră și scrieți ce veți face în mod concret pentru a le îndeplini.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 1 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu.

3 Nefi 2–5

Introducere

Curând după ce oamenii au văzut semnele nașterii lui Isus Hristos, au început să uite mărturiile pe care le primiseră și să-și împietrească inimile. Mulți nefiți și lamaniți au respins alte semne și minuni și au devenit mai ticăloși. Drept urmare, tâlharii lui Gadianton au avut mai multă putere și au amenințat să-i distrugă pe nefiți. Judecătorul-șef al nefiților, Laconeus, i-a adunat pe toți nefiții și lamaniții credincioși și a chemat poporul la pocăință și la luptă. Datorită unității și credinței lor în Domnul, ei au triumfat asupra dușmanilor lor. După ce-au fost eliberați, nefiții și lamaniții neprihăniți au recunoscut faptul că acest lucru s-a întâmplat prin puterea lui Dumnezeu.

3 Nefi 2

Nefiții și lamaniții neprihăniți își unesc forțele pentru a se apăra împotriva tâlharilor lui Gadianton.

Gândiți-vă la câteva experiențe spirituale importante pe care le-ați avut în viață. (Aduceți-vă aminte că experiențele spirituale nu trebuie să fie dramatice sau neobișnuite pentru a fi importante). De ce credeți că este important să ne amintim de aceste experiențe spirituale?

Citiți 3 Nefi 2:1–3 pentru a afla ce s-a întâmplat cu oamenii când au început să uite semnele referitoare la nașterea Salvatorului. Ce puteți învăța din această relatare cu privire la pericolul uitării experiențelor spirituale?

Unul dintre principiile pe care le putem învăța din ceea ce li s-a întâmplat nefiților este acela că, **dacă uităm experiențele spirituale anterioare, devenim mai vulnerabili în fața ispitelor și minciunilor lui Satana**. Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă 3 Nefi 2:1–3. Când faceți acest lucru, gândiți-vă la motivul pentru care, dacă uităm experiențele noastre spirituale, suntem mai vulnerabili în fața lui Satana.

Meditați asupra lucrurilor pe care le puteți face pentru a recunoaște și a ține minte experiențele spirituale. Enumerați câteva idei care v-ar ajuta cel mai mult:

Președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, a relatat modul în care consemnarea experiențelor sale spirituale într-un jurnal l-a ajutat. Pe măsură ce citiți despre experiența sa, subliniați câteva binecuvântări care rezultă în urma consemnării experiențelor spirituale:

„Am scris câteva rânduri în fiecare zi timp de ani de zile. N-am ratat nicio zi, indiferent de cât de obosit eram sau de cât de devreme trebuia să încep următoarea zi. Înainte de a începe să scriu, mă gândeam la această întrebare: «Am văzut influența mâinii lui Dumnezeu întinsă azi spre a ne atinge pe mine și pe copiii mei sau pe familia noastră?» . Tot gândindu-mă, ceva a început să se întâmple. Gândindu-mă la cele întâmplate peste zi, vedeam dovada a ceea ce făcuse Dumnezeu pentru unul dintre noi și pe care nu o sesizasem în momentele ocupate ale zilei. Întâmplându-se aceasta, și se întâmpla des, am realizat faptul că, încercând să-mi amintesc, Dumnezeu putea să-mi arate ce făcuse El.

Am început să am în inimă mai mult decât doar recunoștință. Mărturia a crescut. Am devenit și mai sigur de faptul că Tatăl Cereșc aude și răspunde rugăciunilor. Am simțit o și mai mare recunoștință pentru alinarea și purificarea care rezultă datorită ispășirii Salvatorului Isus Hristos. Am devenit și mai încrezător de faptul că Duhul Sfânt poate să ne aducă aminte de toate lucrurile – chiar lucrurile pe care nu le-am observat sau cărora nu le-am acordat atenție când s-au întâmplat” (“O, aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2007, p. 67).

1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, descrieți modul în care faptul de a vă aminti de experiențe spirituale v-a ajutat să rămâneți credincioși în pofida încercărilor lui Satana de a vă înșela. (Acest lucru poate include faptul de a vă aminti de experiențe spirituale prin consemnarea acestora într-un jurnal.)

După cum este consemnat în 3 Nefi 2:4–19, mulți nefiți au continuat în starea lor de ticăloșie, iar tâlharii lui Gadianton s-au înmulțit și au devenit mai puternici. Ei au devenit mai agresivi, ceea ce i-a determinat pe lamaniții convertiți să-și unească forțele cu nefiții pentru a lupta împotriva lor. Deși au reușit să-i alunge pe tâlharii lui Gadianton afară din țara lor, situația nefiților și a lamaniților era încă nesigură după 15 ani de la momentul semnelor nașterii lui Isus Hristos.

3 Nefi 3:1–10

Conducătorul tâlharilor lui Gadianton le cere nefiților și lamaniților să se predea.

În 3 Nefi 3:1–10, vedem un exemplu despre modul în care diavolul lucrează uneori prin alții pentru a încerca să ne slăbească credința sau să ne conducă pe căi greșite. Ghidiani, conducătorul tâlharilor lui Gadianton, i-a scris o scrisoare lui Laconeus, judecătorul-șef și guvernatorul poporului format din nefiți și lamaniți, pentru a-l convinge să se predea tâlharilor lui

Gadianton. Citiți 3 Nefi 3:2–10, căutând cuvinte sau expresii care arată ce tactici a folosit Ghidiani pentru a încerca să diminueze credința lui Laconeus și să-l conducă pe căi greșite. Puteți marca aceste cuvinte sau expresii pe măsură ce le găsiți.

Aceste versete ne învață că **Satana și urmașii lui deseori folosesc amăgirea, promisiunile false și amenințările pentru a-i duce pe oameni în rătăcire**. Este important să ne dăm seama că tacticile lui Satana sunt deseori mai subtile și el se poate folosi de prietenii noștri și de persoanele pe care le simpatizăm în loc de dușmanii noștri pentru a ne ispiți. Totuși, există asemănări între motivele și tacticile lui Ghidiani și modul în care lucrează Satana în zilele noastre pentru a duce oamenii în rătăcire.

 2. Alegeți una dintre tacticile lui Ghidiani și explicați, în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, modul în care diavolul ar putea folosi o tactică similară cu tinerii din ziua de azi. De asemenea, scrieți modul în care puteți să vă împotriviți acestei tactici.

3 Nefi 3:11–4:33

Oamenii lui Laconeus se pregătesc să se apere și îi înving pe tâlharii lui Gadianton.

Laconeus a fost uimit de scrisoarea lui Ghidiani și a hotărât să-și pregătească poporul pentru atacul iminent. Citiți următoarele pasaje din scripturi și identificați cel puțin patru moduri prin care Laconeus și-a pregătit poporul din punct de vedere spiritual și temporal (fizic) pentru a face față atacului tâlharilor lui Gadianton. (Indiciu: pe măsură ce studiați aceste versete, asigurați-vă că faceți diferența dintre Ghidiani, conducătorul tâlharilor lui Gadianton, și Ghidighidoni, marele profet și căpitanul-șef al nefiților.)

- 3 Nefi 3:12
- 3 Nefi 3:13–14

- 3 Nefi 3:15
- 3 Nefi 3:17–19

 3. Desenați o linie în mijlocul unei pagini goale din jurnalul vostru pentru studiul scripturilor. Scrieți expresia *Pregătirile lui Laconeus* în stânga sus și expresia *Analogie cu zilele noastre* în dreapta sus. Sub titlul „Pregătirile lui Laconeus”, scrieți sau desenați cele patru moduri pe care le-ați identificat prin care Laconeus și nefiții s-au pregătit pentru a face față atacului. Sub titlul „Analogie cu zilele noastre”, scrieți sau desenați mai multe exemple de paralelism cu zilele noastre a felului în care Laconeus și-a pregătit poporul. Această analogie trebuie să înfățișeze pregătirile din punct de vedere spiritual și temporal pe care am fost sfătuiți să le facem în zilele din urmă.

 4. Pentru a vă ajuta să vă gândiți la modul în care puteți pune în practică ceea ce ați învățat, scrieți răspunsurile la două sau mai multe dintre întrebările următoare în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- Cum vă puteți întări căminul împotriva atacurilor dușmanului?
- În ce mod adunarea în familii, ramuri sau episcopii ne oferă protecție?
- De ce este studiul zilnic al scripturilor o modalitate vitală de întărire?
- Când v-a ajutat rugăciunea să dobândiți tărie spirituală împotriva încercărilor sau a pericolului?
- Cum poate fi pocăința o formă de pregătire pentru viitor?
- De ce credeți că a alege să-i urmați pe cei care au spiritul profeției și al revelației este un lucru deosebit de important în ziua de astăzi?

Pentru a vedea ce s-a întâmplat când tâlharii lui Gadianton i-au atacat pe Laconeus și pe oamenii săi, citiți 3 Nefi 4:7–12. Învățăm din această relatare că, **dacă ne pregătim din punct de vedere spiritual și temporal, putem învinge provocările prin puterea Domnului**.

Laconeus și oamenii săi au reușit să-i învingă pe tâlharii lui Gadianton și să-i distrugă pe conducătorii acestora. Ei au fost victorioși datorită conducătorilor pe care îi aleseseră (vezi 3 Nefi 3:19; 4:17), supunerii lor (vezi 3 Nefi 3:21; 4:18) și faptului că se bazau pe Dumnezeu (vezi 3 Nefi 4:30–31). Citiți 3 Nefi 4:30–33 și acordați atenție modului în care a reacționat poporul după victoria sa asupra tâlharilor lui Gadianton. Care au considerat oamenii că au fost motivele eliberării lor din mâinile tâlharilor lui Gadianton? Unul dintre principiile ilustrate în aceste versete este: **Recunoașterea bunătății și milei lui Dumnezeu în eliberarea noastră din greutăți ne ajută să rămânem umili**.

3 Nefi 5

Pacea este restaurată printre oameni; Mormon explică prescurtarea cronicilor făcută de el.

Gândiți-vă în ce mod o experiență personală spirituală v-a influențat credința, dorințele sau felul în care ați acționat în urma acelei experiențe spirituale. Citiți 3 Nefi 5:3–4 și căutați ce au făcut nefiții în urma ajutorului și binecuvântărilor pe care le-au primit de la Domnul. Observați că unul dintre modurile prin care oamenii au răspuns a fost prin predicarea Evangheliei către alții.

În 3 Nefi 5:14–26, Mormon a explicat motivul pentru care a făcut o prescurtare a cronicii. Citiți 3 Nefi 5:12–13 pentru a vedea ce a spus Mormon cu privire la responsabilitatea sa de a scrie prescurtarea cronicilor nefite.

Învățăm din aceste versete că, **în calitate de ucenici ai lui Isus Hristos, avem responsabilitatea de a-i învăța pe alții despre obținerea vieții veșnice.** Unul dintre cele mai importante moduri prin care ne putem arăta recunoștința față de Domnul pentru ceea ce face pentru noi este de a-i ajuta pe alții să vină la El și să primească binecuvântările pe care El dorește să le dea lor.

 5. Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor câteva moduri prin care i-ați putea învăța pe alții despre obținerea vieții veșnice, în calitate de ucenic al lui Isus Hristos. De

asemenea, gândiți-vă la câteva împrejurări în care ați putea să le propovăduiți altora.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 2–5 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu.

UNITATEA 24: ZIUA 3

3 Nefi 6–10

Introducere

După eliberarea miraculoasă din mâinile tâlharilor lui Gadianton, nefiții și lamaniții s-au bucurat de pace timp de trei ani. Apoi, au apărut mândria, diferențele de clase și persecuțiile care au dus la mare ticăloșie și, în final, la căderea guvernului nefit. Semnele morții lui Isus Hristos în Ierusalim au inclus distrugerii mari ale orașelor nefite, în care locuitorii ticăloși au fost uciși. Întunericul a cuprins țara timp de trei zile. În mijlocul întunericului, s-a auzit vocea Salvatorului chemându-i pe oameni să se întoarcă la El. Când întunericul s-a risipit, plânsetele oamenilor s-au transformat în bucurie și laudă pentru Isus Hristos.

3 Nefi 6–7

Nefiții devin mândri, Biserica se destramă, combinațiile secrete distrug guvernul și oamenii se împart în triburi.

Gândiți-vă la un moment în care a trebuit să decideți dacă veți asculta sau nu glasul profetului. După cum este consemnat în 3 Nefi 6–7, unii nefiți au avut de înfruntat consecințele tragice ale respingerii profetilor, în timp ce alții s-au bucurat de binecuvântările primite datorită pocăinței și ascultării slujitorilor aleși ai Domnului.

După cum veți vedea în 3 Nefi 5, nefiții s-au pocăit și L-au slujit cu sârguință pe Dumnezeu și au fost eliberați din mâinile tâlharilor lui Gadianton. Apoi, nefiții au prosperat o perioadă scurtă. Totuși, mândria a intrat repede în inimile multora, ceea ce a cauzat diviziuni în Biserică. Profeții au fost trimiși să predice împotriva ticăloșiei poporului, însă judecătorii i-au luat și i-au ucis în secret (vezi 3 Nefi 6:4–23). În decursul a șase ani, oamenii „singuri s-au supus puterii lui Satana” (3 Nefi 7:5) și au devenit atât de ticăloși, încât s-au luptat împotriva a tot ce era drept. Combinațiile secrete

au distrus guvernul din țară și au făcut ca oamenii să se împartă în triburi.

În ciuda ticăloșiei oamenilor, Nefi a continuat să depună mărturie împotriva păcatelor lor și să-i cheme la pocăință (vezi 3 Nefi 7:15–20). Citiți 3 Nefi 7:21–22 și marcați câteva exemple ale modului în care oamenii au fost binecuvântați pentru că l-au urmat pe Nefi. Din aceste versete, învățăm că, **dacă ne vom pocăi și-i vom urma pe slujitorii Domnului, ne vom bucura de influența Duhului Sfânt în viețile noastre.**

 1. Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor despre un moment în care ați ales să urmați sfatul profetului sau al altor conducători ai preoției. Cum ați fost binecuvântați datorită acestui lucru?

3 Nefi 8:1–18

Marea distrugere împlinește semnul morții lui Isus Hristos.

Imaginați-vă ziua în care va avea loc a Doua Venire a lui Isus Hristos. Cum credeți că v-ați simți când va veni acea zi? În mod asemănător, nefiții au așteptat mult timp venirea lui Isus Hristos. Samuel Lamanitul a profetit cu privire la semnele care vor avea loc la moartea lui Isus Hristos (vezi Helaman 14:20–27). Citiți 3 Nefi 8:3–4 și observați diferențele dintre părerile nefiților cu privire la semne.

Citiți 3 Nefi 8:5–7 pentru a afla ce s-a întâmplat în cel de-al treizeci și patru-lea an de la data în care a fost dat semnul nașterii Salvatorului. Citiți 3 Nefi 8:8–18 pentru a afla ce s-a întâmplat cu locuitorii din orașele care fuseseră afectate de furtună și de cutremure. Citiți 3 Nefi 10:11–12 și marcați cine a supraviețuit acestei distrugerii. Cu toate că supraviețuitorii erau „cei mai drepecți” dintre nefiți, ei tot au trebuit să se pocăiască și să vină la Isus Hristos.

 2. Folosiți o pagină din jurnalul vostru pentru studiul scripturilor pentru a crea un articol de ziar care prezintă evenimentele din 3 Nefi 8:5–18. Includeți un titlu, schițați o imagine și, apoi, scrieți un raport al distrugerii.

3 Nefi 8:19–25

Întunericul acoperă pământul timp de trei zile.

Gândiți-vă la o împrejurare în care erați într-un loc întunecos, precum o peșteră sau o încăpere fără ferestre când s-a stins lumina (sau imaginați-vă cum ar fi). Cum v-ați simțit să fiți în întuneric și să nu puteți vedea? Citiți 3 Nefi 8:19–23 și acordați atenție lucrurilor care s-au întâmplat după ce furtunile și distrugerile au încetat. (Puteți însemna cuvinte sau expresii care arată cât de întuneric era.)

Citiți 3 Nefi 8:24–25 pentru a afla ce credeau nefiții că ar fi prevenit moartea și distrugerea atâtor oameni.

 3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- În ce mod se aseamănă efectele păcatului cu faptul de a fi în întuneric?
- În ce mod se aseamănă pocăința cu aprinderea luminii într-o cameră întunecată?

3 Nefi 9:1–14

În întuneric, glasul lui Isus Hristos îi invită pe toți cei care au supraviețuit distrugerii să se pocăiască și să vină la El.

În timpul celor trei zile de întuneric, glasul Salvatorului le-a vorbit celor care fuseseră cruțați. Citiți 3 Nefi 9:1–2, 7 și aflați ce a spus Salvatorul cu privire la motivul pentru care a avut loc această distrugere printre oameni. Apoi, citiți 3 Nefi 9:13–14 și acordați atenție lucrurilor spuse de Salvator pentru a alina suferința oamenilor. Puteți marca părțile din aceste versete care au mai mare însemnătate pentru voi.

Vârstnicul C. Scott Grow, din Cei Șaptezeci, a depus mărturie că Salvatorul ne invită pe toți să venim la El și să fim vindecați:

„Isus Hristos este Marele Vindecător al sufletelor noastre. Exceptând păcatele pentru care nu există iertare, nu există păcat sau greșeală, durere sau suferință care să nu poată fi iertate prin puterea vindecătoare a ispășirii Lui.

Când păcătuim, Satana ne spune că suntem pierduți. În schimb, Mântuitorul nostru ne oferă mântuire tuturor – indiferent cu ce am greșit – chiar și dumneavoastră și mie” („Miracolul ispășirii”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2011, p. 109).

Invitația Salvatorului din 3 Nefi 9:13 de a veni la El și de a primi puterea Sa vindecătoare este adresată fiecăruia dintre noi. Pentru ca Salvatorul să ne vindece, trebuie să-I acceptăm invitația și să venim la El, să ne pocăim de păcatele noastre și să fim convertiți.

 4. Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor despre o problemă cu privire la care ați beneficia de puterea vindecătoare a Salvatorului. Ce trebuie să faceți pentru a-L invita să vă vindece?

3 Nefi 9:15–22

Glasul Salvatorului proclamă că, prin sacrificiul Său, legea lui Moise este împlinită

Ca parte a legii lui Moise, pe care nefiții au trăit-o până în acel moment, Domnul a poruncit poporului Său să ofere sacrificii de animale reprezentând sacrificiul suprem pe care avea să-l facă prin ispășirea Lui. Folosiți cuvintele Salvatorului din 3 Nefi 9:17 pentru a completa următoarea propoziție: „Prin Mine vine Mântuirea și în Mine este

”

Salvatorul a declarat că toate ceremoniile, legile, ritualurile și simbolurile legii lui Moise, care fuseseră date pentru a îndrepta atenția poporului către El, au fost împlinite odată cu sacrificiul Său ispășitor. Citiți 3 Nefi 9:19 și identificați ce a declarat Salvatorul că nu mai trebuiau să ofere nefiții. Apoi, citiți 3 Nefi 9:20 și marcați ce era necesar ca ei să ofere în schimb.

Ce credeți că înseamnă să oferim ca jertfă „o inimă frântă și un spirit smerit”? Un spirit smerit este un spirit umil, pios și dispus să se pocăiască. Pentru a dobândi o înțelegere mai profundă a ceea ce înseamnă să ai o inimă frântă și un spirit smerit, citiți următoarea afirmație a vârstnicului D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și marcați cuvintele pe care le-a folosit pentru a defini „inimă frântă” și „spirit smerit”:

„În timpurile străvechi, când oamenii doreau să-L preaslăvească pe Domnul și să caute binecuvântările Sale, ei aduceau, deseori, un dar... Când căutați binecuvântările convertirii, puteți oferi Domnului darul inimii dumneavoastră frântă sau pocăite și spiritul dumneavoastră smerit sau supus. În realitate, darul sunteți dumneavoastră înșivă – ceea ce sunteți și ceea ce deveniți.

Există ceva în dumneavoastră sau în viețile dumneavoastră care este impur sau nedemn? Când vă eliberați de acest lucru, acela este un dar pentru Salvator. Există un obicei sau o calitate care lipsește din viața dumneavoastră? Când îl adoptați și îl faceți să fie parte din personalitatea dumneavoastră, îi oferiți un dar Domnului” („Când te vei întoarce la Dumnezeu”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 12).

Citiți 3 Nefi 9:21–22 pentru a afla cum ne-a învățat Salvatorul că trebuie să fim pentru a veni la El.

5. Gândiți-vă la câțiva copii mici pe care îi cunoașteți. Descrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor însușirile pe care le au copiii mici și de care avem nevoie pentru a veni la Salvator.

Completați următorul principiu cu expresii sau cuvinte din 3 Nefi 9:13–14, 20–22: **Dacă venim la Isus Hristos, având inima frântă și spiritul smerit, El ne va**

(Există mai multe răspunsuri corecte.)

6. Pentru a vă ajuta să puneți în practică acest adevăr, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce atitudini ne-ar putea împiedica să ne oferim inima frântă și spiritul smerit Domnului?
- Cum v-a binecuvântat Domnul când ați venit la El cu inima și spiritul supuse?
- Ce puteți face pentru a-l oferi Domnului mai din plin o inimă frântă și un spirit smerit?

3 Nefi 10

Domnul promite să își adune poporul la fel cum cloșca își adună puii

După ce-au auzit glasul Salvatorului, oamenii au fost atât de uimiți încât a fost liniște în țară timp de multe ore. Apoi, glasul a vorbit din nou oamenilor (vezi 3 Nefi 10:1–3). Citiți 3 Nefi 10:4–6 și identificați ce a

spus Salvatorul că a încercat să facă pentru a proteja și a hrăni poporul. Marcați promisiunea făcută de Salvator în versetul 6 celor care se pocăiesc și vin la El cu toată intenția inimii.

Salvatorul a folosit metafora unei cloști care își adună puii sub aripile ei pentru a-i proteja de pericol. Gândiți-vă în ce moduri Salvatorul este ca o cloșcă care își protejează puii de pericol. Pe lângă aceasta, conform celor consemnate în 3 Nefi 10:4–6, de ce nu fusese adunată întreaga casă a lui Israel?

Citiți 3 Nefi 10:8–10 și acordați atenție lucrurilor care s-au întâmplat după ce poporul a auzit glasul Salvatorului.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 6–10 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 24: ZIUA 4

3 Nefi 11:1–17

Introducere

În urma mării distrugerii și a celor trei zile de întuneric, circa 2 500 de bărbați, femei și copii s-au adunat în jurul templului din țara Abundența (vezi 3 Nefi 17:25). Ei au auzit un glas, pe care nu l-au înțeles de prima dată. Străduindu-se să asculte, ei au înțeles că era glasul Tatălui Ceresc prezentându-L pe Fiul Său, Isus Hristos. Salvatorul lumii a apărut. Isus Hristos i-a invitat pe oameni, unul câte unul, să fie martori ai faptului că fusese ucis pentru păcatele lumii punând mâna pe rănilor din coasta Sa și pe urmele cuielelor din mâinile și picioarele Sale.

3 Nefi 11:1–7

Oamenii aud glasul Tatălui anunțând apariția Fiului Său

Ieșiți afară cu un creion și cu acest îndrumar de studiu și ascultați timp de 60 de secunde. Scrieți cât de multe sunete puteți în spațiile libere:

Puneți o steluță în dreptul fiecărui sunet pe care credeți că ar fi greu să-l identificați sau pe care nu

l-ați observa dacă nu v-ați strădui să ascultați. Apoi, întoarceți-vă înapoi.

La scurt timp după marea distrugere și întunericul care simbolizau moartea lui Isus Hristos, oamenii s-au adunat la templul din țara Abundența. În timp ce discutau despre ceea ce se întâmplase, a avut loc o experiență incredibilă, pe care, la început, nu au înțeles-o. Citiți 3 Nefi 11:1–3 pentru a afla ce le-a fost greu oamenilor să înțeleagă. Puteți marca modul în care este descris glasul lui Dumnezeu și efectele pe care le-a avut asupra celor care l-au auzit.

Gândiți-vă pentru câteva momente la modul în care însușirile glasului pe care l-au auzit oamenii sunt asemănătoare cu îndemnul pe care le primim de la Duhul Sfânt. Ce adevăr puteți învăța din 3 Nefi 11:1–3 despre modul în care Domnul și Duhul Sfânt ne vorbesc deseori? O doctrină ilustrată în aceste versete este următoarea: **Duhul Sfânt deseori ne vorbește cu un glas blând și liniștit pe care-l simțim în inimile noastre.**

Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a explicat modul în care glasul Domnului acționează asupra minții și inimii noastre, prin intermediul Duhului Sfânt:

„Probabil că lucrul măreț pe care l-am învățat citind Cartea lui Mormon, este acela că glasul Spiritului este mai degrabă un *sentiment* decât un sunet. Veți învăța și voi, așa cum am învățat eu, să «ascultați» acest glas care este mai degrabă *simțit* decât *auzit* ...

Darul Duhului Sfânt vă va îndruma și proteja... ba chiar vă va îndrepta faptele. Este un glas spiritual care vine în minte ca un gând sau ca un sentiment pus în inima voastră” („Sfat pentru tineri”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 17–18).

 1. Gândiți-vă la un moment în care ați simțit glasul Domnului sau impresii ale Spiritului în mintea sau în inima voastră. Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor experiența trăită și felul în care v-ați simțit.

Nefiții au auzit glasul de două ori și nu l-au înțeles. Citiți 3 Nefi 11:4–7 și căutați ceea ce au făcut nefiții a treia oară pentru a înțelege glasul. Ce credeți că înseamnă că oamenii și-au deschis „urechile ca [să] audă” glasul (3 Nefi 11:5)?

Președintele Boyd K. Packer ne-a oferit următorul sfat cu privire la ceea ce trebuie să facem pentru a asculta și a înțelege glasul Domnului prin intermediul Duhului Sfânt. Subliniați cuvintele sau expresiile care vă ajută să știți ce să faceți sau ce să nu faceți pentru a auzi mai bine glasul Domnului prin intermediul Duhului Sfânt.

„Spiritul nu ne atrage atenția strigând. Nu ne zgâlțâie cu o mână puternică. Ci El ne șoptește. El ne mângâie atât de blând încât, dacă suntem preocupați, s-ar putea să nu-L simțim deloc.

Uneori, El va insista destul de ferm încât să-I dăm ascultare; dar, din experiența mea, în cele mai multe cazuri, dacă nu dăm ascultare sentimentului blând, dacă nu ținem seama de aceste sentimente, Spiritul Se va retrage și va aștepta până când vom ajunge să căutăm și să ascultăm în felul nostru și în modul nostru propriu” („How Does the Spirit Speak to Us” *New Era*, febr. 2010, p. 3).

În scripturile voastre, lângă 3 Nefi 11:5–6 și în jurnalul pentru studiul scripturilor, puteți scrie următorul principiu: **Pe măsură ce învățăm să ascultăm glasul Domnului prin intermediul Duhului Sfânt, vom putea înțelege ceea ce dorește să ne comunice.**

2. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce vă ajută să vă pregătiți mintea și inima pentru a auzi și a înțelege glasul Domnului?
- A existat un moment în viața voastră în care ați înțeles ceea ce v-a comunicat Domnul deoarece v-ați străduit, iar dacă nu v-ați fi străduit nu ați fi putut să auziți?

c. A existat un moment în viața voastră în care ați primit un îndemn de la Duhul Sfânt de mai multe ori înainte să-l înțelegeți și să-l urmați?

3 Nefi 11:8–17

Isus Hristos apare și invită oamenii să vină, unul câte unul, să-I atingă rănilile.

Încercați să vizualizați evenimentele din 3 Nefi 11:8–10 pe măsură ce le citiți.

3. Pe măsură ce vă gândiți cum ar fi fost dacă ați fi fost martor la apariția lui Isus Hristos cel înviat oamenilor din Cartea lui Mormon, scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor ce gânduri și sentimente ați fi avut dacă ați fi fost acolo.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a vorbit despre importanța apariției Salvatorului nefiților:

„Acea apariție și acea declarație au constituit punctul central, momentul suprem, din întreaga istorie a Cărții lui Mormon. A fost manifestarea și decretul care informase și inspirase fiecare profet nefit în cei șase sute de ani care l-au precedat, neținând seama de strămoșii israeliți și iarediți care au trăit cu mii de ani înainte de aceștia.

Cu toții au vorbit despre El, l-au cântat, au visat despre El și s-au rugat să apară – dar aici, El chiar a venit. Ziua cea mare! Dumnezeu care transformă orice noapte întunecoasă în lumina dimineții sosise” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], p. 250–251).

Amintiți-vă că nefiții și lamaniții tocmai trecuseră printr-o distrugere cumplită și prin trei zile de întuneric beznă. Citiți 3 Nefi 11:10–12 și observați ce a dorit Isus Hristos ca oamenii să știe despre El și ceea ce făcuse în timpul slujirii Sale muritoare. Care dintre afirmațiile Salvatorului v-ar fi alinat cel mai mult dacă ați fi fost acolo? Meditați asupra motivului pentru care acea afirmație ar fi însemnat atât de mult pentru voi. Puteți marca expresia cea mai importantă pentru voi în scripturile voastre.

Citiți 3 Nefi 11:13–15 și marcați lucrurile pe care Isus Hristos i-a invitat pe oameni să le facă pentru a primi cunoașterea pe care El dorea să le-o ofere despre El.

Imaginați-vă ce se întâmplă

Când studiați scripturile, este adeseori util să încercați să vă imaginați ce se întâmplă sau să vă imaginați cum v-ați fi simțit dacă ați fi fost acolo cu cei care au trăit anumite evenimente. Această abilitate poate face ca evenimentele și oamenii din scripturi să pară mai reali și vă va oferi ocazia de a simți influența Duhului Sfânt.

Gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări: Conform celor consemnate în 3 Nefi 11:14, ce a dorit Salvatorul ca oamenii să știe despre experiența Lui? Având în vedere că erau în jur de 2.500 de oameni prezenți atunci (vezi 3 Nefi 17:25), cât timp credeți că a durat această experiență? Ce vă învață acest lucru despre Salvator?

4. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a.** De ce credeți că Domnul a dorit ca oamenii să vadă și să pună mâna pe El „unul câte unul”? (3 Nefi 11:15).
- b.** Cum v-ar afecta pe voi dacă ați atinge rănilor Salvatorului din timpul sacrificiului Său ispășitor?

În scripturile voastre, lângă 3 Nefi 11:11–15 sau în jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următorul adevăr: **Isus Hristos mă invită să primesc o mărturie personală despre faptul că El este Salvatorul meu.**

5. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a.** Cât de puternică credeți că este mărturia voastră despre Salvator? Cum a crescut și a devenit mai puternică în ultima perioadă?

- b.** Care au fost experiențele prin care ați dobândit o mărturie personală despre Salvator, sau ce ați putea face pentru a dobândi o mărturie mai puternică?

- c.** Cum puteți ști că Salvatorul vă cunoaște personal?

Citiți 3 Nefi 11:16–17 pentru a afla ce au făcut oamenii după ce au avut parte de această experiență alături de Salvator. Poate fi util să știți că „Osana!” este o exclamație de laudă adusă Domnului.

Citiți cu atenție 3 Nefi 11:15 și identificați ce au făcut oamenii după ce au simțit, în mod personal, rănilor Salvatorului. Deoarece nu ați fost acolo în persoană pentru a simți rănilor Salvatorului, precum oamenii descriși în 3 Nefi, cum puteți ști că Isus este Hristosul? (Vezi Ioan 20:30–31; Moroni 10:3–7; D&L 46:13–14 pentru a vedea câteva răspunsuri posibile.)

Pentru a asemena 3 Nefi 11:15 cu voi înșivă, completați următoarea afirmație: **Când primesc o mărturie personală despre Isus Hristos, am responsabilitatea de a**

Gândiți-vă la moduri prin care o persoană care are o mărturie cu privire la Isus Hristos poate „depune mărturie” despre El.

Președintele Boyd K. Packer ne-a învățat următoarele lucruri despre mărturie: „Nu puteți forța lucrurile spirituale. O mărturie nu cade din cer; ea crește. Și o mărturie este o mărturie și trebuie respectată, fie că este slabă sau puternică. Creștem în mărturie la fel cum creștem în statură și nici nu ne dăm seama că se întâmplă, pentru că acest lucru are loc zi de zi” (“How Does the Spirit Speak to Us?”, p. 3).

 6. Încheiați această lecție scriind mărturia voastră despre Isus Hristos în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor. Puteți include ce ați făcut pentru a obține mărturia voastră sau ce aveți de gând să faceți pentru a o întări. Dacă Spiritul vă îndeamnă, citiți mărturia voastră altcuiva sau invitați pe cineva să o citească.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 11:1–17 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu.

UNITATEA 25: ZIUA 1

3 Nefi 11:18–12:48

Introducere

După ce oamenii care se aflau la templul din țara Abundența au simțit, fiecare, urmele rănilor în coasta, mâinile și picioarele lui Isus Hristos, Salvatorul le-a dat lui Nefi și altora putere să boteze. Salvatorul i-a avertizat pe oameni să evite cearta și le-a promis că cei care vor trăi potrivit Evangheliei vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. El i-a învățat, de asemenea, cum să primească binecuvântările Evangheliei Sale și i-a instruit să fie o influență bună pentru ceilalți. Salvatorul a declarat că a împlinit legea lui Moise și le-a dat oamenilor o lege mai înaltă pentru a-i pregăti să devină așa cum sunt El și Tatăl din Cer.

3 Nefi 11:18–30

Isus Hristos le dă lui Nefi și altor bărbați puterea de a boteza și denunță cearta.

Vă aduceți aminte care au fost gândurile și sentimentele pe care le-ați avut când vă pregăteți pentru botez, sau ați văzut un membru al familiei sau un prieten pregătindu-se pentru a fi botezat? Mulți oameni se întreabă „cine mă poate boteza?” și „cum se înfăptuiește

rânduiala botezului?”. Gândiți-vă cum ați răspunde la aceste întrebări.

Când ați studiat 3 Nefi 11:1–17, ați învățat despre apariția lui Isus Hristos „oamenilor lui Nefi, de jur-împrejurul templului care era în țara Abundența” (3 Nefi 11:1). Acești oameni au simțit urmele rănilor Sale și au devenit martori personali ai Învierii și divinității Lui. Imediat după această experiență, Salvatorul i-a învățat despre botez, inclusiv cine poate boteza și cum trebuie să fie înfăptuite botezurile.

Citiți 3 Nefi 11:18–22, 24–25 și scrieți răspunsul la întrebarea „cine mă poate boteza?”.

După cum este consemnat în 3 Nefi 11, noi învățăm din cuvintele și din faptele Salvatorului că: **Botezul trebuie înfăptuit de către o persoană care deține autoritatea corespunzătoare.** Prin revelație modernă, este clarificat faptul că botezul poate fi înfăptuit numai de către o persoană care deține oficiul de preot în cadrul Preoției aaronice (vezi D&L 20:46) sau care deține Preoția lui Melhisedec (vezi D&L 20:38–39; 107:10–11). Pe lângă aceasta, el trebuie să acționeze sub îndrumarea unui conducător al preoției care deține cheile preoției necesare pentru a autoriza rânduiala (precum episcopul, președintele de ramură, președintele de misiune sau Autoritatea Generală).

Citiți 3 Nefi 11:23–27 și scrieți răspunsul la întrebarea “cum este înfăptuită rânduiala botezului?”.

 1. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți motivul pentru care credeți că **botezul trebuie să fie înfăptuit în felul stabilit de Domnul**. Ce se întâmplă în cazul în care cuvintele rânduiei botezului nu sunt rostite corect sau persoana care este botezată nu a fost complet scufundată în apă?

 2. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, răspundeți la una sau mai multe dintre seturile următoare de întrebări:

a. Ce vă aduceți aminte cu privire la motivul pentru care ați fost botezați și botezul în sine? Cine v-a botezat? Câți ani ați avut? Cum v-ați simțit când ați fost botezați? Ce însemnătate are pentru voi faptul că ați fost botezați de o persoană care deține autoritatea corespunzătoare și în felul stabilit de Domnul?

b. Ați participat de curând la botezul unei alte persoane? Ce sentimente ați avut?

c. Dacă dețineți oficiul de preot în cadrul Preoției aaronice, cum vă simțiți știind că dețineți autoritatea de a boteza? Dacă ați avut prilejul de a boteza pe cineva, cum v-ați simțit și ce ați învățat din această experiență?

După cum este consemnat în 3 Nefi 11:28–30, Domnul i-a sfătuit pe oameni să nu existe certuri sau dispute între ei cu privire la botez sau alte puncte ale doctrinei. El a propovăduit că cearta este de la diavol și nu trebuie să existe printre ei.

3 Nefi 11:31–41

Isus Hristos declară doctrina Sa

Gândiți-vă la un lucru pe care l-ați făcut astăzi (sau o faptă) în urma căruia a rezultat o consecință bună. Scrieți fapta și consecința pe partea corespunzătoare a următoarei scheme. Apoi, gândiți-vă la un lucru pe care l-ați făcut astăzi în urma căruia a rezultat o consecință negativă.

faptă → consecință

Legătura dintre o faptă și o consecință este numită uneori legea secerișului. În revelația modernă, aceasta este descrisă în felul următor: „Ceea ce semănați, aceea veți culege; de aceea, dacă semănați bine, veți culege, de asemenea, bine, drept răsplata voastră” (D&L 6:33).

Citiți 3 Nefi 11:31 și identificați ce a spus Isus Hristos că va declara oamenilor.

 3. După cum este consemnat în 3 Nefi 11:32–39, Isus Hristos a declarat doctrina Sa, „pe care Tatăl [I]-a dat-o [Lui]” (3 Nefi 11:32). Copiați următorul tabel în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor. Citiți fiecare referință din scripturi și

identificați faptele și consecințele despre care Isus Hristos a propovăduit că au legătură cu doctrina Sa. Consemnați ceea ce găsiți în tabelul din jurnalul vostru pentru studiul scripturilor.

	Fapte	Consecințe
3 Nefi 11:32–34		
3 Nefi 11:35–36		
3 Nefi 11:37–38		
3 Nefi 11:39–40		

Potrivit tabelului vostru, care sunt cele mai importante fapte despre care Isus Hristos a propovăduit că toți copiii Tatălui Ceresc trebuie să le facă pentru a intra în împărăția cerurilor?

Probabil ați observat că 3 Nefi 11:32 afirmă că **Duhul Sfânt depune mărturie despre Tatăl Ceresc și despre Isus Hristos**. Gândiți-vă la momentele cele mai recente în care Duhul Sfânt v-a mărturisit despre realitatea și dragostea Tatălui Ceresc și a lui Isus Hristos.

3 Nefi 12:1–16

Isus Hristos propovăduiește mulțimii despre binecuvântările pe care le primim atunci când trăim potrivit Evangheliei Sale.

Completați următorul chestionar de tip adevărat-fals încercuind răspunsurile de mai jos:

A F Tatăl Ceresc vrea ca noi să fim perfecți.

A F Trebuie să fim perfecți în această viață pentru a intra în împărăția celestială.

A F Putem deveni perfecți.

Pentru a vă ajuta să încercuiți răspunsurile corecte, citiți, mai întâi, 3 Nefi 12:48. (Aceasta este o scriptură de bază. O puteți marca într-un mod distinct pentru a putea să o găsiți în viitor.)

Cum putem fi perfecți? Vârstnicul Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus următoarele despre porunca de a fi perfect: „Nu trebuie să ne descurajăm dacă eforturile noastre sincere de a deveni perfecți par anevoioase și nesfârșite. Perfecțiunea este în curs de realizare. Se va produce în întregime numai după înviere și numai prin intermediul Domnului. De ea vor avea parte toți cei care-L iubesc și care țin poruncile Sale” („Perfection Pending”, *Ensign*, nov. 1995, p. 88).

Gândiți-vă la următoarea întrebare: Ce credeți că înseamnă faptul că perfecțiunea poate fi atinsă „numai prin intermediul Domnului”?

Uitați-vă în urmă la testul de tip adevărat-fals pe care tocmai l-ați completat și faceți eventualele modificări ținând cont de ceea ce ați învățat din 3 Nefi 12:48 și din afirmația vârstnicului Nelson.

Învățăturile lui Isus Hristos din 3 Nefi 12–14 sunt numite uneori „predica de la templu” pentru că sunt asemănătoare și, deseori, sporesc înțelegerea noastră despre binecunoscuta Predică de pe munte a Salvatorului (vezi Matei 5–7). Președintele Harold B. Lee ne-a învățat: „În Predica de pe munte, Învățătorul ne-a oferit, într-un fel, o revelație care descria propriul Său caracter, care este perfect, sau ceea ce-ar putea fi numit «o autobiografie, fiecare silabă despre El fiind scrisă prin faptele Sale» și, făcând aceasta, El ne-a oferit un tipar pe care să-l folosim în viețile noastre” (*Decisions for Successful Living* [1973], p. 56). Pe măsură ce studiați 3 Nefi 12–14, căutați moduri prin care Salvatorul dorește să vă străduiți să fiți perfecți.

La fel ca în Predica de pe munte, Salvatorul Și-a început predica adresată nefiților cu mai multe fericiri – declarații cu privire la stările binecuvântate și fericite ale celor credincioși (vezi 3 Nefi 12:1–12). Pe măsură ce le citiți, observați ce însușiri ne îndeamnă Salvatorul să dezvoltăm și ce binecuvântări ne promite în schimb. Pe măsură ce citiți, puteți marca aceste însușiri și binecuvântările promise. Ar putea fi util să știți că *a fi sărac în spirit* (3 Nefi 12:3) înseamnă a fi umil și a depinde de Domnul, *a jeli* (3 Nefi 12:4) se referă la a ne simți triști pentru păcatele noastre, ceea ce duce la pocăință și *a fi blând* (3 Nefi 12:5) poate însemna a fi umil și blajin, a fi supus voinței lui Dumnezeu sau a fi răbdător în suferințe fără a avea resentimente.

 4. Identificați o însușire despre care tocmai ați citit și pe care vă străduiți să o dobândiți. Consemnați în jurnalul vos-

tru pentru studiul scripturilor ce binecuvântări primiți în prezent sau sperați să primiți pe măsură ce dezvoltați această însușire.

Din multele adevăruri cuprinse în 3 Nefi 12:1–12, învățăm că, **dacă trăim potrivit învățăturilor lui Isus Hristos, vom fi binecuvântați și pregătiți să intrăm în împărăția cerurilor.** Pe măsură ce facem acest lucru, vom fi, de asemenea, un exemplu sau o lumină pentru lume (vezi 3 Nefi 12:14–16).

3 Nefi 12:17–48

Isus Hristos propovăduiește oamenilor legea mai înaltă care îi va ajuta să devină asemenea Lui și Tatălui Ceresc.

Isus Hristos a propovăduit nefiților cum să vină la El pocăindu-se și supunându-se poruncilor Sale (vezi 3 Nefi 12:19–20). În versetele rămase din 3 Nefi 12, El s-a referit la părți din legea lui Moise și, apoi, a propovăduit o lege mai înaltă. El a adus în discuție părți ale legii lui Moise spunând „a fost spus de către cei din vechime” sau „este scris”. Apoi, a vorbit despre o lege nouă și mai înaltă, pe care dorește ca noi să o trăim astăzi, folosind expresia „Vă spun vouă... ”.

 5. Citiți următoarele referințe din scripturi și scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor care sunt comportamentele despre care Salvatorul a spus că duc la perfecțiune:

- a.** 3 Nefi 12:21–22. Poate fi util să înțelegeți că *prostule* este un termen peiorativ care exprimă sfidare, repulsie sau ură.
- b.** 3 Nefi 12:23–24. Folosiți nota de subsol 24a pentru vă ajuta să aflați ce înseamnă a se împăca cu cineva.
- c.** 3 Nefi 12:25. Poate fi util să înțelegeți că „fii de acord cu dușmanul tău repede” se referă la rezolvarea rapidă a conflictelor cu alții fără a permite ca acestea să ia amploare și să se transforme în probleme mai mari. Vârstnicul David E. Sorensen, în timp ce slujea în calitate de membru al Celor Șaptezeci, ne-a în-

vătat: „Nicăieri nu se aplică mai bine acest principiu ca în familiile noastre” („Iertarea va schimba amărăciunea în dragoste”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2003, p. 11).

d. 3 Nefi 12:27–30. Poate fi util să înțelegeți că *a pofti* se referă la o dorință nepotrivită, negativă și egoistă.

e. 3 Nefi 12:38–42.

f. 3 Nefi 12:43–45.

Unul dintre principiile pe care le putem învăța din aceste versete din 3 Nefi 12 este următorul: **Pe măsură ce venim la Hristos și ținem poruncile Sale, putem deveni mai asemănători Lui și Tatălui nostru din Cer, care sunt perfecți.**

În ciuda faptului că noi nu vom atinge perfecțiunea în această viață, președintele James E. Faust, din Prima Președinție, a explicat că trebuie să ne străduim să progresăm acum pentru a putea obține perfecțiunea în viața care va urma:

„Perfecțiunea este țelul nostru etern. Deși nu putem fi perfecți în timpul vieții muritoare, ni se poruncește să ne străduim să fim, lucru pe care îl putem face prin ispășire” („This Is Our Day”, *Ensign*, mai 1999, p. 19).

Scriptură de bază – 3 Nefi 12:48

6. Încercați să memorați 3 Nefi 12:48 *în întregime*. Când considerați că l-ați memorat, scrieți acest verset în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor.

Nu uitați, Domnul nu se așteaptă ca noi să devenim perfecți în toate lucrurile în timpul vieții noastre muritoare însă, pe măsură ce ne străduim din greu să îl urmăm și ne bucurăm de binecuvântările ispășirii, putem, în cele din urmă, să devenim perfecți.

7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 11:18–12:48 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu.

UNITATEA 25: ZIUA 2

3 Nefi 13

Introducere

După cum este consemnat în 3 Nefi 13, Salvatorul Și-a continuat predica de la templul din țara Abundența. El i-a avertizat pe oameni cu privire la ipocrizie și i-a învățat că faptele lor bune erau plăcute Tatălui Ceresc. De asemenea, El a instruit mulțimea să-și aștearnă comori în cer și, apoi, i-a sfătuit pe cei doisprezece ucenici ai Săi să caute împărăția lui Dumnezeu înainte de a se îngrijora cu privire la nevoile lor temporale.

3 Nefi 13:1–18

Salvatorul îi avertizează pe nefiți cu privire la ipocrizie și îi învață să facă fapte bune care plac Tatălui Ceresc.

Completați următoarea autoevaluare în minte alegând expresia care descrie cel mai bine motivația voastră pentru a da pomană (a dăruii altora), a vă ruga și a posti:

Dau pomană pentru că:

- așa trebuie;
- Îl iubesc pe Domnul și îmi place să-i ajut pe alții;
- vreau ca alții să aibă o părere bună despre mine.

Mă rog pentru că:

- nu vreau să spun „nu” de față cu alți oameni când sunt rugat să spun rugăciunea;
- face parte din rutina mea zilnică;
- îmi doresc să comunic cu Tatăl meu Ceresc.

Postesc pentru că:

- postul mă ajută să mă apropiu de Domnul;
- alții vor avea o părere rea despre mine dacă nu postesc;
- părinții mei nu mă lasă să mănânc atunci când trebuie să postesc.

În 3 Nefi 13, Isus Hristos i-a învățat pe nefiți despre importanța motivelor pentru care o persoană dă pomană, se roagă și postește. Răspunsurile enumerate în această autoevaluare reflectă diferite motive pe care le-am putea avea pentru a face acestea sau alte fapte care denotă devotamentul nostru religios.

1. Răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor: Este important *motivul* pentru care facem fapte bune? De ce este sau de ce nu este?

2. Copiați următorul tabel în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor și completați-l citind fiecare referință din scripturi și scriind răspunsul la cele două întrebări. Pe măsură ce

citiți, poate fi util să știți că un ipocrit este o persoană care se prefacă că este corectă sau care spune ceva și face altceva.

Activitate	Ce motiv ne-a sfătuit Domnul să evităm când facem această activitate?	În ce mod a spus Domnul că trebuie să facem această activitate?
Să dăm pomană (3 Nefi 13:1–4)		
Să ne rugăm (3 Nefi 13:5–6)		
Să postim (3 Nefi 13:16–18)		

Gândiți-vă la următoarele întrebări:

- Cum pot afecta motivele pentru care facem fapte bune modul în care le facem?
- Care ar fi unele motive drepte care ar putea inspira pe cineva să dea pomană, să se roage sau să postească pe ascuns?

Un motiv drept pentru a face aceste fapte este acela de a-l face pe plac Tatălui Ceresc. Citiți 3 Nefi 13:4, 6, 18 și observați ce promite Domnul celor care fac fapte bune în ascuns.

Un principiu important pe care l-a propovăduit Salvatorul în aceste versete este următorul: **Dacă facem fapte bune pentru că Îl iubim pe Tatăl Ceresc, El ne va răsplăti.**

 3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, scrieți despre un moment în care ați simțit că ați fost binecuvântat pentru că ați vrut să faceți ceva pentru a-l face pe plac Tatălui Ceresc, nu pentru a fi văzuți de alții.

Recapitulați, pe scurt, autoevaluarea voastră de la începutul lecției și evaluați-vă motivele pentru care dați pomană, vă rugați și postiți. Gândiți-vă cum puteți pune în practică învățăturile Salvatorului cu scopul de a îmbunătăți motivele voastre pentru care faceți aceste lucruri sau altele ce arată devotamentul vostru față de Domnul.

Salvatorul a continuat să-i instruiască pe nefiți cu privire la rugăciune. Citiți 3 Nefi 13:7 pentru a afla modul în care Domnul a descris repetările sau expresiile elaborate exprimate în rugăciune în mod nesincer. Cuvântul *deșert* înseamnă vid, fără gânduri sau sentimente. Repetarea deșertă poate însemna, de asemenea, a repeta în mod automat aceleași cuvinte sau a te ruga fără a avea credință.

 4. Răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- De ce credeți că este important să evităm repetările deșerte în rugăciunile noastre adresate Tatălui Ceresc?
- Ce puteți face pentru a evita repetările deșerte când vă rugați?

Citiți 3 Nefi 13:8 și căutați un principiu afirmat de Isus Hristos cu privire la Tatăl Ceresc. Puteți marca acest principiu în scripturile voastre. Unul dintre scopurile rugăciunilor noastre este de „a ne asigura nouă și celorlalți binecuvântările pe care Dumnezeu este deja dornic să ni le ofere [dacă le vom cere cu credință]” (Ghid pentru scripturi, „Rugăciune”).

Citiți 3 Nefi 13:9–15 și meditați asupra lucrurilor pe care Domnul ar dori ca voi să le învățați cu privire la rugăciunile voastre. Gândiți-vă la moduri în care vă puteți îmbunătăți rugăciunile punând în practică ceea ce ați învățat din lucrurile pe care le-a propovăduit Salvatorul.

3 Nefi 13:19–24

Isus Hristos propovăduiește mulțimii să-și aștearnă comori în ceruri.

Ați citit sau auzit vreodată o poveste despre o comoară pierdută sau ascunsă? Uneori, în aceste povestiri,

vânătorii de comori ajung, în final, să-și dea seama că această comoară nu este acolo sau nu a existat nicio dată. Citiți 3 Nefi 13:19–20 și identificați cele două tipuri de comori despre care a vorbit Domnul. Despre care dintre aceste comori a spus Salvatorul că o vom găsi mereu dacă o căutăm?

 5. Răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- a. Care este diferența dintre „comori pe pământ” și „comori în ceruri”?
- b. Din ceea ce învățați din 3 Nefi 13:21–24, care sunt unele adevăruri pe care le-a propovăduit Salvatorul cu privire la a căuta comori pe pământ și comori în ceruri? (Pentru a înțelege mai bine aceste versete, poate fi util să știți că *mamona* este un termen pentru lucrurile lumești sau bogății.)
- c. În ce fel căutarea de comori pe pământ ne distrage atenția de la căutarea de comori în ceruri?

Salvatorul nu a propovăduit că banii sau posesiunile lumești sunt rele. Însă El a subliniat importanța de a ne concentra pe comorile din ceruri care rezistă, nu pe bogățiile lumești.

Un principiu pe care-l putem învăța din 3 Nefi 13:19–24 este următorul: **Pentru ca Dumnezeu să fie stăpânul nostru, trebuie să-L iubim și să-L slujim mai presus decât lucrurile acestei lumi.**

Care ar fi unele exemple de a încerca să-L slujim lui Dumnezeu și lui Mamona în același timp? De ce ar putea fi greu să-L iubim și să-L slujim întotdeauna pe Dumnezeu în locul lucrurilor lumești? De ce faptul de a-L pune pe Dumnezeu pe primul loc merită efortul?

 6. Citiți următoarele exemple: Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor cărui stăpân credeți că slujește persoana respectivă: Dumnezeu sau Mamona (lucrurile lumești).

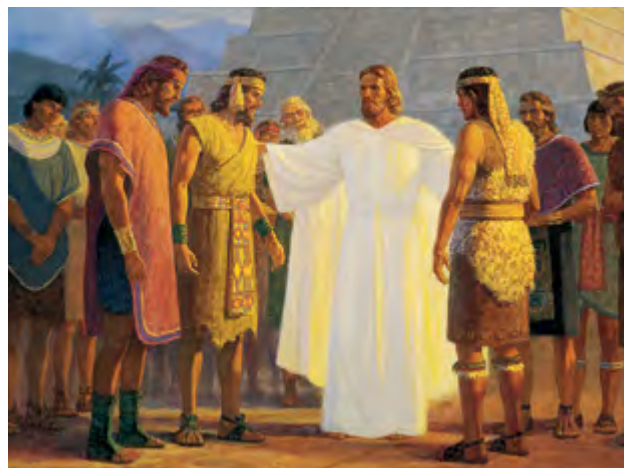
- a. Un tânăr refuză un loc de muncă pentru că acesta ar presupune să lipsească de la adunările de duminică și alege, în schimb, un loc de muncă mai slab plătit, dar care nu îi cere să lucreze duminică.
- b. O tânără fată se plânge mereu părinților săi pentru că are nevoie de haine noi. Hainele pe care și le dorește costă mai mult decât familia ei își poate permite.
- c. Un tânăr își plătește cu regularitate zeciuiala din banii pe care-i primește de la locul de muncă. Dar el își folosește venitul rămas pentru a cumpăra obiecte de amuzament, inclusiv câteva filme și muzică nepotrivite și nu economisește deloc pentru misiune sau facultate.
- d. O tânără folosește frecvent o parte din venitul ei pentru a cumpăra mici daruri prin care își arată dragostea pentru alții.

3 Nefi 13:25–34

Salvatorul îi îndrumă pe cei doisprezece ucenici să caute împărăția lui Dumnezeu înainte de propriile lor griji temporale.

Pregătindu-Se să meargă înainte să slujească poporului, Isus Hristos i-a instruit pe cei doisprezece ucenici nefiți ai Săi să nu se îngrijoreze cu privire la nevoile lor temporale de hrană și îmbrăcăminte (vezi 3 Nefi 13:25–31). Citiți 3 Nefi 13:32–33 pentru a afla ce le-a spus Salvatorul ucenicilor Săi referitor la nevoile lor temporale. Ce a promis Domnul celor care Îl pun pe Dumnezeu și împărăția Lui pe primul loc în viețile lor?

Un principiu pe care îl putem învăța din aceste versete ar putea fi următorul: **Dacă noi căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu, El ne va ajuta cu privire la nevoile noastre.**

 7. Răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- a. Cum poate o persoană „[să caute] mai întâi împărăția lui Dumnezeu”? (3 Nefi 13:33).
- b. În ce mod s-a îngrijit Domnul de nevoile voastre când L-ați pus pe primul loc în viața voastră?

Președintele Ezra Taft Benson a depus mărturie despre binecuvântările pe care le primim atunci când Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc în viețile noastre (puteți să scrieți acest citat pe o foaie de hârtie și să-l păstrați în scripturile voastre pentru a-l revedea sau împărtăși în viitor):

„Când Îl punem pe Dumnezeu pe primul loc, toate celelalte lucruri își ocupă locul corespunzător sau nu mai fac parte din viața noastră. Dragostea noastră pentru Domnul va governa modul în care ne oferim afecțiunea, timpul, interesele pe care le urmăm și ordinea priorităților pe care le avem...”

Trebuie să-I acordăm lui Dumnezeu, Tatăl spiritelor noastre, rolul suprem în viața noastră” („The Great Commandment – Love the Lord”, *Ensign*, mai 1988, p. 4–5).

Meditați asupra modului în care voi sau cineva pe care îl cunoașteți a fost binecuvântat pentru că L-a pus pe Dumnezeu pe primul loc în viața sa.

8. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 13 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 25: ZIUA 3

3 Nefi 14

Introducere

Predica de la templu a lui Isus Hristos se continuă în 3 Nefi 14. El i-a învățat pe oameni despre a judeca pe alții și i-a instruit să caute binecuvântările Tatălui Ceresc prin rugăciune. De asemenea, Salvatorul i-a avertizat împotriva profeților falși și a subliniat importanța de a face voia lui Dumnezeu.

3 Nefi 14:1–6

Salvatorul propovăduiește despre a judeca pe alții.

Citiți cuvintele celei de-a doua strofe a imnului „Doamne, Îți voi urma calea” (*Immuri*, nr. 138) – sau cântați-l în gând dacă doriți:

*Cine-s eu să-i judec pe-alții
Când și eu pășesc greșit?
Iar în inima tăcută
Sunt tristeți de neghicit.
Cine-s eu să-i judec pe-alții?
Doamne, Te voi urma.*

După cum este consemnat în 3 Nefi 14, Salvatorul a continuat să-i învețe pe nefiți la templu. Citiți 3 Nefi 14:1–2 și gândiți-vă la legătura dintre acest sfat al Salvatorului și cea de-a doua strofă a imnului pe care l-ați citit. (Poate fi util să înțelegeți că expresia „cu măsura cu care voi măsurați” se referă la felul în care o persoană măsoară sau judecă pe o altă persoană.)

1. Scrieți răspunsurile la întrebările următoare în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

a. Care este legătura dintre sfatul Salvatorului din 3 Nefi 14:1–2 și cea de-a doua strofă a imnului „Doamne, Îți voi urma calea”?

b. Cum ați exprima adevărul important pe care l-a propovăduit Salvatorul în 3 Nefi 14:2 cu propriile voastre cuvinte? (De asemenea, puteți scrie acest lucru pe marginea scripturilor voastre.)

Vârșnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a oferit câteva idei care ne ajută să înțelegem porunca Salvatorului de a „nu [judeca]” din 3 Nefi 14:1. Pe măsură ce citiți cuvintele lui, subliniați tipurile de judecăți pe care ne-a spus să le evităm și de ce.

„Există două feluri de judecăți: judecăți finale, pe care ni se interzice să le facem, și judecăți intermediare, pe care suntem îndrumați să le facem, dar să fie bazate pe principii corecte...”

Judecata finală... este acea ocazie viitoare când noi, toți, vom sta în fața scaunului de judecată al lui Hristos pentru a fi judecați după faptele noastre... Eu cred că porunca din scripturi: „Nu judecați” se referă cât se poate de clar la această judecata finală...

De ce a poruncit Salvatorul ca noi să nu facem judecăți finale? Eu cred că această poruncă a fost dată pentru că noi presupunem că facem judecăți finale de fiecare dată când spunem că o anumită persoană se duce în iad (sau în rai) pentru o anumită faptă sau la un anumit moment. Când facem astfel – și ispita de a face astfel este mare – îi facem rău atât persoanei pe care pretindem că o judecăm cât și nouă înșine...

O judecată dreaptă trebuie să fie, prin definiție, intermediară. Trebuie să ne abținem de la a afirma că unei persoane i s-a asigurat exaltarea sau că o persoană va fi, cu siguranță, trimisă în focul din iad. Trebuie să ne abținem de la a declara că o persoană și-a pierdut orice șansă de exaltare sau orice șansă de a avea un rol în lucrarea Domnului. Evanghelia este o Evangheliie a speranței și niciunul dintre noi nu este autorizat să nege puterea ispășirii de a realiza curățarea de păcatele personale, iertarea și schimbarea stilului de viață prin respectarea unor cerințe corespunzătoare” („«Judge Not» and Judging”, *Ensign*, aug. 1999, p. 7, 9).

Meditați asupra modului în care afirmația vârșnicului Oaks vă ajută să înțelegeți porunca Salvatorului de a „nu [judeca]”.

2. Răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor: Cum poate principiul din 3 Nefi 14:2 care spune că **vom fi judecați cu judecata cu care noi vom judeca** să schimbe modul în care vedem greșelile sau slăbiciunile altora? Citiți 3 Nefi 14:12. Ce legătură are acest verset cu acest principiu?

V-a intrat vreodată ceva în ochi, ca de exemplu o geană sau un fir de praf? Scripturile fac referire la ceva din ochiul cuiva ca fiind un *pai*. O bucată lungă și groasă de lemn este numită *bârnă*. Salvatorul a folosit aceste imagini pentru a ne ajuta să înțelegem problemele care se ivesc atunci când îi judecăm pe alții în mod nedrept sau când îi considerăm vinovați. Citiți 3 Nefi 14:3–5 și gândiți-vă la ceea ce reprezintă paiul și bârna.

 3. În jurnalul vostru pentru studiul scripturilor, desenați o imagine a ceea ce a descris Salvatorul în 3 Nefi 14:4.

Apoi, scrieți răspunsurile la următoarele întrebări:

- Ce credeți că reprezintă paiul?
- Ce credeți că reprezintă bârna?
- De ce credeți că se face referire la bârnă în loc de pai pentru a reprezenta greșelile celor care judecă nedrept?

Observați că analogia Salvatorului se concentrează pe obiecte care sunt rămase în ochi și, astfel, ele afectează vederea unei persoane. Meditați asupra următoarelor întrebări cu privire la voi: În ce fel pot greșelile mele să afecteze modul în care îi văd pe alții? Cum pot pune în practică sfatul lui Isus Hristos din 3 Nefi 14:5?

Credeți că este vreodată potrivit sau necesar să judecăm comportamentele altor oameni? Profetul Joseph Smith a clarificat faptul că, deși nu trebuie să-i judecăm pe alții în mod nedrept, suntem îndrumați să folosim judecata dreaptă (vezi Joseph Smith Translation, Matei 7:1 [în Matei 7:1, nota de subsol a]).

Următoarea explicație ne ajută să înțelegem mai bine ce înseamnă a judeca pe alții: „Uneori, oamenii simt că este greșit să-i judece în vreun fel pe alții. Deși este adevărat că nu trebuie să-i condamnați sau să-i judecați greșit pe alții, de-a lungul vieții, va fi nevoie să treceți prin propria judecată ideii, situații și oameni. Domnul a dat multe porunci pe care nu le puteți ține fără a face judecăți” (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2004], p. 142).

Pentru a vă ajuta să înțelegeți importanța de a judeca drept, citiți 3 Nefi 14:6 și identificați unele judecăți pe care Isus Hristos ne-a îndemnat să le facem. Înainte de a citi, poate fi util să înțelegeți că „[a da] la câini ceea ce este sfânt” și „[a arunca] mărgăritarele la porci” înseamnă a împărtăși ceva sacru cu cei care nu vor aprecia sau nu vor înțelege sfințenia aceluia lucru.

În ce mod 3 Nefi 14:6 vă ajută să înțelegeți nevoia de a face judecăți drepte? Vârstnicul Dallin H. Oaks a explicat alte câteva situații în care trebuie să facem judecăți drepte:

„Cu toții judecăm când ne alegem prietenii, când alegem cum să ne petrecem timpul și cum să ne cheltuim banii și, desigur, când ne alegem partenerul etern...”

O judecată dreaptă va fi îndrumată de Spiritul Domnului, nu de mânie, răzbunare, gelozie sau interes propriu” („«Judge Not» and Judging”, p. 9).

 4. Răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- De ce este important să judecați drept când vine vorba despre alegerea prietenilor, petrecerea timpului, cheltuirea banilor, sau alegerea partenerului etern? În ce alte împrejurări ar fi necesar sau potrivit să-i judecați pe alții?
- Cum puteți judeca mai drept? Gândiți-vă dacă există vreo persoană față de care ați putea fi mai bun sau pe care ați putea să nu o mai judecați în mod nedrept.

3 Nefi 14:7–12

Salvatorul propovăduiește despre a căuta binecuvântările Tatălui Ceresc.

Gândiți-vă la momente în care Tatăl Ceresc v-a răspuns la rugăciuni. Citiți 3 Nefi 14:7–11 și observați ce a propovăduit Isus Hristos cu privire la dorința Tatălui Ceresc de a răspunde la rugăciunile noastre.

Un principiu pe care-l putem învăța din 3 Nefi 14:7–11 este acela că **Tatăl Ceresc ne va binecuvânta dacă Îi cerem și-L căutăm în rugăciune**. Cum poate cunoașterea faptului că Tatăl Ceresc este nerăbdător să răspundă rugăciunilor voastre să schimbe felul în care vă rugați?

 5. Adresați următoarea întrebare unui adult în care aveți încredere: Când ați simțit dragostea Tatălui Ceresc pentru dumneavoastră prin modul în care a răspuns v-a răspuns la rugăciuni? Rezumați răspunsul său și ceea ce ați învățat din acest răspuns în jurnalul pentru studiul scripturilor.

3 Nefi 14:13–27

Salvatorul propovăduiește despre importanța de a face voia Tatălui Ceresc.

Continuând să le propovăduiască nefiților adunați la templu, Salvatorul a făcut mai multe analogii pentru a ne ajuta să înțelegem importanța de a ne supune învățăturilor Sale. Fiecare analogie conține un exemplu pozitiv și unul negativ.

 6. Desenați în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor o imagine simplă reprezentând exemplul pozitiv și exemplul negativ care se găsesc în fiecare dintre cele trei pasaje de scriptură. De asemenea, scrieți ce credeți că Salvatorul dorește ca noi

să învățăm comparând exemplele pozitive cu cele negative. Fiți pregătiți să arătați imaginile voastre membrilor clasei și să explicați ce ați învățat din aceste analogii.

a. 3 Nefi 14:13–14

b. 3 Nefi 14:15–20

c. 3 Nefi 14:24–27

Citiți 3 Nefi 14:21–23 și gândiți-vă la ceea ce ați putea să-i răspundeți unei persoane care v-a spus că tot ceea ce trebuie să faceți pentru a fi salvați în împărăția lui Dumnezeu este să spuneți că credeți în Isus Hristos.

7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 14 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu.

UNITATEA 25: ZIUA 4

3 Nefi 15–16

Introducere

Salvatorul a continuat să propovăduiască poporului la templul din țara Abundența. El a declarat că legea lui Moise a fost împlinită prin El și că El era lumina și legea spre care oamenii trebuiau să privească. Apoi, Salvatorul le-a explicat celor doisprezece ucenici nefiți că oamenii de pe continentele americane erau parte din acele „alte oi” despre care le vorbise oamenilor din Ierusalim (vezi Ioan 10:14–16). El a promis, de asemenea, că cei care se pocăiesc și se întorc la El vor fi numărați printre poporul Său de legământ.

3 Nefi 15:1–10

Salvatorul declară că El a împlinit legea lui Moise.

V-ați întrebat vreodată de ce Domnul ne cere să ne supunem anumitor legi și porunci, precum să plătim zeciuiala, să sfințim ziua de sabbat sau să ne cinstim părinții? Continuând să-i instruiască pe nefiți, Isus Hristos i-a învățat motivul central din spatele legilor și poruncilor Sale. Observați motivul pe măsură ce studiați 3 Nefi 15.

Atunci când Salvatorul a terminat de vorbit mulțimii, El a înțeles că erau unii printre ei care aveau o întrebare. Citiți 3 Nefi 15:1–2 și scrieți care a fost motivul pentru care oamenii s-au minunat și s-au întrebat:

Pentru a înțelege motivul pentru care nefiții se minunau și se întrebau atunci când Salvatorul a afirmat că „lucrurile vechi” ale legii lui Moise s-au terminat și că „toate lucrurile au devenit noi”, este util să înțelegeți că, timp de secole, nefiții au cunoscut și au trăit potrivit legii lui Moise. Legile, ritualurile și organizarea bisericii lor se bazau pe legea lui Moise, care a fost dată în vechime de către Isus Hristos în starea Sa premuritoare pentru a-i pregăti pe oameni pentru venirea Sa și a-i îndruma spre sacrificiul Său ispășitor. Acum, Legiuitorul Divin stătea în fața lor declarând că ispășirea fusese împlinită (vezi 3 Nefi 11:10–14) și că, în El, legea lui Moise era împlinită (vezi 3 Nefi 9:16–20; 12:46–47). Afirmarea Lui potrivit căreia legea lui Moise „are un sfârșit” și că, în locul legii, vor exista lucruri noi, a aschimbato modul în care trebuiau să-L preamărească pe Dumnezeu.

Salvatorul a răspuns îndoielilor lor subliniind o doctrină foarte importantă. Citiți 3 Nefi 15:3–5, 9 și subliniați expresii din răspunsul Salvatorului care i-au asigurat pe nefiți că sursa legii nu se schimba.

1. Răspundeți la următoarea întrebare în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor: Ce credeți că-i învață Isus pe nefiți când a spus „Eu sunt legea”? (3 Nefi 15:9).

Din învățăturile Salvatorului, putem afla că **Isus Hristos este la baza tuturor legilor și poruncilor Evangheliei**. Meditați asupra motivului pentru care acest adevăr a fost important pentru nefiți pe măsură ce au învățat că vechea lege a lui Moise era înlocuită cu o lege mai înaltă și aveau să fie schimbări în felul lor de a preaslăvi.

Citiți 3 Nefi 15:9–10 și marcați ceea ce Domnul dorește ca noi să *facem* ca urmare a acestei doctrine. Folosiți ceea ce ați învățat din aceste versete pentru a completa următorul principiu: **Dacă noi _____ la Isus Hristos și ținem _____, El ne va da _____.**

 2. Gândiți-vă la porunci precum zeciuiala, ținerea sfântă a zilei de sabat și cinstirea părinților și scrieți răspunsurile la următoarele întrebări în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor:

- a. Cum este posibil ca o persoană să țină poruncile și totuși să nu privească la Hristos?
- b. În ce moduri se schimbă supunerea noastră față de porunci dacă ne concentrăm asupra faptului de a privi la Isus Hristos și nu doar asupra supunerii față de reguli?

Un mod prin care supunerea noastră față de porunci ar putea să se schimbe dacă privim la Hristos este că motivația noastră de a ne supune s-ar schimba din datorie, sau chiar din dragoste pentru regulă, în dragoste pentru Domnul.

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Marvin J. Ashton, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Ce alinare spirituală și binecuvântare este să știm că, dacă privim la Salvatorul nostru, Isus Hristos, și îndurăm până la sfârșit, putem primi viață veșnică și exaltare... Când privim la El, Dumnezeu devine mai ușor de abordat. Faptul de a privi la Dumnezeu ne învață să slujim și să trăim fără a fi constrânși [fără a fi forțați sau fără a se exercita presiune asupra noastră]” („There Are Many Gifts”, *Ensign*, nov. 1987, p. 21).

 3. Alegeți o poruncă despre care v-ați întrebat de ce trebuie să o țineți și gândiți-vă în ce mod păzirea acelei porunci vă conduce la Isus Hristos. Vă puteți fixa țelul de a fi mai supus poruncii pe care ați ales-o și puteți scrieți câteva idei despre cum să îl îndepliniți. Consemnați-vă gândurile în jurnalul pentru studiul scripturilor.

3 Nefi 15:11–16:5

Isus Hristos le vorbește ucenicilor Săi despre celelalte oi ale Sale.

V-ați simțit vreodată uitați sau singuri și v-ați întrebat dacă Tatăl Ceresc vă cunoaște? Deși este posibil să ne

simțim singuri sau, uneori, mai neînsemnați decât ceilalți, **lui Dumnezeu Îi pasă de toți oamenii Săi și se face cunoscut lor**. Căutați expresii care demonstrează acest adevăr pe măsură ce studiați, în continuare, capitolul 15 din 3 Nefi și începutul capitolului 16 din 3 Nefi.

După cum este consemnat în Noul Testament și în Cartea lui Mormon, Isus Hristos a slujit printre oamenii din lumea veche și cei de pe continentele americane. Citiți 3 Nefi 15:11–17 observați ce a afirmat Domnul că le-a spus oamenilor din Ierusalim cu privire la oamenii de pe continentele americane.

„Alte oi” se referă la alți ucenici ai Păstorului Isus Hristos. O stână este un adăpost pentru oi, dar, în această împrejurare, cuvântul *stână* este folosit având semnificația de un grup de oameni care au în comun credința în Isus Hristos. Potrivit celor consemnate în 3 Nefi 15:17, în ce mod a spus Domnul că se va manifesta celorlalte oi ale Sale?

Isus a explicat motivul pentru care Tatăl Ceresc I-a dat poruncă să nu spună mai mult despre celelalte oi ale Sale oamenilor din Ierusalim. Căutați în 3 Nefi 15:18–20 și marcați explicația Salvatorului. Văzând că Tatăl nu le-a oferit evreilor o mare cunoaștere despre nefiți din cauza nedreptății acestora, putem învăța un principiu important cu privire la modul în care primim cunoașterea de la Domnul. Inspirându-vă din aceste versete, cum ați completa următorul principiu? **Dumnezeu ne dă cunoaștere și ne revelează adevărul în acord cu _____.**

Domnul le-a spus nefiților că ei făceau parte din acele „alte oi” despre care El a vorbit în Ierusalim. Evreii au crezut că El se referea la neamuri (cei care nu erau israeliți). Ei nu au înțeles că neamurile nu „vor auzi” glasul Salvatorului (vezi 3 Nefi 15:21–23).

Citiți 3 Nefi 15:24 și observați modul în care Domnul i-a asigurat pe nefiți că Îi pasă de ei.

Citiți 3 Nefi 16:1–3 pentru a afla cine altcineva va mai auzi glasul Salvatorului. Nu avem o cronică scripturală despre ceilalți oameni pe care i-a vizitat Salvatorul, însă este clar faptul că El a vizitat și alte grupuri de oameni și i-a adus în „stâna” Lui.

În ce mod Isus Hristos arată că Îi pasă de oamenii care nu au șansa de a auzi glasul Său? Citiți 3 Nefi 15:22–23 și 3 Nefi 16:4 și căutați în ce mod a spus Domnul că Se va manifesta neamurilor.

Din ceea ce ați studiat până acum în 3 Nefi 15 și 16, ce dovezi ați găsit care demonstrează că lui Dumnezeu Îi pasă de oamenii Săi și Se face cunoscut lor?

Citiți 3 Nefi 16:5 și observați ce se va întâmpla în ultimele zilele, după ce neamurile vor ajunge la cunoașterea lui Isus Hristos și a Evangheliei Sale.

Isus a promis să-i binecuvânteze pe toți copiii Săi – casa lui Israel și neamurile – oferindu-le cuvintele Sale scrise de nefiți. Scrierile nefiților vor ajuta la convertirea neamurilor, ceea ce va ajuta, mai apoi, la adunarea casei lui Israel în ultimele zile (vezi 3 Nefi 16:4–5).

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Ce dovadă din viața voastră aveți cu privire la faptul că lui Isus Hristos Îi pasă de noi toți?

3 Nefi 16:6–20

Isus Hristos rostește binecuvântări și avertizări pentru neamurile care trăiesc în zilele din urmă.

Ați dorit vreodată să faceți parte dintr-un grup, club sau dintr-o echipă? Gândiți-vă la un exemplu anume. Care au fost cerințele pe care a trebuit să le îndepliniți pentru a deveni membri ai unui astfel de grup? Cel mai bun grup din care puteți face parte este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, poporul de legământ al Domnului.

Citiți 3 Nefi 16:6–7 și fiți atenți ce se va întâmpla în zilele din urmă datorită credinței neamurilor și din cauza necredinței casei lui Israel. Poate fi util să înțelegeți că, în zilele din urmă, vor fi și necredincioși printre neamuri care-i vor împărștia și trata necorespunzător pe membrii casei lui Israel (vezi 3 Nefi 16:8–9). În zilele din urmă, Domnul va lua Evanghelia Sa de la cei ticăloși și

o va revela celor neprihăniți, atât israeliți, cât și neamuri (vezi 3 Nefi 16:10–12).

Citiți 3 Nefi 16:13 și observați ce i se cere unui om pentru a face parte din poporul de legământ al Domnului. Folosindu-vă de ceea ce ați învățat în 3 Nefi 16:13, completați următorul principiu: **Dacă noi _____, atunci vom fi numărați printre oamenii Săi.**

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Cum puteți ști că faceți parte din poporul de legământ al Domnului?
- În ce fel ați fost binecuvântați fiind numărați printre oamenii Lui?

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 15–16 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu.

UNITATEA 26: ZIUA 1

3 Nefi 17

Introducere

Când prima Sa zi alături de nefiți era pe sfârșite, Isus Hristos și-a dat seama că mulți oameni nu au înțeles în totalitate ceea ce le-a propovăduit. Prin urmare, El i-a învățat cum să primească mai multă înțelegere. Când le-a spus că pleacă, oamenii au plâns. Plin de îndurare, Salvatorul a mai rămas cu ei. El i-a vindecat pe bolnavii lor, i-a binecuvântat pe copiii lor și s-a rugat pentru ei. Mulțimea a simțit o mare bucurie și dragoste pentru Salvator când a interacționat cu El.

3 Nefi 17:1–3

Isus le poruncește oamenilor să se gândească la cuvintele Sale și să se roage pentru a le înțelege.

Ce faceți atunci când dați peste o învățătură din scripturi sau rostită de un conducător al Bisericii și nu o înțelegeți? Încercuiți răspunsurile care vi se potrivesc:

- pur și simplu ignor învățătura;
- rog pe cineva să mă ajute să înțeleg;
- mă gândesc cu atenție la învățătura respectivă;

- Îi cer Tatălui Ceresc să mă ajute să înțeleg.

Evenimentele consemnate în 3 Nefi 17 s-au petrecut spre sfârșitul primei zile ale vizitei lui Isus Hristos alături de mulțimea nefită. Citiți 3 Nefi 17:1–3 și marcați ceea ce Salvatorul le-a spus nefiților să facă pentru a înțelege mai bine ceea ce i-a învățat. Gândiți-vă în ce fel puteți înțelege mai bine adevărurile Evangheliei dacă mergeți acasă și meditați asupra lor și vă rugați.

Președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, a explicat ce înseamnă a medita: Citiți următoarea declarație și subliniați cuvintele sau expresiile care descriu ce înseamnă a medita: „A citi, a studia și a medita nu înseamnă același lucru. Citim câteva cuvinte și, poate, ne vin idei despre ce citim. Studiem și descoperim caracteristici și legături între diferitele idei sau pasaje din scripturi. Dar, când medităm, noi invităm revelația prin Spirit. Pentru mine, a medita înseamnă a gândi și a mă ruga după ce citesc și studiez cu atenție din scripturi” („Slujiți cu Spiritul”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 60).

Citiți cu atenție 3 Nefi 17:3 și observați că Salvatorul i-a instruit pe oameni să „[își] pregătească mințile” pentru următoarea experiență alături de El. Înainte de a merge mai departe, gândiți-vă cum ați răspunde la

următoarele întrebări: Ce puteți face pentru a vă pregăti mințile înainte de a merge la Biserică? Dar înainte de a participa la seminar? Dar înainte de a asculta conferința generală? Dar înainte de a studia scripturile? În ce fel vă va ajuta pregătirea minților voastre să dobândiți mai multă cunoaștere atunci când învățați?

Unul dintre principiile pe care le învățăm din aceste versete este următorul: **Când medităm și ne rugăm Tatălui, putem primi mai multă înțelegere.** (Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă 3 Nefi 17:1–3.)

1. Pentru a vă ajuta să puneți în practică acest principiu, alegeți o acțiune enumerată mai jos sau ambele și încorporați-o în viața voastră în săptămâna care urmează. Scrieți în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor ce ați făcut. De asemenea, scrieți în ce fel acest lucru v-a ajutat să învățați mai mult la Biserică, la seminar sau în timpul conferinței generale ori din scripturi. Fiți pregătiți să împărtășiți această activitate din jurnalul vostru cu învățătorul vostru. De asemenea, întocmiți un plan pentru a continua să progresați într-unul dintre aceste aspecte în timpul săptămânilor care urmează.

- Îmi voi pregăti mintea înainte de a merge la biserică și la seminar.
- Voi medita și mă voi ruga cu privire la ceea ce aud la biserică sau la seminar.

3 Nefi 17:4–25

Salvatorul îi vindecă pe bolnavii din rândul nefiților și-i binecuvântează pe copiii lor.

Gândiți-vă la o un moment în care v-ați simțit atât de bine și fericiți încât nu ați dorit ca experiența pe care o trăiați să se termine. Citiți 3 Nefi 17:4–5 pentru a afla cum au reacționat nefiții atunci când Salvatorul a spus că Se va întoarce la Tatăl Său.

Salvatorul a răspuns la dorința dreaptă a nefiților cu multă compasiune. Următoarea activitate vă poate ajuta să înțelegeți mai bine dragostea pe care Isus Hristos o are pentru noi toți. De asemenea, vă poate ajuta să descoperiți adevăruri scripturale despre caracterul și firea lui Isus Hristos.

2. Scrieți următoarele referințe din scripturi în jurnalul vostru pentru studiul scripturilor. Lăsați spațiu sub fiecare referință pentru a adăuga alte informații: 3 Nefi 17:6–10; 3 Nefi 17:11–18; 3 Nefi 17:19–25. Studiați toate aceste pasaje din scripturi, căutând adevăruri despre caracterul Salvatorului – felul Său de a fi. Găsiți cel puțin trei adevăruri, câte unul pentru fiecare referință din scripturi și scrieți-le sub referința corespunzătoare.

Unul dintre evenimentele cele mai duioase și emoționante descrise în Cartea lui Mormon este acela în care Isus îi binecuvântează pe copilașii care erau prezenți cu acea ocazie. Acest episod ne ajută să înțelegem firea și caracterul lui Isus Hristos. Înainte de a cita povestirea despre Salvator și copii din 3 Nefi 17:11–12, 21–25, președintele Boyd K. Packer a declarat: „În relatarea slujirii Salvatorului printre nefiți, putem vedea mai adânc în sufletul Său decât, probabil, în oricare alt loc în scripturi” („Teach the Children”, *Ensign*, febr. 2000, p. 16–17).

Observați că mulțimea i-a adus pe bolnavii săi și pe cei în suferință la Salvator, inclusiv pe cei care erau „în suferință de orice fel” (3 Nefi 17:9). Aceste suferințe puteau fi fizice, emoționale sau mintale. Gândiți-vă în ce fel sunteți voi „în suferință”. Cum v-ar putea ajuta Salvatorul cu suferințele voastre dacă v-ar binecuvânta personal?

3. Recapitulați principiul cu privire la meditație pe care l-ați învățat la începutul acestei lecții. Un mod în care puteți medita este prin a vă imagina că sunteți în aceeași situație ca cea descrisă în relatarea din scripturi. Imaginați-vă cum ar fi fost dacă ați fi participat la evenimentele consemnate în 3 Nefi 17. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți ce credeți că ați fi auzit, văzut sau simțit cu acea ocazie și ce-ați fi învățat de la Salvator. Puteți, de asemenea, descrie binecuvântarea care ați fi dorit-o de la Salvator.

Gândiți-vă la o propoziție care descrie un adevăr pe care l-ați învățat din 3 Nefi 17:6–25. Scrieți propoziția pe marginea scripturilor voastre, lângă aceste versete sau în jurnalul pentru studiul scripturilor. Unul dintre adevărurile din aceste versete este următorul: **Salvatorul simte imensă compasiune pentru noi.** De ce este important pentru voi să cunoașteți adevărul despre caracterul Salvatorului pe care l-ați învățat din aceste versete?

Citiți următoarea declarație despre credință: „Pentru ca a dumneavoastră credință să vă conducă spre salvare, ea trebuie să fie concentrată asupra Domnului Isus Hristos... Dumneavoastră vă puteți exercita credința în Isus Hristos atunci când sunteți siguri că El există, când aveți o înțelegere corectă a caracterului Său și o cunoaștere a faptului că vă străduiți să trăiți conform voinței Sale” (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelia* [2004], p. 49-50).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: Cum vă ajută înțelegerea firii pline de îndurare a Salvatorului să vă exercitați credința în El?

5. Împărtășiți cu o altă persoană ce ați învățat despre Salvator din 3 Nefi 17. În jurnalul pentru studiul scripturilor, consemnați numele acestei persoane și rezumați cuvintele pe care i le-ați spus.

Deși noi nu am avut experiențele pe care le-au avut nefiții alături de Isus Hristos, va veni ziua în care cu toții Îl vom vedea și Îl vom auzi. Meditați asupra acestei lecții în zilele care urmează. Gândiți-vă la îndurarea Salvatorului atunci când vă rugați cu privire la dorințele voastre, slăbiciunile voastre, suferințele și încercările voastre.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 17 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Să ne imaginăm

Puteți medita asupra scripturilor folosind imaginația. Pentru a face acest lucru, încercați să vă imaginați în mintea voastră evenimentele descrise în scripturi sau imaginați-vă că participați în povestirea pe care o citiți. Faptul de a vă imagina vă poate ajuta să vă gândiți, să înțelegeți și să puneți în practică ceea ce citiți în scripturi.

3 Nefi 18

Introducere

Spre sfârșitul primei zile în care Isus Hristos a slujit printre nefiți, El a administrat împărțășania și le-a poruncit oamenilor să se roage întotdeauna Tatălui și să fie prietenoși cu toți oamenii. Salvatorul a promis mari binecuvântări celor care se supun acestor porunci. Apoi, El le-a dat celor doisprezece ucenici nefiți instrucțiuni legate de slujirea lor în Biserică. Înainte de a Se înălța la cer, El le-a dat puterea de a oferi darul Duhului Sfânt.

3 Nefi 18:1–14

Isus Hristos le administrează nefiților împărțășania.

Citiți următoarea povestire scrisă de vârstnicul Gerald N. Lund, care a slujit în calitate de membru al celor Șaptezeci și imaginați-vă cum v-ați fi simțit dacă ați fi fost în locul bărbatului din această povestire:

„În urmă cu ceva timp, a fost un articol interesant despre alpinism [care conținea] o povestire ce oferă un răspuns minunat la întrebarea: «Ce putem face noi, slujitori netrebnici, pentru a-L răsplăti pe Hristos pentru ceea ce a făcut pentru noi?»

Articolul era despre un bărbat pe nume Czenkusch care avea o școală de alpinism... Czenkusch îi descria reporterului sistemul de siguranță în alpinism. Acesta este sistemul prin care alpinistii se protejează împotriva căderilor. Un alpinist ajunge într-o poziție sigură și fixează coarda pentru următorul alpinist, de regulă, în jurul trupului său. «Ești în siguranță» înseamnă «Coarda ta este în siguranță. Dacă se întâmplă ceva, voi opri căderea ta». Aceasta este o parte importantă a alpinismului. Acum, fiți atenți cum a continuat articolul: «Acest sistem de siguranță din alpinism i-a adus lui Czenkusch cele mai bune și cele mai rele momente din alpinism. Odată, Czenkusch a căzut de pe o stâncă înaltă smulgând trei suporturi mecanice și scoțând din stâncă ancora care-i asigura împiedicarea căderii. A fost oprit, cu capul în jos, la doar trei metri de sol, când [Don], cel care-l însoțea, a oprit căderea prinzând coarda cu mâna. «Don mi-a salvat viața», spune Czenkusch. Ce ai face pentru un astfel de om? Îi o coardă uzată pentru alpinism sub forma unui cadou de Crăciun? Nu, *îți vei aminti de el. Îți vei aminti mereu de el* [Eric G. Anderson, „The Vertical Wilderness”, *Private Practice*, nov. 1979, p. 21; caractere cursive adăugate]” („The Grace and Mercy of Jesus Christ”, în *Jesus Christ:*

Son of God, Savior, ed. Paul H. Peterson, Gary L. Hatch și Laura D. Card [2002], p. 48).

Citiți 3 Nefi 18:1–11 și observați ce le-a cerut Isus Hristos oamenilor să facă pentru a-și aduce aminte de El. Puteți însemna cuvintele *în amintirea și să vă aduceți aminte* din versetele 7 și 11. De ce credeți că este important să vă amintiți întotdeauna de sacrificiul ispășitor pe care Salvatorul l-a făcut pentru voi? Ce faceți diferit atunci când vă amintiți de Salvator?

Porunca Salvatorului de a ne aduce întotdeauna aminte de trupul și sângele lui a fost foarte importantă pentru oameni deoarece ei tocmai simțiseră rănilor din trupul Său cu puțin timp înainte. Deși voi nu ați văzut rănilor din trupul Salvatorului precum oamenii din Cartea lui Mormon, vă puteți aminti de sacrificiul Său ispășitor atunci când luați din împărțășanie.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: În ce mod faptul de a vă aminti de sacrificiul Salvatorului în timpul împărțășaniei v-a ajutat să simțiți recunoștință față de El?

Cuvintele lui Isus Hristos consemnate în 3 Nefi 18:7–11 predau următoarele principii: **Când luăm din împărțășanie, mărturisim Tatălui că suntem dornici să facem tot ceea ce El ne-a poruncit. Când luăm din împărțășanie, mărturisim Tatălui că ne vom aminti întotdeauna de Isus Hristos.** Recapitulați 3 Nefi 18:7–11 și marcați expresii sau cuvinte care predau aceste principii. Când citiți versetul 11, gândiți-vă cum v-ați simți dacă Salvatorul v-ar adresa vouă aceste cuvinte.

2. Alegeți două întrebări și răspundeți la ele în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- Care sunt câteva aspecte ale vieții și slujirii Salvatorului de care v-ați putea aminti în timpul rânduiei împărțășaniei?
- Ce puteți face pentru a vă aminti întotdeauna de Salvator în celelalte zile ale săptămânii?
- Dacă vă străduiți, cu sinceritate, să vă aduceți aminte de Salvator în timpul împărțășaniei, cum vă influențează acest lucru în timpul săptămânii care urmează?

Identificați încă un principiu predat în 3 Nefi 18:7, 11 completând următoarea afirmație cu o expresie care explică ce le-a promis Salvatorul celor care iau din împărțășanie și își aduc aminte de El. **Când luăm din împărțășanie și ne aducem întotdeauna aminte de Salvator, vom**

 3. Comparați 3 Nefi 18:12–14 și Helaman 5:12. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum vă ajută faptul de a lua săptămânal din împărtășanie să vă clădiți viața pe temelia lui Isus Hristos.

 4. Pentru a vă aduce aminte mai mult de Salvator, consemnați în jurnalul pentru studiul scripturilor în fiecare zi a săptămânii viitoare ce ați făcut pentru a vă aduce aminte de Salvator în acea zi. Puteți scrie la ce lucruri v-ați gândit în timpul adunării de împărtășanie și în ce fel faptul de a vă aminti de Salvator v-a influențat gândurile, vorbele și faptele.

3 Nefi 18:15–25

Isus i-a învățat pe nefiți să se roage întotdeauna la Tatăl și să se adune des.

După ce Isus Hristos le-a administrat împărtășania nefiților, i-a învățat principii importante despre rugăciune. Unul dintre acestea este: **Dacă vom veghea și ne vom ruga întotdeauna la Tatăl, vom putea rezista ispitelor lui Satana.** Când *veghe*m, suntem alerti din punct de vedere spiritual, vigilenți sau pregătiți.

Citiți 3 Nefi 18:15–21 și marcați expresii sau cuvinte care predau principiul de mai sus. De ce credeți că a veghea și a ne ruga sunt lucruri esențiale în a rezista ispitei?

Observați că 3 Nefi 18:15, 20–21 sunt scripturi de bază. Marcați aceste versete în scripturile voastre.

 5. Citiți și gândiți-vă la următoarele întrebări, apoi, scrieți răspunsurile la două sau mai multe întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- Cum v-a ajutat rugăciunea să rezistați ispitelor lui Satana?
- Ce puteți face pentru a vă îmbunătăți rugăciunile personale?
- Ce binecuvântări ați primit pentru că v-ați rugat împreună în familie? (vezi 3 Nefi 18:21).
- Ce puteți face pentru a vă ajuta familia să se roage împreună în mod consecvent și cu intenție adevărată?

Pe măsură ce ne rugăm Tatălui Ceresc și ne apropiem de Salvatorul nostru, Isus Hristos, deseori dorim să-i ajutăm și pe alții să se apropie de El. Gândiți-vă la cineva pe care ați dori să-l ajutați sau să o ajutați să se apropie de Salvator. Citiți 3 Nefi 18:22–24 și căutați în aceste versete următorul principiu: **Când slujim altora, îi putem ajuta să vină la Hristos.**

După cum este consemnat în 3 Nefi 18:24, Salvatorul a propovăduit că noi trebuie să ținem sus lumina noastră pentru ca aceasta să lumineze lumea. El a spus, de asemenea, că El este lumina pe care trebuie să o ținem sus. Vârstnicul Robert D. Hales, din Cuvorul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că ținem sus lumina Salvatorului când ținem poruncile Lui și urmăm exemplul Lui:

„Trebuie să fim asemenea Salvatorului, după cum ne-a îndemnat: «Urmați-mă!» Nu-i așa că Salvatorul ar fi foarte mulțumit dacă am putea lăsa lumina noastră să lumineze în așa fel încât cei care ne urmează să-L poată urma pe Salvator?

Există oameni care caută lumina [care] ar trece cu bucurie prin poarta botezului spre cărarea dreaptă și îngustă care duce la viața veșnică (vezi 2 Nefi 31). Veți fi voi acea lumină care să-i conducă în port, unde sunt în siguranță? ...

V-ați gândit vreodată că, poate, voi sunteți lumina trimisă de Tatăl Ceresc pentru a conduce o altă persoană în siguranță acasă sau pentru a fi un far călăuzitor care, de la distanță, arată calea de întoarcere pe cărarea strâmtă și îngustă care duce la viața veșnică? Lumina voastră este un far și nu trebuie niciodată să se oprească din luminat sau să-i îndrume greșit pe cei care caută drumul spre casă...

Isus Hristos este lumina care ne-a fost dată ca noi să o urmăm și să știm unde să mergem. [Mă rog] ca fiecare dintre noi să aleagă ce este drept [ca să poată] să-i ridice și să-i întărească pe cei din jurul nostru” („That Ye May Be Children of Light”, [seară la gura sobei pentru tinerii adulți, organizată de Sistemul Educațional al Bisericii, 3 nov. 1996], p. 6–7).

Câteva moduri prin care putem sluji altora sunt să ne rugăm pentru alții, să-i invităm să participe la adunările Bisericii și să fim un exemplu asemănător lui Isus Hristos. Meditați asupra modului în care v-ați simțit când ați urmat exemplul lui Isus Hristos și ați ajutat pe altcineva să se apropie de Salvator. Ce veți face astăzi sau în această săptămână pentru a lăsa lumina voastră să lumineze astfel încât cei care vă urmează să-L urmeze, de asemenea, pe Salvator?

3 Nefi 18:26–39

Salvatorul îi învață pe ucenicii Lui să fie prieteni cu toți oamenii.

După ce Salvatorul a pus bazele împărtășaniei și i-a învățat pe nefiți despre rugăciune, El s-a concentrat asupra celor doisprezece ucenici pe care îi alesese și i-a instruit cu privire la modul de a conduce și administra treburile Bisericii (vezi 3 Nefi 18:26–39). Observați în 3 Nefi 18:26 că Salvatorul nu a mai vorbit mulțimii și s-a concentrat asupra conducătorilor „pe care El îi alesese”. Mesajul Lui din versetele 28–29 a fost avertisment pentru acei conducători ai Bisericii cu privire la faptul că nu trebuiau să permită celor nedemni să ia din împărtășanie.

Membrii Bisericii trebuie să se concentreze pe propria lor demnitate atunci când iau din împărtășanie și să lase responsabilitatea de a determina demnitatea celorlalți de a lua din împărtășanie celor pe care Domnul i-a chemat să stabilească acest lucru, precum episcopul sau președintele de țară. Citiți 3 Nefi 18:32 pentru a afla în ce mod i-a învățat Salvatorul pe ucenici să se îngrijească de cei care s-au îndepărtat de credință. Gândiți-vă la cum ați putea să „continuați... să slujiți” unui prieten, membru al familiei sau unei persoane din episcopia sau ramura voastră care s-a îndepărtat de credință.

Scriptură de bază – 3 Nefi 18:15, 20–21

Planificați să petreceți câteva minute memorând 3 Nefi 18:15, 20–21. Scrieți cele trei versete pe o foaie de hârtie și, apoi, citiți-le de mai multe ori. După ce le citiți de câteva ori, începeți să ștergeți sau să tăiați diferite părți din versete în timp ce continuați să le roștiți cu voce tare. Puteți repeta acest proces până când ați șters sau tăiat toate cuvintele.

În timp ce memorați aceste versete, gândiți-vă la ceea ce Salvatorul propovăduia. După cum este consemnat în 3 Nefi 18:15, Isus Hristos i-a învățat pe nefiți cum să se împotrivescă ispitelor diavolului. Observați puterea rugăciunii. Prin rugăciune, ni se dă putere de a rezista ispitei.

După cum este consemnat în 3 Nefi 18:20–21, Isus Hristos a propovăduit că, atunci când ne rugăm având credință, Tatăl răspunde întotdeauna rugăciunilor noastre, dar El răspunde potrivit planului Său pentru copiii Săi și cunoașterii Sale cu privire la ceea ce este bine pentru noi. Repetați, cu glas tare, versetul 20: „Si orice veți cere voi de la Tatăl în Numele Meu, care este drept, crezând ca voi veți primi, iată, lucrul acesta vă va fi dat vouă”. Ce credeți că înseamnă „care este drept” în acest pasaj? (Puteți să vă inspirați din Iacov 4:3.)

Președintele Gordon B. Hinckley și-a împărtășit mărturia: „Dumnezeu, Tatăl nostru etern, trăiește. El este Creatorul și Conducătorul Universului și, în același timp, El este Tatăl nostru. El este Cel Atotputernic și mai presus de orice. Putem ajunge la El prin rugăciune... Aude El rugăciunea unui copil? Sigur că o aude. Răspunde la ea? Sigur că răspunde. Nu răspunde întotdeauna așa cum ne dorim, dar răspunde. Aude și răspunde” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], p. 468).

Vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „[În 3 Nefi 18:20], Salvatorul ne aduce aminte că, oricât de puternică ar fi credința, nu se poate ajunge la un rezultat contrar voinței Celui care deține puterea. Exercițiul credinței în Domnul Isus Hristos este întotdeauna subordonată ordinii din cer, bunătații, voinței, înțelepciunii și timpului stabilit de Domnul. De aceea, nu putem avea credință adevărată în Domnul fără să avem, de asemenea, încredere deplină în voința Domnului și în timpul stabilit de Domnul” („Faith in the Lord Jesus Christ”, *Ensign*, mai 1994, p. 100).

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 18 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 26: ZIUA 3

3 Nefi 19

Introducere

Toate evenimentele consemnate în 3 Nefi 11–18 s-au petrecut într-o singură zi. La sfârșitul acelei zile, s-a dus zvonul în popor despre vizita Salvatorului și revenirea Lui în ziua următoare și ei „au lucrat nespuse de mult toată noaptea pentru ca să poată fi a doua zi în locul în care Isus trebuia să Se arate mulțimii” (3 Nefi 19:3). În dimineața următoare, cei doisprezece ucenici le-au propovăduit oamenilor și s-au rugat împreună cu ei. Apoi, Nefi i-a botezat pe cei doisprezece ucenici și L-au primit pe Duhul Sfânt și au fost înconjurați de îngerii. În timpul acestei manifestări, Isus Hristos a apărut și le-a poruncit ucenicilor să se roage, iar El, de asemenea, S-a rugat Tatălui în numele mulțimii. Datorită credinței lor, ucenicii s-au umplut de Duhul Sfânt. Ei au fost purificați și au devenit una cu Tatăl și cu Fiul.

3 Nefi 19:1–14

Cei doisprezece ucenici au slujit poporului precum a poruncit Salvatorul.

Imaginați-vă cum v-ați simți și ce ați face dacă ați ști că mâine Isus Hristos ar veni la un templu aflat la o oarecare distanță de unde locuiți. Cât de mult v-ați strădui să ajungeți acolo? Ați dori să aduceți și alți oameni cu voi? Ce ați face pentru a vă pregăti pentru această experiență?

Citiți 3 Nefi 19:1–3, pentru a afla ce au făcut nefiții după ce Salvatorul le-a promis că Se va întoarce a doua zi. După ce mulțimea s-a adunat, cei doisprezece ucenici au împărțit mulțimea în doisprezece grupuri și au început să le predice. Ei au făcut ca mulțimea să îngenuncheze în rugăciune și i-au învățat aceleași adevăruri pe care Salvatorul îi învățase cu o zi înainte. (Vezi 3 Nefi 19:4–7.)

1. Citiți 3 Nefi 19:8–9 și scrieți răspunsurile la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- Ce au dorit ucenicii cel mai mult? Din experiența voastră, de ce este darul Duhului Sfânt de dorit?
- După plecarea Salvatorului, Cei doisprezece ucenici urmau să conducă lucrările Bisericii în America. De ce a fost esențial ca ei să-L aibă pe Duhul Sfânt pentru a-i îndruma?

După ce v-ați terminat tema în jurnalul pentru studiul scripturilor, meditați asupra acestor întrebări: Care sunt unele lucruri pe care vi le doriți cel mai mult atunci când vă rugați? Cât de des vă rugați pentru Duhul Sfânt?

Citiți 3 Nefi 19:10–12 și observați ce au făcut ucenicii după ce s-au rugat. Botezul descris în versetele 10–12 a fost al doilea botez al celor doisprezece ucenici. Biserica fusese întemeiată de mulți ani printre nefiți și acești frați în preoție au fost botezați înainte, deși primul lor botez nu este consemnat în scripturi. Acest al doilea botez a avut loc într-o împrejurare deosebită, după cum a explicat președintele Joseph Fielding Smith: „Salvatorul le-a poruncit lui Nefi și oamenilor să fie, din nou, botezați, deoarece El organizase încă o dată Biserica având la bază Evanghelia. Înainte, Biserica fusese organizată având la bază legea [lui Moise] (*Doctrines of Salvation*, ed. Bruce R. McConkie, 3 volume [1954–1956], 2:336).

Nu uitați că ucenicii și ceilalți nefiți erau demni de a se afla în prezența Salvatorului. Citiți 3 Nefi 19:13 pentru a vedea ce au primit cei doisprezece ucenici datorită dorințelor neprihănite.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, întocmiți o listă cu binecuvântările pe care le primește o persoană care are darul Duhului Sfânt și trăiește demnă de acesta. Apoi, comparați lista voastră cu următorul citat al vârstnicului Robert D. Hales,

din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și adăugați listei voastre noi idei care vă vin în minte:

„Duhul Sfânt ne dă puterea și curajul de a ne trăi viața în acord cu legile împărăției lui Dumnezeu și este sursa mărturiei noastre despre Tatăl și despre Fiul...

Avem nevoie de Duhul Sfânt ca partener constant pentru a ne ajuta să luăm decizii mai bune în fiecare zi. Tinerii noștri și tinerele noastre sunt bombardate cu lucrurile urâte ale acestei lumi. Prezența Spiritului le va da puterea de a se împotrivi răului și, când va fi necesar, de a se pocăi și de a se întoarce pe cărarea strâmtă și îngustă. Niciunul dintre noi nu este imun în fața ispitelor celui rău. Noi toți avem nevoie de protecția oferită prin intermediul Duhului Sfânt... Faptul de a avea darul Duhului Sfânt îi ajută pe membrii familiei să facă alegeri înțelepte – alegeri care îi vor ajuta să se întoarcă, împreună cu familiile lor, la Tatăl lor din Cer și la Fiul Lui, Isus Hristos, pentru a trăi veșnic în prezența lor” („The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom”, *Ensign*, nov. 2000, p. 8).

Bazându-vă pe studiul vostru din 3 Nefi 19:1–14, meditați asupra binecuvântărilor pe care doriți să le aveți cel mai mult în viața voastră și de ce.

Având în vedere 3 Nefi 19:9, 13, completați următorul principiu: **dacă avem dorințe sincere și ne rugăm, putem fi**

3 Nefi 19:14–36

Salvatorul apare și Se roagă pentru ca poporul să fie purificat prin credința sa.

Citiți 3 Nefi 19:14–16 pentru a afla ce s-a întâmplat după ce ucenicii au fost botezați și L-au primit pe Duhul Sfânt.

După ce ucenicii și mulțimea au îngenuncheat, Salvatorul le-a poruncit celor doisprezece ucenici ai Săi să se roage. Citiți relatarea cu privire la rugăciunea lor în 3 Nefi 19:17–18, 24–26, 30. Aceasta este singura consemnare din scripturi în care oamenii s-au rugat direct lui Isus Hristos. În rugăciunile noastre, noi ne rugăm Tatălui, în numele Fiului Său, Isus Hristos. Nu există niciun loc în scripturi în care suntem învățați să ne rugăm lui Isus.

Vârstnicul Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a sugerat un motiv pentru care ucenicii s-ar fi rugat lui Isus în această împrejurare unică: „Isus îi învățase deja să se roage Tatălui în numele Lui, ceea ce au și făcut prima oară [vezi 3 Nefi 19:8–9]... Însă, de data aceasta, «s-au rugat lui Isus, numindu-L pe El Domnul lor și Dumnezeuul lor» . [3 Nefi 19:18.] Isus era prezent în fața lor simbolizându-L pe Tatăl. Văzându-L, a fost ca și cum L-ar fi văzut pe Tatăl; rugându-Se Lui, a fost ca și cum s-ar fi rugat Tatălui. A fost o situație specială și unică” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], p. 560–561). Salvatorul Însuși a spus, „Ei se roagă la Mine pentru că Eu sunt cu ei” (3 Nefi 19:22).

 3. În timp ce oamenii îngenuncheau, Isus a oferit trei rugăciuni distincte pentru ucenicii Săi și pentru ei. Copiați următorul tabel în jurnalul pentru studiul scripturilor. Citiți referințele desemnate și completați tabelul.

Fragment din scripturi	Pentru ce S-a rugat Salvatorul?	Cum puteți pune în practică în viața voastră ceea ce ați învățat din rugăciunea Salvatorului?
3 Nefi 19:19–23		
3 Nefi 19:27–29		
3 Nefi 19:31–34		

Citiți 3 Nefi 19:24. Ce credeți că înseamnă „ei nu au spus mai multe cuvinte”? Referitor la rugăciuni în care

ni se dau cuvinte pentru a ști pentru ce să ne rugăm, vârstnicul Bruce R. McConkie ne-a învățat: „Rugăciunile perfecte sunt acelea inspirate, în care Spiritul ne revelează cuvintele pe care să le folosim” (*Mormon Doctrine*, a 2-a ed. [1966], p. 586).

Pentru a înțelege mai bine unele principii pe care le-a predat Salvatorul în rugăciunile Lui, recapitulați 3 Nefi 19:28 și marcați cuvintele sau expresiile care predau acest principiu: **Când exercităm credință în Isus Hristos, putem fi purificați.** Contemplați modurile în care ucenicii au exercitat credință în cazul experiențelor consemnate în 3 Nefi 19. Datorită credinței lor, ucenicii au fost umpluți cu Duhul Sfânt (vezi 3 Nefi 19:13) și primirea Duhului Sfânt este necesară pentru a fi purificați.

Citiți următoarea declarație a președintelui Marion G. Romney, din Prima Președinție, pentru a afla ce înseamnă a fi purificat:

«Apoi vine botezul focului și al Duhului Sfânt» . [2 Nefi 31:13.] Botezul focului și al Duhului Sfânt despre care vorbește aici

Nefi duce la marea schimbare din inimile oamenilor la care a făcut referire Alma [vezi Alma 5:14]. Îi transformă din oameni carnali în oameni spirituali. Curăța, vindecă și purifică sufletul... Credința în Domnul Isus Hristos, pocăința și apa botezului sunt, toate, cerințe necesare premergătoare botezului cu foc, însă, acesta din urmă, reprezintă împlinirea [scopul final]. A primi [acest botez cu foc] înseamnă că cineva are veșmântul curățat prin intermediul sângelui ispășitor al lui Isus Hristos” (*Learning for the Eternities*, compilație realizată de George J. Romney [1977], p. 133).

4. Gândiți-vă ce înseamnă să fi purificat și scrieți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspunsul la următoarea întrebare: În ce mod exercitarea credinței în Isus Hristos ne poate ajuta să devenim puri și curați?

Isus a oferit o rugăciune puternică înainte de sacrificiul Său ispășitor, care s-a asemănat mult cu rugăciunile pe care le-a oferit printre nefiți în a doua zi a vizitei Lui la ei. Citiți 3 Nefi 19:23, 29 și Ioan 17:9, 11, 21–22. Marcați expresia „pentru ca Noi să putem să fim [una]”. Meditați asupra modului în care Isus Hristos și Tatăl sunt una. Ce învățăm din aceste versete despre modul în care putem deveni una cu Isus Hristos?

Unul dintre principiile predate în aceste versete este următorul: **Prin credință, putem fi purificați și putem deveni una cu Isus Hristos, așa cum El este una cu Tatăl.** Citiți următoarea declarație a vârstnicului D. Todd Christofferson, din

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, despre cum putem fi una cu Tatăl și cu Fiul: „Cu siguranță, noi nu

vom fi una cu Dumnezeu și cu Hristos până când nu vom face din voia și interesul Lor cea mai mare dorință a noastră. O asemenea supunere nu este dobândită într-o zi, ci, prin intermediul Spiritul Sfânt, Domnul ne va învăța și îndruma, dacă Îi permitem, până când, de-a lungul timpului, se va putea spune cu adevărat că El este în noi tot așa cum Tatăl este în El. Uneori, tremur când mă gândesc la ce mi se cere, însă știu că numai în această uniune perfectă putem găsi plenitudinea bucuriei” („Ei să fie una în noi”, *Ensign*, nov. 2002, p. 73).

Încheiați lecția de astăzi citind și meditănd asupra versetelor din 3 Nefi 19:35–36.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 19 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 26: ZIUA 4

3 Nefi 20–22

Introducere

În timpul celei de-a doua zi a slujirii Sale printre nefiți, Isus Hristos le-a administrat din nou împărtășania oamenilor. El a depus mărturie că, în zilele din urmă, Tatăl Își va împlini legământul de a aduna Israelul și de a binecuvânta toate națiunile pământului. El a explicat, de asemenea, că apariția Cărții lui Mormon în zilele din urmă va fi un semn că Tatăl a început să împlinescă acest legământ.

3 Nefi 20:1–9

Salvatorul le administrează din nou împărtășania oamenilor.

Dacă sunteți un tânăr băiat și dețineți Preoția aaronică, gândiți-vă la următoarele întrebări: Ce înseamnă să puteți să ajutați la administrarea împărtășaniei? Cum Îi demonstrați Domnului că înțelegeți natura sacră a acestei rânduiei?

Dacă sunteți o tânără fată sau un tânăr băiat care nu deține încă preoția, gândiți-vă la următoarele întrebări: Cum vă simțiți atunci când vedeți tineri băieți demni administrând împărtășania? Ce faceți în timpul administrării împărtășaniei care arată că înțelegeți natura sacră a acestei rânduiei?

După cum este consemnat în 3 Nefi 20:3–5, la începutul celei de-a doua zi a slujirii Sale printre nefiți, Salvatorul a furnizat în chip miraculos pâine și vin pentru a administra iarăși împărtășania. Citiți 3 Nefi 20:1 și identificați ce le-a cerut oamenilor să facă înainte de a pregăti și a distribui împărtășania. În ce fel credeți că faptul de a vă ruga în inimile voastre poate afecta experiența voastră săptămânală de a lua din împărtășanie?

Citiți 3 Nefi 20:8. Observați că, de această dată, nefiții au folosit vin, dar, în prezent, în Biserică, se folosește apa (vezi D&L 27:2). De asemenea, observați ce simbolizează pâinea și apa. Când luăm din împărtășanie cu regularitate, ne arătăm dorința de a pune în practică ispășirea Salvatorului în viețile noastre.

Conform celor consemnate în 3 Nefi 20:8, ce le-a promis Isus Hristos celor care iau din împărtășanie? Gândiți-vă la cât de mari sunt bucățile de pâine și păhărelele de apă folosite pentru împărtășanie. Dacă v-ar fi foame și sete, v-ați sătura cu pâinea și cu apa folosite pentru împărtășanie? Pentru a înțelege mai bine cum putem fi umpluți luând din împărtășanie, citiți 3 Nefi 20:9 și completați următorul principiu: **Dacă luăm demni din împărtășanie, putem fi umpluți de**

Citiți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și subliniați modurile prin care el a spus că puteți fi binecuvântați când sunteți umpluți de Spirit:

„Fie ca noi să fim demni de promisiunea Salvatorului, aceea că, dacă luăm din împărtășanie, vom fi «sătui» (3 Nefi 20:8; vezi, de asemenea, 3 Nefi 18:9), ceea ce înseamnă că vom fi «umpluți de Spirit» (3 Nefi 20:9). Acel Spirit – Duhul Sfânt – este Mângâietorul nostru, Călăuzitorul nostru, Cel care ne comunică, Tălmăcitorul nostru, Martorul nostru și Cel care ne purifică – Ghidul și Purificatorul nostru infailibil de-a lungul călătoriei noastre prin viața muritoare către viața eternă...

Din aparentul mic fapt de a ne reînnoi în mod conștient și pios legămintele făcute la botez rezultă o reînnoire a binecuvântărilor ce vin ca urmare a botezului prin apă și prin Spirit, ca să putem avea întotdeauna Spiritul Său cu noi. În acest fel, noi toți vom fi îndrumați și, în acest fel, noi toți putem fi curățați” („Always Have His Spirit”, *Ensign*, nov. 1996, p. 61).

1. Gândiți-vă la un moment în care ați simțit Duhul Sfânt când ați luat din împărtășanie. Citiți rugăciunile de împărtășanie din Moroni 4:3 și 5:2. Cum vă ajută luarea din împărtășanie în mod săptămânal să fiți umpluți de Duhul Sfânt? Scrieți câteva din aceste moduri în jurnalul pentru studiul scripturilor.

3 Nefi 20:10–46

Salvatorul îi învață pe nefiți despre legămintele care vor fi împlinite în ultimele zile.

Gândiți-vă la calitățile voastre cele mai mari. La ce tip de calități v-ați gândit? Au fost acestea trăsături fizice, de personalitate sau spirituale?

Citiți următoarea afirmație a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și marcați modul în care a definit cine suntem: „Puteți să găsiți bucurie în muzică, în sporturi sau să aveți aptitudini pentru mecanică, iar într-o zi ați putea lucra într-un meșteșug, într-o profesie sau în domeniul artelor. Oricât de importante ar fi aceste activități și ocupații, acestea nu definesc ceea ce suntem. În primul rând și foarte important, noi suntem ființe spirituale. Noi suntem fii [și fiice] ai lui Dumnezeu și facem parte din seminția lui Avraam” („Să devenim misionari”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2005, p. 47).

A fi seminția lui Avraam înseamnă că suntem la propriu urmași ai lui Avraam sau am devenit fiii și fiicele sale prin supunere față de legile și rânduielile Evangheliei lui Isus Hristos. Cu toții primesc aceleași promisiuni și legăminte pe care Dumnezeu le-a făcut cu Avraam.

După cum este consemnat în 3 Nefi 20:11–13, Salvatorul i-a învățat pe nefiți despre legămintele și promisiunile făcute lui Avraam și urmașilor lui, care sunt din casa lui Israel. El a propovăduit că **Tatăl va împlini legământul pe care l-a făcut de a aduna casa lui Israel în ultimele zile**. Citiți 3 Nefi 20:13 și observați ce cunoaștere va dobândi casa lui Israel ca parte esențială a acestei adunări. De ce credeți că această cunoaștere este esențială?

Citiți 3 Nefi 20:25–26 și identificați ce a propovăduit Salvatorul cu privire la modul în care vor fi binecuvântați urmașii lui Lehi datorită legământului pe care l-a făcut Tatăl cu Avraam. Salvatorul a subliniat că Tatăl l-a trimis pe El ca să-i viziteze pe nefiți și să-i salveze de la păcat „pentru că [ei erau] copiii legământului” (3 Nefi 20:26).

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum ați fost binecuvântați prin legământul pe care l-ați făcut cu Tatăl Ceresc la botez. Deoarece ați fost botezat membru al Bisericii, sunteți seminția lui Avraam și aveți o responsabilitate de a ajuta la împlinirea legământului pe care l-a făcut Avraam cu Dumnezeu.

Citiți 3 Nefi 20:27 și marcați expresii care predau principiul următor: **Făcând parte din seminția lui Avraam, avem responsabilitatea prin legământ de a-i binecuvânta pe toți oamenii de pe pământ.**

Pe măsură ce citiți următoarea afirmație a vârstnicului David A. Bednar, căutați în ce fel noi – ca seminția lui Avraam – trebuie să-i binecuvântăm pe toți oamenii de pe pământ: „Dumneavoastră și cu mine, astăzi și întotdeauna, trebuie să binecuvântăm toți oamenii și toate popoarele pământului. Dumneavoastră și cu mine, astăzi și întotdeauna, trebuie să depunem mărturie despre Isus Hristos și să declarăm mesajul restaurării. Dumneavoastră și cu mine, astăzi și întotdeauna, trebuie să-i invităm pe toți să primească rânduielile salvării. Propovăduirea Evangheliei nu este o responsabilitate cu jumătate de normă a preoției. Nu este doar o activitate în care ne implicăm pentru un timp limitat sau doar o însărcinare pe care trebuie s-o îndeplinim ca membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Munca misionară este o manifestare a identității și moștenirii noastre spirituale. Am fost rânduiți înainte în existența premuritoare și născuți în viața muritoare pentru a îndeplini legământul și promisiunea pe care Dumnezeu i le-a făcut lui Avraam. Noi ne aflăm aici, pe pământ, în acest moment pentru a ne folosi preoția cu credință și cu sânguință și pentru a predica Evanghelia. Aceștia suntem noi și de aceea suntem aici – astăzi – și mereu” („Să devenim misionari”, p. 47).

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce puteți face acum, în calitate de tineri, pentru a-i binecuvânta pe alți oameni din lume?
- De ce credeți că este important ca voi să înțelegeți că sunteți seminția lui Avraam?

3 Nefi 21–22

Isus Hristos prezice semnele adunării casei lui Israel în ultimele zile.

După cum este consemnat în 3 Nefi 21–22, Salvatorul i-a învățat pe nefiți multe lucruri despre zilele din urmă – perioada în care Evanghelia va fi restaurată pe pământ și sfinții se vor pregăti pentru cea de-a Doua Venire a Sa.

 4. Pentru a vă ajuta să aflați ce a propovăduit Salvatorul cu privire la adunarea lui Israel din zilele din urmă, precum este consemnat în 3 Nefi 21–22, citiți toate versetele din coloana stângă a următorului tabel. Apoi, alegeți două dintre întrebările din coloana dreaptă la care să răspundeți în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Versete	Întrebări
Citiți 3 Nefi 21:1–2, 7. Apariția Cărții lui Mormon în ultimele zile va fi un semn că Tatăl a început adunarea casei lui Israel.	a. Când ați văzut Cartea lui Mormon îndrumând (sau adunând) pe cineva, inclusiv pe voi înșivă, la Isus Hristos și la legămintele Evangheliei?
Citiți 3 Nefi 21:9. Expresia „o lucrare mare și minunată” se referă la restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos.	b. Ce credeți că este mare și minunat în ceea ce privește restaurarea Evangheliei lui Isus Hristos?
Citiți 3 Nefi 21:10–11 și meditați asupra modului în care această descriere i se potrivește profetului Joseph Smith.	c. De ce este esențial să credem în cuvintele Domnului care au fost aduse la lumină prin profetul Joseph Smith?
Citiți 3 Nefi 21:22. Dacă oamenii se pocăiesc și nu își împietresc inimile, ei vor fi numărați printre cei din casa lui Israel.	d. De ce credeți că o persoană trebuie să se pocăiască pentru a face parte din poporul de legământ al lui Dumnezeu?
Citiți 3 Nefi 22:7–10 și observați promisiunile pe care Salvatorul le-a făcut poporului Său de legământ care se va întoarce la El după ce a uitat legămintele pe care le-a făcut cu El.	e. De ce credeți că este important să înțelegem că Domnul le arată bunătate veșnică și îndurare celor care s-au îndepărtat de la El?

Gândiți-vă la cineva căruia puteți să-i împărtășiți mărturia despre Isus Hristos, Cartea lui Mormon, restaurarea Evangheliei și misiunea profetului Joseph Smith pentru a ajuta această persoană să primească binecuvântările Evangheliei restaurate. Gândiți-vă, de asemenea, cum îi puteți încuraja pe alții să vină la Domnul, inclusiv pe cei care au fost înainte credincioși Evangheliei, dar nu mai sunt. Dacă vă gândiți la o persoană anume, stabiliți-vă țelul de a acționa conform îndemnelor pe care le primiți.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 20–22 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 27: ZIUA 1

3 Nefi 23

Introducere

După ce a citat cuvintele lui Isaia, Isus Hristos le-a poruncit nefiților să cerceteze cuvintele profetilor. De asemenea, Salvatorul i-a dojenit pe nefiți pentru că nu au fost sârguincioși în ținerea înregistrărilor.

3 Nefi 23:1–5

Isus Hristos le poruncește oamenilor să cerceteze cuvintele profetilor.

Meditați asupra experiențelor pe care le-ați avut studiind scripturile pe parcursul anului care a trecut. Scrieți câteva cuvinte sau expresii scurte care descriu binecuvântările pe care le-ați primit în viața voastră în urma studierii scripturilor.

Când vă uitați peste lista voastră, gândiți-vă la ce vă învață aceste binecuvântări despre importanța studierii scripturilor.

După ce a citat câteva dintre învățăturile lui Isaia (vezi 3 Nefi 22), **Salvatorul le-a poruncit oamenilor să cerceteze cu sârguință cuvintele lui Isaia și ale profetilor.** Citiți 3 Nefi 23:1–5 și identificați *motivul* pentru care Salvatorul a spus că trebuie să cercetăm cuvintele lui Isaia și ale profetilor. Marcați cuvintele sau expresiile care vă vor ajuta să vă amintiți lucrurile pe care le-ați învățat.

Unul dintre motivele pentru care ni se poruncește să studiem cuvintele lui Isaia este că „el a vorbit cu simțire despre toate lucrurile care sunt legate de poporul [de legământ al Domnului], care este din casa lui Israel” (3 Nefi 23:2). Fiindcă voi ați făcut legămintele cu Domnul, voi sunteți din casa lui Israel. Scrierile lui Isaia se referă la voi. Un alt motiv pentru care trebuie să studiem cuvintele lui Isaia este deoarece acestea vor fi împlinite în întregime (vezi 3 Nefi 23:3).

Observați că, în 3 Nefi 23:1, Isus Hristos le-a poruncit nefiților în mod specific să „[cerceteze cuvintele lui Isaia] cu sârguință”.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Care credeți că este diferența dintre a citi cuvintele profetilor și a le cerceta cu sârguință?

b. Ce metode de studiu a scripturilor vă pot ajuta să cercetați cuvintele lui Isaia și ale profeților în mod eficient și profund? (Puteți recapitula lecția Unitatea 1: ziua 1, „Să studiem scripturile”, pentru a vă aminti câteva idei importante cu privire la studiul scripturilor.)

Vârstnicul Merrill J. Bateman, un membru emerit al Celor Șaptezeci, a menționat câteva binecuvântări pe care le primim în viața noastră când cercetăm cuvintele profeților: „Sunt anumite binecuvântări dobândite în urma cercetării scripturilor. Când cineva studiază cuvintele Domnului și le dă ascultare, se apropie mai mult de Salvator și dobândește o dorință mai mare de a trăi o viață neprihănită. Puterea de a se împotrivi ispitei crește, iar slăbiciunile spirituale sunt biruite. Rănile spirituale sunt vindecate” („Coming unto Christ by Searching the Scriptures”, *Ensign*, nov. 1992, p. 28).

Citiți 3 Nefi 23:5 și căutați promisiunea pe care ne-a făcut-o Salvatorul dacă studiem scripturile și acționăm conform îndemnurilor pe care le găsim în ele.

 2. Imaginați-vă că aveți un prieten sau un membru al familiei căruia îi este greu să studieze scripturile cu regularitate. Folosind cele învățate în 3 Nefi 23:1–5, scrieți ce i-ați spune acestei persoane pentru a o încuraja să studieze cu sârguință cuvintele profeților și să aibă o experiență plină de însemnătate studiind scripturile.

3 Nefi 23:6–14

Isus Hristos îi mustră pe ucenicii Săi pentru că nu au înregistrat evenimente importante.

Citiți următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball:

„Însuși Domnul Isus Hristos le-a subliniat nefiților și lamaniților importanța ținerii înregistrărilor [vezi 3 Nefi 23:6–13]...”

Deși Salvatorul a făcut acest lucru cu blândețe și bunătate, mă bucur că nu am fost eu cel admonestat pentru că nu mi-am îndeplinit obligația de a-mi păstra înregistrările la zi...

Nu uitați, Salvatorul i-a mustrat pe cei care nu au înregistrat evenimente importante” („The Angels May Quote from It”, *New Era*, febr. 2003, p. 32, 34–35)

Celelalte versete din 3 Nefi 23 conțin relatarea descrisă de președintele Kimball, în care Salvatorul i-a mustrat pe nefiți pentru că nu au scris niște evenimente importante în cronicile lor. Citiți 3 Nefi 23:6–11 și identificați care au fost evenimentele pe care nefiții nu le-au scris. De ce credeți că era important ca nefiții să scrie o înregistrare a împlinirii profeției făcute de Samuel Lamanitul? În ce mod faptul că avem acea înregistrare în Cartea lui Mormon ne ajută în zilele noastre?

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarea întrebare: De ce este important să scrieți întâmplările și îndemnurile spirituale din viața voastră?

Dacă ați trăit recent o experiență spirituală pe care nu ați scris-o, aveți în vedere să o notați în jurnalul vostru personal acum. Drept jurnal personal, puteți să folosiți un simplu caiet sau un carnet. Citiți 3 Nefi 23:12–14 și observați ce a făcut Salvatorul după ce nefiții s-au supus poruncii de a scrie împlinirea profeției lui Samuel Lamanitul.

Salvatorul „a prezentat toate scripturile”, ceea ce înseamnă că El a explicat înțelesul scripturilor.

Citiți 3 Nefi 24:1 și observați asemănările dintre prima parte a acestui verset și ceea ce s-a petrecut în 3 Nefi 23:12–14. Observați că, după ce nefiții au consemnat lucrurile pe care Isus Hristos îi învățase, El le-a dat mai multă cunoaștere și revelație clădind pe aceste lucruri.

Folosindu-vă de ceea ce ați învățat în 3 Nefi 23:6–14, completați următorul principiu: **Atunci când scriu îndemnuri și întâmplări sacre, invit**

Există mai multe posibilități de a completa principiul de mai sus, printre care: Atunci când scriu îndemnuri și întâmplări sacre, Îl invit pe Domnul să-mi dea mai multe revelații.

Pentru a înțelege mai bine adevărul pe care l-ați învățat, citiți următoarele două afirmații ale vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorumul Celor Doisprezece Apostoli:

„Cunoașterea consemnată cu grijă este cunoașterea care poate fi folosită la nevoie. Informațiile spirituale delicate trebuie să fie păstrate într-un loc sfânt care să demonstreze Domnului cât de mult le prețuiți. Acest lucru vă mărește șansele de a primi mai multă lumină” („Acquiring Spiritual Knowledge”, *Ensign*, nov. 1993, p. 88).

„Scrieți într-un jurnal lucrurile importante pe care le învățați de la Spirit. Veți constata că, atunci când veți scrie impresii prețioase, adesea, altele vă vor veni în minte. Cunoașterea pe care o veți dobândi va fi, de asemenea, disponibilă de-a lungul vieții dumneavoastră” („To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely”, *Ensign*, iunie 2002, p. 32).

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. De ce credeți că vom primi mai multe revelații dacă vom consemna revelațiile pe care le-am primit de la Domnul?

b. În ce mod suntem ajutați să simțim recunoștință pentru binecuvântările pe care le primim și să ne exprimăm recunoștința

față de El atunci când ne folosim timpul pentru a consemna influența Domnului?

Puteți crede că nu ați trăit experiențe deosebite sau sacre care să fie suficient de valoroase pentru a fi consemnate. Vârșnicul John H. Groberg, un membru emerit din Cei Șaptezeci, a vorbit despre acest lucru: „Unii oameni spun: «Nu am nimic de consemnat. Nu mi se întâmplă nimic spiritual». Eu spun: «Începeți să consemnați, iar lucrurile spirituale vor avea loc. Ele au loc tot timpul, însă noi le recunoaștem mai ușor pe măsură ce scriem» ” („Writing Your Personal and Family History”, *Ensign*, mai 1980, p. 48).

Puteți începe să puneți în practică ceea ce ați învățat despre consemnarea experiențelor spirituale, având la voi foi de hârtie, un caiet sau un jurnal pe parcursul săptămânii viitoare. Consemnați orice îndemnuri, impresii, experiențe sau sentimente pe care le aveți pe parcursul săptămânii. Consemnați, de asemenea, modul în care ați fost îndrumați să acționați în conformitate cu îndemnurile pe care le primiți. După ce ați ascultat și ați acționat conform îndemnurilor primite, scrieți experiențele pe care le-ați avut.

Spuneți cuiva (unui membru al familiei, unui prieten sau unui conducător al Bisericii) despre planul vostru de a păstra o cronică a experiențelor voastre spirituale. Puteți invita această persoană să vi se alăture și să consemneze experiențele sale spirituale. Dacă invitați o altă persoană să facă acest lucru împreună cu voi, vă puteți încuraja reciproc și puteți împărtăși unul altuia progresul pe care-l faceți. Totuși, nu uitați că nu este nevoie – și nu ar fi potrivit – să împărtășiți experiențele spirituale unul altuia.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 23 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 27: ZIUA 2

3 Nefi 24–26

Introducere

În 3 Nefi 24–25, Isus Hristos a împlinit porunca Tatălui Ceresc de a oferi poporului o parte din profețiile lui Maleahi. Maleahi declarase că membrii casei lui Israel trebuiau să se pocăiască și să se întoarcă la Domnul

pentru a fi pregătiți pentru venirea Salvatorului. După cum este consemnat în 3 Nefi 26:3, Isus Hristos le-a explicat oamenilor „toate lucrurile, chiar de la început până la timpul când El trebuia să vină în slava Sa”. Apoi, Mormon a propovăduit că cei cărora cred în Cartea lui Mormon le vor fi dezvăluite lucruri și mai mari (vezi 3 Nefi 26:9).

3 Nefi 24:1–6

Isus Hristos citează cuvintele care i-au fost date lui Maleahi cu privire la cea de-a Doua Venire.

În timp ce le-a recitat nefiților câteva dintre profețiile lui Maleahi, Isus Hristos a făcut referire la foc și la săpun. Imaginați-vă un foc puternic și o bucată de săpun. Gândiți-vă ce au în comun aceste două obiecte în calitatea lor de agenți purificatori sau de curățenie.

Citiți 3 Nefi 24:2–3. În 3 Nefi 24:2, Isus Hristos este comparat cu focul topitorului și cu săpunul nălbitorului din pricina lucrurilor pe care le va face la cea de-a Doua Venire a Sa. În 3 Nefi 24:3, El este comparat cu un purificator de argint, cel care purifică argintul. Pentru a înțelege aceste versete, este util să știți că procesul de purificare a argintului necesită ca purificatorul de argint să țină o bucată de argint deasupra celei mai fierbinți părți a focului pentru a arde impuritățile. *Purificatorul* trebuie să se uite la argint îndeaproape, deoarece, dacă argintul este lăsat chiar și un moment prea mult în flăcări, va fi distrus. Un *nălbitor* este o

persoană care curăță și înălbește veșminte folosind săpun. „Fiii lui Levi” au fost cei care au deținut preoția în vechiul Israel; acest termen se aplică tuturor oamenilor Domnului de astăzi.

Gândiți-vă ce sugerează aceste imagini cu privire la ceea ce se va întâmpla la cea de-a Doua Venire a lui Isus Hristos. În scripturile voastre, lângă 3 Nefi 24:2–3, puteți scrie: **La cea de-a Doua Venire a Sa, Isus Hristos va purifica poporul Său.**

Citiți 3 Nefi 24:5–6 și identificați cine va fi nimicuit sau distrus la venirea Salvatorului și cine nu va fi. (Observați că în acest pasaj „[fiii] lui Iacov” sunt poporul Domnului din casa lui Israel.) Din aceste versete, învățați următorul principiu: **La venirea Sa, Isus Hristos îi va judeca pe cei ticăloși.**

 1. Scrieți următorul titlu în jurnalul pentru studiul scripturilor: *Ce trebuie să fac pentru a mă pregăti pentru cea de-a Doua Venire a lui Isus Hristos.* Pe măsură ce continuați să studiați 3 Nefi 24–26, enumerați, sub acest titlu, lucrurile pe care le învățați și care vă vor ajuta să vă pregătiți pentru cea de-a Doua Venire a lui Isus Hristos.

3 Nefi 24:7–18

Maleahi îi învață pe cei din casa lui Israel cu privire la modul de a se întoarce la Domnul.

Imaginați-vă că un prieten apropiat sau un membru al familiei nu pare a fi îngrijorat cu privire la modul în care faptele unei persoane ar putea să o afecteze la Judecată, la cea de-a Doua Venire sau în eternitate. Gândiți-vă la ce i-ați putea spune pentru a încerca să îl ajutați. Citiți 3 Nefi 24:7 și identificați ce le-a spus Domnul fiilor lui Iacov care începuseră să se îndepărteze de la El. Ce credeți că înseamnă că oamenii „[s-au] îndepărtat” de rânduilele Domnului?

În Biserică, o rânduială este un act sacru, formal, care se înfăptuiește prin autoritatea preoției. Unele rânduile sunt esențiale pentru exaltarea noastră. Aceste rânduile se numesc „rânduile necesare salvării”. Acestea sunt botezul, confirmarea, rânduirea la Preoția lui Melhisedec (pentru bărbați), înzestrarea în templu și pecetluirea căsătoriei. În cazul fiecărei rânduile, noi facem legăminte solemne cu Domnul. Puteți enumera rânduilele necesare salvării sub titlul pe care l-ați scris la tema 1. Gândiți-vă cum vă ajută aceste rânduile să vă pregătiți pentru cea de-a Doua Venire.

Deși poporul Domnului s-a îndepărtat de rânduilele și legămintele Evangheliei, observați promisiunea din 3 Nefi 24:7, pe care le-a dat-o Domnul cu condiția ca ei să se întoarcă. Puteți marca această promisiune în scripturile voastre pentru a vă ajuta să vă amintiți că,

dacă ne vom întoarce la Domnul, El Se va întoarce la noi.

Citiți 3 Nefi 24:8–10 și căutați un mod prin care Domnul a indicat că fiii lui Iacov se puteau întoarce la El și, astfel, se puteau pregăti pentru cea de-a Doua Venire. Puteți include plata zeciuiei și a darurilor în lista de sub titlul pe care l-ați scris în jurnal la tema 1.

Citiți următorul sfat al președintelui Gordon B. Hinckley cu privire la zeciuială: „Ne putem plăti zeciuiala. Aceasta nu este în măsură atât de mare o problemă de bani, ci una de credință” („Let Us Move This Work Forward”, *Ensign*, nov. 1985, p. 85)

Meditați câteva momente asupra modului în care dorința voastră de a oferi zeciuiei și daruri Domnului este un indicator al credinței voastre în El. Citiți 3 Nefi 24:10–12 și concentrați-vă pe binecuvântările promise celor care plătesc o zeciuială completă și cinstită.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- Ce binecuvântări ați primit prin supunere față de legea zeciuiei?
- Cum credeți că supunerea față de porunca de a vă plăti zeciuiele și darurile v-a ajutat să vă pregătiți din punct de vedere spiritual pentru cea de-a Doua Venire?

Unii oameni din vechiul Israel au cântit spunând că supunerea față de poruncile Domnului nu le-a folosit la nimic. Ei au simțit că eforturile lor au fost zadarnice sau fără rost (vezi 3 Nefi 24:14). Pe de altă parte, ei s-au plâns că cei trufași și ticăloși erau „[fericiți]”, „ridicați” și „scăpați” (3 Nefi 24:15). Cu alte cuvinte, acești oameni pretindeau că celor ticăloși le mergea mai bine decât celor neprihăniți. Domnul a răspuns acestor plângeri spunând că cei care se tem de Domnul și cinstesc numele Lui și care se adună adeseori să vorbească unul cu altul, își vor găsi numele scrise într-o „carte de aducere-aminte” (3 Nefi 24:16). Ei vor fi aceia care vor fi pregătiți pentru venirea Domnului și vor fi cruțați precum propriile Sale „comori” (vezi 3 Nefi 24:16–17). Domnul le-a dat celor care s-au plâns provocarea de a aștepta și de a observa rezultatul final, când se vor putea „întoarce și deosebi între cel drept și cel rău” (3 Nefi 24:18). Ei vor vedea că celor neprihăniți le va fi mai bine la sfârșit.

3 Nefi 25

Isus Hristos citează profețiile lui Maleahi potrivit cărora Ilie se va întoarce înainte de cea de-a Doua Venire.

Citiți 3 Nefi 25:1–3 și căutați motivul pentru care a Doua Venire va fi o binecuvântare pentru cei care au credință în Isus Hristos. Cuvântul *rădăcină* din versetul 1 se referă la strămoși, iar cuvântul *ramură* se referă

la urmași. Prin urmare, în viața următoare, cei ticăloși nu se vor bucura de binecuvântările de a fi pecetluiti cu strămoșii sau urmașii lor. Vițeei care „[cresc în] grajd” sunt un simbol al copiilor care sunt protejați, îngrijiți și au toate lucrurile de care au nevoie să crească.

Salvatorul a împărtășit cu nefiții ceea ce a scris Maleahi despre un eveniment care urma să se întâmple înainte de cea de-a Doua Venire și care l-ar implica pe profetul Ilie din Vechiul Testament. Citiți 3 Nefi 25:5–6 și observați ce a propovăduit Maleahi că va face Ilie pentru a ajuta la pregătirea lumii pentru venirea Domnului.

Întoarcerea lui Ilie pe pământ a fost o parte esențială a restaurării Evangheliei. În 3 aprilie 1836, Ilie i-a apărut lui Joseph Smith și Oliver Cowdery în templul recent dedicat din Kirtland (vezi D&L 110). El le-a conferit puterea de pecetluire a preoției, făcând posibilă pecetluirea familiilor din generație în generație. Ce credeți că înseamnă afirmația „el va întoarce inima strămoșilor înspre copii, iar inima copiilor înspre strămoșii lor” (3 Nefi 25:6)?

Aceste versete ne învață că **pe măsură ce ne întoarcem inima înspre strămoșii noștri, noi ajutam la pregătirea pământului pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos.**

 3. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre o experiență pe care ați trăit-o voi sau membrii familiei voastre care v-a ajutat să vă întoarceți inima spre strămoșii voștri. Aceasta poate include pecetluirea în templul cel sfânt, cercetarea istoriei familiei sau participarea la botezuri pentru și în folosul celor morți. Dacă nu vă vine în minte nicio experiență, scrieți un paragraf scurt despre dorința voastră de a participa la această lucrare. (La exercițiul 1 din jurnal, puteți scrie: *a primi*

rânduilele din templu pentru voi și familia voastră, a merge la templu și a aduna informații despre istoria familiei.)

3 Nefi 26

Trebuie să fim pregătiți să primim mai mult din lucrurile pe care le-a revelat Isus Hristos.

În 3 Nefi 26:3, aflăm că Salvatorul i-a învățat pe nefiți „toate lucrurile care trebuie să vină pe fața pământului”. Citiți 3 Nefi 26:6–8 pentru a afla cât din predica Salvatorului este cuprinsă în Cartea lui Mormon. Studiați 3 Nefi 26:9–11 pentru a afla motivul pentru care Mormon nu a inclus totul.

Domnul l-a îndrumat pe Mormon să includă numai o mică parte din acele învățături pentru a ne pune credința la încercare. Din 3 Nefi 26:1–21 învățăm că, **pe măsură ce credem ceea ce a revelat Dumnezeu, ne pregătim pentru a primi mai multe revelații.** De ce credeți că este important să credem adevărurile pe care le-am primit deja înainte de a primi mai mult din adevăr? (Vezi Alma 12:9–11.) Cum putem arăta că noi credem în ceea ce Domnul a revelat?

 4. Pentru a pune în practică principiul de mai sus scris cu caractere aldine, scrieți răspunsul la următoarea întrebare în jurnalul pentru studiul scripturilor: Ce faceți în viața voastră pentru a vă demonstra credința în Cartea lui Mormon?

După cum este consemnat în celelalte versete din 3 Nefi 26, Mormon a făcut un rezumat al slujirii Salvatorului printre nefiți și al efectului pe care l-a avut asupra acestora. Citiți 3 Nefi 26:13–21 și marcați, dacă doriți, modul în care oamenii au pus în practică cuvintele lui Isus Hristos.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 24–26 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 27: ZIUA 3

3 Nefi 27

Introducere

La începutul slujirii lor, după cea de-a doua zi în care Salvatorul a apărut printre ei, cei doisprezece nefiți s-au întâlnit pentru a se ruga cu tărie și pentru a posti.

Isus Hristos le-a apărut din nou și a răspuns la întrebările lor cu privire la numele pe care ar trebui să îl aibă Biserica. Salvatorul i-a învățat că ispășirea este punctul central al Evangheliei Sale și că, prin ispășire, putem sta în fața Lui curați, dacă ne pocăim, suntem botezați și îndurăm până la sfârșit. De asemenea, El le-a poruncit ucenicilor Săi să fie asemenea Lui.

3 Nefi 27:1–12

Domnul îi învață pe cei doisprezece ucenici că Biserica Sa trebuie să poarte numele Său.

Imaginați-vă că doriți să puneți bazele unui club sau echipe noi. Hotărâți ce fel de club sau echipă ați crea și, apoi, alegeți un nume pentru acesta. Scrieți numele și tipul organizației alese:

Gândiți-vă la niște organizații pe care le cunoașteți și la ceea ce reprezintă numele lor din punct de vedere al scopului și oamenilor care fac parte din ele.

Cei doisprezece nefiți au continuat să propovăduiască și să boteze oamenii. Într-o zi, ei erau uniți în post și rugăciune, când Salvatorul i-a vizitat din nou (vezi 3 Nefi 27:1–2). Citiți 3 Nefi 27:3–7, pentru a afla care a fost întrebarea pe care ucenicii I-au adresat-o Salvatorului și ce răspuns le-a dat. Puteți marca motivele pe care Isus Hristos le-a menționat pentru numirea Bisericii după numele Lui.

Căutați în 3 Nefi 27:8–10 și marcați indicatorii Bisericii adevărate, după cum a propovăduit Salvatorul. Completați următoarea propoziție în manualul vostru pentru a indica mai multe caracteristici ale Bisericii adevărate:

Adevărata Biserică a lui Isus Hristos este

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

Gândiți-vă motivul pentru care este important ca adevărata Biserică a lui Isus Hristos, nu doar să poarte numele Său, dar să fie, de asemenea, zidită pe Evanghelia Sa (vezi 3 Nefi 27:8–10). Salvatorul le-a promis nefiților că, dacă Biserica este zidită pe Evanghelia Sa, atunci Tatăl Ceresc își va arăta prin ea propriile Sale lucrări (vezi 3 Nefi 27:10). Meditați asupra modului

în care ați văzut cu ochii voștri când Tatăl Ceresc Și-a arătat propriile Sale lucrări în Biserică.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți *Pentru mine, este important că sunt membru al adevăratei Biserici a lui Isus Hristos deoarece...* Apoi, scrieți un paragraf scurt în care să descrieți gândurile voastre cu privire la această frază. Încercați să includeți cât mai multe motive folosind ceea ce ați învățat din 3 Nefi 27:1–12.

3 Nefi 27:13–22

Isus Hristos definește Evanghelia Sa și propovăduiește ce trebuie să facem pentru a sta fără pată înaintea Lui.

Gândiți-vă la o situație în care ați făcut ceva ce știați că era greșit. Amintiți-vă cum v-ați simțit când s-a aflat adevărul despre ceea ce ați făcut. Meditați asupra următoarelor întrebări: Cum v-ați simțit dacă ați sta înaintea Domnului pentru a fi judecat și ar mai exista fapte rele de care nu v-ați pocăit? Cum v-ați simțit dacă ați sta înaintea Domnului pentru a fi judecat și nu v-ați putea pocăi de păcatele pe care le-ați comis în timpul vieții?

După ce i-a învățat pe nefiți că Biserica Sa trebuie să fie zidită pe Evanghelia Sa, Salvatorul i-a învățat ce este Evanghelia Sa. Cuvântul *Evanghelie* înseamnă „veste bună” sau „vești de bucurie”. Prin Evanghelie, există vești bune pentru noi toți dacă păcătuim.

2. Citiți 3 Nefi 27:13–16, 19 și căutați părți ale Evangheliei care reprezintă vești bune pentru noi toți. **Temelia Evangheliei lui Isus Hristos este faptul că El a făcut voia Tatălui Său împlinind ispășirea.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Salvatorul le-a mărturisit ucenicilor Săi că El a venit în lume pentru a face voința Tatălui Său. Potrivit celor consemnate în 3 Nefi 27:14, care a fost voința Tatălui Ceresc pentru Fiul Său cel Sfânt?

b. Deoarece Salvatorul a îndeplinit voința Tatălui Său, ce este acum disponibil întregii omeniri? (vezi, în special, 3 Nefi 27:19).

3. Pentru a vă ajuta să apreciați măreția acestei vești bune, citiți una sau mai multe dintre pasajele următoare și scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor o explicație scurtă despre motivul pentru care ispășirea lui Isus Hristos este o veste atât de bună: 2 Nefi 9:8–10; Alma 34:14–16; Helaman 14:15–18.

Vârșnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a depus mărturie cu privire la motivul pentru care Evanghelia este o veste bună pentru toți oamenii: „«Vestea bună» [este] că moartea și iadul pot fi biruite, că greșelile și păcatele pot fi învinse, că există speranță, că primim ajutor, că ce nu poate fi rezolvat este rezolvat, că dușmanul a fost învins. Vestea cea bună este că mormântul *tuturor* va fi, într-o bună zi, gol, că sufletul *fiecărei persoane* va putea fi din nou

pur, că *fiecare* copil al lui Dumnezeu se poate întoarce la Tatăl care i-a dat viață” („Missionary Work and the Atonement”, *Ensign*, mart. 2001, p. 8, 10).

Ați auzit vreodată pe cineva spunând că trebuie să „trăim potrivit Evangheliei”? Când cineva ne invită să „trăim potrivit Evangheliei”, ne invită, de obicei, să trăim potrivit principiilor și să primim rânduielele care atrag după ele puterea ispășirii lui Isus Hristos în viețile noastre ca noi să putem fi salvați. Citiți 3 Nefi 27:20–21 și observați ce trebuie să facem pentru a primi toate binecuvântările ispășirii și pentru a ne pregăti pentru judecată.

 4. Scrieți Dacă noi _____ atunci vom putea să stăm fără de pată înaintea lui Isus Hristos, în jurnalul pentru studiul scripturilor. Completați această frază scriind un principiu al Evangheliei care se găsește în 3 Nefi 27:20–21 pe care trebuie să-l urmăm pentru a sta fără de pată înaintea Domnului. (Puteți identifica mai multe principii pentru partea care începe cu „dacă”.) În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți apoi la următoarea întrebare: Ce pot face chiar acum în viața mea pentru a „trăi potrivit Evangheliei” mai din plin astfel încât să pot beneficia de puterea ispășirii și să stau fără de pată înaintea lui Dumnezeu în ultima zi?

Meditați asupra sentimentelor pe care le veți avea când veți sta în fața lui Isus Hristos știind că ați fost făcuți curați prin ispășirea Sa datorită faptului că v-ați supus principiilor, poruncilor și rânduielelor Evangheliei Sale.

3 Nefi 27:23–33

Isus Hristos îi instruește pe ucenicii Săi să fie tot așa cum este El.

După cum este consemnat la sfârșitul capitolului 3 Nefi 27, Isus Hristos le-a dat celor doisprezece ucenici ai Săi instrucțiuni și i-a învățat despre rolul lor de conducători și judecători pentru oamenii lor. Citiți 3 Nefi 27:27 și căutați porunca pe care El le-a dat-o ucenicilor pentru a-i ajuta să își îndeplinească cu neprihănire rolurile lor. Gândiți-vă pentru câteva momente la următoarele întrebări:

- De ce ar fi important ca cei care îi judecă pe alții să fie asemenea Salvatorului?
- Având în vedere 3 Nefi 27:21, ce le-a poruncit Salvatorul ucenicilor?
- Care este legătura dintre a face lucrurile pe care le-a făcut Salvatorul și a deveni asemenea Lui?

Recitați 3 Nefi 27:21, 27 și marcați în scripturile voastre cuvintele și expresiile care arată că **Domnul Se așteaptă ca ucenicii Săi să pășească pe urmele Sale și să devină asemenea Lui.**

5. Pentru a vă ajuta să puneți în practică învățăturile Salvatorului și să fiți mai asemănători Lui, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. Ce ocazii am avut ieri de a fi asemenea Salvatorului?
- b. Cum pot să fiu astăzi mai asemănător Salvatorului?
- c. Ce lucruri pe care le-a făcut Salvatorul le-aș putea face mâine la școală sau acasă?

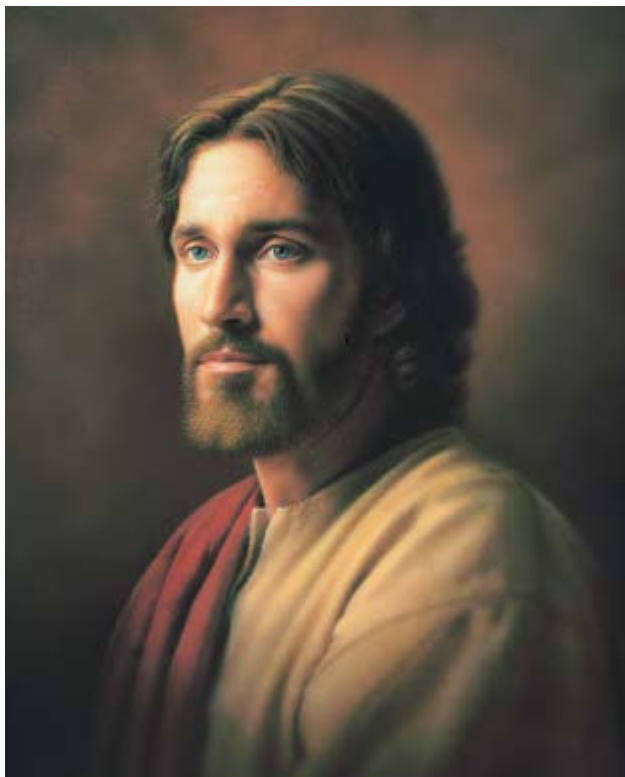
Președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat că cei care se străduiesc să devină asemenea lui Isus Hristos devin cu adevărat măreți: „Omul cel mai măreț și mai binecuvântat și fericit este cel a cărui viață se apropie cel mai mult de tiparul celei a lui Hristos. Acesta nu are nimic de-a face cu avuția, puterea sau prestigiul lumesc. Singurul test adevărat al măreției, al gradului de binecuvântare și al fericirii este gradul de apropiere al unui om de ceea ce este Învățătorul, Isus Hristos. El este calea cea dreaptă, întregul adevăr și viața îmbelșugată” („Jesus Christ – Gifts and Expectations”, *Ensign*, dec. 1988, p. 2).

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 27 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 27: ZIUA 4

3 Nefi 28–30

Introducere

Înainte de plecarea Sa, Isus Hristos i-a întrebat pe fiecare dintre cei doisprezece ucenici ai Săi ce doreau de la El. Nouă din ei au cerut să se întoarcă repede la El după ce slujirea lor pe pământ avea să se încheie. Trei din ei au cerut să rămână pe pământ și să continue să lucreze pentru a aduce suflete la Hristos până ce El Se va întoarce. Domnul a îndeplinit ambele dorințe neprihănite. Mormon a oferit detalii cu privire la slujirea celor trei nefiți pe pământ.

Pe măsură ce Mormon și-a încheiat relatarea despre vizita Salvatorului printre nefiți, el a explicat că apariția Cărții lui Mormon va fi un semn că Domnul Își îndeplinește legământul pe care l-a făcut cu casa lui Israel. În concluzia cărții 3 Nefi, Mormon a consemnat cuvintele lui Isus Hristos, prin care îi invită pe toți oamenii să se pocăiască și să fie numărați printre cei din casa lui Israel.

3 Nefi 28:1–11

Isus Hristos îndeplinește dorințele celor doisprezece ucenici ai Săi.

Meditați asupra modului în care ați reacționat dacă Isus Hristos v-ar apărea și v-ar întreba: „Ce doriți voi de la Mine? ”.

Scrieți pe scurt pe care dintre dorințele voastre neprihănite ați împărtăși-o cu El.

Citiți 3 Nefi 28:1–3 și observați ce au răspuns cei nouă nefiți când Domnul i-a întrebat: „Ce doriți voi de la Mine? ”. Observați ce părere a avut Salvatorul despre dorința lor.

Citiți 3 Nefi 28:4–7 pentru a afla ce au dorit ceilalți trei ucenici de la Salvator. Observați ce părere a avut Isus Hristos cu privire la dorința acestor trei ucenici. Meditați asupra motivului pentru care credeți că Domnul a spus că ei erau „mai binecuvântați” datorită dorinței lor.

Citiți 3 Nefi 28:8–10 pentru a afla modul în care Salvatorul a descris binecuvântările pe care le vor primi cei trei ucenici datorită dorințelor lor de a lucra printre oamenii de pe pământ. Scrieți următorul adevăr pe marginea scripturilor voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor: **Domnul ne binecuvântează în acord cu dorințele noastre neprihănite.** Citiți următoarea declarație a vârstnicului Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, pentru a vedea importanța dorințelor neprihănite:

„În timp, ceea ce ne dorim cu insistență reprezintă ceea ce vom deveni în cele din urmă, precum și ceea ce vom primi în eternitate...”

„Prin urmare, dorințele neprihănite trebuie să fie neîncetate, pentru că, a spus președintele Brigham Young, «bărbații și femeile, care doresc să dobândească un loc în împărăția celestială, își vor da seama că trebuie să se lupte în fiecare zi» (în *Journal of Discourses*, 11:14)” („According to the Desire of [Our] Hearts”, *Ensign*, nov. 1996, p. 21–22).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- V-ați simțit vreodată binecuvântați de Domnul când ați acționat în acord cu dorințele voastre neprihănite?
- Ce veți face începând de astăzi pentru a vă dezvolta dorințele neprihănite și pentru a fi demni de binecuvântările Domnului?

3 Nefi 28:12–35

Mormon descrie slujirea celor trei nefiți.

Mulți oameni au auzit legende, mituri și zvonuri despre presupuse vizite ale celor trei nefiți. În loc să vă bazați pe povești, aflați ce spun scripturile despre misiunea lor și cum au putut sluji cu putere „ca și îngerii lui Dumnezeu” (3 Nefi 28:30).

Citiți 3 Nefi 28:12–17 pentru a afla ce li s-a întâmplat celor trei nefiți. Potrivit celor consemnate în 3 Nefi 28:15, care a fost motivul pentru care ucenicii au trebuit să sufere această schimbare?

Citiți 3 Nefi 28:18–23 și observați modul în care Domnul i-a binecuvântat pe cei trei nefiți pentru ca aceștia să-și poată îndeplini dorințele lor neprihănite. Gândiți-vă la ce ne învață aceste trei versete despre dorința Domnului de a ne binecuvânta atunci când trăim în acord cu dorințele noastre neprihănite.

Studiați 3 Nefi 28:25–31 și identificați cine a beneficiat de slujirea celor trei nefiți și cine încă mai beneficiază. Puteți marca lucrurile pe care le aflați.

3 Nefi 28:36–40

Mormon ne învață despre natura ființelor a căror trupuri sunt schimbate.

Gândiți-vă la o situație în care ați avut o întrebare cu privire la Evanghelie sau v-ați confruntat cu o provocare. Citiți 3 Nefi 28:36 și observați lucrurile pe care Mormon nu le-a înțeles cu privire la starea trupurilor fizice ale celor trei nefiți după schimbarea trăită. Meditați asupra răspunsurilor la următoarea întrebare: La cine apelați de obicei atunci când aveți o întrebare cu privire la Evanghelie? Citiți 3 Nefi 28:36–37 pentru a afla ce a făcut Mormon pentru a găsi răspunsul la întrebarea lui.

Studiați 3 Nefi 28:37–40 și fiți atenți ce a aflat Mormon despre schimbarea care a avut loc în trupurile celor trei nefiți. Starea sau condiția de care s-au bucurat cei trei nefiți se numește „transformare” care este ca o schimbare la față (vezi 3 Nefi 28:17) de lungă durată. Ființele transformate sunt tot muritoare, dar, după cum ne-a învățat profetul Joseph Smith, trupurile lor fizice au fost schimbate dintr-o stare telectuală într-o stare terestrală; ele sunt eliberate de suferințele fizice ale trupurilor lor muritoare (vezi *History of the Church*, 4:210). Ființele transformate pot apărea și dispărea după cum doresc și după cum dorește Dumnezeu (vezi 3 Nefi 28:27–30). Ele ajută la aducerea sufletelor la salvare și rămân într-o stare transformată până la cea de-a Doua Venire a lui Isus Hristos, când vor trece printr-o altă schimbare pentru a fi persoane înviate, glorificate (vezi 3 Nefi 28:7–8, 39–40).

Învățăm din experiența lui Mormon că, **dacă Îi cerem Domnului înțelegere, vom primi revelație.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, consemnați o experiență în care voi sau cineva cunoscut i-ați cerut Domnului răspunsuri prin rugăciune spusă din inimă.

3 Nefi 29

Mormon depune mărturie că, în ultimele zile, Domnul va împlini legământul pe care l-a făcut cu casa lui Israel.

După ce Mormon a scris despre vizita Salvatorului la poporul din Cartea lui Mormon, el a profetizat cu privire la împlinirea promisiunilor Domnului în ultimele zile. Meditați asupra răspunsului la următoarea întrebare: Când ați învățat despre sau ați fost martorul împlinirii uneia dintre promisiunile lui Dumnezeu?

Puteți să marcați cuvintele *atunci când* și *atunci* pe măsură ce studiați 3 Nefi 29:1–3. Aceste cuvinte vă vor ajuta să identificați un eveniment care arată că Domnul Își ține promisiunile făcute casei lui Israel în ultimele zile. (Cuvintele „aceste spuse” din 3 Nefi 29:1 se referă la scrierile din Cartea lui Mormon.)

În 3 Nefi 29:1–3 învățăm că **aparitia Cărții lui Mormon este un semn că Domnul împlinește legământul pe care l-a făcut cu casa lui Israel.**

Cartea lui Mormon ne asigură că Domnul îi pregătește pe oamenii Săi pentru venirea Sa (vezi 3 Nefi 29:2). În timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Russel M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, marcați modul în care ne ajută Cartea lui Mormon să ne pregătim pentru venirea Salvatorului:

„Cartea lui Mormon este o dovadă tangibilă că Domnul a început să adune Israelul, pe copiii Săi de legământ...

Într-adevăr, Domnul nu a uitat! El ne-a binecuvântat pe noi și i-a binecuvântat pe alții din întreaga

lume prin Cartea lui Mormon... Ea ne ajută să facem legăminte cu Dumnezeu. Ne invită să ne amintim de El și să Îl cunoaștem pe Fiul Său Preaiubit. Este un alt testament al lui Isus Hristos” („Legăminte”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 88).

 3. Citiți 3 Nefi 29:4–6 și completați una sau ambele activități în jurnalul pentru studiul scripturilor:

a. Identificați trei pasaje din Cartea lui Mormon care credeți că ar ajuta pe cineva să vină la Isus Hristos. În cazul fiecărui pasaj, scrieți o propoziție sau două prin care să explicați motivul pentru care ați ales acel pasaj.

b. Scrieți un paragraf despre modul în care credeți că ar putea Cartea lui Mormon să ajute pe cineva să înțeleagă și să accepte darurile revelației, profeției și limbilor sau puterea Duhului Sfânt.

3 Nefi 30

Domnul poruncește neamurilor să se pocăiască și să vină la El.

Mormon și-a încheiat consemnarea despre vizita Salvatorului scriind câteva instrucțiuni specifice pe care le-a primit de la Isus Hristos cu privire la neamuri. Citiți 3 Nefi 30:1–2 și marcați toate instrucțiunile pe care Salvatorul le-a dat neamurilor. De asemenea, puteți să marcați binecuvântările disponibile neamurilor dacă vin la Hristos. Cu toate că 3 Nefi 30:2 se adresează celor din afara Bisericii, putem folosi invitația lui Isus Hristos pentru a măsura dorința noastră de a trăi potrivit cerințelor legământului Său.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți următorul principiu: ***Dacă venim la Hristos, putem fi numărați printre poporul Său.*** În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți motivul pentru care faptul de a fi „numărați împreună cu poporul [Său], care este din casa lui Israel” este o binecuvântare de la Domnul (3 Nefi 30:2).

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 3 Nefi 28–30 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

4 Nefi

De ce studiem această carte?

În timpul studierii cărții 4 Nefi, veți vedea binecuvântările pe care le primesc oamenii care sunt uniți în a trăi potrivit Evangheliei lui Isus Hristos. Cartea revelează faptul că toți oamenii din întreaga țară au fost convertiți în timpul slujirii Salvatorului printre ei. Prin supunerea față de porunci, ei s-au bucurat de pace, prosperitate și minunate binecuvântări spirituale. Mormon a declarat: „Cu siguranță nu a putut să fie niciun popor mai fericit printre toate popoarele care au fost făcute de către mâna lui Dumnezeu” (4 Nefi 1:16). Veți desprinde, de asemenea, învățături importante din declinul treptat al acestui popor până la o stare de mare ticăloșie.

Cine a scris această carte?

Mormon a compilat și a prescurtat cronicile altor patru scriitori pentru a crea cartea 4 Nefi. Primul dintre aceștia a fost Nefi, după care a fost numită cartea. Nefi a fost fiul lui Nefi, care a fost unul dintre cei 12 ucenici aleși de către Domnul în timpul slujirii Sale printre descendenții lui Lehi (vezi 3 Nefi 11:18–22; 12:1). Ceilalți trei scriitori au fost Amos, fiul lui Nefi, Amos, fiul lui Amos, și Amaron, fratele lui Amos (vezi 4 Nefi 1:19, 21, 47).

Când și unde a fost scrisă?

Cronicile originale folosite ca sursă pentru 4 Nefi au fost scrise probabil între anii 34 d.H. și 321 d.H. Mormon a prescurtat acele cronici cândva între anii 345 d.H. și 385 d.H. Mormon nu a consemnat unde se afla când a compilat această carte.

UNITATEA 28: ZIUA 1

4 Nefi 1

Introducere

După vizita și slujirea lui Isus Hristos pe meleagurile americane, poporul a trăit conform învățăturilor Sale și s-a bucurat, timp de 200 de ani, de unitate, prosperitate și fericire. Totuși, în cele din urmă, oamenii au început să fie mândri și au devenit din ce în ce mai ticăloși. În scurt timp, ei s-au separat din nou în nefiți și lamaniți și, după 300 de ani, atât nefiții, cât și lamaniții au devenit ticăloși și doar puțini au fost cei care au rămas neprihăniți.

4 Nefi 1:1–18

Toți oamenii s-au convertit și s-au bucurat de pace și fericire.

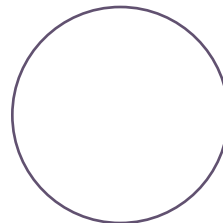
Ce vă ajută să fiți cu adevărat fericiți? _____

Care credeți că este diferența dintre lucrurile care vă aduc fericire temporară și lucrurile care pot duce la fericire de durată? Citiți 4 Nefi 1:16 pentru a găsi ceea ce a scris Mormon despre starea oamenilor după ce au fost vizitați de către Salvator. Puteți marca propoziția „cu siguranță nu a putut să fie niciun popor mai fericit”.

1. Scrieți titlul *Nu a putut să fie niciun popor mai fericit* în jurnalul pentru studiul scripturilor și desenați un cerc sub el, așa cum se arată în desenul următor următor. (Veți scrie lucruri înăuntru cerului și în jurul lui.) Citiți 4 Nefi 1:1–2 și căutați ce anume din ce au făcut oamenii a făcut posibilă fericirea lor. Scrieți în interiorul cerului ce ați găsit.

Nu a putut să fie niciun popor mai fericit

Deoarece oamenii au pus în practică învățăturile Salvatorului, ei „erau cu toții convertiți la Domnul” (4 Nefi 1:2) și aveau parte de o mare fericire.

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat legătura care există între convertire și fericire. În timp ce citiți cuvintele sale, subliniați ce înseamnă să fii convertit:

„Fericirea dumneavoastră de acum și din veșnicie este condiționată de gradul dumneavoastră de convertire și de transformarea pe care o aduce în viața dumneavoastră. Cum puteți să vă convertiți cu adevărat? Președintele [Marion G.]

Romney descrie etapele pe care trebuie să le urmați:

«A fi membru în Biserică și a fi convertit nu sunt neapărat sinonime. Nici a fi convertit și a avea o mărturie nu sunt neapărat același lucru. O mărturie se obține când Duhul Sfânt îi confirmă adevărul celui care caută cu râvnă. O mărturie impresionantă vitalizează credința. Adică duce la pocăință și la supunere față de porunci. Convertirea este fructul sau răsplata pocăinței și a supunerii» [din Conference Report, Conferința Zonei Guatemala, 1977, p. 8–9].

În termeni simpli, convertirea adevărată este rodul *credinței, al pocăinței și al supunerii cu consecvență*...

Convertirea adevărată aduce roadele fericirii de durată de care vă puteți bucura și atunci când lumea este în dezordine și cei mai mulți sunt departe de a fi fericiți” („Convertirea deplină aduce fericire”, *Liahona*, iulie 2002, p. 26–28).

2. Citiți 4 Nefi 1:2–3, 5, 7, 10–13, 15–18 și căutați cuvinte și expresii care descriu experiențele pe care le-au trăit oamenii deoarece erau cu toții convertiți la Domnul. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva dintre aceste cuvinte și expresii împrejurul cercului pe care l-ați desenat în exercițiul anterior.

Din această perioadă de fericire și prosperitate fără precedent printre nefiți, putem învăța că, **atunci când un grup de oameni este convertit la Domnul, există unitate și fericire**. Puteți scrie acest principiu în scripturi lângă 4 Nefi 1:16 sau în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Gândiți-vă cum ar fi dacă toți oamenii din jurul vostru ar fi, cu adevărat, convertiți la Domnul.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

a. Ce binecuvântări credeți că se vor revărsa asupra familiei voastre dacă fiecare membru al familiei ar trăi ca oamenii despre care se relatează în 4 Nefi?

b. Gândiți-vă la o situație din viața voastră în care ați fost binecuvântați pentru că ați făcut parte dintr-un grup care era unit în neprihănire – cum ar fi familia voastră, un cvorum, o clasă sau un grup de prieteni. Ce credeți că a ajutat ca acest grup să fie unit în neprihănire? Ce binecuvântări ați primit voi și cei care au fost cu voi?

4 Nefi 1:19–49

Ticăloșia revine și se răspândește până când mai rămân doar câțiva oameni neprihăniți.

Ce credeți că poate duce la distrugerea unei societăți fericite, precum cea descrisă în 4 Nefi ?

 4. Scrieți titlul „Distrugerea unei societăți fericite” în jurnalul pentru studiul scripturilor și desenați un cerc sub el, asemănător desenului vostru din primul exercițiu. Citiți 4 Nefi 1:20, 23–24 și căutați lucrurile care au început să distrugă fericirea și pacea oamenilor. Scrieți în interiorul cercului ce ați găsit.

Puteți scrie în scripturi sau în jurnalul pentru studiul scripturilor, lângă 4 Nefi 1:24, următoarea declarație a președintelui Henry B. Eyring, din Prima Președinție: „Mândria este un mare dușman al unității” („Uniți într-o inimă”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 70). În ce mod credeți că mândria este dușmanul unității?

Următoarea declarație a președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, ne ajută să înțelegem natura specifică a mândriei. Subliniați expresiile care explică de ce mândria este foarte distructivă.

„Mândria este un păcat... deoarece dă naștere la ură sau dușmănie și ne pune în opoziție cu Dumnezeu și cu semenii noștri. Prin natura ei, mândria este un păcat al comparației căci, deși începe, de obicei, cu fraze de genul: «Uită-te cât de minunat

sunt și ce lucruri minunate am făcut!» se pare că se încheie mereu cu: «De aceea, sunt mai bun ca tine».

Când suntem plini de mândrie în inimile noastre, noi comitem un păcat grav, căci încălcăm cele două mari porunci [vezi Matei 22:36–40]. În loc să-L preaslăvim pe Dumnezeu și să ne iubim aproapele, noi scoatem la iveală adevăratul obiect al preaslăvirii și dragostei noastre – și anume imaginea pe care o vedem în oglindă” („Mândria și preoția”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 56).

 5. Citiți 4 Nefi 1:25–27, 30–35, 38–45 și căutați cuvinte și expresii care descriu efectele mândriei asupra oamenilor. Scrieți aceste cuvinte și expresii împrejurul cercului desenat în jurnalul pentru studiul scripturilor la exercițiul 4.

Un adevăr pe care îl putem învăța din aceste evenimente este faptul că **păcatul mândriei creează dezbinare și duce la ticăloșie mai mare**. Puteți scrie această frază în scripturi. Cum poate afecta mândria unui om sau a doi oameni fericirea întregului grup?

Gândiți-vă cine ar putea fi afectat negativ de mândria unei persoane în următoarele scenarii:

- o membră a unei clase a Tinerelor Fete nu vrea să fie atentă la lecția pregătită de învățătoarea ei despre binecuvântările pe care le primim când ne supunem Cuvântului de înțelepciune. Ea crede că nu este necesar să i se predea din nou despre Cuvântul de înțelepciune, tulbură desfășurarea lecției și refuză să participe la oră;
- un prieten tachinează sau jignește neîntrerupt un alt membru al grupului, deoarece modul în care se îmbracă acea persoană arată că ea nu are mulți bani.

 6. Gândiți-vă dacă există sau nu sentimente de mândrie în viața voastră. În timp ce vă gândiți, ar putea fi util să revedeți declarația președintelui Uchtdorf. Gândiți-vă la ceea ce puteți face pentru a vă opune mândriei și a căuta ajutor pentru a întări unitatea și neprihănirea în familiile, cvorumurile, clasele sau în grupurile voastre de prieteni. Scrieți gândurile și țelurile voastre în jurnalul pentru studiul scripturilor.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat 4 Nefi 1 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

Mormon

De ce studiem această carte?

În timp ce studiați Cartea lui Mormon, veți învăța lecții valoroase de la Mormon, care a trăit ca un ucenic fidel al lui Isus Hristos, chiar dacă a fost înconjurat, de-a lungul întregii sale vieți, de „o scenă continuă de ticăloșie și de lucruri abominabile” (Mormon 2:18). Veți beneficia, de asemenea, de pe urma studiului cuvintelor lui Moroni, fiul lui Mormon, care a depus mărturie cititorilor din zilele din urmă: „[Voi mi-ați fost arătați de] Isus Hristos... iar eu cunosc faptele voastre” (Mormon 8:35). Studiind aceste scrieri, puteți învăța despre importanța de a alege să trăiți potrivit poruncilor și legămintelor Evangheliei lui Isus Hristos.

Cine a scris această carte?

Mormon a scris primele șapte capitole ale acestei cărți făcând un scurt rezumat despre ticăloșia și războaiele dintre nefiții și lamaniții din zilele sale. De asemenea, pe plăcile mari ale lui Nefi, el a făcut „o relatare completă” a evenimentelor petrecute în timpul vieții sale (vezi Mormon 2:18; 5:9). Când Mormon era „cam de zece ani”, cronicarul Amaron i-a spus că, în cele din urmă, el va avea responsabilitatea de a consemna „lucrurile pe care [le-a] observat despre acest popor” (Mormon 1:2, 4). În jurul vârstei de 24 de ani, el a primit plăcile lui Nefi și a făcut „o cronică în acord cu cuvintele lui Amaron” (Mormon 2:17). Mai târziu, Mormon a început să prescurteze plăcile mari ale lui Nefi, care includeau scrieri ale unor profeți și cronicari de la Lehi până la Amaron. Aproape de sfârșitul vieții sale, Mormon a „ascuns în dealul Cumora toate cronicile care [îi] fuseseră încredințate lui de către mâna Domnului”, cu excepția câtorva plăci pe care le-a dat fiului său, Moroni (Mormon 6:6). Apoi, el i-a condus pe nefiți în ultima lor mare bătălie împotriva lamaniților. Înainte de a muri, Mormon l-a instruit pe Moroni să termine cronica lui. Moroni a adăugat scrierile care compun capitolele 8–9 ale acestei cărți.

Când și unde a fost scrisă?

Mormon, cel mai probabil, a scris Mormon 1–7 între anii 345 d.H. și 401 d.H. (vezi Mormon 2:15–17; 8:5–6). El a terminat scrierile sale după marea bătălie finală dintre nefiți și lamaniți la Cumora (vezi Mormon 6:10–11). Moroni a scris, probabil, Mormon 8–9 între anii 401 d.H. și 421 d.H. în timp ce mergea din loc în loc pentru a nu fi găsit și ucis (vezi Mormon 8:4–6; Moroni 1:1–3).

UNITATEA 28: ZIUA 2

Mormon 1–2

Introducere

Cu toate că Mormon a crescut într-o perioadă de mare ticăloșie, el a ales să fie credincios. Datorită credinței lui, el a fost chemat să aibă grijă de cronicile nefiților. Când avea vârsta de 15 ani, Mormon a fost „vizitat de către Domnul și [a] gustat și [a] cunoscut bunătatea lui Isus” (Mormon 1:15). În același an, nefiții l-au desemnat să fie conducătorul armatelor lor (vezi Mormon 2:1). El dorea să-i ajute pe nefiți să se pocăiască dar, din cauza răzvrătirii lor voite, i s-a interzis de către Domnul să le predice. Nefiții au pierdut darul Duhului Sfânt și alte daruri de la Dumnezeu și au fost lăsați să se bazeze pe propria lor putere când s-au luptat cu lamaniții.

Mormon 1:1–5

Lui Mormon i se dă responsabilitatea de a păstra cronicile sfinte.

Ce cuvinte v-ar plăcea să folosească oamenii atunci când vă descriu? _____

Ați fost descris vreodată ca fiind mormon? Ce înseamnă pentru voi faptul că sunteți descris de cineva ca fiind mormon?

Președintele Gordon B. Hinckley a vorbit despre porecla *mormon*, pe care unii oameni o folosesc când se referă la membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă:

„În timp ce uneori regret că oamenii nu folosesc numele corect al Bisericii (când fac referire la ea), mă bucur că porecla pe care o folosesc este una de mare onoare care își are originea în numele unui om remarcabil și al unei cărți care oferă o mărturie de neegalat cu privire la Mântuitorul lumii.

Orice persoană care ajunge să-l cunoască pe omul numit Mormon citind cuvintele sale și cugetând asupra lor, orice persoană care citește această comoară a istoriei, care a fost strânsă la un loc și păstrată în mare măsură de către el, va ajunge să știe că *Mormon* nu este un cuvânt de reputație proastă, ci că el reprezintă binele suprem – acel bine care este de la Dumnezeu” („*Mormon Should Mean «More Good»*”, *Ensign*, nov. 1990, p. 52–53).

Profetul Mormon s-a născut într-o perioadă în care aproape toți oamenii din țară trăiau în ticăloșie. În acea

perioadă, unui profet numit Amaron i s-a poruncit să ascundă toate cronicile sfinte (vezi 4 Nefi 1:47–49). Amaron l-a vizitat pe Mormon, pe atunci un băiat în vârstă de zece ani, și i-a dat instrucțiuni despre viitoarea lui responsabilitate cu privire la cronici. Citiți Mormon 1:2 și căutați cuvinte sau expresii pe care le-a folosit Amaron pentru a-l descrie pe tânărul Mormon.

Un cuvânt folosit de Amaron pentru a-l descrie pe Mormon a fost *serios*. Cuvântul *serios* înseamnă solemn, sobru, neprihănit sau grav. Puteți scrie această definiție pe marginea scripturilor voastre. Ce subiecte sau situații din viața voastră credeți că ar trebui să le abordați cu seriozitate? Este important să înțelegeți că oamenii serioși pot să se distreze și pot să râdă, dar ei înțeleg când este potrivit să fie veseli și când să fie mai serioși.

De asemenea, Amaron l-a descris pe Mormon ca fiind „iute în a observa” (Mormon 1:2). Ce credeți că înseamnă a fi iute în a observa? Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat că acest cuvânt, *a observa*, este folosit în scripturi în două moduri:

„[Un] dar spiritual aparent simplu și poate mai puțin apreciat – capacitatea de a fi «iute în a observa» (Mormon 1:2) – este extrem de vital pentru dumneavoastră și pentru mine în lumea în care trăim acum și în care vom trăi...

Vă rog să vă gândiți la semnificația acestui important dar spiritual. Așa cum este folosit în scripturi, cuvântul *a observa* are două sensuri principale. Unul exprimă ideea de «a vedea» sau de «a lua seama» – după cum învățăm în Isaia 42:20...

Al doilea sens al cuvântului *a observa* sugerează ideea de «a fi supus» sau de «a ține» – așa cum se arată clar în [Doctrină și legăminte 54:6]...

Când suntem iuți în a observa, privim sau luăm în seamă și ne supunem cu promptitudine. Fiecare dintre aceste elemente fundamentale – a privi și a fi supus – sunt esențiale pentru a fi iute în a observa. Iar profetul Mormon este un exemplu impresionant de punere în practică a acestui dar” („Quick to observe”, *Ensign*, dec. 2006, p. 31–32).

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți gândurile voastre despre modul în care această trăsătură de caracter de a fi iute în a observa vă poate ajuta în viața de zi cu zi.

Citiți Mormon 1:3–5 și identificați instrucțiunile pe care Amaron i le-a dat lui Mormon. Cum l-ar fi putut ajuta pe Mormon trăsăturile sale de caracter de a fi serios și iute în a observa în îndeplinirea responsabilităților?

Mormon 1:6–19

Lui Mormon i se interzice să predice din cauza răzvrătirii voite a poporului.

Ați pierdut vreodată ceva foarte valoros? Încă din tinerețea lui, Mormon a fost martorul mai multor bătălii dintre nefiți și lamaniți și răspândirii unei mari ticăloșii în întreaga țară (vezi Mormon 1:6–13). Mormon a scris că, din cauză că ticăloșia nefiților a devenit foarte mare, ei au pierdut multe daruri prețioase de la Domnul.

2. În jurnalele pentru studiul scripturilor, faceți două coloane. Intitulați prima coloană „Daruri pe care le-au pierdut nefiții”. Citiți Mormon 1:13–14, 18 și căutați care sunt darurile pe care Domnul le-a luat de la nefiți. Scrieți în prima coloană ce ați găsit. Intitulați cea de-a doua coloană „De ce a luat Domnul aceste daruri”. Citiți Mormon 1:14, 16–17, 19 și căutați motivele pentru care Domnul a luat darurile de la nefiți. Scrieți ce ați găsit, în a doua coloană.

Din aceste versete, învățăm că **ticăloșia și lipsa credinței îndepărtează darurile lui Dumnezeu și influența Duhului Sfânt**. Răzvrătirea nefiților a fost de amploare, dar acest principiu ni se aplică și nouă, individual, când nu ne supunem poruncilor date de Dumnezeu.

Dacă ați fi trăit în perioada în care a trăit Mormon, care dintre darurile lui Dumnezeu menționate în Mormon 1:13–14, 18 sunt cele pe care le-ați fi regretat cel mai

mult dacă le-ați fi pierdut? _____

Citiți Mormon 1:15 și căutați ce experiență a trăit Mormon în timp ce restul nefiților pierdeau darul Duhului Sfânt și alte daruri de la Dumnezeu. De ce credeți că Mormon putea să aibă experiențe spirituale chiar dacă se afla în mijlocul unei ticăloșii foarte mari?

Mormon 2:1–15

Mormon conduce oștirile nefite și se întristează din cauza ticăloșiei lor.

Gândiți-vă la următorul scenariu: Un bărbat în vârstă de 30 de ani locuiește cu părinții săi și alege să nu caute de lucru. În schimb, el trăiește din munca părinților săi și își irosește timpul cu activități neproductive, cum ar fi petrecerea celei mai mari părți din timpul său cu jocuri video. În timp ce studiați Mormon 2, comparați acest scenariu cu modul în care este descris băiatul Mormon.

Citiți Mormon 2:1–2 și căutați responsabilitatea care i-a fost dată lui Mormon și care era vârsta lui când a primit această responsabilitate.

Nu după mult timp de la numirea lui Mormon conducător al armatelor nefite, lamaniții au venit asupra nefiților cu forțe atât de mari, încât nefiții s-au înapăimântat și s-au retras. Lamaniții i-au izgonit dintr-un loc în altul până când nefiții s-au adunat într-un singur loc. În cele din urmă, armata lui Mormon i-a înfruntat pe lamaniți și i-a determinat să fugă (vezi Mormon 2:3–9).

3. Citiți Mormon 2:10–15 și căutați starea spirituală a nefiților după aceste lupte. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- De ce erau nefiții întristați?
- Conform celor relatate în Mormon 2:14, cum a știut Mormon că întristarea poporului nu era o dovadă a pocăinței sincere?
- Ce diferențe puteți vedea, în Mormon 2:13–14, între cei care s-au întristat pentru pocăință și cei care a căror întristare a dus la osândire (fiind opriți în progresul lor)?

Aceste versete ne învață că, **dacă întristarea noastră pentru păcate este pentru pocăință, ea ne va conduce spre Hristos cu o inimă umilă.** De asemenea, ele ilustrează principiul că **întristarea pe care o simțim doar pentru consecințele păcatelor ne duce către osândă (sau ne va opri din progresul spre viața eternă).**

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Cum poate cineva care a făcut un păcat să dea dovadă de întristare lumească – modul de întristare care duce la osândă?

b. Cum poate cineva care a făcut un păcat să manifeste acea tristețe care duce la pocăință?

Gândiți-vă cum reacționați când vă dați seama că ați făcut greșeli sau păcate. Dacă veniți la Salvator cu inima umilă și vă pocăiți, puteți avea parte de pace și împăcare cu Dumnezeu.

Mormon 2:16–29

Mormon obține plăcile și face o relatare despre ticăloșiile poporului său.

În timp ce luptele cu lamaniții continuau, Mormon se afla lângă un deal numit Șim, unde Amaron ascunsese cronicile nefiților. El a luat plăcile lui Nefi și a început să consemneze ceea ce observase printre oameni din timpul în care era copil (vezi Mormon 2:16–18). Citiți Mormon 2:18–19 și marcați unele expresii care descriu condițiile spirituale în care a crescut Mormon.

Din ceea ce ați învățat despre Mormon, de ce credeți că era sigur că va fi „înălțat în ziua din urmă” (Mormon 2:19)? (În acest context, „înălțat în ziua din urmă” înseamnă a fi exaltat – înviat cu un trup celestial și adus în prezența lui Dumnezeu pentru a rămâne cu El pentru totdeauna.) _____

Viața lui Mormon este o mărturie care ne arată că **noi putem decide să trăim vieți drepte chiar și în mijlocul unei societăți ticăloase.**

Gândiți-vă la sfatul următor: „Voi sunteți răspunzători pentru alegerile pe care le faceți. Dumnezeu este preocupat de viața voastră și vă va ajuta să faceți alegeri bune, chiar dacă familia și prietenii voștri își folosesc libertatea de a alege în moduri care nu sunt drepte. Aveți curajul moral de a fi neclintiți în supunerea față de voința lui Dumnezeu, chiar dacă sunteți singurii care fac acest lucru. Când faceți acest lucru, sunteți un exemplu pentru ceilalți” (*Pentru întărirea tineretului* [broșură, 2011] p. 2).

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre o situație în care ați văzut un prieten sau un membru al familiei stând neclintiți în supunerea față de voința lui Dumnezeu chiar și atunci când ceilalți nu au făcut acest lucru. De asemenea, scrieți gândurile voastre despre modul în care exemplul acelei persoane și exemplul lui Mormon vă sunt de ajutor.

Mottoul Tinerelor Fete este „Susținem adevărul și dreptatea”. Fie că sunteți o tânără fată sau un tânăr băiat, gândiți-vă la o anumită latură a vieții voastre în care puteți fi mai hotărâți să susțineți ce este adevărat. Domnul vă va ajuta în timp ce vă străduiți să apărați ceea ce este drept când, poate, alții din jurul vostru nu vor face acest lucru.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 1–2 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 28: ZIUA 3

Mormon 3–6

Introducere

După recâștigarea pământurilor care fuseseră ocupate de lamaniți, nefiții se pregătesc din nou pentru luptă. Mormon a stăruit pe lângă nefiți să se pocăiască; în loc să se pocăiască, ei au început să se mândrească cu puterea lor și au jurat să îi răzbune pe frații lor uciși. Deoarece Domnul i-a interzis poporului Său să caute răzbunare, Mormon a refuzat să conducă oștirea nefiților și aceasta a fost înfrântă. În timp ce nefiții au persistat în ticăloșie, Dumnezeu a revărsat judecățile Sale asupra lor și lamaniții au început să-i măture de pe fața pământului. În cele din urmă, Mormon s-a întors să-i conducă pe nefiți în luptă, dar deoarece au refuzat să se pocăiască, ei au fost distruși de lamaniți. Mormon deplânge căderea lor și lipsa lor de dorință de a se întoarce la Isus Hristos. El profetește despre cronică care va fi adusă la lumină în zilele din urmă și îi încurajează pe cei care o vor citi să se pocăiască și să se pregătească pentru judecata lor în fața lui Dumnezeu.

Mormon 3–4

Deoarece nefiții devin tot mai ticăloși, Mormon refuză să le conducă oștirile și lamaniții încep să-i măture de pe fața pământului.

Ați simțit vreodată că Domnul vrea să schimbe ceva în viața voastră? Credeți că El v-a încurajat sau ajutat să schimbați ceva în viața voastră fără ca voi să înțelegeți acest lucru?

În timpul vieții lui Mormon, nefiții nu au înțeles sau nu au apreciat adesea modul în care Domnul a influențat desfășurarea luptelor lor cu lamaniții. După ce nefiții au încheiat un tratat cu lamaniții și cu tâlharii lui Gadian-ton, Domnul le-a permis să trăiască 10 ani fără a avea vreun conflict. În timpul celor zece ani, ei s-au pregătit pentru luptele viitoare (vezi Mormon 2:28; 3:1).

Citiți Mormon 3:2–3 și căutați un mod mult mai însemnat în care Domnul dorea ca nefiții să se

pregătească pentru atacurile lamaniților. Cum au răspuns nefiții? Conform celor relatate în Mormon 3:3, de ce i-a cruțat Domnul pe nefiți în bătăliile lor recente, în pofida ticăloșiei lor? _____

Așa cum este consemnat în Mormon 3:4–8, Domnul i-a apărut pe nefiți de încă două ori în luptă. Un adevăr doctrinal pe care îl putem învăța din prezența Domnului în viața ticăloasei națiuni nefite este acela că, **în mila Sa, Domnul ne dă suficiente ocazii să ne pocăim de păcatele noastre.** Aceste ocazii sunt dovada răbdării și bunătății lui Dumnezeu și a dorinței Sale ca toți copiii Săi să trăiască într-un mod care să-i facă demni de binecuvântările depline ale ispășirii.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare (puteți răspunde în jurnalul personal, dacă răspunsurile sunt sacre sau confidentiale):

a. Cum v-a încurajat Domnul să vă pocăiți și cum v-a oferit ocazii să faceți acest lucru? Ce vă învață acest lucru despre caracterul Său?

b. Ce puteți face pentru a nu ignora această încurajare sau pentru a nu vă împietri inimile împotriva acestei încurajări, așa cum se menționează în Mormon 3:3 că au făcut nefiții?

Ocaziile și invitațiile din partea Domnului de a face schimbări în viețile voastre pot veni mult mai des decât puteți să vă dați seama. De exemplu, ele pot veni când luați din împărtășanie sau când simțiți un îndemn de la Duhul Sfânt de a vă perfecționa sau de a sluji altora. Când căutați aceste ocazii și răspundeți făcând schimbări cu promptitudine, veți permite puterii mântuitoare a Domnului să se facă simțită în viața voastră. Pentru a vă ajuta să înțelegeți împotrivirea nefiților la încercările Domnului de a-i ajuta, citiți Mormon 3:9–10 și căutați modul în care au reacționat ei în fața victoriilor lor multiple împotriva lamaniților. (În timp ce citiți, poate fi de ajutor să știți că a *răzbuna*, din versetul 9, se referă la a răzbuna o nedreptate.)

Cum au reacționat nefiții în urma victoriilor obținute împotriva lamaniților? Citiți Mormon 3:11–13 și aflați răspunsul lui Mormon la jurământul oștirilor de a căuta răzbunare.

Mormon condusese oștirile nefiților mai mult de 30 de ani, în pofida ticăloșiei lor evidente. Ce ne învață refuzul lui Mormon de a conduce oștirea despre gravitatea faptului de a căuta răzbunare? _____

Citiți Mormon 3:14–16 și marcați expresii care arată că Domnul l-a învățat pe Mormon despre răzbunare (sau despre a căuta răzbunare). Un adevăr pe care îl învățăm din aceste versete este acela că **Domnul ne interzice să căutăm răzbunare.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

a. Ați dorit vreodată să căutați răzbunare sau să faceți rău cuiva pentru un lucru pe care l-a făcut acea persoană? De ce credeți că aceasta este o atitudine periculoasă? Cine credeți că ar fi cel mai rănit dacă ați căuta răzbunare?

b. De ce ar trebui să lăsăm judecata și răzbunarea în mâinile Domnului, în loc să facem noi singuri acest lucru?

Deși știm că trebuie să lăsăm deoparte sentimentele de răzbunare și să avem dorința de a face acest lucru, deseori poate fi greu să învingem aceste sentimente când ele apar. În timp ce citiți sfatul următor al președintelui James E. Faust, din Prima Președinție, subliniați frazele care vă ajută să aflați ce anume puteți face pentru a învinge sentimentele de răzbunare când le aveți:

„Trebuie să recunoaștem și să acceptăm sentimentele de furie. Este nevoie de umilință pentru a face acest lucru dar, dacă ne vom așeza în genunchi și Îi vom cere Tatălui Ceresc sentimentul de iertare, El ne va ajuta. Domnul ne cere «să-i iertăm pe toți oamenii» [D&L 64:10] spre binele nostru, pentru că «ura întârzie creșterea spirituală. [Orson F. Whitney, *Gospel Themes* (1914), p. 144]. Numai dacă noi alungăm ura și amărăciunea, ne poate pune Domnul alinare în inimi...

Când tragedia lovește, noi nu trebuie să reacționăm căutând răzbunarea personală, ci trebuie să lăsăm dreptatea să-și urmeze cursul și apoi să uităm. Nu este ușor să uităm și să ne golim inimile de resentimente care cresc. Salvatorul ne-a oferit tuturor o pace prețioasă prin ispășirea Sa, dar aceasta poate veni numai dacă suntem dornici să alungăm sentimentele negative de furie, răutate sau răzbunare. Tuturor celor care iartă «greșiților noștri» [Traducerea lui Joseph Smith, Matei 6:13], chiar și aceluia care au comis crime mari, ispășirea aduce o anumită pace și alinare” („Puterea tămăduitoare a iertării”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 69).

Cugetați la modul în care puteți pune în practică acest sfat pentru a face să dispară orice dușmănie, mânie sau sentimente neplăcute pe care le-ați putea avea față de alții.

După ce a refuzat să conducă armata nefiților, Mormon a început să scrie pentru cei care urmau să citească cuvintele sale în zilele din urmă. El a dorit ca fiecare dintre noi să se pocăiască și să se pregătească pentru a „[sta] în fața scaunului de judecată al lui Hristos” (vezi Mormon 3:18–22).

Citiți Mormon 4:1–2 și căutați ce s-a întâmplat oștirilor nefiților în timp ce căutau să se răzbune împotriva lamaniților. Citiți Mormon 4:4 și căutați motivele pentru care oștirile nefiților nu au câștigat. Citiți Mormon 4:5

și identificați adevărurile despre consecințele persistării în ticăloșie. Ce ați găsit? _____

Unul dintre adevărurile pe care l-ați putut vedea este acela că **judecățile lui Dumnezeu îi vor coplesii pe cei păcătoși**. Deseori, „cei păcătoși de către păcătoși sunt pedepsiți” (Mormon 4:5). Păcătoșii resping ajutorul lui Dumnezeu și refuză să caute protecția Sa divină. Citiți Mormon 4:11–14, 18 și căutați cum au fost revărsate judecățile lui Dumnezeu asupra nefiților.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

a. În opinia voastră, care este cea mai tristă parte din situația în care se aflau nefiții în Mormon 3–4?

b. Ce legături pot exista între doctrinele și adevărurile pe care le-ați studiat astăzi? (Gândiți-vă la relația dintre pocăință, răzbunare și judecățile lui Dumnezeu.)

Meditați la ceea ce ar dori Domnul să faceți pentru a pune în practică aceste adevăruri.

Mormon 5–6

Mormon decide să conducă iarăși oștirea nefiților, dar lamaniții înving; Mormon deplânge distrugerea poporului său.

Există vreo diferență între tristețea provocată de moartea cuiva care a trăit o viață neprihănită și cea provocată de moartea cuiva care a trăit în ticăloșie? Care credeți că este diferența?

După mai mult de 13 ani în care a refuzat să conducă oștirile nefiților, Mormon a preluat din nou comanda. Totuși, el i-a condus fără speranță deoarece ei refuzaseră să se pocăiască și să-L cheme pe Domnul în ajutor. După ce au respins câteva atacuri ale lamaniților, nefiții au fugit. Cei care nu au putut să fugă suficient de repede au fost uciși. Mormon a scris o scrisoare regelui lamaniților cerându-i să le acorde nefiților un timp pentru a se aduna pentru lupta finală (vezi Mormon 5:1–7; 6:1–6).

Citiți Mormon 6:7–11 și încercați să înțelegeți tristețea lui Mormon în timp ce era martor la distrugerea poporului său. De ce credeți că moartea poate fi mai înfricoșătoare pentru cei care trăiesc în ticăloșie? _____

4. Citiți Mormon 6:16–22 și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

a. De ce ne încurajează cu sânguință profeții, conducătorii și prinții să ne pocăim?

b. În ce mod ne ajută să ne pocăim speranța că vom fi îmbrățișați de Domnul (vezi Mormon 6:17)?

Gândiți-vă dacă Domnul dorește să vă pocăiți chiar acum de un lucru în viața voastră. Puteți scrie despre acest lucru în jurnalul personal și să stabiliți obiectivele pentru a duce acest lucru la îndeplinire.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 3–6 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 28: ZIUA 4

Mormon 7:1–8:11

Introducere

După ultima luptă care a avut loc între nefiți și lamaniți, Mormon a scris urmașilor din viitor ai popoarelor din Cartea lui Mormon despre importanța faptului de a ști cine sunt și ce trebuie să facă pentru a fi salvați. Având mare dragoste pentru urmașii dușmanilor săi, Mormon a vorbit despre importanța de a trăi conform Evangheliei lui Isus Hristos pentru ca să fie „bine de [ei] în ziua judecării” (Mormon 7:10). După moartea lui Mormon, fiul său, Moroni, a rămas singur să scrie despre distrugerea poporului său.

Mormon 7

În ultima sa mărturie, Mormon îndeamnă rămașița lamaniților să creadă în Isus Hristos și să se supună Evangheliei Sale.

În Mormon 6 ați aflat că, în bătălia finală cu lamaniții, au fost uciși 230.000 de nefiți. Imaginați-vă că voi ați supraviețui în urma unei bătălii mari ca aceasta, dar prietenii voștri și familia voastră nu ar supraviețui. Ce sentimente ați avea față de urmașii celor care i-au ucis pe cei iubiți de voi și au cucerit națiunea voastră? Citiți Mormon 7:1–4 și căutați ceea ce a scris Mormon către urmașii lamaniților.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Ce dorea Mormon să cunoască lamaniții și urmașii lor?
- Cum se poate compara această dorință a lui Mormon cu ceea ce v-ați gândit că ați simți față de urmașii celor care v-ar fi ucis prietenii și familia în situația imaginată?

c. Care sunt însușirile asemănătoare cu ale lui Hristos pe care le identificați în cuvintele pe care Mormon le-a adresat dușmanilor săi?

Mormon a continuat să scrie urmașilor lamaniților. Citiți Mormon 7:5–7 și marcați cel puțin trei adevăruri pe care Mormon i-a încurajat pe urmașii lamaniților să le creadă despre Salvatorul Isus Hristos.

2. Selectați unul dintre adevărurile despre Isus Hristos pe care le-ați identificat și scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor în ce mod v-a fost influențată viața de credință în acea doctrină.

Mormon se putea simți îndreptățit să scrie cuvinte de condamnare către lamaniții care omorâseră foarte mulți dintre oamenii săi, dar datorită cunoștințelor sale despre adevăr, el le-a scris pentru a-i învăța ceea ce trebuie să facă (și ceea ce noi trebuie să facem) pentru a deveni fără fără de vină în fața scaunului de judecată al lui Dumnezeu. Citiți Mormon 7:8–10 și identificați mărturia depusă de Mormon cu privire la ceea ce trebuie să facă o persoană. Puteți marca în scripturile voastre ce ați identificat.

Aceste versete ne învață faptul că **Domnul oferă salvare tuturor și îi va mântui pe aceia care acceptă principiile și rânduielile Evangheliei Sale.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre. Observați că Mormon a propovăduit că noi vom ajunge să cunoaștem cum să trăim conform acestui principiu prin studiul scripturilor (vezi Mormon 7:8). Ar putea fi util să înțelegeți că expresia „această cronică” se referă la Cartea lui Mormon și „cronica ce va veni la neamuri de la iudei” se referă la Biblie. În mod similar, cuvântul „aceasta” în Mormon 7:9 se referă la Cartea lui Mormon și cuvântul „aceea” se referă la Biblie. Puteți marca această deosebire în scripturile voastre.

Când terminați de citit Mormon 7, gândiți-vă un moment la exemplul lui Mormon de caritate și compasiune, asemănător cu cel al lui Hristos, pe care l-a oferit scriind un astfel de mesaj de speranță și încurajare urmașilor celor care au fost dușmanii lui înverșunați.

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, consemnați gândurile voastre cu privire la următoarea întrebare: Cum pot să urmez exemplul lui Mormon și să-i tratez pe alții, inclusiv pe cei care s-au purtat urât cu mine, într-un mod care reflectă valoarea lor eternă?

Mormon 8:1–11

Moroni consemnează uciderea tatălui său, distrugerea poporului său și faptul că a rămas singur.

Gândiți-vă la o perioadă în care ați fost singuri. Cum v-ați simțit fiind singuri? Imaginați-vă că sunteți singuri de mulți ani.

Observați datele din rezumatele capitolelor Mormon 7 și 8. Câți ani au trecut de la momentul în care Mormon a scris ultimele cuvinte în capitolul 7 până la momentul în care Moroni a început să scrie pe plăci, menționat în capitolul 8? _____

Citiți Mormon 8:1–2 și căutați ce s-a întâmplat după marea bătălie de la Cumora. Apoi, citiți Mormon 8:3–9 și marcați expresiile care descriu condițiile în care se afla Moroni după distrugerea poporului său. Gândiți-vă cum v-ați fi simțit dacă ați fi fost în circumstanțe asemănătoare.

Gândiți-vă la un moment în care ați simțit că erați singurii care aveau credința sau standardele voastre. De atunci și până acum, hotărârea voastră de a-L urma pe Salvator și de a ține poruncile Sale a crescut, a rămas la fel sau a scăzut? De ce?

Citiți din nou Mormon 8:1, 3 pentru a găsi ce anume era hotărât să facă Moroni indiferent de condițiile în care se afla. Exemplul lui Moroni demonstrează că, **și atunci când sunteți singuri, puteți alege să rămâneți credincioși**. Puteți scrie acest adevăr în scripturile voastre.

Mai sunt și alți oameni în Cartea lui Mormon care, la fel ca Moroni, au rămas credincioși chiar când au rămas singuri. Abinadi a stat neclintit și a mărturisit singur în fața regelui Noe și a preoților săi (vezi Mosia 12–17). Alma a fost singurul preot care a crezut cuvintele lui Abinadi și a încercat să-l apere (vezi Mosia 17:1–4).

Vârstnicul Richard G. Scott ne-a împărtășit următoarea povestire despre un tânăr băiat care a ales să fie credincios chiar și când a fost singurul care a făcut asta:

„Să ne gândim la exemplul [acestui] tânăr. De-a lungul anilor, am urmărit cum părinții lui l-au învățat, din copilărie, să trăiască neclintit conform poruncilor lui Dumnezeu. Prin exemplu și precepte, ei l-au hrănit cu adevăr, alături de ceilalți copii ai lor. Ei l-au încurajat să-și dezvolte spiritul de disciplină și de jertfă pentru a atinge scopuri valoroase.

Acest tânăr a ales înotul ca să imprimă caracterului său aceste calități. Sesiunile de antrenament dis-de-dimineața au cerut disciplină și sacrificiu. Cu timpul, el a excelat în acest sport.

Apoi, au venit încercările – de exemplu un campionat de înot ținut duminică. Să participe el? Să facă o excepție de la regula sa de a nu înota duminică pentru a-și ajuta echipa să câștige campionatul? Nu, nu a cedat, chiar la insistențele colegilor. A fost insultat, chiar agresat fizic. Dar nu a cedat. Respingerea prietenilor, singurătatea și presiunea l-au întristat și l-au făcut să lăcrimeze. Dar nu a cedat. A învățat din proprie experiență despre adevărul sfatului pe care Pavel l-a dat lui Timotei, ceea ce noi toți ar trebui să cunoaștem: «Toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizonieri» (2 Timotei 3:12). De-a lungul anilor, acest model consecvent de trăire evlavioasă – țesut din mii de hotărâri drepte, unele luate în urma unor mari provocări – i-a dezvoltat un caracter și aptitudini puternice. Acum, ca misionar, el este apreciat de semenii lui pentru capacitatea de muncă, pentru cunoștințele sale despre adevăr, pentru devotamentul lui ferm și pentru hotărârea lui de a împărtăși Evanghelia. Cel care mai devreme fusese respins de semenii lui, acum devenise un conducător respectat al semenilor lui” („Faceți mai întâi lucrurile principale”, *Liahona*, iulie 2001, p. 8).

Citiți Mormon 8:10–11 și identificați un mod în care Domnul le-a oferit sprijin lui Moroni și lui Mormon (înainte de moartea lui) în timpul momentelor dificile pe care le-au avut de înfruntat. Următorul îndemn al președintelui Thomas S. Monson vă poate ajuta în hotărârea voastră de a rămâne credincioși chiar dacă sunteți singuri.

„În timp ce ne trăim viața de zi cu zi, credința noastră va fi pusă la încercare în mod aproape inevitabil. Ne putem găsi, uneori, înconjurați de alte persoane și să fim totuși în minoritate sau chiar să fim singuri în privința a ceea ce este acceptabil și a ceea ce nu este. Avem curajul moral de a ne apăra cu fermitate crezurile, chiar dacă înseamnă că trebuie s-o facem singuri?...

Fie ca noi să fim mereu curajoși și pregătiți să apărăm ceea ce credem și, dacă trebuie să fim singuri în acest proces, s-o facem în mod curajos, fiind întăriți de cunoașterea că, în realitate, nu suntem niciodată singuri când stăm alături de Tatăl nostru din Cer” („Îndrăzniți să fiți singurul” *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 60, 67).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți răspunsuri la următoarele întrebări:

- a.** Mai cunoașteți pe cineva care a rămas neclintit în credință, chiar când a fost singurul care credea?
- b.** În ce mod vă ajută afirmația președintelui Monson să luați hotărârea de a rămâne credincios când sunteți singuri?

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 7:1–8:11 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 29: ZIUA 1

Mormon 8:12–41

Introducere

După ce a scris despre distrugerea poporului și moartea tatălui său, Moroni a profetizat despre aducerea la lumină a Cărții lui Mormon și a avertizat cu privire la consecințele respingerii acesteia. Moroni a văzut cum cronică nefiților avea să fie adusă la lumină într-o vreme în care ticăloșia avea să fie foarte mare, când mulți aveau să iubească posesiunile lumesti mai mult

decât pe Dumnezeu. El a mărturisit că scriptura Cartea lui Mormon va fi „de mare valoare” (Mormon 8:14) în vremurile periculoase pentru spiritualitate, care vor exista în ultimele zile.

Mormon 8:12–32

Moroni profețește despre apariția Cărții lui Mormon.

Scrieți care sunt unele dintre cele mai mari binecuvântări pe care credeți le-ați primit vreodată. _____

Gândiți-vă un moment de ce au fost aceste daruri o binecuvântare pentru voi.

Citiți următoarea declarație a președintelui Ezra Taft Benson: „Aș dori să vorbesc despre unul dintre cele mai importante daruri care au fost date lumii în timpurile moderne. Darul la care mă gândesc este mult mai important decât orice invenție care a apărut în urma descoperirilor industriale și tehnologice. Acesta este un dar de valoare mai mare pentru omenire decât chiar multele progrese minunate pe care le-am văzut în medicina modernă. Are o valoare mai mare pentru omenire decât perfecționarea mijloacelor de zbor sau călătoriei în spațiu. Vorbesc despre darul _____”.

Care credeți că ar putea fi darul la care se referea președintele Benson? _____

Moroni a vorbit despre acest dar în Mormon 8. Citiți Mormon 8:12–14 pentru a afla care este darul. Expresia „această cronică” se referă la Cartea lui Mormon. Cartea lui Mormon este darul despre care vorbea președintele Benson (vezi „Cartea lui Mormon – cheia de boltă a religiei noastre”, *Liahona*, oct. 2011, p. 53). În spațiul liber, la sfârșitul declarației președintelui Benson, scrieți *Cartea lui Mormon*.

Citiți din nou Mormon 8:12–14 pentru a identifica ceea ce a propovăduit Moroni despre valoarea Cărții lui Mormon. Ce a spus el despre valoarea materială a acestor plăci? Moroni a explicat că, deși Domnul nu avea să permită ca plăcile să fie folosite pentru a obține un câștig, scrierile de pe plăci sunt de mare valoare.

Modul în care Cartea lui Mormon a fost adusă la lumină ne poate ajuta să înțelegem importanța acestei cărți. Citiți Mormon 8:15–16 și identificați ceea ce a propovăduit Moroni despre modul în care va fi adusă la lumină Cartea lui Mormon.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Ce credeți că înseamnă faptul că această Carte a lui Mormon poate fi adusă la lumină doar de către cineva care a avut „ochiul îndreptat numai către slava [lui Dumnezeu]” (Mormon 8:15)?
- Ce înseamnă pentru voi faptul că această carte va fi adusă la lumină „prin puterea lui Dumnezeu” (Mormon 8:16)? Ce sentimente aveți cu privire la Cartea lui Mormon când citiți cuvintele lui Moroni din Mormon 8:16?

Moroni i-a avertizat pe cei care aveau să condamne învățăturile Cărții lui Mormon sau să se opună lor. Căutați avertizările lui în timp ce citiți Mormon 8:17–22. De ce este important pentru voi să știți că „scopurile veșnice ale Domnului vor continua până când toate făgăduințele Lui vor fi împlinite” (Mormon 8:22)?

Moroni a explicat că Domnul făcuse un legământ cu „[sfintii] care au plecat înaintea mea” (Mormon 8:23) – inclusiv cu profeți precum Nefi, Iacov, Enos și Alma. Domnul făcuse legământ că va aduce la lumină cuvintele acestor profeți în zilele din urmă. În timp ce studiați Mormon 8:23–25, identificați pentru cine s-au rugat acești profeți.

Acești profeți s-au rugat pentru „[frații] lor” (Mormon 8:24), adică pentru lamaniți și urmașii lor. Ei s-au rugat, de asemenea, pentru persoana care urma „aduce aceste lucruri la lumină” în zilele din urmă (Mormon 8:25; vezi, de asemenea, Mormon 8:16), adică pentru profetul Joseph Smith, care a fost ales să aducă la lumină, în lume, Cartea lui Mormon în aceste zile din urmă (vezi D&L 3:5–10). Mulți dintre profeții din vechime erau conștienți de rolul lui Joseph Smith și s-au rugat pentru succesul lui în traducerea și publicarea Cărții lui Mormon, astfel încât scopurile lui Dumnezeu să fie împlinite (vezi Mormon 8:22, 24–25; D&L 10:46).

Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a vorbit despre rolul pe care l-a jucat Joseph Smith în aducerea la lumină a Cărții lui Mormon:

„A presupune că [Joseph Smith] a scris [Cartea lui Mormon] fără ajutor și inspirație este absurd.

Adevărul este, pur și simplu, că el a fost profet al lui Dumnezeu – nimic mai mult și nimic mai puțin!

Joseph Smith nu a fost autorul scripturilor, ci instrumentul prin care ele au fost revelate. El a fost instrumentul prin care au fost date revelațiile. El a fost un om obișnuit, la fel cum au fost profeții din vechime și la fel cum sunt profeții din zilele noastre...

Profetul Joseph Smith a fost un tânăr fermier neînvățat. Câteva dintre primele sale scrisori în original dezvăluie, într-o oarecare măsură, lipsa de cunoștințe în ortografie, în gramatică și în exprimare.

Faptul că revelațiile primite prin intermediul său prezintă o formă de rafinament literar este absolut un miracol” („We Believe All That God Has Revealed”, *Ensign*, mai 1974, p. 94).

Imaginați-vă că ați fi Moroni, care a trăit cu aproximativ 1.600 de ani în urmă și căruia, prin puterea lui Dumnezeu, i s-a permis să vadă zilele noastre. Citiți Mormon 8:35 și gândiți-vă la condițiile spirituale din zilele noastre. Apoi, citiți Mormon 8:26–32, care conține descrierea profeției lui Moroni despre timpul în care va fi adusă la lumină Cartea lui Mormon – despre zilele noastre.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți una sau două dintre descrierile făcute de Moroni cu privire la zilele noastre. De asemenea, scrieți motivul pentru care considerați că aceste descrieri distincte sunt interesante și se pot aplica zilelor noastre.

Cu privire la Cartea lui Mormon, președintele Ezra Taft Benson a spus:

„Trebuie să facem din Cartea lui Mormon punctul central al studiului... [deoarece] ea a fost scrisă pentru zilele noastre. Nefiți nu au avut niciodată cartea, nici lamaniții din timpurile vechi. Ea ne-a fost destinată nouă...

Fiecare dintre scriitorii Cărții lui Mormon a mărturisit că el scria pentru generațiile viitoare...

Dacă ei au văzut zilele noastre și au ales lucrurile care urmau să fie de cea mai mare valoare pentru noi, nu ar trebui ca noi să studiem Cartea lui Mormon? Trebuie să ne întrebăm în mod constant: «De ce Domnul l-a inspirat pe Mormon (sau pe Moroni sau pe Alma) să includă aceasta în cronica lui? Ce lecție pot să învăț din aceasta pentru a mă ajuta să trăiesc în aceste zile și în

această eră?»” („Cartea lui Mormon – cheia de boltă a religiei noastre”, Liahona, oct. 2011, p. 53).

3. Pentru a reflecta la valoarea Cărții lui Mormon pentru voi personal, răspundeți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, la întrebările următoare:

a. Gândiți-vă la acuratețea profețiilor lui Moroni despre condițiile din zilele noastre (vezi Mormon 8:26–32). Ce vă învață aceste profeții despre valoarea Cărții lui Mormon pentru zilele noastre?

b. De ce credeți că, așa cum a spus președintele Benson, Cartea lui Mormon este „unul dintre cele mai importante daruri care au fost date lumii în timpurile moderne” („Cartea lui Mormon – cheia de boltă a religiei noastre”, Liahona, oct. 2011, p. 53)?

c. Dacă un prieten v-ar întreba de ce este importantă Cartea lui Mormon pentru voi, ce ați răspunde?

Mormon 8:33–41

Moroni vede zilele din urmă și condamnă ticăloșia spirituală din vremea noastră.

Gândiți-vă la o situație în care ați observat pe cineva în nevoie – cineva cu nevoi temporale, emoționale, sociale sau spirituale. Gândiți-vă la ce ați făcut sau ați fi putut face pentru a ajuta acea persoană. Gândiți-vă de ce ați ales să ajutați sau să nu ajutați acea persoană. De ce credeți că, uneori, oamenii nu-i ajută pe cei aflați în nevoie?

Citiți Mormon 8:36–41 și căutați care sunt motivele prezentate de Moroni pentru care, în ultimele zile, unii oameni nu-i vor ajuta pe cei aflați în nevoie. Puteți marca aceste motive în scripturile voastre. Ar putea fi util să știți că înțelesul cuvântului a *impodobi* este „a înfrumuseța” sau „a decora”.

Care sunt câteva exemple de moduri în care tinerii de astăzi ar putea îndrăgi lucrurile care se pot cum-păra cu bani și ar putea fi interesați de lucrurile lumești mai mult decât de faptul de a fi adevărați ucenici ai lui Isus Hristos? Studiați Mormon 8:38, 41 și identificați consecințele pe care le vor suporta oamenii din cauza mândriei, ticăloșiei și faptului că îi neglijează pe săraci și pe cei aflați în nevoie.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți un principiu care să rezume ceea ce ați învățat din Mormon 8:36–41.

Stabiliți țeluri pentru a pune în practică ceea ce învățați

Stabilirea de țeluri pentru a pune în practică ceea ce învățați vă poate ajuta să vă exercitați credința, să învățați mai mult din studiul vostru și să progresați spiritual. Căutați îndrumarea Duhului Sfânt când stabiliți țeluri. Asigurați-vă că țelurile voastre, deși necesită efort, țin seama de realitate și sunt realizabile. Scrieți exact ceea ce veți realiza, data la care planificați să îndepliniți acel lucru și cum plănuiți să-l faceți.

Un exemplu de principiu predat în aceste versete este următorul: **Dumnezeu ne va face răspunzători pentru felul în care îi tratăm pe cei săraci și nevoiași.**

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Care sunt unele dintre cele mai obișnuite nevoi – temporale, sociale, emoționale și spirituale – ale tinerilor din școala voastră sau din comunitatea voastră? Apoi, gândiți-vă la ceva ce puteți face în săptămâna următoare pentru a avea grijă de cineva care este în nevoie. Scrieți acest țel în jurnalul pentru studiul scripturilor.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 8:12–41 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 29: ZIUA 2

Mormon 9

Introducere

Moroni a încheiat cronică tatălui său chemându-i pe cei care nu cred în Isus Hristos să se întoarcă la Dumnezeu prin pocăință. El a propovăduit că Dumnezeu este un Dumnezeu al miracolelor și că El nu se schimbă. De asemenea, el a propovăduit că miracolele încetează doar când oamenii nu mai au credință. El i-a încurajat pe toți oamenii să se roage Tatălui în numele lui Isus Hristos pentru a primi acele lucruri de care au nevoie.

Mormon 9:1–6

Moroni îi cheamă la pocăință pe cei care nu cred în Isus Hristos.

Imaginați-vă ce-ați gândi și cum v-ați simți dacă, astăzi, ați intra în prezența lui Dumnezeu. Cum credeți că s-ar simți oamenii ticăloși în prezența Sa? Citiți Mormon 9:1–5 și observați că Moroni a descris ce se va întâmpla în cele din urmă când oamenii care au ales să nu creadă în Isus Hristos vor fi aduși în prezența lui Dumnezeu.

Președintele Joseph Fielding Smith a explicat că mulți oameni gândesc în mod greșit că se vor simți bine în prezența lui Dumnezeu, chiar dacă nu s-au pocăit de păcatele lor:

„Fără pocăință nu poate exista salvare. O persoană nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu fără să se fi pocăit. Ar fi un lucru total nepotrivit pentru un om să intre în prezența Tatălui și să trăiască în prezența lui Dumnezeu fără să se fi pocăit...

Cred că sunt mulți oameni pe acest pământ, mulți dintre ei probabil sunt membri ai Bisericii – cel puțin unii fac parte din Biserică – care cred că pot trece prin această viață așa cum doresc, încălcând poruncile Domnului și cu toate acestea, în cele din urmă, să intre în prezența Sa. Ei cred că se vor pocăi, probabil, în lumea spiritelor.

Ei ar trebui să citească aceste cuvinte ale lui Moroni: «Credeți voi că veți locui cu El cu conștiința vinovăției voastre? Credeți voi că veți putea să fiți fericiți să locuiți cu acea Ființă sfântă când sufletele voastre sunt chinuite de conștiința vinovăției că voi ați ponegriț legile Lui?

Iată, vă zic eu vouă că ați fi mai nenorociți să locuiți cu un Dumnezeu sfânt și drept, cu conștiința spurcăciunii voastre înaintea Lui, decât dacă ați locui împreună cu sufletele osândite în iad. Căci iată, atunci când voi veți fi aduși ca să vă vedeți goliciunea înaintea lui Dumnezeu, precum și slava lui Dumnezeu și [sfințenia] lui Isus Hristos, o flacără de nestins se va aprinde peste voi» [Mormon 9:3–5]” (*Doctrines of Salvation*, compilație realizată de Bruce R. McConkie, 3 volume, [1954–1956], 2:195–196).

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: De ce credeți că, în această viață, este greșit să așteptăm să ne pocăim și să credem că ne putem pocăi în viața viitoare? (În răspunsul vostru, vă puteți folosi de ceea ce ați învățat din Mormon 9:1–5; Alma 12:4 și Alma 34:32–34.)

Citiți Mormon 9:6 și căutați ceea ce trebuie să facă cei „necredincioși” pentru a evita chinul descris de Moroni. Marcați cuvintele din Mormon 9:6 care descriu starea oamenilor care se întorc către Dumnezeu și îi cer iertare. Din acest verset învățăm că: **dacă ne pocăim și ne rugăm lui Dumnezeu, vom fi fără pată când vom ajunge în prezența Sa.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre sau în jurnalul pentru studiul scripturilor.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți câteva fraze despre modul în care vă imaginați că vă veți simți în prezența lui Dumnezeu știind că ați devenit puri și fără pată prin ispășirea Salvatorului.

Prin pocăință și o viață neprihănită, vă puteți pregăti să vă simțiți bine în prezența lui Dumnezeu. Meditați asupra celui mai important lucru pe care considerați

că-l puteți face, acum, pentru a fi pregătiți să-L întâlniți pe Dumnezeu.

Mormon 9:7–20

Moroni declară că Dumnezeu înfăptuiește miracole și răspunde la rugăciunile celor credincioși.

Ați fost vreodată martorii unui miracol sau ați avut parte de un miracol? Scrieți definiția cuvântului *miracol*: _____

Căutați cuvântul *miracol* în Bible Dictionary sau în Ghidul pentru scripturi pentru a clarifica sau a adăuga la definiția voastră. De ce credeți că, astăzi, unii oameni nu cred în miracole?

Așa cum este consemnat în Mormon 9:7–8, Moroni a scris pentru oamenii din zilele din urmă care aveau să tăgăduiască faptul că Dumnezeu trăiește, că El oferă revelații și că El revarsă daruri asupra celor credincioși. Moroni a propovăduit cu putere că există un Dumnezeu și că El este același „ieri, astăzi și în vecii vecilor” (Mormon 9:9). El continuă să înfăptuiască miracole printre oamenii credincioși în toate timpurile. Citiți Mormon 9:9–11, 15–19 și identificați ceea ce a propovăduit Moroni despre natura lui Dumnezeu pentru a-i putea ajuta pe oameni să creadă că Dumnezeu încă mai înfăptuiește miracole.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ceea ce ați învățat din Mormon 9:9–11, 15–19 despre natura lui Dumnezeu. De asemenea, scrieți răspunsul vostru la această întrebare: Ce ne învață aceste versete despre dorința și capacitatea lui Dumnezeu de a înfăptui miracole în viețile oamenilor de astăzi?

Citiți Mormon 9:20 și căutați motivele pentru care unii oameni nu mai au parte de miracole.

Cuvintele lui Moroni consemnate în Mormon 9:9–19 ne învață acest principiu: **Deoarece Dumnezeu nu se schimbă, El va înfăptui miracole potrivit credinței copiilor Săi.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă Mormon 9:19–20.

În viața noastră, putem cunoaște puterea miraculoasă a lui Dumnezeu în multe moduri. După ce a trecut în revistă unele dintre marile miracole descrise în scripturi, sora Sydney S. Reynolds, care a slujit în Președinția generală a Societății Primare, ne-a învățat:

„La fel de importante ca aceste «mari miracole» sunt micile «miracole personale» care ne învață pe fiecare dintre noi să avem încredere în Domnul. Aceste miracole vin în momentul în care recunoaștem și urmăm îndrumările Spiritului în viețile noastre...

Cred că fiecare dintre noi poate depune mărturie despre aceste mici miracole. Cunoaștem copii care se roagă pentru ajutor pentru a găsi un obiect pierdut, pe care apoi îl găsesc. Cunoaștem tineri care își adună curajul pentru a fi martori ai lui Dumnezeu și care simt mâna Sa susținându-i. Cunoaștem prieteni care își plătesc zeciuiala cu ultimii bani și apoi, printr-un miracol, pot să își plătească studiile sau chiria ori să obțină, în vreun fel, hrană pentru familia lor. Putem împărtăși experiențe despre rugăciuni care au fost ascultate și despre binecuvântări ale preoției care au dat curaj, au adus alinare sau au refăcut sănătatea. Aceste miracole zilnice ne obișnuiesc cu prezența mâinii Domnului în viețile noastre” („Un Dumnezeu al miracolelor”, *Liahona*, iulie 2001, p. 12).

 4. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre o experiență pe care ați avut-o sau despre care ați auzit, care confirmă că, în zilele noastre, Dumnezeu încă este un Dumnezeu al miracolelor.

Mormon 9:21–37

Mormon propovăduiește despre rugăciune și despre scopul cronicii nefite.

Vă puteți aminti un moment în care ați simțit că Tatăl Ceresc v-a dat ajutorul necesar deoarece vă rugașeți? Citiți Mormon 9:21 și căutați ce a propovăduit Moroni despre rugăciunea pe care o adresăm Tatălui Ceresc pentru ajutor.

Citiți următoarea declarație și căutați ce înseamnă să ne rugăm în numele lui Hristos: „Ne rugăm în numele lui Hristos atunci când gândurile noastre sunt gândurile lui Hristos și când dorințele noastre sunt dorințele lui Hristos – când cuvintele Sale rămân în noi (Ioan 15:7). Apoi, cerem lucruri pe care Dumnezeu le poate oferi. Multe rugăciuni rămân fără răspuns ca urmare a faptului că acestea nu sunt rostite în numele lui Hristos; ele nu se contopesc sub nicio formă cu voia Sa, ci izvorăsc din egoismul inimii omului” (Bible Dictionary, „Prayer”).

Gândiți-vă la rugăciunile voastre bazându-vă pe ceea ce ați citit mai înainte. Ce puteți face pentru a vă ruga cu mai multă credință în numele lui Isus Hristos?

Pentru a da exemple de oameni care au crezut în Salvator și au putut să înfăptuiască miracole, Moroni a citat ceea ce i-a învățat Hristos pe ucenicii Săi nefiți. Așa cum este consemnat în Mormon 9:22–25, Salvatorul le-a poruncit ucenicilor Săi să meargă în toată lumea și să predice Evanghelia și El le-a promis că „semne [miraculoase] îi vor urma pe aceia care cred” (Mormon 9:24). Apoi, Moroni a continuat să predea despre rugăciune.

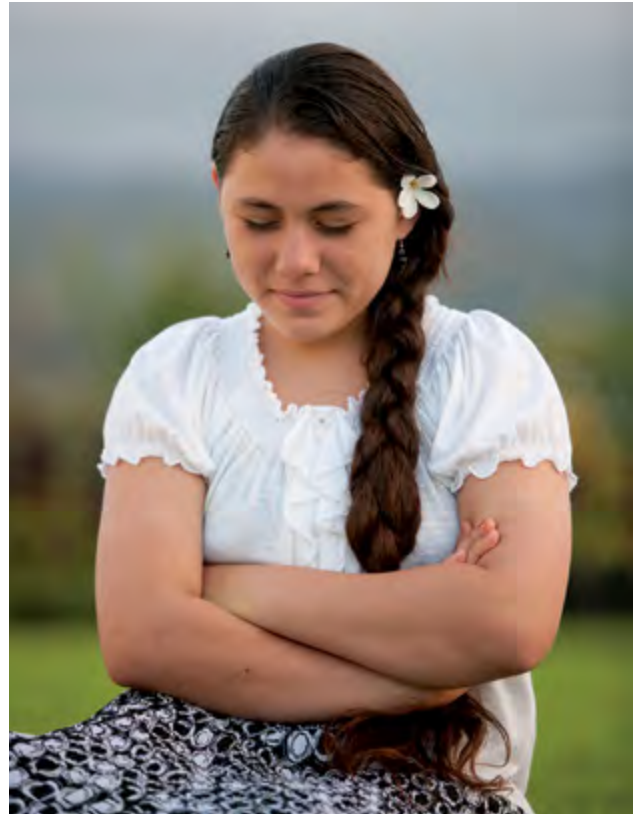
 5. Citiți Mormon 9:27–29 și identificați ceea ce ne-a învățat Moroni despre modul în care trebuie să ne rugăm cu credință. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor lucrurile pe care le identificați. Apoi, scrieți câteva fraze descriind cum puteți folosi una dintre aceste învățături pentru a vă îmbunătăți rugăciunile.

Puteți scrie principiul următor în scripturile voastre, lângă Mormon 9:27: **Dacă ne rugăm cu credință Tatălui Ceresc, în numele lui Isus Hristos, El ne va acorda binecuvântări care ne vor ajuta să lucrăm pentru a obține salvarea noastră.**

În încheiere, Moroni și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că unii oameni din zilele din urmă vor respinge Cartea lui Mormon din cauza imperfecțiunilor celor care au scris (vezi Mormon 9:30–34). Citiți

Mormon 9:35–37 și căutați ceea ce a declarat Moroni despre scopurile Cărții lui Mormon.

Gândiți-vă în ce mod este apariția Cărții lui Mormon o dovadă în plus că Dumnezeu este un Dumnezeu al miracolelor și că El răspunde rugăciunilor noastre.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 9 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

INTRODUCERE LA

Eter

De ce studiem această carte?

În timp ce studiați Cartea lui Eter, veți învăța despre iaređiți – un grup de oameni care au călătorit spre emisfera vestică și au trăit acolo cu multe secole înainte de sosirea poporului lui Lehi. Cartea vă va ajuta să învățați principii importante cu privire la rugăciune, revelație și relația dintre exercitarea credinței în Isus Hristos și dobândirea cunoștințelor spirituale. De asemenea, vă va ajuta să înțelegeți rolul profeților în a-i convinge pe oameni să se pocăiască și consecințele pe care le vor avea de suportat cei care îi resping pe Hristos și pe profeții Lui.

Cine a scris această carte?

Moroni a prescurtat această carte de pe cele 24 de plăci de aur numite plăcile lui Eter. Cartea este numită după profetul Eter, care a fost ultimul profet al iaređiților și a scris o cronică a istoriei lor (vezi Eter 15:33–34). În zilele regelui Mosia, unii dintre oamenii lui Limhi au descoperit plăcile lui Eter în timp ce căutau țara lui Zarahemla (vezi Mosia 8:7–11; Eter 1:2). Profeții și cronicarii nefiți au transmis plăcile lui Eter din generație în generație până când acestea au ajuns în posesia lui Moroni. Moroni a declarat că el nu a inclus nici „cea de-a suta parte” a cronicii în prescurtarea sa (Eter 15:33).

Când și unde a fost scrisă?

Sursele originale folosite pentru a crea Cartea lui Eter au fost scrise cu sute de ani înainte ca Moroni să facă prescurtarea sa. Prima cronică iaređită a fost creată când fratele lui Iared a scris despre viziunea pe care a primit-o înainte ca oamenii lui să traverseze marea (vezi Eter 4:1). Până la Eter, nu se menționează niciun alt cronicar în rândul iaređiților (vezi Eter 13:3; 15:33). Moroni a prescurtat cartea lui Eter (vezi Mormon 8:3–6; Moroni 10:1). Moroni nu a menționat unde se afla când a făcut prescurtarea, deși el a scris că iaređiții fuseseră distruși în „această țară de la miazănoapte” (Eter 1:1), ceea ce înseamnă că probabil a fost în țara în care ei au fost distruși.

UNITATEA 29: ZIUA 3

Eter 1–2

Introducere

Cartea lui Eter este o prescurtare a istoriei iaređiților făcută de Moroni. Iaređiții erau oameni care au venit în emisfera vestică cu sute de ani înainte de poporul lui Lehi. După potopul din zilele lui Noe, mulți urmași ai celor care au fost cruțați au devenit ticăloși. Un grup de oameni au încercat să zidească un turn „al cărui vârș să atingă cerul” (Genesa 11:4). Relatarea despre nașuirea iaređită a început cu construirea Turnului Babel. Domnul a distrus ticăloșia larg răspândită încurcând limba și împrăștiind oamenii pe toată fața pământului (vezi Genesa 11:5–8; Eter 1:33). Această relatare din Cartea lui Eter începe cu Iared și fratele lui căutând ajutorul Domnului când El a încurcat limba oamenilor la Turnul Babel. Domnul nu a încurcat limba lui Iared, a fratelui său și a familiilor și prietenilor lor și i-a condus prin pustiu spre țara făgăduită. Domnul l-a instruit pe fratele lui Iared să construiască opt corăbii pentru a-i ajuta pe oamenii lui să traverseze mările.

Eter 1:1–33

Moroni relatează genealogia lui Eter pornind de la Iared și Turnul Babel.

Pentru a vă ajuta să înțelegeți de unde vine Cartea lui Eter, revedeți „Scurta prezentare a capitolelor Mosia 7–24” din unitatea 12: ziua 1 (p. 119). Vedeți călătoria 4 și observați ce au găsit oamenii lui Limhi în această călătorie.

Uitați-vă la începutul Cărții lui Eter și găsiți descrierea scurtă a cărții sub titlu. Descrierea menționează că această cronică a iarediților a fost luată de pe 24 de plăci de aur găsite de către poporul lui Limhi.

După ce Moroni a terminat cronică tatălui său, el a luat cronică iarediților și a creat o versiune prescurtată a acesteia pentru a o include în Cartea lui Mormon. Citiți Eter 1:1–4 și căutați ceea ce a spus Moroni că nu a inclus în versiunea sa a cronicii iarediților. Apoi, citiți Eter 1:5 și căutați partea din relatare care a fost inclusă de Moroni în cronică sa. Turnul la care se face referire în Eter 1:5 este Turnul Babel. După cum este explicat în Eter 1:33, Domnul „a încurcat” (sau amestecat) limbile oamenilor care au încercat să clădească turnul, astfel încât ei să nu se poată înțelege unul cu altul, și a împrăștiat oamenii pe toată fața pământului.

După cum se consemnează în Eter 1:6–33, un bărbat numit Eter scrisese cronică iarediților. Moroni a consemnat genealogia lui Eter până la un bărbat numit Iared, care a trăit în timpul construirii Turnului Babel.

Eter 1:33–43

Fratele lui Iared se roagă pentru ajutor, iar membrii familiei sale și prietenii lui primesc îndurare și îndrumare.

Ați fost vreodată într-o țară sau într-o zonă unde oamenii vorbeau o limbă pe care nu o puteați înțelege? Cum credeți că v-ați simți dacă n-ați putea înțelege limba pe care o vorbesc cei din jurul vostru? Dacă ați putea căuta doar câțiva oameni pentru a comunica cu ei în acea situație, pe cine ați alege? În această situație se aflau un bărbat numit Iared și fratele lui, precum și familiile lor, care au trăit în timpul construirii Turnului Babel. Citiți Eter 1:33–37 și căutați oamenii cu care dorea Iared să poată comunica. După ce fratele lui Iared a obținut de la Domnul promisiunea că limba lor nu va fi încurcată (vezi Eter 1:34–35), el s-a rugat pentru prietenii lui (vezi Eter 1:36–37). Așa cum s-a demonstrat de către fratele lui Iared, una dintre caracteristicile oamenilor credincioși este aceea de a se ruga pentru ca prietenii lor să primească binecuvântările Domnului.

Domnul a binecuvântat familiile lui Iared și ale fratelui său, precum și pe prietenii lor, astfel încât limba lor nu a fost încurcată. Apoi, Iared l-a rugat pe fratele lui să se roage lui Dumnezeu și să întrebe unde trebuia să se ducă familiile lor. (Vezi Eter 1:38–40.)

Citiți Eter 1:40–43 și identificați instrucțiunile pe care le-a dat Domnul iarediților pentru a-i îndruma în călătoria lor. De ce credeți că era important pentru Iared și fratele lui să urmeze aceste instrucțiuni date de Domnul?

Eter 2:1–12

Iarediții încep călătoria lor către țara făgăduită.

Citiți Eter 2:1–3 pentru a descoperi cât de bine au răspuns iarediții la instrucțiunile date de Domnul cu privire la pregătirea de a călători spre o țară făgăduită (vezi Eter 1:41–42). Apoi, citiți Eter 2:4–6 și căutați ce s-a întâmplat în continuare. Observați că, deoarece iarediții ascultaseră de instrucțiunile Domnului, El le-a dat îndrumări suplimentare. Gândiți-vă la binecuvântările și îndrumarea primite de iarediți datorită faptului că au urmat instrucțiunile Domnului.

Din experiența iarediților, noi învățăm principiul următor: **Când acționăm cu credință în direcția pe care ne-a dat-o Domnul, putem primi îndrumări suplimentare de la El.** Puteți scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă Eter 2:6.

Puteți să vă amintiți o impresie sau un îndemn primit de la Domnul în timp ce vă rugați, studiați scripturile sau participați la o adunare a Bisericii? Amintiți-vă acea impresie sau acel îndemn în timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorul celor Doisprezece Apostoli, despre modul în care noi primim adesea răspunsuri la rugăciuni: „Rareori vom primi un răspuns [la rugăciune] complet și tot deodată. Va veni câte puțin o dată, în pachete, astfel încât vă veți dezvolta capacitatea de a înțelege. Când fiecare îndrumare este urmată cu credință, veți fi conduși spre alte porțiuni, până când veți avea tot răspunsul. Acest model cere să vă folosiți credința în capacitatea Tatălui de a răspunde. Deși uneori este foarte greu, rezultatul va fi o dezvoltare personală semnificativă” („Să folosim darul divin al rugăciunii”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2007, p. 9).

1. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor cum ați răspuns (sau cum puteți răspunde) la îndemnul spiritual la care v-ați gândit mai devreme. Puteți include binecuvântarea pe care ați primit-o (sau o puteți primi) acționând conform aceluia îndemn.

După cum este consemnat în Eter 2:7–12, Domnul a spus fratelui lui Iared că, atunci când el și oamenii lui vor ajunge în țara făgăduinței, vor trebui „să-L slujească pe El, Dumnezeu cel adevărat și unic sau, dacă nu, atunci [ei vor fi distruși]” (Eter 2:8).

Eter 2:13–15

Domnul l-a dojenit pe fratele lui Iared pentru că nu l-a chemat în rugăciune.

Citiți Eter 2:13–15 și căutați ceea ce s-a întâmplat când iarediții au ajuns la marea cea mare care despărțea pământurile. Ei fuseseră ghidați de Domnul prin pustiu deoarece ei Îl ascultaseră pe Domnul și ținuseră

poruncile Sale. Cu toate acestea, după ce au locuit în corturile de la malul mării timp de patru ani, Domnul a venit la fratele lui Iared și l-a dojenit pentru că nu a chemat numele Domului în rugăciune.

Eter 2:14–15 ne ajută să învățăm aceste principii: **Domnul nu este bucuros când nu ne amintim să chemăm numele Său în rugăciune. Domnul dorește să chemăm, cu regularitate, numele Său în rugăciune.**

În timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Donald L. Staheli, care a slujit ca membru al Celor Șaptezeci, gândiți-vă cât de des vă rugați: „Rugăciunile zilnice fierbinți, prin care cerem iertare, ajutor special și îndrumare, sunt importante pentru viețile noastre și hrănesc mărturiile noastre. Când suntem grăbiți, când repetăm, când suntem indiferenți sau uităm de rugăciuni, tindem să pierdem apropierea de Spirit, care este atât de importantă pentru a primi îndrumarea continuă de care avem nevoie pentru a face față cu succes provocărilor din viața noastră de zi cu zi” („Să ne întărim mărturiile”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2004, p. 39).

În jurnalul personal sau pe o bucată de hârtie, răspundeți la întrebările următoare:

- Ce părere aveți despre frecvența cu care vă rugați?
- Ce părere aveți despre sinceritatea rugăciunilor voastre?
- În rugăciunile voastre, aveți sentimentul că, într-adevăr, comunicați cu Tatăl Ceresc? De ce da sau de ce nu?
- Dacă ați putea face o schimbare care v-ar îmbunătăți rugăciunile personale, care ar fi aceasta?

Așa cum este consemnat în Eter 2:16, fratele lui Iared s-a pocăit de păcatele lui și s-a rugat Domnului pentru membrii familiei sale și pentru prietenii. Domnul i-a spus că a fost iertat, dar că el va trebui să continue în neprihănire pentru a fi condus spre țara făgăduită.

Eter 2:16–25

Iaredii au construit corăbii pentru a traversa oceanul spre țara făgăduită.

Gândiți-vă la o decizie personală importantă pe care o aveți de luat acum sau în viitor, cum ar fi modul de rezolvare a unei situații familiale sau sociale dificile, cum să vă descurcați bine la școală, cu cine să vă căsătoriți sau ce profesie să urmați. V-ați gândit la modul în care Domnul v-ar putea îndruma sau ajuta în acea situație? În timp ce studiați partea care a mai rămas

din Eter 2, gândiți-vă la hotărârea pe care ați identificat-o și căutați principiile care vă vor ajuta să obțineți sprijinul Domnului.

Citiți Eter 2:16–17 și căutați ceea ce le-a cerut Domnul iarediților să facă pentru a înainta spre țara făgăduită. Fraatele lui Iared a întâmpinat trei probleme legate de construirea corăbiilor. Citiți Eter 2:18–19 și marcați cele trei probleme pe care fratele lui Iared le-a menționat Domnului.

2. Pentru a vă ajuta să vizualizați ceea ce ați citit în Eter 2:16–19, desenați corăbiile, așa cum credeți că ar fi putut arăta, în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Tablelul următor vă va ajuta să descoperiți cum l-a ajutat Domnul pe fratele lui Iared să rezolve problemele privind corăbiile. Studiați versetele din scripturi înscrise în tabel și, apoi, folosiți informația pentru a completa în tabel coloana „Soluția problemei”.

Vizualizare

Când puteți vizualiza sau când vă puteți imagina în mintea voastră ceea ce se petrece într-o relatare din scripturi, acele evenimente pot deveni mai reale și pline de viață. Vizualizarea vă poate ajuta să vă raportați mai bine la oamenii și situațiile din scripturi și, ca urmare, vă permite să analizați și să înțelegeți mai bine ceea ce se întâmplă.

Versete din scripturi	Problema privind corabia	Soluția problemei
Eter 2:20–21	Lipsa aerului	
Eter 6:4–9	Lipsa unei cârme pentru direcție	
Eter 2:22–3:6	Lipsa luminii	

Ceea ce a făcut Domnul și ceea ce i-a cerut Domnul fratelui lui Iared să facă au fost lucruri diferite pentru fiecare problemă. Din fiecare problemă și soluție, noi putem învăța un adevăr diferit despre modul în care Domnul ne ajută când avem nevoie. Comparați soluțiile pe care le-ați scris în tabel cu cele din lista următoare:

Lipsa aerului (Eter 2:20–21). Pentru a rezolva această problemă, Domnul i-a spus fratelui lui Iared ce trebuie să facă. Apoi, fratele lui Iared a avut credința să urmeze instrucțiunile Domnului.

Lipsa unei cârme pentru direcție (Eter 6:4–9). Pentru această problemă, Domnul Însuși a oferit soluția.

Lipsa luminii (Eter 2:22–3:6). Pentru rezolvarea acestei probleme, Domnul i-a dat fratelui lui Iared unele îndrumări. Atunci, fratele lui Iared a trebuit să se gândească la o soluție – bazându-se pe informațiile pe care le avea – și să ceară aprobarea și ajutorul Domnului pentru a o duce la bun sfârșit.

Din experiența fratelui lui Iared, noi învățăm acest principiu: **Când ne străduim să ne rezolvăm problemele, putem primi ajutorul Domnului.** Gândindu-vă la hotărârea personală la care ați meditat mai înainte, cum vă poate ajuta cunoașterea acestui principiu să primiți ajutor sau îndrumare cu privire la această hotărâre? Ce credeți că așteaptă Domnul să faceți când luați acea hotărâre?

 3. Scrieți un paragraf în jurnalul pentru studiul scripturilor explicând ceea ce ați învățat din experiențele fratelui lui Iared despre rugăciune și despre primirea ajutorului și a îndrumării din partea Domnului în viața voastră.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Eter 1–6 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 29: ZIUA 4

Eter 3

Introducere

Domnul l-a întrebat pe fratele lui Iared: „Ce vrei tu să fac Eu pentru ca voi să aveți lumină în corăbiile voastre? (Eter 2:23). Drept răspuns, fratele lui Iared a pregătit cu grijă 16 pietre și s-a rugat cu umilință ca Domnul să le atingă „pentru ca ele să lumineze în întuneric” (Eter 3:4). Fratele lui Iared, datorită credinței sale mari, a văzut degetul Salvatorului când Salvatorul a atins pietrele. Apoi, Domnul Însuși S-a arătat fratelui lui Iared și i-a poruncit să scrie ce a văzut și ce a auzit.

Eter 3:1–20

Domnul atinge pietrele pentru a asigura lumină în corăbiile iarediților și Se arată fratelui lui Iared.

Care sunt unele lucruri pentru care voi sau alți tineri vă rugați? Alegeți unul dintre aceste lucruri și scrieți-l aici:

În timp ce studiați exemplul fratelui lui Iared din Eter 3, căutați idei care v-ar ajuta pe voi sau pe un prieten să primiți ajutor de la Domnul.

Gândiți-vă la rugăciunea fratelui lui Iared adresată Domnului cu privire la asigurarea luminii pentru corăbiile și la răspunsul pe care l-a primit de la Domnul. Recapitulați Eter 2:22–3:1. Apoi, scrieți un titlu pentru fiecare dintre ilustrațiile următoare care descriu ceea ce a făcut fratele lui Iared, ca parte care i-a revenit lui, pentru a rezolva problema lipsei de lumină.

afirmație mai impresionantă spusă de om despre credință în scripturi... Indiferent cât de nesigur este acest profet în propria sa capacitate, el nu are *nicio* îndoială cu privire la puterea lui Dumnezeu” („Rending the Veil of Unbelief”, în *Nurturing Faith through the Book of Mormon: The 24th Annual Sidney B. Sperry Symposium* [1995], p. 12).

Citiți Eter 3:6 și imaginați-vă cum ar fi fost să fiți într-o situație asemănătoare cu cea descrisă în acest verset.

Citiți Eter 3:9 căutând motivele pentru care Domnul a vrut să atingă pietrele și motivele pentru care fratele lui Iared a putut vedea degetul Domnului.

Completați principiul următor conform celor învățate până acum în Eter 3: **Când ne rugăm cu umilință Domnului, El ne va răspunde potrivit și voinței Sale.**

 1. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor ce v-a impresionat în legătură cu eforturile fratelui lui Iared de a rezolva problema asigurării luminii în corăbii. Cu toate că fratele lui Iared a făcut un efort mare, gândiți-vă cât de eficiente ar fi fost pietrele lui topite pentru a asigura lumină fără ajutorul Domnului.

Citiți Eter 3:2–5 și, apoi, faceți următoarele lucruri:

- identificați sau marcați expresii care arată că fratele lui Iared a fost umil și a recunoscut dependența lui față de Dumnezeu. Ar putea fi util să știm că expresia „firile noastre au devenit rele fără întrerupere” se referă la starea noastră păcătoasă pe pământ. Din pricina căderii lui Adam, noi suntem separați fizic de Dumnezeu. De asemenea, suntem înclinați spre păcat. Fără ajutor divin, nu am putea niciodată să ne întoarcem în prezența lui Dumnezeu;
- identificați ceea ce fratele lui Iared I-a cerut Domnului să facă;
- identificați sau marcați ceea ce a mărturisit fratele lui Iared că știa despre Dumnezeu.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

a. Care este dovada, pe care o puteți găsi în Eter 3:1–5, că fratele lui Iared a avut credința că Domnul îl putea ajuta să-și rezolve problema?

b. Cum vă poate ajuta exemplul lui să recunoașteți dependența voastră față de Domnul atunci când îi cereți ajutorul?

Citiți declarația următoare a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, care subliniază credința fratelui lui Iared: „Atât Dumnezeu, cât și cititorul, simt, cu siguranță, ceva izbitor cu privire la credința acestui bărbat, asemănătoare cu a unui copil, plină de inocență și de fervoare. «*Iată, o, Doamne, Tu poți să faci aceasta*» [Eter 3:5]. Probabil nu există o

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre următoarele întrebări sau la ambele:

a. Vedeti ceea ce ați scris la începutul acestei lecții despre lucrurile pentru care voi sau alți tineri vă rugați. Cum ar putea să dea dovadă cineva de credință în Domnul când caută ajutorul și îndrumarea Domnului în acea situație?

b. Ce experiențe din viața voastră v-au condus spre cunoașterea adevărului principiului care ne arată că, dacă ne rugăm Domnu-

lui cu umilință, El ne va răspunde potrivit credinței noastre și voinței Sale?

Gândiți-vă un moment și evaluați în liniște cât de multă încredere aveți în Domnul. Citiți Eter 3:9–12 și căutați și marcați dovezi ale credinței pe care a avut-o fratele lui Jared în Domnul.

Recapitulați Eter 3:11 și gândiți-vă dacă aveți suficientă credință în Domnul pentru a va angaja să credeți și să faceți lucrurile pe care vi le va revela, chiar *înainte* ca El să vi le reveleze.

Citiți declarația următoare a vârstnicului Jeffrey R. Holland și subliniați ceea ce trebuie să facem pentru a da dovadă de o credință asemănătoare credinței fratelui lui Jared. „Credința pregătitoare se formează din experiențele trecute – din ceea ce cunoaștem, lucruri care ne oferă o temelie pentru ceea ce credem. Dar credința mântuitoare trebuie deseori exercitată în experiențele viitoare – în necunoscut, ceea ce asigură o ocazie ca miracolele să se producă... credința precum cea a fratelui lui Jared *precede* miracolul și cunoașterea. El a trebuit să creadă *înainte* ca Dumnezeu să fi vorbit. El a trebuit să acționeze *înainte* ca abilitatea de a îndeplini acel lucru să fie evidentă. El a trebuit să-și ia angajamentul că își va duce la bun sfârșit lucrarea chiar înainte de a realiza prima parte din ea. Credința înseamnă a accepta fără rezerve – și dinainte – orice condiție pe care Dumnezeu o va cere atât în viitorul apropiat, cât și în cel îndepărtat” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], p. 18–19).

Gândiți-vă la experiențele fratelui lui Jared începând de la Turnul Babel. Care dintre experiențe l-au ajutat să-și mărească credința în Domnul? Cum credeți că l-au pregătit aceste experiențe să-și exercite „o asemenea credință nespus de mare” (Eter 3:9) în acel moment?

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- a. Care este una dintre experiențele din viața voastră care v-a mărit credința în Domnul?
- b. Cum v-a pregătit acea experiență să dați dovadă în viitor de o credință și mai mare?

Citiți Eter 3:13–20 și căutați binecuvântările pe care le-a primit fratele lui Jared datorită credinței sale? Ce a aflat fratele lui Jared despre Salvator din această experiență remarcabilă? Un alt principiu important pe care puteți să-l învățați din Eter 3 este acesta: **Dacă ne exercităm credința în Domnul, ne vom apropia mai mult de El.** Ați putea scrie acest principiu în scripturile voastre, lângă Eter 3:11–20 .

Vârstnicul Jeffrey R. Holland a explicat următoarele despre Eter 3:15–16 și confuzia posibilă care se poate crea din acea experiență:

„[O] problemă care necesită un comentariu scurt provine din exclamația Domnului: «Niciodată nu a venit un om în fața Mea cu o asemenea credință nespus de mare cum ai tu; căci dacă nu ar fi fost așa, atunci tu nu ai fi putut vedea degetul Meu». Și mai departe: «Niciodată nu M-am arătat Eu unui om pe care Eu l-am creat, căci niciodată nu a crezut vreun om în Mine așa ca tine» [Eter 3:9, 15].

Confuzia care poate apărea aici rezultă din faptul că mulți (poate toți) dintre profeții mari care au trăit înaintea fratelui lui Jared l-au văzut pe Dumnezeu. Atunci, cum explicăm declarația Domnului?...

Problema a fost mult discutată de către scriitorii sfinți din zilele din urmă și sunt câteva explicații posibile, fiecare dintre ele –sau toate – ajutând la elucidarea adevărului principal al acestui pasaj. Cu toate acestea, fără o revelație sau un comentariu suplimentar despre acest subiect, orice ipoteză rămâne doar o ipoteză și, ca atare, este neadecvată și incompletă...

Unii cred că Domnul a vrut să spună că El nu S-a arătat niciodată unui om în asemenea grad sau într-o asemenea măsură. Această teorie sugerează că aparițiile divine în fața profeților de dinainte nu avuseseră loc cu aceeași «plenitudine», că niciodată înainte vălul nu fusese ridicat pentru a da o revelație atât de completă despre natura și ființa lui Hristos...

O ultimă explicație – și, în ceea ce privește credința fratelui lui Jared, cea mai elocventă – este aceea că Hristos i-a spus fratelui lui Jared, «niciodată nu M-am arătat Eu unui om *în acest fel, fără voința Mea, motivat numai de credința celui care Mă vede*». În general, profeții sunt *invitați* în prezența Domnului, sunt chemați să intre în prezența Sa de către El și numai prin consimțământul Lui. Fratele lui Jared, pe de altă parte, pare să se fi aruncat prin văl, nu ca un musafir care nu este binevenit dar, probabil, ca unul neinvitat. Iehova a spus: «Niciodată nu a venit un om în fața Mea cu o asemenea credință nespus de mare cum ai tu: căci dacă nu ar fi fost așa, atunci tu nu ai fi putut vedea degetul Meu... Niciodată nu a crezut vreun om în Mine așa ca tine». Evident, Domnul Însuși a legat această viziune fără precedent de o credință fără precedent. Dacă viziunea însăși nu a fost unică, atunci cel mai probabil credința și modul în care a fost primită viziunea au fost atât de inegalabile. Singurul mod prin care credința a putut fi atât de remarcabilă a fost prin capacitatea acesteia de a-l purta pe profet, neinvitat, acolo unde alții au putut merge numai la invitația lui Dumnezeu” (*Christ and the New Covenant*, p. 20–23).

Eter 3:21–28

Domnul îi poruncește fratelui lui Iared să scrie lucrurile pe care le-a văzut și să pecetluiască apoi cronica lui.

Citiți Eter 3:25–26 și identificați ce altceva i-a arătat Domnul fratelui lui Iared. După cum este consemnat în Eter 3:21–24, 27–28, Domnul a poruncit fratelui lui Iared să scrie lucrurile care i s-au arătat în viziune și să le pecetluiască. De asemenea, Domnul a explicat că El urma să pregătească un mod prin care scrierile fratelui lui Iared să fie traduse în viitor. Unul dintre modurile prin care a fost împlinită această profeție a fost faptul că profetul Joseph Smith a tradus Cartea lui Eter de pe plăcile de aur, ca parte a Cărții lui Mormon și a făcut disponibilă cronica iarediților tuturor oamenilor pentru a o citi.

Meditați la modul în care puteți pune în practică ceea ce ați învățat astăzi și ceea ce puteți face pentru a vă demonstra credința în Domnul. În timp ce vă exercitați credința în Isus Hristos, Dumnezeu va revărsa binecuvântări asupra voastră, la fel cum a revărsat binecuvântări asupra fratelui lui Iared.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Eter 3 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 30: ZIUA 1

Eter 4–5

Introducere

Domnul i-a poruncit lui Moroni să scrie și să pecetluiască apoi cronica sa despre viziunea fratelui lui Iared. Moroni a explicat că aceste scrieri urmau să fie dezvăluite când oamenii vor avea credință tot atât cât și fratele lui Iared. Pe lângă aceasta, Moroni a profețit că trei martori urmau să depună mărturie, în zilele din urmă, despre adevărul Cărții lui Mormon.

Eter 4:1–7

Moroni consemnează și pecetluiește întreaga relatare a viziunii fratelui lui Iared.

Gândiți-vă la un obiect care este deosebit de valoros pentru voi sau familia voastră, pe care ați dori să-l țineți

departe de copiii mici. Ce ar trebui să învețe sau să facă un copil înainte ca voi să îi încredințați acel obiect?

În mod asemănător, Domnul are adevăruri valoroase pe care vrea să ni le împărtășească, dar El așteaptă până când suntem pregătiți să le primim. În timp ce studiați Eter 4, căutați ceea ce a propovăduit Moroni că vă poate ajuta să vă pregătiți să primiți mai mult adevăr și mai multă îndrumare de la Domnul.

După cum citiți în Eter 3, Domnul i-a arătat fratelui lui Iared într-o viziune toți locuitorii pământului – din trecut, prezent și viitor – și toate lucrurile cu privire la pământ. Fratelui lui Iared i s-a poruncit apoi să scrie ceea ce a văzut și să pecetluiască scrierile sale. Citiți Eter 4:4–5 și căutați descrierea lui Moroni despre lucrurile care i-au fost arătate fratelui lui Iared. Moroni a scris despre ceea ce a văzut fratele lui Iared și i-a fost poruncit, de asemenea, de către Domnul să pecetluiască viziunea pentru a fi scoasă la lumină la timpul ales de Domnul. Viziunea la care se referă aceste versete este inclusă în ceea ce numim în mod obișnuit partea pecetluită din Cartea lui Mormon.

Moroni a profețit despre condițiile care trebuiau să existe înainte ca revelația dată fratelui lui Iared să fie făcută cunoscută. Puteți marca aceste condiții în Eter 4:6–7.

1. Pentru a fi ajutați să vă gândiți ce înseamnă să „[ai] credință în [Domnul]... la fel ca și fratele lui Iared” (Eter 4:7), recapitulați Eter 1–3 și enumerați în jurnalul pentru studiul scripturilor modurile în care fratele lui Iared a dat dovadă de credință și încredere în Domnul. De asemenea, alegeți și descrieți unul dintre aceste exemple care v-au impresionat cel mai mult și explicați de ce.

Exact cum ați încredința, în anumite condiții, un obiect valoros unui copil, Domnul împărtășește adevăruri suplimentare copiilor Săi numai când dăm dovadă de pregătire spirituală, când credem adevărurile prețioase pe care El deja le-a dezvăluit și când avem credință în El.

Eter 4:8–19

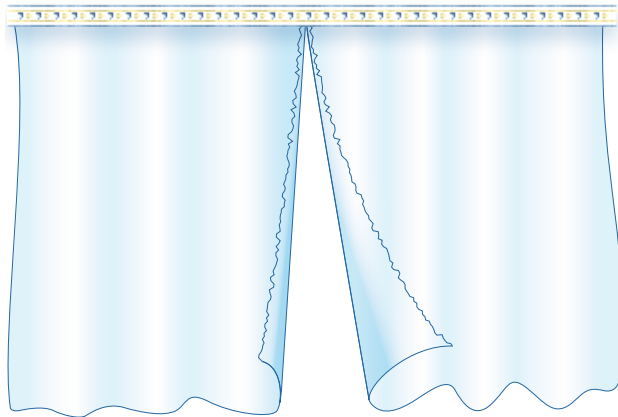
Moroni ne învață ceea ce trebuie să facem pentru a primi mai multe revelații.

Uitați-vă la oricare dintre ferestrele acoperite din camera în care vă aflați. Gândiți-vă la felul în care perdelele, draperiile sau jaluzelele care acoperă fereastra limitează ceea ce puteți vedea.

Mormoni a folosit simbolul unui vâl, care este similar materialului ce acoperă fereastra, pentru a ne învăța principiile care guvernează modul în care fiecare dintre noi poate primi revelație. Citiți Eter 4:15 și găsiți expresia care menționează cuvântul *vâl*. Observați că Moroni a comparat necredința cu un vâl. În ce fel este

necredința asemănătoare unui vâl? _____

Ar putea fi util să înțelegeți că a *sfâșia*, din Eter 4:15, înseamnă a rupe. Imaginați-vă cum ar fi dacă ați putea rupe vâlul dintre voi și cunoașterea oferită de Domnul?

Moroni a descris acele lucruri care ne ajută să „[sfâșiem] vâlul acela de necredință” și ne permit să primim mai multe revelații. El a început avertizând asupra atitudinii care ne împiedică să primim mai multe revelații. Citiți Eter 4:8 și marcați ce L-ar determina pe Domnul să nu mai dea revelații și să „nu... [arate] lucruri mari”.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Ce credeți că înseamnă a se „ridica împotriva cuvântului Domnului” (Eter 4:8)?
- Care sunt unele dintre modurile prin care, astăzi, o persoană tânără s-ar putea „ridica împotriva cuvântului Domnului”?

Moroni a inclus cuvintele Domnului pentru a descrie cum să primim revelații suplimentare de la El. Cercetați Eter 4:11, 13–15 și marcați expresiile care ne învață ce trebuie să facem pentru a face loc revelației din partea Domnului și cum va răspunde El dacă facem acest lucru.

Ce principii cu privire la revelație și la modul de a-i face loc în viața voastră ați învățat din aceste versete? Puteți scrie un principiu pe care-l învățați din aceste versete în scripturile voastre, lângă Eter 4:11.

Un principiu important pe care îl putem învăța din sfatul Domnului este că, **atunci când dăm dovadă de multă credință în cuvântul Domnului, El ne va binecuvânta, la timpul ales de El și în felul Său, cu mai multe revelații.**

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, explicați de ce credeți că este necesar să dați dovadă de credință în cuvântul lui Dumnezeu pe care deja l-ați primit, înainte ca Domnul

să vă reveleze mai mult. Apoi, evaluați singuri pe o scară de la 1 la 10 (10 reprezentând „foarte bine”) cât de mult considerați că aveți credință în Domnul căutând și urmând cuvântul Său în fiecare dintre aspectele următoare:

- rugăciunea zilnică;
- urmarea îndemnurilor pe care le primiți prin Duhul Sfânt;
- susținerea conducătorilor din ramurile, episcopiile, districtele sau țărșii din care faceți parte și ascultarea sfaturilor lor;
- studierea cuvântului lui Dumnezeu când sunteți în Biserică sau la seminar;
- studiul individual al scripturilor;
- supunerea față de cuvintele profeților și față de porunci.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți modul în care supunerea față de Dumnezeu într-unul dintre aspectele menționate mai sus v-a ajutat să primiți mai multe revelații de la Domnul.

Gândiți-vă cum ați putea încorpora acest principiu privind exercitarea credinței în cuvântul Domnului în eforturile voastre de a face posibile revelații și îndrumări suplimentare din partea Domnului.

Eter 5

Moroni declară că trei martori vor vedea și vor depune mărturie cu privire la plăci.

Citiți Eter 5:1–3. Ce anume din cele scrise de Moroni în aceste versete se referă la profetul Joseph Smith

– persoana care, într-o bună zi, avea să traducă consemnările de pe plăci? Imaginați-vă ce a simțit Joseph Smith când a ajuns la aceste versete în timp ce traducea Cartea lui Mormon.

Citiți următoarea declarație a președintelui Henry B. Eyring, din Prima Președinție, și căutați o expresie cu privire la mărturia celor trei martori, care vă impresionează: „Cei trei martori nu au negat niciodată mărturia lor despre Cartea lui Mormon.

Nu au putut s-o facă, pentru că știau că era adevărată. Ei au făcut sacrificii și s-au confruntat cu dificultăți mult mai mari decât majoritatea oamenilor. Oliver Cowdery a dat aceeași mărturie despre originea divină a Cărții lui Mormon pe patul de moarte... Faptul că ei au continuat să afirme ceea ce au văzut și au auzit în timpul acelei experiențe minunate pe parcursul unor perioade lungi de înstrăinare de Biserică și de Joseph face ca mărturia lor să fie mai puternică” („O mărturie trainică despre misiunea profetului Joseph Smith”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2003, p. 90).

Conform celor relatate în Eter 5:2–3, care urma să fie privilegiul lui Joseph Smith cu privire la plăci?

5. La fel ca cei trei martori care au fost privilegiați să depună mărturie despre plăcile de aur, și voi puteți să fiți un martor privind adevărul Cărții lui Mormon. În jurnalul pentru studiul scripturilor, consemnați câteva moduri prin care și voi puteți fi un martor al Cărții lui Mormon. Pe lângă acestea, scrieți în ce mod ar putea influența mărturia voastră despre Cartea lui Mormon alte persoane.

Căutați, rugându-vă, ocazii de a împărtăși cuiva, în săptămâna aceasta, mărturia voastră despre Cartea lui Mormon.

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Eter 4–5 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu.

UNITATEA 30: ZIUA 2

Eter 6

Introducere

După ce s-au pregătit potrivit poruncilor Domnului, iarediții s-au urcat în corăbiile lor și și-au pus încrederea

în Domnul pentru a-i duce, în siguranță, în călătoria lor dificilă spre țara făgăduită. Domnul a trimis vânturile care au purtat corăbiile pe valuri și le-a îngropat de multe ori în adâncul mării, totuși aceleași vânturi i-au împins spre țara făgăduită. După ce s-au stabilit în noua țară, oamenii au ales un rege, în ciuda avertizărilor primite de la fratele lui Jared.

Eter 6:1–12

Domnul împinge corbiile iarediților, prin intermediul vântului, spre țara făgăduită.

Sunt momente când am putea simți că este greu să facem lucrurile pe care le cere Domnul, cum ar fi să împărtășim Evanghelia unui prieten, să ne menținem curați din punct de vedere moral, să alegem prieteni care au standarde înalte și să stabilim în mod corect prioritățile în viață. Puteți să vă gândiți la alte exemple de momente în care ar fi dificil să facem ceea ce ne cere Domnul? _____

Relatarea desfășurării călătoriei iarediților spre țara făgăduită vă învață principii care vă pot îndruma când considerați că este greu să faceți ceea ce poruncește Domnul. Citiți Eter 2:24–25 și căutați ceea ce i-a avertizat Domnul pe iarediți cu privire la lucrurile care vor face grea călătoria lor spre țara făgăduită.

Pentru a rezista în fața acestor greutăți, Domnul a poruncit iarediților să construiască acele corăbii care erau „[etanșe] ca o farfurie” (Eter 2:17), cu găuri în partea de sus și în partea de jos, pe care să le destupe pentru a avea aer. Citiți Eter 6:1–4 și identificați alte moduri prin care Domnul i-a pregătit pe iarediți pentru greutățile călătoriei.

Ar putea fi util să înțelegeți că „dedicându-se pe ei înșiși Domnului Dumnezeuului lor” (Eter 6:4) înseamnă că iarediții s-au lăsat în seama lui Dumnezeu pentru a avea grijă de ei și pentru a-i apăra.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

a. De ce le-ar fi putut fi greu iarediților să se încreadă în Domnul în acea situație?

b. De ce credeți că atât pregătirea lor, cât și faptul de a fi dedicați Domnului erau esențiale?

În timp ce citiți Eter 6:5–11, încercați să vă imaginați cum trebuie să fi fost să călătorești într-o corabie a iarediților.

2. Pentru a vă ajuta să vă pregătiți să identificați principiile Evangheliei pe care le puteți învăța din această rela-

tare, răspundeți la următoarele întrebări în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- a. Cum și-au manifestat iarediții încrederea lor în Domnul în timpul călătoriei lor dificile (vezi Eter 6:7, 9)?
- b. Cum i-a binecuvântat Dumnezeu în timpul călătoriei lor?

După aproape un an petrecut pe apă, călătoria iarediților a ajuns, în cele din urmă, la sfârșit. Citiți Eter 6:12 și identificați cum s-au simțit când au ajuns în țara făgăduită. Rezumați ceea ce ați învățat până acum din această lecție, completând afirmația care cuprinde principiul următor: **Când avem încredere în Domnul și respectăm voința Sa, El va _____**

Un fel în care puteți completa această afirmație este acela de a folosi expresia „îndruma cursul vieții noastre”. Pentru a înțelege mai profund acest principiu, faceți referire la situațiile menționate la începutul lecției, în care am putea simți că e dificil să facem ceea ce ne cere Domnul. La fel cum a procedat cu iarediții, atunci când ne rugăm, îl urmăm pe profet și ținem legămintele, Domnul ne pregătește să depășim greutățile pe care le vom avea de înfruntat în viață.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți modul în care cineva ar putea arăta încredere în Domnul. Bazându-ne pe exemplul iarediților, ce ar trebui să facem când ne confruntăm cu o poruncă grea dată de Domnul?

 4. Gândiți-vă la principiul următor: **Dacă avem încredere în Dumnezeu, adversitățile și greutățile ne pot ajuta să progresăm și să primim binecuvântările promise.** (Puteți scrie aceasta în scripturile voastre, lângă Eter 6:5–10.) În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a. În ce măsură credeți că ați progresat și ați primit binecuvântări datorită faptului că ați îndurat cu credință greutățile pe care le-ați întâmpinat sau le întâmpinați acum în viața voastră?
- b. Cum ați putea să aveți mai multă încredere în Domnul și să urmați mai bine îndrumările Sale în situațiile pe care le puteți întâmpina?

Eter 6:13–18

Iarediții îi învață pe copiii lor să umble cu umilință înaintea Domnului.

Imaginați-vă că, la fel ca iarediții, tocmai ați traversat un ocean și ați ajuns într-o țară complet nouă pentru voi. Citiți Eter 6:13–18 și gândiți-vă la întrebările următoare: În ce fel am putea umbla cu umilință înaintea Domnului? Cum v-au îndemnat părinții și alții să umblați cu umilință înaintea Domnului? Care credeți că este legătura dintre a umbla cu umilință și a fi învățați de sus? Când ați simțit că sunteți „învățați de sus” (Eter 6:17)?

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Eter 6 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 30: ZIUA 3

Eter 7–11

Introducere

Deși fratele lui Iared a profețit că alegerea unui rege iareedit ar duce la robie, cuvintele lui nu s-au îndeplinit imediat. Primul rege iareedit, Oriha, a domnit în dreptate. Totuși, un bărbat numit Iared a devenit rege, două generații mai târziu, formând o combinație secretă. În timpul domniei regilor lor, iarediții au trecut prin câteva perioade ciclice, în care au ascultat de profeți și au trăit în dreptate și, apoi, au respins profeții și au trăit în ticăloșie.

Eter 7

Corihor pune stăpânire pe regatul tatălui său; fratele său, Șul, îl redobândește, iar profeții condamnă ticăloșia oamenilor.

Cum credeți că se poate simți cineva când trăiește în captivitate? Ați avut vreodată un sentiment asemănător, adică sentimentul că aveți opțiuni limitate din

pricina alegerilor incorecte pe care le-ați făcut? În timp ce studiați Eter 7–11, căutați modalități prin care puteți evita robia fizică și spirituală.

Când Iared și fratele lui au îmbătrânit, iarediții au cerut un rege. Fratele lui Iared a avertizat poporul că domnia unui rege ar putea duce la robie (vezi Eter 6:19–23). Profeții au profetizat întotdeauna împotriva faptelor care ne vor duce în robie fizică sau spirituală.

1. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor unul sau două exemple de fapte despre care ne-au avertizat profeții din zilele noastre și în ce mod ar putea duce acele fapte la robie fizică și spirituală.

În pofida avertizărilor fratelui lui Iared, oamenii au ales să aibă un rege. Citiți Eter 7:1–2 pentru a afla dacă profeția fratelui lui Iared s-a împlinit în zilele lui Oriha, care a fost unul dintre fiii lui Iared. Gândiți-vă la ceea ce i-ați spus cuiva care a trăit în zilele regelui Oriha și nu a crezut că profeția fratelui lui Iared urma să se îplinească.

După două generații, avertizarea profetică a fratelui lui Iared s-a îndeplinit. Citiți Eter 7:3–7 și găsiți modul în care Chib și poporul lui au trăit în captivitate sub domnia lui Corihor, a cărui dorință egoistă de a fi rege l-a făcut să se răzvrătească împotriva tatălui său. Această robie a fost rezultatul egoismului și al răzvrătirii.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți ceea ce ați spune, azi, oamenilor care nu se supun sfatului profeților, dar nu simt că ar fi în robie spirituală. (În răspunsul vostru, puteți include ideea că cei care sunt prinși în robia spirituală sunt, deseori, ultimii care înțeleg acest lucru. Dați exemplul unei situații din zilele noastre care ar putea duce pe cineva în robie spirituală.)

Această parte din istoria iarediților ilustrează principiul următor: **respingerea cuvintelor profeților duce la robie.** Gândiți-vă la situații în care, poate, ați trecut prin experiența unei robii spirituale din cauză că nu v-ați supus poruncilor sau sfaturilor profetice.

Răzvrătirea lui Corihor împotriva tatălui său, Chib, a dus la neînțelegeri și războaie neîntrerupte. La bătrânețe, Chib a mai avut un fiu – Șul. Când Șul a crescut, el a luptat împotriva fratelui său răzvrătit, Corihor.

3. Imaginați-vă că sunteți un reporter trimis să scrie un articol despre povestea lui Șul. Citiți Eter 7:8–13 și scrieți un paragraf scurt în jurnalul pentru studiul scripturilor, relatând ceea ce veți scoate în evidență în reportajul vostru despre viața lui Șul.

În timpul domniei lui Șul, mulți profeți au venit printre oameni și i-au avertizat cu privire la ticăloșia lor. Citiți Eter 7:23–25 și identificați ceea ce au profetizat profeții și în ce mod au reacționat oamenii. Cum a reacționat

Șul? În ce mod a fost binecuvântat poporul lui Șul datorită faptului că el i-a apărut pe profeți?

Citiți Eter 7:26–27 și căutați ceea ce s-a întâmplat când poporul a ascultat cuvintele profeților. Șul „[și aduce] aminte de lucrurile mari pe care Domnul le făcuse pentru strămoșii săi” (Eter 7:27). Când vă amintiți de lucrurile mari pe care Domnul le-a făcut pentru voi, este mult mai probabil să aveți recunoștință față de El și să trăiți în dreptate.

Aceste evenimente mărturisesc despre un principiu important: **Când ne pocăim de nedreptățile noastre, începem să prosperăm.** Aici, cuvântul a *prospera* se referă la a „spera” și, de asemenea, a „reuși” și este deseori folosit în sensul unui succes material, [dar] *nu* înseamnă, în mod necesar, o abundență de posesiuni temporale, nici chiar o viață relativ confortabilă, lipsită de probleme...

Cei cu adevărat neprihăniți *sunt* prosperi, în sensul că au încredere, ceea ce impulsionează manifestarea credinței și creează condiții benefice din cele mai puțin favorabile. Ei nu așteaptă ca Domnul să acorde sau nu recompense, ci Îl roagă să-i îndrume spre ceea ce va fi cel mai folositor pentru ei, atât din punct de vedere temporal, cât și spiritual. O asemenea îndrumare poate duce la schimbarea profesiei, mutarea într-o altă localitate, efectuarea unor cursuri de pregătire sau dobândirea unor noi abilități ori acceptarea lucrurilor așa cum sunt, dar lucrând pentru a ne depăși slăbiciunile și urmând îndrumarea Spiritului pe alte planuri” (Alan Webster, „I Have a Question”, *Ensign*, apr. 1990, p. 52–53).

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Cum ați fost binecuvântat când ați ascultat cu atenție cuvintele profeților?
- Ce puteți face pentru a acorda mai multă atenție cuvintele profeților și a deveni mai demni de binecuvântările Domnului?

Eter 8:1–9:12

Iared și, apoi, Achiș devin regii iarediților prin combinații secrete.

Citiți până la capăt următoarea listă: muzica pe care o ascultați, gândurile pe care le nutriți, felul în care vă purtați la școală, filmele pe care le vizionați, comportamentul pe care îl aveți la întâlniri, activitățile pe care le desfășurați cu prietenii, lucrurile pe care le faceți când nimeni nu este în preajmă. De ce ar dori cineva care este implicat într-un comportament nedemn să ascundă de prietenii, părinții sau conducătorii lor felul în care participă la una sau la mai multe dintre aceste

activități? Care este pericolul pe care îl prezintă implicarea în activități secrete nedemne?

Potrivit celor relatate în Eter 8, Omer a devenit rege după ce a murit Șul, dar Iared, fiul lui Omer, „s-a revoltat împotriva tatălui său” (Eter 8:2) și „și-a pus inima pe regat și pe slava lumii” (Eter 8:7). Fiica lui Iared, împreună cu tatăl ei, a născocit un plan prin care urma să dobândească regatul pentru el. Ea era o femeie frumoasă și, când a dansat în fața unui bărbat numit Achiș, el a dorit să se căsătorească cu ea. Iared i-a spus lui Achiș că el putea să se căsătorească cu fiica lui „dacă tu îmi vei aduce capul tatălui meu, regele” (Eter 8:12). Achiș a intrat într-o combinație secretă cu prietenii lui pentru a-l omorî pe regele Omer. O combinație secretă se formează acolo unde doi sau mai mulți oameni fac jurăminte pentru a păstra în secret faptele lor nedrepte cu scopul de a evita consecințele faptelor lor.

Citiți Eter 8:15–18 și identificați cuvintele și expresiile care descriu unele dintre motivele și metodele din spațele celor care se alătură combinațiilor secrete.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la două sau la mai multe dintre întrebările următoare:

- De ce participă unii oameni în combinații secrete?
- De ce credeți că este distructiv, din punct de vedere spiritual, să credeți că se pot înfăptui „tot felul de ticăloșii” (Eter 8:16), „orice lucru” doriți (Eter 8:17) fără a suporta vreo consecință?
- Care expresie din Eter 8:18 arată atitudinea Domnului față de combinațiile secrete? De ce credeți că asemenea combinații sunt considerate „[ticăloase] mai presus decât toate”?

Citiți Eter 8:20–22, 25 și Eter 9:5–6, 11–12, căutând consecințele care rezultă în urma susținerii combinațiilor secrete. Rezumați ceea ce ați învățat: _____

Unul dintre adevărurile pe care le puteți identifica în aceste versete este: **Susținerea combinațiilor secrete duce la distrugerea indivizilor și a societăților.**

Moroni și-a întrerupt scrierile despre războaiele iarediților pentru a ni se adresa. Citiți Eter 8:23–24, 26 și identificați cum i-a încurajat Moroni pe oamenii din zilele noastre să pună în practică avertizările cu privire la combinațiile secrete.

Gândiți-vă la răspunsuri pentru următoarele întrebări: De ce credeți că o națiune, o societate sau un alt grup este într-o „[situație] îngrozitoare” (Eter 8:24) când are o combinație secretă în cadrul ei? În ce mod caracterul ascuns conferă putere acestor combinații? Cum poate cunoașterea adevărului despre combinațiile secrete să-i ajute pe oameni să înlăture acest rău?

 6. Reveniți la lista de acțiuni prezentată la începutul acestei părți a lecției. Deși luarea unor decizii nedrepte în acele aspecte din viața voastră nu ar fi în mod necesar considerată drept o combinație secretă, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre pericolul pe care îl reprezintă alegerea de a vă implica în activități pe care o persoană ar simți nevoia să le țină secrete față de ceilalți.

Eter 9:13–11:23

Regii urmează la tron, unul după altul – unii sunt drepecți, alții sunt ticăloși.

Așa cum este consemnat în Eter 9–11, mulți regi au domnit asupra iarediților, unii în dreptate și alții în ticăloșie. Citiți Eter 9:26–35 (în timpul domniei lui Het) și Eter 11:1–8 (în timpul domniei lui Com și Șiblom), căutând dovezi despre adevărul principiului următor: **respingerea cuvintelor profeților duce la robie**, lucru despre care s-a discutat mai devreme în această lecție.

Amintiți-vă de modul în care v-ați gândit să dați mai multă ascultare cuvintelor profeților. În zilele următoare, îndepliniți acest țel și căutați ocazii de a vă împărtăși mărturia despre importanța de a da mai multă ascultare cuvintelor profeților.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Eter 7–11 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Eter 12

Introducere

După ce a relatat despre mulți ani din istoria iaredițiilor, Moroni a prezentat slujirea profetului Eter. Apoi, Moroni și-a întrerupt consemnarea istorică și a consemnat unele dintre binecuvântările pe care le primesc cei care au credință în Isus Hristos. De asemenea, el a și-a exprimat o îngrijorare. El era îngrijorat că cei care urmau să citească, în zilele din urmă, Cartea lui Mormon nu o vor accepta din cauza nepriceperii sau slăbiciunii sale și a altor scriitori în a scrie. Domnul i-a promis lui Moroni că El întărește slăbiciunile celor care se umilesc înaintea Sa și au credință.

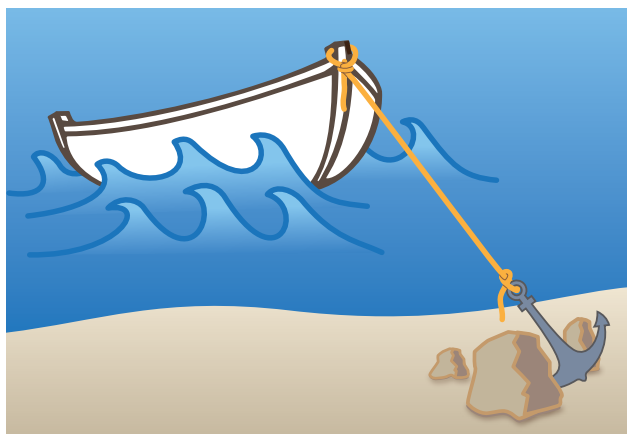
Eter 12:1–4

Eter predică pocăință iarediților.

De ce este important pentru o barcă să aibă o ancoră? Ce pericole sau greutăți ar putea întâmpina o barcă dacă nu are ancoră? Numiți barca din desen *Viața mea*. Gândiți-vă la întrebările următoare:

- Dacă barca reprezintă viața voastră, cu ce s-ar putea asemena valurile?
- Dacă noi comparăm valurile cu dificultățile și ticăloșia, cu ce-ar putea semăna viața cuiva dacă acea persoană n-ar avea o ancoră (vezi Mormon 5:18)?
- Ce v-a dat Domnul pentru a vă ajuta să vă mențineți în siguranță într-un loc așa cum o ancoră menține o barcă?

În timp ce studiați Eter 12, căutați ceea ce trebuie să faceți pentru a fi asemenea unei bărci cu ancoră—siguri și neclintiți, în ciuda valurilor și a presiunilor cu care vă confrunțați. Eter 12 începe cu prezentarea pe care o face Moroni despre Eter, care a trăit într-o

perioadă în care oamenii respingeau profeții și trăiau în ticăloșie. Citiți Eter 12:1–3 și căutați ceea ce vă impresionează cu privire la faptele lui Eter în timpul acestor condiții grele.

În timp ce îndemna poporul să se pocăiască, Eter predica despre ceea ce poate nădăjdui sau spera o persoană care crede în Dumnezeu, în pofida faptului că este înconjurată de greutăți și slăbiciuni. Citiți Eter 12:4 și marcați care este această nădejde. (În timp ce citiți, poate fi util să știți că „un loc la dreapta lui Dumnezeu” înseamnă a ne întoarce în prezența lui Dumnezeu și a primi viață veșnică.)

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- a. Care credeți că este deosebirea dintre a avea nădejde „cu siguranță” și doar a dori ceva?
- b. Cum ne permite credința în Isus Hristos să sperăm „cu siguranță” într-un loc la dreapta lui Dumnezeu?
- c. Ce expresii din Eter 12:4 descriu acțiunile cuiva care are speranță și credință în Isus Hristos?

Pe desenul care reprezintă barca, de la începutul lecției, scrieți în dreptul ancorei cuvintele *credință* și *speranță*.

Eter 12:4 ne învață principiul următor: **Când avem speranță și credință în Isus Hristos, vom primi tărie să stăm neclintiți și să abundăm în fapte bune.**

Gândiți-vă la situații în care ar putea fi dificil pentru voi să stați neclintiți (fermi) și să abundați în fapte bune. În timp ce continuați să studiați Eter 12, căutați moduri prin care vă puteți dezvolta credința în Domnul Isus Hristos pentru a vă ajuta în aceste situații și de-a lungul vieții voastre.

Eter 12:5–22

Moroni relatează miracole și lucrări minunate care s-au înfăptuit prin credință.

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, încheiați următoarea propoziție cu oricare dintre adevărurile Evangheliei despre care căutați o mărturie spirituală: *Aș dori să obțin o mărturie spirituală despre...*

Unii oameni simt că trebuie mai întâi să vadă dovada pentru a crede într-un lucru adevărat și ca adevărul să le fie demonstrat înainte de a-l pune în practică. Moroni a vorbit despre această atitudine în Eter 12:5–6. Citiți aceste versete și marcați acele părți ale sfatului său care vi se par deosebite. (Eter 12:6 este un fragment care conține o scriptură de bază.)

Potrivit celor relatate în Eter 12:6, ce trebuie să avem înainte de a primi o mărturie de la Domnul? Ce vă

trece prin minte când vă gândiți la „încercarea credinței voastre”?

Unii oameni interpretează eronat că „încercarea credinței voastre” se referă totdeauna la greutate. Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a dat această explicație clară despre ceea ce înseamnă „încercarea credinței voastre”: „Puteți învăța să folosiți credința mai eficient, aplicând acest principiu predicat de Moroni: «nu veți primi nicio mărturie decât după încercarea credinței voastre» [Eter 12:6; caractere cursive adăugate]. Astfel, de fiecare dată când vă încercați credința voastră, adică, acționați cu demnitate potrivit unui impuls, veți primi dovada de confirmare de la Spirit. Aceste sentimente vă vor întări credința. Pe măsură ce repetați acel tipar, credința dumneavoastră va deveni mai puternică” („Puterea susținătoare a credinței în vremurile de nesiguranță și de încercări”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2003, p. 76).

Citiți pasajul următor din scripturi și căutați binecuvântările care au fost primite după ce oamenii au dat dovadă de credință:

- Eter 12:11. Care a fost binecuvântarea? _____
- Eter 12:12–13. Ce binecuvântare au primit Alma și Amulec? _____
- Eter 12:19–22, 30–31. Ce binecuvântări a primit fratele lui Jared prin credință? _____

Ar putea fi util să observați folosirea cuvântului *după* în Eter 12:7, 12, 17, 18 și 31.

3. Bazându-vă pe ceea ce ați citit în Eter 12, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor, folosind propriile cuvinte, ceea ce credeți că a propovăduit Moroni cu privire la primirea mărturiilor spirituale de la Domnul.

Unul dintre principiile propovăduite de Moroni a fost că: **Dacă dorim o mărturie, atunci, în primul rând, trebuie să ne exercităm credința în Isus Hristos.**

4. Citiți următoarele scenarii și apoi scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor cum ar putea cineva să dea dovadă de credință în Domnul într-un una sau în mai multe dintre aceste situații:

- a.** O tânără fată dorește să primească o mărturie despre adevărul Cărții lui Mormon.
- b.** Un tânăr băiat are o dorință puternică de a-i ajuta pe cei dragi lui să accepte Evanghelia.

c. O tânără fată îl caută pe Domnul pentru a-l binecuvânta pe tatăl ei bolnav.

5. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre o situație în care voi sau o persoană pe care o cunoașteți ați primit o mărturie sau ați fost martorii unui miracol după ce s-a dat dovadă de credință.

Amintiți-vă principiul sau doctrina pentru care ați dori să primiți o mărturie spirituală (vezi exercițiul 2 din această lecție). Ce puteți face pentru a da dovadă de credință înainte de a primi mărturia?

Scriptură de bază – Eter 12:6

6. Pentru a vă ajuta să memorați Eter 12:6, citiți versetul de câteva ori, apoi scrieți cât de mult vă puteți aminti din verset în jurnalul pentru studiul scripturilor. Mai târziu, comparați cu versetul respectiv ceea ce ați scris. Studiați, din nou, versetul și scrieți-l din nou, a doua oară, în jurnalul pentru studiul scripturilor.

Eter 12:23–41

Moroni își exprimă îngrijorarea despre modul în care neamurile vor trata Cartea lui Mormon.

După cum este consemnat în Eter 12:23–41, Moroni și-a exprimat îngrijorarea că cei care urmau să citească în zilele din urmă Cartea lui Mormon nu o vor accepta din cauza nepriceperii sale și a altor scriitori în a scrie. În timp ce citiți răspunsul Domnului la îngrijorarea lui Moroni în Eter 12:26–27, căutați ceea ce a spus Domnul cu privire la modul în care lucrurile slabe vor deveni puternice. (Eter 12:27 este un fragment care conține scriptură de bază.)

Uneori, scripturile exprimă un principiu al Evangheliei folosindu-se cuvintele *dacă* și *atunci*. Cuvântul *dacă* descrie ceea ce trebuie să facem, iar cuvântul *atunci* explică ceea ce se va întâmpla ca rezultat al faptelor noastre. Citiți Eter 12:27, identificați un principiu care folosește *dacă* – *atunci* și scrieți-l mai jos.

Dacă noi _____
atunci Domnul va _____

Veți discuta aceste versete mai amănunțit cu învățătorul vostru în cadrul lecției din această săptămână. De asemenea, veți studia și învăța mai multe dintre cuvintele lui Moroni despre credință, speranță, caritate care se găsesc în Eter 12:28–41.

Scriptură de bază – Eter 12:27

Pentru a vă ajuta să vă amintiți ideile din Eter 12:27, copiați cuvintele următoare pe o foaie de hârtie: *Dacă...*

vin... arăta... slăbiciunea... dau... slăbiciune... umili;... harul... toți oamenii... umilesc... dacă... umilesc... credință... slabe... puternice.

Recitați Eter 12:27 observând aceste cuvinte. Recitați din nou cât mai mult puteți din verset uitându-vă doar la cuvintele de pe hârtia voastră. Puneți foaia de hârtie într-un loc în care o veți vedea mai târziu, astăzi sau mâine (de exemplu, în buzunar sau în scripturile voastre). Recapitulați Eter 12:27 ori de câte ori vedeți foaia de hârtie până când memorați pasajul.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Eter 12 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 31: ZIUA 1

Eter 13–15

Introducere

Profetul Eter a profetizat despre Noul Ierusalim. De asemenea, el l-a avertizat pe Coriantumr, un rege iaredit, că poporul lui va fi distrus din cauza ticăloșiei și îi atrage atenția lui Coriantumr și întregii lui case să se pocăiască. Când Coriantumr și poporul au refuzat să se pocăiască, războiul și ticăloșia au luat amploare timp de mulți ani până când întreaga națiune iaredită a fost distrusă. Doar Eter și Coriantumr au supraviețuit pentru a fi martori ai împlinirii profeției lui Eter.

Eter 13:1–12

Moroni consemnează profețiile lui Eter despre Noul Ierusalim și Ierusalimul din vechime.

Gândiți-vă la unele orașe de astăzi care au două sau mai multe nume indicând trăsături caracteristice orașelor. De exemplu, orașul Paris, Franța, este cunoscut, de asemenea, ca Orașul Luminilor. Pentru a începe, vedeți dacă puteți corela numele orașelor de mai jos cu alte nume corecte pe care le au (răspunsurile se găsesc la sfârșitul lecției).

Cairo, Egipt	Orașul Vânturilor
Manila, Filipine	Orașul celor 1000 de minarete
Chicago, SUA	Cetatea Eternă
Ciudad de Mexico, Mexic	Perla Orientului
Roma, Italia	Orașul Palatelor

Lecția de astăzi își îndreaptă atenția către două orașe importante din ultimele zile: (1) Ierusalimul și (2) Noul Ierusalim. În zilele din urmă, aceste două orașe vor deveni cunoscute pentru neprihănirea oamenilor lor. Eter a propovăduit iarediților că pământul pe care trăiau era locul unui viitor oraș numit Noul Ierusalim.

Citiți Eter 13:2–8. Domnul a revelat profetului Joseph Smith că Noul Ierusalim identificat în Eter 13:6, urma să fie construit în ținutul Jackson, Missouri, SUA (vezi D&L 57:1–4; 84:1–4). Ce a spus Eter despre orașele din Eter 13:3, 5? Gândiți-vă cum ar fi să trăiți într-un oraș ca acesta. Studiați Eter 13:10–11 pentru a afla cum trebuie să fie cineva pentru a locui în orașele sfinte ale Noului Ierusalim și Ierusalimului din vechime (care va fi sfânt când va fi reconstruit pentru Domnul; vezi Eter 13:5).

Un alt nume al Noului Ierusalim este Sion (vezi Moise 7:62; Articolele de credință 1:10). Deși, poate, nu vom locui în Ierusalim sau în Noul Ierusalim, toți membrii Bisericii pot căuta să stabilească Sionul. Ne putem pregăti să locuim în locuri sfinte, inclusiv în împărăția celestială a lui Dumnezeu, devenind curați prin ispășirea lui Isus Hristos.

Eter 13:13–15:34

Iarediții îl resping pe Eter și persistă în ticăloșie și războaie până când sunt distruși.

Citiți Eter 13:13–19 și căutați condițiile existente în societatea iaredită din timpul zilelor lui Eter. Studiați Eter 13:20–22 pentru a descoperi care a fost mesajul lui Eter către Coriantumr și cum au răspuns Coriantumr și poporul lui.

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Care sunt câteva dintre modurile prin care oamenii din zilele noastre și-au întărit inimile și i-au respins pe slujitorii Domnului?
- Ce veți face pentru a vă menține credința puternică și pentru a da ascultare cuvintelor profețiilor?

După cum este consemnat în Eter 13:23–14:20, Coriantumr a purtat bătălii cu mai mulți bărbați care au încercat să-i ia regatul, printre care Șared, Galaad și Lib. În cele din urmă, întreaga națiune iaredită a fost distrusă în război. Ultimul dușman al lui Coriantumr a fost un bărbat numit Șiz. Amploarea distrugerii în rândul iarediților în urma acestor războaie este detaliată în Eter 14:21–25 și Eter 15:1–2.

Citiți Eter 15:3–6 pentru a descoperi ce a încercat Coriantumr să facă pentru a-i cruța de la distrugere pe oamenii care rămăseseră. Gândiți-vă de ce a respins Șiz propunerea lui Coriantumr și de ce oamenii din ambele armate au refuzat să renunțe la luptă (vezi, de asemenea, Eter 14:24).

Citiți Eter 15:12–17 și căutați detalii despre situația în care se aflau iarediții. Ce găsiți că este în mod deosebit tragic și trist cu privire la condiția lor? Amintiți-vă că Eter a petrecut mulți ani avertizând poporul să se pocăiască (vezi Eter 12:2–3; 13:20). Citiți Eter 15:18–19 și identificați consecințele pe care le au de suportat oamenii atunci când resping avertizările Domnului de a se pocăi. Bazându-vă pe ce ați citit, completați această afirmație: Dacă respingem avertizările Domnului de a ne pocăi, atunci _____

În spațiul de deasupra, ați fi putut scrie un principiu ca acesta: **Dacă respingem avertizările Domnului de a ne pocăi, Spiritul Său se retrage și Satana obține putere asupra inimilor noastre.**

2. Folosind Eter 15:19 și principiul pe care l-am învățat din acest verset, explicați de ce sunt greșite unul sau mai multe dintre următoarele pretexte pe care unii oameni le-ar putea oferi, astăzi, pentru refuzul de a se pocăi:

- Știu că filmele la care privesc nu sunt în armonie cu standardele Bisericii, dar ele nu par să aibă un efect asupra mea.
- Nu este chiar așa de rău să beau alcool cu prietenii mei. Doar ne distrăm.
- Este vorba doar de puțină pornografie. Nu este ca și cum mă duc să fac lucruri imorale. De altfel, mă pot opri oricând doresc.
- Nu trebuie să mă pocăiesc acum. Mai pot aștepta până când sunt pe punctul de a pleca în misiune sau de a mă căsători în templu.

Eter 15:20–32 relatează modul în care cele două armate iaredite s-au luptat una cu cealaltă până când au rămas doar conducătorii lor. Atunci, Coriantumr l-a ucis pe Șiz.

Istoria iarediților ne oferă un exemplu viu a ceea ce se întâmplă unui popor care respinge, în mod colectiv, eforturile repetate ale Domnului de a-l convinge să se pocăiască. Cu toate că este posibil să nu suferim imediat o distrugere fizică dacă refuzăm să ne pocăim, vom avea sentimente de vinovăție dacă respingem avertizările Domnului de a ne pocăi.

Reflectați asupra declarației vârstnicului Neil L. Andersen, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: „Mărturisesc că Salvatorul poate și este nerăbdător să ne ierte păcatele. Cu excepția păcatelor celor puțini care aleg pierzania după ce au cunoscut plenitudinea, nu există păcat care să nu poată fi iertat. Ce privilegiu minunat avem, cu toții, să ne depărtăm de păcatele noastre și să venim la Hristos! Iertarea divină este unul dintre cele mai dulci fructe ale Evangheliei, care înlătură vinovăția și durerea din inimile noastre și le înlocuiește cu bucurie și o conștiință împăcată” („Pocăiți-vă... ca Eu să vă pot vindeca”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2009, p. 40–41).

Examinați orice lucru pe care l-ați putea face și care ar putea împiedica influența Duhului Sfânt în viața voastră. Gândiți-vă cum ați putea folosi puterea ispășirii lui Isus Hristos pentru a face schimbările necesare care vă vor ajuta să primiți Spiritul și să vă împotriviți puterii lui Satana.

Din Eter 13–15 învățăm că **mândria și răzburarea ne duc la alegeri care ne rănesc pe noi și pe ceilalți**. Citiți sau recitiți pasajele următoare și marcați cuvintele sau expresiile care ne învață acest adevăr: Eter 13:27; 14:24; 15:6, 22, 28.

Gândiți-vă la consecințele pe care le poate avea mânia necontrolată asupra unei familii sau unor alte

relații. Gândiți-vă la o situație din viața voastră în care ar putea fi necesar să renunțați la sentimentele de mânie și răzbunare.

În timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului David E. Sorensen, membru emerit al Celor Șaptezeci, căutați modul în care puteți învinge sentimentele de mânie sau dorința de a căuta răzbunare: „Când cineva ne face rău nouă sau celor pe care-i iubim, durerea poate fi aproape copleșitoare. Putem avea sentimentul că suferința sau nedreptatea sunt cele mai importante lucruri din lume și că nu avem altă soluție decât să căutăm răzbunare. Dar Hristos, Prințul Păcii, ne învață o altă cale mai bună. Poate fi foarte greu să iertăm cuiva răul pe care ni l-a făcut, dar când o facem, deschidem pentru noi înșine ușa spre un viitor mai bun. Greșeala altora nu ne mai poate controla calea. Când îi iertăm pe alții, avem libertatea de a alege cum ne trăim viețile. Iertarea înseamnă că problemele trecutului nu mai dictează destinul nostru și că noi ne concentrăm destinele noastre spre viitor cu dragostea lui Dumnezeu în inimile noastre” („Iertarea va schimba amărăciunea în dragoste”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2003, p. 12).

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Când ați avut parte, voi sau o persoană pe care o cunoașteți, de vindecare și libertate după ce ați ales să iertați?

Puteți învinge orice sentiment de mânie sau răzbunare dacă vă întoarceți spre Isus Hristos și acceptați puterea iertării și alinării prin ispășirea Sa. Amintiți-vă să vă întoarceți spre Domnul în rugăciune pentru a obține ajutorul de care ați avea nevoie în acele situații.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Eter 13–15 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Răspunsurile la activitatea de potrivire a denumirilor orașelor de la începutul lecției: Cairo, Egipt (Orașul celor 1000 de minarete); Manila, Filipine (Perla Orientului); Chicago, SUA (Orașul Vânturilor); Ciudad de Mexico, Mexic (Orașul Palatelor); Roma, Italia (Cetatea Eternă).

INTRODUCERE LA

Cartea lui Moroni

De ce studiem această carte?

În timp ce studiați Cartea lui Moroni, puteți obține tărie spirituală datorită exemplului puternic al lui Moroni și al mărturiei sale. De asemenea, din învățăturile lui Moroni și ale tatălui său, veți învăța despre rânduilele și activitățile Bisericii lui Isus Hristos, despre importanța de a realiza lucrări drepte cu intenție adevărată, despre modul de a discerne între bine și rău și despre legătura dintre credință, speranță și caritate. Veți citi, de asemenea, îndemnul lui Moroni de a ne ruga pentru a ști dacă este adevărată Cartea lui Mormon și pentru a „[veni] la Hristos și a [ne perfecționa] pentru El” (Moroni 10:32).

Cine a scris această carte?

Moroni a scris această carte care include cuvintele lui, cuvintele lui Isus Hristos către cei doisprezece ucenici ai Lui (vezi Moroni 2) și cuvintele tatălui său, Mormon (vezi Moroni 7–9). Înainte de distrugerea nefiților, Moroni a slujit în calitate de conducător militar al lor și de conducător al Bisericii (vezi Mormon 6:12; Moroni 8:1). Asemenea altor scriitori importanți care au scris și au compilat Cartea lui Mormon, Moroni a fost un martor al lui Salvatorului. El a mărturisit: „Eu L-am văzut pe Isus și... El a vorbit cu mine față în față” (Eter 12:39). Moroni a fost credincios mărturiei sale și a subliniat dorința lui de a fi ucis decât să-L nege pe Hristos (vezi Moroni 1:1–3).

În anul 1823, la aproximativ 1.400 de ani după ce a terminat Cartea lui Mormon, Moroni a apărut profetului Joseph Smith ca ființă înviată și l-a informat că această cronică era depozitată într-un deal, lângă casa lui Joseph Smith. Atunci și timp de câțiva ani, Moroni l-a instruit, de asemenea, pe Joseph Smith „[referitor] la ceea ce va face Domnul și cum și în ce fel va trebui condusă împărăția Sa în zilele din urmă” (Joseph Smith – Istorie 1:54).

Când și unde a fost scrisă?

Probabil, Moroni a scris și a compilat această carte între anii 401 d.H. și 421 d.H. (vezi Mormon 8:4–6; Moroni 10:1), în timp ce rătăcea pentru siguranța vieții sale (vezi Mormon 1:1–3).

UNITATEA 31: ZIUA 2

Moroni 1–5

Introducere

După ce a terminat prescurtarea relatării de pe plăcile lui Eter, Moroni a explicat că el „[crezuse] că nu [va] mai scrie” (Moroni 1:1). Totuși, el a fost apărat pentru a „mai [scrie] câteva lucruri care poate vor fi de vreo valoare” celor din ultimele zile (Moroni 1:4). Moroni 1–5 afirmă credința lui Moroni în Isus Hristos. De asemenea, aceste versete prezintă instrucțiuni pentru rânduilele importante ale Evangheliei, inclusiv administrarea împărăției.

Moroni 1

Moroni merge din loc în loc pentru a nu fi găsit și ucis și își continuă scrierile.

Vârstnicul David A. Sorenson, membru emerit al Celor Șaptezeci, a povestit următoarele despre o tânără fată care a avut curajul să-și apere crezurile:

„Nepoata mea, Jennifer, a fost invitată să meargă împreună cu câteva dintre prietenele de la școală la cină și la un film. Fetele au stabilit ce film urmau să vadă și Jennifer a fost și ea de acord. Totuși, fata care a plecat să cumpere biletele pentru grup s-a întors cu bilete pentru un alt film decât cel planificat! Ea a spus: «Este un film grozav, din cele interzise tinerilor sub 17 ani».

Luată prin surprindere, Jennifer nu a putut crede că situația s-a schimbat atât de repede. Dar, din fericire, ea luase, înainte de a fi pusă într-o astfel de situație, hotărârea să nu urmărească filmele interzise tinerilor sub 17 ani. Ea a putut să rămână neclintită și să spună prietenelor ei: «Nu pot merge să văd un astfel de film. Părinții mei nu ar fi de acord». La aceasta fetele au replicat: «Ei, haide! Părinții tăi nu vor afla niciodată!» Pusă în această situație, Jennifer a continuat, spunând: «De fapt nu contează dacă părinții mei vor afla sau nu. Eu am hotărât să nu urmăresc astfel de filme!»

Prietenele s-au supărat și au încercat să o facă să cedeze. I-au spus că «le strica toată seara». Când au văzut că nu cedează, i-au aruncat biletul și restul de bani în față și au părăsit-o pentru un film interzis tinerilor sub 17 ani. Totul s-a sfârșit cu o seară petrecută singură, respinsă de prietene. Dar a fost un moment mareț pentru Jennifer și familia noastră. Ea a câștigat încredere, conștiința valorii personale și putere spirituală” („Nu poți mângâia un șarpe cu clopoței”, *Liahona*, mai 2001, p. 42).

Citiți Moroni 1:1–3 și căutați în ce fel și-a apărat Moroni singur crezurile. Atât Moroni, cât și nepoata vârstnicului Sorensen exemplifică moduri prin care oamenii pot alege să apere ceea ce știu că este drept. Și voi puteți lua, în fiecare zi, decizii aparent neînsemnate prin care să demonstrați credința, supunerea și dorința de a-L urma pe Hristos.

1. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor despre o situație în care ați ales să vă apărați crezurile sau să dați dovadă de credință prin supunere.

Gândiți-vă cum puteți să vă apărați mai bine credința în Isus Hristos. Citiți Moroni 1:4 pentru a descoperi de ce a ales Moroni să mai scrie. Ce putem învăța din exemplul lui Moroni și din motivele lui de a scrie mai multe pentru urmașii celor care căutau să-i ia viața? Ce lucruri ați putea scrie urmașilor voștri astfel încât acestea să fie o binecuvântare pentru ei? În timp ce studiați Moroni 2–5, gândiți-vă în ce mod lucrurile despre care a scris Moroni sunt „de vreo valoare” pentru voi (Moroni 1:4).

Moroni 2

Moroni consemnează instrucțiuni cu privire la conferirea darului Duhului Sfânt.

Gândiți-vă la experiența pe care ați avut-o când ați fost confirmați membri ai Bisericii și s-au așezat mâini pe capul vostru pentru a putea primi darul Duhului Sfânt. Ce vă amintiți despre acea rânduială? Citiți Moroni 2:1–3 și gândiți-vă în ce fel a fost darul Duhului Sfânt o binecuvântare în viața voastră?

Un adevăr al Evangheliei care ne este propovăduit în aceste versete este următorul: **Membrii demni care dețin autoritatea corespunzătoare a preoției pot conferi, prin așezarea mâinilor, darul Duhului Sfânt membrilor botezați.**

Moroni 3

Moroni consemnează instrucțiuni cu privire la rânduirea la oficiile preoției.

Ați văzut vreodată înregistrarea scrisă care conține linia autorității preoției cuiva? Această înregistrare scrisă arată cine a rânduit o persoană la preoție și cine, la rândul său, a rânduit acea persoană și tot așa mai departe înapoi până la Isus Hristos. Poate aveți un exemplar al înregistrării proprii linii de autoritate a preoției sau l-ați văzut pe cel al fratelui sau al tatălui vostru. Gândiți-vă la importanța de a putea trasa linia autorității direct de la Isus Hristos în timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„În mod clar, pentru a acționa cu autoritate divină este nevoie de mai mult decât o simplă înțelegere între oameni. Aceasta nu poate fi generată printr-o pregătire teologică sau printr-o împuternicire din partea congregației. Nu, în lucrarea autorizată a lui Dumnezeu trebuie să existe o putere mai mare decât cea deținută deja de către oamenii din congregație sau de către cei de pe străzi sau din seminarii – un fapt pe care multe persoane, care au încercat în mod sincer să înțeleagă religia, l-au știut și l-au recunoscut public timp de câteva generații, până la momentul restaurării...

Noi, cei din Biserica restaurată a lui Isus Hristos, putem trasa linia autorității preoției exercitată de către cel mai nou diacon din episcopie, de către episcopul care prezidează peste el și de către profetul care prezidează peste noi toți. Această linie merge înapoi, într-un lanț neîntrerupt la îngerii oficianți care au venit de la Însuși Fiul lui Dumnezeu purtând acest dar incomparabil din cer” („Caracteristica noastră cea mai distinctivă”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 44).

Fiecare persoană care primește Preoția aaronică sau Preoția lui Melhisedec este, de asemenea, rânduită la un oficiu al preoției care include unele îndatoriri. Citiți Moroni 3:1–4 și căutați modul în care bărbații sunt rânduiți la oficiul preoției, inclusiv oficiul de preot sau învățător.

Puteți scrie următorul adevăr în scripturile voastre, lângă aceste versete: **Bărbații sunt rânduiți în oficiile preoției prin așezarea mâinilor de către cei care au autoritate.**

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- De ce credeți că este necesar ca un bărbat să fie rânduit la oficiul preoției de cineva care deține deja preoția?
- Ce valoare are pentru voi faptul că autoritatea preoției există în Biserică sau în familia voastră?

Moroni 4–5

Moroni explică modul în care trebuie să se administreze împărtașania.

3. Gândiți-vă la simbolurile împărtașaniei și la experiențele pe care le-ați avut luând din împărtașanie. Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, procedați după cum urmează:

a. Din memorie, cât de bine puteți, scrieți una dintre rugăciunile de împărtașanie, de binecuvântare a pâinii sau a apei.

b. După ce revedeți aceste rugăciuni sacre (vezi Moroni 4:3; 5:2) și verificați ceea ce ați scris în prima parte a acestei teme, scrieți despre o parte a uneia dintre rugăciunile de împărtașanie, care v-a atras atenția și explicați de ce este acea parte a rugăciunii importantă pentru voi.

Moroni a inclus în cronică rugăciunile pentru administrarea împărtașaniei, deoarece el a simțit că acestea vor fi „de vreo valoare” oamenilor „într-o oarecare zi din viitor” (Moroni 1:4). Citiți Moroni 4:1–3 și 5:1–2 și identificați expresii care explică ceea ce reprezintă pâinea și apa. În timp ce citiți, ar putea fi util să vă amintiți că astăzi, pentru împărtașanie, Biserica folosește apă în loc de vin, în urma unei revelații dată prin intermediul profetului Joseph Smith (vezi D&L 27:2).

Rezumați scopul împărtașaniei completând această afirmație: Simbolurile împărtașaniei ne ajută să ne amintim _____

Meditați la motivele pentru care trupul și sângele și Salvatorului au însemnătate pentru voi.

Suferința fizică, moartea și învierea trupului Salvatorului și intensă suferință spirituală, dovedite prin vărsarea sângelui Său, au făcut posibilă iertarea păcatelor tuturor oamenilor care au credință în El și se pocăiesc.

Simbolurile împărtașaniei ne ajută să ne amintim de ispășirea lui Isus Hristos.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

a. Cum v-a ajutat sau v-a întărit spiritual faptul că ați meditat sincer la ispășirea Salvatorului în timpul administrării împărtașaniei?

b. Ce puteți face pentru a vă concentra mai bine asupra ispășirii Salvatorului în timpul administrării împărtașaniei?

Pentru a vă ajuta să înțelegeți ce anume promiteți să faceți în timp ce luați din împărtașanie, recapitulați Moroni 4:3 și completați tabelul următor:

Ce legământ fac	Ce cred că înseamnă să respect această parte a legământului	Ce pot să fac pentru a respecta mai bine această parte a legământului
1.		
2.		
3.		

Din Moroni 4:3, noi învățăm, de asemenea, că, dacă ținem cu credință partea noastră din legământul pe care-l facem în cadrul împărtașaniei, putem avea totdeauna Spiritul Domnului cu noi.

În timp ce citiți următoarea declarație a vârstnicului David E. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, gândiți-vă cum ați avut parte de darul Duhului Sfânt în modurile pe care dânsul le menționează: „Spiritul Domnului poate fi îndrumătorul nostru și ne va binecuvânta cu îndrumare, învățătură și protecție spirituală în timpul călătoriei din viața noastră muritoare” („Pentru ca noi să putem avea totdeauna Spiritul Său cu noi”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2006, p. 31).

Meditați la ispășirea Salvatorului în timp ce luați din împărtașanie duminică. Încercați să țineți părțile din legământ pe care le-ați identificat în tabel, astfel încât să puteți avea totdeauna Spiritul Domnului cu voi.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 1–5 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Moroni 6

Introducere

Aproape de sfârșitul consemnărilor sale pe plăci, Moroni a explicat unele dintre cerințele pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a fi pregătită pentru botez în Biserică. Apoi, el a subliniat responsabilitățile membrilor Bisericii de a se îngriji de alți membri. De asemenea, Moroni a explicat scopurile adunărilor Bisericii și a subliniat necesitatea conducerii adunărilor Bisericii prin influența Duhului Sânt.

Moroni 6:1–3

Moroni descrie cerințele botezului.

Imaginați-vă că aveți un frate sau o soră în vârstă de șapte ani, care va împlini opt ani peste câteva luni. Părinții voștri v-au cerut să predați o lecție, într-o seară în familie, despre pregătirile în vederea botezului.

1. Dacă ar trebui să predați lecția chiar acum, ce ar urma să predați pentru a-l ajuta pe fratele vostru sau pe sora voastră să fie botezați? Scrieți gândurile și țelurile voastre în jurnalul pentru studiul scripturilor.

După ce a inclus rugăciunile pentru împărtășanie în cronica sa (vezi Moroni 4–5), Moroni a adăugat instrucțiuni cu privire la rânduiala botezului. Citiți Moroni 6:1–3 căutând cerințele botezului. Puteți marca cerințele pe care le identificați în scripturi.

Ce credeți că înseamnă faptul că cei care doreau să fie botezați trebuiau să aducă „roade ca să arate că erau demni de acesta” (Moroni 6:1)? _____

Ce credeți că înseamnă să ai „o inimă frântă și un spirit smerit” (Moroni 6:2) înainte de a fi botezat. După cum este consemnat în Moroni 6:1–3, Moroni a explicat că, **prin botez, noi facem legământul de a lua asupra noastră numele lui Isus Hristos și de a-L sluji până la sfârșit**. Ce faceți pentru a vă păstra și a vă întări hotărârea de a-L sluji lui Isus Hristos?

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți unele dintre căile prin care ați încercat, de când ați fost botezați, să vă păstrați și să vă întăriți hotărârea de a-l sluji lui Isus Hristos.

Moroni 6:4

Moroni explică modul în care trebuie să avem grijă de membrii Bisericii și să-i hrănim spiritual.

După ce a explicat cerințele pe care trebuie să le îndeplinească fiecare persoană înainte de a fi botezată, Moroni a explicat modul în care cei care au fost botezați recent au rămas credincioși legămintelor lor. Citiți Moroni 6:4 și căutați ceea ce s-a făcut pentru a-i ajuta pe noii convertiți să rămână credincioși.

Rezumați ceea ce ați învățat din Moroni 6:4 despre responsabilitățile voastre față de ceilalți membri ai Bisericii.

După cum este menționat în Moroni 6:4, ce binecuvântări vom primi atunci când suntem hrăniți de cuvântul lui Dumnezeu?

Un adevăr important propovăduit în Moroni 6:4 este acela că **noi avem responsabilitatea de a-i ține minte și a-i hrăni spiritual pe ceilalți membri ai Bisericii**.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a mărturisit despre importanța de a ne hrăni, unii pe alții, cu cuvântul lui Dumnezeu. „Cei mai mulți dintre oameni nu vin la Biserică doar pentru câteva noi detalii din Evanghelie sau să vadă vechi prieteni, deși toate acestea sunt importante. Ei vin deoarece caută o experiență spirituală. Ei doresc pace. Ei doresc să le fie întărită credința și să le fie reînnoită speranța. Pe scurt, ei doresc să fie hrăniți de cuvântul

bun al lui Dumnezeu, să fie întăriți de puterile cerului. Aceia dintre noi care sunt chemați să vorbească, să predea sau să conducă au obligația de a ajuta, cât de bine pot, să asigure aceasta” („A Teacher Come from God”, *Ensign*, mai 1998, p. 26).

V-ați gândit vreodată la numărul mare de persoane care s-au rugat pentru voi, au pregătit lecții pentru voi, v-au încurajat și au sprijinit activitatea voastră în Biserică și v-au ajutat să treceți prin încercările voastre?

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre doi sau trei oameni care v-au ținut minte într-un mod deosebit sau v-au hrănit spiritual.

Discutați, în scurt timp, cu un membru al familiei sau cu un prieten despre modul în care ați fost binecuvântați deoarece cineva și-a adus aminte de voi sau v-a hrănit cu cuvântul lui Dumnezeu.

Președintele Henry B. Eyring, din Prima Președinție, a împărtășit povestea unui diacon din episcopia lui, care a înțeles nevoia de a-și împlini responsabilitatea față de membrii din cvorumul său:

„Unul dintre membrii cvorumului locuia în apropiere de casa mea. Acest băiat din vecini nu participa niciodată la adunările cvorumului și nici nu desfășura vreo altă activitate împreună cu membrii cvorumului său. Tatăl lui vitreg nu era membru, iar mama nu era activă în Biserică.

Președinția cvorumului diaconilor s-a întâlnit în consiliu într-o duminică dimineață... În adunarea președinției, păstorii aceluia băiat de 13 ani și-au adus aminte de băiatul care nu a venit niciodată. Ei au discutat despre câtă nevoie avea el de ceea ce ei primiseră. Președintele l-a însărcinat pe consilierul său să meargă după aceea oaie rătăcită.

Eu îl cunoșteam pe acel consilier și știam că era timid și că misiunea pe care o primise era dificilă, așa încât am privit curios pe fereastră când consilierul a trecut, târându-și pașii, pe lângă casa mea, îndreptându-se spre casa băiatului care nu venea la Biserică. Păstorul își ținea mâinile în buzunar. Privirea îi era îndreptată în jos. Pășea încet, în felul în care mergi când nu ești sigur că vrei să ajungi în locul spre care te îndrepti. După aproximativ 20 de minute, l-am văzut întorcându-se cu diaconul cel pierdut pășind alături. Această scenă s-a repetat câteva duminici la rând. Apoi, băiatul, care fusese pierdut și regăsit, s-a mutat...

Mulți ani mai târziu, mă aflam la o conferință de țară, pe alt continent decât pe cel în care acea președinție se întâlneau în consiliu. Un bărbat cu părul alb a venit la mine și a spus încet: «Neptol meu a locuit

în episcopia dumneavoastră cu mulți ani în urmă». Mi-a vorbit cu duioșie despre viața aceluia băiat. Apoi, a întrebat dacă îl pot găsi pe acel diacon care a pășit încet în susul acelei străzi. Se întreba dacă puteam să-i mulțumesc și să-i spun că nepotul său, acum bărbat matur, își mai aducea aminte de el” („Vegheați împreună cu Mine”, *Liahona*, iulie 2001, p. 44–47).

Gândiți-vă la anumite persoane pe care Domnul poate dorește să le „țineți minte” sau să le „hrăniți”. Planificați o cale prin care le puteți hrăni spiritual. Scrieți numele lor pe o foaie de hârtie și puneți-o într-un loc în care o puteți vedea pentru a vă aminti de ele.

Moroni 6:5–9

Moroni descrie scopurile adunărilor Bisericii și cum să fie desfășurate.

Imaginați-vă că sunteți părintele unui adolescent care, în ultimele trei săptămâni, a spus că el nu dorește să meargă la adunările Bisericii pentru că i se par fără sens și plictisitoare. Gândiți-vă ce i-ați spune pentru a vă încuraja copilul să participe la adunările Bisericii și să înțeleagă motivele corecte pentru a participa cu regularitate.

În cronică sa, Moroni a fost inspirat să descrie motivele pentru care membrii Bisericii se adunau în zilele sale. Studiați Moroni 6:5–6 și căutați să completați afirmația următoare: **Ca membri ai Bisericii, noi trebuie să ne întâlnim deseori pentru** _____

Vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a împărtășit o parte a unei scrisori primite de la un prieten, care exprima o schimbare a atitudinii privind participarea la adunările Bisericii:

„Un... prieten înțelept a scris:

«Cu ani în urmă, mi-am schimbat atitudinea cu privire la mersul la Biserică. Nu mai merg la Biserică pentru mine, ci pentru a mă gândi la alții. Mi-am făcut un obicei din a spune bună ziua oamenilor care stau singuri, a ura bun venit vizitatorilor... a mă oferi voluntar pentru diverse sarcini...

Pe scurt, merg la Biserică în fiecare săptămână cu intenția de a fi activ, nu pasiv, și de a aduce o schimbare pozitivă în viețile oamenilor. În consecință, prezența mea la adunările Bisericii este mult mai plăcută și îmi dă mai multă satisfacție».

Toate acestea ilustrează principiul etern că suntem mai fericiți și mai mulțumiți când acționăm și slujim pentru

ceea ce dăm, nu pentru ceea ce obținem” („Slujire altruistă”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 96)

Este posibil să fi completat declarația de mai sus cu unele dintre ideile de mai jos.

În calitate de membri ai Bisericii, noi trebuie să ne întâlnim deseori pentru:

- a posti și a ne ruga;
- a ne întări spiritual unii pe alții;
- a lua din împărtășanie pentru a ne aminti de Isus Hristos.

Reflecțați la experiențele pe care le-ați avut și care v-au învățat importanța de a vă ruga sau a posti împreună cu membrii din episcopia sau ramura voastră.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- a. Cum s-ar schimba experiența participării voastre la adunările Bisericii, dacă ați participa având dorința de a-i întări spiritual pe alții?
- b. De ce este important să luăm adesea din împărtășanie în amintirea lui Isus Hristos?
- c. Cum vă ajută participarea la Biserică din motivele enumerate mai sus să „[fiți păstrați] pe calea cea bună” (Moroni 6:4)?

Citiți Moroni 6:7–8 și căutați lucrurile față de care membrii Bisericii din zilele lui Moroni erau „severi în [grijă]” sau, cu alte cuvinte, în lucrurile cărora le acordau o atenție specială. De ce credeți că este important ca noi să ne învățăm și să ne încurajăm unii pe alții pentru a evita păcatul și a ne pocăi?

Moroni a mărturisit că, ori de câte ori ne pocăim și căutăm iertare cu intenție adevărată, noi vom fi iertați. Puteți marca acest adevăr în Moroni 6:8.

Moroni a încheiat acest capitol învățându-ne cum trebuie conduse adunările noastre de la Biserică. Citiți Moroni 6:9 și identificați în ce fel trebuie conduse adunările noastre în Biserică. Gândiți-vă la o situație în care

ați simțit în mod deosebit influența Duhului Sfânt în timpul unei adunări a Bisericii.

Cum puteți pune în practică principiul potrivit căruia adunările Bisericii trebuie să fie conduse prin puterea Duhului Sfânt? Dacă vi s-ar cere să rostiți o cuvântare sau să predați o lecție în cadrul unei adunări a Bisericii, cum v-ați asigura că ceea ce spuneți contribuie la prezența îndrumării și influenței Duhului Sfânt în timpul acelei adunări?

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, întocmiți un plan privind atitudinea pe care o veți adopta, duminică viitoare, în timpul adunărilor Bisericii. Puteți include modalități de a-L invita pe Duhul Sfânt în preaslăvirea voastră, de a vă aduce aminte de alții și de a-i hrăni spiritual prin participarea voastră.

 6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 6 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 31: ZIUA 4

Moroni 7:1–19

Introducere

Moroni a consemnat predica pe care tatăl său, Mormon, o adresase „[fraților săi] preaiubiți” cu mulți ani în urmă (Moroni 7:2). Această lecție cuprinde prima parte a cuvântării, care se găsește în Moroni 7. Ea transmite învățăturile sale despre faptul că trebuie să realizăm fapte bune având intenție adevărată și explicațiile despre modul în care putem discerne între bine

și rău. În lecția următoare, veți studia restul prediciei lui Mormon cuprinsă în Moroni 7.

Moroni 7:1–10

Mormon îi învață pe ucenicii lui Isus Hristos despre fapte și intenție.

Ați descoperit vreodată ceva care pe dinăuntru nu era le fel de bun cum părea pe din afară? Un exemplu de acest fel ar putea fi un fruct, cum ar fi un măr care era prea acru sau prea copt. Menționați alte două sau trei exemple la care vă puteți gândi: _____

Gândiți-vă cum ar putea fi comparate aceste exemple de lucruri care par să fie bune pe dinafară, dar în realitate nu sunt, cu înfățișarea exterioară a oamenilor și motivațiile lor interioare. Moroni a consemnat cuvintele tatălui său, Mormon, cu privire la starea inimilor noastre în timp ce facem fapte bune. Citiți Moroni 7:2–3 pentru a identifica cui i se adresa Mormon.

Mormon s-a referit la frații săi cărora le vorbea ca fiind cei „care-L [urmează] în pace pe Hristos” (Moroni 7:3). Studiați Moroni 7:4–5 pentru a descoperi de unde știa Mormon că acei neferici erau cu adevărat ucenici ai Salvatorului.

Credeți că o persoană poate doar pretinde că este dreaptă? De ce da sau de ce nu?

Mormon a vorbit despre acest subiect în Moroni 7:6. În timp ce studiați acest verset, puteți marca expresia „intenții adevărate”. Următoarea explicație dată de vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, vă poate ajuta să înțelegeți ce înseamnă să ai o intenție adevărată. Subliniați acele părți ale explicației care v-au atras atenția.

„Nu trebuie doar să *facem* ceea ce este drept. Trebuie să acționăm din motive drepte. Termenul modern este *motiv bun*. În scripturi, deseori, această atitudine mentală corespunzătoare este exprimată prin cuvintele *cu toată inima* sau *cu intenție adevărată*.”

În scripturi este consemnat în mod clar că Dumnezeu înțelege motivele noastre și va judeca faptele noastre în consecință”, (Pure in Heart [1988], p. 15).

Mormon a descris rezultatele pe care le poate obține o persoană care caută să facă fapte bune fără intenție adevărată. Citiți Moroni 7:7–10 și identificați ceea ce se întâmplă atunci când facem fapte bune fără intenție adevărată. Din aceste versete, învățăm că, **pentru a fi binecuvântați datorită faptelor bune, trebuie să le facem cu intenție adevărată, din inimă.** Intenția

adevărată include realizarea de fapte bune din dragoste față de Dumnezeu și față de alții.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebarea următoare: Ce deosebiri ați observat că au existat atunci când ați făcut fapte bune cu intenție adevărată față de situația când ați făcut fapte bune cu intenție egoistă?

 2. Pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine principiul care arată că, pentru a fi binecuvântați pentru faptele bune, trebuie să le facem cu intenție adevărată în inimă, gândiți-vă la următorul scenariu: Un prieten care a citit Cartea lui Mormon vă cere ajutorul pentru a înțelege Moroni 7:9 și spune: „Am citit că, dacă o persoană se roagă fără intenție adevărată, ea «nu va profita de nimic, căci Dumnezeu nu primește un asemenea lucru». Deseori, eu simt că nu mă rog cu intenție adevărată. Ar trebui să nu mă mai rog? În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți cum ați răspunde la acea întrebare și explicați de ce ați răspunde în acel mod.

Președintele Brigham Young a dat acest sfat util despre modul în care putem avea dorința de a ne ruga cu intenție adevărată: „Nu contează dacă dumneavoastră sau eu vrem să ne rugăm; când vine timpul de rugăciune, rugați-vă. Dacă nu dorim să ne rugăm, ar trebui să ne rugăm până când dorim” (Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young [1997], p. 45).

Gândiți-vă în ce mod se poate aplica sfatul președintelui Young supunerii față de alte porunci, în afară de rugăciune. Faptul de a face, deseori, ceea ce este drept ne poate ajuta să avem dorința de a continua să ne supunem acelei porunci din motive bune.

 3. Pentru a pune în practică învățăturile lui Mormon cu privire la importanța de a face fapte bune cu intenție adevărată, alegeți una dintre următoarele porunci: postul, plata zeciuiei, slujirea altora, studiarea scripturilor, cinstirea părinților, păstrarea purității morale. (A rămâne curățat din punct de vedere moral include a fi virtuos în timp ce folosim Internetul sau alte mijloace de socializare. De asemenea, include faptul de a nu face nimic care ar putea duce la păcate sexuale.) Apoi, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare:

- Cum ați fost binecuvântați atunci când ați căutat să vă supuneți acelei porunci cu intenție adevărată?
- Ce sfat ați da colegilor voștri cu privire la supunerea față de acea poruncă cu intenție adevărată?

Moroni 7:11–19

Mormon ne învață cum trebuie să judecăm între bine și rău.

Cum putem spune că un lucru este rău, fără a-l încerca? Mormon ne-a dat sfaturi pentru a ne ajuta să facem față unei asemenea situații.

 4. Citiți Moroni 7:11–13 și căutați cum să discerneți între bine și rău. Ați putea marca expresii care vă atrag aten-

ția. Rezumați ceea ce ați învățat din aceste versete completând, în jurnalul pentru studiul scripturilor, următoarele afirmații:

a. Ceea ce este de la Dumnezeu...

b. Ceea ce vine de la diavol...

Mormon a afirmat că Dumnezeu ne invită și ne îndeamnă continuu la ceea ce este bun. Observați că, potrivit celor scrise în Moroni 7:12, diavolul, de asemenea, ne invită și ne îndeamnă. Gândiți-vă la unele moduri prin care diavolul vă invită și vă îndeamnă să păcătuiți.

Vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a discutat despre motivele lui Satana de a căuta să ne îndemne continuu la ceea ce este rău. „Satana sau Lucifer ori tatăl minciunilor – spuneți-i cum vreți –, este real, este

însăși personificarea răului. Motivele sale au, în fiecare caz, o rea intenție... El este veșnic împotriva dragostei lui Dumnezeu, ispășirii lui Isus Hristos și lucrării pentru pace și salvare. El se va împotrivi acestor lucruri oricând și oriunde va putea. El știe că va fi învins și, în final, alungat, dar este hotărât să poată trage cu el în jos cât mai mulți oameni cu putință” („Suntem înrolați”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 44).

5. Pentru a vă ajuta să vă pregătiți să puneți în practică învățăturile lui Mormon despre cum să discerneți între bine și rău, enumerați în jurnalul pentru studiul scripturilor câteva dintre spectacolele de televiziune, cântecele, formațiile muzicale, site-urile web, jocurile video sau bunurile voastre preferate. (Puteți modifica această listă în funcție de ceea ce vă pasionează. Spre sfârșitul acestei lecții, veți reveni la această listă din jurnal.

Citiți Moroni 7:15–17 și căutați adevăruri care vă vor ajuta să știți cum să judecați dacă ceva este de la Dumnezeu sau de la diavol.

Spiritul lui Hristos este, de asemenea, numit lumina lui Hristos (vezi Moroni 7:18). Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a dat această explicație care vă poate ajuta să înțelegeți mai bine lumina lui Hristos.

„Duhul Sfânt și lumina lui Hristos sunt două lucruri diferite. Cu toate că sunt câteodată descrise în scripturi cu aceleași cuvinte, ele sunt două entități diferite și distincte...

Cu cât știm mai multe despre lumina lui Hristos, cu atât vom înțelege mai bine viața și cu atât îi vom iubi mai mult pe toți oamenii...

Indiferent dacă această lumină interioară, această cunoaștere a binelui și a răului, este numită lumina lui Hristos, simț moral sau conștiință, ea ne poate îndruma

să ne controlăm acțiunile – dacă nu o suprimăm sau nu o reducem la tăcere...

Fiecare bărbat, femeie și copil de orice naționalitate, credință sau culoare – fiecare, oriunde trăiește, orice crede sau ce face – are în el lumina nepieritoare a lui Hristos. În această privință, toți oamenii au fost creați egali. Lumina lui Hristos, care există în fiecare om, este o mărturie a faptului că Dumnezeu nu este părtinitor” („Lumina lui Hristos”, *Liahona*, apr. 2005, p. 8–10).

Membrii botezați ai Bisericii au, de asemenea, darul Duhului Sfânt pentru a-i ajuta să discearnă între bine și rău. Președintele Packer a spus: „Duhul Sfânt poate lucra prin lumina lui Hristos” („Lumina lui Hristos”, p. 10).

Citiți Moroni 7:18–19 pentru a găsi cum ne sfătuieste Mormon să privim lumina lui Hristos care este în noi. Puteți marca expresiile sau cuvintele din aceste versete care arată că, **atunci când căutăm cu sârguință să urmăm lumina lui Hristos, putem discerne între bine și rău.**

Referiți-vă la lista pe care ați făcut-o în jurnalul pentru studiul scripturilor la tema 5. Gândiți-vă bine la punctele menționate în lista voastră și „căutați cu hărnicie în lumina lui Hristos” (Moroni 7:19) pentru a vedea dacă aceste lucruri vin sau nu de la Dumnezeu. Gândiți-vă la întrebările următoare, care pot fi utile:

- În ce măsură vă invită aceste lucruri să faceți bine, să credeți în Hristos, să-L iubiți pe Dumnezeu și să-I slujiți?
- Vă convinge vreunul dintre acestea „să [faceți] rău... să nu [credeți] în Hristos... să-L [tăgăduiți sau] să nu-L [slujiți] pe Dumnezeu” (Moroni 7:17)?
- Simțiți că ar trebui să înlăturați vreunul dintre aceste lucruri din viața voastră? Dacă este așa, cum veți face acest lucru?

Mormon a făcut promisiunea că, dacă alegeți să înlăturați toate lucrurile din viața voastră care nu sunt bune și căutați să „[puneți] mâna pe fiecare lucru bun”, veți deveni „ [copii] ai lui Hristos” (Moroni 7:19).

6. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 8:12–41 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Moroni 7:20–48

Introducere

După cum se relatează în Moroni 7:20–48, Mormon și-a continuat predica în sinagogă învățându-i pe ascultătorii lui cum să „[pună] mâna pe fiecare lucru bun” (Moroni 7:20–21, 25). El a explicat importanța credinței, speranței și carității. El și-a încheiat predica adresându-le ascultătorilor lui rugămintea de a se ruga Tatălui cu toată puterea inimilor lor pentru a primi darul carității – pe care Mormon a definit-o ca fiind „dragostea pură a lui Hristos” (Moroni 7:47).

Moroni 7:20–39

Mormon propovăduiește despre credința în Isus Hristos.

Revedeți Moroni 7:12–13 și gândiți-vă la ceea ce ați învățat în lecția trecută cu privire la deosebirea lucrurilor bune de cele rele. În spațiul pus la dispoziție, enumerați exemple de lucruri bune (lucruri care vin de la Dumnezeu și ne conving să credem în Hristos) și lucruri rele (lucruri care ne îndemnă să nu credem în Hristos și să nu-I slujim lui Dumnezeu):

Lucruri bune	Lucruri rele

Observați că Mormon ne încurajează să „[punem] mâna pe fiecare lucru bun” (Moroni 7:19). Gândiți-vă ce credeți că înseamnă să puneți mâna pe fiecare lucru bun.

Mormon le-a adresat ascultătorilor săi o întrebare importantă la care, apoi, a răspuns el. Citiți Moroni 7:20 și găsiți întrebarea adresată de Mormon. Apoi, citiți Moroni 7:21–26 căutând răspunsul la această întrebare.

În timp ce citiți Moroni 7:21, 25, marcați cuvintele sau expresiile care exprimă acest principiu: **Dacă avem credință în Isus Hristos, noi putem pune mâna pe fiecare lucru bun.**

1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Potrivit celor relatate în Moroni 7:22–26, în ce moduri caută Tatăl Ceresc să ne ajute să ne întărim credința în Isus Hristos?

b. Cum v-a ajutat credința în Isus Hristos să puneți mâna pe un lucru bun sau să înlăturați un lucru rău?

Mormon a continuat să descrie câteva dintre lucrurile bune de care au parte cei care au credință în Isus Hristos. Citiți Moroni 7:32–34 și marcați cel puțin o binecuvântare, în fiecare dintre aceste versete, pe care o primim atunci când avem credință în Isus Hristos.

2. Gândiți-vă la un lucru pe care-l puteți face pentru a avea o mai mare credință în Isus Hristos și rugați-vă pentru aceasta. Când aveți un țel în minte, scrieți-l în jurnalul pentru studiul scripturilor. Acest țel ar putea fi acela de realiza un lucru anumit care vă va ajuta să urmați cuvintele profeților (vezi Moroni 7:23), de a vă ruga cu o mai mare credință (vezi Moroni 7:26) sau de a vă pocăi de un păcat (vezi Moroni 7:34). În timp ce scrieți țelul vostru, includeți detalii precise privind modul în care urmează să-l îndepliniți. De asemenea, scrieți în ce mod va aduce acest țel lucruri bune în viața voastră.

Moroni 7:40–43

Mormon propovăduiește despre nădejde.

În predica scrisă în Moroni 7, Mormon a identificat trei principii divine necesare pentru a primi viața veșnică. Vârstnicul M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că aceste „trei principii formează o temelie pe care putem construi structura vieților noastre”. Dânsul a spus că aceste trei principii „împreună ne asigură o bază de sprijin, asemănătoare picioarelor unui scaun cu trei picioare” („The Joy of Hope Fulfilled”, *Ensign*, nov. 1992, p. 33).

Materialul următor vă va ajuta să găsiți cele trei principii pe care le-a identificat Mormon. Primul principiu este credința, despre care tocmai ați studiat în Moroni 7:20–39. Scrieți pe unul dintre picioarele scaunului de mai sus *Credință în Isus Hristos*. Găsiți ceea ce reprezintă al doilea picior citind Moroni 7:40. Scrieți acest principiu pe un alt picior al scaunului.

Citiți Moroni 7:41–42 și identificați ceea ce ne-a învățat Mormon că trebuie să avem? (Moroni 7:41 este un fragment care conține scriptură de bază.) Ați putea adăuga „[în] viață veșnică” la ceea ce ați scris pe al doilea picior al scaunului, astfel încât să se citească „Nădejde în viața veșnică”.

Președintele Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, a vorbit despre nădejdea la care se referea Mormon:

„Speranța [sau nădejdea] este un dar al Spiritului. Este o speranță că, prin ispășirea lui Isus Hristos și prin puterea învierii Sale, noi vom fi înălțați la viața veșnică, și aceasta datorită credinței noastre în Salvator...

Speranța nu înseamnă cunoaștere, ci mai degrabă încredere nestrămutată că Domnul Își va respecta promisiunile față de noi. Este încrederea că, dacă trăim în acord cu legile lui Dumnezeu și cu cuvintele profeților Săi acum, vom primi binecuvântările dorite în viitor. Înseamnă să credem și să ne așteptăm să ni se răspundă la rugăciuni. Aceasta se manifestă prin încredere, optimism, entuziasm și perseverență plină de răbdare” („Puterea infinită a speranței”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 21–22).

Un principiu pe care îl învățăm din Moroni 7:40–42 este următorul: **Dacă avem credință în Isus Hristos, putem obține nădejde prin ispășirea lui Hristos că vom fi înălțați la viața veșnică.**

Citiți Moroni 7:43 și identificați trăsăturile necesare ca o persoană să aibă credința și nădejdea despre care a vorbit Mormon.

A fi „blând și a avea] inima smerită” înseamnă a fi, cu adevărat, umil, blând și supus voinței Domnului. De ce credeți că blândețea și smerenia inimii sunt necesare pentru a avea credință și nădejde în ispășirea lui Isus Hristos?

3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți în ce mod credința voastră în Isus Hristos și în ispășirea Sa v-au dat nădejde.

Moroni 7:44–48

Mormon propovăduiește despre caritate.

Referiți-vă, din nou, la scaunul desenat la începutul lecției. Citiți Moroni 7:44 și identificați al treilea principiu propovăduit de Mormon. Scrieți pe cel de-al treilea picior al scaunului acest ultim principiu.

După cum este consemnat în Moroni 7:44–48, Mormon a oferit o explicație plină de însemnătate a carității. Citiți Moroni 7:45–47 și marcați cuvinte sau expresii folosite de Mormon pentru a defini caritatea. (Moroni 7:45, 47–48 este un fragment care conține scriptură de bază.) Pentru a vă ajuta să înțelegeți mai bine ceea ce propovăduia Mormon, puteți scrie în scripturile voastre, unele dintre aceste definiții: „suferă îndelung” înseamnă a îndura cu răbdare, „nu invidiază” înseamnă a nu fi gelos, „nu este îngâmfată” înseamnă a fi umil

și blând, „nu caută nimic pentru sine” înseamnă a lua în considerare întâi pe Dumnezeu și pe alții, „nu este provocată cu ușurință” înseamnă a nu te mânia ușor și „crede toate lucrurile” înseamnă a accepta tot adevărul.

4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la mai multe:

- a.** Bazându-vă pe definiția din Moroni 7:45–47, de ce credeți că cel mai mare dar spiritual pe care îl putem primi este caritatea?
- b.** Ce credeți că înseamnă că acest dar, caritatea, nu va pieri niciodată?
- c.** De ce credeți că, dacă nu avem caritate, suntem de nimic?

După ce a menționat învățătura apostolului Pavel cu privire la caritate sau milostenie din 1 Corinteni 13, vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat: „Motivul pentru care milostenia niciodată nu pierie și motivul pentru care milostenia este mai mare chiar decât cele mai importante acte de bunătate, pe care le-a relatat, este acela că milostenia sau caritatea, «dragostea pură a lui Hristos» (Moroni7:47), nu este o *faptă*, ci o *condiție* sau o stare de a fi. La milostenie se ajunge printr-o succesiune de fapte care au ca rezultat convertirea. Să fim o persoană cu milostenie este ceva ce devenim. Deci, așa cum a declarat Moroni, «dacă oamenii nu vor *avea* milostenie, ei nu vor putea moșteni» locul pregătit pentru ei în locașurile Tatălui (Eter 12:34; caractere cursive adăugate)” („Provocarea de a deveni”, *Liahona*, ian. 2001, p. 42.)

Citiți situațiile următoare și gândiți-vă cum ați răspunde dacă nu ați avea darul carității și cum ați răspunde dacă ați fi plini de caritate.

- Unii colegi de la școală râd de voi sau de altcineva.
- Aveți un frate sau o soră care, în mod frecvent, vă enervează.
- Nu vă place de unul dintre noii asistenți ai cvorumului sau ai clasei la fel cum v-a plăcut de conducătorul precedent.

După ce a explicat cât este de important să ne dezvoltăm abilitatea de a avea caritate în viața noastră, Mormon a explicat cum putem dobândi această trăsătură de caracter vitală. Citiți Moroni 7:48, și marcați cuvintele sau expresiile care ne învață acest principiu: **Dacă ne rugăm Tatălui cu toată puterea inimii și trăim ca adevărații ucenici ai lui Isus Hristos, putem fi plini de caritate.** Gândiți-vă de ce este important să ne rugăm cu toată puterea inimii să avem darul carității și nu să ne rugăm ocazional pentru a avea acest dar.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, descrieți o situație în care ați simțit că Domnul v-a ajutat să dați dovadă de caritate. Sau descrieți o situație în care ați văzut pe altcineva dând dovadă de caritate. Pe lângă aceasta, stabiliți un țel precis

pentru a vă îmbunătăți una dintre trăsăturile carității menționate în Moroni 7:45. Rugați-vă să aveți darul carității în timp ce vă străduiți să vă îndepliniți țelul.

Scriptură de bază – Moroni 7:41

Scrieți versetul în întregime pe o foaie de hârtie. Recitați versetul de câteva ori. Ștergeți (sau tăiați cu creionul) cuvinte sau expresii până când puteți recita întregul verset din memorie.

Scriptură de bază – Moroni 7:45, 47–48

Scrieți prima literă a fiecărui cuvânt din aceste trei versete pe o foaie de hârtie. Uitați-vă pe hârtie pentru a putea recita versetele. După ce recitați versetele de câteva ori, ștergeți sau tăiați cu creionul literele până când puteți recita versetele. Apoi, alegeți o persoană dintre următoarele grupuri de oameni față de care ați dori să dați dovadă de mai multă caritate: familia, cvorumul din cadrul Bisericii sau membrii clasei, colegii de școală, prietenii sau vecinii. În timp ce citiți Moroni 7:45, gândiți-vă la persoanele pe care le-ați ales și la moduri în care veți da dovadă de mai multă dragoste asemănătoare celei a lui Hristos față de acestea.

 6. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor una sau două modalități prin care veți da dovadă de mai multă caritate față de aceste persoane. În timpul săptămânii viitoare, rugați-vă Domnului pentru a vă ajuta să dați dovadă de mai multă caritate față de ele. La sfârșitul săptămânii, împărtășiți experiența voastră unui prieten sau unui membru al familiei.

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Moroni 7:20–48 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 32: ZIUA 2

Moroni 8–9

Introducere

Moroni 8 este o epistolă (scrisoare) pe care Mormon a scris-o fiului său, Moroni, explicând motivele pentru care pruncii nu trebuie să fie botezați. În epistolă, Mormon ne-a învățat, de asemenea, cum trebuie să ne pregătim pentru a trăi în prezența lui Dumnezeu. El a încheiat exprimându-și îngrijorarea față de

ticăloșia și inevitabila distrugere a nefiților. Moroni 9 conține ultima epistolă consemnată a lui Mormon către fiul său. El și-a exprimat tristețea față de situația rea în care se aflau nefiții și l-a îndemnat pe Moroni să lucreze cu sârguință pentru a-i ajuta pe nefiți să se pocăiască. În pofida situației pline de corupție a poporului său, el l-a încurajat pe fiul lui să aibă credință în Hristos și să păstreze, totdeauna, în mintea lui, promisiunea vieții veșnice.

Moroni 8:1–24

Mormon a scris fiului său, Moroni, despre cei care trebuie botezați.

V-ați întrebat vreodată de ce în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă copiii nu sunt botezați până nu împlinesc opt ani? Într-o scrisoare adresată fiului său, Moroni, Mormon ne învață unele adevăruri importante cu privire la salvarea pruncilor și la botez, inclusiv motivele pentru care copiii nu sunt botezați până nu împlinesc opt ani. Mormon și-a început scrisoarea către Moroni vorbind despre certurile (neînțelegerile) care existau printre nefiți. Citiți Moroni 8:4–6 și căutați doctrina pentru care se certau nefiții. (În timp ce citiți, ar putea fi util să știți că *grosolană*, în acest context, înseamnă foarte gravă.)

Citiți Moroni 8:7 și identificați ceea ce a făcut Mormon când a auzit despre această problemă. Salvatorul a răspuns rugăciunii lui Mormon explicând de ce nu este necesar ca pruncii să fie botezați înainte de a ajunge la vârsta responsabilității. Citiți Moroni 8:8–9 și căutați ceea ce a spus Salvatorul cu privire la motivele pentru care pruncii nu sunt botezați.

În Moroni 8:8, „blestemul lui Adam” se referă la separarea lui Adam de prezența lui Dumnezeu ca rezultat al căderii. În mod evident, unii nefiți n-au înțeles doctrina botezului. De aceea, în mod incorect, ei au crezut că pruncii nu erau demni să fie în prezența lui Dumnezeu fără rânduiala botezului și doreau să boteze copiii când aceștia erau foarte mici. Pentru a înțelege acest verset, ar putea fi util să vă amintiți că păcatul este „nesupunere voită față de poruncile lui Dumnezeu” (Ghid pentru scripturi, „Păcat”, scriptures.lds.org). Pentru a înțelege mai bine doctrina din versetul Moroni 8:8 puteți folosi ca referință suplimentară al doilea articol de credință.

Citiți Moroni 8:10 și căutați cuvinte care completează următorul adevăr: **Pocăința și botezul sunt necesare pentru toți cei care** _____

Deoarece pocăința și botezul sunt necesare doar pentru cei care sunt responsabili și capabili să comită păcate, Mormon a propovăduit că este greșit să se boteze

pruncii înainte ca ei să devină responsabili. Citiți Moroni 8:11–13, 18–22 și căutați modul în care Mormon a explicat de ce este greșit botezul copiilor mici. Aceste versete propovăduiesc această doctrină: **Copiii mici sunt salvați prin ispășirea lui Isus Hristos.**

Domnul a stabilit vârsta la care începe responsabilitatea – vârsta de opt ani (vezi D&L 68:25–27; Selecțiuni din traducerea Bibliei de Joseph Smith, Genesa 17:11). Înainte ca cei mici să împlinescă opt ani, ei nu pot păcătui pentru că lui Satana nu i s-a dat puterea de a-i ispiti pe copiii mici (vezi D&L 29:46–47). Orice greșeli fac copiii înainte de vârsta de opt ani nu sunt considerate păcate.

Vârșnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat de ce copiii mici nu pot comite păcate: „Noi înțelegem din doctrina noastră că, înainte de vârsta responsabilității, un copil nu este «în stare să păcătuiască» (Moroni

8:8). În tot acel timp, copiii pot comite greșeli, unele chiar foarte serioase și dureroase care trebuie corectate, dar faptele lor nu sunt considerate ca fiind păcate” („Sins and Mistakes”, *Ensign*, oct. 1996, p. 65).

În epistola sa, Mormon a mărturisit, de asemenea, că pruncii sunt „vii în Hristos” și că, dacă mor înainte de a împlini vârsta de opt ani, ei sunt mântuiți prin ispășirea lui Isus Hristos (vezi Moroni 8:12–15, 22).

În timp ce explica de ce pruncii și copiii mici nu au nevoie de botez, Mormon a depus mărturie despre acest principiu: **Dumnezeu este foarte drept în relațiile cu copiii Săi.** Aceasta înseamnă că Dumnezeu va acorda fiecăruia o șansă dreaptă și corectă de a primi salvarea.

1. Activitatea următoare vă poate ajuta să explicați doctrinele predate în prima parte din Moroni 8. Selectați una dintre situațiile de mai jos (sau selectați-le pe amândouă) și, în jurnalul pentru studiul scripturilor, identificați unul sau două versete din Moroni 8:8–24 care vă ajută să răspundeți întrebării persoanei din situația respectivă. Apoi, scrieți un paragraf sau două răspunzând situației respective. Folosiți versetele din scripturi în răspunsul vostru.

a. Ca misionar, întâlniți un bărbat care caută, cu sinceritate, adevărul. El explică faptul că, toată viața, a fost învățat că pruncii sunt păcătoși când se nasc, din pricina păcatului lui Adam. El este sigur că, atunci când copiii mici mor fără a fi botezați, ei sunt păcătoși și nu pot fi salvați.

b. Un convertit recent este de acord că botezul copiilor la vârsta de opt ani este o idee bună, dar întreabă: „Contează, într-adevăr, dacă oamenii sunt botezați când au vârsta de opt luni sau opt ani?”.

Moroni 8:25–30

Mormon propovăduiește ceea ce trebuie să facem pentru a trăi alături de Dumnezeu.

După ce a propovăduit de ce copiii mici nu au nevoie de botez, Mormon a propovăduit că oamenii care au ajuns la vârsta responsabilității trebuie să fie botezați. El a explicat, de asemenea, ceea ce trebuie să facem după botezul nostru pentru a trăi alături de Dumnezeu.

Citiți Moroni 8:25–26 și căutați ceea ce trebuie să facem și trăsăturile pe care trebuie să le dezvoltăm pentru a trăi alături de Dumnezeu. Ați putea marca aceste lucruri în scripturile voastre. Ar putea fi util să înțelegeți că „umilință” înseamnă a fi supus voinței lui Dumnezeu, iar „smerenia inimii” înseamnă a fi, cu adevărat, umil.

În scripturile voastre, lângă Moroni 8:25–26, puteți scrie principiul următor: **Prin supunere cu credință față de porunci, Îl putem primi pe Duhul Sfânt, care ne pregătește să trăim alături de Dumnezeu.**

2. Următoarele întrebări vă vor ajuta să înțelegeți mai bine Moroni 8:25–26. Aveți în vedere toate întrebările și selectați două sau mai multe dintre ele pentru a răspunde în jurnalul pentru studiul scripturilor:

- a. De ce credeți că iertarea păcatelor voastre poate duce la umilință și la smerenia inimii?
- b. În ce mod faptul de a fi umil și de a avea inima smerită îl invită pe Duhul Sfânt în viața voastră?
- c. În ce fel vă ajută Duhul Sfânt să vă pregătiți să trăiți alături de Dumnezeu?
- d. Mormon a propovăduit că, dacă dorim să fim plini de dragoste care îndură, trebuie să ne rugăm cu sârguință. De ce credeți că este necesar să ne rugăm cu sârguință dacă dorim să fim plini de dragoste?

După cum este consemnat în Moroni 8:27, Mormon a condamnat păcatul mândriei care exista printre nefiți. Citiți Moroni 8:27 și căutați care a fost consecința mândriei nefiților. Apoi, comparați această consecință cu rezultatele obținute ca urmare a umilinței și unei inimi smerite care se găsesc în Moroni 8:26.

Mormon l-a încurajat pe Moroni să se roage pentru nefiți, astfel încât aceștia să se pocăiască și să primească binecuvântările pe care el le-a descris în scrisoarea sa (vezi Moroni 8:28–30). Folosind sfatul lui Mormon adresat fiului său, aveți în vedere să vă rugați pentru anumite persoane despre care știți că au nevoie să primească binecuvântările Evangheliei și să găsiți modalități de a le ajuta.

Moroni 9:1–20

Mormon descrie ticăloșia nefiților și lamaniților.

Aduceți-vă aminte de o situație în care ați încercat să ajutați pe cineva și acea persoană a respins eforturile voastre. Ce reacție ar putea avea unii oameni când bunele lor intenții sunt respinse în mod repetat de cei pe care ei încearcă să-i ajute? În timp ce studiați a doua epistolă a lui Mormon către fiul său, Moroni, care se află în Moroni 9, căutați ceea ce a spus Mormon pentru a-l încuraja pe fiul lui să nu îi abandoneze pe nefiți.

Citiți Moroni 9:1 și căutați cuvintele pe care le-a folosit Mormon pentru a descrie situația despre care urma să discute în scrisoarea sa. Observați că *supărător*, în acest context, înseamnă foarte îngrijorător. După cum este consemnat în Moroni 9:2–19, Mormon a descris unele dintre lucrurile îngrijorătoare care aveau loc printre oameni, arătând cât de ticăloși deveniseră oamenii. Asemenea lui Eter, care a fost un profet printre iareidiți, Mormon a văzut mânia și ticăloșia care pusese stăpânire pe oamenii săi. El se temea ca Spiritul Domnului să nu fi încetat să se mai străduiască cu ei (vezi Moroni 9:4).

Gândiți-vă de ce Moroni a continuat să lucreze printre nefiți, chiar dacă ei își împietriseră inimile față de cuvântul lui Dumnezeu și respinseseră eforturile profetilor de a-i ajuta.

Mormon i-a dat lui Moroni unele sfaturi importante cu privire la modul în care trebuia să slujească oamenilor ale căror inimi nu erau deschise. Citiți Moroni 9:3–6 și marcați cuvintele sau expresiile care ne învață acest principiu: **Noi trebuie să lucrăm cu sârguință în slujba lui Dumnezeu, chiar dacă cei cărora le slujim nu răspund în mod pozitiv.** Versetul 6 este deosebit de util în predarea acestui principiu.

Moroni 9:21–26

Mormon îl încurajează pe Moroni să fie credincios.

Gândiți-vă la evenimente recente din comunitatea sau națiunea voastră ori din lume, care, poate, i-au descurajat pe oameni. Citiți Moroni 9:25–26 pentru a descoperi sfatul pe care l-a dat Mormon lui Moroni despre ceea ce trebuie să facă în condiții descurajatoare.

 3. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare: Ce i-a spus Mormon lui Moroni că trebuie să „trăiască în mintea [voastră] pentru totdeauna” (Moroni 9:25) În ce mod amintirea Salvatorului și a ispășirii Sale vă poate ajuta când sunteți în situații grele sau înconjurați de ticăloșie?

Din sfatul dat de Mormon lui Moroni, putem învăța acest principiu: **Dacă avem credință în Isus Hristos, El ne poate înălța, chiar când greutățile și ticăloșia ne înconjoară.** A avea „credință în Hristos” poate însemna a ne strădui tot timpul să acționăm ca adevărați ucenici ai Salvatorului, amintindu-ne de Salvator și de ispășirea Sa și a ține cu credință poruncile Sale.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți despre o experiență din viața voastră sau din viața cuiva apropiat vouă care demonstrează că principii precedent este adevărat.

Gândiți-vă la o modalitate prin care puteți avea mai multă credință în Hristos în situații în care sunteți înconjurați de ticăloșie sau vă aflați în situații grele.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 8–9 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

Moroni 10:1–7, 27–29

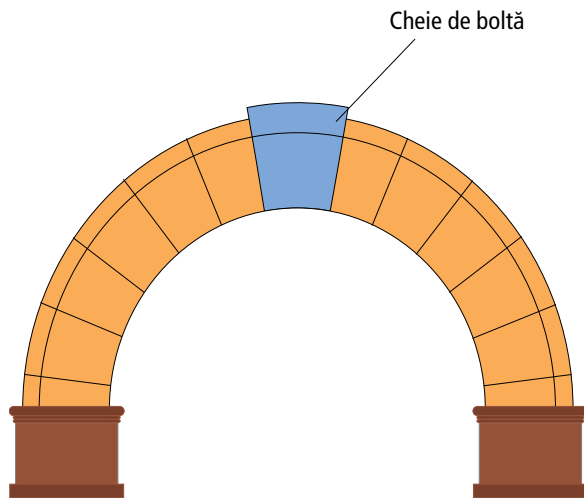
Introducere

Moroni i-a îndemnat pe lamaniți și pe toți ceilalți care aveau să citească mărturia sa, să descopere, ei înșiși, adevărul cuvintelor sale întrebându-L pe Dumnezeu. El a propovăduit că o mărturie despre Cartea lui Mormon și Isus Hristos urma să fie primită prin puterea Duhului Sfânt. Moroni a declarat cu hotărâre că el avea să-i întâlnească pe cititorii lui înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu, unde Dumnezeu va confirma adevărul cuvintelor sale.

Moroni 10:1–7

Moroni ne îndeamnă să obținem o mărturie despre Cartea lui Mormon și Isus Hristos.

Revedeți lecțiile introductive la Cartea lui Mormon din unitatea 1 a acestui manual. Vă puteți aminti rolul cheii de boltă dintr-o boltă și modul în care cheia de boltă are legătură cu Cartea lui Mormon? Întoarceți-vă la introducerea Cărții lui Mormon (care se găsește la începutul acestei cărți) și citiți paragraful al șaselea din declarația profetului Joseph Smith.

Profetul Joseph Smith a descris Cartea lui Mormon ca fiind „cheia de boltă” a religiei noastre, însemnând că mărturia noastră despre Cartea lui Mormon ține sus și întărește mărturia noastră despre toate adevărurile Evangheliei restaurate. Citiți ultimul paragraf din introducerea Cărții lui Mormon și căutați adevărurile pe care o persoană va ajunge să le cunoască prin obținerea

unei mărturii despre Cartea lui Mormon. La fel cum cheia de boltă ține unite toate elementele unei bolti, în ce mod rămâne mărturia voastră neclintită și întărită prin Cartea lui Mormon?

Cu aproximativ 1.400 de ani înainte ca Joseph Smith să primească plăcile de aur, Moroni a încheiat cronică tatălui său scriind îndemnul sau sfatul său final către cei care urmau să primească această Carte a lui Mormon în ultimele zile (vezi Moroni 10:1–2). Cuvintele a *îndemna/sfătu*i înseamnă a încuraja foarte mult pe cineva. Moroni a folosit acest cuvânt de opt ori în capitoul final al Cărții lui Mormon. El i-a îndemnat pe toți cei care vor primi Cartea lui Mormon să caute să obțină o mărturie despre adevărul și caracterul divin al acesteia.

Citiți Moroni 10:3–4 și identificați care sunt lucrurile pe care Moroni a spus că trebuie să le facem pentru a obține o mărturie despre Cartea lui Mormon. Puteți marca aceste lucruri în scripturile voastre. Studiați informațiile următoare despre fiecare lucru pe care Moroni a spus că trebuie să-l facem:

„Citiți aceste lucruri”

Primul pas în obținerea mărturiei că este adevărată Cartea lui Mormon este acela de a o citi. Vârstnicul Tad R. Callister, din Președinția Celor Șaptezeci, a împărtășit modul în care o tânără fată a beneficiat de pe urma faptului că a citit în întregime Cartea lui Mormon.

„O fată de 14 ani... a spus că discutase despre religie cu una dintre prietenele ei de la școală. Prietena ei i-a spus: «Cărei religii îi aparții?».

Ea a răspuns: «Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă sau mormonii».

Prietena i-a răspuns: «Cunosc acea biserică și știu că nu este adevărată».

«De unde știi?»», a venit întrebarea.

«Pentru că», a spus prietena ei, «am făcut cercetări despre ea».

«Ai citit Cartea lui Mormon?».

«Nu», a venit răspunsul. «Nu am citit-o».

Această tânără fată prietenoasă a răspuns: «Atunci, tu nu ai cercetat Biserica mea, deoarece eu am citit fiecare pagină din Cartea lui Mormon și știu că este adevărată»” („Cartea lui Mormon – o carte de la Dumnezeu”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 76).

De ce credeți că este necesar să citiți Cartea lui Mormon pentru a dobândi o mărturie despre adevărul ei? _____

„Să vă aduceți aminte cât de bun a fost Domnul”

Următorul pas este acela de a ne „[aminti] cât de bun a fost Domnul”. Amintiți-vă că îndurarea Domnului în viețile noastre ne poate înduioșa inimile și ne poate pregăti să-L primim pe Duhul Sfânt. Gândiți-vă la momente în care ați simțit îndurarea Domnului în viața voastră.

La începutul Cărții lui Mormon, Nefi a declarat că, prin scrierile lui, el ne va arăta exemple ale îndurării blânde a Domnului (vezi 1 Nefi 1:20). La sfârșitul Cărții lui Mormon, Moroni ne roagă să ne amintim cât de bun a fost Domnul cu noi (vezi Moroni 10:3). Ați putea scrie referința suplimentară 1 Nefi 1:20 lângă Moroni 10:3.

 1. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

- a.** Ce dovadă a îndurării Domnului ați avut în viața voastră?
- b.** Cum credeți că cineva poate primi o mărturie despre Cartea lui Mormon amintindu-și de îndurarea Domnului?

Amintindu-ne de îndurarea Domnului față de alții și de noi înșine ne putem pregăti să ne gândim la mesajul Cărții lui Mormon adresat nouă.

„Cântăriți în inimile voastre”

Următorul pas arătat de Moroni este de a „[cântări] în inimile voastre”. Vârnicul Marvin J. Ashton, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a explicat în ce fel faptul de a cântări sau a medita ne poate ajuta să-L primim pe Duhul Sfânt în viețile noastre:

„În timp ce studiez scripturile, [cuvintele cântăriți/meditați, folosite] atât de frecvent în Cartea lui Mormon, îmi [atrag] atenția și mă emoționează. Dicționarele spun că *a cântări/a medita* înseamnă a judeca, a gândi profund despre ceva, a chibzui, a cugeta... Moroni a folosit acești termeni atunci când a încheiat relatarea sa [vezi Moroni 10:3].

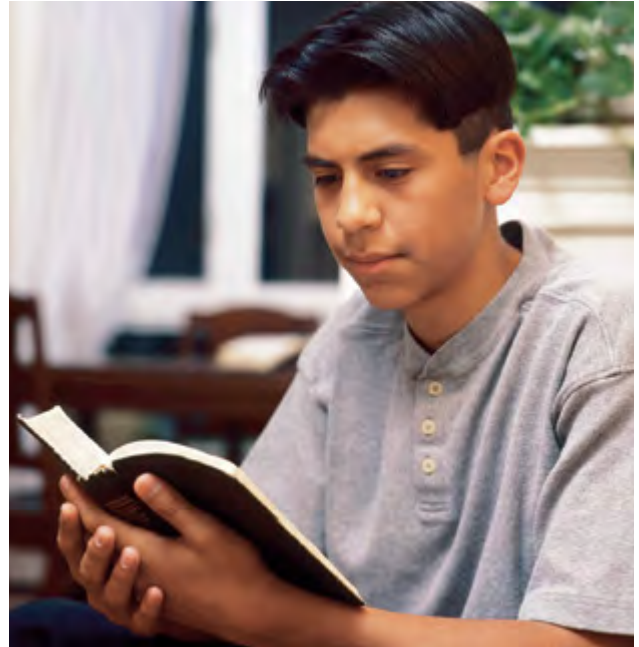
Meditând, noi oferim Spiritului ocazia de a ne îndemna și îndruma. Când medităm se creează o legătură puternică între inimă și minte. În timp ce citim scripturile, inimile și mințile noastre sunt influențate. Dacă folosim darul de a medita, putem obține aceste adevăruri eterne și putem afla cum să le folosim în faptele noastre zilnice...

Meditarea este o preocupare progresivă a minții. Este un dar minunat acordat celor care au învățat să-l folosească. Noi găsim înțelegere, cunoștințe și aplicații practice dacă vom folosi darul de a medita” („There Are Many Gifts”, *Ensign*, nov. 1987, p. 20).

2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la una dintre întrebările următoare sau la ambele:

- a.** În timp ce ați studiat Cartea lui Mormon, cum v-a ajutat meditația să simțiți Duhul Sfânt?
- b.** Ce ați putea face pentru a medita mai profund și eficient în timp ce studiați scripturile?

„[Întrebați] cu inima sinceră, cu intenție adevărată, având credință în Hristos”.

Când oamenii „se [roagă] sincer și [au] o intenție adevărată”, înseamnă că ei „intenționează să acționeze conform răspunsului pe care l-au primit de la Dumnezeu” (*Predicați Evanghelia Mea* [2004], p. 115).

Un bărbat pe nume Rodolfo Armando Pérez Bonilla a aflat care este importanța rostirii rugăciunii cu intenție adevărată. El a fost botezat la vârsta de nouă ani, dar familia lui nu era activă în Biserică. Când a devenit adolescent, el a început să se gândească la Evanghelia și a avut experiența următoare:

„Ocazional, mă rugam să știu ce este drept, dar era mai mult un gând temporar decât o întrebare sinceră. Apoi, într-o noapte, m-am hotărât să mă rog cu «intenție adevărată».

I-am spus Tatălui Ceresc că doream să-L cunosc și să fac parte din Biserică Sa adevărată. Am promis: «Dacă mă vei face să știu dacă Joseph Smith este un profet adevărat și dacă această carte, Cartea lui Mormon, este adevărată, voi face ceea ce Îmi vei cere Tu să fac. Dacă Biserică lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este Biserică adevărată, eu o voi urma și nu voi renunța la ea niciodată».

Nu am avut o manifestare spectaculoasă, dar am avut un sentiment de pace și m-am culcat. Câteva ore mai târziu, m-am trezit, având în minte un gând precis: «Joseph Smith este un profet adevărat și Cartea lui Mormon este adevărată». Gândul era însoțit de o pace de nedescris. Am adormit din nou, doar pentru a mă trezi mai târziu, având exact același gând și același sentiment.

De atunci, niciodată nu m-am îndoit că Joseph Smith este un profet adevărat. Știu că aceasta este lucrarea Salvatorului și că Tatăl Ceresc va răspunde cererilor noastre sincere” („Cum știu eu”, *Liahona*, oct. 2011, p. 64).

 3. Gândiți-vă cât de mult doriți să aveți o mărturie puternică despre adevărul Cărții lui Mormon. Scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor unele dintre lucrurile pe care le-ați făcut deja pentru a obține o mărturie despre Cartea lui Mormon. Apoi, scrieți ce ați putea face pentru a obține o mărturie mai puternică despre Cartea lui Mormon.

Citiți Moroni 10:4 și identificați ceea ce a mărturisit Moroni că va face Dumnezeu pentru cei care urmează acest proces care include citirea, aducerea aminte,

cântărirea (meditarea) și adresarea întrebărilor. Puteți marca această promisiune în scripturile voastre. (Moroni 10:4–5 este un pasaj care cuprinde scriptură de bază.)

Citiți Moroni 10:5–7 și căutați ceea ce a mai promis Moroni că putem ști prin Duhul Sfânt.

Un principiu pe care-l putem învăța din Moroni 10:3–42 este următorul: **Dacă noi căutăm cu credință, putem primi o mărturie despre Cartea lui Mormon și Isus Hristos prin intermediul Duhului Sfânt.** Puteți scrie acest adevăr în scripturile voastre, lângă aceste versete.

 4. În jurnalul pentru studiul scripturilor, procedați după cum urmează:

a. Consemnați cum citirea, aducerea aminte, meditarea și rostitura rugăciunilor în timpul acestui an v-au întărit mărturia despre Cartea lui Mormon și despre adevărurile pe care le predă sau v-au ajutat să obțineți o mărturie despre ea.

b. Gândiți-vă la un moment în care ați simțit că Duhul Sfânt vă depune mărturie despre adevărul Cărții lui Mormon sau despre un alt adevăr al Evangheliei. Este important să vă amintiți că cele mai multe revelații nu le primim într-un mod spectaculos. Cele mai multe persoane vor simți îndemnuri liniștite din partea Duhului Sfânt, cum ar fi un sentiment plăcut de pace sau o confirmare cu privire la adevăr. Spiritul poate, de asemenea, să depună mărturie despre adevărurile Evangheliei, rând după rând, ajutându-ne să învățăm treptat de-a lungul timpului. Scrieți despre un moment în care ați simțit mărturia Duhului Sfânt care a confirmat un adevăr.

Moroni 10:27–29

Moroni a mărturisit că el ne va întâlni la scaunul de judecată al lui Dumnezeu.

Citiți Moroni 10:27–29 și gândiți-vă cum ne învață aceste versete principiul următor: **Cei care au primit Cartea lui Mormon vor fi responsabili înaintea lui Dumnezeu pentru felul în care au tratat-o.**

Imaginați-vă că aveți ocazia să vă întâlniți cu Moroni la scaunul de judecată al lui Dumnezeu. Meditați la ceea ce îi veți spune despre Cartea lui Mormon și despre cum v-a influențat ea viața.

Scriptură de bază – Moroni 10:4–5

Memorarea versetelor Moroni 10:4–5 vă poate fi de mare ajutor atunci când împărtășiți mesajul Cărții lui Mormon altora. Ați putea să vă faceți acum ceva timp pentru a-l memora cuvânt cu cuvânt. O metodă prin care puteți face aceasta este aceea de a citi pasajul de câteva ori cu glas tare. Apoi, scrieți-l cuvânt cu cuvânt de trei ori pe o bucată de hârtie sau în jurnalul pentru studiul scripturilor. Când ați terminat, vedeți dacă puteți recita aceste versete din memorie.

5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Moroni 10:1–7, 27–29 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

UNITATEA 32: ZIUA 4

Moroni 10:8–26, 30–34

Introducere

După ce a propovăduit cum să se obțină o mărturie despre adevărul tuturor lucrurilor prin Duhul Sfânt, Moroni i-a îndemnat (i-a sfătuit) pe cei care aveau să citească cuvintele lui să recunoască și să primească darurile spirituale. Moroni și-a încheiat consemnările incluse în Cartea lui Mormon îndemnându-i pe toți oamenii să vină la Isus Hristos, să pună mâna pe fiecare dar bun oferit de El și să se perfecționeze prin El.

Moroni 10:8–26

Moroni propovăduiește despre darurile Spiritului și scopurile lor în lucrarea Domnului.

Gândiți-vă la un moment în care Tatăl Ceresc v-a binecuvântat să puteți face un lucru pe care nu l-ați fi putut face de unul singur. În ultimul capitol, Moroni depune mărturie despre ajutorul și tăria pe care Domnul le poate revărsa asupra noastră. Citiți Moroni 10:8 și căutați expresii care descriu abilitățile spirituale sau binecuvântările pe care Tatăl Ceresc le oferă copiilor Săi credincioși.

„Darurile lui Dumnezeu” despre care vorbește Moroni în Moroni 10:8 sunt numite, de asemenea, „daruri ale Spiritului” sau „daruri spirituale”. Puteți marca în scripturile voastre expresia „darurile lui Dumnezeu”. Scrieți în scripturi, lângă Moroni 10:8, adevărul următor: **Dumnezeu acordă daruri ale Spiritului spre binele copiilor Săi**. Expresia „spre binele lor” înseamnă în beneficiul sau folosul copiilor Săi.

Citiți Moroni 10:9–16 și marcați fiecare dar spiritual menționat de Moroni. Este important de știut că darurile spirituale discutate de Moroni sunt doar câteva exemple din multele daruri spirituale care există. Vârșnicul Marvin J. Ashton, din Cvorumul celor Doisprezece

Apostoli, ne-a învățat că „Dumnezeu ne-a dat fiecăruia dintre noi unul sau mai multe talente speciale”.

„Mi se pare că una dintre marile tragedii ale vieții are loc atunci când o persoană crede că nu are talente sau daruri... Pentru noi, să concluzionăm că nu avem daruri, judecându-ne în funcție de statură, inteligență, media notelor noastre de la școală, sănătate, putere, poziție sau aspectul exterior nu este doar incorect, ci este și irațional...”

Luete la întâmplare, permiteți-mi să menționez câteva daruri care nu sunt totdeauna evidente sau demne de atenție, dar care sunt foarte importante. Printre acestea pot fi darurile voastre – daruri care nu sunt foarte evidente, dar cu toate acestea sunt reale și valoroase.

Să trecem în revistă unele dintre aceste daruri mai puțin evidente: darul de a întreba; darul de a asculta; darul de a auzi și de a folosi un glas slab și liniștit; darul de a putea plânge; darul de a evita cearta; darul de a fi plăcut; darul de a evita repetarea în mod zadarnic; darul de a căuta ceea ce este neprihănit; darul de a nu judeca; darul de a-L căuta pe Dumnezeu pentru îndrumare; darul de a fi ucenic; darul de a avea grijă de alții; darul de a putea medita; darul de a spune o rugăciune; darul de a depune o mărturie puternică și darul de a-L primi pe Duhul Sfânt.

Trebuie să ne amintim că fiecărui om îi este dat un dar prin Spiritul lui Dumnezeu [vezi D&L 46:11–12]. Este dreptul și responsabilitatea noastră să le acceptăm și să le împărtășim. Darurile și puterea lui Dumnezeu sunt disponibile fiecăruia dintre noi” („There Are Many Gifts”, *Ensign*, nov. 1987, p. 20).

Citiți Moroni 10:17 și observați învățătura lui Moroni despre faptul că fiecare membru credincios al Bisericii are cel puțin un dar spiritual (vezi, de asemenea, D&L 46:11). Elder Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că „darurile Spiritului... vor ajuta pe fiecare dintre noi să ne îndeplinim țelul de a dobândi viață veșnică.

„Aceste daruri ale Spiritului sunt asigurate prin darul Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este al treilea membru al Dumnezeirii veșnice și este numit Spiritul Sfânt. Acest Spirit Sfânt este un dar de la Dumnezeu pentru a ne ajuta să luăm decizii care ne vor ajuta să ne descoperim misiunea și să o îndeplinim...”

În aceste zile din urmă, după cum este consemnat în secțiunea 46 din Doctrină și legăminte, ne-a fost dată, prin revelație, o înțelegere a darurilor Spiritului. Secțiunea 46 identifică daruri distincte ale Spiritului, după cum urmează:

«Pentru că nu tuturor le este dat fiecare dar; pentru că sunt multe daruri și fiecărui om îi este dat un dar prin Spiritul lui Dumnezeu» (v. 11).

Noi suntem în mod clar învățați că fiecăruia dintre noi îi este dat un dar sau mai multe daruri. Știm noi ce dar ni s-a dat? Căutăm noi să găsim darurile noastre?” („Gifts of the Spirit”, *Ensign*, febr. 2002, p. 12).

1. Gândiți-vă la darurile spirituale pe care le-ați primit de la Dumnezeu și, apoi, răspundeți, în jurnalul pentru studiul scripturilor, la două dintre întrebările următoare sau la toate:

- a.** Cum ați beneficiat de pe urma darurilor Spiritului pe care le-ați primit?
- b.** Ce exemple de daruri spirituale ați văzut, astăzi, în Biserică?
- c.** Cum vă puteți folosi darurile spirituale pentru a binecuvânta viețile altora? Cum a fost binecuvântată viața voastră prin darurile altora?

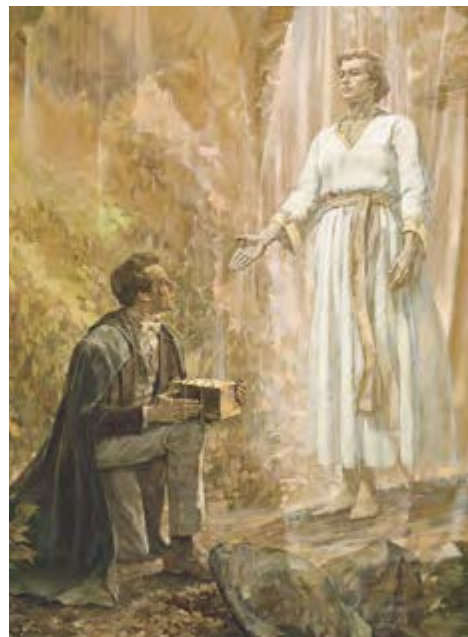
Gândiți-vă cum au fost darurile spirituale evidente în procesul apariției Cărții lui Mormon. În spațiile libere puse la dispoziție, identificați darurile spirituale care au fost evidente în viața lui Joseph Smith, după cum se arată în fiecare ilustrație:

Moroni 10:14 _____

Moroni 10:11 _____

Moroni 10:16 _____

Moroni depune mărturie că trebuie să avem credință pentru a primi daruri spirituale. El propovăduiește că Dumnezeu „lucrează prin puterea Sa, potrivit cu credința copiilor oamenilor, la fel astăzi și mâine și în vecii vecilor” (Moroni 10:7). Citiți Moroni 10:19, 24 și identificați ceea ce îi împiedică pe oameni să primească și să recunoască darurile spirituale.

 2. În jurnalul pentru studiul scripturilor, scrieți de ce credeți că, atunci când nu au credință, oamenii nu pot recunoaște sau nu pot primi puterea și darurile lui Dumnezeu.

Citiți Moroni 10:20–23. Căutați ceea ce a propovăduit Moroni despre darurile importante ale credinței, speranței și carității. El a depus mărturie că darul spiritual al credinței oferă o binecuvântare minunată. Citiți versetul 23 pentru a găsi această binecuvântare. Observați că *potrivite* înseamnă „de dorit”, iar expresia „toate lucrurile care sunt potrivite pentru Mine” poate însemna „toate lucrurile pe care le doresc Eu să le faceți”. Puteți marca fraza din Moroni 10:23 care ne învață acest principiu: **Dacă avem credință, vom putea să facem ceea ce Tatăl Ceresc dorește să facem.**

 3. Pentru a vă ajuta să recunoașteți cum a fost sau poate fi pus în practică acest principiu în viața voastră, scrieți în jurnalul pentru studiul scripturilor câteva propoziții ca răspuns la una dintre afirmațiile următoare sau la ambele:

a. Am văzut cum s-a îndeplinit promisiunea din Moroni 10:23 atunci când...

b. Promisiunea care se găsește în Moroni 10:23 mă poate ajuta să...

 4. Gândiți-vă la cele două principii pe care le-ați învățat din Moroni 10:8–26: **Dumnezeu acordă daruri ale Spiritului spre binele copiilor Săi. Dacă avem credință, vom putea să facem ceea ce Tatăl Ceresc dorește să facem.** În jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la următoarele întrebări:

a. Cum pot să vă ajute aceste două principii chiar acum în viața voastră?

b. Cum pot să vă ajute aceste principii în ocaziile care pot apărea în viitor?

Moroni 10:30–34

Moroni își încheie cronică adresând tuturor invitația de a veni la Hristos și de a se perfecționa în El.

Credeți că este posibil să fim perfecți în această viață? Președintele James E. Faust, din Prima Președinție, a explicat porunca de a deveni perfecți: „Perfecțiunea este un țel etern. Cu toate că nu putem fi perfecți în viața muritoare, a ne strădui să facem acest lucru este o poruncă pe care, în cele din urmă,

prin ispășire, o putem respecta” („This Is Our Day”, *Ensign*, mai 1999, p. 19).

După cum ne-a învățat președintele Faust, perfecțiunea este un țel pentru care putem munci acum și pe care îl atingem, cu ajutorul Salvatorului, în viața care va veni. Moroni și-a încheiat mărturia învățându-ne ceea ce trebuie să facem pentru a-i permite puterii purificatoare a Salvatorului să ne schimbe viețile, acum, și pentru a deveni, în cele din urmă, perfecți prin ispășirea Sa.

 5. În jurnalul pentru studiul scripturilor, faceți tabelul următor:

Ce pot face eu	Ce promite Dumnezeu

Citiți Moroni 10:30–33 căutând (a) ceea ce trebuie să facem noi pentru a deveni puri și, în cele din urmă, perfecți și (b) ceea ce ne promite Dumnezeu să facă pentru a ne ajuta. Scrieți în coloana corespunzătoare din tabel ceea ce ați aflat.

În jurnalul pentru studiul scripturilor, sub tabel sau în scripturile voastre, lângă Moroni 10:32–33, scrieți următoarea afirmație: **În timp ce venim la Isus Hristos, putem fi purificați și făcuți perfecți prin ispășirea Sa.**

A veni la Hristos este un proces care durează întreaga viață, care începe prin a crede în El și apoi prin căutarea cu umilință a îndrumării Sale în viața noastră. Procesul continuă cu acceptarea Evangheliei Sale, acceptarea Sa ca Salvator al nostru, pocăința noastră, înfăptuirea legămintelor cu El prin rânduieșile Evangheliei și îndurarea cu credință și supunere credincioasă față de poruncile Sale de-a lungul întregii noastre vieți. În final, vom veni la Hristos când vom deveni la fel ca El; apoi, vom putea trăi în prezența Sa în eternități.

Vârșnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a rezumat invitația finală făcută de Moroni de a veni la Hristos, care se găsește în Moroni 10:30–33:

„Mărturia finală a lui Moroni subliniază credința în Hristos, speranța în Hristos, caritatea lui Hristos, cu rugăciunea ca aceste trei mari virtuți creștine, aceste trei principii creștine desăvârșite să ne ducă la puritate...”

Acea finală și ultimă chemare solitară a cheii de boltă a religiei noastre și a celei mai corecte cărți care a fost

scrisă vreodată este de a nu atinge niciun lucru care nu este curat; este chemarea de a fi sfințit și fără de pată; este aceea de a fi puri. Și acea puritate poate veni doar prin sângele aceluia Miel care ne-a purtat greutățile și a luat asupra Sa durerile noastre, Mielul care a fost rănit pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre, Mielul care a fost disprețuit și chinuit, iar noi nu L-am luat în seamă (vezi Mosia 14)...

Puritatea – prin sângele Mielului. Acesta este lucrul pentru care pledează [Cartea lui Mormon] („A Standard unto My People”, [Simpozionul SEB despre Cartea lui Mormon, 9 aug.1994], p. 15, si.lds.org).

Revedeți Moroni 10:32–33 și marcați expresii care subliniază că singurul mod prin care putem fi perfecți este acela de a fi perfecți „în Hristos”. Aceasta înseamnă că noi nu putem atinge perfecțiunea prin noi înșine; trebuie să ne bazăm pe puterea și harul ispășirii Salvatorului. Gândiți-vă de ce avem nevoie de ispășirea lui Isus Hristos pentru a deveni puri și perfecți. Puteți marca expresii din Moroni 10:32–33 pe care le considerați încurajatoare pe măsură ce vă străduiți să deveniți puri și să vă atingeți țelul etern de a deveni perfecți.

Uitați-vă la ceea ce ați scris mai înainte în tabelul din jurnalul pentru studiul scripturilor, în coloana „Ce pot face eu”. Selectați una dintre acțiunile înscrise în tabel și gândiți-vă cum puteți fi mai sărguincioși în acel aspect din viața voastră.

Citiți Moroni 10:34 și căutați dovezi ale credinței lui Moroni în Isus Hristos și speranței de a primi viață veșnică. Noi, de asemenea, putem avea credință și speranță pe măsură ce facem din studiul Cărții lui Mormon o preocupare pentru întreaga viață și punem în practică adevărurile propovăduite în paginile ei.

 6. La încheierea acestui curs pentru studiul Cărții lui Mormon, în jurnalul pentru studiul scripturilor, răspundeți la întrebările următoare și fiți pregătiți să împărtășiți învățătorului răspunsurile voastre:

a. Ce schimbare a adus studiul Cărții lui Mormon din acest an în viața voastră?

b. Ce lecții sau principii v-au ajutat să „veniți la Hristos” și să vă întăriți credința în Salvator?

c. Care este mărturia voastră cu privire la Cartea lui Mormon?

 7. În jurnalul pentru studiul scripturilor, la sfârșitul temelor pentru astăzi, scrieți următoarele:

Am studiat Mormon 10:8–26, 30–34 și am încheiat această lecție în data de (data).

Alte întrebări, gânduri și cunoștințe pe care aș dori să le împărtășesc învățătorului meu:

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

